This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

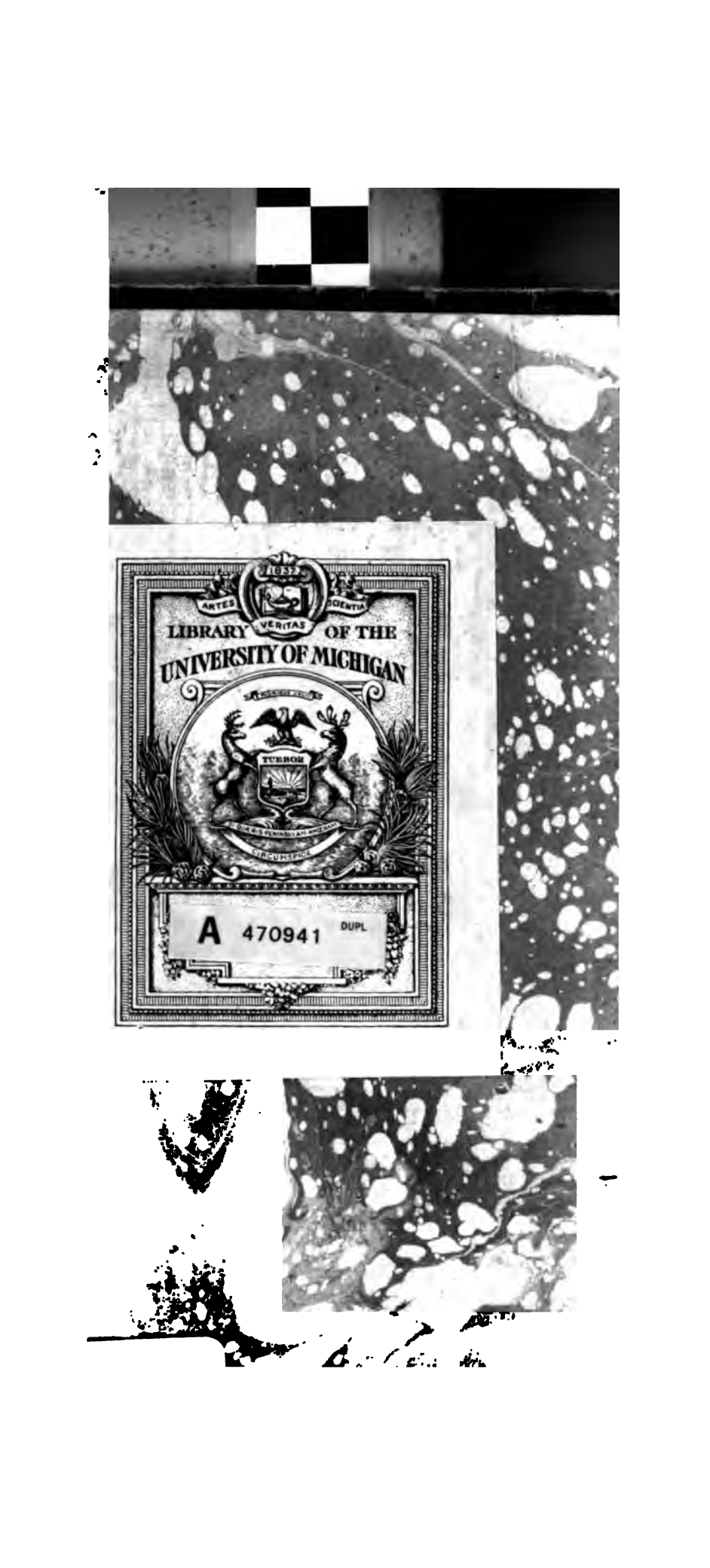
ARTES SCIENTIA VERITAS
LIBRARY OF THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
A 470941 DUPL

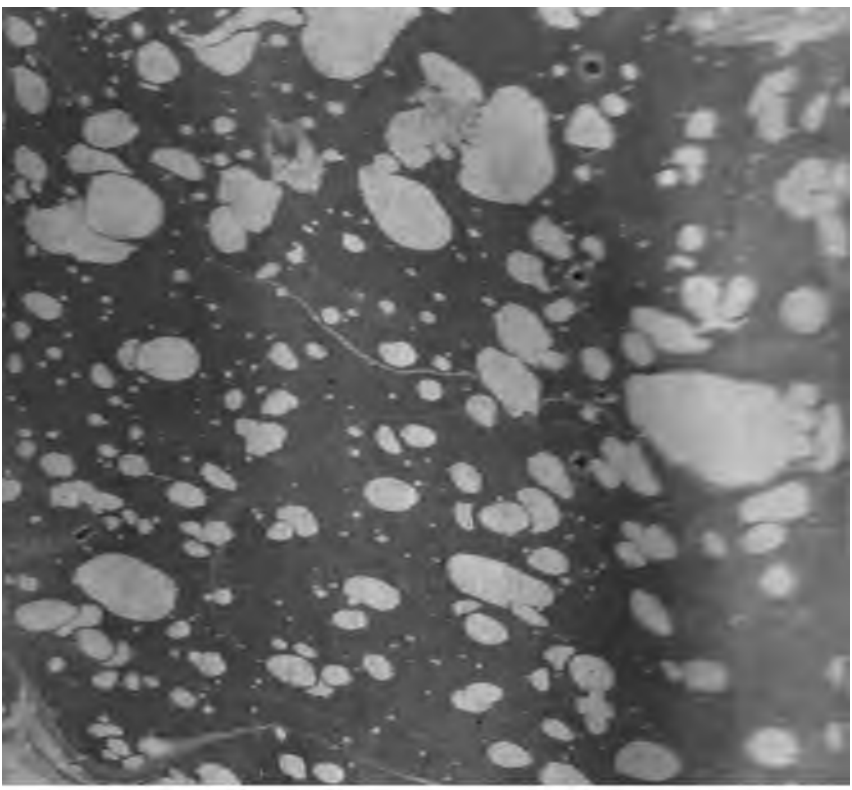

Francisci Fontanae C.R.S.P.

F. D. Allen,

1895.

888
A7
BT

ARISTOPHANIS
COMŒDIÆ

EX OPTIMIS EXEMPLARIBUS
EMENDATÆ
STUDIO

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK
ARGENTORATENSIS.

TOMUS III.

ARGENTORATI

Sumtibus JOH. GEORGII TREUTTEL, Bibliopolæ.
M DCC LXXXIII.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΙΠΠΗΣ.

320585

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δρᾶμα τῶν Ἱππέων, ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγὼν νεώνητος, δουλεύων τῷ δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ἐμεδύλλιν, καὶ κατά τινα λόγια πονηρίᾳ διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπεύσῃ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἱππεῖς συμβάντες, ἐν χοροῦ σχήματι παραφαίνονται· ὑφ' ὧν προσκλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφᾶς ὡς συνομωμοκότας καὶ τὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν Βουλὴν ἴεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἱππεῖς περί τε τοῦ ποιητοῦ τινὰ καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευσάντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν Βουλῇ μαλακῶς τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκλεσμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἁρπάζεται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μᾶλλον εὐτυχοῦς τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λεγίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ δῆμος συνιφέλκεται. δείσαντος δὲ τοῦ Κλέωνος, καὶ πρὸς τὸ ψωμίζειν τὸν δῆμον ὁρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος, τοῦ δήμου τὴν ἐκκλέρου σιτησιν συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεσθῆς εὑρεθείσης, ἐλεγχθεὶς αὐτὸς, ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ δήμου κλέπτων, εἴκει ἑτέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἑαυτῆς ἐς τοὐμφανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περικείμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρηταμένος, πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδοται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

ΑΛΛΩΣ.

Ο σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Αθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Αθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακληρίαν, ἐπολιόρκουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὧν στρατηγῶν χρονισάντων, ἐδυσχέραινον οἱ Αθηναῖοι, καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν, καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀνασὰς, ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ἐναντίους ἔσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἱρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκὼν Αριστοφάνης, καθῆσι τὸ τῶν Ιππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ· ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπλει φοβούμενος· εἶτα προφανεὶς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δρᾶμα. ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐκεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν· ἀφῃρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Αθηναίοις παραδήσασθαι τὴν Πύλον ἔσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε, διὰ τὸ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προσπεποιῆσθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιεῖσθαι τὸν λόγον. εἰη δ' ἂν δεσπότης ὁ δῆμος· οἰκία ἡ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ δήμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ Χορὸς ἐκ τῶν Ιππέων ἐστὶν, οἱ καὶ ἐζημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις, ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἁλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ, Νικίαν· ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

Εδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ Στρατοκλέους Αρχοντος δημοσίᾳ εἰς Λήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Αριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκα· δεύτερος, Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος, Αριστομένης Ολοφυρμοῖς. Ισθέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διῄρητο ὁ δῆμος τῶν Αθηναίων, εἰς Πεντακοσιομεδίμνους, εἰς Ιππέας, εἰς Ζευγίτας, καὶ εἰς Θῆτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
Παφλαγόνα, κἄτι βυρσοπώλην, πικρόταλα
κατεσθίοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα·
κἂν παραλογισμοῖς διαφέροντ' ἐρρωμένως
ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσίν τισι,
τοῖς ἐν χορῷ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
ἀρχῇ· Κλεώνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
ἐγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκακῶς·
ὁ δὲ σκαιοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, οὗ ὄνομα ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΙΠΠΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, ΝΙΚΙΑΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΚΛΕΩΝ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Ιατταταιὰξ τῶν κακῶν, ἰατταταί.
κακῶς Παφλαγόνα, τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήῤῥησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚΙΑΣ.

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων,
αὐταῖς διαβολαῖς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;

ΝΙΚΙΑΣ.

κακῶς, καθάπερ σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεῦρό νυν πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν πενθήσομεν, Ολύμπου νόμον.

ΝΙΚΙΑΣ.

μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί κυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινὰ
σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλαίειν ἔτι;

ΝΙΚΙΑΣ.

τίς οὖν γένοιτ' ἄν; λέγε σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι.

ΝΙΚΙΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔκ.
ἀλλ' εἰπὲ Θαβρῶν, εἶτα κἀγώ σοι φράσω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΠΩΣ ΑΝ ΣΥ ΜΟΙ ΛΕΞΕΙΑΣ Α ΜΕ ΧΡΗ ΛΕΓΕΙΝ;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ ΘΡΕΤΤΕ. πῶς ἂν οὖν πόλις
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κωμψευριπικῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μή μοι γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς·
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀποκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου.

ΝΙΚΙΑΣ.

λέγε δὴ ΜΟΛΩΜΕΝ ξυνεχὲς ὠδὶ ξυλλαβῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

καὶ δὴ λέγω· ΜΟΛΩΜΕΝ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐξόπισθε νῦν
ΑΥΤΟ φάθι τοῦ ΜΟΛΩΜΕΝ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΑΥΤΟ.

ΝΙΚΙΑΣ.

πάνυ καλῶς.
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε

τὸ ΜΟΛΩΜΕΝ, εἶτα δ' ΑΤΤΟ, καλεπάγων πυπνόν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΜΟΛΩΜΕΝ ΑΤΤΟ ΜΟΛΩΜΕΝ ΑΤΤΟΜΟΛΩΜΕΝ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἦν;

οὐχ ἡδύ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νὴ Δία· πλὴν γε περὶ τῷ δέρματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί δαί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τὸ δέρμ' ὁτιὴ τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.

ΝΙΚΙΑΣ.

κράτισθα τοίνυν τῶν παρόντων ἐσθ' ἱερῶν,
θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν μοι πρὸς βρέτας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βρέτας; ποῖον βρέτας; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ;

ΝΙΚΙΑΣ.

ὁτιὴ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ εἰκότως.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εὖ προσβιβάζεις μ'.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' ἑτέρᾳ μοι σκεπτέον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙΚΙΑΣ.

οὐ χείρον· ἓν δ' αὐτοὺς πεφαιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,

ἦν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

λέγομ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργήν, κυαμοτρῳξ, ἀπράγμων,
Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον,
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,
πανουργόταλον, καὶ διαβολώταλόν τινα.
οὗτος κατιγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγών, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
ἤκαλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων·
Ω Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει πραθῶ σοι δόρπον; — εἶτ' ἀναπάσας
ὅ τι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότῃ
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μάζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικὴν,
πανουργόταλά πως περιδραμών, ὑφαρπάσας,
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.
ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων,
δειπνοῦντος, ἐσθὼς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
ᾄδει δὲ χρησμούς· εἶθ' ὁ γέρων σιβυλλιᾷ.
ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
ψευδῆ διαβάλλει· κἄστα μασιγούμεθα
ἡμεῖς· Παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων ταδί·
Ορᾶτε τὸν Ὑλᾶν δι' ἐμὲ μασιγούμενον;
εἰ μή μ' ἀναπείσετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον. —
ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μή, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκλαπλάσιον χέζομεν.

νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν, ὦ γαθέ,
ποίαν ὁδὸν νῶν τρεπτέον, καὶ πρὸς τίνα.

ΝΙΚΙΑΣ.

κράτιστ' ἐκείνην, τὴν ΜΟΛΩΜΕΝ, ὦ γαθέ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ κκλησίᾳ.
τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβέβηκότος,
ὁ πρωκτὸς ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσι·
τὼ χεῖρ' ἐν Αἰγωλοῖς· ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιδῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα;

ΝΙΚΙΑΣ.

βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἄκρατον οἶνον Ἀγαθοῦ Δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδού γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστί σοι;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀληθές, οὗτος, κραυνοχύλοληραιον εἶ.
οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν.
οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον;
ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
ἀλλ' ἐξέπεσκέ μοι ταχέως οἶνου χαῦ,

τὸν νοῦν ἂν ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεστι· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω
βουλευματίων, καὶ γνωμιδίων, καὶ νοϊδίων.

ΝΙΚΙΑΣ.

ὡς εὐτυχῶς, ὅτι οὐκ ἐλήφθην, ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἶπ' ἐμοὶ, Παφλαγὼν τί δρᾷς;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐπίπασθα λείχας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
βέσκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὕπνῳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἴθι νυν, ἄκρατον ἐσκάναξόν μοι πολύν.

ΝΙΚΙΑΣ.

σπονδὴν λαβὲ δὴ, καὶ σπεῖσον, Ἀγαθοῦ Δαίμονος·
ἕλχ', ἕλκε τὴν τοῦ Δαίμονος τοῦ Πραμνίου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ Δαῖμον Ἀγαθὲ, σὸν τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἶπ', ἀντίσχολῶ, τί ἐστι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοὺς χρησμοὺς ταχύ
κλέψας ἔνεστε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει.

ΝΙΚΙΑΣ.

ταυτ' ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

φέρε νυν ἐγὼ μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ,

τὸν νοῦν ὃν ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν βέβηκεται καὶ πέρδεται,
ὥσθ' ἕλαθον αὐτόν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών,
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ σοφώταλε,
φέρ' αὐτόν, ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔσχιον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω, τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.
ὦ λόγια. δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδού· τί φησιν ὁ χρησμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἑτέραν ἔσχεν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ΕΤΕΡΑΝ ΕΓΧΕΟΝ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ Βάκι.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί ἐστι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚΙΑΣ.

πινέτω γ' ὁ Βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μιαρὲ Παφλαγών, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν;

ΝΙΚΙΑΣ.

τίνα;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἐντεῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

ΝΙΚΙΑΣ.

καὶ πῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὅπως; ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει,
ὡς πρῶτα μὲν σὺ παφλαγονοπώλης γίγνεται,
ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἷς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν; λέγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.

ΝΙΚΙΑΣ.

δύο τώδε πώλα. καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κρατεῖν, ἕως ἂν ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένηται· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγών,
ἄρπαξ, κεκράκλης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
ὑπὸ βυρσοπώλου;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νὴ Δί'.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι δείλαιος.
πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἰπέ, ἀντιβολῶ, τίς ἐστιν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἴπω;

ΝΙΚΙΑΣ.

νὴ Δία.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλαντοπώλης; ὦ Ποσειδον, τῆς τέχνης.

Φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ζητῶμεν αὐτόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' οὗτοι προσέρχεται,
ὥσπερ κατὰ θεῖον, εἰς ἀγοράν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε
ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο, δεῦρ', ὦ φίλτατε,
ἀναβαίνε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἐστι; τί με καλεῖτε;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ,
ὡς εὐτυχὴς εἶ, καὶ μεγαλῶς εὐδαιμονεῖς.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἴθι δή, κάθιζ' αὐτοῦ τουλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ
τὸν χρησμὸν αὐτὸν ἀναδίδαξον ὡς ἔχει·
ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί·
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον, καὶ τοὺς θεούς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδού· τί ἐστιν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε·
ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὖριον δ' ὑπέρμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί μ', ὦ 'γάθ', οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας,
πωλεῖν τε τοὺς ἁλῶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δεῦρὶ βλέπε.

τὰς σἰίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὁρῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός.
Βουλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαύσιάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγώ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κἀπὶ τουτὶ τοδί,
καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καθορῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί δαί; τἀμπόρια, καὶ τὰς ὁλκάδας;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς Καρίαν
τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Χαλκηδόνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εὐδαιμονήσω γ', εἰ διασκοφήσομαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οὔκ· ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
γίγνει γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἶπ' ἐμοὶ, καὶ πῶς ἐγὼ
ἀλλαντοπώλης ὤν, ἀνὴρ γενήσομαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

διὰ ταῦτὸ γάρτοι τοῦτο καὶ γίγνει μέγας,
ὅτιὴ πόνηρος, κἀξ ἀγορᾶς εἶ, καὶ θρασύς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ ἀξιῶ γὼ μαυτὸν ἰσχύσαι μέγα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ', ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον;
ξυνειδέναι τι μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τοὺς θεούς,
εἰμ' ἐκ πονηρῶν γ'.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε τῆς τύχης,
οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ', ὦ γάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τουτί σε μόνον ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.
ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
ἔστ' ἐστὶν ἀνδρὸς, οὐδὲ χρησίου τοὺς τρόπους,
ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῇς
ἃ σοι διδοασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πῶς δῆτά φησιν ὁ χρησμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εὖ, νὴ τοὺς θεούς,
καὶ ποικίλως πως, καὶ σοφῶς ᾐνιγμένος.
Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἁγκυλοχείλης
γαμφηλῇσι δράκοντα κοίλεμον, αἱματοκώτην,
δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη·
πουλυσπώλῃσιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει,

αἴ κεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ἐστίν; ἀναδίδασκέ με.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βυρσαίετος μέν, ὁ Παφλαγὼν ἔσθ' οὑτοσί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δ' αἰσκυλοχείλης ἐστίν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

αὐτό που λέγει,

ὅτι αἰσκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοῦτο περιφανέστατον.

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ὅ τ' ἀλλᾶς οὐ μακρόν·
εἶθ' αἱμαλοπώτης ἐστὶν ὅ τ' ἀλλᾶς, χὠ δράκων.
τὸν οὖν δράκοντα φησι τὸν βυρσαίετον
ἤδη κρατῆσειν, αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὰ μὲν λόγια καλεῖ με. θαυμάζω δ' ὅπως
τὸν δῆμον οἷός τ' εἶμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Φαυλότατόν ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς, ποίει·
τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα
ἄπαντα, καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ προσποιοῦ,
ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς.
τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά,
φωνὴ μιαρά, γένους κακοῦ, ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πύθικόν,
ἀλλ' εἰσφανοῦ, καὶ στένδε τῷ Κοαλέμῳ·
χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τίς ξύμμαχος
γενήσεταί μοι; καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι.
δεδίασιν αὐτὸν, ὅ τε πένης βδύλλει λεώς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀλλ' εἰσὶν Ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι,
μισοῦντες αὐτὸν, οἳ βοηθήσουσί σοι,
καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοὶ,
καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιὸς,
κἀγὼ μετ' αὐτῶν, χῷ θεὸς ξυλλήψεται.
καὶ μὴ δέδιθ'. οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος.
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι. πάντως γε μὴν
γνωσθήσεται. τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγὼν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

οὔ τοι, μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς, χαιρήσετον,
ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι.
τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαρωτάτω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οὗτος, τί φεύγεις; οὐ μενεῖς, ὦ γεννάδα
ἀλλαντοπῶλα; μὴ προδῷς τὰ πράγματα.
ἄνδρες Ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ Σίμων,
ὦ Παναίτι', οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κἀναστρέφου πάλιν.
ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν, ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
ἀλλ' ἀμύνου, καὶ δίωκε, καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖε, παῖε τὸν πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον,
καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγης,

καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον. πολλάκις γὰρ αὖτ' ἐρῶ.
καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
ἀλλὰ παῖε, καὶ δίωκε, καὶ τάραττε, καὶ κύκα,
καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κἀπικείμενος βόα·
εὐλαβοῦ δὲ, μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς,
ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ γέροντες Ηλιασταὶ, φράτορες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω, κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν δίκῃ γ'· ἐπεὶ τὰ κοινὰ, πρὶν λαχεῖν, κατεσθίεις,
κἀπισυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους, σκοπῶν,
ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
κἤν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καλλιγαγὼν ἐκ Χερρονήσου, διαλαβὼν ἠκύρισας,
εἶτ', ἀπισπρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος, καὶ μὴ πόθηρος, καὶ τρέμων τὰ πράγματα.

ΚΛΕΩΝ.

ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ὦ ἄνδρες, δι' ὑμᾶς τύπτομαι,
ὅτι λέγειν γνώμην ἔμελλον, ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἐστὶν ἀναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστιν ἀνδρίας χάριν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δ' ἀλαζὼν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες, εἰ ὑπέρχεται
ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς, κ' ἐκκεβαλικεύεται.
ἀλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτὶ πεπλήξεται·
ἢν δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἵων θηρίων γασπριζόμαι.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ κέκραγας, ὅστερ αἰεὶ τὴν πόλιν κατασπρέφεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·
ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΛΕΩΝ.

τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν
ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νὴ μὰ Δία, κἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
ἐστράμμων ἐς τὸ Πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέᾳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τὴ Δί', ἐξαγαγών γε τἀπόβρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ πρέας,
καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.

ΚΛΕΩΝ.

ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τριπλάσιον κεκράξομαί σου.

ΚΛΕΩΝ.

καταβοήσομαι βοῶν σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἀκκεκράξομαί σε κράζων.

ΚΛΕΩΝ.

διαβαλῶ σ', ἐὰν στρατηγῇς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

περιελῶ σ' ἀλαζονείας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὑποτεμοῦμαί τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛΕΩΝ.

βλέφον εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛΕΩΝ.

διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νὴ τὸν Ε[illegible]ν τὸν Αγοραῖον,
κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
καί σε φαίνω τοῖς Πρυτάνεσιν,
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μιαρὲ, καὶ βδελυρὲ,
καὶ κεκράκτα, τοῦ σοῦ θράσους
πᾶσα μὲν γῆ πλέα
πᾶσα δ' ἐκκλησία,
καὶ τέλη, καὶ γραφαὶ,
καὶ δικαστήρι', ὦ
βορβοροτάραξι, καὶ
τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀνατετυρβακὼς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Αθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς πόρους θυννοσκοπῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ', ὅθεν πάλαι καττύεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα,
ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοὸς

τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι πακύν,
καὶ πρὶν ἡμέραν φερῆσαι, μεῖζον ἢ δυοῖν δοχμαῖν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἡβρέ, νὴ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταυτόν, ὥστε καλάγελων
παμπειλων τοῖς δημόταις καὶ τοῖς φίλοις παρασχέθειν.
πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνειν ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ-
χῆς εὐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη
πρεσβατεῖ τῶν ῥητόρων,
ἢ σὺ πιστεύων ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους,
πρῶτος ὤν; ὁ δ' Ἰπποδάμου λείβεται θεώμενος.
ἀλλ' ἐφάνη γάρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
σοῦ μικρώτερος, ὥσθ' ἡμὶ χαίρειν,
ὅς σε παύσει, καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
πανουργία τε, καὶ θράσει,
καὶ κοβαλικεύμασιν.
ἀλλ', ὦ τραφεὶς, ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες, οἷπερ εἰσὶ,
τῦν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ ΣΩΦΡΟΝΩΣ ΤΡΑΦΗΝΑΙ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ Δί', ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
ἀλλ' αὐτὸ, περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν, πρῶτα διαμαχοῦμαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ', ὅτι κἀκ πονηρῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' ἐάσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ μὰ Δία.

ΚΛΕΩΝ.

ναὶ μὰ Δία.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ.

ΚΛΕΩΝ.

οἶμει διαββαγήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μήν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.

ΧΟΡΟΣ.

πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν, αὐτῷ διαββαγῆναι.

ΚΛΕΩΝ.

τῷ καὶ πεποιθὼς ἀξιοῖς λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὁτιὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ, καὶ καρυκοποιεῖν.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσὸν σοι
ὠμοσπάρακλον παραλαβὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὥσπερ τὸ πλῆθος.
εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετοίκου,
τὴν νύκλα θρυλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὕδωρ τε πίνων, καὶ πιδεικνὺς, τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾧου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;

ΚΛΕΩΝ.

ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τιν'; ὅστις εὐθὺς
θυννεῖα θερμὰ καὶ αφαγὼν, κἄτ' ἐχπιὼν ἄκρατον
οἴνου χοᾶ, πασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
κἀλαβροχοίσας, κἄτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπλος,
λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἓν δ' οὐ προσίεταί με
τῶν πραγμάτων, ὅτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' εὖ, λάβρακας καὶ φυσκῶν, Μιλησίους κλοπήσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδεκώς, ὠνήσομαι μέταλλα.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν Βουλὴν βίᾳ κινήσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κινήσω γε σοι τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύδδα.

ΧΟΡΟΣ.

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καμέ γ' ἄρ', ὥσπερ γε τοῦτον ἔλκῃς.

ΚΛΕΩΝ.

οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

διώξομαί σε δειλίας.

ΚΛΕΩΝ.

ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

διῳῶ σε θύλακον κλοπῆς.

ΚΛΕΩΝ.

διασπατίαλευθήσει χαμαί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.

ΚΛΕΩΝ.

τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν πηγορεῶνά σου κλέψω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

καὶ νὴ Δί' ἐμβαλόντες αὐ-

τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ σίδμ', εἶτά γ' ἔνδοθεν
τὴν γλῶτταν ἐξείρασίς αὐ-
τοῦ, σκεψόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
μεχρηότος
τὸν πρωκτόν, εἰ χαλαζᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα·
καὶ λόγων ἐν πόλει
τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι·
καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἄρ' ἦν φαῦλον ὧδ'.
ἀλλ' ἔπιθι καὶ στρέβει,
μηδὲν ὀλίγον ποίει.
νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
ὡς ἐὰν νυκ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ πρυσβολῇ,
δειλὸν εὑρήσεις, ἐγὼ γάρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἄπαντα τὸν βίον,
κἄτ' ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει, κἀποδόσθαι βούλεται.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον,
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται,
κοὐ μεθίσταισι τοῦ χρώματος
τοῦ παρεστηκότος.

ΚΛΕΩΝ.

εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
καὶ διδασκαλοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ περὶ πάντ', ἐπὶ πᾶσί τι πράγμασι,

δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων,
εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·
Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς. —
τὸν Ι[illegible] τ' ἂν οἴομαι, γέροντα πυῤῥοπίπην,
ἡσθέντ' ἐπαιωνίσαι, καὶ Βακχέβακχον ᾄσαι.

ΚΛΕΩΝ.

οὔ τοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ, μὰ τὸν Ποσειδῶ·
ἢ μή ποτ' Αγοραίου Διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε, νὴ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων, μαχαιριδίων τε πληγὰς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν
ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπομαγδαλίας, ὥσπερ κύων, ὦ παμπόνηρε; πῶς οὖν
κυνὸς βορὰν σιτούμενος μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ, νὴ Δί', ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, ἐπιλέγων τοιαυτί·
Σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ'; ὥρα νέα, χελιδών. —
οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δεξιώτατον κρέας, ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω·
ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰς κοχώνας, τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν·
ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα·
Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει. —

ΧΟΡΟΣ.

εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ', ἀφ' οὗ ξυνέγνω·
ὁτιὴ 'πιώρκεις θ' ἡρπακὼς, καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγώ σε παύσω τοῦ θράττους· οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη, καὶ μέγας καθιείς,
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν, καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ συσπείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω
κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύων.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κἄγωγ', ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

ΚΛΕΩΝ.

οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρα, καὶ παροίξει, τάλαντα πολλὰ
ὠλέψας Ἀθηναίων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
ὡς οὗτος ἤδη Καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

ΚΛΕΩΝ.

σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δῆτα; βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾷν;

ΧΟΡΟΣ.

ὡνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι. τοὺς δὴ θρίους παρίει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΚΛΕΩΝ.

φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σὺ δ' ἀσπιδατείας γ' εἴκοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

ΚΛΕΩΝ.

ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σε φη-
μὶ γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν πάππον εἶναί φημί σου

τῶν δορυφόρων —

ΚΛΕΩΝ.

ποίων; φράσον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τῶν Βυρσίνης, τῆς Ιππίου.

ΚΛΕΩΝ.

κόβαλος εἶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πανοῦργος εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' ἀνδρικῶς.

ΚΛΕΩΝ.

ἰοὺ, ἰού.

τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάστριζε τοῖσιν ἐντέροις
καὶ τοῖς κόλοις·
χῴπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισι.
πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως, ὥσπερ ἡδόμεσθα;

ΚΛΕΩΝ.

ταυτὶ, μὰ τὴν Δήμητρά, μ' οὐκ ἐλάνθανε
τεκταινόμενα τὰ πράγματ'· ἀλλ' ἠπιστάμην
γομφούμενά γε τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὔκουν μ', ἐν Αργει οἷα πράττει, λανθάνει.
πρόφασιν μὲν Αργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.

καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐσπὶ συμφυσώμενα,
ἐγψδ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

ΧΟΡΟΣ.

εὖγ', εὖγε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολωμένων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ξυλκροτοῦσιν ἄνδρες αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ.
καὶ ταῦτά μ', οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
διδοὺς, ἀγαπείσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς Βουλὴν ἰὼν,
ὑμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλει,
καὶ πάνθ', ἃ Μήδοις καὶ Βασιλεῖ ξυνώμνυτε,
καὶ τἀκ Βοιωτῶν ταῦτα συλλυούμενα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;

ΚΛΕΩΝ.

ἐγώ σε, νὴ τὸν Ἡρακλέα, παραιρήσω.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, σὺ τίνα νοῦν, ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις;
νυνὶ δὲ δείξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω τότε
εἰς τὰς κοχώνας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
θύσει γὰρ ἄξας εἰς τὸ βουλευτήριον,
ὡς οὗτος ἐμπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ πρᾶγὸν πεπράξεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοιλίας
καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ κεπαθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχε νυν, ἄλειφον τὸν τράχηλον τουτωὶ,
ὦ' ἐξολισθαίνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαί;

ΧΟΡΟΣ.

ἵν' ἄμεινον, ὦ τὰν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.
καὶ σπεῦδε ταχέως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ταῦτα δρῶ.

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησό νυν
δάκνειν, καταβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθίειν,
χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἥξεις πάλιν.
ἀλλ' ἴθι χαίρων, καὶ πράξειας
κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς Αγοραῖος· καὶ νικήσας
αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
ὑμεῖς δ' ἡμῶν προσέχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας
ἤδη Μούσης
πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντάς γ' ἐπὶ τὸ θέατρον παραβῆναι,
οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιος ἔσθ' ὁ ποιητὴς,
ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια,
καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὴν ἐριώλην.
ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησὶν πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ γὰρ ὠνὴρ

οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν, ἀλλὰ νομίζων
κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων.
πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι.
ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας,
καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας.
τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις,
ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια·
πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,
οὐκ ἐξήρκεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.
εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔῤῥει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων
ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς ἐχθροὺς, προθελύμνους·
ᾆσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν ΔΩΡΟΙ ΣΥΚΟΠΕΔΙΛΕ,
καὶ ΤΕΚΤΟΝΕΣ ΕΥΠΑΛΑΜΩΝ ΥΜΝΩΝ· οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος.
νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε,
ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος,
τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν περιέῤῥει,
ὥσπερ Κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψει δ' ἀπολωλὼς,
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ Πρυτανείῳ,
καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ Διονύσῳ.
οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς·
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας·
χ' οὗτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων, τοτὲ δ' οὐχί.
ταῦτ' ὀῤῥωδῶν διέτριβεν ἀεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν,
ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχείρειν,
κᾆτ' ἐντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
κᾆτα κυβερνᾷν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων γοῦν οὕνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικὸς, κοὐκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυάρει,
αἵρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις
θόρυβον χρηστὸν ληναίτην,

ἵν' ὁ

ὦ ὁ ποιητὴς ἀπίη χαίρων,
κατὰ νοῦν πράξας,
Φαιδρὸς λαμπονὶ προσώπῳ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἱππαὶ ἄναξ, Πόσειδον, ᾧ
χαλκοκρότων ἵππων κλύπος
καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
μισθοφόροι τριήρεις,
μειρακίων θ' ἅμιλλαι λαμ-
πρυνομένων ἐν ἅρμασι,
καὶ βαρυδαιμονούσιν·
δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ὦ χρυσοτρίαιν', ὦ
δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,
ὦ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
Φορμίωνί τε φίλταθ', ἐκ
τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεσθλός.

ΧΟΡΟΣ.

Εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τοῦ πέπλου, οἵ τινες πεζομῆς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ παγκρατοῦς νικῶντες αἰεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν· κοὐδεὶς οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν, ἠρίθμησεν· ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας· [illegible] δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί, [illegible]τ' ἀπεψήσαντ' ἂν, εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπωκέναι, ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρώμενος Κλεαίνετον· νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, οὐ μαχεῖσθαί φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς εἴχωρίοις. καὶ πρὸς, οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσουτονὶ μόνον·

ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεστλεγισμένοις.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ω πολιοῦχε Παλλὰς, ὦ
τῆς ἱερωτάτης ἁπα-
σῶν πολέμῳ τε, καὶ ποιη-
ταῖς, δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφίκου, λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν
Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα,
τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν.

ΧΟΡΟΣ.

Α ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τὰν τῇ γῇ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,
πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα, καὶ κρόμμυα·
εἶτα τὰς κώπας λαβόντες, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ,
ἐμβαλόντες ἀνεβρύαξαν· Ἱππαπαὶ, τίς ἐμβαλεῖ;
Ληπτέον μᾶλλον. Τί δρῶμεν; Οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;—
ἐξεπήδων τ' εἰς Κόρινθον· εἶτά γ' οἱ νεώτεροι
ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς, καὶ μετῆσαν στρώματα·
ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
Δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι,
μήτε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.

ΧΟΡΟΣ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΚΛΕΩΝ, ΔΗΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ φίλταθ' ἀνδρῶν, καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δ' ἄλλο γ', εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;

ΧΟΡΟΣ.

νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἄμεινον ἔτι τῶν λόγων
εἰργασμέν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·
ὡς ἐγώ μοι δοκῶ
κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν, ὥστ' ἀκοῦσαι.
πρὸς τάδ', ὦ βέλτιστε, θαῤῥήσας λέγ', ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεσθά σοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην·
ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναῤῥηγνὺς ἔπη,
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων,
κρημνοὺς ἐρείδων, καὶ ξυνωμότας λέγων.
πιθανώταθ' ἡ Βουλὴ δ' ἅπασ' [illegible]ρωμένη,
ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
κἄβλεψε νάπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.

κἄγωγ', ὅτε δὴ ἔγνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους,
καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξηπατωμένην,
Ἄγε δή, Σκίταλοι, καὶ Φέναξες, ἦν δ' ἐγώ,
Βερέσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθων,
ἀγορά τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε,
φωνήν τ' ἀναιδῆ. — ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε παλαπύγων ἀνήρ.
κἀγὼ προσέκυσα· κἄτα τῷ πρωκτῷ φένων
τὴν κιχλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον· Ὦ Βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων,
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατέβρακγ,
οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας. —
τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγελάνισεν·
εἶτ' ἐσλεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ Φράσας
αὐτοῖς ἀπόβρητον, ποιησάμενος ταχύ,
ἵνα τὰς ἀφύας ὤνοιντο πολλὰς τοῦ ὅλου,
τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.
οἱ δ' ἀνεκρότησαν, καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγών, εἰδὼς ἄρα
οἷς ἥδεθ' ἡ Βουλὴ μάλισθα ῥήμασι,
γνώμην ἔλεξεν· Ἄνδρες, ἥδη μοι δοκεῖ,
ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις,
εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ. —
ἐπέπευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ Βουλὴ πάλιν.
κἄγωγ', ὅτε δὴ ἔγνων τοῖς βολίτοις ἡτημένος,
δικοσίῃσι βουσὶν ὑπερκόντισα·
τῇ δ' Ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρήνεσα
εὐχὴν ποιήσασθαι χιμαίρων, ἐσαύριον
αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ ὅλου.
ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ Βουλὴ πάλιν.
ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφλῃάφα.

κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ Πρυτάνεις, χ' οἱ τοξόται.
οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἑστηκότες·
ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς, Ολίγον μεῖναι χρόνον,
ἵν', ἅτθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει,
πύθησθ'· ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων. —
οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
Νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδή γ', ὦ μέλε,
ἤσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω. —
ἐνεκράγεσάν τε τοὺς Πρυτάνεις ἀφιέναι·
εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχοῦ.
ἐγὼ δὲ τὰ κορίαννʼ ἐπριάμην ὑποδραμὼν
ἅπαντα, τά τε γήτει', ὅσ' ἦν ἐν τῇ 'γορᾷ·
ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα
ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κᾀχαριζόμην.
οἱ δ' ὑπερεπῄνουν, ὑπερεπύππαζόν τ' ἐμὲ
ἅπαντες οὕτως, ὥστε τὴν Βουλὴν ὅλην
ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟΡΟΣ.

πάντα δὴ πέπραγας, οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα·
εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
μείζοσι κεκασμένον,
καὶ δόλοισι ποικίλοις,
ῥήμασίν θ' αἱμύλοις.
ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τἀπί-
λοιπ' ἄριστα· ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ-
νους ἐπίστασαι πάλαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ὁ Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται,
ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν,
ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμὼ τοῦ θράσους.

ΚΛΕΩΝ.

εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ

ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἤσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.

ΚΛΕΩΝ.

οὔ τοι, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐὰν μή σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἢν μὴ 'κφάγῃς; ἐγὼ δέ, σ' ἢν μή γ' ἐκπίω,
κἀπεκροφήσας αὐτὸς ἐπιδικάζαγῶ.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπολῶ σε, νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοὺ προεδρίαν· οἵαν ὄψομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

ΚΛΕΩΝ.

ἐν τῷ ξύλῳ δήσω σε, νὴ τὸν οὐρανόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς ὀξύθυμος. φέρε, τί σοι δῶ καλαφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλανίῳ;

ΚΛΕΩΝ.

ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀπονυχιῶ σου τὰν Πρυτανείῳ σιτία.

ΚΛΕΩΝ.

ἕλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῷς μοι δίκην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἀγὼ δέ σ' ἕλξω, καὶ δικάζαλῶ πλείονα.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦ πονηρέ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
ἐγὼ δ' ἐκείνου καλαγελῶ γ', ὅσον θέλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.

ΚΛΕΩΝ.

ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καθ', ὥσπερ αἱ τίτθαι γε, σιτίζεις κακῶς.
μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς·
αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ, νὴ Δί', ὑπό γε δεξιοτάτου τῆς ἐμῆς,
δύνκμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ σθενόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτοὶ σοφίζεται.

ΚΛΕΩΝ.

φύκ, ὦ 'γάθ', ἐν Βουλῇ με δέξεις καθυβρίσαι,
ἵνωμεν εἰς τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐδὲν κωλύει.
ἰδού, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε, νὴ Δί', ὦ πάτερ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔξελθε δῆτα, Δημίδιον ὦ φίλταλον.

ΔΗΜΟΣ.

τίνες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.

ΚΛΕΩΝ.

ἔξελθ', ἵν' εἰδῇς οἷά περ γ' ὑβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ.

τίς, ὦ Παφλαγὼν, ἀδικεῖ σε;

ΚΛΕΩΝ.

διὰ σὲ τύπτομαι
ὑπὸ τουτουὶ, καὶ τῶν νεανίσκων.

ΔΗΜΟΣ.

τίνι;

ΚΛΕΩΝ.

ὅτιὴ φιλῶ σ', ὦ Δῆμ', ἐραστής τ' εἰμὶ σός.

ΔΗΜΟΣ.

σὺ δ' εἴ τίς ἐτεόν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀντεραστὴς τουτουΐ,
ἐρῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ καλοί τε κἀγαθοί.
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις·
τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει,
σαυτὸν δὲ λυχνοπώλῃσι, καὶ νευροβράφοις,
καὶ σκυτοτόμοις, καὶ βυρσοπώλῃσιν δίδως.

ΚΛΕΩΝ.

εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰπέ νυν, τί δρῶν;

ΚΛΕΩΝ.

ὅτι τοὺς στρατηγοὺς ὑποδραμὼν τοὺς ἐν Πύλῳ,
πλεύσας ἔκεισε, τοὺς Λακωνας ἤγαγον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου,
ἕψοντος ἑτέρου, τὴν χύτραν ὑφειλόμην.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ἵν' εἰδῇς, ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
εὐνουστερος, διάκρινον, ἵν' ἐκεῖνον φιλῇς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ Πυκνί.

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ·
ἀλλ', ὡς τὸ πρόσθε, χρὴ παρεῖναι 'ς τὴν Πυκνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος·
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κάθηται τῆς πέτρας,
κέχηνεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὁτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων.
πρὸς ταῦθ' ὅπως ἕξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι, πρότερος σὺ
τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου.

ΚΛΕΩΝ.

τῇ μὲν δεσποίνῃ Αθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
εὔχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Αθηναίων γεγένημαι
βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσικλέα, καὶ Κύνναν, καὶ Σαλαβάκχαν,
ὥσπερ νυνὶ, μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ Πρυτανείῳ.
εἰ δέ σε μισῶ, καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκὼς,
ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην, διατμηθείην τε λέπαδνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἄγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μή σε φιλῶ, καὶ μὴ στέργω, κατατμηθεὶς
ἑψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τούτοισι πέποιθας,
ἐπὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε, γένοιτο πολίτης;
ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειξα
ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν,
οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενὸς, εἴ σοι χαρισοίμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν. κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω.
ἁρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοὶ τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.

ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ', οὐδ' ἔσθ' εὔνους, τοῦτ' αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὖθ', ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
σὲ γάρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας Μαραθῶνι,
καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττίστυπτον παρέδωκας,
ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως·
οὐχ ὥστις ἐγὼ ῥᾳψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
κἄτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

ΔΗΜΟΣ.

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἁρμοδίου τις ἐκείνων;
τοῦτό γε τοὔργον ἀληθῶς ἐστὶν γενναῖον καὶ φιλόδημον.

ΚΛΕΩΝ.

ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θαυμαλίων γεγένησαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέρους τούτων δελεάσμασιν εἶλες.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν εἴ που τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων,
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ' ἐν ταῖς πιθάκνοισι,
καὶ γυταρίοις, καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον, οὐκ ἐλεαίρεις;
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις· Ἀρχεπτολέμου δὲ Φέρωνος
τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπελαύνεις
ἐκ τῆς πόλεως, ἰχθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται.

ΚΛΕΩΝ.

ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν,
ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλιάσασθαι,
ἢν ἀναμείνῃ· πάνυ δ' αὐτὸν θρέψω γὰ καὶ θεραπεύσω,
ἐξευρίσκων εὖ καὶ μαρῶς, ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἥξει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ, μὰ Δί', Ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον
σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων· ὁ δὲ δῆμος
ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πονουργεῖς, μὴ καθορᾷ σου,
ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας, καὶ μισθῷ πρός σε κεχήνῃ.

εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψει,
καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθαῤῥήσει, καὶ στεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθοι,
γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου·
εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος, κατά σου τὴν ψῆφον ἰχνεύων.
ἃ σὺ γιγνώσκων τόνδ' ἐξαπατᾷς, καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.

ΚΛΕΩΝ.

οὔκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ, καὶ διαβάλλειν
πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστὰ,
νὴ τὴν Δήμητρα, Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὦ πόλις Ἄργους, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις;
ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν, εὑρὼν ἐπιχειλῆ·
καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν,
ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε.
σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι,
διατειχίζων, καὶ χρησμῳδῶν, ὁ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν· σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

ΚΛΕΩΝ.

οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστίν μ' ὑπὸ τούτου,
ὁτιή σε φιλῶ;

ΔΗΜΟΣ.

παῦσαί γ' οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης ἐγκρυφιάζων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πανοῦργα δεδρακὼς,
ὁπόταν χασμᾷ, καὶ τοὺς καυλοὺς
τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων,
καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χειροῖν
μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ χαιρήσεις, ἀλλά σε κλέπτονθ'
αἱρήσω 'γὼ τρεῖς μυριάδας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
μιαρώταθ' ὧν περὶ τὸν δῆμον
τὸν Αθηναίων; καί σ' ἐπαιδείξω,
νὴ τὴν Δήμητρ', ἢ μὴ ζῷην,
δωροδοκήσαντ' ἐκ Μιτυλήνης
πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα,
ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὧδ' ἐπαίστεις,
μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μένος καθέξεις
τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις, ἔχων τριακοντα-
ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει, σεἰων τε καὶ ταραττων.
καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ', ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκε·
κατεργάσει γὰρ ῥᾳδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ὦ 'γαθοί, ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ, μὰ τὸν Ποσειδῶ.
ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον, ὥστε
ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπισταμίζειν,
ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τὶ λοιπόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
ἀλλ' ἔστι τοῦτ', ὦ Δῆμε, μηχάνημ', ἵν', ἤν σου βούλῃ
τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ 'κγένηται.
ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ σῖῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἓν ἐστι συσκευφός.
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλέψειας ὀσῖρακίνδα,
νύκλωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θέοντες
τὰς εἰσοδοὺς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣ.

οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πατρὲ,
ὅσον με παρεκόπου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῇς
ἐμοῦ ποθ' εὑρήσειν Φίλον βελτίον'· ὅστις εἶς ὢν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας· καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυνισταμένον· ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὥσπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι. καὶ σὺ λαμβάνῃς, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἐν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί. σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
ἔδωκας ἤδη τουτωὶ κάτθυμα παρὰ σεαυτοῦ
ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν;

ΔΗΜΟΣ.

οὐ δῆτα, μὰ τὸν Ἀπόλλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν. ἀλλ' ἐγώ σοι
ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων τουτὶ, φορεῖν δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

κρίνω σ', ὅσον γ' ἐγῷδα, περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον,
εὐνουστατόν τε τῇ πόλει, καὶ τοῖσι δικαίοισιν.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅς τις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύτταν ἐξαλείψας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστὶ πρωκτοτηρεῖν,
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
τονδὶ δ' ἄνευ χιτῶνος ὁρῶν ὄντα τηλικουτονὶ,

οὐκώποτ' ἀμφιμασχάλευ τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐκώποτ' ἐπενόησε·
καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.

ΚΛΕΩΝ.

εἶμοι τάλας, οἵοις πιθήκισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὔκ· ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χέσειέν,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν, ὥσπερ βλιτύδιοισι, χρῶμαι.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
περιαμφιῶ τοί· σὺ δ' εἶμος', ὦ πόνηρε.

ΔΗΜΟΣ.

αἰβοῖ·
οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τοῦτ' ἐπῄτηδές σε περιέμπεσχέν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ·
καὶ πρῴτερον ἐπεβούλευτό σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον,
τὸν σιλφίου, τὸν ἄξιον γενόμενον;

ΔΗΜΟΣ.

οἶδα μέντοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπῄτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ὥ' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ', ἐν Ηλικίᾳ
βδέοντες, ἀλλήλους ἀποκλείνειαν οἱ δικασταί.

ΔΗΜΟΣ.

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ πόρρωθεν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γένεσθε πυῤῥοί;

ΔΗΜΟΣ.

καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυῤῥάνδρου τὸ μηχάνημα.

ΚΛΕΩΝ.

οἴοισί μ', ὦ πονηρὲ, βωμολοχεύμασιν ταράττεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὔ με νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
ὦ Δῆμε, μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρυβλίον ῥοφῆσαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τέ σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι,
τὰν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἑλκύδρια περιαλείφειν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου 'κλέγων, νέον ποιήσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγὼ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπομυξάμενος, ὦ Δῆμ', ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐμοῦ μὲν οὖν, ἐμοῦ μὲν οὖν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγώ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ',
εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος·
διαμηχανήσομαί θ', ὅπως
ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ παφλάζει τε παῦε, παῦ'
ὑπερζέονθ'· ὑφελκτέον
τι τῶν ξύλων· ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΛΕΩΝ.

δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην,

ἰκούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
σκευάσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δέν· εὔχομαι δέ σοι ταδί.
τὸ μὲν τάχιστον τευθίδων
ἐφεσθίειν σίζον· σὲ δὲ
γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων, καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἢν κατεργάσῃ,
σκευάδειν, ὅπως τῶν τευθίδων
ἐμπλήμενος φθάσῃς ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ, τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος, ἐ-
σθίων ἀποπνιγείης.

ΧΟΡΟΣ.

εὖ γε, νὴ τὸν Δία, καὶ τὸν Ἀπόλλω,
καὶ τὴν Δήμητρα.

ΔΗΜΟΣ.

κἀμοὶ δοκεῖ καὶ ταῦλα γ' εἶναι καταφανῶς
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ δόλου.
σὺ δ', ὦ Παφλαγὼν, φάσκων φιλεῖν μ', ἐσκορόδισας.
καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιόν, ὡς οὐκ ἔτι
ἐμοὶ ταμιεύσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ', ὅτι
εἰ μή μ' ἐάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

ΔΗΜ

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ ἀκκίλυλος ἔσθ' οὑτοσὶ
ὑμῖς· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
ἀλλ' ἢ οὐ κακῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

φέρ' ἰδὼν, τί σοι σημεῖον ἦν;

ΔΗΜΟΣ.

δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπλισμένον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

955 οὐ τοῦτό γ' ἔστιν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λάρος κιχλῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗΜΟΣ.

αἰβοῖ τάλας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἔστιν;

ΔΗΜΟΣ.

ἀποφερ' ἐκποδών.
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμίευέ μοι.

ΚΛΕΩΝ.

960 μὴ δῆτά πω γ', ὦ δέσποτ', ἀνλιξολῶ σ' ἐγὼ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τῶν ἐμῶν νυν.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ἐὰν τούτῳ πιθῇ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἄν γε τουτωΐ,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

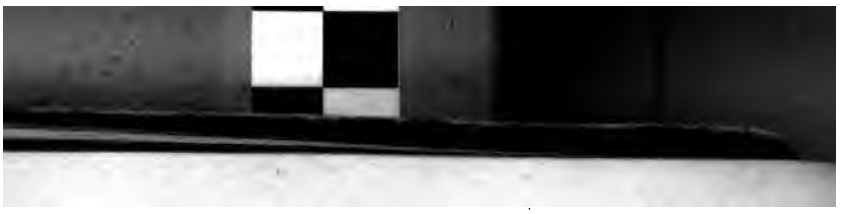

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν, ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἁπάσης, ἐσλεφανωμένον ῥόδοις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἱ 'μοὶ δέ γ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἀλουργίδα
ἔχων κατάπασθον, καὶ σλεφάνην, ἐφ' ἅρματος
χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ἔνεσθ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὑτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πάνυ γε.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ σὺ δὴ φέρε.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδού.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδού, νὴ τὸν Δί' · οὐδὲν κωλύει.

ΧΟΡΟΣ.

ἥδισλον φάος ἡμέρας
ἔσλαι τοῖσι παροῦσι, καὶ
τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
ἢν Κλέων ἀπόλησλαι.
καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν,
οἵων ἀργαλεωλάτων,
ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
ἤκουσ' ἀντιλεγύνλων,
ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν
τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦ-
σλην σκεύη δύο χρησίμω,
δοίδυξ, οὐδὲ τορύνη.
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ-
μάζω τῆς νομουσίας

αὐτοῦ· Φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
παῖδες, οἳ ξυνεφοίτων,
τὴν Δωρισὶ μόνην ἁρ-
μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν·
κατὰ τὸν κιθαρισὶὴν
ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
ἢν μὴ Δωροδοκησίί.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

Ἰδού, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμ', ὡς χεστέω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὶ τί ἐστι;

ΚΛΕΩΝ.

λόγια.

ΔΗΜΟΣ.

πάντ';

ΚΛΕΩΝ.

ἐθαύμασας;

καὶ, νὴ Δί', ἔτι γ' ἐμοί 'στι κἀτὸς πλέα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐμοὶ δ' ὑπερφῶν, καὶ ξυνοικία δύο.

ΔΗΜΟΣ.

φέρ' ἴδω, τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε;

ΚΛΕΩΝ.

οἱ 'μοὶ μέν εἰσι Βάκιδος.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ δὲ σοί, τίνος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

ΔΗΜΟΣ.

εἰσὶν δὲ περὶ του;

ΚΛΕΩΝ.

περὶ Αθηνῶν, περὶ Πύλου,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ σοὶ δὲ, περὶ τοῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περὶ Αθηνῶν, περὶ Φακῆς,
περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων,
περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,
περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι.

ΔΗΜΟΣ.

ἄγε νυν, ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον, ὥπερ ἥδομαι,
ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.

ΚΛΕΩΝ.

ἄκουε δὴ νῦν, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ, Ερεχθείδη, λογίων ὁδὸν, ἣν σοι Απόλλων
ἔπεμψεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρόσθεν λάσκων, καὶ ὑπὲρ σέο δεινὰ κεκραγὼς,
σοὶ μισθὸν πορεῖ· κἢν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολεῖται.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε καλακρώζουσι κολοιοί.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὶ, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γὰρ ἔστ' Ερεχθεῖ, καὶ κολοιοῖς, καὶ κυνί;

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸς σοῦ γὰρ ἁπάντων·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ τοῦτο Φησὶν ὁ χρησμός· ἀλλ' ὁ κύων ὅδι,
ὥσπερ θύρας σου, τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗΜΟΣ.

λέγε δῆτ'· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Φράζευ, Ερεχθείδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραποδισθήν,
ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῇς, ἐπιτηρῶν,
ἐξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκῃς·
ἐσφοιτῶν δ' ἐς τὐπλάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκλωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.

ΔΗΜΟΣ.

μὴ τὸν Ποσειδῶ, πολύ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι[illegible]

ΚΛΕΩΝ.

ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
Ἐσθὶ γυνὴ, τέξει δὲ λέοντ' ἱερᾶις ἐν Ἀθήναις,
ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται,
ὥσθ' περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· ὧν σὺ φύλασσε,
τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.

ΔΗΜΟΣ.

ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γώ μὲν οὔκ.

ΚΛΕΩΝ.

ἔφραζεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
ἐγὼ γὰρ αὐτὶ τοῦ λέοντος εἰμί σοι.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Αντιλέων γεγενημένος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἓν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκών,
ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

ΔΗΜΟΣ.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τουτονὶ

δῆσαί σ' ἐκέλευε πευΐεσυρίΐγῳ ξύλῳ.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.

ΚΛΕΩΝ.

μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσὶν, ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοῦτό γέ τοι Παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς.
Κικροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο· χέσαιτο γὰρ, εἰ μαχέσαιτο.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλὰ τόδε φράζευ, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι ἔφραζεν.
Εσῖι Πύλας πρὸ Πύλοιο —

ΔΗΜΟΣ.

τί τοῦτο λέγει ΠΡΟ ΠΥΛΟΙΟ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὰς πυέλους φησὶν καλαλήψεσθ' ἐν Βαλανείῳ.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ' οὑτοσὶ γάρ ἐσῖι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.

ΔΗΜΟΣ.

προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Αἰγείδη, Φράσσαι κυκλώπεκα, μή σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδὼ, πολυΐδριν

οἰσθ' ὅ τι γ' ἔστιν τοῦτο;

ΔΗΜΟΣ.

Φιλόσιρκτος, ἡ κυναλώπηξ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ τοῦτό φησιν· ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

ΔΗΜΟΣ.

πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅπως;

ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ, χὠ κύων, ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

πῶς οὖν ἀλώπηξ πρισετέθη πρὸς τῷ κυνί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλωπεκίοισι τοὺς σιρκτιώτας ἔκασεν,
ὁτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗΜΟΣ.

εἶεν.

τούτοις ὁ μισθὸς σοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ πορίω καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι, ἐξελέασθαι,
χρησμὸν Λητοΐδης, Κυλλήνην, μή σε δολώσῃ.

ΔΗΜΟΣ.

ποίαν Κυλλήνην;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
Κυλλήνην ὀρθῶς; ὁτιὴ Φήτ', Ἐμβαλε κυλλῇ.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ ὀρθῶς Φράζεις. τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν Διοπείθους.
ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πλερυγωτός·

εἰσὶς ὡς γίγνει, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ γὰρ ἐμοὶ, καὶ γῆς, καὶ τῆς Ερυθρᾶς γε θαλάσσης,
χὤτι γ' ἐν Εκβαλάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπασλα.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνη πλουθυγίειαν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν, καὶ γλαυᾶ αὐτῇ ἐπικαθῆσθαι·
εἶτα καἰλασπίνδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβαλλῷ
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ· κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην.

ΔΗΜΟΣ.

ἰοὺ, ἰού·
οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ Γλαύκιδος σοφώτερος.
καὶ μὴν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γεροντοτροφεῖν, καὶ παιδεύειν πάλιν.

ΚΛΕΩΝ.

μὴπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰς πορίω σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· παλλάκης
ἐξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνους.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι πορίω σκευασμένα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας,
καὶ τυρὸν ὀπλόν· μηδὲν ἄλλ', εἰ μὴ σθένει.

ΔΗΜΟΣ.

ἀνύσατε νῦν, ὅπερ ποιήσετ'· ὡς ἐγὼ,
ἑπόμενος ἂν σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας.

ΚΛΕΩΝ.

τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Δῆμε, καλήν γ' ἔχεις
ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ', ὥσ-
περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,
θωπευόμενός τε χαί-
ρεις, κἀξαπατώμενος,
πρὸς τόν τε λέγοντ' ἀεὶ
κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ.

ΔΗΜΟΣ.

νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτι μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ'· ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι
βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν·
κλέπτοντά τε βούλομαι
τρέφειν ἕνα προστάτην·
τοῦτον δ', ὅταν ᾖ πλέως,
ἄρας ἐπάταξα.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιεῖς,
εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
τούτῳ πάνυ πολλή.
εἰ τούσδ' ἐπίτηδες, ὥσ-
περ δημοσίους, τρέφεις

ἐν τῇ Πυκνί· κᾆθ', ὅταν
μή σοι τύχῃ ὄψον ὂν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
θύσας ἐπιδειπνεῖς.

ΔΗΜΟΣ.

σκέψασθε δ' ἔμ', εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
καί μ' ἐξαπατύλλειν.
τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ-
τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν,
κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
κἠμοὶ καὶ ἁμηλῶν.

ΚΛΕΩΝ, ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ, ΔΗΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

Ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σύ γ', ὦ φθέρε.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
βδελύττομαί σφω, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἶσθ' οὖν ἃ δρᾶσον;

ΔΗΜΟΣ.

εἴ γε μή, φράσεις γε σύ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄφες ἀπὸ βκλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξίσου.

ΔΗΜΟΣ.

δρᾶν ταῦτα χρή.

ἄπιτον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδού.

ΔΗΜΟΣ.

θέοιτ' ἄν.

ΚΛΕΩΝ.

ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ.

ΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἱππέων, νὴ Δί', ἢ 'γὼ θρύψομαι.

ΚΛΕΩΝ.

ὁρᾷς; ἐγώ σοι πρέσβεις ἐκφέρω δίφρον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' οὐ τράπεζαν· ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγώ,
ἐκ τῶν ὅλων τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ μυσίλας μεμυσιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ, τῇ χειρὶ τῇ λεφαντίνῃ.

ΔΗΜΟΣ.

ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον, εὐχρων καὶ καλόν·
ἐτέρυπε δ' αὖθ' ἡ Παλλάς, ἡ Πυλαιμάχος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὦ Δῆμ', ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

ΔΗΜΟΣ.

οἶει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

ΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ Φοβεσισθράτη.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡ δ' Οἰμοπάτρα γ', ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας,
καὶ χόλικος, καὶ νυσίβου τε, καὶ γαστρὸς βόμον.

ΔΗΜΟΣ.

καλῶς γ' ἐποίησε, τοῦ πέπλου μεμνημένη.

ΚΛΕΩΝ.

ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε ταυτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ τί τούτοις χρήσομαι
τοῖς ἐντέροις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίτηδες αὖτ' ἔπεμψέ σοι
εἰς τὰς τριήρεις ἐντερονείαν ἡ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

ΔΗΜΟΣ.

ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριβώνισε.

ΚΛΕΩΝ.

λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

παρ' ἐμοῦ δ' ἔλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὁπόθεν δῷς· ἀλλ' ἐγώ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;
ὦ θεμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἕξευρέ τι.

ΚΛΕΩΝ.

ἐρᾷς τάδ', ὦ κακόδαιμον;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὀλίγον μοι μέλει·
ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοί γ' ὡς ἐμ' ἔρχονται.

ΚΛΕΩΝ.

τίνες;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πρέσβεις, ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.

ΚΛΕΩΝ.

ποῦ, ποῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον, ὁρᾷς τὰ λαγῶ', ἃ σοι φέρω;

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι τάλας, κἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

ΔΗΜΟΣ.

εἶπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ· τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δ' ὤπλησά γε.

ΔΗΜΟΣ.

ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὑπεραναιδεσθήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῶν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σέ, καὶ τὴν γαστέρα;

ΔΗΜΟΣ.

τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν κάπην ἰὼν

ξύμμαθε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἅτ' ἔνι,
καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρινεῖς καλῶς.

ΔΗΜΟΣ.

φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεσθιν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ὁρᾷς κενήν,
ὦ παπαῖδιον. ἄσαυλα γάρ σοι παρεφόρουν.

ΔΗΜΟΣ.

αὕτη μὲν ἡ κίσθη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὁρᾷς νυν;

ΔΗΜΟΣ.

οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.
ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀπατεμὼν τυννουτονί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο.
σοὶ μὲν προσιδίου σμικρὸν, ὧν ἐλάμβανεν·
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

ΔΗΜΟΣ.

ὦ μιαρέ, κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας;
ἐγὼ δέ τ' ἐσιεφάνιξα, κἀδωρησάμην.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει.

ΔΗΜΟΣ.

κατάθου ταχέως τὸν σίφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωὶ
αὐτὸν περιθῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κατάθου ταχέως, μασίγια.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ δῆτ', ἐπεί μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς
φράζων, ὑφ' οὗ με δεῖ πρῶτ' ἡτιᾶσθαι μόνον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩ

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τυμόν γε φράζων ὄνομα, καὶ λίαν σαφῶς.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι.
πῶς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐν ταῖσιν ἰυβρεως κοπδύλοις ἡρμοτόμην.

ΚΛΕΩΝ.

πῶς εἶπας; ὡς μου χρησμὸς ἄπλετος φρενῶν:
εἶεν.
ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πλέπλων ἐπιβρεῖν, καὶ βλέπειν ἐναντίον.

ΚΛΕΩΝ.

Ω ΦΟΙΒ' ΑΠΟΛΛΟΝ ΛΥΚΙΕ, ΤΙ ΠΟΤ' ΕΜ' ΕΡΓΑΣΕΙ;
τίχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἠλακατοπώλουν.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πρὸς ἐπεσκόμην.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.
λευπή τις ἐλπὶς ἐστ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.
καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ
ἠλακατοπώλεις ἑτεὸν, ἢ 'πὶ ταῖς πύλαις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ ταρίχος ὤνιον.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι· πέπραται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

κυλίνδετ' εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ σίφανε, χαίρων ἄπιθι· καί σ' ἄκων ἐγὼ
λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκλήσεται,
κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἐλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χαῖρε, καλλίνικε, καὶ μέμνησ', ὅτι
ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καί σ' αἰτῶ βραχύ,
ὅπως γένωμαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

ΔΗΜΟΣ.

ἐμοὶ δέ γ', ὅ τι σοι τοὔνομ', εἰπέ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἀγοράκριτος.

ἐν τῇ γὰρ ἀγορᾷ κρινόμενος ἐβοσκόμην.

ΔΗΜΟΣ.

Ἀγοράκριτῳ τοίνυν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

καὶ μὴν ἐγώ σ', ὦ Δῆμε, θεραπεύσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε, μηδένα' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν,
ἢ καλλαπαυομένοισιν,
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας αἰεῖδειν,
μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,
μηδὲ Θρυμαυλίων ἀνέσιον αὖ,
λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ;
καὶ γὰρ οὗτοσί, φίλ' Ἀπολλον,
πεινῇ, θλερροῖσι δακρύοισιν
σᾶς ἀπλόμενος φαρέτρας
Πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

Δουδοκῆσαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐσθ' ἑταίφθονον,
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρησίοις, ὅστις εὖ λογίζεται.
ὁ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά,
οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
τῶν δ' Ἀργώων γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἦ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ, τοὺς τρόπους οὐ ξυγγενὴς,
Ἀμφιάδης πονηρός. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται·
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ἠσθόμην,
οὐδὲ παμπόνηρος· ἀλλὰ καὶ προσεξευρηκέ τι.
τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχρῆς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασαυρίοισι λείχων τὸν ἀποπλυσίον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
οὗ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται πατηρίου.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἡ πολλάκις ἐννυχίαισι
φροντίσι συγγεγένημαι,
καὶ διεζήτηχ', ὁπόθεν ποτὲ φαύλως
ἐσθίει Κλεώνυμος.
φασὶ γὰρ αὐτὸν ἑρπύζοντα
τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων,
οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης·
τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἐᾶν ὁμοίως·
Ἰὼ, ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων,
ἔξελθε, καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ.

ΧΟΡΟΣ.

Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἥ τις ἦν γεραιτέρα.
Οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὦ παρθένοι, τὰν τῇ πόλει;
Φασὶν αἰτῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν εἰς Χαλκηδόνα

ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην ὑπέρβολον. —
ταῖς δὲ δέξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχετὸν,
καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει.
Ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ'· ἀλλ' ἐάν με χρὴ,
ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάνης γε, τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὦ θεοὶ,
εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγύμην.
ἦν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθαί μοι δοκεῖ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεύσας, ἢ 'πὶ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐξαπεῖται τῇ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται,
τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, καθιλκύσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΔΗΜΟΣ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι,
καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν·
ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισιν παιωνίζειν τὸ θέατρον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ταῖς ἱεραῖς ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις, καὶ φέγγος Αθήναις,
τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις, ἐφ' ὅτῳ κνίσσωμεν ἀγυιάς;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ, ταῖς ἀρχαίαισιν Αθήναις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἂν ἴδοιμεν; τίν' ἔχει σκευήν; καὶ ποῖός τις γεγένηται;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οἷός περ Αριστείδῃ πρότερον, καὶ Μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων.
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομένῃσιν ταῖς ἀρχαίαισιν Αθήναις,
καὶ θαυμασταῖς, καὶ πολυύμνοις, ἵν' ὁ κλεινὸς Δῆμος ἐνοικεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ταὶ λιπαραὶ, καὶ ἰοστέφανοι, καὶ ἀριζήλωτοι Αθῆναι,
δείξατε τὸν τῆς Ελλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾷν τεττιγοφόρος, τῷ ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς,
οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνῃ κατάλειπτος.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ', ὦ βασιλεῦ. τῶν Ελλήνων· καί σοι ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπ

ΔΗΜΟΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἐλθὲ δεῦρ', Αγοράκριτε.
ὅσα με δέδρακας ἀγαθ' ἀφεψήσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἐγώ;
ἆλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ', οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷον ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗΜΟΣ.

τί δ' ἔδρων, κάτειπέ μοι, πρὸ τοῦ; ποῖός τις ἦν;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

πρῶτον μέν, ὁπότ' εἶπόι τις ἐν τῇ 'κκλησίᾳ,
Ω Δῆμ', ἐρασθὴς εἰμὶ σός, Φιλῶ τε σέ,
καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος. —
τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
ἀνωρτάλιζες, κἀπερουτίας.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγώ;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων, ᾤχετο.

ΔΗΜΟΣ.

τί φής; τοιαῦτά μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὰ δ' ὦτα γάρ σου, νὴ Δί', ἐξεπετάννυτο,
ὥσπερ σκιάδειον, καὶ πάλιν ξυνήγετο.

ΔΗΜΟΣ.

οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην ῥήτορε,
ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς μακράς· ὁ δ' ἕτερος αὖ
καλαμισθοφορῆσαι· τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων,

τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν ἂν ὤχετο.
οὗτος, τί κυπᾷεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

ΔΗΜΟΣ.

αἰσχύνομαί σου ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς·
ἀλλ' οἱ σὲ ταῦτ' ἐξηπάτων. νῦν δὴ φράσον.
ἐάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος·
Οὐκ ἔᾶσιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἅλφιτα,
ἢ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην. —
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

ΔΗΜΟΣ.

ἄρας μετέωρον, εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάφυγγος ἐκπεμάσας ὑπέρβολον.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ταυτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει, φράσον.

ΔΗΜΟΣ.

πρῶτον μέν, ὅσοσι ναῦς ἐλαύνουσιν μακράς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίεισιν ἐχαρίσω.

ΔΗΜΟΣ.

ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται·
ἀλλ', ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον, ἐγγεγράψεται.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τοῦ Κλεωνύμου.

ΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στράτων;

ΔΗΜΟΣ.

τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαδὶ καθήμενα·
Δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε.
ξυνερκτικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,
καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικὸς,
καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

ΔΗΜΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν,
καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι·
κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.

ΔΗΜΟΣ.

μακάριος ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

φήσεις γ', ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν,
ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐ γὰρ ὁ Παφλαγὼν
ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα μὴ σὺ λάβοις;
νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
αὐτὰς ἰέναι λαβόντα.

ΔΗΜΟΣ.

τὸν δὲ Παφλαγόνα,
ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἴφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐδὲν μέγ', ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην.
ἐπὶ ταῖσι πύλαισι ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
τὰ κύντια μαγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασι,
μαθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
καὐτῶν βαλανείων αὖ τὸ λουτρὸν πίεται.

ΔΗΜΟΣ.

εὖ γ' ἐπενόησας, οὗπερ ἐστὶν ἄξιος,
πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι.
καί σ' ἀντὶ τούτων εἰς τὸ Πρυτανεῖον καλῶ,
εἰς τὴν ἕδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οὓς ἐλῴδηθ', οἱ ξένοι.

ΧΟΡΟΣ.

(λείπει κομμάτιον τοῦ Χοροῦ.)

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΕΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησία ὑφέσθηκεν Ἀθηναίοις ἐν τῷ Φανερῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας, καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας, Δικαιόπολίς τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διά τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπεισαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λακώσιν, Ἀχαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα, προσέρχονται διώκοντες ἐν Χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐκείνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσεσθαι, ἐφ' ᾧτε, ἐὰν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς Εὐριπίδην, πλωχικὴν στολὴν αἰτεῖ· καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ῥακώμασι, παρῳδεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαπτόμενος Περικλέους τοῦ τε Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δέ τινων ἐξ αὐτῶν, ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἶτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἑτέρων, ὡς τὰ δίκαια εἰρηκότος αὐτοῦ, ἐπιφανεὶς Λάμαχος θορυβεῖν πειρᾶται. εἶτα γενομένου διελκυσμοῦ, καλεσαχθεὶς ὁ Χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιόπολιν, καὶ πρὸς τοὺς δικασταὶς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν διαλέγεται. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην, τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παιδία ἑαυτοῦ, διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια, φέρων ἐν σάκκῳ πράτιμα, παραγίνεται· μεθ' ὃν τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος, ἐξιχέλεις τε καὶ πανοδαπῶν ὀρνίθων γόνου ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συκοφαντῶν, συλλαβόμενος τινὰς ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιόπολις, καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτόν τε τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορτον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσκυσάντων αὐτῷ πλειόνων, καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερφανεῖ. παροικοῦντος δὲ αὐτῷ Λαμάχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἑορτῆς, τοῦτον ἄγγελος, παρὰ τῶν στρατηγῶν ἥκων, κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιόπολιν παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ Διονύσου καλῶς τις ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων· ὁ δὲ Δικαιόπολις δεδειπνηκὼς καὶ μεθ' ἑταίρας

ἀπολύων ἐπανήκει. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφέδρα πεποιημένων, καὶ ἐπ πάσῃς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυμένους Ἄρχοντος ἐν Ληναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζεται. τρίτος Εὔπολις Νουμηνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης, παραγίνονταί τινες
παρά τε Βασιλέως, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν·
οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες· οἱ δὲ χρυσίον.
παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων δὲ μετὰ τούτους τινὲς
σπονδὰς φέροντες· οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς
ἤασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον· ὧν καθάπτεται
σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε
Μεγαρικὸν ἱκανῶς φησὶ, καὶ τὸν Περικλέα
οὐκ τῶν Λακώνων τῶνδε πάντων αἴτιον,
σπονδὰς, λύσιν τε τῶν ἐφεστώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΜΦΙΘΕΟΣ.
ΠΡΕΣΒΕΙΣ Αθηναίων παρὰ Βασιλέως ἥκοντες.
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.
ΘΕΩΡΟΣ.
ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.
ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.
ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.
ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.
ΛΑΜΑΧΟΣ.
ΜΕΓΑΡΕΥΣ.
ΚΟΡΑΙ θυγατέρες τοῦ Μεγαρέως.
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.
ΒΟΙΩΤΟΣ.
ΝΙΚΑΡΧΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου.
ΓΕΩΡΓΟΣ.
ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.
ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΚΗΡΥΞ, ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΠΡΕΣΒΕΙΣ Αθηναίων, ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ, ΘΕΩΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Οσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν,
ἤσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτλακα·
ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιοχάργαρα.
φέρ' ἴδω, τί δ' ἤσθην ἄξιον χαιρηδόνος;
ἐγὼδ', ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν,
τοῖς πέντε ταλάντοις, οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ Φιλῶ τοὺς Ἱππέας
διὰ τοῦτο τοὔργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικὸν,
ὅτε δὴτ' ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον·
ὁ δ' ἀνεῖσεν· Εἴσαγ', ὦ Θέογνι, τὸν χορόν—
πῶς τοῦτο σεῖσαί μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;
ἀλλ' ἕτερον ἤσθην, ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ἀσόμενος Βοιώτιον·
τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεσπάσθην ἰδὼν,
ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξ ὅτου γὼ μύσκομαι,
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς,

ὡς νῦν, ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
ἐωθινῆς, ἔρημος ἡ Πνὺξ αὐτή·
οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κἄνω καὶ κάτω
τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον·
οὐδ' οἱ Πρυτάνεις ἥκουσιν· ἀλλ' ἀωρίαν
ἥκοντες, εἶτα δ' ὠσλιοῦνται, πῶς δοκεῖς,
ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου,
ἀθρόοι καταβρέουσιν· εἰρήνη δ' ὅπως
ἔσται, προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις, πόλις.
ἐγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
νοστῶν καθῆμαι· κἄτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
σπένω, κίχρημι, σκορδινῶμαι, πέρδομαι,
ἀποροῦμαι, γράφω, παρελίττομαι, λογίζομαι,
ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν, εἰρήνης ἐρῶν,
σιγῶν μὲν ἄσιτος, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν ΑΝΘΡΑΚΑΣ ΠΡΙΩ·
οὐκ ΟΞΟΣ, οὐκ ΕΛΑΙΟΝ, οὐδ' ἦδη ΠΡΙΩ·
ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χἠ ΠΡΙΩΝ ἀπῆν.
νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
ἀλλ' οἱ Πρυτάνεις γὰρ οὗτοι μεσημβρινοί.
οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' ἐγὼ 'λεγον·
εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠσὶζεται.

ΚΗΡΥΞ.

πάριθ' εἰς τὸ πρόσθεν,
πάριθ', ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἤδη τις εἶπε;

ΚΗΡΥΞ.

τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

τίς ὤν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ἀμφίθεος.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἄνθρωπος;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὔκ·
ἀλλ' ἀθάνατος. ὁ γὰρ Ἀμφίθεος δήμιπρος ἦν,
καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγὼ
ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ
σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὢν, ὦ ἄνδρες, ἐφέδρ' οὐκ ἔχω·
οὐ γὰρ διδόασιν οἱ Πρυτάνεις.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ τοξόται —

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ὦ Τριπτόλεμε, καὶ Κελεί, περιέψεσθέ με;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ ἄνδρες Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε
σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.

ΚΗΡΥΞ.

παῦσο σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔκ·
ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ παρὰ Βασιλέως πρέσβεις —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίου Βασιλέως; ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσι,

καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.

ΚΗΡΥΞ.

σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βαβαιάξ, ὦ Ἡράκλεια, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς Βασιλέα τὸν Μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας,
ἐπ' Εὐθυμένους Ἀρχοντος —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι τῶν δραχμῶν.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεθα διὰ τῶν Καυσθρίων
πεδίων ὁδοιπλανῶντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀποθνήσκοντες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σφόδρα γ' ἄρ' ἐσωζόμην ἐγώ,
παρὰ τὴν ἔπαλξιν ἐν Φορυτῷ καβακείμενος;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Κραναὰ πόλις,
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους,
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καβαφαγεῖν καὶ πιεῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἡμεῖς δὲ, λακπαστὰς τε καὶ καταπύγονας.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἔτει τριάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλι' ἤλθομεν·

ἀλλ' εἰς ἀπόκατον ᾤχετο, σθρατιὰν λαβών,
πᾴχειν ἐκλὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόσου δὲ τὸν πρωκλῆν χρόνου ξυνήγαγεν;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τῇ πανσελήνῳ· κἄτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
εἶτ' ἐξένιζε, παρετίθει δ' ἡμῖν ἕλους
ἐκ κριθέκνου βοῦς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριθανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ, νὴ μὰ Δί', ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ ΦΕΝΑΞ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτ' ἄρ' ἐφειάκιξες σύ, δύο δραχμὰς φέρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρταβᾶν,
τὸν Βασιλέως ὀφθαλμόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐκπόψειέ γε
κέραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρόσθεν.

ΚΗΡΥΞ.

ὁ Βασιλέως ὀφθαλμὸς —

ΔΙΚΑΙΟΠΩΛΙΣ.

ὦ ναξ Ηράκλεις·
πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφραχτον βλέπεις,
ἢ περὶ ἄκραν κάμπαλον, νεώσοικον σκοπεῖς;
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἄγε δὴ σύ, Βασιλεὺς ἄτλα σ' ἀπέπεμψεν, φράσον
λέξοντ' Αθηναίοισιν, ὦ Ψευδαρταβᾶ.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ἰαρταμαὶν ἔξαρξ' ἀναπισσόναι σάτρα.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξυνήκαθ', ὃ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πέμψειν Βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
λέγε δὴ σὺ μείζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

οὐ λῆψι χρῦσο χαυνόπρωκ' Ἰαονᾶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἶμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς.

ΚΗΡΥΞ.

τί δ' αὖ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅ τι; χαυνοπρώκλους τοὺς Ἰάονας λέγει,
εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὔκ· ἀλλ' ἀχάνας ἁδί γε χρυσίου λέγει,

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίας ἀχάνας; σὺ μὴν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,
ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
Βασιλεὺς ὁ Μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
(ἀνανεύει ὁ Ψευδαρτάβας)
ἆλλως ἄρ' ἐξαπαλώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων;
(ἐπινεύει ὁ Ψευδαρτάβας)
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὐτοί.
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγῷδ', ὃς ἐστὶ Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.

ὦ Θερμόζουλον πρωκλῆν ἐξευρημένε·
τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων,
εὐτυχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
οὗ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

ΚΗΡΥΞ.

σίγα, κάθιζε.
τὸν Βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ Βουλὴ καλεῖ
ἐς τὸ Πρυτανεῖον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτο δῆτ' οὐκ αἰσχύνη;
κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ σῖραγγεύομαι;
τούσδε ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.
ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

οὑτοσὶ πάρα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰμοὶ σύ, ταυτασὶ λαβὼν ὁκτὼ δραχμὰς,
σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ,
καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλατίδι·
ὑμεῖς δὲ πρισβεύεσθε, καὶ κιχήνατε.

ΚΗΡΥΞ.

προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους.

ΘΕΩΡΟΣ.

οἰδί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκεκύτ'λεται.

ΘΕΩΡΟΣ.

χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θράκῃ πολύν —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἄν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.

ΘΕΩΡΟΣ.

ἀ μὴ κατέσηψε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,

καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
ὅτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·
καὶ δῆτα Φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
ὑμῶν τ' ἐρασὴς ἦν ἀληθῶς, ὥσθ' ὡς καὶ
ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ' ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ.
ὁ δ' υἱός, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
ἦρα φαγεῖν ἀλλᾶντος ἐξ Ἀπατουρίων,
καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ·
ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
στρατιὰν τοσαύτην, ὥσθ' Ἀθηναίους ἐρεῖν·
Ὅσον τὸ χρῆμα παρὼν ἅπαν προσέρχεται. —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἀκεισ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι,
ὧν εἶπας ἐνταυθοῖ σύ, πλὴν τῶν παρόντων.

ΘΕΩΡΟΣ.

καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατόν Θρᾳκῶν ἔθνος
ἔπεμψεν ὑμῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτο μέν γ' ἤδη σαφές.

ΚΗΡΥΞ.

οἱ Θρᾷκες, ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

ΘΕΩΡΟΣ.

Ὀδομάντων στρατός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθραπε; τίς;

ΘΕΩΡΟΣ.

τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
καταπελάσεται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
ὑποσίνοι μέν τ' ἄν γ' ὁ Θρᾳνίτης λεὼς,
ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
οὐ καλαβαλεῖτε τὰ σκόροδ';

ΘΕΩΡΟΣ.

ὦ μόχθηρε σύ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκορδισμένοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταυτὶ πεπείσθ' οἱ Πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
διωσμί' ἐστὶ, καὶ φανὶς βέβληκέ με.

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἕνα.
οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι τάλας, μυτίλωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.
χαῖρ' Ἀμφίθεε.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

μήπω, πρὶν ἄν γε σῷ τρέχων
δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἐστίν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὠσφρόντο πρεσβῦταί τινες
Ἀχαρνικοὶ, σπιτῖλοι γέροντες, πρίνινοι,
αὐτερέμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι,
ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες· ὦ μιαρώταλε,

σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τεθμημένων; —
κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·
ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον, κἀβόων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἱ δ' οὖν βοώντων. ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἔγωγε, φημὶ, τρία γε ταυτὶ γεύματα.
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις. γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰβοῖ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

τί ἐστιν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι
ὄζουσι πίττης, καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἀλλ' αὐταιὶ σπονδαὶ τριακοντούτιδες,
κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Διονύσια.
αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,
καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,
κἀν τῷ στόματι λέγουσι, ΒΑΙΝ' ΟΠΟΙ ΘΕΛΕΙΣ.
ταύτας δέχομαι, καὶ σπένδομαι, κἀκπίομαι,
χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Αχαρνέας·
ἐγὼ δὲ, πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγεὶς,
ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ.

τῇδε πᾶς ἕπου, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον
ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλά μοι μηνύετε,
εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἐκπέφευγ', οἴχεται
φροῦδος.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

οἴμοι τάλας,
τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν.
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό-
τητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
ἀνθράκων φορτίον
ἠκολούθουν Φαύλλῳ τρέχων,
ὧδε φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος, ὑπ' ἐμοῦ δι-
ωκόμενος, ἐξέφυγεν,
οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.
νῦν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον,
καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
οἴχεται.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνοι ποτὲ,
μηδέπερ γέροντας ὄντας, ἐκφυγὼν Ἀχαρνέας,
ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ
καὶ θεοὶ, τοῖσιν ἐ-
χθροῖσιν ἐσπείσατο,
οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος
ἐχθοδοπὸς αὔξεται
τῶν ἐμῶν χωρίων·

κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ-
τοῖσιν ἀντεμπαγῶ
ὀξύς, ὀδυηρός, ἐπί-
κωπος, ἵνα μήποτε
πατῶσ' ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ βλέπειν Βαλλήνικόδε,
καὶ δώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε·
ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ, ΓΥΝΗ, ΘΥΓΑΤΗΡ, ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ, ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟΡΟΣ.

σῖγα πᾶς. ἠκούσατ' ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
οὗτος αὐτός ἐστιν, ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
ἐκποδών· θύσων γὰρ ὠνὴρ, ὡς ἔοικ', ἐξέρχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.
πρόϊθ' ἑς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος·
ὁ Ξανθίας σὲν φαλλὸν ὀρθὸν σίησάτω.

ΓΥΝΗ.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ὡς ἔτνος καταχέω τοῦ λατῆρος τουτουί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'. ὦ Διόνυσε δέσποτα,
πεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψασα, καὶ θύσασα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγρους Διονύσια,
σπρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δ' ἐμοὶ
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ΓΥΝΗ.

ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς

οἵσει, βλέπουσα θυμοφράγον. ὡς μακάριος,
ὅστις σ' ὀπύσει, κἀκποιήσεται γαλᾶς
σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.
πρόβαινε, κἀν τῷ χλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
μή τις λαθὼν σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ξανθία, σοφῶν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἐκλέγειν
ὁ φαλὸς ἐξόπισθε τῆς καινοφόρου.
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἅσομαι τὸ φαλλικόν·
σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
τε, μοιχέ, παιδεραστά,
ἔκλῳ σ' ἔτει προσεῖπον, εἰς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἅσμενος,
σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ-
τῷ, πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς.
πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς,
κλέπτοντα εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον,
τὴν Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φειδίου,
μέσην λαβόντ', ἄραντα, καλα-
βαλόντα καταγιγαρτίσαι,
Φαλῆς, Φαλῆς.
ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς, ἐκ κραιπάλης
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρυβλίον·
ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ ψεψάλῳ κρεμήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτος αὐτός ἐστιν, οὗτος.
βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
παῖε, παῖε τὸν μιαρόν.
οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ηρακλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν ξυντρίψετε.

ΧΟΡΟΣ.

σὲ μὲν οὖν καλαλεύσομεν, ὦ μιαρὰ κεφαλή-

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὦ χαρτέων γεραίτατοι;

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀναί-
σχυντος εἶ καὶ βδελυρός,
ὦ προδότα τῆς πατρίδος,
ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος, ἔπειτα δύ-
νασαι πρὸς ἐμὲ ἀποβλέπειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ δ' ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴσθι γ' ἀλλ' ἀκούσασα.

ΧΟΡΟΣ.

σοῦ γ' ἀκούσομαι; ἀπολεῖ.
κἀτά σ' αὖ χώσομεν τοῖς λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς γε, πρὶν ἂν ἀκούσητ'. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ γαθοί.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀνασχήσομαι·
μηδὲ λέγε δὴ σὺ λόγον·
ὡς βεμίσηκά σε Κλέ-
ωνος ἔτι μᾶλλον, ὃν ἐ-
γωγε καὶ τεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσιν ποτ' ἐς
κατηύμαλα.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς,
ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν· ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε·
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς ἐσπεισάμην·

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἄπαξ,
οἵσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις, οὔθ' ὅρκος μένει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐξκείμεθα,
310 οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἁπάντων, ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐχ ἁπάντων, οὐχ ἁπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ἐδῶ
πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἕσθ' ἃ κἀδικουμένους.

ΧΟΡΟΣ.

315 τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη, καὶ παραξικαρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἄν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου ἕλκυσω τὴν δέρην ἔχων λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
320 μὴ οὐ καλιαξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν.
οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ' ἐτεόν, ὦ χαβρνίδαι;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δεινά γ' ἄρα πείσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐξολοίμην, ἢν ἀκούσω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὦ χαβρνικοί.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς τιθηξῶν ἄσθι τινί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δήξομ' ἆρ' ὑμᾶς ἐγώ.

ἀνταποκλείνω γὰρ ὑμῶν τῶν Φίλων τοὺς Φιλτάτους·
ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὀμπρους, οὓς ἀπεσφάξω λαβών.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμ' ἐμοί, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοὖπος, ἄνδρες δημόται,
τοῖς Ἀχαρνικοῖσιν; ὑμῶν μῶν ἔχει του παιδίον
τῶν παρόντων ἔνδον εἴρξας; ἢ 'πὶ τῷ θρασύνεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βαδίετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
ὕσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθράκων τι κηδεται.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.
ἀλλὰ μὴ θράσῃς, ὦ μίδεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς ἀπεκλείνω, πίκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε Φιλανθρακίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νῦν λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε Λακεδαιμόνιον αὐτὸν ὅ τι τῷ τρόπῳ σοῦ 'στιν Φίλον·
ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τὸν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.

ΧΟΡΟΣ.

οὑτοί σοι χαμαί, καὶ σὺ καθίσθου πάλιν τὸ ξίφος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅπως μὴ 'γ τοῖς τρίβωσιν ἐξαπάθηλαί σου λίθος.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκσέτεισται χαμᾶζ'. οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασείειν μετὰ βοῆς,
ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνάσιοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.
ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.
δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,
ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴτῳ φέρον,
ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ', ὅσ' ἂν λέγω·
καί τοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν οὐ λέγεις, τοὐπίξηνον
ἐξενέγκων θύραζ',
ὅ τι ποτ', ὦ σχέτλιε,
τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος,
ὅ τι φρονεῖς, ἔχει.
ἀλλ', ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω,
θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰδοὺ θεᾶσθε, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδί·
ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσὶ, τυννουτοσί.
ἀμέλει, μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι·
λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων, ἅ μοι δοκεῖ.
καί τοι δέδοικα πολλά· τούς τε γὰρ τρόπους
τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν

ἀνὴρ ἀλαζὼν, καὶ δίκαια κᾄδικα·
κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι.
τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν·
αὐτός τ' ἐμαυτὸν, ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον,
ἐπίσταμαι, διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
διέβαλλε, καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου,
κἀκυκλοβόρει, κἄπλυνεν· ὥστ' ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην, μολυνοπραγμονούμενος.
νῦν οὖν με πρῶτον, πρὶν λέγειν, ἐάσατε
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

ΧΟΡΟΣ.

τί ταῦτα στρέφει, τεχνάζεις τε,
καὶ πορίζεις τριβάς;
λαβὲ δ' ἐμοῦ γ' ἕνεκα
παρ' Ιερωνύμου
σκοτοδασυπυκνότριχά
τιν' Αΐδος κυνῆν·
εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
ὡς σκῆψιν ἂν ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
καί μοι βαδιστέ' ἐστὶν ὡς Εὐριπίδην.
παῖ, παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

τίς οὗτος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔνδον ἔστ' Εὐριπίδης;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ὀρθῶς, ὦ γέρον.
ὁ νοῦς μὲν, ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβαδὴν ποιεῖ
τραγῳδίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ἔθ' ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σοφῶς ἀπεκρίνατο.
ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἀλλ' ἀδύνατόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.
οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
ὑπάκουσον, εἴπερ δήποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιόπολις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήθηθι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Εὐριπίδη —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί λέλακας;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀναβαδὴν ποιεῖς.

ἐξὸν καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις,
ἐσθῆτ' ἐλεεινήν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.
ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,
δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
δεῖ γάρ με λέξαι τῷ Χορῷ ῥῆσιν μακράν·
αὐτὴ δὲ θάνατον, ἢν κακῶς λέξω, φέρει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὁδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὸν τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Φοίνικος, οὔκ·
ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποίας ποθ' ὠνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἦ Φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὔκ· ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἦ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τήλεφον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ναὶ, Τήλεφον.
τούτου δὸς, ἀντιβολῶ σ', ἐμοὶ τὰ σπάργανα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα,
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ινοῦς.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ,
ἐνσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδὶ,
κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.
ΔΕΙ ΓΑΡ ΜΕ ΔΟΞΑΙ ΠΤΩΧΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΗΜΕΡΟΝ,
ΕΙΝΑΙ ΜΕΝ ΟΣΠΕΡ ΕΙΜΙ, ΦΑΙΝΕΣΘΑΙ [illegible]ΜΗ.
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ', ὃς εἴμ' ἐγώ·
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δώσω· πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἘΥ ΣΟΙ ΓΕΝΟΙΤΟ, ΤΗΛΕΦΩΙ Δ' Α 'ΓΩ ΝΟΩ.
εὖ γ', οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίμπλαμαι.
ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ θύμ', ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλέκους χρέος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

χρέος μὲν οὐδέν· βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λυπηρὸς ἴσθ' ὢν, κἀποχώρησον δόμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φεῦ·
εὐδαιμονοίης, ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄπελθε νῦν μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὴ, ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
κοτυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρου λαβὼν ταῦτ'· ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὔπω, μὰ Δί', οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ', ὦ γλυκύταθ' Εὐριπίδη, τουτὶ μόνον
δός μοι χυτρίδιον, σφογγίῳ βεβυσμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπέρχομαι.
καί τοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς, οὗ μὴ τυχὼν,
ἀπόλωλ'. ἄκουσον, ὦ γλυκύταθ' Εὐριπίδη·
ταυτὶ λαβὼν ἄπειμι, κοὐ πρόσειμ' ἔτι.
ἐς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀπολεῖς μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἴμ' ἄγαν
ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμην,

ἐν ᾧπερ ἐσθι πάνθα μοι τὰ πράγματα.
Εὐριπίδιον γλυκύτριβον, ὦ φιλτάτιον,
κάκιστ' ἀπολείμην, εἴ τι σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἓν μόνον, τοῦτ' μόνον, τοῦτ' μόνον,
σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πακλὰ δωμάτων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόσκινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτή.
ἐσῆκας; οὐκ εἶ καταπαιὼν Εὐριπίδην;
ἐπήνεσ'· ἄγε νῦν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κἀτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχες, εἰποῦσ' ἅτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγ', ἐμὴ καρδία.

ΧΟΡΟΣ.

τί δράσεις; τί φήσεις;
ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος
ὢν, σιδηροῦς τ' ἀνήρ·
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα,
ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τἀναντία.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ τρέμει τὸ πρᾶγμα.
εἰά νυν, ἐπειδήπερ
αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
εἰ πίωχός ὢν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε χ' ἡ τρυγῳδία.
ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ,

οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, ὅτι
ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γὰρ ἐσμὲν, οὐπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών.
κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν, οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι·
ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπλισμένοι·
τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀσπίδων λέγω.
Ἐγωγε μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα·
καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός,
στείσας ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας·
καὶμοὶ γάρ ἐσθιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτάρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
ἡμῶν γάρ, ἄνδρες, (οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
μέμνησθε τοῦθ', ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω.)
ἀλλ' ἀνδράμια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα,
ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
κεἴ που σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγώδιον,
ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἁλός,
ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ, κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ, κἀπιχώρια.
πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
κἀφ' οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγωμένοι
ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο·
κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικασμάτων.
ἐντεῦθεν ὀργὴ Περικλέης οὐλύμπιος
ἤστραψεν, ἐβρόντα, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα,
ἐτίθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
ὡς χρὴ Μεγαρέας μήτε γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.

ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πεῖναν βάδην,
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, τὸ ψήφισμ' ὅπως
μετασταφείη, τὸ διὰ τὰς λακκαστρίας·
κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις.
κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
ἐρεῖ τις; οὐ χρῆν. ἀλλὰ τί χρῆν; εἰπατε.
φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις, ἐκπλεύσας σκάφει,
ἀπέδετο φώκας κυνίδιον Σεριφίων,
ἐκάθησθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ·
καὶ κάρτα μέν τ' ἂν εὐθέως καθείλκετε
τριακοσίας ναῦς· ἦν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα
θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς,
μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων,
σπονδῆς σπεναχούσης, σιτίων μετρουμένων,
ἀσκῶν, τροπωτήρων, κάδους ὠνουμένων,
σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
στεφάνων, τριχάδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων·
τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλαττουμένων,
τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
αὐλῶν, κελευστῶν, νιγλάρων, συριγμάτων.
ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· ΤΟΝ ΔΕ ΤΗΛΕΦΟΝ
ΟΥΚ ΟΙΟΜΕΣΘΑ. ΝΟΥΣ ΑΡ' ΥΜΙΝ ΟΥΚ ΕΝΙ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἄληθες, ὦ πίτριφε, καὶ μαρώταλε;
ταυτὶ σὺ τολμᾷς, πλωχὸς ὤν, ἡμᾶς λέγειν;
καὶ συκοφάντης, εἴ τις ἦν, ὠνείδισας;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ', ἅπερ λέγει,
δίκαια πάνυ, κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

εἶτ', εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχρῆν;
ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

οὗτος σύ, ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἰὼ Λάμαχ', ἰὼ βλέπων ἀσπαπάξ,
βοήθησον, ὦ γοργολόφα, φανείς,
ἰὼ Λάμαχ', ὦ φίλ', ὦ φυλέτα,
εἴτε τις ἔσθ' ταξίαρχος, ἢ σπρατηγὸς,
ἢ τειχομάχος ἀνὴρ, βοηθησάτω
τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

πόθεν βοῆς ἦκουσα πολεμισπηρίας;
ποῖ χρὴ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν;
τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ὦ Λάμαχ' ἥρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων—

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ὦ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι
ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Λάμαχ' ἥρως, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,
εἰ πλωχὸς ὢν εἶπόν τι, καπσλωμυλάμην.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ἐρεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ οἶδά πω·
ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιῶ.
ἀλλ' ἀντίβολῶ σ', ἀπένεγκ' ἐμοῦ τὸν Μορμόνα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰδού.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παράθες νῦν ὑπλίσιν αὐτὴν ἐμοί.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κεῖται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράατος μοι τὸ πῖερόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τουτὶ πίλον σοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ,
ἵν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὗτος, τί δράσεις; τῷ πίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πίλον γάρ ἐστιν, εἰπέ μοι, τίνος ποτέ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀρνιθός ἐστιν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἆρα κομπολακύθου;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἴμ', ὡς τεθνήξει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὦ Λάμαχε.
οὐ γὰρ κατ' ἰσχὺν ἐστιν· εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔοπλος γὰρ εἶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τουτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγόν, πίλωχος ὤν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ γὰρ εἰμὶ πίλωχος;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὅστις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης·
σὺ δ', ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐχειροτόνηταν γάρ με —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἀκκυγές γε τρεῖς.

ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐστασίαμαι,
ἐῶν πολεῖς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι,
ναυίας δ', οἵους σύ, διαδεδρακότας,
τοὺς μὲν ἐπὶ Θρᾴκης μισθοφορεῦντας τρεῖς δραχμάς,
Τισαμενοφαινίππους, Πυνυργιππαρχίδας·
ἑτέρους δὲ παρὰ Χάρητι· τοὺς δ' ἐν Χαλκίδι
Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαιζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ, κἀν Γέλᾳ, κἀν Καλαγέλᾳ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐχειροτονήθησαν γάρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἴτιον δὲ τί,
ὑμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
τοῦδὲ μηδέν'; ἐτεόν, ὦ Μαριλαΐδη,
ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἐν, ἢ οὔκ;
ἀντέτευσε· καί τοι γ' ἐξῆν σώφρων καργάτης.
τί δαὶ Δρακυλλος, κ' Εὐφορίδης, ἢ Πρινίδης;
εἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάταν, ἢ τοὺς Χαόνας;
οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λάμαχος,
οἷς ὑπὲρ ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ
ὥσπερ ἀπενιπτῆρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
ἄπαυλις ΕΞΙΣΤΩ παρῄνουν οἱ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,

καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ· Λαμάχῳ δὲ μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὢνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μετπαπείθει
περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοὺς ἀναπαίστους ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χορεῖσιν ἐφέστηκεν τραγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
οὕπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστι·
διακαλλώπιζόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις ταχυβούλοις,
ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
ἀπεκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μεταβούλους.
φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητὴς,
παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπαλᾶσθαι,
μηδ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.
πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες,
πρῶτον μὲν ΙΟΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐκάλουν· κἀπειδὰν τοῦτό τις εἴπῃ,
εὐθὺς διὰ τοὺς ΣΤΕΦΑΝΟΥΣ ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.
εἰ δέ τις, ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, ΛΙΠΑΡΑΣ καλέσειεν ΑΘΗΝΑΣ,
εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς ΛΙΠΑΡΑΣ, ἀφύων τιμὴν περιαψας.
ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται,
καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν δείξας, ὡς δημοκρατοῦνται.
τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπαγούσας
ἥξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦσας τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,
ὅστις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.
οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἦκει,
ὅτε καὶ Βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,
ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·
εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν, ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.
τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.

διὰ τοῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,
καὶ τὴν Αἴγιναν ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης
οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.
ἀλλ' ὑμεῖς μή ποτε δείσητ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια·
φημὶ δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγαθ', ὡς εὐδαίμονας εἶναι,
οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθούς, οὔτ' ἐξαπατύλλων,
οὔτε παραυργῶν, οὔτε καταρδών, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.
πρὸς ταῦτα Κλεὼν καὶ παλαμάσθω,
καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον
ξύμμαχον ἕσται, κοὐ μήποθ' ἁλῶ
περὶ τὴν πόλιν ὢν, ὥσπερ ἐκεῖνος,
δειλὸς καὶ λακαπακύγων.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ, φλεγυρὸν πυρὸς ἔ-
χουσα μένος, ἔντονος Ἀχαρνική.
οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων
Φέψαλος ἀνήλαι', ἐρε-
θιζόμενος οὐρίᾳ μαΐδι,
ἠνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι·
οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιταραμάτυκα,
οἱ δὲ μαΐλωσιν· εὖ-
γω σεβαρὸν ἐλθὲ μέλος
εὔτονον, ἀγροικότερον,
ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

ΧΟΡΟΣ.

Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων, ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
γηροβοσκούμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
οἵ τινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς,
ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι μητόρων,
οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ νεφοὺς, καὶ παρεξυλημένους.

οἷς Ποσειδῶν Ἀσφάλειός ἐστιν ἡ βακτηρία·
τονθορύζοντες δὲ γήρᾳ τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι·
κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν,
ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.
ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει, κᾆτ' ὄφλων ἀπέρχεται·
εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους·
Οὔ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέ-
σαι, πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ
θερμὸν ἀπομορξάμενον
ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν, ἐδιώκομεν·
νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
κᾆτα προσαλισκόμεθα.
πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

ΧΟΡΟΣ.

Τῷ γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον Θουκυδίδην,
ἐξολέσθαι, ξυμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,
τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην, ἰδὼν
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὃς, μὰ τὴν Δήμητρ', ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν Θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Αχαιὰν ῥᾳδίως ἠνέσχετο·
ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους δέκα,
κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους;

τιματόξευστον δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾷδ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως ἂν ἡ
μὶς τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος·
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος, καὶ λάλος, χὠ Κλεινίου.
κἀξιλαύνειν χρὴ τολοιπόν· κἦν φύγῃ τις, ζημιοῦν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΜΕΓΑΡΕΥΣ, ΚΟΡΑΙ, ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Οροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς.
ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι Πελοποννησίοις
ἔξεσθι, καὶ Μεγαρεῦσι, καὶ Βοιωτίοις,
ἐφ' ᾧ τε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι
τρεῖς τοὺς λαχόντας, τοὺς δ' ἰμᾶντας ἐκ λεπρῶν.
ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω,
μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιακὸς ἔσθ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ τὴν σπλῆνα, καθ' ἣν ἐσπεισάμην,
μέτειμ', ἵνα σπλῆνα φανερὰν ἐν τῇ 'γορᾷ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγορὰ 'ν Ἀθάναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα·
ἐπόθουν τυ, καὶ τὸν Φίλιον, ὡς περ πατέρα.
ἀλλ', ὦ πόνηρα κόρια γ' ἀθλίου πατρὸς,
ἀμβᾶτε ποτὶ ἀν μάδδαν, αἴ χ' εὕρητέ πα.
ἀκούετον δή, ποτίχετ' ἐμὶν τὰν γαστέρα·
πότερα πεινᾶσθαι χρήσδετ', ἢ πεινῆν κακῶς.

ΚΟΡΑΙ.

πεινᾶσθαι, πεινᾶσθαι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἐγώνγα καὐτὸς φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους,
ὃς ὑμὲ κα πρίαιτο, φανερὰν ζαμίαν;
ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρους γὰρ, ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρειν.

περίθετε

περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἦμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός·
ὡς, ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, εἴπερ ἴξετ' οἰκαδις,
τὰ πρᾶτα πειρκστεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς.
ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ βυσχία,
κἄπειτεν ἐς τὸν σάκκον ὦδ' ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γρυλιξεῖτε, καὶ κοἴξετε,
χ' ἡσεῖτε Φωνὰν χοιρίων μυσῖηρικῶν.
ἐγὼν δὲ καρυξῶ γα Δικαιόπολιν. ὅπα
Δικαιόπολις; ἢ λῆς πρίκσθαι χοιρία;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγορκσονῖες ἦκομες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔχετε;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

διακεινᾶμες αἰεὶ ποτὶ πῦρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἡδύ σοι, νὴ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλο πράτῖεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἷα δή;
ὅκα μὲν ἐγώνγα τηνόθεν ἐπερευόμαν,
ἄνδρες Πρόβουλοι τοῦτ' ἔπρατῖον τῇ πόλει,
ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σὰ μάν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἄλλο Μεγαρεῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

παρ' ἀμὲ πολυτίμαλος, ἅπερ τοὶ θεοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄλκης οὖν φέρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδὲ σκόροδα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ποῖα σκόροδ'; ὑμὲς ὦν ἀεὶ,
ὅκ' ἐσβάλητε, τὼς ἀρωρκῶσι μύες,
πάσσακι τὰς ἀγλίθας ἐξορύσσετε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαὶ φέρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοίρους ἐγώνγα μυσῖικούς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλὰ μὰν καλαί.
ἄντεινον, αἰ λῆς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοῖρος, ναὶ Δία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί λέγεις σύ; ποδαπὴ δ' ἐστὶ χοῖρος;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Μεγαρική.
ἢ οὐ χοῖρος ἔσθ' ἅδ';

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας·
οὐ φατὶ τόνδε χοῖρον ἥμεν. ἀλλὰ μὰν,
αἰ λῇς, περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτᾶν ἁλῶν,
αἰ μὴ 'στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ναὶ τὸν Διοκλέα,
ἐμά γα. τὺ δέ νιν ἥμεναι τίνος δοκεῖς;
ἢ λῇς ἀκοῦσαι Φθεγγομένας;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νὴ τοὺς θεούς,
ἔγωγε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Φώνει δὴ τὺ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα σιγᾶς, ὦ κάκισθ' ἀπολουμένα·
πάλιν τύ γ' ἀποισῶ, ναὶ μὰ τὸν Ἑρμᾶν, οἴκαδε.

ΚΟΡΗ.

οἰοῖ, οἰοῖ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

αὖτα 'στὶ χοῖρος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκλαφεὶς γε, κύσθος ἔσται, πέντ' ἐτῶν.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σάφ' ἴσθι, ποτλὰν ματέρ' εἰκάσθήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σά μάν;
πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κέρκεν οὐκ ἔχω.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακευμένα
ἐξεῖ μεγάλκν τε, κἀπαχεῖαν, κἠρυθράν.
ἀλλ' αἰ τραφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ὁμομητρία γάρ ἐστι, κοὐ τουτῶ πατρός.
αἰ δ' ἂν παχυνθῇ κἀναχνοκινθῇ τᾷ τριχὶ,
καλλιστός ἐστι χοῖρος Ἀφροδίτᾳ θύειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐ χοῖρος Ἀφροδίτᾳ; μόνα γα δοκιμένων.
καὶ γίγνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
ἄδιστον, ἂν τὸν ὀδελὸν ἐμπεπαρμένον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἦδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ναὶ τὸν Ποτείδαν, κἄν ἄνευ γα τῶ πατρός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἐσθίει μάλιστα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

πάνθ' ἃ κἄν διδᾷς.
αὐτὸς δ' ἐρῶτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

χοῖρε, χοῖρε.

ΚΟΡΗ Α.

κοΐ, κοΐ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τρώγοις ἂν ἐρεβίνθους;

ΚΟΡΗ Α.

οἰ, οἰ, οἰ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί; Φιλάλεως ἰσχάδας;

ΚΟΡΗ Α.

οἰ, καί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαὶ σύ; καὶ τρώγοις ἂν αὐτάς;

ΚΟΡΗ Β.

οἰ, οἰ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον.
ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαί,
εἶδον ἐσθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις;
πεδοκᾷ τὰ χοιρί'; ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνείλόμαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νὴ τὸν Δί', ἀσφείω γε τῷ βοσκήματε.
πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια; λέγε.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων τριακάδος·
τὸ δ' ἄτερον, εἰ λῇς, χοίνικος μόνης ἁλῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὠνήτομαί σοι· περίμεν' αὐτοῦ.

ΜΕΓΑΡΕΤΣ.

ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ μακαλῆτε, τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι, τάν τ' ἐμαυτῶ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄνθρωπε, πεδαπός;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χειροπώλης Μεγαρικός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ
πολέμια, καὶ σέ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

τοῦτ' ἐκεῖν' ἵκει πάλιν,
ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἁμῖν ἔφυ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κλεόων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Δικαιόπολι, Δικκιόπολι, φαντάζομαι
ὑπό του.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; ὦ 'γορανόμει,
τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξέρξετε;
τί δὴ μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κλεόων γε σύ,
εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθήναις τοῦτ' ἔνι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

θάρρει, Μεγαρίκ' ἀλλ' ἧς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκέρδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πολλά γ'.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σελυπραγμοσύνης νυν' ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ὦ χειρίδιον, πειρῆσθε, κἄνις τῶ πατρὸς,
παίειν ἐφ' ἁλίταν μάδδαν, αἴκα τις διδῷ.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονεῖ γ' ὠνθρωπος. οὐκ ἤκουσας, οἷ προσκίνει
τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καπνώσεται γὰρ ὠνὴρ
ἐν τῇ 'γορᾷ καθήμενος·
κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας,
ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μώζων καθεδεῖται·
εὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται·
οὐδ' ἐξεμόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι·
οὐδ' ὠσλιεῖ Κλεωνύμῳ·
χλαῖναν δ' ἔχων φανήν, δίει·
κοὐ ξυντυχὼν Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει·
οὐδ' ἐντυχὼν ἐν τῇ 'γορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος αἰεὶ κεκραμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ·
οὐδ' ὁ περισπόνηρος Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου·
εὐδ' αὖθις αὖ σε σκώψεται Παύσων ὁ παμπόνηρος,
Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ 'γορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
ὁ περικαλουργὸς τοῖς κακοῖς,
φυγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΝΙΚΑΡΧΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΘΕΡΑΠΩΝ *Λαμάχου*, ΚΗΡΥΞ, ΓΕΩΡΓΟΣ, ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

Ἰτέω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γε τὰν τύλαν κακῶς.
κατ' Θου τὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἰσμηνία·
ὑμὲς δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐλητρὶ πάρα,
τοῖς ὀσίνοις φυσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
πόθεν προσέπτην οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύρην μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νεὶ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίτως γ' ἄν, ὦ ξένε·
Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου,
τἄνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπεκίξαν χαμαί.
ἀλλ', εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπερυλλίδων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ χαῖρε κολικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἁπλῶς,
ὀρίγανον, γλαχώ, ψιάθους, θρυαλλίδας,

νάσσας, κολοιὼς, ἀτταγᾶς, φαλαρίδας,
τροχίλως, κολύμβως.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡσπερεὶ χειμὼν ἄρα
ὀρνιθίας, ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγὼς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας,
ἰκτῖδας ἐνύδρως, ἐγχέλεις Κωπαΐδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν,
ἔκβαθι, τῷδε κῄπιχαρίττα τῷ ξένῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορύχῳ. δμῶες ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγχέλυν,
ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην·
προσείπατ' αὐτὴν, ὦ τέκν'· ἄνθρακας δ' ἐγὼ
ὑμῖν παρέξω, τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
ἀλλ' ἔσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε πεῖ γενήσεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί.
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἰώνγα ταῦτα πάντα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Φέρε, πόσου λέγεις;
ἢ Φορτί' ἔτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὅ τι γ' ἔσθ' Ἀθάναις, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικάς,
ἢ κέρκον.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἀφύας ἢ κέρκον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ·
ἀλλ' ὅ τι πρὸ ἡμῶν μή 'στι, τᾶδε δ' αὖ πολύ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγχέλεα· τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε,
ὥσπερ κέρκον, ἐνδησάμενος.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νεὶ τὼ σιὼ,
λάβοιμι μέντ' ἂν κέρδος, ἀγαγών, καὶ πολύ,
ἅτερ πίθακος ἀλιτρίας πολλῶν πλέον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται Φανῶν.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μικκός γα μᾶκος οὗτος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἄπαν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ταυτὶ τίνος τὰ Φορτί' ἐστίν;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τῶνδ' ἐμοῦς
Θείσαθεν, ἴτ' ὦ Ζεύς.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐγὼ τρίνυν ὁδὶ
φαίνω πολέμια ταῦτα.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί καὶ κακὸν παθὼν
ὀρναπετίοισι πόλεμον ἤρα καὶ μάχαν;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί ἀδικειμένος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.
ἐκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νεώριον θρυαλλίς;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

οἶμαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίνι τρόπῳ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἔνθεις ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος,
ἅψας ἂν ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον
δι' ὑδροροάς, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

μαρτύρομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·

δὸς μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρῃ,
ὥσπερ κέρκωπα, ἵνα μὴ κατεγχῇ φερόμενος.

ΧΟΡΟΣ.

ἔνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ ξένῳ καλῶς
τὴν ἐμπολὴν οὕτως, ὅπως
ἂν μὴ φέρων καταξῇ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ
λαλόν τι καὶ πυρρόβηκες,
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

ΧΟΡΟΣ.

τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παίζχρησθον ἄζηλος ἔσται,
κρατὴρ κακῶν, τριπλὴρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυχνοῦχος, καὶ κύλιξ
τὰ πράγματ' ἐζευκάσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγγείῳ τοιούτῳ χρώμενος, κατ' οἰκίαν
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰσχυρόν ἐστιν, ὦ γάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν κατεγείη ποτ', εἰ-
περ ἐκ πεδῶν κατωκάρα κρέμαιτό γε.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μέλλω γέ τοι θερίζειν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, συσπείριζε, καὶ τοῦτον λαβὼν,
πρόβαλλ', ὅπου βούλει, φέρων

πρὸς πάντα συκοφάντην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιώτιε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἴθι δῆθ', ὑπόκυπτε τὰν τύλαν, Ισμήνιχε,
χῴπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές· ἀλλ' ὅμως
κἂν τοῦτο κερδάνοις ἄγων τὸ φορτίον·
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ἐστι; τί με βωστρεῖς;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὅτι
ἐκέλευσε Λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν·
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπαΐδ' ἐτχέλυν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὁποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἐτχέλυν;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα
πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἂν, μὰ Δί', εἰ δοίη γ' ἐμοὶ τὴν ἀσπίδα·
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδαινέτω·
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
εἴσειμ' ΥΠΑΙ ΠΤΕΡΥΓΩΝ ΚΙΧΛΑΝ ΚΑΙ ΚΟΨΙΧΩΝ.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδες ὦ, εἶδες, ὦ

πᾶσα πόλις, τὸν Φρόνιμον ἄνδρα, τὸν ὑπέρσοφον,
οἳ ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν,
ὧν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ
χρήσιμα· τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν
τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἅμα καὶ μεγάλα δὴ φρονεῖ·
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα, τάδε τὰ πίερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.
αὐτόμαλλα πάντ' ἀγαθὰ τῷδέ γε πορίζεται.
οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι·
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἄσεται
ξυσπατακλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ,
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγαθ' ἔχουσας ἐπικωμάσας,
εἰργάσαλο πάντα κακὰ, κἀνέτραπε, κἀξέχει,
κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένους·
Πῖνε, καὶ ἄκεισο, λαῷ τήνδε Φιλοτησίαν. —
τὰς χάρακας πᾶλιν πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρὶ,
ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις
ξύντροφε Δικαιογενὴς,
ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλήνθανες.
πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαθών,
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων;
ἢ πάνυ γεραίντιον ἴσως νενομικάς με σύ;
ἀλλά σε λαθὼν, τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσκαλεῖν.
πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον. ἐλάσαι μακρὸν·
εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων·
καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρων ὁδί,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαίδας ἐν κύκλῳ,
ὥσθ' ἁλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν, κἀμέ, ταῖς νουμηνίαις.

ΚΗΡΥΞ.

ἀκούετε λεώ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χοᾶς
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
πρώτισλος, ἀσκὸν Κτησιφῶντος λήψεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε, τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;
ἀναβράττετ', ἐξοπλᾶτε, τρέπετ', ἀφίλκετε
τὰ λαγῶα, ταχέως τοὺς σἰφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀνασείρω τὰς κίχλας.

ΧΟΡΟΣ.

ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,
ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τι δῆτ', ἐπειδὰν τὰς κίχλας
ὀπλωμένας ἴδητε;

ΧΟΡΟΣ.

ὦμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσας, ὡς μαγειρικῶς,
κομψῶς τε, καὶ δειπνητικῶς
αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἴμοι τάλας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ἡράκλεις, τίς οὗτος;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀνὴρ κακοδαίμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ὦ φίλταλε, σπονδαὶ γὰρ εἰσί σοι μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τι μοι, κἂν πεντ' ἔτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἔπαθες;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόθεν;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

καὶ ταῦτα μέντοι, νὴ Δί', ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπόλωλα τὼ 'φθαλμὼ, δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ', εἴ τι κήδει Δερκέτου Φυλασίου,
ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὼ 'φθαλμὼ ταχύ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ', ὦ πόνηρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ' ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ ποι.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, τοῖν γεωργοῖν βοϊδίοιν.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνὴρ ἀνεύρηκέν τι ταῖς
σπονδαῖσιν ἡδύ· κοὐκ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μέλαδώσειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καταχεῖ σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.
τὰς σπαίας σφάθευε.

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσας ὀρθιασμάτων;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὀπᾶτε ταχέλεια.

ΧΟΡΟΣ.

ἀποκλινεῖς λιμῷ με καὶ
τοὺς γείτονας, κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ, τοιαῦτα λάσκων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὀπᾶτε ταυτὶ, καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς οὑτοσὶ, τίς οὑτοσί;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἔπεμψέ τις σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος
ἐκ τῶν γάμων;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλῶς γε πωλῶν, ὅστις ἦν.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἐκέλευε δ' ἐσχέσι σε, τῶν κρεῶν χάριν,
ἵνα μὴ σπράτευσιτ', ἀλλὰ βινοίη μένων,
ἐς τόνδ' ἀλάβαστρον κύαθον εἰρήνης ἕνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μή μοι δίδου,
ὡς οὐκ ἂν ἐσχέσαιμι χιλίων δραχμῶν.

ἀλλ' αὐτηὶ, τίς ἐσθίν;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἡ νυμφεύτρια·

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρε δὴ, τί συ λέγεις; — ὡς γελοῖον, ὦ θεοὶ,
τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖταί μου σφόδρα,
ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ,
ὁτιὴ γυνή ἐστι, τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον, ὦ γύναι.
οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτῳὶ
νύκλῳ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς· φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς,
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν, ἐπείγεται.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἰὼ πόνοι τε, καὶ μάχαι, καὶ Λάμαχοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κλύει;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον,
ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους·
κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.
ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρους αὐτοῖσί τις
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δεινὰ μὴ ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;

ἰὼ στράτευμα πολεμολαμπαχαϊκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων· καλλαγελᾶς ἤδη σύ μου;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπλίλῳ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

αἰ, αἰ·
οἷαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγειλ' ἐμοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰαῖ αἰ· τίνα δ' αὖ μοι προσλρέχει τις ἀγγελῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί ἐστιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.
ὁ τοῦ Διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐσκύνει· δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα,
κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,
στέφανοι, μύρον, τραγήματ', αἱ πόρναι πάρα,
ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἰτρία,
ὀρχηστρίδες, τὰ φίλτατ' Ἀρμοδίου, καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπιγράφου τὴν Γοργόνα.
σύσπλιζε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω διῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ, παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίσσιν ἐμοί.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἀμοὶ σὺ δή, παῖ, θρῖον· ἐπίσω δ' ἐκεῖ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔνεγκε δεῦρο τῷ πέρᾳ τῷ 'κ τοῦ κράνους.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμοὶ δὲ τὰς φάτνας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας,

ΛΑΜΑΧΟΣ.

καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς σίρυθοῦ πέρον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάτνης κρέας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ νθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ νθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγώων δὸς κρεῶν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου καὶ φάγεν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκιν κατέδομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ νθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὔκ· ἀλλ' ἐγὼ χῷ πατὴρ ἐρίζομεν πάλαι.
Βούλει περιδέσθαι, καπιτρέψαι Λαμάχῳ,
πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἴμ' ὡς ὑβρίζεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ, παῖ, καθελών μοι τὸ δόρυ, δεῦρ' ἔξω φέρε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ, παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χοιρδὴν φέρε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

Φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὐλλίβρον.
ἔχ', ἀντέχου παῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ σύ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τοὺς κιμβικοὺς οἷσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριοκανίτας ἔνεγκε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

Φέρε δεῦρο γοργόνωπον ἀσπίδος κύκλον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον ὡς κύκλον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταῦτ' οὐ καταγελᾷς ἐστιν ἀνθρώποις πλακοῦς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κατάχει σύ, παῖ, τοὐλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ.
ἐγὼ γέροντα δειλίας φευξούμενον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατάχυε σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων
κλάειν κελεύων Δάμαχον τὸν Γοργάσου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

Φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμποτὰς θωρήξομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὰ σπλῶμαι', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος·
ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος·
ἐγὼ δὲ θυμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βάδιζ', ὦ [illegible] λαβών.
νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἶρου τὸ δεῖπνον· ξυμποτικὰ τὰ πράγματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ·
σοὶ δὲ μιγοῦν καὶ προφυλάττειν.
τῷδε καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ὡραιοτάτης·
σοὶ δ', ἀνατρίβειν γε τὸ δεῖπνα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἀλίμαχον τὸν Φακάδος
τὸν ξυγγραφῆ, τὸν μελέων ποιητήν,

ὡς μὲν ἁπλῶ λόγῳ, κακῶς
ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς·
ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα, Δη-
ναια χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον·
ὃν ποτέ γ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον· ἡ δ' ὠπλημένη
σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
ἐκέλλοι· κἄπειτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
ἁρπάσασα φεύγοι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἦν·
καθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
πανικλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ
ἱππασίας βαδίζων,
εἶτα κλάξειέ τις αὐ-
τοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς Ορέστης
μαινόμενος· ὁ δ' αὖ, λίθον βαλεῖν
βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάθοι
τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον·
ἐπάξειεν δ' ἔχων
τὸν μάρμαρον, κἄπειθ' ἁμαρ-
τὼν βάλοι Κρατῖνον.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμάχου, ΛΑΜΑΧΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

Ω δμῶες, οἳ κατ' οἶκον ἐστὲ Λαμάχου,
ὕδωρ, ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε·
ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
ἔρι' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἐξεκόκκισε,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσὼν,
καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
Ω κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν,
λείπω φάος γε τοὐμὸν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ. —
τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδροῤῥόαν πεσὼν,
ἀνίσταταί τε, καὶ ξυναντᾷ δραπέταις,
λῃστὰς ἐλαύνων, καὶ κατασπέρχων δορί.
ὁδὶ δὲ κἀυτός· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀτταπαττατά.
στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
τάλας ἐγὼ διόλλυμαι,
δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.
ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν,
οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι.
Δικαιόπολις γὰρ, εἴ μ' ἴδοι τετρωμένον,
κατεγχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀτταλαττατά.
τῶν τιτθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,
τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν αὖ.
τὸν γὰρ χοᾶ πρῶτος ἐκπέπωκα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ ξυμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
ἰὼ, ἰὼ
τραυμάτων ἐπωδύνων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰὴ, ἰὴ,
ὦ χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

στυγερός ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μογερὸς ἐγώ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τί με σὺ κυνεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί με σὺ δάκνεις;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῖς Χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰὼ ἰὼ, Παιὰν, Παιάν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαὶ,
προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμοῦ δέ γε σφὼ, τοῦ πέους ἄμφω μέσου,
προσλάβεσθ', ὦ φίλαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰλίγιῶ κἀγὼ λίθῳ πεπληγμένος,
καὶ σκοτοδινιῶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι, καὶ σίνομαι,
καὶ σκίβδινιῶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τὸν Πιτθάλου,
παιωνίαισι χερσίν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετ' ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς;
ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

λοίσχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν. ΤΗΝΕΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΗΝΕΛΑ δῆτ', εἴπερ καλεῖς, ὦ πρέσβυ, ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ πρός γ', ἄκρατον εἰσχέας, ἄμυστιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΗΝΕΛΑ νῦν, ὦ γενάδα· χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἕπεσθε νῦν ᾄδοντες Ω ΤΗΝΕΛΑ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν
Τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
δοντές σε, καὶ τὸν ἀσκόν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τριγαίου.
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ΚΟΡΑΙ θυγατέρες Τριγαίου.
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ Γεωργων Αθμονέων.
ΙΕΡΟΚΛΗΣ μάντις.
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.
ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.
ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.
ΔΟΡΥΞΟΟΣ.
ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ, ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΚΟΡΑΙ, ΕΡΜΗΣ, ΠΟΛΕΜΟΣ, ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ΧΟΡΟΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδού.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοὺ μάλ' αὖθις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ποῦ γὰρ, ἣν νῦν γ' ἤφερες;

οὐ κατέφαγεν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας

ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἄνδρες κωπρολόγω, προσλάβεσθε, πρὸς θεῶν·
εἰ μή με βούλεσθ' ἀποσπινγέντα περιϊδεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἑτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος.
τέρμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδού.
ἑνὸς μέν, ὦ ἄνδρες, ἀπολελῦσθαί μοι δοκῶ.
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

αἰβοῖ· φέρ' ἄλλην, χ' ἑτέραν μοι, χ' ἑτέραν,
καὶ τρίβ' ἑτέρας γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔκ.
οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμὶ ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
αὐτὴν γ' ἄρ' οἶσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε, καὶ σαυτόν γε πρός.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ὑμῶν δέ γ', εἴ τις οἶδ', ἐμοὶ κατεπάτω,
πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ὑς μὲν γάρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεταί τε, καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ,
ἢν μὴ παραθῇ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης,
ὥσπερ γυναικί, γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ', εἰ πέπαυλαι τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
τηδὶ παρείξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ πκύσαιο μήποτ' ἐσθίων,
ἕως σεαυτὸν ἂν λαθῇς διαβρυγείς.

οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστὴς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους·
καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως
ὡδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας.
μιαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορόν.
χῴτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ,
οὐκ οἶδ'. Αφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τοῦ γ' ἄρ' ἔστ';

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

οὐκ ἔσθ' ὅπως
τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
νεανίας δοκησίσοφος· Τόδε πρᾶγμα τί;
ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί; — κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ιωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·
Δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
ὡς κεῖνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει. —
ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω,
καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
δι' ἡμέρας γὰρ ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
ὡδὶ κεχηνὼς λοιδορεῖται τῷ Διΐ,
καὶ φησίν· Ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ελλάδα. —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔα, ἔα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δρασείειε ποθ' ἡμῶν τὸν λεών;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

τοῦτ' ἔτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὖθ' οὑγὼ 'λεγον.
τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
ἃ δ' εἶπε πρῶτον, ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὑτὸν ἐνθαδί·
Πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός; —
ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
πρὸς τοῦτ' ἀνερρίχατ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν,
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς.
ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς οὐκ οἶδ' ὅπου,
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον·
κἄπειτα τοῦτον ἱππακομεῖν μ' ἠνάγκασε.
καὐτὸς καταψῶν αὐτόν, ὥσπερ πωλίον,
Ω Πηγάσιόν μοι, φησὶ, γεννικῖον πλερὸν,
ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών. —
ἀλλ' ὅ τι ποιεῖ, τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο, δεῦρ', ὦ γείτονες.
ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται
ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ', ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἥσυχος, ἥσυχος, ἠρέμα, κάνθων·
μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν,
εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος,
πρὶν ἂν ἰδῇς, καὶ διαλύσῃς
ἄρθρων ἵνας πλεύγων ῥυμῇ.
καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·

εἰ δὲ ποιήτεις τοῦτο, κατ' οἴκους
κὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ὦ δέσποτ' ἄναξ, ὡς παραπαίεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σίγα, σίγα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμησάμενος.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐφημεῖν χρὴ, καὶ μὴ φλαῦρον
μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾷν,
τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἢν μή μοι φράσῃς,
ὅπου πέτεσθαι διανοεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ
ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐρησόμενος ἐκεῖνον, Ἑλλήνων πέρι
ἁπαξαπάντων ὅ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἐὰν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Δίτυσον, οὐδέπωτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰού, ἰού, ἰού·
ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολεπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
ἀλλ' ἀντικολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἆρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις Φάτις ἥκει,
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων, προλιπὼν ἐμέ,
ἐς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἶπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φιλεῖς με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δοξάσαι ἐστὶ, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
ἡνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάσασαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν.
ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟΡΗ.

καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πλοὺς πορεύσει πῶλος. οὐ ναυσθλώσομαι.

ΚΟΡΗ.

τίς δ' ἡ πτέρωσις σοῦ ἐστιν, ὥστε κἀνθάρου
ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὦ πατρία;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη
μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.

ΚΟΡΗ.

ἄπιθι νυν εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ, πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἰτοῦ πάλαι ποτέ,
ὡὰ κυκλίνδων, κἀντίμωρούμενος.

ΚΟΡΗ.

οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε, ἄν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.
νῦν δ' ἄτιμ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.

ΚΟΡΗ.

τί δ', ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος;
πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι·
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.

ΚΟΡΗ.

λιμὴν δέ τίς σε δέξεται φορούμενον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐν Πειραιεῖ δήπου· ἔστι Κανθάρου λιμήν.

ΚΟΡΗ.

ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλεὶς καταβρυῇς
ἐντεῦθεν· εἶτα χωλὸς ὤν, Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδίαι γένῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,

μὴ βδεῖτε, μηδὲ χέζετ' ἡμερῶν τριῶν·
ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,
κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χώρει χαίρων,
χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
τί ποιεῖς; τί ποιεῖς; ποῦ παρακλίνεις
τοὺς μυκῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἴει σαυτὸν θαλάττων ἄπο γῆς,
κἄτα δρομαίαν πλέρυγ' ἐκτείνων,
ἐρθῶς χώρει Διὸς εἰς αὐλάς,
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν μῆν' ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων παύλων.
ἄνθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων
ἐν Πειραιεῖ παρὰ ταῖς πόρναις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ καθορύξεις,
κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
κἀπιφυτεύσεις ἐρατεινὸν ἄγνα,
καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἤν τι πίεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου
πέντε τάλαντ' ἡ πόλις ἡ Χίων
διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
οἴμ', ὡς δέδοικα, κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
ἤδη σίροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν.
εἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
ἀλλ' ἐξυὸς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ·
καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀναίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦ ναὶ Ἡράκλεις,
τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἱπποκάνθαρος.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε·
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
τί σοί ποτ' ἐστὶ τοὔνομ'; οὐκ ἐρεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μιαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μιαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοί; μιαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

οὔ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ τι ποτ' ἐστί σοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Τρυγαῖος Αθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ἥκεις δὲ κατὰ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς
ὡς οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
ἴθι νῦν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'.

ΕΡΜΗΣ.

ἰὴ, ἰὴ, ἰὴ,
ὅτι οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς ἰέναι τῶν θεῶν.
φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γῆς;

ΕΡΜΗΣ.

ἰδοὺ γῆς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ;

ΕΡΜΗΣ.

πόρρω πάνυ,
ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
χυτρίδια, καὶ σανίδια, κἀμφορείδια.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;

ΕΡΜΗΣ.

Ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν,
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατῴκισαν,
ὑμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται·
αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῦ δ' οὕνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἴπ' ἐμοί.

ΕΡΜΗΣ.

ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ', ἐκείνων πολλάκις
σπονδὰς ποιούντων· κεἰ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί·

Ναὶ τὼ σιὼ, νῦν Ατ̣τικίων δώσει δίκην. —
εἰ δ' αὖ τι πράξαιντ' ἀγαθὸν Ατ̣τικωνικοὶ,
κἄλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· Εξαπατώμεθα,
νὴ τὴν Αθηνᾶν· νὴ Δί', οὐχὶ πειστέον·
ἥξουσι καὖθις, ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον. —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὁ γοῦν χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ', εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τολοιπὸν ὄψεσθ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐς ποῖον;

ΕΡΜΗΣ.

ἐς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὁρᾷς
ὅσους ἄνωθεν ἐνεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴπ' ἐμοὶ,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾷν παρασκευάζεται;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν, ὅτι θυείαν ἑσπέρας
ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;

ΕΡΜΗΣ.

τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι. καὶ γὰρ ἐξιέναι, γνώμην ἐμὴν,
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἴμοι δείλαιος·
φέρ', αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥσπερ ἡσθόμην
καὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμισπρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ βρετοὶ, βρετοὶ, βρετοὶ πολυτλήμονες·
ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ ναξ Ἀπολλον, τῆς θυείας τοῦ πλάτους.
ὅσον κακὸν δὴ τοῦ Πελέμου καὶ βλέμματος.
ἆρ' οὗτος ἐστ' ἐκεῖνος, ὃν καὶ φεύγομεν,
ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεπλάκις,
καὶ πολλοδηκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω.
τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἔστι τῆς Λακωνικῆς.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα,
ἁπαξάπαντα καταμεμυπλωτευμένα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

βαβαὶ, βαβαιαξ· ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλωσαι.
εἶα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τατπικόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι τέρᾳ.
τιτρώσκολον τοῦτ' ἔστι· φείδου τατπικοῦ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

παῖ, παῖ Κυδοιμέ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί με καλεῖς;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

κλαύσει μακρά.

ἔσῆκας ἀργός; οὐτοσὶ γὰρ κώνδυλος
ὡς δριμύς.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

οἴμοι μοι τάλας· ὦ δέσποτα,
μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κώνδυλον;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε,
οὐκ ἔστιν ἡμῖν. ἐχθὲς εἰσφκίσμεθα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὔκουν παρ' Ἀθηναίους σὺ μεταθρέξει ταχύ;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἔγωγε νὴ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια;
ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας.
εἴπερ γὰρ ἥξει γε τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
τούτῳ παραξει τὰς πόλεις καθήμενος.
ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο, καὶ μὴ 'λθοι φέρων.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὗτος —

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί ἐστιν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τὸ δεῖνα γάρ,
ἀπόλωλ' Ἀθηναίοις ἀλετρίβανος, ὁρᾷς,

ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκεῖνος, κἂν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρίν γε τὸν μυτιλωτὸν ἡμῖν ἐξχέαι.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

θύκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει,
ἀνύσας τι;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ταῦτ', ὦ δέσποθ'.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἥκει νῦν ταχύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγὼν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράικῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐσθ' εὔξασθαι καλόν,
ἀποσπραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

οἴμοι τάλας· οἴμοι γε, κατ' οἴμοι μάλα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

τί ἐστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλιτρίζανος.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

πῶς, ὦ πανοῦργ';

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἐς τἀπὶ Θρᾴκης χωρίσ'
χρήσαντες ἑτέροις αὐτόν, εἶτ' ἀπώλεσαν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ γ', εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διόσκοροι.
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαμμεῖτ', ὦ βροτοί.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν ποιήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὃ δεῦρ' ὁμόσας ποτ' ἦλθε τῆς μεσημβρίας·

ΩΣ ΗΔΟΜΑΙ, ΚΑΙ ΤΕΡΠΟΜΑΙ, ΚΑΙ ΧΑΙΡΟΜΑΙ.

τῦν ἐσθ' ἡμῖν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
ἐξελκῦσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαι τινά.
ἀλλ', ὦ γεωργοί, καμματοροι, καὶ τέκτονες,
καὶ δημιουργοὶ, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λεῳ,
ὡς τάχιστ' ἄμας λαβόντες, καὶ μοχλοὺς, καὶ σχοινία.
τῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεσθιν Ἀγαθοῦ Δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ ποτ' ἄλλοτε,
τάξεως ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν Φοινικικῶν.
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος.
πρὸς τάδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε, κἀρχιτεκτόνει.
οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δακῶ μοι τήμερον,
πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἔνδοθεν κεκραγότες;

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν ἔστι' ἡμερῶν τριῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐλαβεῖσθε τῦν, ἐκεῖνον δεδιότες τὸν Κέρβερον,

μὴ παφλάζων καὶ κεκραγώς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐνθαδὶ ἦν,
ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται, τὴν θεὸν μὴ ξελκύσαι.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
ἢν ἅπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἰοὺ, ἰού·
ἐξολεῖτέ μ', ὦ ἄνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.
ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ ξυνταράξει τοῖν θεοῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κυκάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττέτω.
οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί τὸ κακόν; τί πάσχετ', ὦ ἄνδρες; μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν
πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ'· ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς,
οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ'· ἀλλὰ παῦε, παῦ' ὀρχούμενος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν· ἰδού, καὶ δὴ πέπαυμαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φῄς γε, παύει δ' οὐδέπω.

ΧΟΡΟΣ.

ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ', εἴπερ ὠφελήσαιμέν τι σε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὁρᾶτ', οὔπω πέπαυσθε.

ΧΟΡΟΣ.

τουτογὶ, νὴ τὸν Δία,
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τι μοί 'στ' ἀναγκαίως ἔχον.
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ,
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ'· οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς.
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε,
καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτ'· ἤ-
δη γὰρ ἔξεσται τόθ' ὑμῖν
πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,
ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
ἑστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
συβαρίζειν,
ἰοὺ, ἰοὺ κεκραγέναι.

ΧΟΡΟΣ.

εἴθε μοι ταύτην ἰδεῖν γένοιτό ποτε τὴν ἡμέραν.
πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην
πράγματά τε, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων·
κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν, οὐδὲ δύσκολον,
οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
ἀλλ' ἁπαλὸν ἄν μ' ἴδοις
καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα, καὶ κατατετρίμμεθα, πλανώμενοι
ἐς Λυκεῖον, κἀκ Λυκείου,
σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι τε
ἀλλ', ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες, ἄγε

Φράζε· σὲ γὰρ αὐτοπράτωρ
εἶλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ μιαρέ, καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κλεωνῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκοῦν, ἢν λάχω.

Ἑρμῆς γὰρ ὢν, κλήρῳ ποιήσεις οἷδ' ὅ τι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐς τίν' ἡμέραν;

ΕΡΜΗΣ.

ἐς αὐτίκα μάλ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρόν, ὡς ἀπολούμενος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κατὰ τῷ τρόπῳ
οὐκ ἐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών;

ΕΡΜΗΣ.

ἆρ' οἶσθα, θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ Ζεύς, ὃς ἂν
ταύτην ἀνορύτλων εὑρεθῇ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν ἆρ' ἐμὲ
ἅπασ' ἀνάγκη δεῖ' ἀποθανεῖν;

ΕΡΜΗΣ.

εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐς χοιρίδιόν μοί νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς.
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με, πρὶν τεθνηκέναι.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ, πρὸς τῶν θεῶν,
ἡμῶν κατείπῃς, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναὶ, πρὸς τῶν κρεῶν,
ἄγω προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε', ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ νῦν λακήσῃς, λίσσομαί σ', ὦ 'ρμίδιον.
εἴπ' ἐμοὶ, τί πάσχετ', ὦ 'νδρες; ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.
ὦ πόνηροι, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ερμῆ, μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς,
εἴ τι κεχαρισμένον
χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκὼς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ ἀκούεις, οἷα θωπεύουσί σ', ὦ 'ναξ δέσποτα;

ΧΟΡΟΣ.

ἡμὶν ἀντιβολοῦσιν, ὦ 'ναξ, μὴ γένῃ παλίγκοτος,
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισαι, φιλαν-

θρασύταλε, καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,
εἴ τι Πεισάνδρου βδελύτλει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
καί σε θυσίαισιν ἱε-
ραῖσι, προσόδοις τε μεγά-
λαισι διακαστὸς, ὦ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἀεί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθ' ἀντίσχολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὀπάς·
ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΕΡΜΗΣ.

πλέονας γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ πρὸ τοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι δή, κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσας ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡ γὰρ Σελήνη, χὠ πανοῦργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἤδη χρόνον.
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜΗΣ.

ἵνα τί δὲ τοῦτο δρῶτον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι, νὴ τὸν Δία,
ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θῦομεν· τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλονθ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτίζετον,
καὶ τοῦ κύκλου παρίτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας.

ΤΡΥ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ερμῆ, ξύμπεσθε
ἡμῖν προθύμως, τήνδε καὶ ξυνέλκυσον.
καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυσθήρι' Ερμῆ, Διϊπόλει', Αδώνια·
ἄλλαι τέ σοι πόλεις, πεπαυμέναι κακῶν,
Αλεξικάκῳ θύσουσιν Ερμῇ πανταχοῦ.
χ' ἅτερ' ἔτι πόλ' ἔξεις ἀγαθά. πρῶτον δέ σου
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἶμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦ νδρες· ἀλλὰ ταῖς ἄμαις
ὡσεύντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἄσσα χρὴ ποεῖν, ἐφεδρῶς φράζε δημιουργικῶς·
τἄλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

ΕΡΜΗΣ.

σπονδή, σπονδή·
εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σπένδοντες εὐχώμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν
Ελλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν·
χῶρις προθύμως ξηλάσῃ τῶν σχοινίων,
τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.

ΧΟΡΟΣ.

μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον,
ἔχοντ' ἑταίρας, καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξιρούμενον.

ΧΟΡΟΣ.

κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ Φθονεῖ
445 εἰς Φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνια γ', ἐν ταῖς μάχαις
πάσχοι γε τοιαῦθ', οἷά περ Κλεώνυμος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κεἴ τις δορυξόος, ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
ἵν' ἐμπολῇ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

ΧΟΡΟΣ.

450 κἤν τις, στρατηγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυλλάβῃ,
ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μασιγούμενος·
ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ Παιών, ἰή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄφελε τὸ παίειν, ἀλλ' ΙΗ μόνον λέγε.

ΧΟΡΟΣ.

455 ἰή, ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἑρμῆ, Χάρισιν, Ὥραισιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀρεῖ δέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή, μή.

ΧΟΡΟΣ.

μηδ' Ἐνυαλίῳ γε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὑποτεμὼ δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλῳς.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα ἔτι μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα, ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐχ ἕλκυσ' ἄνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ'; οἱ' ὀλυλίσθ'.
εἱμώξεσθ', ὦ Βοιωτοί.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔκουν ἕλκω, κἀξαρτῶμαι,
κἀπεμπίπλω, καὶ σπουδάζω;

ΕΡΜΗΣ.

πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Λάμαχ', ἀδίκειῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὦ νθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

ΕΡΜΗΣ.

οὐδ' οἶδε γ' εἵλκον. οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι,
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦ 'γάθ', ἔλκουσ' ἀνθρακιάς.

ΕΡΜΗΣ.

ἆρ' οἶσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νὴ Δί', ἐξολωλότες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦ 'νδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιλαπτέον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα νὴ Δία.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα, ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

μικρὸν κινοῦμέν γ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ δεινὸν
τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν, πλαγὰς λήψεσθ', ὦ 'ργεῖοι.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νυν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιτλῶντες
τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἶσ', οἳ κωλύουσιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.
πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκεύεσι κλείψατε.
καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι πακύσασθαι λέγω,
ἐντεῦθεν ἐχομένους, ὅθεν νῦν ἕλκετε·
οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε, πλὴν δικάζετε.
ἀλλ', εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
πρὸς τὴν Θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγ', ὦ ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.

ΕΡΜΗΣ.

χωρεῖ γε δὴ τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦ ἄνδρες, ὑμῖν.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἵδε τοι γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι, καὐλλος εὐθείς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς
καὶ μὴν ἐμοῦ 'σθ' ἥδε.
μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπευ-
τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
ἥδη 'σθ' οὗτ' ἐκεῖνο.
ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.
ὦ εἶα εἶ', ὦ εἶα εἶ',
ὦ εἶα εἶ', ὦ εἶα πᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ πότνια βστρυόδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;
πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.
οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία·
οἷον δὲ πνεῖς, ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον, ὥσπερ ἀσπρεττείας καὶ μύρου.
μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπέπλυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.
τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας·
ταύτης δ', ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
ἐπυλλίων Εὐριπίδου —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κλαῦσαι ἔρα σὺ,
ταύτης καλαψευδόμενος. οὐ γὰρ ἥδεται
αὕτη ποιητὴ ῥηματίων δικανικῶν.

ΧΟΡΟΣ.

κιτλοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
κώλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἅπαν,
δούλης μεθυούσης, ἀνατέθραμμένου χοιρῶς,
ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νυν, ἄθρει,
οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπικσμέναι
ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῷς τὰς τέχνας.

ΕΡΜΗΣ.

αἰβοῖ τάλας,
ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς
τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
πέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὁ δὲ δρεπανουργὸς, οὐχ ὁρᾷς, ὡς ἥδεται,
καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νῦν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀκούετε λεῴ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας, εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ', ἄνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν, προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους·
τάς τε συκᾶς, ἃς ἐγὼ 'φύτευον, ὢν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ θεῷ,
ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νὴ Δί', ἡ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἂν ἐξωπλισμένη,
αἵ τε θρίνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,

ὥστ' ἔγωγ' ἤδη ἐπιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.
ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦ ἄνδρες,
τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ὑμῖν,
τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,
τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς
τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
ὧν ποθοῦμεν, ἀντὶ τούτων
τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε, χαῖρ', ὦ φίλταθ', ὡς
ἀσμένοισιν ἡμὶν ἦλθες.
σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
δαίμονα βουλόμενοι
εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
κέρδος, ὦ ποθουμένη
πᾶσιν, ὁπόσοι γεωργι-
κὸν βίον ἐτρίβομεν.
μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα,
κἀδάπανα, καὶ φίλα.
τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα
χίδρα, καὶ σωτηρία,
ὥστε σὲ τά τ' ἀμπέλια,
καὶ τὰ νέα συκίδια,
τἄλλα θ' ὅσα γ' ἐστὶ φυτὰ,
προσγελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα.

ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ, τἀμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ', ὅπως ἀπώλετο.
πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε Φειδίας πράξας κακῶς·
εἶτα Περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον,
πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν·
ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος,
ἐξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
πάντας Ἕλληνας δακρῦσαι, τούς τ' ἐκεῖ, τούς τ' ἐνθάδε.
ὡς δ' ἅπαξ τοπρῶτον ἤκουσ', ἐψόφησεν ἄμπελος,
καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ·
οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἥδε δ' ἠφανίζετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ταῦτα τοίνυν, μὰ τὸν Ἀπόλλω, γὼ 'πεπύσμην οὐδενὸς,
οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόη.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' ἔγωγε, πρίν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜΗΣ.

κᾆτ', ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
ηγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσῃρότας,
πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
κἀνέπειθον τῶν Ἀακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
οἱ δ', ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
τήνδ' ἀποῤῥίψαντες αἰσχρῶς, τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν;
κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων περ ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπεί τοι τὴν κορώνεών γ' ἐμοῦ

ἐξέκοψαν, ἣν ἐγὼ φύτευσα κἀξεθρεψάμην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε κἀμοῦ, τὸν λίθον
ἐμβαλόντες, ἐξεμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

ΕΡΜΗΣ.

κἄπα δ', ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν ὑργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν,
ἀλλ', ἄτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· ὡ δὲ γιγνώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀπορουῦντας ἀλφίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι,
πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῇδε τῆς χώρας πόθῳ·
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς πλουσίους καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προσλιθέντες, ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου.
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον, ὥσπερ κυνίδι, ἐσπράττεσθε.
ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα, κἂν φόβῳ καθημένη,
ἅπαξ διαβάλοι τις αὐτὴν, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὁρῶντες, ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα πιουύντων ἐβύουν τὸ σῖγμα,
ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους· ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε·
ἀλλ' ἕα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, ὅστις ἔστ', εἶναι κάτω.
οὐ γὰρ ἔσθ' ἑκεῖνος ἀνὴρ ἡμέτερος ἔτ', ἀλλὰ σός.
ἅτ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
κεἰ πονηρὸς ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
καὶ κύκηθρον, καὶ ταράκιλλον,
ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ
τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
ἀλλ' ὅ τι φιλεῖς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους.
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἦδ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.

ΕΡΜΗ

εἰφ', ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἐμέ, ὦ φιλτάτη.
ἴθ', ὦ γυναικῶν μισοπορπακισλάτη.
εἰέν γ', ἀκούω. — ταῦτ' ἐπικαλεῖς; — μανθάνω.
ἀκούσαθ' ὑμεῖς, ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
ἐλθοῦσα, φησὶν, αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλῳ
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κώσιν πλέαν,
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χὡς τις φίλος, κἀσπείσθην εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.

ΕΡΜΗΣ.

ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ψυχὴν ἄριστος, πλὴν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ', ὥσπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο.

ΕΡΜΗΣ.

ἔτι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅς τις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πυκνί,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

ΕΡΜΗΣ.

ἀποσπερέφεται τὸν δῆμον, ἀχθεσθεὶς, ὅτι
αὐτῷ ποτηρὸν προσ[illegible] ἐπεγράψατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

685 ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὤν,
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

ΕΡΜΗΣ.

πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί,
690 ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα·
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ, ὦ·
οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ τί;

ΕΡΜΗΣ.

πάμπολλα, καὶ ταρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
695 πρῶτον δ', ὅ τι πράττει Σοφοκλέης, ἀνήρετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμαστόν.

ΕΡΜΗΣ.

τὸ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

ΕΡΜΗΣ.

Σιμωνίδης; πῶς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι, γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

ΕΡΜΗΣ.

τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπέθανεν,
ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.

ΕΡΜΗΣ.

τί παθών;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅ τι;
ὡρακιάσας. οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο
ὁρῶν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
χ' ἅτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθαι τῇ πόλει;
ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφεξόμεσθά σου.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Οπώραν λάμβανε
γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ φιλτάτη, δεῦρ' ἐλθὲ, καὶ δός μοι κύσαι.
ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τι σοὶ δοκῶ,
ὦ δέσποθ' Ερμῆ, τῆς Οπώρας κατελάσας;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀπάγαγε τῇ Βουλῇ λαβὼν, ἧσπέρ ποτ' ἦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ μακάρια Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν·
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ', ὦ φίλ' Ερμῆ, χαῖρε πολλά.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ σύ γε
ὦ ἄνθρωπε, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ κάνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἐνθάδ', ὦ 'τάν ἐστι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία;

ΕΡΜΗΣ.

τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι;

ΕΡΜΗΣ.

θάῤῥει, καλῶς·
τῃδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δεῦρ', ὦ κόραι,
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες,
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς
ἣν ἔχομεν ὁδὸν, λόγον εἴπωμεν, χῷσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς
αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.

εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινόταλος γεγένηται,
ἄξιος εἶναι φήσ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν
εἰς τὰ βάκια σκώπτοντας ἀεὶ, καὶ τοῖς φθειρσὶν πολεμοῦντας·
τοὺς δ' Ηρακλέας τοὺς μάτην, καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους,
τοὺς φεύγοντας, κἀξαπατεῶντας, καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες,
ἐξέπλασ' ἀτιμώσας πρῶτος· καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν,
οὓς ἐξῆγεν κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὕνεκα τουδί,
ὦ ὁ σύνδουλος σκώλας αὐτοῦ, τὰς πλευρὰς εἴτ' ἀνέροιτο·
Ω κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑσλιχὶς εἰσέβαλέν σοι
ἐς τὰς πλευρὰς πολλὴ σίρατιᾷ, κἀδενδρογόμησε τὰ νῶτα; —
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ,
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀτύφγωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις, καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν, οὐδὲ γυναῖκας·
ἀλλ' Ηρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίσλοις ἐπιχειρεῖ,
δαῖτας βυρσῶν ὁσμὰς δεινὰς, κἀπειλὰς βορβοροθύμους.
καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ κεχαρόδοντι,
οὗ δεινόταλαι μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκλῖνες ἔλαμπον,
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλυχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τέλοκυίας,
φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, πρωκτὸν δὲ καμήλου.
τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων,
ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὧν οὕνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς, καὶ μνήμονας εἶναι.
καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίσλρας περινοσλῶν
παῖδας ἐπείρων· ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς ἐχώρουν,
παῦρ' ἀνιάσας, πολλ' εὐφράνας, πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα.
πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
καὶ τοῖς Φαλακροῖσι παραινοῦμεν
ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης.

πᾶς γάρ τις ἐρεῖ, νικῶντος ἐμοῦ,
κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις·
Φέρε τῷ Φαλακρῷ, δὸς τῷ Φαλακρῷ
τῶν τρωγαλίων, καὶ μὴ Φαίρει
γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν,
ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους
ἀπωταμένη, μετ' ἐμοῦ
τοῦ φίλου χόρευσον,
κλείουσα θεῶν τε γάμους,
ἀνδρῶν τε δαῖτας,
καὶ θαλίας μακάρων.
σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολῇ μετὰ τῶν
παίδων χορεῦσαι,
μήθ' ὑπακούσῃς, μήτ' ἔλ-
θῃς συνέριθος αὐτοῖς·
ἀλλὰ νόμιζε πάντας
ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
γυλιαύχενας ὀρχηστὰς
ναυνοφυεῖς, σφυράδων
ἀποκνίσματα,
μηχανοδίφας.
καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ,
ὃ παρ' ἐλπίδας
εἶχε τὸ δράμα, γαλῆν
τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Τοιάδε χρὴ Χαρίτων
δαμώματα καλλικόμων
τὸν σοφὸν ποιητὴν

ὑμνεῖν,

ὑμνεῖν, ὅταν ἠρινὰ μὲν
Φωνῇ χελιδὼν
ἐζομένη κελαδῇ,
χορὸν δὲ μὴ χῇ Μέρσιμος,
μηδὲ Μελάνθιος· οὗ δὴ
πικροτάτην ἔπαε γη-
θύσαντος ἤκουσ',
ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὶ αὐτὸς, ἄμφω
Γοργόνες ὑψοφάγοι,
βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι,
γραοσόαι, μιαροὶ,
τραγομάσχαλοι,
ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη
μέγα καὶ πλατὺ,
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ
ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΟΙΚΕΤΗΣ, ΧΟΡΟΣ, ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη.
μικροὶ δ' ὁρᾶν ἄνωθεν, ἅτ' ἔμοιγέ τοι
ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ·
ἐντευθενὶ δὲ πολύ τι κακοηθέστεροι.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποθ', ἥκεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τί δ' ἔπαθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἤλγουν τὼ σκέλη, μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἴθι νυν, κάτειπέ μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ τί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον, πλὴν σκυτέα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ, εἰ μή γε που
ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τί δ' ἔδρων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μάλιστα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ιων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν ΑΟΙΟΝ ποθ', ὥστε γ' εὐθέως
ΑΟΙΟΝ αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ΑΣΤΕΡΑ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἳ καόμενοι θέουσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπὸ δείπνου τινὲς
τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἰπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
καὶ ταῦτα δράσας ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ Βουλῇ τέως.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

πόθεν δ' ἔλαβες ταύτα;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ', ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔκ· ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καὶ φαγεῖν
ταύτῃ τι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδέν. οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
οὔτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰωθυῖ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κανᾶ σκευασθέον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικῶς ὁ πρεσ-
βύτης, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν,
ταυνῦν ὅδε πράττει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα;

ΧΟΡΟΣ.

ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὖθις νέος ὢν πάλιν,
μύρῳ καὶ ἀλείπτῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι;

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στρουθίων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔκουν δικαίως; ὅστις, εἰς ὄχημα καθάπερ βαὰς,
ἔσωσε τοὺς Ἕλληνας, ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἢ παῖς λέλουΐαι, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
ὁ πλακοῦς πέπεπλαι, σησαμοῦς ξυμπλάττεται,
καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ Βουλῇ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίς ἔσθ' αὕτη; τί φῄς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αὕτη Θεωρία 'στὶν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαίομεν Βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες·
σάφ' ἴσθι, καλὴ φθη γε μόλις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποτα,
ὅσην ἔχει τὴν πρωκλοπειλετηρίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν· τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος; τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ Βουλῇ λαβών;
οὗτος, τί περιγράφεις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸ δεῖν', ἐς Ἰσθμια
σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καλαλαμβάνω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σύ.
καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄγων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἐκείνοσὶ νεύει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τίς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὁσίις; Ἀριφράδης,
ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε,
τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
Βουλὴ, Πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.
σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,
ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάῤῥυσιν.
τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν καλόν.
διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'· ἐνταῦθα γὰρ
πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ Βουλῇ ποτ' ἦν.
ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἔξεσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἑστάναι,
καὶ παγκρατιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
παίειν, ὁρύττειν, πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε,
ἡνίκα γε κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι
περὶ ταῖσι κάμπαις ἡνίοχοι πεπτωκότες.
ἀλλ', ὦ Πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
ἴδ', ὡς προθύμως ὁ Πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
ἀλλ' εὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅταν τρυγᾶτ', εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ·
σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φήσεις τί δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπασθήν;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ, πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος
Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς ἐγὼ,
δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ἅμιλον,
καὶ τὸν γεωργικὸν λεών, Πόλεμόλον τε παύσας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

ΧΟΡΟΣ.

χύτραισιν; ὥσπερ μεμφόμενον Ἑρμίδιον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;

ΧΟΡΟΣ.

βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὖϊ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ;

ΧΟΡΟΣ.

μὴ, μή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τιή;

ΧΟΡΟΣ.

ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὶ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οἴ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἵς

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὰ Δί'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ τοῦτό γ' ἐστὶ Ἰωνικὸν
τὸ ῥῆμά γ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίτηδες, ἵν', εἰ τῇ κλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' Ἰωνικῶς Οἵ. —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ τοι λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τἄλλα γ' ὥσιν ἥπιοι·
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἁμνοὶ τοὺς τρόπους,
καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρεσβύτεροι πολύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἐγὼ δὲ πορεύω βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, κ' ἡ Τύχη κατορθοῖ,
χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερθ' δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαρῷ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύραισι καὶ δή.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπείγετε νῦν, ἐν ὅσῳ
σοβαρὰ θεὸς κατέχει πολέμου
μετάτροπος αὔρα.
νῦν γὰρ δοκίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβάζει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ πανοῦν πάρεσθον, ὁλὰς ἔχον, καὶ σέμμια, καὶ μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κοὐδὲν ἴσχει, πλὴν τὸ πρόβαιον, ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

σύκουν ἀμυνῆσεσθον;
ὡς, ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
πρόσεισιν αὐλήσων ἄκλη-
τος, κἄτα, τοῦτ' εὖ οἶδ' ὅτι,
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ
προσδώσετε δήπου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, τὸ πανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέρνιβα,
περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρε δὴ, τὸ δαδίον τόδ' ἐμβάψω λαβών.
στίου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καὐτός τε χερνίβου, παραδοὺς ταύτην ἐμοὶ,
καὶ τοῖσι θεαταῖς βάπτε τῶν κριθῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδού.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔδωκας ἤδη;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

νὴ τὸν Ἑρμῆν, ὥσθ' γε
τούτων, ὅσοιπερ εἰσὶ, τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ αἱ γυναῖκες ἔλαβον;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἀλλ' εἰς ἑσπέραν
δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' εὐχώμεθα.

τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τοῖσι Φάρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κἀγαθοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐ γάρ, οἵ τινες,
ἡμῶν καταχεύλων ὕδωρ τοσουτονί,
ἐς ταυτὸ τοῦθ' ἑσλᾶσ' ἰόντες χωρίον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχώμεθ', εὐχώμεσθα δή.
ὦ σεμνοτάτη βασίλεια, θεὰ
πότνι' Εἰρήνη,
δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΧΟΡΟΣ.

δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
νὴ Δία, καὶ μὴ ποίει γ', ἅπερ αἱ
μοιχευόμεναι δρῶσι γυναῖκες.
καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσιν·
κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν·
κἄτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσιν.
τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὅλην σκυτίνην
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
ἡμῖν, οἵ σου τρυχόμεθ' ἤδη
τρία καὶ δέκ' ἔτη.
λῦσον δὲ μάχας καὶ κορυθαιόλους,

ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμψους, αἷς σὺ μωμώμεθ'
εἰς ἀλλήλους· μίξον δ' ἡμᾶς
τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
φιλίας χυλῷ, καὶ ξυγγνώμῃ
τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
σικύων πρώων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
κἀκ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήττας, φάττας, τροχίλους·
καὶ Κωπαΐδων ἐλθεῖν σαυρίδας,
καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
Μορύχῳ, Τιλέᾳ, Γλαυκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς. κἄτα Μελάνθιον
ἥκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν·
τὰς δὲ πεπρᾶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν·
εἶτα μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας,

ΟΔΟΜΑΝ, ΟΔΟΜΑΝ, ΑΠΟΧΕΙΡΩΘΕΙΣ

τὰς ἐν τευτλοισι λοχευομένας·
τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
ταῦτ', ὦ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ θέμις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τιὴ τί δή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ ἥδεται δῆτουθ' Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρω,
θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν θεᾷ ἐκφέρει,
χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ΧΟΡΟΣ.

σὲ δὴ θύραισι χρὴ μένοντα νῦν
σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
τά τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

θύσιον δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ Φρύγιον τίθεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὅπόσων
χρειών ἐσθ' τὸν σοφῇ δόκιμον
φρενὶ, πορίμῳ τε τόλμῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσειεν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
τις πόλ' ἀνατλὰς, ἔσω-
σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
ὥσθ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὢν
ζηλωτὸς ἅπασιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τῷ μηρῷ λαβών·
ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ σκελήματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοὺ πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄπλα καλῶς νῦν ταῦτα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
προσέρχεται δᾴφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
τίς ἆρα ποτ' ἐστίν;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὡς ἀλαζὼν φαίνεται·
μάντις τις ἔστιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἱεροκλῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

αὐτός γέ που 'σθ' ὁ χρησμολόγος, οὐξ Ὠρεοῦ.
τί ποτ' ἆρα λέξει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δῆλος ἔσθ' οὗτός γ', ὅτι
ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὔκ· ἀλλὰ κατὰ τὴν νίσσαν εἰστεληλυθε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ νῦν ὀρᾶν δοκῶμεν αὐτόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εὖ λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηί, καὶ τῷ θεῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄπλα σὺ σιγῇ, κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὅτῳ δὲ θύει', οὐ φράσεθ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡ κέρκος ποιεῖ
καλῶς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καλῶς δῆτ', ὦ πότνι Εἰρήνη φίλη,

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἄγε νυν ἀπάρχου, κἄτα δὸς ταπάργματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὀσπᾶν ἄμεινον πρῶτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλὰ ταυταγὶ
ἤδη 'στὶν ὀσπᾶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλὰ πράττεις, ὄστις εἶ.
κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μεμνήμεθα.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἢν Φράσῃς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ διαλέγου
νῷν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερᾷ θύομεν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὦ μέλεοι θνητοὶ, καὶ νήπιοι—

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐς κεφαλήν σοι.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οἵ τινες, ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις—

ΟΙΚΕΤΗΣ.

αἰβοῦ, βοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί γελᾷς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἤσθην χαροποῖσι πιθήκοις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ πέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὦ δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶδε σου εἶναι
ὄφελεν, ὦ λαζὼν, οὕτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάκιν ἐξεπάτασκον,
μηδὲ Βάκις ἥνυτους, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐτὸν —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξώλης ἀπέλοι', εἰ μὴ παύσαις βακίζων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔπω Θέσφαλον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τότε πρῶτον —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῖς ἁλσί γε πασίλεα ταυτί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

εὖ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσι
φυλέπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἷν ὑμεναιοῖ·
ἕως ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρόταλον βδεῖ,
χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρὴν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ τί χρῆν; ἡμᾶς οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
ἢ διακαυσάμενοι, πότεροι κλαυσούμεθα μείζω,
ἐξὸν σπεισαμένους κοινὴ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔ ποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔ ποτε δειπνήσεις τοῦ λοιποῦ γ' ἐν Πρυτανείῳ,
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἆρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅνπερ καλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὁμηρος·

Ὡς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνην εἴλοντο, καὶ ἱδρύσαντ' ἱερείῳ.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡγεμόνευον·
χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὁ σοφός τοι, νὴ Δί', Ὁμηρος δεξιὸν εἶπεν·

Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυοέντος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

φράζεο δὴ, μή πως σε δέλῳ φρένας ἐξαπατήσας
ἴκλινος μάρψῃ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,
ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
ἔγχει δὲ σπονδὴν, καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλ', εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βυλαπύσω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σπονδὴ, σπονδή.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἔγχει δὴ κἀμοὶ, καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὺ δ' ἀπειλθεῖν.

ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

πρόσφερε τὴν γλῶτταν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

σπονδή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶτθον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ γὰρ οἷόν τε
ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ναὶ πρὸς τῶν γονάτων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλως, ὦ 'τὰν ἱκετεύεις·
οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνεύετε
μετὰ νῷν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τί δ' ἔγωγε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔ τοι, μὰ τὴν Γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
ἀλλ' ἁρπάσομαι σφῷν αὐτά. κεῖται δ' ἐν μέσῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῖ, παῖε, παῖε τὸν Βάκιν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

μαρτύρομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κἄγωγ', ὅτι τένθης εἰ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
παῖ' αὐτόν, ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κωδίων,
ἃ λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπαλῶν, ἐκβολιῶ.
οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θυηπόλε;
ἤκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ.
οὐκ ἀπεπετήσει θᾶττον εἰς Ἐλύμνιον;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἥδομαι, ἥδομαι,
κράνους ἀπηλλαγμένος,
τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιλῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων,
συσκέας τῶν ξύλων, ἄτ' ἂν ᾖ
δανόταλα τοῦ θέρους,
ἐκπεπιεσμένα,
κἀνθρακίζων τοῦ ῥεβίνθου,
τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
χἅμα τὴν Θρᾳττοπαινῶν
τῆς γυναικὸς λουμένης.
οὐ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἥδη σπαρμένα,
τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν, καί τιν' εἰπεῖν γείτονα·
Εἰπέ μοι, τί τηνικαῦτα δρῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη;
ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.
ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἔξελε,
τόν τε Μανὴν ἡ Σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου.
οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τἠμερον,
οὐδὲ τυηλάζειν, ἐπειδὴ παρδόκον τὸ χωρίον·
κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω·

ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτταρα,
εἴ τι μὴ ἐξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας·
ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅττα, κἀκυδοιδόπα·
ὧν ἔνεγκ', ὦ παῖ, τρί' ἡμῖν, ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
μυῤῥίνας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
χᾶμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
εὖ ποιοῦντος, κὠφελοῦντος
τοῦ θεοῦ τἀρώματα:

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
ᾄδη τὸν ἡδὺν νόμον,
διασκοπῶν ἥδομαι
τὰς Λημνίας ἀμπέλους,
εἰ πεπαίνουσιν ἤδη·
τὸ γὰρ φίτυ πρῷον φύει·
τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδαίνοντ'·
εἶθ' ὁπόταν ᾖ πέπων,
ἐσθίω, κἀπέχω,
χᾶμα φήμ', Ὧραι φίλαι· καὶ
τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι·
κᾆτα γίγνομαι παχὺς
τηνικαῦτα τοῦ θέρους
μᾶλλον, ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων,
τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ,
ἢν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
ἢν δέ που δέῃ μάχεσθαι ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν·
κᾆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών,
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος.
ἡνίκα δ' ἂν οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετὰ,
τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. Αὔριόν γ' ἔσθ' ἡ ἔξοδος·

τῷ δὲ σιτί᾽ οὐκ ἐώνητ᾽· οὐ γὰρ ἦδειν ἐξιών·
εἶτα προσλὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
εἶδεν αὐτὸν, κἀπορῶν ἔθει κακὸν βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι· τοὺς δ᾽ ἐξ ἄστεως
ἧττον, οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσιν ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ᾽ εὐθύγας ἐμοὶ δώσουσιν, ἢν θεὸς θέλῃ.
πολλὰ μὲν δή μ᾽ ἠδίκησαν,
ὄντες οἶκοι μὲν λέοντες,
ἐν μάχῃ δ᾽ ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ, ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ,
ΟΦΟΠΟΙΟΣ, ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ,
ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ, ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ,
ΔΟΡΥΞΟΟΣ, ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ,
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ,
ΧΟΡΟΣ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἰοὺ, ἰού.
ὅσθν τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους
ἔχ', ἀπικάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔσθ' αὐτῆς ἔτι.
ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας,
καὶ τῶν λαγώων πολλὰ, καὶ τρυς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀναβράττω κίχλας.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ὦ φίλταθ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τἀγαθὰ
δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κόλλυβον·
νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὔτ' ἐμπολῶ·
φόδι δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγρούς.

ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν ὀρεπάκων τε λάμβανε,
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει, πρόϊκα· καὶ ταυτὶ δέχου.
ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα, κἀκερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν, καθαθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταυτ', εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα. καὶ γὰρ οὑτοσὶ
ὄψλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΑΟΦΟΠΟΙΟΣ.

οἴμ', ὡς προθύλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἐστίν, ὦ κακόδαιμον; οὔ τι που λαφᾷς;

ΑΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
καὶ τουτουΐ, καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουΐ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτα τουτοὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;

ΑΟΦΟΠΟΙΟΣ.

αὐτὸς σὺ τί δίδως;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι;
ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμα πολὺν ἔχει πόνον,
δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
ὧν ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτφί.

ΑΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἔνεσμι τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας.
κρεῖττον γάρ, ὦ τάν, ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπόφερ', ἀπόφερ' ἐς κόραμας ἐκ τῆς οἰκίας.
τριχοβρύειτον, οὐδὲν ἐστίον. τῷ λόφῳ
οὐκ ἂν περικίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν.
ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας.
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ —

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὠδὶ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ', ὦ μαθέστατε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τῇδὶ, διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
καὶ τῇδ' —

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἅμ' ἀμφοῖν δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε, νὴ Δία,
ἵνα μή γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε, νὴ Δί', ὦ πίτριπτ'· οἴει γὰρ ἂν
τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἴθι δὴ ξένεγκε τἀργύριον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ γαθὲ,
θλίβει τὸν ὄρρον· ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

τί δ' ἔγωγ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι;
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μόλυβδον εἰς τουτὶ τὸ κοῖλον εἰσχέας,
ἔπειτ' ἄνωθεν βάδδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακλῶν κοτλάδων.

ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ.

οἴμοι καταγελᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἔσχεον·
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην
πλάσιγγα πρόσθες, καὐτό σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰσλάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας,
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μυᾶν ποτε·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὖτ' ὠνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Λιγυσταῖοις.
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΥΞΟΟΣ.

οἴμοι, ὦ κρανοποιέ, ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὖτ' ἀποδώσεται πολύ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδαμῶς, ἐπεὶ
τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δέρατα ταῦτ' ὠπήσομαι.

ΔΟΡΥΞΟΟΣ.

πόσων δίδως ἄττ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰ διαπριστεῖεν δ'χα,
λαβεῖμ' ἂν αὖτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟΡΥΞΟΟΣ.

ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ 'τᾶν, ἐκποδών.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νὴ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη ξέρχεται
ευρησόμενα τὰ τῶν ἐπιπλήτων δεῦρ', ἵνα,
ἅτ' ἄστεται, προαναβαλήται, μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ἥδιον ἐπαινοῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ σίαν, πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.

ΠΑΙΣ Α.

Νῦν αὖθ' ἁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦσαι
ἁπλοστέρους ᾄδων, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης οὔσης· ἀμαθὴς γ' εἶ καὶ κατάρατον.

ΠΑΙΣ Α.

Οἱ δ' ὅτι δὴ σχίδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σὺν ῥ' ἔβαλον μιτούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν;

ΠΑΙΣ Α.

Ἐνθάδ' ἄμ' αἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀνδρῶν οἰμωγή; κλαύσει, νὴ τὸν Διόνυσον,
οἰμωγὰς ἄξων, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

ΠΑΙΣ Α.

ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτί·
Ἄριστον προτίθεντο, καὶ ἅτθ' ἥδιστα πάσασθαι.

ΠΑΙΣ Α.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καυχένας ἵππων
ἕκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐπόρεσθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου, κἄτ' ἤσθιον.
ταῦτ' ᾄδε, ταῦθ', ὡς ἤσθιον πεκορεσμένοι.

ΠΑΙΣ Α.

Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄσμενοι, οἶμαι.

ΠΑΙΣ Α.

Πύργων δ' ἐξιχέοντο, βοὴ δ' ἀσβέστιος ὀρώρει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους. τοῦ καί ποτ' εἶ;

ΠΑΙΣ Α.

ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ μέντοι, νὴ Δί'.

ΠΑΙΣ Α.

υἱὸς Λαμάχου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αἰβοῖ·
ἦ γὰρ ἐγὼ ἐθαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὲν ἥσθα
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ πλατυμάχου τινὸς υἱός.

ἄπερρε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾄδ' ἰόν.
ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου 'στὶ παιδίον;
ᾆσον, πρὶν εἰσιέναι, τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ᾄσει· σώφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ Β.

Ασπίδι μὲν Σαΐων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴπ' ἐμοὶ, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις;

ΠΑΙΣ Β.

Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα—

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κατῄσχυνας δὲ τοκήων.
ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς,
ὅτι ταῦθ', ὅσ' ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ', ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.
ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
φλᾷν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε,
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
οὐδὲ γὰρ, ὦ πόνηροι,
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἢν μή τι καὶ μάσωνται.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγώων·
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν
πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρύκετ', ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν.
εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν,
δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξυγχαίρειν, κἀπικελεύειν,
καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρὴ πάντα κομίζειν
ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας, καὶ Ὑπέρβολον ἐξελάσαντας·

καπειτ' εὐξαμένους τοῖσι θεοῖς
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ελλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς,
πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν,
σῦκά τε τρώγειν·
τάς τε γυναῖκας τίλλειν ἡμῖν·
καὶ τἀγαθὰ πάνθ', ὅσ' ἀπωσάσεμεν,
ξυλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον.
δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
χὥπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
καλῶς κατακείσει.
Ὑμὴν, Ὑμέναι ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαίως
τἀγαθὰ νῦν ἔχεις.
Ὑμὴν, Ὑμέναι ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι ὦ.
τί δράσομεν αὐτήν;
τί δράσομεν αὐτήν;
τρυγήσομεν αὐτήν.
τρυγήσομεν αὐτήν.
ἀλλ' ἁράμενοι φέρωμεν,
οἱ προσλεταγμένοι,
τὸν νυμφίον, ὦ ἄνδρες.
Ὑμὴν, Ὑμέναι ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι ὦ.

λείπει.

ΧΟΡΟΣ.

οἰκήσετε γοῦν καλῶς,
οὐ πράγματ' ἔχοντες,
ἀλλὰ συκολογοῦντες.
Ὑμὴν, Ὑμέναι ὦ· Ὑμὴν, Ὑμέναι ὦ.
τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,

τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.
Φήσεις γοῦν, ὅταν ἐσθίῃς,
οἶνόν τε πίῃς πολύν·
Τμὴν, Τμέναι ὦ· Τμὴν, Τμέναι ὦ.

λείπει.

ΧΟΡΟΣ.

πλακοῦντας ἔδεσθε.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

ARISTOPHANIS

ΔEPERDITARUM COMŒDIARUM

FRAGMENTA.

CATALOGUS
PERDITARUM COMŒDIARUM
ARISTOPHANIS.

ΑΟΣΙΚΩΝ. Athen. Poll. Platonius de differentia comœ-
a, qui teſtatur hanc fabulam mediæ comœdiæ formam, &
χρυσὰ μέλη habuiſſe. Per filium ſuum Ararotem docuit &
ama & ΚΩΚΑΛΟΝ Ariſtophanes, ut notatur in argum.
Allegatur etiam in ſcholiis ad *Pacem* 740. Suidæ in ἀγο-
& ab Hephæſtione in Enchir. Acta poſt *Plutum*, adeoque
lymp. XCVII.

ΙΟΑΟΣΙΚΩΝ B. Athen. Lib. IX. p. 372.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ. Hephæſt. Harpocr. Poll. Suid. Athen. Apo-
, Erotianus in λεδηρίδες. Etymol. M. Ælianus H. A. XII. 9.
ad *Nubes*, *Ranas*, *Pacem*. Hoc drama per Philonidem
:, ut legitur in argum. *Avium*.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ. Vide Pollucem VII. 164. & qui ibi laudatur,
ionum: Athen. Suid. Etymol. M. Schol. ad *Aves*.

ΑΝΤΟΛΥΚΟΣ. Erotianus in Ἀμβην. Schol. ad *Veſpas* 1020.

ΑΒΥΛΩΝΙΟΙ. Suidas & Apoſtolius in Σαμίων ὁ δῆμος,
n locis adde Meurſium Attic. Lect. III. 21. Laudant & Ari-
s Rhet. III. 2. Stephanus Byſant. Poll. Athen. Harpocr.
nius in χολάδες: Heſych. Etymol. M. Zenobius proverb.
μίωνες, Suidas in σιμός: auctor vitæ Ariſtophanis: Schol.

ad *Aves* & *Acharnenſes* & in argum. *Pacis.* Vide & Caſaubonum ad Athen. III. 10.

ΒΟΗΘΟΙ. Priſcianus Lib. XVII.

ΓΕΩΡΓΟΙ. Plutarchus in Nicia, quem hoc dramate perſtrinxerat. Hephæſt. Priſcianus Libro XVIII. Etymol. M. Athen. Poll. Harpocr. Stobæus, & Zenobius in proverb. αὐτῷ μελητίῳ. Schol. Conſici & Theocriti.

ΓΗΡΑΣ. Priſcianus Lib. XVIII. Etymol. M. in μορμολυκεῖον: Suidas in σλείφις, ſchol. ad *Equites.* Athen. Poll. Harpocr. Phrynichus in Διονύσιον: Schol. Nicandri Theriac. Laërtius.

ΓΗΡΥΤΤΑΔΗΣ. Erotianus in γαργαλισμοῦ & ἐκλατήσιτιν. Heſych. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. Schol. ad *Veſpas.* Schol. ad Sophoclis *Electram.*

ΓΛΑΥΚΟΣ. Pollux III. 43.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ. Suid. Athen. Poll. Heſych. Phrynichus in κάκκαβον. Erotianus in ἀνεκάς: Clemens Strom. VI. p. 628. ubi ait Platonem Comicum & Ariſtophanem *Dædalo* ſua invicem ſuffutari.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ. Athen. Poll. Harpocr. Etymol. M. Phrynichus & Thomas Mag. in ἀκεσίλης: Galenus in procemio Lex. Hippocr. Suidas.

ΔΑΝΑΪΔΕΣ. Pollux tum alibi, tum VII. 199. ad quem locum vide. Athen. Suidas in Κλειταγόρα. Schol. ad *Plutum* & *Pacem:* Etymol. M. in ἀταλαίπωρον.

ΔΗΑΙΑ. Athen. Lib. IX. p. 373.

* ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ. Pollux X. 33. ubi mendoſe ſcriptum ΔΙΟΝΑΥΑΓΟΣ. Non minus incertus eſt Dramatis auctor quam titulus.

ΔΡΑΜΑΤΑ. Videndus Caſaubonus ad Athen. VII. 14. ubi ſuſpicatur quatuor Comœdias, de quarum auctore Ariſtophane an Archippo (vide Anonymum in Comici vita ſcholiis præfixa) Criticis non conſtabat, *Nioben*, *Centaurum*, *Inſulas* & *Poëſin* ab aliquo in unum corpus conjectas, & titulum ΔΡΑΜΑΤΑ ei in-

ſcriptum fuiſſe ; at enim non de *Centauro*, ſed de Ναυαγῷ dubitant veteres Critici. Apud Heſych. in βύρσαν male ἐν ἀράμασι pro ἐν δράμασι.

ΕΙΡΗΝΗ Β. Jam Eratoſthenis ætate non exſtabat, qui dubius hæret, an Ariſtophanes *Pacem*, quæ etiamnum habetur, bis docuerit, an binas hoc titulo conſcripſerit, ut innuit Crates Grammaticus apud auctorem argumenti *Pacis*.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ. Euſtathius in Odyſſeam p. 1720. l. 25.

ΗΡΩΕΣ. Laërtius VIII. 34. Athen. Poll. Suid. Schol. ad *Aves*: Stephanus Byſ. in Αργος. Etymol. M. in πίνω.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ſeu ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΣΑΣΑΙ, ut ſecundas *Theſmophoriazuſas* Ariſtophanis inſcribit Demetrius Trœzenius apud Athen. Lib. I. Suidas in λακωνίζω & λύκος ἔχανεν. Clemens Pædag. III. 12. Pollux VII. 95.

* ΚΕΝΤΑΥΡΟΣ. Poll. Heſych. Athen. Suidas in πρόδικον. Vide & ſupra in ΔΡΑΜΑΤΑ. Solet enim allegari Ariſtophanes ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ.

ΚΙΘΑΡΩιΔΟΣ. Heſych. in στείλεαν.

ΚΩΚΑΛΟΣ. Erotianus in φῶδες, Athen. Heſych. Poll. Harpocr. Zenobius in proverb. χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος: Macrobius V. 18. Acta eſt hæc Comœdia poſt *Plutum*, adeoque poſt Olymp. XCVII. & poſt decretum, ne quis nomine tenus in theatro perſtringeretur. Vide Scriptorem vitæ Ariſtophanis, & quæ ſupra in ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. Porro Philemonem in Υποβολιμαίῳ ſuo hoc Comici drama æmulatum notat Clemens Stromat. VI. pag. 628. Gellio XIX. 13. laudatur hæc fabula, ubi pro Κώκαλος male in libris ſcriptum ΑΚΛΑΗΣ vel ΑΚΑΛΕΣ.

ΑΗΜΝΙΑΙ. Ammonius in τύραννον, Harpocr. Athen. Poll. Etymol. M. Suid. Heſych. in δορυαλλός.

* ΝΑΥΑΓΟΣ. Idem forte quod ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ. Vide ſupra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΝΕΦΕΛΑΙ, ſive *Nubes* priores, actæ Archonte Iſarcho, Olymp. LXXXIX. 1. in Lenæorum feſto. Vide Argum. *Nubium*, quæ exſtant.

* ΝΗΣΟΙ. Etymol. M. Poll. Schol. Euripidis: Stobæus, Suid. Heſych. Ab aliis relata eſt ad auctorem Archippum. Vide ſupra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΝΙΚΑΙ. Schol. ad *Lyſiſtratam*, & ex eo Suidas in σιμός. Sed ſuſpicione non vacat hic titulus.

* ΝΙΟΒΗ. Ab aliis tributa Archippo. Poll. Schol. Euripidis ad Phœniſſ. ubi allegatur Ἀριστοφάνης ἐν δράμασι Νιόβῃς. Forte legendum, ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ. Vide ſupra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΟΛΚΑΔΕΣ. Schol. Comici, Heſych. Suid. Harpocr. Stephanus Byſ. Galenus I. de aliment. facult. T. IV. p. 316.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ. Schol. ad *Plutum* & *Veſpas:* Athen. Harpocr. Poll. Thomas Mag. in σημεῖον.

ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ. Schol. ad *Aves*, ubi male Περιαλγεῖ legitur pro Περιαλγεῖ.

ΠΛΟΥΤΟΣ Α.

* ΠΟΑΣΤΡΙΑΙ. Schol. ad *Aves*. Vide Caſaub. ad Athen. III. 27. ſed errore illius, qui Scholia deſcripſit, verum auctoris nomen excidiſſe videtur, qui fuit Phrynichus. Vide Poll. VII. 23. & X. 159.

* ΠΟΙΗΣΙΣ. Ab aliis tributa Archippo. Vide ſupra in ΔΡΑΜΑΤΑ.

ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ. Etymol. M. Poll. Suid. Stob. Apoſtolius.

ΠΡΟΑΓΩΝ. Athen. Poll. Suid. in σλαθτρόν.

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΙ. Athen. Lib. IV. p. 161.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ. Athen. Harpocr. Heſych. in τριτοσλάτης, ad quem locum vide eruditum interpretem; Poll. Etymol. M. Schol. ad *Equites*. Alii hoc drama Platoni Comico adſcripſere. Vide Athen. p. 628. E.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ. Schol. ad *Nubes* 360. *Ranas* 295. & alibi; Athen. Suid. Poll. Harpocr. Etymol. M. Apud Suidam in ἄλις ἀφύης male olim Ανταγωνισταῖς legebatur pro Ταγηνισταῖς, quod e Mſſ. reposuit Kuſterus. Eadem medela ſanandus Pollux VII. 168. ubi Αγωνισταῖς in Ταγηνισταῖς mutandum, & auctor Etymol.

ſ. in αἰδοιέστατος, ubi pro Πλατανισταῖς idem nomen reponen-
um.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΙΣ. Heſych. in πύλαι, ubi videndus inter-
es; Poll. Athen. Etymol. M. Ariſtid. Orat. I. ſacra T. I. p. 486.
ephanus Byſ.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ. Athen. Harpocr. Poll. Heſych. Suidas in τῶν
ῶν κακῶν ἕν. Conſtantinus Porphyrog. c. 23. de adminiſtrando
perio.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ. Athen. Lib. XI. p. 472.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. Athen. Poll. Suid. in ἀκαλήφη.

ΩΡΑΙ. Heſych. Athen. Poll. Schol. ad *Aves*. Ammonius in
φθαρται, ubi pro Ωραι male Κόραι legitur.

---

uperior Catalogus ex eo concinnatus eſt, quem Jo. Alb.
bricius Bibliothecæ Græcæ inſeruit T. I. p. 675. Multa paſſim
curatius exhibemus, ſuppreſſis Dramatum titulis compluribus,
æ ſive alios quam Comicum noſtrum auctores habuere, ſive
nquam exſtitere, quibusque comminiſcendis occaſionem dedere
terum Scriptorum loca aut depravata, aut male intellecta.
nt autem Dramatum tituli, quos amovimus, iſti:

Αγήρως. E Polluce VII. 164. ubi hodie recte legitur ἐν Αναγύρῳ.

Αγωνισταί. E Polluce VII. 168. Vide Catalogum in ΤΑΓΗ-
ΙΣΤΑΙ.

Ακλαής. E Gellio. Vide Catal. in ΚΩΚΑΛΟΣ.

Αμετροι & Τετράμετροι. E Zenobii Proverbiorum collectione in
ετίας ἰάσατο, ubi non definitur utrum laudatus auctor Ariſto-
anes Comicus ſit, nec ne. Illum etiamſi intellexiſſet excerptor,
n tamen ἐν Τετραμέτροις accipiendum eſſet pro Dramatis titulo.

Ἀνταγωνισταί. Vide Catal. in ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Ἀσκληπιός. E perperam intellecto, & ridiculum in modum converſo Pollucis loco II. 59.

Γηρόγαρδος, Γηρίλορδος, γηρόλορδος, ſunt voces nihili. Drama unde χρῆσιν profert Ælianus H. A. XII. 9. eſt ΓΗΡΑΣ, quod e Medic. Cod. ſcriptura acute & erudite conjecit noviſſimus Æliani Editor.

Γύπτις. Auctorem habuit Ariſtomenem, non Ariſtophanem. Citatur a multis. Vide Fabricium in notitia Comicorum deperditorum.

Διόνυσος. Ejuſdem eſt Ariſtomenis.

Ηνίοχος. E prava in Polluce ſcriptura X. 119. ubi hodie recte legitur ἢ Νιόβη.

Καθαψιβλής. Eſt Antiphanis, cui etiam tributa in Athenæo p. 681. C. licet ex hoc ipſo loco Ariſtophani in indice adſignetur. Sæpius ob ſcripturæ compendia confuſa adfinia nomina Ariſtomenes, Antiphanes, Ariſtophanes.

Κόραι. Hoc titulo fabulam ſcripſiſſe Ariſtophanem Valckenario ad Ammonium videtur. Ego potiorem ſententiam eorum eſſe exiſtimo, qui titulum illum ex Ὧραι depravatum cenſent.

Κότυλος. Reſtitutus ad Codd. fidem Pollucis locus olim corruptiſſimus X. 85. titulum hunc e dramatum Ariſtophanis catalogo amandavit.

Ὀξύμυος. Eſt Antiphanis, cujus nomen e Codd. repoſitum in Pollucis emendata editione X. 22.

Πελασγοί, Πελάσγιοι, Περιαζγεύς. Nihil aliud ſunt quam fordes librariorum.

Πλαταναιστταί. Vide Catal. in ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Πόλεις. Eſt Philyllii, cui diſerte tribuitur ab Athenæo p. 104. in fine, & a Polluce ſæpius.

Σίφνοι. Est Cratini; nec, ubi laudatur hæc fabula in Schol. *Vespas* 74. Aristophani tributa est.

Σκηναί. Non est dramatis titulus, nisi decurtatus. Integer est ἡ πρὸς καταλαμβάνουσαι.

Σκύθαι ἢ Ταῦροι. Est Antiphanis, cui tribuitur a Polluce, m Lib. X. 168. quam VII. 59.

Φιάλαι. Putida in Harpocratione menda v. ξυνῆς, jamdudum blata. *Nubium* respexit v. 70.

ARISTOPHANIS *DEPERDITARUM FABULARUM* FRAGMENTA.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ.

I. Καὶ μὴν, τὸ δεῖν', ἀκροκώλιά γε σοι τέτληκα
ἥψησα τακερά.

Athen. p. 95. F.

II. Εἶτά πῶς δειπνήσομεν τοσαῦτα δεῖπνα ἴσως διὰ νυκλὸς, ὡς ὁ χαρίεις Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι εἶπεν, οὕτως λέγων, οἶσπερ δ' ὅλης νυκλός.

Athen. p. 276. C. In his ex Ariſtophane deprompta ſunt ſaltem iſta διὰ νυκλὸς, quibus interpretationem Grammaticus ſubjungit, δι' ὅλης νυκλός. Comicum autem reliquiſſe ſuſpicor

εἶτα πῶς
δειπνήσομεν διὰ νυκλός;

Sciat autem lector in Regio Athenæi codice εἶτα πῶς ſcriptum eſſe; non, ut vulgo, εἰ πῶς.

III. Ἀριστοφάνης Αἰολοσίκωνι δευτέρῳ·

τῶν δὲ γηθύων
βίζας ἐχούσας σκορδομίμητον φύσιν.

Athen. p. 372. A. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam I. 6.

IV. Ἀλλ' ἄνυσον· οὐ μέλλειν ἐχρῆν. ὡς ἀγοράσω
ἀπαξάπαντ', ἐπόσα κελεύεις, ὦ γύναι.

Suid. in ἀγοράσαι. Jo. Toup. ibidem.

V. Κοιτὼν ἀπαίσας εἶς, πύελος δὲ μί' ἀρμίσει.

Pollux I. 79.

VI. ὅπερ ἦν λοιπὸν μόνον
ἐν τῇ γνάθῳ διώβολόν μοι γίγνεται.

Poll. IX. 63. emendatus a Jo. Toup ad Suidam I. 7.

VII. Εν μέντοι τῷ Αἰολοσίκωνι τὸ μὴ ἔχειν κέρματα ΑΚΕΡΜΑΤΙΑΝ ὠνόμασεν.

Idem IX. 89.

VIII. Εν δὲ τῷ Λυσίου πρὸς Φίλιππον ἐπιτροπῆς τὰς κλεῖδας εὑρήκαμεν· παρὰ δὲ Αριστοφάνει ἐν Αἰολοσίκωνι καὶ ΚΛΕΙΔΙΟΝ.

Idem X. 23.

IX. Η δὲ ὀπὴ εἴρηται ἐν Αἰολοσίκωνι Αριστοφάνους·
καὶ δι' ὀπῆς, κἀπὶ τέγους.

Idem X. 25.

X. Δοίδυξ, θυεία, τυρόκνηστις, ἐσχάρα.

Idem X. 104.

XI. Κἀγὼ διαστίλβονθ' ὁρῶ μὲν, ωσπερ ἐν
καινῷ λυχνούχῳ, πάντα τῆς ἐξωμίδος.

Idem X. 116. emendatus a Jo. Toup, ubi ſupra. Ipſa Viri eruditiſſimi verba lectori ob oculos ponam: „Neſcierunt „interpretes quid ſit διαστίλβειν τῆς ἐξωμίδος: quod miror. „Græca ita ſunt vertenda: *Et video quidem omnia per „exomidem, ut in nova laterna, pellucentia.* Verba ſunt „nebulonis de muliercula, quæ, quod venale habebat, „lubenter oſtendebat."

XII Οταν δ' εἴπῃ ἐν τῷ Αἰολοσίκωνι Αριστοφάνης ΔΥΟΙΝ ΛΥΧΝΙΔΙΟΙΝ, δῆλον, ὅτι λυχνία εἴρηκεν, ἀλλ' οὐ λύχνους μικρούς.

Idem X. 118.

XIII. Οὐκ ἐτὸς, ὦ γυναῖκες,
πᾶσι κακοῖσιν ἡμᾶς
φλῶσιν ἑκάστοτ' ἄνδρες.
δεινὰ γὰρ ἔργα δρῶσαι
λαμβανόμεσθ' ὑπ' αὐτῶν.

Hephæſtion in Enchiridio, de metro choriambico.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ.

I. Οστις φακῆν ἥδιστον ὄψων λοιδορεῖς.

Athen. p. 158. C.

II. Οσφὺν δ' ἐξ ἄκρων διακίγκλισον, ἠΰτε κίγκλου,
ἀνδρὸς πρεσβύτου· τελέει δ' ἀγαθὴν ἐπαοιδήν.

Ælianus H. A. XII. 9.

III. Γύναι, τί τὸ ψοφῆσαν ἔστ'; — ἡ λεκτρυὼν
τὴν κύλικα καταβέβληκεν. — οἰμώξουσά γε.

Schol. ad *Nubes* 663.

IV. Πόθεν ἂν λάβοιμι βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέων;

Idem ad *Ranas* 246. & ex eo Suidas in φλέων, ubi perverse legitur.

V. ἀφ' ου
κωμῳδικὸν ἔγνων μορμολυκεῖον.

Idem ad *Pacem* 473.

VI. Τὸ δὲ ἐπεγείρειν τὸ αἰδοῖον ταῖν χεροῖν, ΑΝΑΦΑΛΑΙΝ, καὶ ΑΝΑΚΛΑΙΝ Αριστοφάνης ἐν Αμφιαράῳ λέγει.

Pollux II. 176.

VII. Επειτ' ἔρειξεν, ἐπιβαλοῦσ' ὅμου πείσας.

Idem VII. 181. quæ ad metri & sensus ductum sic constituenda:

ἔπειτ' ἔρειξεν, ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ
πίσους.

VIII. Καὶ σπυρίδα δὲ ὀψωνιοδόκον, πλεκτὴν σχοῖνον, ἐν Αμφιαράῳ Αριστοφάνης ἔφη.

Idem X. 92.

IX. κνέφαλον ἅμα
καὶ προσκεφάλαιον τῶν λινῶν.

Idem X. 40.

X. καὶ τοὺς μὲν ὄφεις, οὓς ἐπιπέμπεις, ἐν κίστῃ που κατασήμηναι, καὶ παῦσαι φαρμακοπωλῶν.
Pollux X 180.

XI. Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.
Suidas in του.

XII. Ω μιαρὲ, καὶ Φρυνῶνδα, καὶ πονηρὲ σύ.
Idem in Φρυνώνδας.

XIII. Νόσῳ βιασθεὶς, ἢ φίλων ἀχηνίᾳ.
Idem in ἀχηνία, ἀπορία.

XIV. Λαμπρεὺς ἔγωγε τῶν κάτω.
Harpocration in Λαμπρεῖς.

XV. ΡΟΠΤΡΟΝ — τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει, ὡς καὶ ἄλλοι, Αριστοφάνης Αμφιαράῳ.
Idem in ῥόπτρον.

XVI. Οἶδα μὲν, ἀρχαῖόν τ' ἰδὼν
οὐχὶ λέληθ' ἐμαυτόν.
Hephæstion in Enchiridio de metro choriambico.

XVII. ΗΝΤΕΒΟΛΗΣΕ, παρὰ Αριστοφάνει ἐν Αμφιαράῳ, δύο κλίσεις ὑπέστη. Auctor Etymol. M. in ἀντιβολῶ p. 112.

XVIII. ΛΕΒΗΡΙΔΕΣ. ὑμενώδη ἀποσύρματα, ὅπερ ἐστὶ τὸ τῶν ὄφεων λεγόμενον γῆρας, ὡς καὶ Αριστοφάνης ἐν Αμφιαράῳ.
Erotianus Lexic. Hippocr.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ.

I. πρὸς θεῶν ἐρᾷς
τέττιγα φαγεῖν καὶ κερκώπην,
θηρευσαμένη καλάμῳ λεπτῷ;
Athen. p. 133. B.

II. οὐχ ἑψητῶν λοπάς ἐστιν.
Idem p. 301. A.

III. Εἰ μὴ παραμυθεῖ μ' ὀψαρίοις ἐκάστοτε.

Athen. p. 385. F. παραμυθεῖ est 2. perf. Attica pro παραμυθῇ. Apud Dipnosophistam legitur παραμύθημ'.

IV. πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥοᾶς.

Idem p. 650. E. Vide infra in ΓΕΩΡΓΟΙ. XV.

V. Ὅτι δὲ τῶν Θετταλικῶν ἵππων τινὲς ἐκαλοῦντο βουκέφαλοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ·

Μὴ κλαῖ· ἐγώ σοι βουκέφαλον ὠνήσομαι.

καὶ πάλιν —— ψήχει ῥέμμα

τὸν βουκέφαλον καὶ κοπαστίαν.

Auctor Etymol. M. in βουκέφαλος.

VI. Ὡς δ' ὀρθοπλὴξ πέφυκε, καὶ δυσγάργαλις.

Suidas in ὀρθοπλὴξ ἵππος, ὀρθὸς ἐπαιρόμενος καὶ πλήσσων.

VII. Καὶ ξυννένοφε, καὶ χειμέρια βροντᾷ μαλ' εὖ.

Idem in ξυννένοφεν.

VIII. Ὁρμοῦ παρόντος, τὴν ἀτραπὸν κατεβύην.

Idem in ὁδοῦ παρούσης.

IX. Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν.

Idem in παραλοῦμαι.

Ad quem locum ita Kusterus: *Est versus trochaïcus, sed cui deest syllaba.* At fallitur. Inserta enim syllaba brevi post χρὴ, quod procul dubio volebat ille, in quinta sede nihilominus esset spondæus, quod metri lex non patitur. Rescribendum itaque:

Ἀλλὰ παραλοῦσθαί τε πάντας, χρή τε τοὺς σπόγγους ἐᾶν.

Huc forte respicit Eustathius ad Odyss. p. 1604. l. 18.

X. ΑΜΦΙΑΝΑΚΤΙΖΕΙΝ — ἐν Ἀναγύρῳ.

Suidas in voce.

XI. Ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς χλανίδος τρεῖς ἀπληγίδας ποιῶν.

Idem in ἀπλήγιος. Observa mediam in χλανίδος semper corripi. Itaque, ut constet metrum, legendum:

χλανίδος δὲ ποιῶν ἐκ τῆς ἐμῆς

ἀπληγίδας τρεῖς.

II. ΑΡΓΕΙΟΙ ΦΩΡΕΣ. ἐπὶ τῶν προδήλως πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ κωμῳδοῦνται. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ.

Suidas in voce.

III. Καὶ μὴν χθὲς γὰρ ἦν Πέρδιξ χωλός.

Schol. ad *Aves* 1292. Sic ultimo pede mancum ſenarium habebis:

Καὶ μὴν γὰρ ἐχθὲς χωλὸς ἦν Πέρδιξ —

IV. ΑΝΑΧΤΡΩΤΟΝ δὲ τὸν πηλὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Pollux VII. 164.

V. Ἐν τῷ εἱλόματι τριημιωβόλιον ἔχων.

Idem IX. 64.

VI. Τοῦτ' αὐτὸ πράττω διωβόλῳ. καὶ σύμβολον
ὑπὸ τῷ κικλίντρῳ; μῶν τις αὖτ' ἀνείλετο;

Idem X. 72. Ad quem locum operæ pretium erit legiſſe Hemſterhuſii notas.

VII. Καὶ γὰρ τὸν ΗΝΙΓΕΑ ἐπὶ ἴσου Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Idem X. 54.

VIII. Τὴν δὲ ΨΗΚΤΡΑΝ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ εἴρηκεν.

Idem X. 55.

IX. ΣΤΟΜΙΑ δὲ ΠΡΙΟΝΩΤΑ ἔφη ἐν Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

Idem X. 56.

X. Καὶ ΣΚΑΦΗΝ εἶπεν ἐν τῷ Ἀναγύρῳ Ἀριστοφάνης.

Idem X. 76. additis Comici verbis, ſed ita depravatis, ut nihil ſani ex iis elicere queamus. Vide Hemſterhuſii notam.

XI. Τὸ ὑποθημα τοῦ ἕλμου, ΤΦΟΛΜΙΟΝ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἀναγύρῳ λέγει.

Idem X. 114.

ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ.

Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Κωμικὸς ἐν Αὐτολύκῳ φησὶν ἐπὶ καινοτέρας ἰδέας· Ἀσέβιον ὁ μοχθηρὸς ἔτριβες πόσῳ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας. Τουτέστι τὰ περὶ τοὺς ἄμβωνας χείλη.

Erotianus in Lex. Hippocr. v. ἄμβην. Quorum partem etiam profert Galenus Comment. in I. Hippocr. περὶ ἄρθρων. p. 584.

Τοιαύτη δέ ἐστιν ἡ ὀφρύς, οἵα κατὰ τῶν λοπάδων πέρας τὸ ἄνω γίνεται πρὸς τὴν ἐντὸς ἐσβεβλημένην κοιλότητα. καί τις τῶν Κωμικῶν ἐπεῖπεν ἐπισκώπτων, τινὰ δὲ τῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιέχειν.

Lacera hujus fragmenti verba non facile in numeros redigas. Probabile eſt a Grammatico ſcribi debuiſſe: ὦ μοχθηρὲ σὺ, ἔτριβες; πόσῳ μᾶλλον τῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιέλειξας;

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ.

I. Ἐστὶ δὲ ὑποκορισμὸς, ὃς ἔλαττον ποιεῖ καὶ τὸ κακὸν, καὶ τὸ ἀγαθόν· ὥσπερ καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σκώπτει ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις, ἀντὶ μὲν χρυσίου, χρυσιδάριον· ἀντὶ δ' ἱματίου, ἱματιδάριον· ἀντὶ δὲ λοιδορίας, λοιδορημάτιον· καὶ νοσημάτιον.

Ariſtoteles de Rhetor. Lib. III. Cap. 2. extremo.

II. Ἀνέχασκον εἷς ἕκαστος ἐμφερέσταται
ὀπωμιναις κόγχαισιν ἐπὶ τῶν ἀνθράκων.

Athen. p. 86. extrema.

III. Καὶ τοῖς Βαβυλωνίοις οὖν τοῖς Ἀριστοφάνους ἀκουσώμεθα παίζοντος ἐξυβρίζοντος, ὅταν ὁ Διόνυσος λέγῃ περὶ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγῶν, ὡς αὐτὸν ἤτουν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἀπελθόντα ἐξυβρίζω δύο. οὐ γὰρ ἄλλο τι ἡγητέον εἶναι, ἢ ὅτι ἐκπώματα ἤτουν.

Idem p. 494. D.

IV. ΚΟΤΤΑΟΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

Athen. p. 478. C. Vide infra XI.

I. Οἳ δῶρ' αἰτοῦντες ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν μετὰ Πεισάνδρου.

Schol. ad *Aves* 1555. Decerpta hæc sunt e tetrametris anapæsticis, & sic ordinanda:

αἰτοῦντες δῶρ', ἀρχὴν πολέμου πορίσειεν
μετὰ Πεισάνδρου.

Eodem respexit Schol. ad *Lysistr.* 491.

I. Ἱσταθ' ἑφεξῆς πάντες ἐπὶ τρεῖς ἀσπίδας.

Schol. ad *Lysistr.* 282. & Suidas in ἀσπιδηφόροι.

II. Μίσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ.

Idem ibid. 288. & Suidas in σιμός.

III. Τοὺς δὲ ἀεὶ ῥιγοῦντας, οἱ παλαιοὶ ῥιγοσικίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρίγους. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βαβυλωνίοις ΔΥΣΡΙΓΟΣ εἶπεν.

Pollux IV. 186.

V. ΝΑΥΑΟΧΙΟΝ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

Idem X. 28.

Εἰς ἄχυρα καὶ χοῦν.

Idem X. 38.

I. δεῖ διακοσίων δραχμῶν. —
πόθεν οὖν γένοιτ' ἄν; — τὸν κότυλον τουτονὶ φέρε.

Idem X. 85. Mallem legi γένοιντ' ἄν.

II. ΠΟΔΑ ΒΑΔΑΝΤΙΟΥ. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις εἶπεν.

Idem X. 152.

III. Πέσους ἔχει σίρωτῆρας ἀνδρῶν οὑτοσί;
καὶ σὺ πάλιν·
ὡς οὐ καλυμματίοις τὸν οἶκον ἤρεφε.

Idem X. 173. Ad priorem versum respicit Harpocr. in σίρωλῆρ.

IV. Ῥοθιάζειν δὲ, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

κατάγου ῥοθιάζων.

καὶ πάλιν·

ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζει σώφρονι κόσμῳ.

Suidas in ῥοθιάζουσιν.

XV. Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν, ὡς πολυγράμματος.

Hesych. in Σαμίων, ubi vide interpretem.

XVI. ΕΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ. Αριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις. παρὰ τὴν παροιμίαν, Αττικὸς ἐς λιμένα· οἱ γὰρ Αθηναῖοι συντόνως ἤλαυνον καταπλέοντες, διὰ τὸ θεωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς γῆς.

Hesych. in voce.

XVII. ΙΣΤΡΙΑΝΑ. Αριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις τὰ μέτωπα τῶν οἰκετῶν φησὶν, ἐπεὶ ἐστιγμένοι εἰσὶν —

Idem in voce, apud quem reliqua vide.

XVIII. Εὖ γ' ἐξεκολύμβησεν ἐπιβάτης, ὡς ἐξοίσων ἐπίγυον.

Harpocr. in ἐπιβάτης. Scripturam per υ confirmant lexicographi omnes in ἐπίγυον. Grammaticus qui hanc χρῆσιν profert, quædam omisit. Apud Comicum forte sic dispositæ erant voces:

Εὖ γ' ἐξεκολύμβησεν ἐπιβάτης —
ὡς ἐπίγυον ἐξοίσων.

XIX. Ανήρ τις ἡμῖν ἐστιν ἐγκινούμενος.

Auctor Etymol. M. in ἐγκινούμενος.

XX. Η βοϊδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος, χολίκων ἐπιθυμῶν.

Ammonius in χολάδες.

XXI. ΑΝΘ' ΕΡΜΙΩΝΟΣ. εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν σωζόντων τοὺς ἱκέτας. μέμνηται ταύτης Αριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

Zenobius Proverb. II. 22.

XXII. Εννεύει με φεύγειν οἴκαδε. Nos quoque similiter: *annuit me fugere domum.*

Priscianus Lib. XVIII. fol. 231. verso Editionis Aldinæ, anni 1527. in 8.

XXIII. Καὶ λακωνίζω, καὶ λακωνιστής. λέγεται καὶ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΑΖΩ, ὡς Αριστοφάνης Βαβυλωνίοις.

Stephanus Byf. in Λακεδαίμων.

ΣΟΗΘΟΙ

ΒΟΗΘΟΙ.

Præpoſitiones eſt quum abundant, eſt quum deficiunt; eſt quum aliæ pro aliis ponuntur, tam apud Græcos, quam apud nos. Abundant — Ariſtophanes, Βοηθοῖς.

Εὖ γὰρ εἰσπράττειν σε βούλομαι πόσχ ἔτη ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνῇς.

Priſcianus Lib. XVII. fol. 202. verſo Editionis Aldinæ. At in Editione Heliæ Putſchii legitur: εὖ γὰρ εὖ πράττειν σε βούλομαι. πῶς λέγεις; ὅπως μετ' ἐμοῦ ξυνέσῃ. quæ ſic melius digeri poſſunt:

Εὖ γάρ σε πράττειν βούλομαι. — τίδε πῶς λέγεις; — ὅπως; μετ' ἐμοῦ ξυνέσει.

Abundat præpoſitio μετὰ, quum ſimplicius dici poſſit ἐμοὶ ξυνέσῃ.

Οτιὴ λέγεις με, pro εἰς ἐμέ. Ariſtophanes Βοηθοῖς·

Μισῶ σε ὁτιὴ λέγεις μὲ τὰ αἰσχρά.

Huic ſimile eſt illud Terentii in *Andria:* Quid me fiat? pro *in me fiat.* Idem Lib. XVIII. p. 1194. Edit. Putſchii. Quærenti διὰ τί με μισεῖς; reſpondebat apud Comicum aliquis:

Οτιὴ λέγεις με ταῖσχρά.

ΓΕΩΡΓΟΙ.

Εθέλω γεωργεῖν. — εἶτα τίς σε κωλύει; —
ὑμεῖς· ἐπεὶ δίδωμι χιλίας δραχμάς,
ἐάν με τῶν ἀρχῶν ἀφῆτε. — διχόμεθα.
διςχίλιαι γάρ εἰσι σὺν ταῖς Νικίου.

Plutarchus in Nicia p. 215. Edit. Londinenſis.

Εἰρήνη βαθύπλουτε, καὶ ζευγάριον βεῖκόν,
εἰ γὰρ ἐμοὶ παυσαμένῳ τοῦ πολέμου γένοιτο

σκάψαι τ', ἀποκλάσαι τε, καὶ λουσαμένῳ διελκύσαι
τῆς τρυγὸς, ἄρτον λιπαρὸν, καὶ ῥάφανον φέροντι.

Stobæus in Floril. tit. de *Pace*, edit. Grotii p. 209. Diversam a vulgata lectionem in 3. versu amplexus sum, quam exhibet Mſ. codex.

III. Ὅτου δοκεῖ σοι δεῖν μάλιστα τῇ πόλει; —
τὸν μολγὸν ἐμοῦ λέγοντος οὐκ ἀκήκοας;

Schol. ad *Equites* 959. Ita hos ſenarios emendavi, qui vulgo perquam depravati leguntur.

IV. συκᾶς φυτεύω, πάντα πλὴν Λακωνικῆς.
τοῦτο γὰρ τὸ σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν.
οὐ γὰρ ἂν μικρὸν, εἰ μὴ μισόδημον ἦν σφόδρα.

Athen. p. 75. A.

V. Εἶτ' ἄρτον ὀπλῶν τυ[χάνει τις ὠφελίαν.

Idem p. 111. B. ubi male ἀρτῶν ὠφελιᾶν. Emendationem noſtram confirmat ſcriptus cod. e Bibl. Regia.

VI. Ὡσπερ κυλικείου τοὐθένιον προπέπλασται.

Idem p. 460. E.

VII. Γλιχόμενος, καρτερῶν, ἢ ἐπιθυμῶν. Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς·
Τί δῆτα τούτων τῶν κακῶν, ὦ παῖ, γλίχει;

Auctor Etymol. M. p. 234. l. 35.

VIII. Ὦ πόλι φίλη Κέκροπος, αὐτοφυὲς Ἀττικὴ,
χαῖρε λιπαρὸν δάπεδον, σὺ θαρ ἀγαθῆς χθονός.

Hephæſtion in Enchiridio, de metro pæonico; ubi duobus his verſibus tertius ſubjungitur, qui non eſt ex *Agricolis*, ſed *Veſparum* 1273.

IX. Ἐν ἀγορᾷ δ' αὖ πλάτανον εὖ διαφυτεύσομεν.

Idem ibidem.

X. Αὐτῷ μελητέον, ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶκον.

Zenobius in Proverb. II. 27.

XI. ΚΩΔΙΑ. τὴν τῆς μήκωνος κεφαλὴν οὕτω καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς·
Ἀγαθήν γε κωδίαν. Harpocr. in voce.

II. ΠΟΡΝΕΤΤΡΙΑΝ δὲ ἐν τοῖς Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης τὴν πόρνην εἶπε.

Pollux VII. 201.

III. Ἐξ ἄσλεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαι δ' ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλαῷ ἐλοῦσαίμενον κολάζειν.

Idem IX. 69. Misere corruptum & mutilum hoc fragmentum, quod parum feliciter tentavit Kühnius. Initium sic digerendum erat:

ἐξ ἄσλεως
νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς ἐκεῖ πάλαι —

IV. ὁ ΤΡΑΠΕΖΟΦΟΡΟΣ, ἐπὶ τοῦ τὴν τράπεζαν φέροντος, ἢ ἐστῶσαν τοῖς ἄρχουσιν αἱ μυρίναι.

Idem X. 69.

V. Αντιφῶν δ' ἐν τῷ περὶ γεωργικῶν, Φωκίδας φησὶν εἶδος ἀπίων εἶναι, βοῶν δὲ σκληροκόκκων. τῶν γὰρ ἀπυρήνων Ἀριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς μνημονεύει, καὶ ἐν Ανακύρῳ·

πλὴν ἀλεύρου καὶ βοᾶς.

Athen. p. 650. E.

VI. ΕΛΑΪΖΕΙΝ. τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι. Γεωργοῖς Ἀριστοφάνης.

Auctor Etymol. M. p. 326. l. 20.

VII. Ἀριστοφάνης τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν ΜΕΤΟΡΧΙΟΝ ἐκάλεσεν ἐν τοῖς Γεωργοῖς.

Idem in ἔρχατος. Quæ repetit Schol. ad Theocr. I. 48. nisi quod μετόρχιον male habet. Vox μετόρχιον occurrit etiam apud Comicum *Pace* 568.

VIII. Εἴ γε Κιλικίας αἷμα ἐξολοίμην, Φαίη λέγων.

Priscianus Lib. XVIII. p. 1212. Edit. Putschii.

ΓΗΡΑΣ.

I. ΚΡΙΒΑΝΙΤΗΣ. τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ. ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν, διηρπασμένων αὐτῆς τῶν ἄρτων ὑπὸ τῶν τὸ γῆρας ἀποβαλόντων.

Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; — θερμοὺς, ὦ τέκνον. —
ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς. — κριβανίτας δὲ πάνυ
λευκούς.

Athen. p. 109. F.

II. Ὦ πρεσβῦτα, πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς
ἑταίρας, ἢ τὰς ὑποπαρθένους ἁλμάδας,
ὡς ἐλάας στιφράς;

Idem p. 133. A. Forte ſcribendum τὰς δρυπέπεις. Vide Pierſon ad Mœrin p. 121.

III. Ταῖς πολιόχρωσι βεμβράσι τεθραμμένη.

Idem p. 287. D. Piſcis nomen ſcribitur etiam per μ, ut in *Veſpis* 493.

IV. Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Schol. ad *Equites* 577. & Suidas in στλεγγίς.

V. Οφθαλμιάσας πέρυσιν, εἶτ' ἔσχον κακῶς,
ἔπειθ' ὑπαλειφόμενος παρ' ἰατρῷ.

Pollux IV. 180.

VI. Ὀξωτὰ, σιλφιωτὰ, βόλβος, τεύτλιον,
περίκομμα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον.

Idem VI. 69. Eo reſpexit Diogen. Laërt. IV. 18. addito inſuper verſu qui ex eadem fabula depromptus eſſe videtur:

καταπυγοσύνῃ ταὐτά 'στι πρὸς κρέας μέγα.

VII. Επὶ τοῦ περιδρόμου στᾶσα τῆς ξυνοικίας.

Idem VII. 125. & IX. 39.

VIII. ΚΛΗΡΩΤΗΡΙΟΝ. εἰ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου ἔοικεν εἰρῆσθαι

τοῦνομα ἐν τῷ Γήρᾳ Ἀριστοφάνους, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ αἰγιαίου ἂν ἐναρμόσειεν.

Pollux X. 61.

ζ. ἐφ' ὑδρίαν δανείζειν πεντέχουν, ἢ μείζονα.

Idem X. 74. Tetrameter trochaicus, cui deeſt primus pes.

κοπίδι τῶν μαγειρικῶν.

Idem X. 104.

I. πλωχικοῦ βακλήριου.

Idem X. 173.

II. Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην, παράγει τινὰ ἐρωῖλα αὐτῆς, ἢ καὶ ἐρεθίζουσα φησὶ πρὸς αὐτόν.

ἀποπλευσθέον
ἐπὶ νυμφίον ἐστὶν, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον.

Schol. Nicandri ad Theriac 295. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam III. 62. A veteri ſcriptura ἀπέπλεις τεὸν, quam minime recedit iſtud ἀποπλευσθέον ſagaciter excogitatum. Sed neſcio an bene hoc verbo utatur muliercula curru vecta. Mallem ſane ἀποσπευσθέον, vel ἐμοὶ σπευσθέον.

III. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στὶ τὸ Διονύσιον,
ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται;

Phrynichus in Διονύσιον. Eo reſpexit etiam auctor Etymol. M. in μορμολυκεῖον.

IV. Attici ὀλίγας ἡμέρας pro ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. Ariſtophanes Γήρᾳ. Σὺ δ' οὐχ ἥκῃς μ' οὖν δὴ ὀλίγας ἡμέρας.

Priſcianus Lib. XVIII. p. 1191. Edit. Putſchii.

V. Ὅτι δὲ τὸ ΣΚΑΦΙΟΝ εἶδος κυρβᾶς, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γήρᾳ.

Harpocr. in σκαφίον.

VI. ΤΗΤΕΣ, ἀντὶ τοῦ, τούτῳ τῷ ἔτει — Ἀριστοφάνης Γήρᾳ.

Idem in voce. Occurrit hoc adverbium *Nub.* 624. *Acharn.* 15. *Veſp.* 400.

VII. Λοιδοῦ κιθαριστάταν ῥυθμόν.

Ælianus H. A. IX. 9.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ.

I. ἀκροκώλια
ἄρτοι, κάραβοι.
Athenæus p. 95. F.

II. Θεράπευε, καὶ χόρταζε τῶν μονῳδιῶν.
Idem p. 99. F.

III. Ἥκω Θεαρίωνος ἀρτοπώλιον
λιπών, ἵν' ἐστὶ κριβάνων ἐδώλια.
Idem p. 112. F. emendatus a Jo. Toup ad Suidam I. 6. & IV. 132. Citantur etiam hi versus ex *Æoloſicone*.

IV. Πτισάνην διδάσκεις αὐτὸν ἑψεῖν ἢ φακῆν;
Idem p. 158. C.

V. Ψωμοκόλακος δὲ μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ, οὕτως·
Ψίθυρός τε καλοῦ, καὶ κόλαξ, καὶ Σαννυρίων.
ποῦ φθείρεσθ' ἐπίτριπτοι ψωμοκόλακες;
Idem p. 261. F.

VI. Ἀρ' ἔνδον ἀνδρῶν κεστρέων ἀποικία;
ὡς μὲν γὰρ εἰσι νησίδες γιγνώσκεται.
Idem p. 307. F.

VII. Ἐν τοῖσι συνδείπνοις ἐπαινῶν Αἰσχύλον.
Idem p. 365. B.

VIII. Ἦν δὲ τὸ πρᾶγμ' ἑορτή, περιέφερε δ' ἐν κύκλῳ· λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς· ἐνέχει τε σφόδρα κυανοῦν θῆ. — Τὸ βάθος παρίστησιν ὁ Κωμικὸς τοῦ ποτηρίου.
Idem p. 487. B. & Pollux X. 75. Nemini facile visum fuit Comici verba in numeros redigere.

IX. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Γηρυτάδῃ λεπτοὺς τούσδε καταλέγει, οὓς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησὶν εἰς Ἅιδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητάς, λέγων οὑτωσί·
Καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας

ἔτλη κατελθεῖν; — ἕνα γ' ἀφ' ἑκάστης τῆς τέχνης
εἱλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας,
οὐ σώματ' ὄντας, αἰδοφοίτας, καὶ θαμὰ
ἐκεῖσε φιλοχωροῦντας. — εἰσὶ γάρ τινες
ἄνδρες παρ' ὑμῖν αἰδεφοῖται; — νὴ Δία·
μάλιστα δ' οἵπερ Θρᾳκοφοῖται. πάντ' ἔχεις. —
καὶ τίνες ἂν εἶεν; — πρῶτα μὲν Σαννυρίων
ἀπὸ τῶν τρυγῳδῶν· ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν,
Μέλητος· ἀπὸ δὲ τῶν κυκλίων, Κινησίας. —
εἶθ' ἑξῆς φησίν·
ὡς σφέδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ἐχεῖσθ' ἄρα.
τούτους γάρ, ἢν πολὺς ξυνέλθῃ, ξυλλαβὼν
ὁ τῆς διαῤῥοίας ποταμὸς ἐξοιχήσεται.

Athen. p. 551. B. confer Jo. Toup ad Suidam III. 288. & Bentleium in Phalarid. Dissertat. de Origine Tragœdiæ p. 167. versionis latinæ. In antepenult. v. male vulgo legitur ὠχεῖσθ' ἄρα. Tempus præsens requirit sententia, ut *Equit.* 1244.

λεπτή τις ἐλπὶς ἐσθ', ἐφ' ἧς ὀχούμεθα.

X. ΚΑΤΑΠΛΑΣΜΑ. ἐν Γηρυτάδῃ.

Poll. IV. 181. περὶ ἰατρικῶν ἐργαλείων.

XI. Τότε μέν σου κατεκοπίδιζον, νυνὶ δὲ κατεμοῦσι· τάχα δ' εὖ οἶδα ὅτι καὶ καταχέσονται.

Idem VI. 111.

XII. ΣΥΝΤΕΧΝΟΙ. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ.

Idem VII. 7.

XIII ΟΙΚΟΔΟΜΟΣ. Ἀριστοφάνης γάρ ἐν Γηρυτάδῃ εἴρηκε τοὺς οἰκοδόμους.

Idem VII. 117.

XIV. Τὰ δὲ ΚΑΡΠΕΙΑ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνης εἶπε.

Idem VII. 149.

XV. Πόλος τοῦτ' ἐστίν. ἑκασταπόστην ἥλιος
τέτραπται;

Idem IX. 46.

XVI. Τὴν μάλθαν ἐκ τῶν γραμματείων ἥσθιον.

Poll. X. 59.

XVII. Ἄλλος δ' εἰσέφερε πλεκτῷ κανισκίῳ ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

Idem VII. 176. & X. 91. Kühnius ita verſus diſtinxit:

Ἄλλος δὲ πλεκτῷ εἰσέφερε κανισκίῳ
ἄρτων περίλοιπα θρύμματα.

Hiatus in primo verſu Ariſtophanem minime redolet. Grammatici Poëtarum χρήσεις excerpentes, brevitatis cauſa ea omittebant, quibus non confirmabatur id quod adſtruere volebant. Inde fit ut plurima Poëtarum fragmenta a Grammaticis ſervata numeris ſuis reſtitui nullo modo poſſint.

XVIII. ΑΣΚΟΘΥΛΑΚΟΣ. ἐν Ἀριστοφάνους Γηρυτάδῃ.

Idem X 160.

XIX. Ἐν δὲ τῷ Γηρυτάδῃ ὁ Ἀριστοφάνης λέγει ΦΟΡΜΩι ΣΧΟΙΝΙΝΩι.

Idem X. 169.

XX. Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ ΠΕΡΙΘΕΤΟΝ.

Idem X. 170. Confer *Lyſiſtr.* 258. ubi κεφαλὴ περίθετος.

XXI. Καὶ πῶς ἐγὼ Σθενέλου Φάγοιμ' ἂν ῥήματα,
εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος, ἢ ξηρούς ἅλας;

Schol. ad *Veſpas* 1303.

XXII. ΓΑΡΓΑΛΙΣΜΟΥ. γάργαλος, καὶ γαργάλη λέγεται ἐρεθισμὸς, ἀπὸ τῶν πασχητιουσῶν γυναικῶν εἰλημμένης τῆς λέξεως· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

Erotianus in voce.

XXIII. ΕΚΛΑΠΗΣΕΤΑΙ. ἀντὶ τοῦ ἐκγλυφήσεσθαι, καὶ ἐκγεγλυμμένος ἔσεται· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Γηρυτάδῃ φησί· Φήμας οὖν ἐγὼ βροτῶν ἅπαντας ἐκλαπῆναι. = Ἀπαξ εἴρηται, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξηγηθαι μένων.

Idem in voce. Comici verba trochaicum tetrametrum effeciſſe videntur, cujus in fine vox ipſa erat a Grammatico propoſita. Vide an tibi ſatisfaciat hæc conjectura:

φημὶ γοῦν ἐγὼ· βροτοὺς ἅπαντας ἐκλαπήσεσθαι.

Futurum medium, cui paſſivam ſignificationem tribuiſſe videtur Grammaticus, ego active accipio.

XIV. Χαριεντίζεις, καὶ καταπαίζεις ἡμῶν, καὶ βωμολοχεύει.

Harpocr. in βωμολοχεύεσθαι, & auctor Etymol. M. in χαριεντίζόμενοι.

XV. ΕΡΜΑΣ, ὕφαλος πέτρα. ἐν Γηρυτάδῃ Ἀριστοφάνους.

Harpocr. in voce.

XVI. ἦσαν εὐθὺ τοῦ Διονυσίου. — ἀντὶ τοῦ ἐπορεύοντο.

Auctor Etymol. M. in ἦειν. p. 420.

XVII. ΑΥΤΟΙ ΘΥΟΜΕΝ. ἀντὶ τοῦ, αὐτοὶ πίνομεν.

Heſych. in voce.

XVIII ΣΚΟΜΒΡΟΣ. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

Athenæus p. 321. A.

ΓΛΑΥΚΟΣ.

Καλύψας καλύμμαῖος τριῶνίῳ διεπαρθένευσα.

Pollux III. 43. ubi recte docti Viri emendant καλύμμαῖι τριῶνίου. Sed in Comici verſibus probabile eſt ſic ordinata fuiſſe verba:

τριῶνίου καλύμματι
διεπαρθένευσα.

ΔΑΙΔΑΛΟΣ.

Ο μηχανοποιὸς, ὁπότε βούλει τὸν τροχὸν
ἐᾷν ἀνεκὰς, λέγε· Χαῖρε, φέῤῥος ἥλιου.

Erotianus in ἀνεκάς. Trimetri ſunt jambici, ut nemo non videt, quod tamen Coddæo illi, qui *Augiæ ſtabulum* ſe repurgaſſe gloriabatur, non ſuboluerat. At ille revera *Augiæ ſtabulum* repurgandum reliquit.

II. ΠΟΛΥΠΟΥΣ. — τὴν δὲ αἰτιατικὴν πολύπουν φασὶν, ὡς καὶ Αλκίνουν, καὶ Οἰδίπουν — τὸ δὲ πόλυπον λέγειν, Αἰολικόν. Αττικοὶ δὲ πολύπους λέγουσιν. Αριστοφάνης Δαιδάλῳ.

Ταῦτ' ἔχοντα, πουλύπους, καὶ σηπίας.

καὶ πάλιν,

τὸν πουλύπουν

μοι ἔθηκε.

πάλιν·

Πληγαὶ λέγονται πουλύπου πιλουμένου.

Athen. p. 316. A. Probare vult Dipnoſophiſta Atticos dixiſſe πολύπους & πολύπων: non πόλυπος & πόλυπον. Sed ubi metri ratio primam produci flagitaret, Comicis etiam licuit πουλύπους dicere, quod multis exemplis ex eodem Athenæi capite confirmatur, licet in pleriſque ſimplicem vocalem pro diphthongo exhibeant impreſſi libri. Alcæi verſum e *Sororibus vitiatis* emendavit Toupius ad Suidam V. 4. Ameipſiæ verſus e *Lurcone* ſic legendus videtur:

Πολλῶν μέν, ὡς ἔοικε, δεῖ μοι πουλύπων.

Diphili tetrameter trochaicus e *Mercatore* ſic legendus:

Πουλύπους ἔχων ἀπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας.

Prima χρῆσις e Noſtro prolata, eſt pars tetrametri trochaici; poſteriores duæ ſunt e ſenariis jambicis.

III. Πάσκις γυναικῖν ἐξ ἑνός γέ του τρόπου,
ὥσπερ παρῳδὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος.

Idem p. 367. D.

IV. Θεόπομπος δ' ἐν Εἰρήνῃ ἐπὶ τῆς Θηλείας ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα· καὶ Αριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Ὧν μέγιστον τέτοκεν ὡς ἀλεκτρυών.

καὶ πάλιν·

Πολλαὶ δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων
ὑπηνέμια τίκτουσιν ὠὰ πολλάκις
βία.

Idem p. 374. C. Confer ſupra *Amphiarai* III. Suidas in ὑπη-

νέμει eandem adhibet χρῆσιν duobus integris ſenariis incluſam:

Ἐνίοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ὠὰ πολλάκις.

Quam veram eſſe lectionem cenſet Jo. Toupius ad Suidam III. 260. Sed ἐνίοτε & πολλάκις ſimul ſtare non poſſunt; nec mihi bene reddi videtur πολλάκις per *multa*. Aliam itaque rationem inii. In fine primi ſenarii deſunt voces aliquot, quæ, ſalva ſententia, omitti potuerunt: metro ſuadente, δὲ inſerui.

ΚΟΓΧΥΛΙΑΣ ΛΙΘΟΣ. ἐν Ἀριſτοφάνους Δαιδάλῳ. Pollux VII. 100.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΙΝ. Ἀριſτοφάνης ἔφη ἐν Δαιδάλῳ. Idem VII. 117. Occurrit etiam hoc verbum, ſed tropice adhibitum, in *Pace* 305.

Π. περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος
νῦν ἐστιν ὑμῖν; — περὶ ὄνου σκιᾶς.

Suidas in ὄνου σκιά. Confer *Veſpas* 191.

Π. Εὐρυβάτης, πονηρός — καὶ Ἀριſτοφάνης Δαιδάλῳ, ὑποθέμενος τὸν Δία εἰς πολλὰ ἑαυτὸν μεταβάλλειν, καὶ πλουτοῦντα, καὶ πανυργοῦντα,

Εἰ δή τις ὑμῶν εἶδεν Εὐρύβατον Δία.

Suidas in Εὐρύβατος.

Σ. ΔΟΡΥΦΟΝΟΝ, τὸν δολοφονοῦντα. Ἀριſτοφάνης Δαιδάλῳ. Heſych. in voce.

Vide in ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ. I.

ΔΑΙΤΑΛΕΙΣ.

ΔΑΙΤΑΛΕΥΣ, ὁ ἐπωχητής· ἀφ' οὗ δρᾶμα Ἀριſτοφάνους ὠνόμασται Δαιταλεῖς. Auctor Etymol. M. in voce. Attico more ſcribendum Δαιταλῆς.

Τὸ πρῶτον δρᾶμα γράψας ὁ ποιητὴς ἐξέθηκε τοὺς Δαιταλεῖς,

ἐν ᾧ σῶφρον μειράκιον εἰσάγει, καὶ ἕτερον ἄχρηστον. εὐδοκίμησι δὲ σφόδρα ἐν τούτῳ τῷ δράματι. Schol. ad *Nubes* 529.

III. Νομίζω δή σοι τὰ ὑπὸ Ἀριστοφάνους ἀρκέσειν, τὰ ἐκ τῶν ΔΕΤΑΛΕΩΝ, ὧδέ πως ἔχοντα. „Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ὁμηγλωττίῃ τίνι καλοῦσι κόρυκα." προσκάλλει γὰρ ἐν ἐκείνῳ τῷ δράματι ὁ ΕΚ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΩΝ ΔΕΤΑΛΕΩΝ πρεσβύτης τὸν ἀκολάστῳ υἱεῖ, πρῶτον μέν, τὰ κόρυκα τί ποτ' ἐστὶν ἐξηγήσασθαι· μετὰ δὲ τοῦτο, „Τί καλοῦσιν ἀμεινᾶ κάρηνα." κἀκεῖνος μέντοι ἀντιπροσκάλλει τὸν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττὸν εἰς δίκας διαφέρουσας ὧδέ πως. „Ὁ μὲν οὖν σὸς, ἐμὸς δὲ οὗτος ἀδελφὸς Φρασάτω, τί καλοῦσιν ἰδοῦσί τε." ἐφεξῆς προσκάλλει „Τί ποτε ἐστὶ τὸ εἰ ποιεῖν;" —— δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ἀριστοφάνης ἐν ταὐτῷ δράματι διὰ τῶνδε. „Ἅλις, ὀρέλη, καὶ μῦρον, καὶ ταινίαι." εἶτα ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων. „Ἡδου σωρέλη. τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου." πάλιν δὲ αὐτοῦ τοῦ ἀκολάστου υἱέως εἰπόντος· „Ἡμῶν ἴσως οὐ καταπλαγήσῃ τῷ χρόνῳ." καὶ τοῦθ' υἱοῦ ὁ πρεσβύτης ἐπισκώπτων ἐρεῖ· „Τὸ καταπλαγήσῃ τοῦτο παρὰ τῶν ῥητόρων." εἶτ' αὖθις ἐκείνου φάντος· „Ἀποδήσεταί σοι ταῦτα ποῖ τὰ ῥήματα;" πάλιν ὁ πρεσβύτης καὶ τοῦτο σκώπτει· „Παρ' Ἀλκιβιάδου τοῦτο ἀποδήσεται." καὶ μέν γε καὶ ὁ υἱὸς οὐδέπω παυόμενος οὐδὲ αἰδούμενος τὸν γέροντα, φησί· „Τί ὑποτεκμαίρῃ καὶ κακοὺς ἄνδρας λέγοις καλοκἀγαθεῖον ἀσκοῦντας;" εἶτα ὁ πρεσβύτης· „Οἶμαι, ὦ Θρασύμαχε, τὶς τούτων τῶν ξυνηγόρων τερύεται."

Galenus in Proœmio libelli qui inſcribitur τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις. Multa in his depravata, quorum ad emendationem, quum ſubitaria opera & admodum feſtinans fragmenta hæc recolligam & diſponam, pauca ſunt, quæ in præſens conferre valeam. Legendum: ἀντιπροσκάλλει τῶν ἐν τοῖς Σόλωνος ἄξοσι γλωττῶν εἰς δίκας διαφερούσας τινὰς ὧδέ πως.

Ὁ μὲν οὖν σὸς υἱὸς, ἐμὸς δ' ἀδελφὸς οὑτοσὶ
Φρασάτω, τί καλοῦσιν —

Quid pro ἰδοῦσί τε reponi debeat, in mentem non venit. Poſtea Ariſtophanis duo verſus ſic legendi:

Αλις σορέλλη καὶ μύρον, καὶ ταινίαι.

Verba ſunt adoleſcentis, cui reſpondet ſenex:

Ἰδοὺ σορέλλη· τοῦτο παρὰ Λυσιστράτου.

Vide Heſychium in σορέλλη. In duobus ſequentibus ſenariis ſcribendum καταπλαγήσει. Mox

Παρ' Αλκιβιάδου τοῦτο τἀπιζβήσεται.

id eſt τοῦτο τὸ ἀποβήσεται. Quæ ſequuntur facile numeris ſuis reſtituuntur, ſed eorum ſententiam, quæ partim ab iis, quæ ſuppreſſa ſunt, pendet, non ita proclive eſt aſſequi.

Τί δ' ὑπεστεκμαίρου' ἂν σὺ, καὶ κακοὺς λέγοις
ἄνδρας καλοκἀγαθεῖν ἀσκοῦντας;
Οἴμ', ὦ Θρασύμαχε, τοῦτο τῶν ξυνηγόρων
τίς γηρύεται;

Ceterum mendoſa eſt apud Galenum ſcriptura Δεταλέων: & ſi genuina ſunt iſta, ὁ ἐκ τοῦ δήμου τῶν Δαιταλέων, aliter accipi debent, quam a Caſaubono ad Athen. III. 32. intellecta fuere. Nullus enim adhucdum innotuit Atticæ Pagus, cui nomen Δαιταλεῖς. Aliunde noti ſunt Δαιδαλίδαι, a quibus fabulæ titulum inſcriptum fuiſſe conjecit Nunneſius ad Phrynichum in ἀκεσίλης. Sed conjectura illa jamdudum exploſa fuit. Δαιταλεῖς ſunt *convivæ*, *epulones*, quorum unus, *homo plebejus*, ἀνὴρ ἐκ τοῦ δήμου, cum duobus ſuis filiis, moribus & indole diverſis, colloquebatur.

f. Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ
πλυνῶν ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά.

Athen. p. 119. C.

ΧΟΝΔΡΟΝ δὲ εἴρηκε τὸ ῥῆφημα Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσιν οὕτως·

Η χόνδρον ἑψῶν, εἶτα μυῖαν ἐμβαλὼν
ἐδίδου φορεῖν ἄν.

Idem p. 127. C.

I. Vide infra in ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΔΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

VII. Τοῦ ΤΡΙΓΩΝΟΥ, μουσικοῦ ἐργάνου, μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι.

Athen. p. 183. E.

VIII. Ὅστις θ' αὐτὴν αὐλοῖς καὶ λύραις κατατέτριμμαι χρώμενος, εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

Idem p. 184. F. Luxatum metrum male insertis vocibus θ' αὐτὴν, quarum posterior sensum etiam turbat; & omissa alia quavis particula. Sic χρῆσιν constituo:

Ὅστις αὐλοῖς καὶ λύραις νῦν καταλέτριμμαι χρώμενος,
εἶτά με σκάπτειν κελεύεις;

IX. Καὶ λεῖος, ὥσπερ ἔξχελυς.

Idem p. 299. B.

X. Καὶ δελφακίων ἀπαλῶν κωλαὶ, καὶ χαυμάτια πλεῖστα.

Idem p. 368. E.

XI. Ἀπόλωλα· τίλλων τὸν λαγὼν ἐφθήσομαι.

Idem p. 400. A.

XII. Ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτα ἐμοῦ πέμποντες· ἀλλὰ μᾶλλον πίνειν, ἔπειτ' ᾄδειν κακῶς Συρακουσίων τράπεζαν, Συβαρίτιδάς τ' ἰωχίας, καὶ Χῖον ἐκ Λακαινῶν κυλίκων μέθυ ἡδέως καὶ φίλως.

Idem p. 527. C. & 486. F. E chorico cantico hæc desumta sunt, sed hiulca & corrupta.

XIII. ἐγὼ δέ σοι
πέμψω πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν χαρίσιον.

Idem p. 646. B. Suidas in ἀνάσιμα & in χαρίσιον, ad quem locum confer Jo. Toup III. 306. e conjectura reposui ἐγὼ δ' σοι. Vulgo legitur δὲ νῷν.

XIV. ἔγνωκ' ἐγὼ δὲ χάλκιον.
τοῦτ' ἐστὶ κεφάλαιον ἰσθάναι καὶ μυρίνης.

Idem p. 667. F.

XV. Φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Idem p. 690. E.

XVI. Λιτὸν δή μοι σκολιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

Id. p. 693. l. ult. κἀνακρεόντος, Attica crasi, ut Thesmoph. 161.

XVII. Εἰς τὰς τριήρεις δεῖ μ' ἀναλοῦν ταῦτα, καὶ τὰ τείχη.
Suidas in ἀναλίσκειν.

XVIII. Τὸν Ερεχθέα μοι, καὶ τὸν Αἰγέα κάλει.
Idem in Αἰγέα.

XIX. ΡΑΓΔΑΙΟΣ, σφοδρὸς, βίαιος. ἐν Δαιταλεῦσιν Αριστοφάνους.
Idem in ῥαγδαίους.

X. Εσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, πάλιν
ἐσυκοφάντουν.

Idem in σεῖσαι, τὸ συκοφαντῆσαι. Eodem significatu occurrit hoc verbum *Pace* 639.

XI. Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγὶς οὐδὲ λήκυθος.
Schol. ad *Equites* 577. & Suidas in στλεγγίς.

XII. Ταχὺ νῦν πέτου, καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.
Suidas in τροπίας οἶνος, emendatus e Photii Lexico inedito. Vide Jo. Toup ad Suidam III. 228. ubi legendum existimat τάχυνον, πέτου. Sed non adtendit Vir longe eruditissimus huic lectioni obstare mediæ in τάχυνον syllabæ modulum. In Suidæ editione principe excusum ταχύ νυν.

XIII. Λυροποιὸς, λυροποιΐα — Αριστοφάνης δ' ἐν Δαιταλεῦσι καὶ ΛΥΡΩΝΙΑΝ που λέγει. Pollux VII. 153.

XIV. Εψυχρολουτρήσαμεν. Idem VII. 168.

XV. Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισμάτων τε θωμός.
Idem VII. 176. & X. 158. Θωμὸν e Comici Babyloniis enotavit Mœris in voce, p. 190.

XVI. Οὐδ' ἀργύριόν ἐστιν κεκερματισμένον.
Idem IX. 88.

XVII. ΚΛΙΝΑΡΙΟΝ. ἐν Δαιταλεῦσιν. Idem X. 32.

XVIII. Οὔκ· ἀλλὰ ταῦτά γ' ἐπίχυσις τοῦ χαλκίου.
Idem X. 92. & 109.

XIX. τῆς μυρηρᾶς ληκύθου
πρὶν κατελάσαι τὴν σπαθίδα, γεύσασθαι μύρου.

Idem X. 120. & 119. ἄγγη μυρηρά. Ad quem locum vide Hemsterhusii notam. Confer eundem Poll. VII. 177.

XXX. ΘΥΑΚΙΣΚΟΝ. ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνης.

Poll. X. 172.

XXXI. Ἐν ἁλιπέδῳ. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Harpocr. in ἁλίπεδον.

XXXII. Ἢν μὴ μεταλάβῃ τοὐπίπεμπτον, κλαύσεται.

Idem in ἐπίπεμπτον.

XXXIII. Αἱ τῶν δικασπηρίων θύραι ΚΙΓΚΛΙΔΕΣ ἐκαλοῦντο. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·

Ὁ δ' Ἡλιαστὴς εἶπε πρὸς τὴν κιγκλίδα.

Idem in κιγκλίς. Occurrit hoc nomen *Vesp.* 124. 773. *Equit.* 641.

XXXIV. βάψας τὴν κώπην εὐθὺς ἔπλευσε
πρὸς Ναυτοδίκας, οἳ τῆς ξενίας ἐδίκαζον.

Idem in Ναυτοδίκαι, emendatus e Suida in βάψας.

XXXV. Ἐστὶ μὲν ΗΠΗΣΑΣΘΑΙ ἄπαξ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Δαιταλεῦσι, παίζοντι τὰς Ἡσιόδου ὑποθήκας.

καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι.

Phrynichus in ἀκεσπής. Thomas Mag. in eadem voce.

XXXVI. Ὦ προνοίᾳ καὶ ἀναιδείᾳ. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν.

Euſtathius ad Odyſſ. H. p. 1579. l. 30.

XXXVII. Τί δαί; κυνίδιον σὺ λεπρὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ
εἰς τὰς τριόδους;

Schol. Theocriti II. 12. emendatus partim a Jo. Toupio. σὺ omnino inſeri debuit, quia in λεπρὸν prior ſyllaba corripitur, ut & prima in ἐπρίω.

ΔΑΝΑΪΔΕΣ.

Ὁ χορὸς δ' ὠρχεῖτ' ἂν ἐναψάμενος δάπιδας καὶ σῖρωματόδεσμα, διαμασχαλίσας αὐτὸν σχελίσιν, καὶ φύσκαις, καὶ ῥαφανῖσι.

Athen. p. 57. A.

Αἰγυπτίοι δὲ τὸν ὑποξίζοντα ἄρτον ΚΥΛΑΣΤΙΝ καλοῦσι. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι·

Καὶ τὸν κύλαστιν φθείγου καὶ τὸν πετόσιριν.

Idem p. 114. C.

I. Καὶ ταῦτ' ἔχοντα σησίας καὶ πευλύπους.

Idem p. 323. C. Male vulgo πολύπους. Vide ſupra in ΔΑΙΔΑΛΟΣ. II.

I. τραπόμενον εἰς τοὔψον λαβεῖν
ὀσμύλια, καὶ μαινίδια, καὶ σησίδια.

Pollux II. 76. ubi Ariſtophanes nude citatur, ſine Dramatis nomine, quod ex Athenæo p. 324. B. notum. ὀσμύλια eſt neutrum plurale, & diminutivum formatum ab ὀσμύλη. Vide Heſychii interpretes ad hanc vocem. Male apud Pollucem editum ὀσμυλίδια, quam formam metri lex non admittit.

λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν
ὑμῶν ξυναρπάσειεν.

Athen. p. 400. A. In Reg. Cod. ſcriptum ξυναρπάστιεν ὑμῶν. Quare voces illas transpoſuerim ſtatim videt qui metri non prorſus eſt imperitus.

I. Ἡδὴ παροινεῖς εἰς ἐμὲ πρὶν δειπνάναι.

Idem p. 422. F. Male vulgo & contra linguæ indolem εἰς omiſſum. Præpoſitionem, ſine qua verſus ſtare non poteſt, abſorbuit præcedens ſyllaba.

II. Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δαναΐσι καὶ ποικίλην φησὶν αὐτὸν εἶναι ἐν τούτοις·
Μήθ' ἅρμα εἶναι ἐγκριδοπώλην.

Idem p. 645. E. quæ prorſus corrupta ſunt. Eo reſpexit Pollux VII. 199.

VIII. οὐδεὶς βεβαλάνωκε τὴν θύραν.

Pollux X. 26. Finis eſt tetrametri trochaici.

IX. Τῶν χειρῶν ἔργα μνοῦς ἐστίν.

Idem X. 39.

X. Προσωπὶς, καὶ, ὡς ἐν Δαναΐσιν Αριστοφάνης, ΠΡΟΣΩΠΙΔΙΟΝ.

Idem X. 127.

XI. Κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος.

Idem X. 130.

XII. Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ερκείου χύτρας,
παρ' αἷς ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύθη ποτέ.

Schol. ad *Plutum* 1199. & ad *Pacem* 922. & ex eo Suidas, apud quem in χύτραις ἱδρυτέον legitur poſteriori verſu μεθ' ὧν ὁ βωμός.

XIII. Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνικὴ, ἧς μέμνηται Αριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

Idem ad *Lyſiſtr.* 1239. & ex eo Suidas.

XIV. ΑΡΓΥΡΙΟΝ δὲ τὸ λεπτὸν νόμισμα καλοῦσιν, ὡς Αριστοφάνης Δαναΐσι.

Suidas in ἀργύρειος σταυρός.

XV. Αταλαιπώρως, ῥᾳθύμως, ὀλιγώρως. Αριστοφάνης Δαναΐσιν·
Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο.

Suidas & Etymol. M. in ἀταλαίπωρον.

XVI. Πρὸς τὸν στροφέα τῆς αὐλείας ἐχίνου κεφαλὴν κατορύττειν.

Suidas in αὔλειος.

XVII. Λυγκεὺς, ὡς Αριστοφάνης ἐν Δαναΐσι φησὶν, υἱὸς Αἰγύπτου.

Schol. ad *Plutum* 210. & ex eo Suidas in Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις. Sed ὁμωνύμους heroas confuderunt Grammatici, cujus erroris ſuſpicio in Comicum cadere nequit.

XVIII. Αλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι
τουτί· προσόζειν γὰρ κακοῦ του μοι δοκεῖ.

Suidas in τοῦ.

ΔΗΛΙΑ.

Ἐπὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐτέθησαν ταῖς κελεκύνταις καὶ ἄλλοις κνισθοῖς λαχάνοις· οὕτω δ' εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Δηλίᾳ τὰ σύσκιαλα λάχανα·

Κνισθὰ, ἢ σίμφυλα.

Athen. p. 373. A.

ΔΙΣ ΝΑΥΑΓΟΣ.

Καλεῖται δὲ τὸ κλινίδιον, καὶ ΚΑΙΝΘΗΡΙΟΝ, ὡς ἐν Δὶς ναυαγῷ Ἀριστοφάνης.

ὦ πονηρὲ σὺ,
τί μ' ἐξορίζεις, ὡσπερεὶ κλινθήριον;

Pollux X. 33. emendatus a Jo. Toupio in Præfatione Curarum noviſſimarum in Suidam.

ΔΡΑΜΑΤΑ.

Ἀριστοφάνης Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·

Οὐδέν, μὰ Δί', ἐμῶ λοπάδος ἐψητῶν.

Athen. p 301. B.

ΠΕΤΑΧΝΟΝ, ποτήριον ἐκπέταλον. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι·

πάντες δ' ἔνδον πεταχνοῦνται.

Idem p. 496. A. Poſterius eſt comma tetrametri anapæſtici. Confer Heſych. in πέταχνον, & in proxime antecedenti gloſſa.

II. Τὴν δ' ΑΠΟΚΙΝΟΝ καλουμένην ὄρχησιν, ἧς μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρῳ —

Idem p. 629. C.

IV. Τῶν δὲ περὶ ἀρτοποιΐαν ἀθρόα ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ· πλίσσω, βράττω, μάττω, δεύω, πέττω, κατακλῶ.

Pollux VII. 24. Locum proposui, ut scribendum eum esse censeo.

V. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν μὲν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Εν κωμήτισι καπήλοις τ' ἐπίχαρτον.

Idem IX. 36.

VI. Καὶ ὁ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Λίθος δεκατάλαντος.

Idem IX. 53.

VII. Ἀριστοφάνης γοῦν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἴρηκεν·

Εκκροισαμένους τοὺς πύνδακας.

Idem X. 79.

VIII. Οἱ ἀνάβασμοι τῆς κλίμακος, ΚΛΙΜΑΚΤΗΡΕΣ, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ. Idem X. 171.

IX. Οὐ μέντοι οἱ κεραμεῖς τὰς πλίνθους ἔπλαττον, ΠΛΙΝΘΕΙΟΝ καλεῖ τόπον ἐν Δράμασιν ἢ Νιόβῃ Ἀριστοφάνης.

Idem X. 185.

X. Τοῖς δὲ σκεύεσιν εἰ βούλοιτό τις προσκριθμεῖν καὶ ΚΑΔΟΝ ΠΙΤΤΙΝΟΝ, ἔξεστιν, Ἀριστοφάνους ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ εἰπόντος·

Ἀλλ' εἰς κάδον λαῶν τιν' οὖρει πίτινον.

Idem ibidem.

XI. Εν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ·

ἀλλ', ὥσπερ λύχνος,

ἐμοιόταθ' ἑκάθευδ', ἐπὶ τοῦ λυχνιδίου.

Idem X. 119.

XII. ΚΑΤΤΥΣ, δερμάτιον ἐντιθέμενον τῇ σμινύῃ, ὅταν ὁ σίελεχος ἀραιὸς ᾖ. καὶ ἔστι τοὔνομα ἐν τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν ἢ Νιόβῃ. Idem X. 166.

XIII. Εγὼ γάρ, εἴτι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην

δοῦναι περὶ δικῶν ἐνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν.

Suidas in περὶ δικῶν, emendatus a Jo. Toupio V. 118.

XIV. Μεῖον λέγουσι τοὺς ὑπὲρ τῶν υἱῶν εἰς τὰ Ἀπατούρια οἷς ὑπὸ τῶν πατέρων εἰσφερομένους, διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σίλφιου τοῦ ἱερείου, Μεῖον, Μεῖον. ὅτι δὲ ἴσλαντο, Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι (male vulgo Δράματι) δεδήλωκε. τοῦτο δὲ κέκληται Κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο· Μεῖον δὲ, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. καὶ ἐπιζήμιόν τι τοῖς ἥττον εἰσάγουσιν ἀπεδείκνυτο, καθάπερ αὐτός φησιν Ἀριστοφάνης.

Ἀλλ' εὔχομαί γ' ἐλκύσαι σε τὸν σίλφιον,
ἵνα μή με προσπράτ!ωσι γραῦν οἱ φράτορες.

Schol. ad *Ranas* 810. ubi male legitur in fine prioris ſenarii τὸν σφυγμόν, quod admodum ineptum eſt.

V. ΒΥΡΣΑΝ, τὴν πόλιν Ἀθηνῶν Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασι παίζων ἔφη. Heſych. in voce.

VI. ΚΥΛΛΟΥ ΠΗΡΑ. ζητοῦσι διὰ τί τὸ πορνεῖον, Κύλλου πήραν Ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

Τὸ δὲ πορνεῖον Κύλλου πήρα.

ἔοικε γὰρ χωρίον Ἀθήνησιν ἐπηρεφὲς, καὶ κρήνη. ἀντὶ δὲ τοῦ πέραν, πήρᾳ ἔφη. Idem in voce.

VII. Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

χωρεῖ δ' ἄκλητος κἀδειπνήτων· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

Idem in οὐ γὰρ ἄκανθαι. Tetrameter eſt anapæſticus, cui deficit pes primus.

ΕΙΡΗΝΗ Β.

ΦΙΤΥ, ὁ δηλοῖ φυτὸν, ἢ φύτευμα, ὡς Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ.

Πόθεν τὸ φίτυ; τί τὸ γένος; τίς ἡ σπορά;

Euſtath. ad Iliad. p. 129. l. 261. Hic verſus in *Pace* quæ exſtat non legitur, qua in fabula occurrit nomen φίτυ v. 1165.

ΕΡΕΧΘΕΥΣ.

Εν μέντοι τῷ περὶ ὀνομασίας κλινικῶν τοῦ Γραμματικοῦ Αριστοφάνους φέρεται, ὅτι ἀπίχθυες, κατά τινας, οἱ μὴ ἐσθίοντες ἰχθῦς. καὶ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ἐξ Αριστοφάνους ταύτην·

Τοὐνθένδ' ἀπίχθυς βαρβάρους οἰκεῖν δοκῶ.

Euſtathius ad Odyſſeæ M. p. 1720. l. 25.

ΗΡΩΕΣ.

I. Οὐκ ἠγόρευον; οὗτος ἔσθ' οὐκ Αργύλας,
μὰ τὸν Δί', οὐδ' Ελλην, ὅσον ἐμοὶ φαίνεται.

Stephanus Byſ. in Αργος, ubi depravati leguntur hi verſus, quorum cuivis facilis erat emendatio.

II. Τρέχ' εἰς τὸν οἶνον, ἀμφορέα κενὸν λαβών,
τὸν ἔνδοθεν, καὶ βύσμα, καὶ γευσήριον,
κἄπειτα μισθοῦ σαυτὸν ἀμφορεαφορεῖν.

Suidas in ἀμφορεαφόρους: & Pollux X. 75. VI. 99.

III. Αριστοφάνης δὲ, τῶν ἡρώων φησὶν εἶναι τὰ πίσσοντα, λέγων ἐν τοῖς Ηρωσι·

Μὴ γεύεσθ' ἄττ' ἂν καταπέσῃ τῆς τραπέζας ἐκτός.

Diogen. Laërt. in Pythagora VIII. 34.

IV. Αριστοφάνης δ' ἐν Ηρωσι ΧΕΡΝΙΒΙΟΝ εἴρηκε.

Athen. p. 409. C.

V. ΠΥΕΛΙΔΑ, τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. Αριστοφάνης Ηρωσιν.

Harpocration in voce.

VI. Πῶς πίομαι;

Αριστοφάνης ἐν Ηρωσι. Auctor Etymol. M. in πίνω.

II. Ἐμπόλῳ Διοσκούρῳ.

Pollux VII. 15.

III. Ἀνδραποδώνης.

Idem VII. 16.

C. Ἀρτεμεισία.

Idem VII. 21.

. Ὁ μισθὸς, κόμισῆρον. Ἀριστοφάνης δ' ἐν τοῖς Ἥρωσι δοκεῖ τὸ κόμισῆρον κατὰ τὸ νῦν ἔθος εἰρηκέναι ΦΟΡΑΝ, ὅταν εἴπῃ·

ὀβολῶν δ' ἴσως

τετταράκοντα καὶ τῆς φορᾶς.

Idem VII. 133.

I. Τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, λουτρίον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἥρωσι·

Μήτ' ἀπονιπτῆρον θύρας' ἐκχεῖται, μηδὲ λουτρίον.

Idem VII. 167. Confer Hesychii interpretem ad λούτριον.

II. Τὸ σκεῦος, ᾧ τοὺς πόδας ἐναπονιπτόμεθα, καλεῖται ποδανιπτῆρ· τὸ δὲ ἀπ' αὐτοῦ ὕδωρ, νιπτῆρον, ἢ λουτρίον, ἢ ΠΟΔΑΝΙΠΤΡΟΝ, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης λέγει.

Pollux X. 78.

III. Τὸν γὰρ ἦλον, καὶ ΗΛΙΣΚΟΝ ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης κέκληκε.

Idem X. 61.

IV. Παυσικάκη, ἣν καὶ ΚΑΡΔΟΠΕΙΟΝ ὠνόμαζον, ὡς ἐν Ἥρωσιν Ἀριστοφάνης·

Ἡ καρδοπεῖόν περιπαγῇ τὸν αὐχένα.

Idem X. 112.

V. Ἰθὶ δὴ, λαβὼν τὸν βέμβον, ἀνακωδώνισον.

Idem X. 173.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ.

I. Ὅτι Ἀριστοφάνους τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας Δημήτριος ὁ Τροιζήνιος Θεσμοφοριασάσας ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ ὁ Κωμικὸς μέμπται Πεπαρηθίου οἴνου·

Οἶνον δὲ πίνειν οὐκ ἐάσω Πράμνιον,
οὐ Χῖον, οὐδὲ Θάσιον, οὐ Πεπαρήθιον,
οὐδ' ἄλλον, ὅστις ἐπεγερεῖ τὸν ἔμβολον.

Athenæus p. 29. A. Eo respexit Hesychius in ἔμβολον.

II. Ἰχθὺς ἐώνηταί τις, ἢ σκαίδιον,
ἢ τῶν πλατειῶν τις καρίδων, ἢ πουλύπους;
ἢ νῆσίς ὀπτᾶτ', ἢ γαλεός, ἢ τευθίδες; —
μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'. — οὐ βατίς; — οὐδὲ φήμ' ἐγώ. —
οὐδὲ χόριον, οὐδὲ πυός, οὐδ' ἦπαρ κάπρου,
οὐδὲ σχαδόνες, οὐδ' ἠτριαῖον δέλφακος,
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ κάραβον μέγαν
γυναιξὶ κοπιώσαισιν ἐπεκουρήσατε;

Idem p. 104. E. & 324. B. Ad versum hujus fragmenti 6. respexit auctor Etymol. M. in ἤτριον.

III. Ὅτι δὲ διαβόητον ἦν τὸ τοῦ Κράτητος ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΝ ΤΑΡΙΧΟΣ, μαρτυρεῖ Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις διὰ τούτων·

Ἡ μέγα τι βρῶμ' ἐστὶν ἡ τρυγῳδοποιομουσική,
ἣν Κράτης γε τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν ἐνόμισεν
ἀπόνως παρεβεβλημένον, ἄλλα τε
τοιαῦθ' ἕτερα μυρί' ἐκικλίζετο.

Idem p. 117. C. In 2. v. cod. Reg. habet ἣν Κράτητι τε τάριχος, unde novam lectionem concinnavi, ἣν Κράτης γε τάριχος: & in fine ἐνόμισεν dedi, pro vulgato ἐνόμιζεν, quod respuit metri trochaici lex. In ἐλεφάντινον penultimam producit, quam alibi corripit, Poëta.

I. Καὶ τῶν πτισσουσῶν ᾠδή τις, ὡς Αριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

Athen. p. 619. A.

Ω Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷον ἔπνευσεν ὁ μιαρὸς
φάσκωλος εὐθὺς λυόμενός μοι τοῦ μύρου,
καὶ βακκάριδος.

Idem p. 690. D. Eo respexerunt Pollux, cujus hæc sunt verba X. 137. ἵνα δὲ ἀποτίθενται αἱ ἐσθῆτες — καὶ φάσκωλοι, ὡς ἐν Θεσμοφοριαζούσαις: & Erotianus in Βάκχαρις.

I. Ην δὲ καὶ κνισμὸς, καὶ ΟΚΛΑΣΜΑ. οὕτω γὰρ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὀνομάζεται τὸ ὄρχημα τὸ Περσικὸν καὶ σύντονον.

Pollux IV. 100. περὶ εἰδῶν ὀρχήσεως. In Thesmophoriazusis quæ exstant, saltationis Persicæ mentio fit v. 1175. sed ibi nomen ὄκλασμα non reperitur. Est igitur e posteriori fabula desumtum.

II. Αντικρυς δὲ τὸ νῦν καλούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν στηθόδεσμον εὕροις ἂν ὀνομαζόμενον ΑΠΟΔΕΣΜΟΝ, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Αριστοφάνους·

Τὴν πτέρυγα παραλύσασα τοῦ χιτωνίου,
καὶ τῶν ἀποδέσμων, οἷς ἐνῆν τὰ τιτθία.

Idem VII. 66. Male vulgo legitur παραλύσασαν, reclamante metro. Nec melius in fine 2. v. ἐνῆν τιτθίδια. Articulum hic omnino requirit linguæ ratio. Confer fragm. seq. versum 14.

III. Πάνυ γοῦν ἐπιψόγως πάντα τὸν γυναικεῖον καταλεγόμενος κόσμον Αριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις ὑποδείκνυσιν. παραθήσομαι δὲ αὐτὰς τοῦ Κωμικοῦ τὰς λέξεις διελεγχούσας ἀκριβῶς τὸ φορτικὸν ὑμῶν τῆς ἀπειραγαθίας.

Ξύρον, κάτοπτρον, ψαλίδα, κηρωτὴν, νίτρον,
προκόμιον, ὀχθοίβους, μίτρας, ἀναδήματα,
ἄγχουσαν, ὄλεθρον τὸν βαθὺν, ψιμύθιον,
μύρον, κίσηριν, στρόφιον, ὀπισθοσφενδόνην,
κάλυμμα, φῦκος, περιδέραι', ὑπογράμματα,
τρυφοκαλάσιριν, ἐλλέβορον, κεκρύφαλον,
ζῶσμ', ἀμπέχονον, πόρπημα, παρυφὲς, ξυστίδα,

χιτῶνα, βάραθρον, ἔγκυκλον, κομμώτριον·
τὰ μέγιστα δ' οὐκ εἴρηκα τούτων. — εἶτα τί; —
ἕτερά γ', ὅσ' οὐδεὶς μνημονεύσειέν ποτ' ἄν.
διάτας, διάλιθον, πλάσμα, μαλάκιον, βότρυν,
χλιδῶνα, περόνας, ἀμφιδέας, ὅρμους, πέδας,
σφραγῖδας, ἀλύσεις, δακτυλίους, καταπλάσματα,
πομφόλυγας, ἀποδέσμους, ὀλίσβους, σάρδια,
ὑποδερίδας, ἐλικῆρας. ἀλλ' οὐδ' ἂν λέγων
ἀνύσαιμ' —

Clemens Alex. p. 245. editionis Potteri; Pollux VII. 95. Salmaſius in Plinianis Exercit. p. 808. Ad 12. hujus fragm. v. reſpexit Harpocr. in ἀμφιδέαι: ad 11. Heſych. in βοτρυδία, ſeu, ut male apud eum legitur, βοτρυοδία: ad 14. Mœris in πομφόλυγας.

IX. Ἀμφοδον ἐχρῆν αὐτῷ τεθεῖσθαι τοὔνομα.

Pollux IX. 36. Confer Etymol. M. in Ἀμφίων.

X. τὸ χαλκίον θερμαίνεται.

Idem IX. 69.

XI. Σακίον, ἐν οἷσπερ ταῤῥγύριον ταμιεύεται.

Idem X. 152. Fallitur Jungermannus dicens non conſtiturum verſiculum niſi ſcribatur uno κ σακίον. Utravis ſcriptura eligatur, perinde ſtabit verſus: ſed codicum lectio præferenda erat. σάκος, unico κ, occurrit *Lyſiſtr.* 1211. *Acharn.* 822. Nec neceſſe eſt legere ἐν ᾧπερ. Præcedebat aliud adfinis ſignificationis ſubſtantivum, ad quod, ut & ad σακίον, refertur plurale οἷσπερ.

XII. Οσ' ἂν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φορημάτων,
κόμαισι περιπέπλουσιν αὐτὰς προσθέτοις.

Scholiaſtes ad *Plutum* 159. emendatus a Jo. Toupio ad Suidam III. 38.

XIII. ἀγαθὰ μεγάλα τῇ πόλει
ἥκειν φέροντας φασὶ τοὺς Πυλαγόρας,
καὶ τὸν Ἱερομνήμονα.

Scholiaſtes ad *Nubes* 623. Eo reſpexit Harpocration in Πύλαι.

IV. Διὰ τοῦτο τοῦπος, Οὐ δύναμαι σκεύη φέρειν,
καὶ
τὸν ὦμον θλίβομαι.

Idem ad *Ranas* 3.

V. Αμα δ' ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος.

Idem ad *Veſpas* 1033.

VI. Οἶμαι κακοδαίμων τῆς τόθ' ἡμέρας, ὅτε
εἶπέν μ' ὁ κήρυξ· Οὗτος ἀλφάνει.

Suidas in ἀλφάνει, εὑρίσκει.

VII. ΑΑΚΩΝΙΖΕΙΝ, παιδικοῖς χρῆσθαι. Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις B.

Idem in λακωνίζω.

VIII. ΑΥΚΟΣ ΕΧΑΝΕΝ. Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις B.

Idem in voce.

IX. Φασκώλιον, ἱματίων φορεῖον. ΦΑΣΚΩΛΟΝ δὲ πήρα τις οὕτως ἐκαλεῖτο παρ' αὐτοῖς — Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

Harpocration in φασκώλιον. Reſpicit forte ad eos verſus, qui ſupra fragm. V.

X. ΒΑΡΒΟΣ· μύδρον. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.

Heſych. in voce.

XI. ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ. χιτὼν πλατύσωμος — ἔνιοι δὲ λινοῦν καὶ ποδήρη χιτώνιον ἰσχνόν. Αριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις.

Idem in voce. Non aliud eſt forte καλάσιρις, ac τρυφοκαλάσιρις, quod nomen reperitur ſupra in fragm. VIII.

XII. Μήτε Μούσας ἀνακαλεῖν ἑλικοβοσπλεύχους,
μήτε Χάριτας βοᾶν ἐς χορὸν Ολυμπίας,
ἐνθάδε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν ὁ διδάσκαλος.

Hephæſtion in Enchiridio, de metro pæonico, ubi pro πρετέρχις Θ. legendum δευτέραις. Vide Hemſterhuſium ad Pollucem p. 1336.

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ, τὴν μακρὰν ῥάφανον. Ἀριστοφάνης ἐν Κιθαρῳδῷ. Hesych. in voce.

ΚΩΚΑΛΟΣ.

I. Τὸν μέντοι Κώκαλον, τὸν ποιηθέντα Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους υἱῷ, Φιλήμων ὁ Κωμικὸς ὑπάλλαξας ἐν Ὑποζωμικῷ ἐκωμῴδησεν. Clemens Alex. p. 752. emendatus ab Is. Casaubono, cujus nota legenda.

II. Ἀλλ' ἔστιν, ὦ πάτερ, κομιδῇ μισημβρία,
ὀπτνίκα τοὺς νεωτέρους δειπνεῖν χρεών.
Athen. p. 156. C. Male vulgo & profligato metro legitur in posteriori versu ἡνίκα καὶ τοὺς —

III. ΚΟΤΤΑΗ. Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ·
Ἄλλαι ὑπερεσθύτεραι γραῦς Θασίου μέλανος μεστὸν κεραμευομένους
κοτύλαις μεγάλαις εἶχεν ἐς σφέτερον δέμας οὐδὲν κόσμιον, ἔρωτι
βιαζόμεναι μέλανος οἴνου ἀκράτου.
Idem p. 478. D. quæ partim ita recte emendavit & numeris suis restituisse sibi visus est Jo. Toupius ad Suidam III. 72.

ἄλλαι
ὑπερεσθύτεραι γραῦς Θασίου μέλανος μεστὸν κεράμειον
κοτύλαισιν μεγάλαις εἶχεν ἐς σφέτερον δέμας οὐδένα κόσμον.
Quæ sequuntur, vel Scholiastæ vel Athenæi verba esse Toupio placet, quod mihi non admodum probabile est: nec in scabritie ultimi tetrametri Aristophaneam facilitatem agnosco.

IV. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τεῖχος οὐ μόνον οἱ νῦν ΚΕΡΑΜΟΝ ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἂν ἐοίκοι καλεῖν, εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ·
Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευεν ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον.

Pollux VII. 162. Quæ ſic in anapæſtos digeſſit Kühnius:

κοφίνους δὲ λίθων
ἐκέλευες ἱμᾶν ἐπὶ τὸν κέραμον.

Sed, ſi bene memini, verbum ἱμᾶν apud Comicum primam ſemper producit, quæ ut obſervetur proſodia, legendum ἐκέλευ' ἱμᾶν. Si vero rite corripi poteſt, mallem ἐκέλευ' ἀνίμᾶν, quod ad corruptam ſcripturam propius accedit.

ἐκδότω δέ τις
καὶ ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

Suidas in ὧδε, ubi male ψηφολόγον, cujus in locum ψηφολογεῖον a Photio in Lexico inedito ſubminiſtratum, reponendum eſſe vidit Kuſterus. Sed quas paratas habebat opes, iis neſciit uti. Vide enim quam bellum inde verſum ille excudit:

Εκδότω τις ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

In quarta ſede iſtius trochaici, ut rebatur, tetrametri, pes eſt amphibrachys, cui in hoc metro nullus eſt locus.

I. ΠΩΜΑΛΑ. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς — Αριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ·

Η λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; — πώμαλα.
οὐκ εἶπον οὐδὲν οὐδενὶ.

Harpocration in voce, emendatus a Jo. Toupio ad Suidam III. 71. Confer Suidam in eadem voce.

II. ΦΩΔΕΣ — τὰ ἐκ τοῦ πυρὸς γινόμενα, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ ψύχους ἐν τῷ πυρὶ καθίσωσι, στρογγύλα ἐπιφλογίσματα. — καὶ Αριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ φησί·

Παρέσο κατέτριβεν ἱμάτια. κἄπειτα πῶς
φῶδας τοσαύτας εἶχε τὸν χειμώναυλον;

Erotianus in voce. Hæc corruptiſſima eſſe facilius eſt decernere, quam emendare.

III. ἤμουν ἄγριον βάρος.
ἔτειρε γάρτοι μ' οἶνος οὐ μιγεὶς πόμα
Αχελώῳ.

Macrobius Saturn. V. 18. Hujus etiam χρήσεως initium medelam flagitat.

IX. ΧΡΥΣΟΣ Ο ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ. Μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἴρηται δὲ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν πάππον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται.

Zenobius Proverb. VI. 47.

X. ΙΠΝΟΣ. —Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Κωκάλῳ καὶ τὸν κοπρῶνα οὕτως εἶπεν.

Heſychius in voce. Confer Pollucem V. 91.

ΛΗΜΝΙΑΙ.

I. Οὐκ ἔσχελυν Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχὶ θύννου ὑπογάστριον.

Athenæus p. 299. B. & 302. D. quæ ſic in numeros redigi poſſunt:

οὐκ ἔσχελυν
Βοιωτίαν, οὐ γλαῦκον, οὐχ ὑπογάστριον
θύννου.

Sed aliter in Poëtæ verſibus fuiſſe puto.

II. Οὐ κρανίον λάβρακος, οὐχὶ πάφλασον πρίασθαι.

Idem p. 311. D.

III. Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ παλούς.

Idem p. 366. D.

IV. ΝΑΥΦΤΑΑΞ. Ἀριστοφάνης ἐν Λημνίαις. Pollux VII. 139.

V. Καὶ ὁ μὲν πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς, ΠΡΩΙΜΟΣ ἐν Λημνίαις Ἀριστοφάνης, καὶ πρωΐα δὲ καρπία ὁ αὐτὸς εἶπε.

Idem VII. 152. πρῷμος occurrit *Veſpis* 264. πρῷος, *Pace* 1164.

VI. Τὰ δὲ φυτευτήρια τῶν σύκων, ΣΤΚΙΔΑΣ Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Λημνίαις. Idem ibidem.

VII. Ἀλλ' ἀρτίως κατέλιπον αὐτὴν σωμένην
ἐν τῇ πυέλῳ.

Idem VII. 166.

VIII. Τὸ δὲ ῥῆμα, τὸ πενταλυθίζειν, ἔστιν ἐν τοῖς [illegible] τὸ δὲ ὄνομα, ΠΕΝΤΑΛΙΘΑ, ἐν ταῖς Ἀρι[illegible]

Πενταλίθοισί θ' ὁμοῦ λεπάνης παρακθραύσμασι.

Pollux IX. 126.

ζ. μόχλωσον τὴν θύραν.

Idem X. 25.

Ἀνδρῶν ἐπακλῶν πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἐσθία.

Schol. ad *Achiarn.* 3. & ex eo Suidas in ψαμμοκεσιγάργαρα, emendati a Jo. Toupio in Suidam V. 148.

I. Τοὺς ἄνδρας ἀπιχρήσαντο τοὺς παιδοστέρους.

Suidas in ἀπιχρήσατο, ἀπέκλεινε. Pollux IX. 153.

II. Ω ΝΥΝ ΘΕΡΜΟΙ ΒΩΜΟΙ. ἐπὶ τῶν διὰ χρόνου σπουδῆς τυγχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις·

Τὴν κρατίστην δαίμονʼ, ἧς νῦν
Θερμὸς ἔσθ' ὁ βωμός.

Suidas in voce.

III. Λέγουσι δέ ποτε καὶ ΧΡΗΣΘΑΙ, ἀντὶ τοῦ δεῖ. — Ἀριστοφάνης Λημνίαις·

Ἡ καρδία τε τις. ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;

Idem in χρή.

IV. Ἐνταῦθ' ἐτυράννευέν ποθ' Ὑψιπύλης πατὴρ
Θόας, βραδίστος τῶν ἐν ἀνθρώποις ὁρᾶν.

Ammonius in τύραννον, ubi in priori verſu librarius voculam ποθ' omiſit, & in poſteriori male βρκούτερος pro βραδίστος ſcripſit.

V. Ὅτι δὲ αἱ ἀρκτεύμεναι παρθένοι, ΑΡΚΤΟΙ καλοῦνται. — Ἀριστοφάνης Λημνίαις καὶ Λυσιστράτῃ.

Harpocr. in ἀρκτεῦσαι. Reſpicit ad *Lyſiſtr.* 645.

VI. ΜΕΤΑΤΑΟΣ ἔστιν ἡ βυσσαρὰ λεγομένη αὐλή, οὗ ὄρνιθες ἦσαν. Ἀριστοφάνης Λημνίαις.

Idem in voce.

VII. ΔΟΡΙΑΛΛΟΣ. λέγεται καὶ ΔΟΡΙΑΛΟΣ. Ἀριστοφάνης·

Αἱ γυναῖκες τὸν Δορίαλλον φράγνυνται.

Ἐστὶ δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Etymol. M. in voce p. 283. l. 45. omiſſo dramatis titulo, quem ex Heſychio *Lemnias* eſſe

novimus. En illius verba: ΔΟΡΥΑΛΛΟΣ. τὸ τῶν γυναικῶν μόριον — οὗ μέμνηται ἐν Λημνίαις. Apud Suidam ΔΟΡΙΑΛΟΣ. Et veram eam eſſe hujus nominis ſcripturam credo, qua in opinione me confirmat ipſa Ariſtophanis χρῆσις, quæ pars eſt tetrametri trochaici:

Αἱ γυναῖκες τὸν δόριλλον ἄρτι φράγνυνται.

quod inſerui, ἄρτι a Grammatico omitti potuit, aut librarii culpa excidere.

ΝΕΦΕΛΑΙ Α.

I. Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγῳδίας ποιῶν
τὰς περιλαλήτους οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.

Diogen. Laërt. in Socrate II. 18. ad quem locum ita Menagius: Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. Δευτέραις *ſcilicet: hæc enim in Nebulis prioribus non comparent.* Oſcitanter iſta ſcribebat vir ingenioſus & valde eruditus. Sunt enim hi verſus e *Nebulis prioribus*, quæ non exſtant. Eundem errorem erravit Coddæus, quod magis miror: non quod illum Menagio doctiorem vel diligentiorem fuiſſe credam; ſed quia id, quod aliunde notiſſimum eſt, *poſteriores* eas eſſe *Nubes*, quas habemus, *priores* vero intercidiſſe, ex Athenæo diſcere poterat, qui diſerte ait ἐν δευτέραις Νεφέλαις eſſe duas χρήσεις, quas profert p. 299. B. & 345. F. quæque in noſtris *Nubibus* leguntur v. 559. & 983. quas tamen ille inter deperditi dramatis fragmenta retulit.

II. ΠΗΝΙΟΝ. ζῶν ὅμοιον κώνωπι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βεβυμένω.

Suidas in voce.

ΝΗΣΟΙ.

Ω μῶρε, μῶρε, ταῦτα πάντ' ἐν τῇδ' ἔνι.
οἰκεῖν μὲν ἐν ἀγρῷ τοῦτον, ἐν τῷ γηδίῳ,
ἀπαλλαγέντα τῶν κατ' ἀγορὰν πραγμάτων,
κεκλημένον ζευγάριον οἰκεῖον βοοῖν,
ἔπειτ' ἀκούειν προσκτίων βληχωμένων,
τρυγός τε φωνὴν εἰς λεκάνην ὠθουμένης,
σῦφῃ τε χρῆσθαι, πτισδίοις τε, καὶ κίχλαις,
καὶ μὴ περιμένειν ἐξ ἀγορᾶς ἰχθυδία
τρυταῖα, πολυτίμητα, βεβασανισμένα
ὑπ' ἰχθυοπώλου χειρὶ παρανομωτάτῃ.

Stobæus titulo de *Pace*, editionis Grotii p. 213.

τί σὺ λέγεις; εἰσὶν δέ που
αἰεὶ κατ' αὐτήν, ἣν βλέπεις, τὴν εἴσοδον.

Schol. ad *Aves* 297.

I. Εστι δὲ Πεναίτιον κωμῳδεῖν, ὃν καὶ ἐν Νήσοις·

Καταλιπὼν Παναίτιον πίθηκον.

ἔνθα καὶ μαγείρου πατρὸς αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανοῦργον.

Idem ibid. 440. & ex eo Suidas in διαθήκην διαθώμεθα.

V. ΕΞΕΧ' Ω ΦΙΛ' ΗΛΙΕ. κωλάριόν τι παροιμιῶδες ὑπὸ τῶν παιδίων λεγόμενον, ὅταν ὑπνώσῃ ψύχους ὄντος. Αριστοφάνης Νήσοις.

λέξεις ἄρα,
ὥσπερ τὰ παιδί', Εξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε.

Suidas in ἐξέχειν τὸν ἥλιον. Vide quam facile erat Poëtæ verba in versus digerere.

V. Ως ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυνενοφυῖα βαδίζει.

Idem in ξυνενόφειν. Confer Eustathium ad Hom. p. 881. l. 42.

VI. Μνημονεύει τῶν ΘΑΛΑΣΤΩΝ ἐλαιῶν Αριστοφάνης·

Θλασίας ποιεῖν ἐλαίας —

πάλιν,

Οὐ ταὐτόν ἐστιν ἀλμαίδες καὶ στέμφυλα.

καὶ μετ' ὀλίγα·

Θλασπιὰς γὰρ εἶναι κρεῖττον ἐστὶν ἀλμάδας.

Athenæus p. 56. B. abſque dramatis titulo. Sed ex *Inſulis* iſta eſſe deſumta ſcimus ex Polluce, cujus hæc verba ſunt VI. 45. Θλασπιὰς ἐλαίας ἐν Νήσοις ἂν εὕροις Ἀριστοφάνους.

VII. Ὡς δ' ἐπὶ τῶν κερμάτων οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ ἤκιστα τῷ ἐπικῷ ἐχρῶντο, οὕτως δ' ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ, τῷ πληθυντικῷ. Τ' ΑΡΓΥΡΙΑ γὰρ ἐπὶ τοῦ ἀργυρίου σπανίως ἄν τις εὕροι παρ' αὐτοῖς. ἐγὼ δ' εὗρον ἐν ταῖς Νήσοις Ἀριστοφάνους, εἰ μὴ ὑποπίευεται τὸ δρᾶμα, ὡς Ἀριστοφάνους οὐ γνήσιον. Poll. IX. 89. Quod & profert VII. 104. abſque ſuſpicione circa dramatis auctorem. Ἀργύριον, τὸ νόμισμα. εἴρηται δὲ καὶ ΑΡΓΥΡΙΑ ἐν Ἀριστοφάνους Νήσοις.

VIII. Θράνοι, θρανία, ΘΡΑΝΙΔΙΑ ἐν Νήσοις Ἀριστοφάνους. Idem X. 47.

IX. ΕΛΥΜΟΣ. σπέρμα τι, ὃ ἑψῶντες οἱ Λάκωνες ἤσθιον. Ἀριστοφάνης Νήσοις. Auctor Etymol. M. in voce.

X. ΕΝΔΗΜΟΣ, ὁ μὴ ἀποδημῶν· ΕΠΙΔΗΜΟΣ δὲ, ὁ ἐπιδημῶν ξένος. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νήσοις·

ἀλλ' οὐ τυγχάνει

ἐπίδημος ὤν.

λέγεται δὲ περὶ τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι οὐκ ἐπιδημεῖ Ἰσθμοῖ. κυρίως εἰρημένον. οὐχ οὕτω γὰρ Ἰσθμιος ὁ θεὸς, ὡς διαπαντὸς ἐκεῖ διαιρίζεται. Idem in voce.

XI. Θύρσος. αὐλητὴς ἦν, γυναῖκα ἔχων ἑταίραν. ΘΥΡΣΟΥ ΚΥΝΗ. Ἀριστοφάνης ἐν Νήσοις, οὐ τοῦ αὐλητοῦ μνημονεύων, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ φύλλα εἰπεῖν καὶ κλάδους. Heſychius in voce.

NIKAI.

Τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν ἀεί.

Schol. ad *Lyſiſtr.* 288. & ex eo Suidas in σιμός.

ΟΛΚΑΔΕΣ.

I. Δαρδάπτοντα, μισθύοντα, διαλείχοντά μου τὸν κάτω σταλάγμην. Athen. p. 91. C. In Dramatum catalogo nescio quo casu omissum fuit Athenæi nomen, quod juxta Fabricianum exemplar primo loco poni debuit.

II. Καὶ κολλύραν τοῖσι περῶσιν, διὰ τοὺν Μαραθῶνι τροπαιον. Idem p. 111. A. ubi triplex menda metrum corrupit. Tetrameter est anapæsticus. κολλύρα species est panis cujus occurrit mentio apud Comicum *Pace* 123.

III. Μνημονεύει δὲ τῶν ΜΤΛΛΩΝ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι· Σκόμβροι, κόλιαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες. Idem p. 118. D.

IV. Ὦ κακοδαίμων, ὅστις ἐν ἅλμῃ πρῶτον τριχίδων ἀπεβάφθη. Idem p. 329. B. ubi male κακόδαιμον legitur.

V. Ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα πείσει τήμερα; Schol. ad *Nubes* 699. male descriptus a Suida in Τήμερος.

VI. Παῖδες ἀγένειοι, Στράτων — Idem ad *Acharn.* 122.

VII. Εἰ τις πονηρὸς ὑμῖν τοξότης ξυνήγορος,
ὥσπερ Εὐάθλος παρ' ἡμῖν τοῖς νέοις.
Suidas in Εὐάθλους δέκα, quæ hausit ex integrioribus scholiis ad *Acharn.* 710. & *Aves* 590.

VIII. Ηα, δισυλλάβως, τὸ ἐπορευόμην. — Ἀριστοφάνης Ὀλκάσι·
Επεὶ δ' ἐγενόμην, οἷπερ ἦ', ἐπὶ ξύλα.
Idem in voce.

IX. Τὰ πρυμνήσια, ΕΠΙΓΓΑ ἔλεγον. κέχρηνται τῷ ὀνόματι καὶ οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ, Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν. Harpocr. in ἐπίγνυσι. Confer supra in *Babyloniis* XVIII.

X. Τὸ δραχμῆς ἄξιον, ΔΡΑΧΜΙΑΙΟΝ, ὡς ἐν Ἀριστοφάνους Ὀλκάσιν. Pollux IX. 60.

XI. Ἐν δὲ τοῖς ἀίσγείοις τάτλοιτο ἂν καὶ ὡς εἴρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ΤΡΧΑΣ ΟΙΝΟΥ.

Pollux X. 73. Occurrit nomen ὕρχαι *Vesp.* 676.

XII. ΜΑΖΟΝΟΜΕΙΑ. Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὀλκάσι.

Idem X. 84.

XIII. Καὶ ΣΚΑΦΙΔΑ δὲ τὴν σκάφην ταύτην (ἤγουν τὴν πάρδοκα) ἐν Ὀλκάσι λέγει, συντάξας οὕτω·

Σκαφίδας, μάκιλρας —

Idem X. 102.

XIV. Λείχαι δ' ἐκαυλίζοντο καὶ ξυσὶν κάμαξ.

Idem X. 144.

XV. ΚΩΡΥΚΙΔΑ. ἐν ταῖς Ὀλκάσιν Ἀριστοφάνους.

Idem X. 172. Vide Fragm. incert. CXXXIV.

XVI. Φαίης δ' ἂν κατ' Ἀριστοφάνην λέγοντα ἐν Ὀλκάσι καὶ ΠΑΤΤΑΛΟΥΣ ΕΓΚΡΟΥΕΙΝ, καὶ ΣΚΥΤΑΛΟΝ ΥΠΟΣΙΔΗΡΟΝ, καὶ ΣΜΙΝΥΔΑΣ, καὶ ΑΓΚΑΛΙΔΑΣ.

Idem X. 173.

XVII. Ἐκ δὲ τοῦ οἴκου, καὶ οἰκίσκος παρ' Ἀριστοφάνει, περδικοτροφῶν, οἷον·

Τί δὲ τὸν ὀρνίθειον οἰκίσκον φέρεις;

Eustath. ad Odyss. A. p. 1423. l. 4. Initium est tetrametri trochaici. Desumtam autem esse ex Holcadibus, hanc χρῆσιν ostendit Hemsterhusius ad Pollucem X. 159. En Grammatici verba: Καὶ οἰκίσκον δὲ ὀρνίθειον (sic ex Eustathio & ad metri legem scribendum; male vulgo ὀρνίθιον) καὶ οἰκίσκιον περδικὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν ἔφη. Si τί δαὶ legeris, integer erit senarius; nec tamen eo minus necesse erit ὀρνίθειον retinere.

XVIII. Ἀράκους, πυρούς, πλισάνην, χόνδρον, ζειάς, αἴρας, σεμίδαλιν. Galenus περὶ τροφῶν δυνάμεως, T. IV. p. 386. in fine. Tetrameter est anapæsticus, unde liquet male apud Galenum πλισάνην legi.

XIX. ΑΠΕΣΦΑΚΕΛΙΣΕΝ. ἐσάωσεν. οἱ δὲ ἰατροὶ, τὴν ἐκ τῆς

σκήψεως μελανίαν, σφάκελον λέγουσι, ἢ ἀντὶ τοῦ παρεισπάσθη. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν. ἢ αἰφνιδίως ἀπέθανεν.

Hesychius in voce. Eodem respexit Suidas in ἀπεσφακέλισεν, ubi Comicum laudat omisso Dramatis titulo: ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ ἀπεσπάσθη.

X. Φάσις, πόλις — τὸ ἐθνικὸν Φασιανός. Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσι.

Stephanus Byz. in voce.

XI. Ἀδαξῆσαι, τὸ κνῆσαι. οὐκ ἐν τῷ ο ὀδαξῆσαι. καὶ ΑΔΑΧΕΙΝ, τὸ κνηθεῖν· Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀχῶρα ἐκλέγει τ' ἀεί. Ἀριστοφάνης. Suidas in ἀδαξῆσαι. Confer Hesychii Interpretem in ἀχώρατον, & Etymol. M. in ἀχῶρα p. 182. ubi additæ voces iftæ ἐκ τοῦ γενείου. Pro ἐκλέγει Poëtam scripsisse arbitror ἐκλεπίζει, & sic χρῆσιν hanc in versus digeri posse:

Ἀδαχεῖ γὰρ αὐτοῦ κἀκλεπίζει τοὺς ἀχῶρας αἰεὶ
ἐκ τοῦ γενείου.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ.

Ἦν γὰρ ἕνα ἄνδρα ἄδικον συνδιώκῃς, ἀντιμαρτυροῦσι δώδεκα τοῖς ἑτέροις ἐπισίτιοι. Athenæus p. 247. A.

Κεφαλάς τ' ἀρνῶν, κωλὰς ἐρίφων.

Idem p. 368. E.

I. Ἀτλάγας, ἥδιστον ἑψεῖν ἐν ἐπινικίοις κρέας.

Idem pag. 387. F.

I. ΧΑΛΚΩΜΑΤΑ φαίης ἂν ἐν μέρει τῶν σκευῶν — εἰπόντος Ἀριστοφάνους ἐν Πελαργοῖς·

Χαλκώματα, προσκεφάλαια.

Pollux X. 174. Idem VII. 105. Χαλκώματα δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Πελαργοῖς καὶ Σφηξὶν εἴρηκε. Respicit *Vesparum* versum 1214.

Ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀτλικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνιθοτροφεῖον, ΟΙΚΙΣΚΟΝ. Ἀριστοφάνης Πελαργοῖς.

Harpocration in Οἰκίσκῳ. Confer supra *Holcadum* XVII.

VI. Περὶ Πατροκλείους ἐν Πελαργοῖς εἴρηται· Ος τις ἕνεκεν τῆς φιλαλίας οὐδένα προσίεσθαι εἴα, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλισχροῦ βίου. Schol. ad *Plutum* 84.

VII. Περὶ Νεοκλείδου ἐν Πελαργοῖς εἴρηται, ὅτι Ῥήτωρ καὶ συκοφάντης. Idem ibid. 665.

VIII. Ο μὲν ᾖδεν Ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνην·
ὁ δ' αὐτὸν ἠναίσκαζεν Ἁρμοδίου μέλος.
Idem ad *Vespas* 1231.

IX. ἀπεσημηνάμην
τὰς τῶν κακουργῶν οἰκίας.
Thomas M. in σημεῖον.

X. ΒΑΛΑΝΕΥΣ, παρὰ Πλάτωνι, καὶ Ἀριστοφάνει ἐν Πελαργοῖς. Mœris in voce. Probabilis est Piersoni conjectura, auctorem scripsisse Βαλανίς.

ΠΛΟΥΤΟΣ Α.

Τῶν λαμπαδηφόρων τε πλείστων αἰτίαν
τοῖς ὑστάτοις πλατείων.
Schol. ad *Ranas* 1125.

ΠΟΛΥΕΙΔΟΣ.

I. Ἰδοὺ δίδωμι τήνδ' ἐγὼ γυναῖκά σοι
Φαιδράν· ἐπὶ πῦρ δὲ πῦρ ἔοιχ' ἥξειν ἄγων.
Stobæus Tit. LXVI. Floril. Grotii p. 281.

II. Ἐλαμενίζεις ἢ δεκατεύεις;
Pollux IX. 31.

III. ΠΡΟΣΕΜΦΕΡΗΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Πολυείδῳ.
Idem X. 130.

V. ΑΝΑΡΙΣΤΟΣ. μᾶλλον δὲ ΑΝΑΡΙΣΤΗΤΟΣ. Αριστοφάνης Πολυείδῳ·

διὰ τῆς ἀγορᾶς ἀναρίστητος ὢν
τρέχω.

Suidas in voce.

ΕΡΗΜΟΝ ΕΜΒΑΛΕΠΕΙΝ. ἀκίνητον καὶ νωθρόν· οἷον ὅταν εἰς ἐρημίαν ἢ πέλαγος μέγα καὶ ἀχανὲς ἐμβλέπωμεν. Αριστοφάνης Πολυείδῳ.

Idem in voce, Etymol. M. in ἔρημος, Zenob. Proverb. IX. 9.

I. ΘΗΣΕΙΟΘΡΙΨ. ὁ ἐν τῷ Θησείῳ διατρίψας. Αριστοφάνης Πολυείδῳ.

Etymol. M. in voce.

II. Οὐκ ἀπήρκει, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέχρη. Αριστοφάνης Πολυείδῳ.

Mœris p. 286.

ΠΡΟΑΓΩΝ.

Κάμνοντα δ' αὐτὸν τοῦ θέρους ἰδών ποτε,
ἔτρωγ' ἵνα κάμνοι σῦκα τῆς μεσημβρίας.

Athenæus p. 80. A.

Εγευσάμην χορδῆς ὁ δύσπνους, τέκνον.
πῶς εἰσίδω ῥύγχος περικεκαυμένον;

Idem p. 95. D.

I. Τί οὐκ ἐκέλευσας παραφέρειν τὰ ποτήρια;

Idem p. 380. D.

Ὥρα βαδίζειν μοι σὺ πρὸς τὸν δεσπότην,
ἤδη γὰρ αὐτοὺς οἶομαι δεδειπνάναι.

Idem p. 422. F.

Ο δ' ἀλφίτων πριάμενος τρεῖς χοίνικας κοτύλης δεούσας εἴκοσι ἀπελογίζεται.

Idem p. 478. F. Pro οἴκαδε, quod olim editum erat, Casaubonus εἴκοσι reposuit. Utrum sententiæ magis aptum sit,

non facile eſt diſcernere: at metra non conſtant. Scribendum:

ὁ δ' ἀλφίτων τρεῖς χοίνικας
κοτύλης δεούσας πριάμενος, ἀπολογίζεται
εἴκοσι.

Partem hujus χρήσεως profert Euſtathius ad Iliad. p. 1282. l. 52.

VI. Οἴμοι τάλας, τί μου σίριφει τὴν γασίρα;
βάμμ' ἐς κόρακας· πόθεν ἂν λάσανα γένοιτό μοι;

Pollux X. 44.

VII. Σταθιρὰ δὲ κάλυξ καρᾶς ἕως.

Suidas in σταθιρόν.

ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΙ.

Τί, πρὸς θεῶν, οἰόμεθα τοὺς πάλαι ποτὲ,
τοὺς Πυθαγορισὰς γενομένους, οὕτως ἰυπᾶν
ἐκόντας, ἢ φορεῖν τρίβωνας ἠδέως;
οὐκ ἔσὶι τούτων οὐδέν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ·
ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης, οὐκ ἔχοντες οὐδὲ ἓν,
τῆς εὐτελείας πρόφασιν εὑρόντες καλὴν,
ὅρους ἔπηξαν τοῖς πένησι χρησίμους.
ἐπεὶ παράθες αὐτοῖσιν ἰχθῦς ἢ κρέας,
κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,
ἐθέλω κρέμασθαι δεκάκις.

Athenæus p. 161. F. In ſecundo verſu lectionem Regii cod. repræſentavi.

ΣΚΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑΙ.

Τὴν χύτραν δ' Αριστοφάνης ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις ΚΑΚΚΑΒΗΝ εἴρηκεν οὕτως·

Τὴν κακκάβην γὰρ κάε τοῦ διδασκάλου.

κἀν Δαιταλεῦσιν·

κἄγειν ἐκεῖθεν κακκάβην.

Athen. p. 169. C. In Reg. cod. scriptum Σκηνὰς κ. non, ut vulgo perperam, Σκηναῖς. Vide Casaubonum IV. 20. Præterea ejusd. cod. scriptura γὰρ κάστοῦ διδασκάλου, propius ad emendatam lectionem accedit, quam e Polluce X. 106. dedi, quo lectorem remitto. Pollux vero apud Comicum non χύτραν, sed λοπάδα significare ait τὴν κακκάβην. Ad posteriorem χρῆσιν forte respexit Phrynichus in hac nota: κάκκαβον. διὰ τοῦ η κακκάβην λέγε. τὸ γὰρ διὰ τοῦ υ ἀμαθές. καὶ γὰρ Αριστοφάνης ἐν Δαιδάλῳ (legendum videtur ἐν Δαιταλεῦσι) χρῆται διὰ τοῦ η. Confer Mœrin in hac voce & Ælium Dionysium apud Eustathium a Piersono laudatum.

. Ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα μεστὴν βοάκων ἀπεβάδιζον οἴκαδε.

Athen. p. 286. l. ult. & auctor Etymol. M. in βῶξ.

I. Ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν· νῦν δὲ δρῶσιν οὐθέν· ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἑστῶτες ὠρύονται.

Idem p. 628. E. quæ facili opera sic in versus digeruntur:

Ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν. ἀλλὰ νῦν
οὐδέν γε δρῶσ'· ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην
ἑστῶτες ὠρύοντ'.

V. Καὶ τῶν πλατυλόγχων διβολίαν ἀκοντίων.

Pollux VII. 157. & X. 144.

. Τὴν πόρδαλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

Idem VII. 202.

VI. ὥσπερ ἐν Καλλιπαίδῃ
ἐπὶ τοῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

Pollux X. 29. Sed manifeſtum eſt legi debere ὥσπερ ἐν Καλλιπαίδῃ, vel ὥσπερ ἐν Καλλιπαίδου. At præplacet prius.

VII. τὴν λήκυθον
τὴν ἐπλακότυλον, τὴν χυτραίαν, τὴν καλήν,
ἣν ἐφερόμην, ἵν' ἔχοιμι συνθεατρίαν.

Idem X. 67.

VIII. Ὥσπερ κέσκινον αἰρόπινον τέτρηται.

Idem X. 114.

IX. Τοῖχον μοχλίσκῳ σαλεύειν.

Idem X. 147.

X. Τὴν δὲ πήραν ΠΗΡΙΔΙΟΝ εἴποις ἄν, ὡς ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις Ἀριστοφάνης.

Idem X. 172.

XI. Ἀλλὰ συσπᾶσθαι δεῖ τὰς κοχώνας.

Schol. ad *Equites* 422.

XII. Ὅτι δὲ ἠνεχυρίαζον οἱ Δήμαρχοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις.

Harpocr. in Δήμαρχος.

XIII. οὐδ' ὡς
ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπνίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι.

Heſych. in οὐ γὰρ ἄκανθαι. Confer Suidam in eadem voce.

XIV. ΤΡΙΤΟΣΤΑΤΗΣ. Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμβανούσαις.

Heſychius in voce.

ΤΑΓΗΝΙΣΤΑΙ.

Ἅλις ἀφύης μοι. παρατέταμαι γὰρ τὰ λιπαρὰ κάπτων. ἄλλα φέρετ' ἀπόβασιν, ἠπάτιον, ἢ καπριδίου νέου κόλλοπά τινα· εἰ δὲ μὴ, πλευρὸν, ἢ γλῶτταν, ἢ σπλῆνα, ἢ νῆστιν, ἢ δέλφακος ὀπωρινῆς ἠτριαίαν φέρετε δεῦρο μετὰ κολλάβων χλιαρῶν.

Athenæus p. 96. C. 107. F. 110. F. 374. F. Cod. Regius dedit ἢ νῆστιν, quod verum est. Eo respexerunt auctor Etymol. M. in ἦτρον, qui veram lectionem ἠτριαίαν servavit: Schol. ad *Acharn.* 640. *Equites* 642. descriptus a Suida in ἅλις, in ἀφύα, in θωπεύει, & in παρατέταμαι.

Λαμβάνετε κόλλαβον ἕκαστος.

Athenæus p. 110. F.

I. ΟΨΩΝΗΝ δ' εἴρηκεν Αριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς διὰ τούτων·

Ὡς οὐκ ὀψώνης διατρίβειν ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔοικε.

Idem p. 171. A.

Μηδὲ τὰ μικρὰ τὰ Φαληρικὰ τάδ' ἀφυίδια.

Idem p. 285. E.

Φέρε, παῖ, ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ,
παράπεμπε τὸ χειρόμακτρον.

Idem p. 410. B.

I. Τί πρὸς τὰ Λυδῶν δεῖπνα καὶ τὰ Θετταλῶν;

καὶ

Τὰ Θετταλικῶν μὲν πολὺ καπανικώτερα.

Idem p. 418. D. Quæ apud Dipnosophistam sequuntur, ipsius sunt, vocem καπανικώτερα explicantis, non Comici, cui inepte tributa ab interprete.

II. ΗΡΙΣΤΑΜΕΝ εἴρηκεν Αριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem p. 422. F.

III. Τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·
εἶτ' Ισθμιακὰ λαβόντες, ὥσπερ οἱ χοροὶ,

ἄδωμεν εἰς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

Athenæus p. 677. C.

IX. Τὸ δὲ εὐκαρπεῖν, ἐν Ταγηνισταῖς Ἀριστοφάνης εἶπε ΚΑΡΠΕΥΕΙΝ.

Pollux VII. 149.

X. ΠΑΡΑΔΟΥΤΑΙ. Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem VII. 168.

XI. Βάθρα, ΒΑΘΡΑΔΙΑ, ὡς ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem X. 47.

XII. ΚΥΛΙΧΝΑΣ δὲ ἀγγεῖον ὀψοφόρον ἐν Ταγηνισταῖς δέξαι ἂν Ἀριστοφάνης λέγειν, εἰπών·

Τὸ δ' ἔντος ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμόν, καὶ τουτὶ ψυχρόν.

Idem X. 88.

XIII. Εν δὲ Ταγηνισταῖς ὠνόμασταί τι ΜΕΛΙΤΗΡΙΟΝ ΑΓΓΟΣ.

Idem X. 93.

XIV. Καὶ μὴν ἐσχάραν εἴποις ἂν τὸ ἀνθράκιον τοῦτο, καὶ ἐσχάραν, Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ταγηνισταῖς ΕΣΧΑΡΙΑ.

Idem X. 101.

XV. ΜΥΡΙΔΙΟΝ εἴρηκε τὸ μύρον Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς.

Idem X. 119.

XVI. Ο δὲ λύων κύστιν ὑείαν, καξαίρων τοὺς Δαρεικούς.

Idem X. 151.

XVII. Νεφρίδα, καὶ λίθους πωρίνους, καὶ κηρύκιον.

Idem X. 173.

XVIII. Τὸν ἄνθρακα τοῦτον βιβλίον διέφθορεν,

ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις.

Schol. ad *Nubes* 360. & ex eo Suidas in Πρόδικος. Sic autem legendi sunt isti versus, quos emendando magis adhuc corrupit Kusterus, in βιβλίον & in ἀδολεσχῶν primam corripiens, quæ in utraque voce longa est. Vide *Aves* 1288. *Nubes* 1480. 1485. sed minimam ille sui studii partem rei metricæ impenderat, etiamsi Aristophanis editorem non deceat cum Strepsiade quærere,

Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα;

IX. Ενιοι δὲ τὴν αὐτὴν τῇ Εκάτῃ τὴν Εμπουσάν φασιν εἶναι, ὡς Αριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς·

Χθονίας Εκάτης πεῖρα σοφῶν ἐξελιξομένη.

εἶτα ἐπιφέρει·

Τί καλεῖς τὴν Εμπουσαν;

Idem ad *Ranas* 295.

X. ΑΠΑΣΚΑΡΙΖΕΙΝ. Αριστοφάνης Ταγηνισταῖς·

Απασκαρίζειν, ὥσπερεὶ πέρκην χαμαί.

Suidas in voce.

XI. Αλλὰ στεφάνωσαι. καὶ γὰρ ἡλικίαν ἔχεις
ἀποχρῶσαν ἤδη.

Idem in ἀποχρώντως.

XII. πάντα θεῖ κἀλαύνεται.

Αριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Idem in παραιξοροῦσιν, suppletus & illustratus a Jo. Toupio, Emendationum T. III. p. 11. Mich. Apostolius Proverb. XV. 60. Integrum autem e Comici *Tagenistis* versum quo respexerunt isti Grammatici exstare arbitror in Scholiis ad *Concionantes* 109. descriptis a Suida in θεῖ.

Ω. δ' ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κἀλαύνεται.

XIII. Οὐ μὴν ὅγε σὸς ἀδελφὸς οὗ ἀπελάγχανεν.

Harpocr. in ἀπολαχεῖν.

XIV. ΚΥΠΑΣΣΙΣ. Αριστοφάνης ἐν τοῖς Ταγηνισταῖς.

Idem in voce.

XV. Ιν' ἀπαλλαγῶμεν ἀνδρὸς ἁρπαγιστάτου.

Etymol. M. in αἰδοιεστάτος.

XVI. ΚΩΝΗΣΑΙ, κυρίως τὸ κέραμον πισσῶσαι. κωνᾶν γὰρ τὸ στρέφειν. καὶ τοὺς βέμβικας, κώνους λέγουσι. καὶ Αριστοφάνης δὲ ἐν Ταγηνισταῖς τὸ περιενεγκεῖν, κωνῆσαι λέγει.

Etymol. M. in voce.

XVII. Αμφιδέξιον Εὐριπίδης εἴρηκε σίδηρον, τὸν ἑκατέρωθεν μὲν τέμνοντα· περιδέξιον δὲ τὸν Αστεροπαῖον Ομηρος, τὸν ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὁμοίως χρώμενον, ὡς εἰ καὶ ἀμφοτεροδέξιον εἰρήκει

κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον, ΑΜΦΑΡΙΣΤΕΡΟΝ Ἀριστοφάνης εἶπεν ἐν Ταγηνισταῖς ἄνθρωπον ἀμφοτέρωθεν ἀρίστερον.

Galenus Comment. V. in Hippocratis Aphorismos p. 322.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΙΣ.

I. ΤΕΛΜΙΣΣΟΣ, πόλις Καρίας· ὡς δὲ Φίλων καὶ Στράτων, Λυκίας. — ὁ πολίτης Τελμισσεύς· καὶ δρᾶμα Ἀριστοφάνους, Τελμισσεῖς. λέγεται δὲ τετρασυλλάβως Τελεμισσεῖς, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτῷ·

Ὡς ἄν τις ἂν οὖν ὅ τι ποιήσας, ὡς Τελεμισσῆς —

καὶ πάλιν

Φέρε δὴ τοίνυν, ταῦθ' ὅταν ἔλθῃ, τί ποιεῖν χρή μ', ὦ Τελεμισσῆς.

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν, οὗ πρὸ τῆς τελευταίας συλλαβῆς ἀνάπαιστος τάττεται, σπανιαίτατα δὲ σπονδεῖος.

Stephanus Byſant. in voce. In Comici verſibus formam Atticam, cujus fuit obſervantiſſimus, Τελεμισσῆς, reſtitui: aliasque ſcripturæ mendas elui. Præterea obſervandum in dramatibus quæ ſuperſunt non unicum reperiri tetrametrum anapæſticum, in quo ſyllaba catalectica ſpondæo ſubjecta ſit.

II. μελανοπλερύγων κορακίνων.

Athenæus p. 308. F.

III. Μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ, καὶ μύρον, εὕρημα Μεγάλλου.

Heſych. in Μεγάλλειον μύρον, ubi Ariſtophanem laudat, omiſſo dramatis titulo. E Telmiſſenſibus verſum hunc deſumtum eſſe ex Athenæo novimus, qui ſic legendus p. 690. F. ὡς καὶ τὸ Μεγαλλεῖον. ὠνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου· οἱ δ' Ἀθηναῖόν φασιν εἶναι τὸν Μέγαλλον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι. Adeat lector Heſychii interpretes, quorum inter notas locus concedi non debuerat ineptæ Heinſii conjecturæ, qui non vidit numeris ſuis omni-

bus abſolutum eſſe hunc verſum. Pro optimo tetrametro anapæſtico neſcio quos ille verſus effinxit, in quibus nec pes nec caput. Confer Etymol. M. in Μεταίχμιον.

V. Καὶ πόθεν ἐγὼ τρίπους τράπεζαν λήψομαι;

Pollux X. 80. quo reſpicit etiam VI. 83.

Ἀριστοφάνης δ' ἔοικε διαιρεῖν τινας ἀπύρους καὶ ἐμπύρους πινακίσκους, ὡς ὅταν φῇ ἐν Τελμισσεῦσι·

Πινακίσκον ἄπυρον ἰχθυηρόν.

Idem X. 82.

I. Οἶνου τε Χίου σίαμνον ἧκειν καὶ μύρου.

Idem X. 72.

II. ΠΤΑΑΙ. Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν, ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει. ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκβροπὰς τοῦ ἥπατος, καὶ τὰς φλέβας.

Heſych. in voce.

III. Σιτηρὸν αἰγεῖόν ἐστιν ἡ σιπύα. ἔστι δὲ πελλάκις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Κωμικοῖς — Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν.

Harpocration in σιπύα. Occurrit hoc nomen *Pluto* 806. *Equitibus* 1296.

ΤΡΙΦΑΛΗΣ.

Τριφάλης, Τριφάλητος. ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Suidas in voce. Confer eruditiſſimum Toupium in addendis ad Theocritum p. 409.

ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους
δέδοικα τὰ τρία ταῦτα.

Idem in τῶν τριῶν, ubi contra metri legem ταυτὶ, niſi ſic tranſponantur voces: ταυτὶ τὰ τρία δέδοικα.

I. Ἐπειθ' ὅσοι παρῆσαν, ἐπίσημοι ξένοι
ἐπηκολούθουν, κηντιβόλουν προσκείμενοι
ὅπως ἄγων τὸν παῖδα πωλήσοι ς Χίον,

ἕτερος δ' ὕπως εἰς Κλαζομένας, ἕτερος δ' ὅπως εἰς Ἔφεσον, οἱ δ' εἰς Ἄβυδον· ἦν δὲ πάνυ ὀδὼ ἐκείνη.

Athenæus p. 525. A. emendatus a Jo. Toupio loco ſupra laudato. Non tamen ille Caſaubono melius, quid ſub πωλήσεις lateret, indagavit; certiſſime reponimus πωλήσεως Χίου. Pars eſt narrationis factæ alicui, qui rei narratæ non interfuerat: proinde tertia perſona requiritur.

IV. Ἐν δὲ τῷ Τριφάλητι Ἀριστοφάνης καὶ ΑΡΓΥΡΙΔΙΟΝ εἶπεν· Ἡιτουν τι τὰς γυναῖκας ἀργυρίδιον.

Pollux IX. 90. Diminutivum illud occurrit in *Lyſiſtr.* 1051. & in *Pluto* 147. 240.

V. Οὗ δὲ ἔξεισιν αἱ ἀλαβάρχαι, ταῦτα τὰ σκεύη ἀλαβαρχοθήκας τῶν ἄλλων λεγόντων, Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΘΗΚΑΣ εἶφη·

Ἀλαβαρχοθήκας τρεῖς ἔχουσαν ἐκ μιᾶς.

Idem X. 221.

VI. Ἔπειτ' ἐπὶ τοὔψον ἦκε, τὴν σαυρίδα λαβών, καὶ θυλακίσκον, καὶ τὸ μέγα βαλάντιον.

Idem X. 151.

VII. Καὶ ΚΥΡΒΑΣΙΑΝ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι εἴρηκε· Καὶ τὴν κυνῆν ἔχειν με κυρβασίαν ἐρεῖς.

Idem X. 162. ubi male editum καὶ τὴν κοινήν. Huic lectioni quam metri lex omnino reſpuit, patrocinantur quidem codices; ſed corrupti; ſenſumque in ea fruſtra quærit Hemſterhuſius. Certiſſima eſt Caſauboni & Salmaſii emendatio κυνῆ. Græca autem ſic vertenda: *& galerum hunc, quem geſto, dices me cyrbaſiam habere:* vel, *& impoſitum capiti meo galerum, cyrbaſiam appellabis.* Planus & perſpicuus ſenſus.

VIII. ΙΑΑΩΝ. ἥρως, Ποσειδῶνος υἱὸς, ἀφ' οὗ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι ΙΑΑΟΝΑΣ εἶφη ΤΟΥΣ ΦΑΛΗΤΑΣ, μεταφέρων, ὡς ὑπερβάλλοντας τῷ μεγέθει· ὡς εἰ ἔλεγε Τιτυούς, ἤ τινας τοιούτους. Heſychius in voce.

IX.

X. ΕΡΜΗΣ ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΣ. Αριστοφάνης ἐν Τριφάλητι.
Hesychius in voce.

Μανθάνοντες τοὺς Ἰβῆρας τοὺς Αριστάρχου πάλαι.
καὶ
Τοὺς Ἰβῆρας οὓς χορηγεῖς μοι βοηθῆσαι δρόμῳ.
Constant. Porphyrog. de *Adm. Imp.* cap. XXIII.

I. Τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὡς καὶ Αριστοφάνης φησὶν ἐν Τριφάλητι, τοῦ τε Βορείου, καὶ τοῦ Νοτίου, καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ Νότιον.
Harpocration in διὰ μέσου τεῖχος.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ.

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν ἀρτίως ὁ δεσπότης
δι' ἀρετὴν τῶν θηρικλείων εὐκύκλωτον ἀσπίδα,
ὑπεραφρίζουσαν, τρυφῶσαν, ἴσον ἴσῳ κεκραμένην,
προσφέρων ἔδωκεν, οἶμαι, χρηστότητος οὕνεκα,
εἶτ' ἐλευθέραν ἀφῆκεν βαπτίσας ἐῤῥωμένως.

Athenæus p. 472. C.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ.

Εἰκὸς δήπου πρῶτον ἁπάντων ἴφυκ φῦναι, —
καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

Athenæus p. 62. D. 90. A. Suidas in ἀκαλήφη.

Ες Οἰδίπου δὲ παῖδε, διπτύχω κόρω,
Αρης κατέσκηψ', οἵ γε μονομάχου πάλης
ἀγῶνα νῦν ἱστᾶσιν.

Athenæus p. 154. E. ubi vulgatur ἐς Οἰδίπου ΔΕΤΤΑΙ ΔΕ absque ullo sensu. *Felicissime*, ΤΤ *tantum in* Π *mutatis*,

restituit Adr. Heringa, laudatus a Valckenario ad Euripidis *Phœnissas* p. 461.

III. Εν ταῖς Αριστοφάνους Φοινίσσαις ΘΕΑΤΡΟΠΩΛΗΣ, ὁ θέαν ἀπομισθῶν.

Pollux VII. 199.

IV. Οτῳ δὲ τὰ σκεύη ἐκομίζετο, ΣΚΕΥΟΦΟΡΙΟΝ μὲν τοῦτο Αριστοφάνης καλεῖ τὸ ξύλον — ἀλλὰ μὲν καὶ ΑΝΑΦΟΡΟΝ ἐν ἂν τοῦτο εἰρημένον ἐν Αριστοφάνους Φοινίσσαις·

καὶ τὸν ἱμάντα μου
ἔχουσι, καὶ τἀνάφορον.

Idem X. 17. hac voce usus est Comicus *Ranis* 8. *Concion.* 833.

V. Αριστοφάνους δ' ἐν ταῖς Φοινίσσαις εἰπόντος·

Στίλβη θ' ἣ κατὰ νύκτα μοι φλογάνας ἐρανίζεις ἐπὶ τῷ λυχνίῳ.

οὐκ ἀφανὲς ὅτι καὶ ἡ στίλβη, λύχνου τι εἶδος.

Idem X. 119.

VI. ΓΑΛΕΑΓΡΑ. Αριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις κέχρηται τῷ ὀνόματι.

Idem X. 155.

ΩΡΑΙ.

I. Οψει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπώραν, στεφάνους ἴων, κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα· ὠὐτὸς δ' ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας, ἐλάας, πύον, χόρια, χελιδόνα, τέττιγας, ἐμβρύεια· ὑρισσοὺς δ' ἴδοις ἂν νιφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων· ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν· ὥστ' οὐκέτ' οὐδεὶς οἶδ' ὁπηνίκ' ἐστὶν τοῦ 'νιαυτοῦ. — Μέγιστον ἀγαθὸν, εἴπερ ἐστὶ δι' ἐνιαυτοῦ, ὅτου τις ἐπιθυμεῖ, λαβεῖν. — Κακὸν οὖν μέγιστον· εἰ μὴ γὰρ ἦν, οὐκ ἂν ἐπεθύμουν, οὐδ' ἂν ἐδαπανῶντο. — Εγὼ δὲ τοῦτον ὀλίγον χρόνον φήσας ἀφειλόμην ἄν· κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶν ταῦτα, πλὴν Αθηναίων. τούτοις ὑπάρχει ταῦτ' ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέ-

ϐουσιν. — Απέλαυσαν ἄρα σέϐοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. τίη τί Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Αθηνῶν;

Athenæus p. 372. B. Vide Casaubonum p. 644. Χρῆσιν hanc ad numeros revocare ne quidem periclitatus est, qua in re profecto operam lusisset. Locus est enim mutilus & interpolatus. Versus olim fuerunt jambici tetrametri, e quibus isti facile agnoscuntur.

Οψει δὲ χειμῶνος μέσου σικύους, βότρυς, ὀπώραν,
στεφάνους ἴων, κονιορτὸν ἐκτυφλοῦνθ'· ὁ δ' αὐτὸς ἀνὴρ
πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, σχαδόνας
ἔπειτα κολοκύντας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν.
ἐγὼ δὲ τοῦτ', ὀλίγον χρόνον φυσῶν, ἀφειλόμην ἄν.
κἄγωγε ταῖς ἄλλαις πόλεσι δρῶ ταῦτα, πλὴν Αθηνῶν.
τούτοις ὑπάρχει ταῦτ', ἐπειδὴ τοὺς θεοὺς σέϐουσιν.
ἀπέλαυσαν ἄρα σέϐοντες ὑμᾶς, ὡς σὺ φῄς. τίη τί
Αἴγυπτον αὐτῶν τὴν πόλιν πεποίηκας ἀντ' Αθηνῶν;

Istuc respexit Athenæus p. 653. F. Οτι δὲ ἐν ταῖς Αθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι πᾶσαι, μαρτυρεῖ Αριστοφάνης ἐν Ωραις.

ἡμῖν
κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
ἐκεῖ δ', ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν, μένειν.

Pollux VII. 13. ubi editum εἴ μοι κράτιστον. Casaubonus, loco supra citato, legit εἰ μή: Kühnio placebat ἦ μήν. Tres illæ lectiones perinde falsæ sunt. Dederat Poëta ἡμῖν, quod manifesto ostendit ultimus versus, in quo scripti & olim impressi libri habent ἕως ἂν εὕρωμεν πρᾶσιν. Textum corrupit, non restituit Kühnius, e futili conjectura supponens εὕρω. Facilis & prompta erat medela, binis vocibus sedes suas commutare jussis.

II. ΧΟΙΡΟΠΩΛΑΙ. Αριστοφάνης ἐν Ωραις.

Idem VII. 187.

V. ΑΣΚΟΠΗΡΑ. ἐν ταῖς Ωραις Αριστοφάνους.

Idem X. 160.

V. Φρύγῶν θεὸς ὁ Διόνυσος. καὶ ἐν Ωραις,
Τὸν Φρύγα, τὸν αὐλητῆρα, τὸν Σαβάζιον.
Scholiaſtes ad *Aves* 874.

VI. ΑΡΑΣ ΙΕΡΟΝ. Αριστοφάνης Ωραις.
Heſychius in voce.

VII. ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΝ. Αριστοφάνης ἐν Ωραις, τριώβολόν φησιν εἶναι, οὐ μέντοι ἔσῖηκεν· ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο.
Idem in voce. Judicialis illius mercedis mentio apud Comicum *Veſpis* 684. 690. Confer Scholiaſtem ad *Ranas* 140.

VIII. Αριστοφάνης Ωραις καταχρησῖικῶς ἐπὶ τῶν τριῶν τὸ ζεῦγος ἔθηκε· ΖΕΥΓΟΣ ΤΡΙΔΟΥΛΟΝ.
Idem in ζεῦγος τριπάρθενον.

IX. διέφθορας
τὸν ὅρκον ἡμῶν.
Ammonius in διέφθαρται, ubi citatur Αριστοφάνης Κώραις. Confer Euſtathium ad Iliad. p. 191.

EX INCERTIS COMOEDIIS FRAGMENTA.

Ὁ Πραμνεῖος οἶνος οὔτε γλυκύς ἐστιν, οὔτε παχύς, ἀλλ' αὐστηρὸς καὶ σκληρός, καὶ δύναμιν ἔχων διαφέρουσαν· οἷῳ Ἀριστοφάνης οὐκ ἐσθιει Ἀθηναίους φησὶ, λέγων· Τὸν Ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποιηταῖς ἐσθιει σκληροῖς καὶ ἀστεμφέσιν, οὔτε Πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν· ἀλλ' ἀνθοσμίᾳ, καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.

Athenæus p. 30. C. Facile Comici verba in ſenarios redigas:

Σκληροῖς ὁ δῆμος οὔτε ποιηταῖς ἥδεται
ἀστεμφέσιν τε· κοὐ γὰρ οἴνοις Πραμνίοις
συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν·
ἀνθοσμίᾳ δὲ πέπονι, νεκταροσταγεῖ.

cujusdam Dramatis Parabaſi χρῆσιν hanc deſumtam eſſe tus forte Hugo Grotius eam in tetrametros digerere ſic greſſus eſt:

Τῶν Ἀθηναίων ὁ δῆμος οὔτε σκληροῖς ἥδεται
οὔτ' ἀστεμφέσιν ποιηταῖς, οὔτε σκληροῖς Πραμνίοις
οἴνοις, συνάγουσι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν,
ἀλλὰ τῷ ἀνθοσμίᾳ, καὶ πέπονι νεκταροσταγεῖ.

ii ſane verſus peſſimi ſunt. Secundus incipit a ſpondæo, qui ſdem & primi quintam ſedem occupat. A ſenſu loci alieniſſimum eſt ὑποκοριστικὸν οἰνίοις. Hiatus quartum deturpat, nec habet quo referantur epitheta duo πέπονι & νεκταροσταγεῖ.

Ὀστις ἐν ἡδυσμοις στρώμασι παννυχίζων, τὴν δέσποιναν ἐρεθίεις. m p. 48. C. & Euſtath. p. 1570. l. 5.

Τράπεζαν ἡμῖν φέρε
τρεῖς πόδας ἔχουσαν· τέσσαρας δὲ μὴ 'χέτω. —

καὶ πόθεν ἐγὼ τρίποδον τράπεζαν λήψομαι;

Athen. p. 49. C. Confer Eustathium ad Hom. p. 867. l. 23. 1398. l. 17.

IV. Ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγαθῶνα φωσφόρους.

Idem p. 701. B.

V. Πύθου χελιδὼν πηνίκ' ἄτλα φαίνεται.

Harpocration & Etymol. M in ἄτλα. Vide quæ notamus ad *Aves* 1514.

VI. Κυρίως μὲν ΚΕΛΕΟΝΤΕΣ εἰσὶν οἱ ἱστόποδες, ὡς καὶ παρ' Ἀριστοφάνει δῆλον τῷ κωμικῷ.

Harpocration in voce.

VII. ΚΡΑΣΤΙΣ ἐστὶν ἡ πόα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Etymol. M. in eadem voce.

VIII. Τοὺς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀγάλμασι χειροτέχνας, οὐκ ἀγαλματοποιοὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ ΘΕΟΠΛΑΣΤΑΣ εἴποις ἄν, ὡς Ἀριστοφάνης.

Pollux I. 13.

IX. Λέγοιτο δ' ἂν ταχεῖα ναῦς — καὶ ΔΡΟΜΑΔΕΣ ΟΛΚΑΔΕΣ, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem I. 83: Ex *Holcadibus* petitum videtur.

X. ΑΝΘΡΩΠΙΖΕΤΑΙ φησὶν Ἀριστοφάνης.

Idem II. 5.

XI. Τὸ δὲ κύημα, καὶ ΚΥΟΣ Ἀριστοφάνης κέκληκεν·

ἤ τις κύουσ' ἐφάνη κύος τοσουτονί.

Idem II. 6.

XII. ΓΕΡΟΝΤΕΙΑΙ ΠΑΛΑΙΣΤΡΑΙ. παρὰ Ἀριστοφάνει.

Idem II. 13.

XIII. Παρθένος, ὡραία γάμου. Ἀριστοφάνης δὲ ΚΥΑΜΙΖΕΙΝ τὰς ἀκμαζούσας ἔφη·

Ἄλλαι δὲ κυαμίζουσιν αὐτῶν —

ἤγουν

Πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπεπηδιμοι σχεδόν.

Idem II. 18.

XIV. Ἀριστοφάνης δὲ ΝΕΑΝΙΕΥΕΣΘΑΙ τὸ τολμᾶν ἔφη — ἀνδρίζεσθαι δὲ, εἶπεν ΑΝΔΡΟΥΣΘΑΙ.

Idem II. 20.

XV. Λούσησθε, καὶ κλινίσησθε πρὸς τὸν ἥλιον.

Idem II. 34.

XVI. Καλεῖται δὲ ἡ κεφαλὴ — παρὰ Ἀριστοφάνει ΣΚΑΦΙΟΝ·

Ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον, πληγεὶς ξύλῳ.

Idem II. 39. ubi perperam omissus articulus τό. Media in καταγῇς longa est, & prima in σκάφιον brevis. Eodem significatu occurrit hoc nomen *Thesmoph.* 838. *Av.* 806.

XVII. Τὸ δὲ ὑπὸ μίθης καρηβαρεῖν, ΚΑΡΗΒΑΡΙΑΝ Ἀριστοφάνης.

Idem II. 41.

XVIII. ΕΤΕΡΕΓΚΕΦΑΛΑΝ. Ἀριστοφάνης, τὸ παραφρονεῖν.

Idem II. 42.

XIX. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΒΛΕΠΟΣ ἐκάλεσε, καὶ ΒΛΕΠΗΣΙΝ.

Idem II. 56. Occurrit βλέπος *Nub.* 1176. sed alio significatu. Suidas: ΒΛΕΠΟΣ, ἀντὶ τοῦ βλέμμα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

XX. ΚΑΧΥΠΟΠΤΟΣ, ὡς Ἀριστοφάνης.

Idem II. 57. In *Ran.* 958. habemus κάχ' ὑποστοπῆσθαι, quæ voces in unam vulgo coaluere.

XXI. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΓΑΩΤΤΟΝ, τὸν εἰπεῖν ἀδύνατον.

Idem II. 108.

XXII. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ εἶπεν. Idem II. 150.

XXIII. ΝΩΤΟΠΛΗΓΑ, τὸν μασιγίαν Ἀριστοφάνης ἐκάλεσε.

Idem II. 180. Hac voce ante Aristophanem usus fuerat Pherecrates, e cujus fabula *Crapatallis* versum hunc profert Suidas:

Καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως δικάσειν.

XXIV. Ἡ μέντοι κωμῳδία ἡ τὴν ἀλετρίδα ΜΥΛΑΚΡΙΔΑ καλεῖ, ἢ ξυνέν τι ἐν τῷ μύλωνι γινόμενον, ὡς Ἀριστοφάνης λέγει·

Ἵνα ξυνῶσιν ὥσπερ ἥδεσθον βίῳ,
σκώληκας ἐσθίοντε, καὶ μυλακρίδας.

Idem II. 189. Confer VII. 19.

XXV. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς δακτύλους ἀρούματα, πλαίσματα· Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΕΠΙΠΤΑΙΣΜΑΤΑ αὐτὰ καλεῖ.
Idem II. 199.

XXV'. ΑΝΟΗΣΙΑ. Ἀριστοφάνης.
Idem II. 228.

XXVII. Ὡς οὐχ ἕτερον ἄνδρα σάρκινον.
Idem II. 213.

XXVIII. Ἀριστοφάνης δὲ ΑΓΥΝΟΝ, τὸν ἀγύνω.
Idem III. 48.

XXIX. Ἀθλοθεσία, ἡ, ὡς Ἀριστοφάνης, ΑΘΛΟΘΕΤΙΑ.
Idem III. 140.

XXX. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΗΣ εἶρκτα.
Idem III. 146.

XXXI ΠΤΞΙΔΙΟΝ, παρ' Ἀριστοφάνει.
Idem IV. 18. Confer X. 60.

XXXII. Λυρίζειν, κιθαρίζειν, ψάλλειν. καὶ, ὡς Ἀριστοφάνης, ΒΑΡΒΙΤΙΖΕΙΝ. Idem IV. 63.

XXXIII ΚΑΛΑΜΙΝΗΝ ΣΤΡΙΓΓΑ εἶρκτον Ἀριστοφάνης.
Idem IV. 67.

XXXIV ΠΡΟΣΧΟΡΟΝ δὲ, καὶ ΣΤΥΧΟΡΕΥΤΡΙΑΝ εἶρκε τὴν χορεύουσαν Ἀριστοφάνης. Idem IV. 106.

XXXV. Ποικαχόθεν, πανταχόθεν, πάντοθεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἔφη καὶ ΠΑΕΙΣΤΑΧΟΘΕΝ. Idem IV. 163.

XXXVI. Εσὶ δὲ τὸ ΑΚΡΑΤΙΣΑΣΘΑΙ καὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.

Τί τὸ κακόν; ἀλλ' ἢ κακυμηλ' ἀκρατίσω;

Idem VI. 24.

XXXVII. Μῆλα τῶν Εσπερίδων, μῆλα τῶν ὡραίων, ΚΥΔΩΝΙΑ μῆλα, ὡς Ἀριστοφάνης. Idem VI. 47. Papillis tributum hoc epitheton *Acharn.* 1199.

XXXVIII. Τὸν σκαπέρδην ἀποτίλαι χρὴ, καὶ κατοπλύναι, καὶ ἀποτεκπλύναι, καὶ διαπλύναι.
Idem VI. 49.

XXIX. Χορδαὶ, φύσκαι, πάσσαλοι, ζωμοὶ, χόλικες.
Idem VI. 56.

L. Ἀριστοφάνης δὲ τῶν ΠΟΛΦΩΝ μνημονεύει.
Πολφοὺς δ' οὐχ ἥψον ἐμοῦ βαλβοῖς.
Idem VI. 52.

LI. Εἰς ὄξος ἐμβαπτόμενος, ἢ λεπτοὺς ἅλας.
Idem VI. 65.

LII. Τὰ δὲ ἐπιδορπίσματα Ἀριστοφάνης μὲν ΕΠΙΦΟΡΗΜΑΤΑ καλεῖ Idem VI. 79.

LIII. Ὀξυγλυκίζειν τ' ἄρα κοκκιεῖς βοᾶν —
Τουτὶ δὲ τὸ ἰκμαῖον Ἀριστοφάνης, οὐκ ἴδιον ὄν, εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου. Idem VI. 80.

LIV. Ἀριστοφάνης ΛΕΚΑΝΙΣΚΗΝ.
Idem VI. 86. Qui deinde in Onomastico sequitur a Salmasio & Jungermanno male acceptus senarius, est in *Acharn.* 1110.

LV. Μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης καὶ ΚΡΕΩΣΤΑΘΜΗΣ.
Idem VI. 96.

LVI. Τὸ Ὁμηρικὸν, Ἀμείλιχος. σκληρότερον γὰρ ὁ Ἀσίλεμφής. καὶ εὐστιλέστερος, ὁ Ἡροδότου Ἀκρομανής. καὶ κωμικώτερον, ὁ Ἀριστοφάνους ΘΥΜΑΓΡΟΙΚΟΣ.
Idem VI. 125.

LVII. ΣΥΝΘΕΑΤΡΙΑΝ δὲ, καὶ ΣΥΛΛΗΣΤΡΙΑΝ, καὶ ΣΥΓΚΟΙΤΟΝ Ἀριστοφάνης εἶπεν.
Idem VI. 158. Συνθιάτριαν exstat supra in Σκηνὰς κατ. VII.

LVIII. ΗΜΙΦΩΣΩΝΙΟΝ, Ἀριστοφάνης.
Idem VI. 161.

LIX. ΠΑΓΚΤΦΟΣ ΕΛΑΙΑ, Ἀριστοφάνης.
Idem VI. 163.

ΤΡΙΚΑΥΣΤΟΣ, Ἀριστοφάνης. Idem VI. 165.

I. Ἀριστοφάνης δὲ, ΦΙΛΟΚΗΔΗ ΛΟΓΟΝ.
Idem VI. 167.

II. Τοὺς μέντοι μὴ ἀκριβεῖς τεχνίτας, ΦΑΥΛΟΥΡΓΟΥΣ κατὰ Ἀριστοφάνην λέγει. Idem VII. 7.

LIII. ΑΡΤΟΣΤΡΟΦΕΙΝ Ἀριστοφάνης λέγει.

Idem VII. 22.

LIV. Τὴν χύτραν ἐν ᾗ τὰ κρεάδι' ἥψεν ἐζωμευμένα.

Idem VII. 26. Tetrameter eſt trochaicus. Mendoſe vulgo editum ἔψεις. Pollucis interpres ſenarios ſibi habeat, in quos χρῆσιν hanc digeſſit.

LV. ΕΞΑΙΝΕ ΤΩΝ ΕΡΙΩΝ. Ἀριστοφάνης ἔφη.

Idem VII. 30.

LVI. ΣΤΗΜΟΝΑ ΕΞΕΣΜΕΝΟΝ, τὸν ἰσχνὸν καὶ λεῖον Ἀριστοφάνης λέγει. Idem VII. 32.

LVII. Τὸν δὲ ΧΟΡΤΑΙΟΝ (χιτῶνα) τοὺς προπώλας φορεῖν, ὡς ἀγοραῖον, Ἀριστοφάνης ἔφη. Idem VII. 60.

LVIII. ἀνήσω κροκύδα μασιγουμένην.

Idem VII. 64.

LIX. Τὸ μὲν γυναικεῖον ζώνιον — καὶ ΣΤΡΟΦΙΟΝ ὀνόμαζον, ὡς Ἀριστοφάνης·

ἀλλὰ τὸ στρόφιον λυθὲν,
τὰ παιδιά μου ξέπιπλεν.

Idem VII. 67. Vide *Luſ.* 931. *Theſm.* 139. 255. 638.

LX. Τοὺς δὲ μεταλλέας ΘΥΛΑΚΟΦΟΡΟΥΣ Ἀριστοφάνης ἔφη.

Idem VII. 100.

LXI. Πρὸ δὲ τῶν καμίνων τοῖς χαλκεῦσιν ἦθος ἦν γέλοιά τινα κατηρτᾶν, ἢ ἐπισπλάττειν, ἐπὶ φθόνου ἀποτροπῇ. ἐκαλεῖτο δὲ ΒΑΣΚΑΝΙΑ, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἔφη·

Πλὴν εἰ περίαιτο βασκανίου τις δεέμενος,
ἐπὶ κάμινον ἀνδρὸς χαλκέως.

Idem VII. 108. ubi tranſpoſitis vocibus metrum luxatum.

LXII. ΝΕΙΝ ΕΞ ΤΠΤΙΑΣ, μάθημα κολυμβητῶν, Ἀριστοφάνης εἶπε. Idem VII. 138.

LXIII. Ναῦται. οἷς προσήκει καὶ αἱ παρ' Ἀριστοφάνει ΝΑΥΤΡΙΑΙ.

Idem VII. 139.

LXIV ΒΩΛΟΚΟΠΕΙΝ Ἀριστοφάνης εἴρηκε.

Idem VII. 141.

LXV. Τὴν δὲ σμινύην, ΣΜΙΝΥΔΙΟΝ Αριστοφάνης καλεῖ.
Idem VII. 148.

LXVI. Αριστοφάνης δὲ γυναῖκα ΘΕΡΙΣΤΡΙΑΝ, καὶ ΦΡΥΓΑΝΙΣΤΡΙΑΝ. Idem VII. 150.

LXVII. λεπρᾶν
κεράμιον ὀξηρόν.
ἀντὶ τοῦ μυδᾶν, Αριστοφάνης λέγει. Idem VII. 162.

LXVIII. ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΝ Αριστοφάνης ἔφη.
Idem VII. 177. In *Concion.* mentio fit mulierum μυροπωλίδων, v. 841.

LXIX. ΒΟΗΛΑΤΕΙΝ, καὶ ΟΝΗΛΑΤΕΙΝ Αριστοφάνης εἶπεν.
Idem VII. 187.

LXX. ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΝΑΥΤΑΙ. Αριστοφάνης.
Idem VII. 190.

LXXI. Κιρνάντες γὰρ τὴν πόλιν ἡμῶν, κοτυλίζετε τοῖσι πένησιν.
Idem VII. 195.

LXXII. ΛΙΒΑΝΩΤΟΠΩΛΕΙΝ Αριστοφάνης ἔφη.
Idem VII. 196.

LXXIII. ΒΙΒΛΙΔΑΡΙΟΝ, παρ' Αριστοφάνει.
Idem VII. 210.

LXXIV. Ἀλλ' ὁ μὲν μεγάλης πόλεως πολίτης, μεγαλοπολίτης ἂν λέγοιτο· ὁ δὲ μικρᾶς, μικροπολίτης. ὅθεν καὶ Αριστοφάνει εἴρηται τὸ ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.
Idem IX. 25. Recte H. Stephanus Thes. T. III. col. 474. nomini μικροπολίτης auctorem Aristophanem adsignat: exstat enim *Equit.* 817.

LXXV. Διστάζειν. ἐπὶ τούτου δὲ ἴσως καὶ τὸ ΕΙΚΟΒΟΛΕΙΝ, Αριστοφάνους εἰπόντος·
Εἰκοβολοῦντες καὶ πλάττοντες.
Idem IX. 154.

LXXVI. Εὐπετῶς, καὶ τὸ παρ' Αριστοφάνει ΕΥΚΟΠΩΣ. Id. IX. 162.

LXXVII. Βαλανεὺς δ' ὠθεῖ ταῖς ἀρυταίναις.
Idem X. 63. Nomen ἀρύταινα occurrit *Equit.* 1091.

LXXVIII. ΚΑΛΑΜΙΝΟΥΣ ΑΥΛΟΥΣ Αριστοφάνης ἔφη.
Idem X. 153.

LXXIX. Αριστοφάνης δὲ χρησμόν τινα παίζει·
Μή μοι Αθηναίους αἰνοῖτ' ἄν· μολγοὶ ἔσονται.
Idem X. 187. Confer Schol. ad *Equit.* 959. unde χρῆσιν inter fragmenta *Agricolarum* protulimus, ad quod drama hic versus etiam pertinere videtur.

LXXX. Εστι δὲ ΑΓΚΥΡΑ καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων. Αριστοφάνης.
Suidas in ἀγκύρισμα, emendatus ex Hesychio in ἄγκυρα.

LXXXI. ΑΝΑΣΗΚΩΣΑΙ. ἀνταποδοῦναι, ἢ ἀναλαβεῖν, ὥσπερ οἱ ἱστάντες. οἷον ἐξισῶσαι τῷ λείποντι ἢ πλεονάζοντι. οὕτως Αριστοφάνης.
Suidas in voce.

LXXXII. Ρήματά τε κομψὰ καὶ παίγνι' ἐπιδεικνύναι,
πάντ' ἀπ' ἀκροφυσίων, κἀπὸ κιναβευμάτων.
Idem in ἀπ' ἀκροφυσίων. Versus sunt pæonici.

LXXXIII. ΑΠΕΣΚΟΤΩΜΕΝΑ. ἐσκιαγραφημένα, κεχρωσμένα — οὕτως Αριστοφάνης.
Idem in voce.

LXXXIV. ΑΥΑΙΝΕΤΑΙ. ξηραίνεται. Αριστοφάνης·
Ενταῦθα δὴ παιδάριον ἐξαυαίνεται.
καὶ ἑτέρωθι·
ὥστ' ἔγωγ' ηὐαινόμην
θεώμενος.

LXXXV. ΑΦΑΙΡΕΙΝ ΚΡΟΚΙΔΑΣ. ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἕνεκεν κολακείας. Αριστοφάνης·
Εἴ τις κολακεύει παρὼν, καὶ τὰς κροκίδας ἀφαιρῶν.
Idem in voce.

LXXXVI. ΤΥΦΛΟΤΕΡΟΣ ΛΕΒΗΡΙΔΟΣ. Αριστοφάνης.
Zenobius Proverb. II. 95. Suidas in γυμνότερος Ιαλέμου. Confer *Amphiarai* fragm. ultimum. Ad unum eundemque Comici locum pertinent forte diversorum Grammaticorum notæ, & proinde ad *Amphiaraum* fragmentum hocce referri possit.

XXXVII. Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδάνιπτρον.
Αριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων.
Suidas in voce. Nomen ποδάνιπτρον exstat supra in Heroibus, p. 247.

XXXVIII. Ελεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι, ΚΑΤΑΧΥΤΡΙΣΑΙ, ὡς Αριστοφάνης. Suidas & Etym. M. in ἐγχυτρίστριαι.

XXXIX. Απόμακτρα σκυτάλων ἐσκιοτροφημένα.
Suidas in ἐσκιοτροφημένα, ubi nugas agit Kusterus. In σκύταλον, quam vocem hic obscœno sensu adhibuit, primam aliis in locis corripit Comicus. *Concion.* 78.

Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται.

Corripitur etiam in σκυτάλη. Vide *Lysistr.* 991. 992. Quoad sensum autem hujus fragmenti, ut a librariis perversum fuit, sane nihil certi definiri potest: vide tamen quid sub hac corruptela latere possit. Conjicio,

ἐσκιατραφημέναι
σκυτάλων ἀπομάκτριαι.

C. ΕΥΘΕΤΗΣΑΙ. κοσμῆσαι, συνθεῖναι. οὕτως Αριστοφάνης.
Idem in voce. Forte addendum τὰς τρίχας, ut apud Pollucem II. 31.

CI. ΛΟΓΑΡΙΑ, οἱ λόγοι· Αριστοφάνης.
Idem in voce. Confer Pollucem II. 122.

CII. ΜΕΤΡΕΙΤΩ, παρασχέτω. Αριστοφάνης·

πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

Idem in voce.

CIII. ΜΗΛΩΣΑΙ. τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. καὶ τὴν φάρυγγα μηλῶσαι, τὸ διαχρῖσαι τῷ δακτύλῳ. καὶ Αριστοφάνης·

Τὸν φάρυγγα μηλώσας, δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

Idem in voce.

CIV. ΝΥΚΤΙΛΟΧΟΙ, λῃσταί. καὶ νυκτὶ περιπλανὴς, παρὰ Αριστοφάνει. Idem in voce.

CV. ΟΝΥΧΙΖΕΤΑΙ, ἀκριβολογεῖται. οὕτως Αριστοφάνης.
Idem in voce.

XCVI. Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Idem in πρόσισχε.

XCVII. ΣΧΕΔΙΟΝ. ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης·

ταῦτα δὲ

σχεδίοις ἔοικε.

Idem in voce.

XCVIII. ΑΛΕΙΣΟΝ. λέγεται ἀρσενικῶς. οἷον· Γίνωσκε τὸν ἄλεισα καὶ τὰ γράμματα.

Auctor Etymol. M. in voce. Comici versus sic forte olim legebatur:

Γίγνωσκ' ἄλεισον τόνδε καὶ τὰ γράμματα.

XCIX. ΑΝΑΖΥΓΩΣΑΙ, τὸ θύρας ἀναπετάσαι. Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Confer Pollucem X. 26.

C. Κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητός.

Idem in βάβαξ.

CI. ΒΕΛΕΚΟΙ. ὄστρια. Καὶ τῶν βελέκων. Ἀριστοφάνης.

Idem in voce.

CII. ΒΡΟΤΑΧΟΣ. τὸν βάτραχον Ἰωνες, καὶ Ἀριστοφάνης.

Idem in voce.

CIII. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ τὰς ὤας τοῦ ἱματίου, ΓΕΙΣΑ εἶπε.

Idem in γεισίποδες.

CIV. ΓΛΥΣΣΩΝ, ὁ γλυκύτερος παρὰ Ἀριστοφάνει — Γλύσσωνα συκα. Idem in voce.

CV. ΔΙΑΣΑΥΛΟΥΜΕΝΟΣ, ἁβρυνόμενος, καὶ διαθρυπτόμενος. Ἀριστοφάνης·

Ὁρῶ γὰρ ὡς ὄμφακα διασαυλούμενον.

Idem in voce. Aristophanis χρῆσις perperam vulgo subjicitur explicationi præcedentis vocis.

CVI. Καταντιβολεῖτον αὐτὸν ὑποπεπτωκότες —

Ἐκβαίνετον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι.

Idem in διώκετον.

CVII. Καὶ τῶν πρὸς εἴλην ἰχθύων ὠπτημένων.

Idem in εἴλη.

VIII. Ἰλίνα παντόφθαλμον ἄρπαγα τρίφων.

Idem in ἴλίνα.

IX. ΚΟΛΑΟΠΕΣ — ἐλέγετο δὲ καὶ τὸ νωτιαῖον δέρμα, διὰ τὸ τὴν κόλπον ἐξ αὐτοῦ γίνεσθαι. ὅθεν Ἀριστοφάνης τὴν σκληρότητα Αἰσχύλου ἐνδεικνύμενος ἔφη· Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλποις ἐοικέναι.

Idem in voce Sed luxatum metrum, quod sic constare potest:

Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλποις προσεικέναι.

X. ΚΡΟΑΙΝΩ, τὸ κλύπω καὶ ἠχῶ. Ἀριστοφάνης, τὸ τοῖς ποσὶ σπαρτᾶν καὶ κροτεῖν. Idem in voce.

XI. Ποῖ κῆχος; — εὐθὺς Σικελίας.

Idem in ποῖ κῆχος. Confer Hesych. in voce.

XII. ΤΑΡΡΩΜΑ, τὴν κωπηλασίαν. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in ταῤῥοῖ.

XIII. ΤΕΤΡΑΧΙΖΕΙΝ, οἷον ἐπὶ τετάρτῳ μέρει τι ποιεῖν. Ἀριστοφάνης. Idem in voce. Confer Hesychium.

XIV. ΤΠΟΖΥΓΙΩΔΕΣ ΠΡΑΓΜΑ. Ἀριστοφάνης.

Idem & Suidas in ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος.

XV. ΤΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΗ, ἐσλιττισμένη. Ἀριστοφάνης.

Idem in ὑπόγραμμα. Confer Hesych. in ὑπογράμματα.

XVI. ΤΠΟΞΥΛΟΣ, ὁ πίθηλος, ὡς ὑπόχαλκος. οὕτως Ἀριστοφάνης. Idem in voce. Confer Pollucem III. 56.

XVII. ΦΑΥΣΙΓΓΕΣ, οἱ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐν ταῖς κνήμαις σπῖλοι. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Idem in φαύσιγγες, ut perperam excusa hæc vox. Confer Piersonum ad Mœrin p. 397.

XVIII. ΧΕΙΡΟΝΙΠΤΡΟΝ, τὸ κατὰ χειρὸς ὕδωρ. Ἀριστοφάνης.

Idem in voce. Usum hujus nominis confirmat ex Eupolide Pollux VI. 92. & X. 90.

XIX. Ἀριστοφάνης περὶ τοῦ Εὐριπίδου φησί·

Χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ σλόματος τῷ σλοζύλῳ.

Plutarchus de *audiendis Poëtis* p. 30. D.

XX. Δύναται γὰρ ἴσον τῷ δρᾶν τὸ νοεῖν.

Clemens Alex. p. 749.

CXXI. Βέβαιον ἕξεις τὸν βίον δίκαιος ὤν,
χωρὶς τε θορύβου καὶ φόβου ζήσεις καλῶς.

Idem p. 751.

CXXII. Αἰσχρὸν νέᾳ γυναικὶ πρεσβύτης ἀνήρ.

Idem p. 745.

CXXIII. Πολλαὶ γάρ, φασὶν, εἰσὶ συνήθειαι. καὶ ἄλλη μὲν Ἀθηναίων, ἄλλη δὲ Λακεδαιμονίων. καὶ πάλιν Ἀθηναίων διαφέρουσα μὲν ἡ παλαιά· ἐξηλλαγμένη δὲ ἡ νῦν. καὶ οὐχ ἡ αὐτὴ μὲν τῶν κατὰ τὴν ἀγρεικίαν, ἡ αὐτὴ δὲ τῶν ἐν ἄστει διατριβόντων. παρ' ὃ καὶ ὁ κωμικὸς λέγει Ἀριστοφάνης·

Διάλεκτον ἔχοντα μέσην πόλεως,
οὔτ' ἀστείαν ὑποθλιβυτέραν,
οὔτ' ἀνελεύθερον ὑπαγροικοτέραν.

Sextus Empiricus adverſus Grammaticos p. 264.

CXXIV. Ἐπὶ τῷ ταρίχει τὸν γέλωτα κατέδομαι.

Euſtathius ad Homerum p. 73.

CXXV. Ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς σίρουθοῦ καὶ ΣΤΡΟΥΘΙΖΕΙΝ, τὸ εὐτελῶς πως ᾄδειν, δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικός.

Idem p. 228. & 1411. l. 15.

CXXVI. Φέρει δὲ καὶ ἀπὸ χρήσεως τοῦ Κωμικοῦ τὸ ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΣ ΤΡΙΠΡΑΤΟΣ, καὶ πολλάκις ἀπημπολημένος.

Idem p. 725. l. 32. Confer Etymol. M. & Heſychium in παλίμβολος.

CXXVII. Τὸ δὲ ΣΩΣ εὕρηται, φασὶ, καὶ θηλυκῶς. Ἀριστοφάνης·

Οὕτω παρ' ἡμῖν ἡ πόλις μάλιστα σῶς ἂν εἴη.

λέγουσι δὲ καὶ ΣΑ, τὰ σῶα, οἱ παλαιοὶ, παρ' οἷς καὶ ΣΑ, ἡ σώα. Ἀριστοφάνης·

Ἡ μάζα γὰρ σᾶ, καὶ τὰ κρέα, χὠ κάραβος.

Idem p. 959. l. 41.

CXXVIII. Ὅτι Χάριτες ἐξῆν ὁ Τῶνες λέγεται. — ἄλλοι δὲ αἰνίττεσθαί φασι τὸ συμβαῖνον ὡς ἐπὶ πολὺ περὶ τοὺς τυχόντας χαρίτων. πᾶσι γὰρ τὸν Κωμικὸν, παρά τισιν

Ἅμα τετέλεσται καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.

ἡ καὶ

ἢ καὶ οὕτως,

Αμ' ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.

Idem p. 982. l. 43.

XXIX. Εκ τοῦ ἀθρόος γίνεται ΑΘΡΟΥΣ. οἷον· Αθρους ἐπελθὼν ὁ στρατηγὸς, ἤγουν σὺν ὅλῳ τῷ στρατεύματι. καὶ Αριστοφάνης·

Εστῶτας, ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους.

Idem p. 1387. l. 4. Confer Mœridis interpretes p. 19.

XXX. Πόθεν δ' ἐγώ σοι συγγενὴς, ὦ φαρμακέ;

Idem p. 1415. l. penult.

XXXI. Δικαστήριον ἱστοροῦσιν Αθήνησιν ἐπώνυμον τῆς Παλλάδος. Αριστοφάνης·

Ακων κτενῶ σε, τέκνον.

ὁ δ' ὑπεκρίνατο·

Επὶ Παλλαδίῳ, παρ' ᾧ, πάτερ, δώσεις δίκην.

Idem p. 1419. l. 52.

XXXII. Οτι τὸ ἀντίον ηὔδα, ταυτόν ἐστι τῷ ἀντικρὺ καὶ ἄντην πρὸς ὅπερ ἤκουσέ τις ἐκ τοῦ προλαλήσαντος. καὶ ἔστι πως ὅμοιον τῷ ΥΠΑΝΤΑΞ, οὗ μέμνηται Αἴλιος Διονύσιος, λέγων, ὡς δηλοῖ τὸ ἐξαντίας, φέρων εἰς χρῆσιν ἐξ Αριστοφάνους τὸ,

Εφευγε, κἀγὼ τῆς ὑπαντὰξ εἰχόμην.

Idem p. 1442. l. 2.

XXXIII. Εκάτης ἀγάλματα, αἱ κύνες. ταύτη γάρ φασι θύονται· ἣν καὶ κυνοπρόσωπον διαπλάττονται. Αριστοφάνης·

καὶ κύων ἀκράχολος

Εκάτης ἄγαλμα φωσφόρου γενήσομαι.

Idem p. 1467. l. 35.

XXXIV. Κώρυκον, τὸν θύλακον λέγει — οἱ δὲ παλαιοὶ, καὶ ΚΩΡΥΚΙΔΑ τὸ τοιοῦτον σκεῦος καλοῦσι, παράγοντες καὶ Αριστοφάνους χρῆσιν ταύτην·

Σπυρὶς οὐ μικρὰ, καὶ κωρυκὶς ἣ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.

Idem p. 1534. l. 47. Confer *Holcadum* fragm. XV. qua ex fabula hæc χρῆσις desumta videtur.

XXXV. Εἰ δὲ τοῦ ἄρκτου ὑπεξαιρεθέντος τοῦ τ, οὐ γέγονε σημασίας

ἐναλλαγὴ, οὐ μὴν οὐδὲ γελοιασμὸς, ἀλλ' ὁ Κωμικὸς τὸ ν ἐξέλιπε, γέλωτα ἐκίνησεν, εἰπὼν οὕτω·

ψελλόν ἐστι, καὶ καλεῖ
τὴν ἄρκλον, ἄρτον· τὴν δὲ Τυρὼ, τροφαλλίδα·
τὸ δ' ἄσπυ, σῦκα.

Idem p. 1535. l. 20.

CXXXVI. ΣΤΙΓΩΝ, καὶ ΠΕΔΩΝ, δοῦλος ὁ σλαγματίας καὶ πεδήτης, παρὰ Ἀριστοφάνει. μετ' ὀλίγα λέγει ὅτι τριπέδων, ὁ τρίδουλος.

Idem p. 1542. l. 48. ubi depravata eſt ſcriptura, quam emendavimus. Vide Heſychii interpretem ad *σλαγών*, a quo docemur hac voce uſum fuiſſe Comicum in *Babyloniis*.

CXXXVII. Τὴν δὲ ἐκ ξύλων τετμημένων σύνθεσιν τοῦ, εἴτε φανοῦ, εἴτε λύχνου, δηλοῖ, φασι, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ·

τῶν ἀκαντίων
συνδοῦντες ὀρθὰ τρία, λυχνείῳ χρώμεθα.

Idem p. 1571. l. 17. ubi poſthabita metri ratione legitur λυχνίῳ.

CXXXVIII. Καὶ τὸ ἐπικοκκάζειν ὕβρει, ἢ, κατά τινας, ἐπιμηκάζειν· ὅθεν παρ' Ἀριστοφάνει τὸ, ΑΟΙΔΟΣ ΕΠΙΚΟΚΚΑΣΤΡΙΑ.

Idem p. 1761. l. 26.

CXXXIX. εἶτα δὴ
σύ γ' εἰς πόλιν ἄξεις τήνδε τὴν ὀνώνιδα;

ὄνομα βοτάνης ἡ ΟΝΩΝΙΣ, δι' ἧς ἐπ' ἀλογίᾳ ἴσως ὁ Κωμικός τινα σκώπτει καὶ ῥαθυμίᾳ.

Idem p. 1788. l. 21.

CXL. Ἐν δὲ ἀνωνύμῳ ῥητορικῷ λεξικῷ γράφεται καὶ ὅτι ὀξυτόνως καὶ συνεσταλμένως ΟΑΙ ἱματίων. φέρει δὲ καὶ χρῆσιν τοῦ Κωμικοῦ, τὸ·

Οτε τὰς ὀὰς ἐποιήσατο.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Nihil apud veteres Grammaticos enotatum ex Ariſtophanis ramate, cui titulus fuit ΠΟΙΗΣΙΣ, quod tamen a Priſciano tatum reperio, cum χρήσει ex eo prolata. Multum in eo loco ffert H. Putſchii editio ab Aldina, qua uti ſoleo, & in qua hil horum comparet: in poſteriori autem hæc leguntur p. 1198. ttici παρά σι pro παρά σου, quomodo & nos, *apud te.* Ariſtophanes ΟΙΗΧΕΙ· (ſcr. ΠΟΙΗΣΕΙ.) Γυναῖκα δὲ ζητοῦντες, ἵνα δ' ων, νυνὶ ἐφῇς, ἵνα εἴ παρά σε.

Sunt hæc corruptiſſima, quæ ideo tantum profero, ut qua cunque auctoritate hæc fabula Ariſtophani adſeratur.

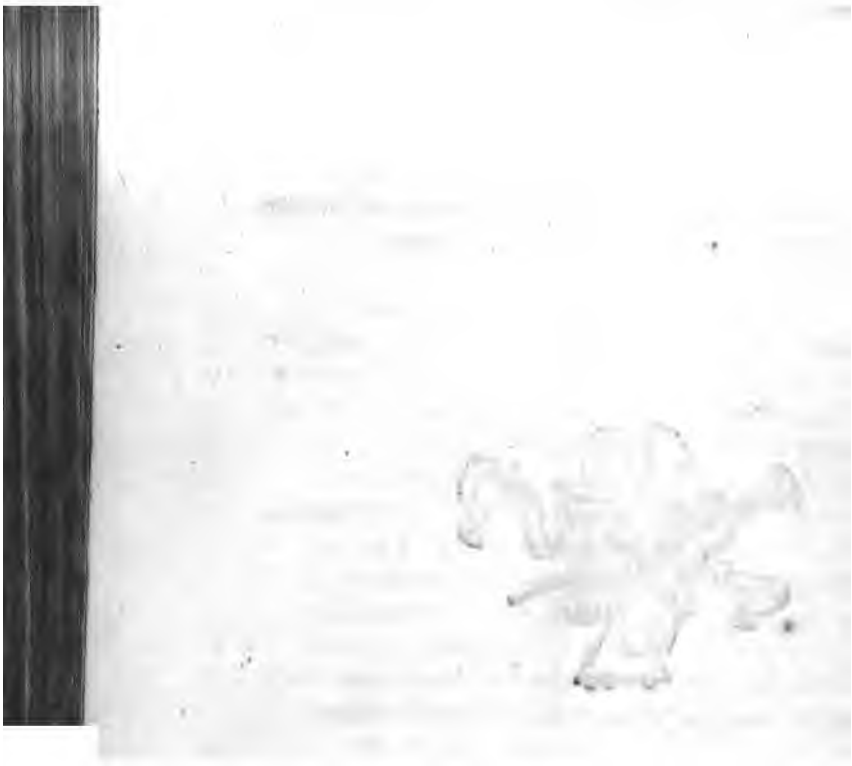

IN

ARISTOPHANEM

VARIÆ LECTIONES,

NOTÆ

ET

EMENDATIONES.

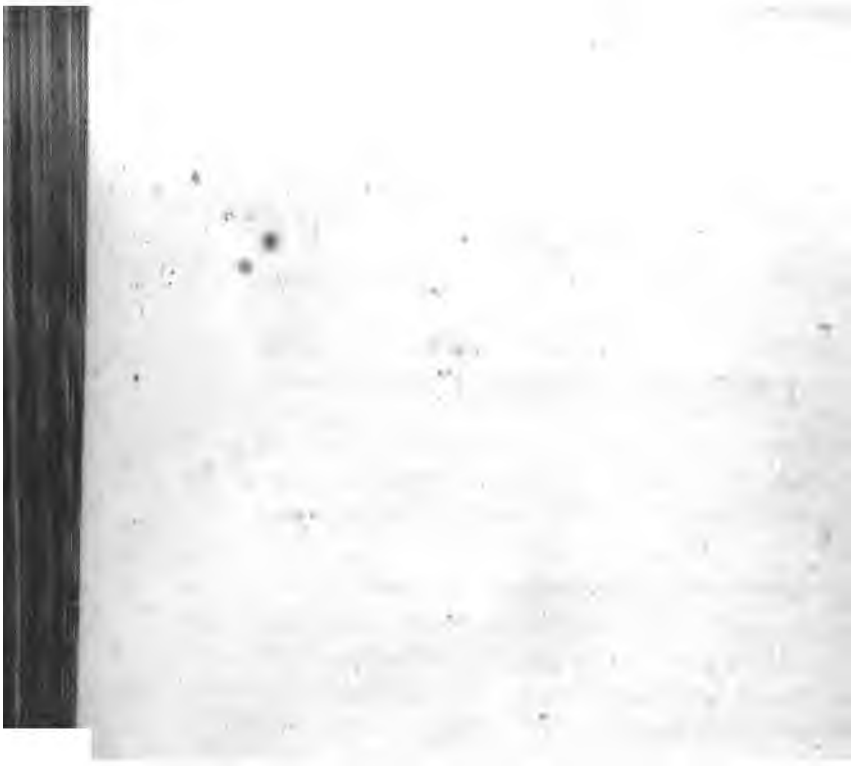

IN EQUITES.

a fuit hæc fabula ad eosdem tres codices, quorum syllabus est notis in Aves.

GUMENTUM ad fidem membranarum emendavi, quibus fertur optima lectio lin. 11. τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ις ἵππων, quod ad parabasis ultimam partem spectat. Vulræcipua ἵππων omissa, & simplex est κινδυνευόντων.

1. εἴκει θατέρῳ τῆς. Vulgo ἐκβάλλεται τῆς —

. l. 10. κύπτει φοβούμενος. In membr. κρύπτει. Mox ex eis ροφανεὶς αὐτὸς, pro vulgato προφανῶς αὐτό.

1. ἔοικεν. Reliqua pars argumenti ab hac voce in membr. t.

Argumento metrico minus bene vulgo legitur v. 4. διαφο-. seq. copulam addidi, quam metri lex omnino requirit. σκατοφάγον prima corripitur.

lus dramatis Attico more scribi debuit ΙΠΠΗΣ, non, ut ΙΠΠΕΙΣ. Sic sequentis fabulæ titulum recte vulgati etiam ent ΑΧΑΡΝΗΣ, non ΑΧΑΡΝΕΙΣ. Vide Hemsterhusium 1 p. 274.

---

1. Παφλαγόνα. Huc respicit Eustathius ad Iliad. pag. 360. ες μὲν οὖν, ἀπὸ Παφλαγόνος ἐνδόξου ἀρχηγοῦ καλοῦνται. ἡ δὲ τὴν λέξιν παρέσυρεν εἰς ἀναιδῆ ῥήτορα, ὃν Παφλαγόνα ἔσκωψε, ἰὸν παφλάζειν ἐν δημηγορίαις.

υναυλίαν πενθήσομεν, Ολύμπου νόμον. Sic certissime versum ipius e Suida emendavit, apud quem, metro reclamante,

ξυναυλίαν πενθήσωμεν Ολύμπου νόμῳ.

rbo πενθήσομεν adposita, κλαύσωμεν, genuinæ vocis locum

invaſit: quapropter, quum ſyllaba ad verſus integritatem deficeret, primam nominis Ολύμπου produxerunt, ſcribendo Οὐλύμπου, cujus Jonicæ formæ voces quasdam tragicus quidem admittit ſermo, comicus vero prorſus reſpuit. ἵνα cum futuro indicativi paſſim ab Atticis conſtruitur eleganter. Gloſſator uſitatiorem ſua ætate conſtructionem indicavit in interpretatione κλαύσωμεν. Non heri nec nudius tertius transvectio illa gloſſæ in textum facta. Nam præterquam quod vetuſtiſſimæ πόστræ membr. κλαύσωμεν exhibent, non aliam lectionem cognovit Euſtathius, qui hunc verſum laudat ad Iliad. p. 1175. extrema. Ολυμπος καὶ κύριον ὄνομα ἦν αὐλητοῦ τινος, οὗ νόμος ὀθνεῖακὸς περιήδετο, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ Κωμικὸς ἐν τῷ, ξυναυλίαν κλαύσωμεν Ολύμπου νόμῳ. Ubi obſerves non magis illum quam Suidam Jonicam formam Οὐλύμπου agnoſcere. Videndus Toupius ad Suidam T. III. p. 155. & in Curis nov. p. 101. Olympus Marſyæ fuit amaſius & diſcipulus, quem idcirco *carum* magiſtro dixit Ovidius Metam. VI. 392. ubi cum Heinſio lego:

Illum ruricolæ, ſilvarum numina, Fauni,
& Satyri fratres, & tu quoque carus, Olympe,
& Nymphæ flerunt.

Apollodorus Olympum Marſyæ patrem facit: alii, quorum potior auctoritas, Marſyam Hyagnidis filium fuiſſe perhibent, quos ſequitur Antipater Theſſ. Epigr. XXIX. ubi Hyagnis filii mortem fleviſſe innuitur.

10. Hic verſus perperam vulgo Demoſtheni continuatur. In tribus codd. præfixam habet perſonam Niciæ.

11. τί κινυρόμεθ' ἄλλως; Gl. in C. θρηνοῦμεν ματαίως.

14. Membr. & C. ἵνα σοι μὴ μάχωμαι. Iſtud σοι e gloſſemate eſt. In fine verſus vulgo legitur γὼ μὲν οὖ. In C. μὲν οὖν. Oportuit οὔκ, ob vocalem initio ſequentis verſus.

16. πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἅμὲ χρὴ λέγειν; Verſus eſt Euripidis in Hippolyto 346.

17. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. Juxta Scholiaſtam ΘΡΕΤΤΕ vox eſt barbara θαῤῥεῖν ſignificans. Videtur potius ἐπιφώνημα eſſe, ſeu

verbium incitandi, ut ἀρύ, σίττε vel σίττα, aliaque, quorum nonnulla recenſet Euſtathius ad Iliad. p. 855. l. 19. Hac voce θρίττε uterentur forte agaſones, muliones, iique qui jumenta ſarcinaria & auſtra ducebant, ut hodie ejusdem conditionis homines gallice mentis clamare ſolent *hardi!*

18. κεμψευριπικῶς. Sic bene tres codd. Vulgo, ſyllaba extra numerum excurrente, κομψευριπιδικῶς. Nominis Εὐριπίδης ſecunda ſyllaba ſemper producitur, quod librariis vel editoribus ignoratum frumpendis verſibus ſæpius occaſionem dedit. Vide ad Ran. 771. et ib. 1371.

19. μὴ διασκανδικίσῃς. *Ne mihi futilia loquere, inſulſa, & tam illius pretii, quam ſunt ſcandices.* Scandix quoque in olere ſilvestri a Græcis ponitur. Hæc eſt, quam Ariſtophanes Euripidi poëtæ ejicit joculariter, matrem ejus ne olus quidem legitimum vendidiſſe, ſed ſcandicem. Verba ſunt Plinii T. II. pag. 278. reſpicit ad Acharn. v. 478.

σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.

Quicunque ſe offert occaſio, Euripidi Comicus noſter humiles natales exprobrat, oleraque agreſtia, quibus vendendis mater illius victum quærebat. Vide Theſm. 456. 910. Ran. 840.

20. ἀπόκινον, id eſt φυγήν, ἀποχώρησιν. Peculiariter ſic appellatur ſaltatio quædam laſciva, de qua vide Meurſii Orcheſtram in κόκκυς.

26. ἦν, οὐχ ἡδύ; Sic bene ſcriptum & diſtinctum in B. Vulgo non interpoſita diſtinctione, ἦν οὐχ ἡδύ. ἦν hic valet ἰδοὺ, ut bene ponit Scholiaſtes. ἦν, ἰνί. Poſterius occurrit Pl. 75. Sæpe aggregatur ἦν ἰδού: hocque modo ſcribendum eſſe exiſtimo, potius quam ἰδού, ut excudi paſſus ſum Ran. 1390. & Pace 327.

29. Vulgo ſic legitur numeris prorſus corruptis hic verſus:

ὅτιὴ τὸ δέρμα τῶν ὑεφομένων ἀπέρχεται.

Conjeceram primum:

ὅτιὴ τὸ δέρμα τὸ ὑεφόμενον ἀπέρχεται.

Poſtmodo in B. lectionem reperi, quam exhibui:

τὸ δέρμ' ὁτιὴ τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.

Menda hujus versus interpretes latuisse videtur, quorum a nemine quicquam observatum reperio.

32. Sic vulgo legitur hic versus:

ποῖον βρετέττας; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

Lectio est ineptissima. Istud βρετέττας ne græca quidem vox est, nec audiendus est fatuus Græculus, qui eam tuetur. In membr. & in C. scriptum, ut edidit Bern. Junta, ποῖον βρέτας; ἐτεὸν — Quum sic toto pede defectus esset versus, medelam huic malo excogitavit sciolus aliquis, vocemque auxit syllaba. At veram lectionem, eamque venustissimam, quam forte nemo conjectura adsecutus fuisset, servavit B.

βρέτας; ποῖον βρέτας; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς;

Jam sæpe observavimus solemnem librariorum culpam, quum vocem bis in uno versu positam semel tantum scriberent. Loca indicata sunt plurima in nota ad Conc. 998.

35. προσβιβάζεις, id est πείθεις, παραινεῖς. Vide ad Av. 425.

36. θεαταῖσιν. Male vulgo omissum ν paragogicum. Vide not. ad Thesm. 450.

41. ἀκράχολος. Sic bene C. ut est in Aldina. In membr. ἀκρόχολος, metro reclamante, ut edidit Bern. Junta. In B. ἀκρήχολος. Attica forma est ἀκράχολος, secunda producta, ut in θηβαγενὴς, νοθαγενὴς, ἰθαγενής. Eustathius ad Iliad. p. 1243. l. 21. κοινότερον δὲ τοῦ κυνάμυια, τὸ κυνόμυια. καὶ ἐξ ἐκείνου δοκεῖ γενέσθαι τοῦτο· καθὰ καὶ ἐκ τοῦ μεσοπόλιος, ὁ μεσαπόλιος, καὶ ἐκ τοῦ τιθοβώσσειν, τὸ τιθαβώσσειν· ἐξ ὧν τὸ τιθαιβώσσειν, καὶ ὁ μεσαιπόλιος. ἔτι δὲ καὶ καθὰ ἀκρόχολος, ἀκράχολος παρ' Ἀττικοῖς. Male etiam apud Suidam in ἄγροικος, ubi hic versus profertur, est ἀκρόχολος, & pro κυαμοτρὼξ, glossema φιλόδικος.

42. Πνυκίτης. Sic recte scriptum in B. C. ut Bern. Junta edidit. Perperam in membr. ut in Aldina Πυκνίτης. Vide not. ad Thesm. 658. Δῆμος hic accipitur pro nomine proprio viri, & Πνυκίτης pro gentili, tanquam si Πνὺξ pagus esset: *Demus Pnycensis.*

46. καταγνοὺς, id est καταμαθών. Vel abundat præpositio, vel

ıplicis significationem intendit. Sic Æschylus Eumen. 576.

σιγᾷν ἀρήγει, καὶ μαθεῖν θεσμοὺς ἐμοὺς
πόλιν γ' ἅπασαν ἐς τὸν αἰανῆ χρόνον,
καὶ τῶνδ' ὅπως ἂν εὖ καταγνωσθῇ δίκη.

ut horum accurate probeque cognoscatur causa. Ad quem locum de quæ Abreschius observavit L. III. p. 85.

49. Suidas: κοσκυλμάτια, τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμ-ιτα. Dixit autem Comicus ἐξηπάτα κοσκυλματίοις ἄκροις ad Cleonis ·isionem, cui perpetuo sordidam artem objicit, quam exercuerat, ıtequam ad rem publicam accessisset: & hoc præter exspectationem l. Nam consentaneum erat, ut observat Scholiastes, dicere, ἐξη-ίτα λογαρίοις αἱμύλοις.

50. ἐκδικάσας μίαν. Supple δίκην, cognatum verbo substanti-ım: non, ut Scholiastæ placet, ἡμέραν. ἐκδικάσας autem nihil hic agis notat, quam simplex δικάσας. Vesp. 594.

κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας.

59. βυρσίνην. Salsus jocus. μυρσίνην, *myrti ramum* exspectasses: l de coriario loquens, βυρσίνην, vocem a βύρσα fictam, dixit. ı conviviis famuli frondosis ramis muscas a mensa abigebant. Ad ınc morem respiciens Comicus scutica Cleonem armatum rhetoras t abigere, innuens eum ægre pati, si quis alius rhetor ad populum :rba facere velit.

61. σιβυλλιᾷ. χρησμῶν ἐρᾷ. χρησμοὺς φαντάζεται. μαντικῶς ἔχει. lures vide apud Suidam expositiones, e quibus illæ potiores sunt.

62. μεμακκοακότα. Suidas: τὰ τῆς Μακκοῦς φρονοῦντα. Μακκὼ ὲρ καὶ Λαιμὼ ἐγένοντο ἐνεαὶ, τουτέστι βαρέως νοοῦσαι. Hesych. μακ-ᾷν (male vulgo μακοᾷν) παραφρονεῖν. Ad quam glossam vide inter-retes. Infra 396.

καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

hi exponitur ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἐστιν. Vide infra ad v. 198.

66. λέγων ταδί. Vulgo τάδε. Illud magis Atticum est, & hia-um lenit.

68. εἰ μή μ' ἀναπείσει — Solœce vulgo ἀναπείσῃ. Invitis codd. mendam illam ſuſtuleram: poſtea in C. ſinceram reperi, quam repoſueram, lectionem, ἀναπείσει. Vide not. ad Veſp. 190. 437. τήμερον adfirmant membr. Vulgo, contra Comici uſum, σήμερα. Vide Pierſonum ad Mœrin p. 364.

72. ποίαν ὁδὸν νῷν τρεπτέον. Vulgo νώ, manifeſta menda. νῷν repoſueram, quod poſtmodum reperi in C. ubi tamen minus accurate ſcriptum νών. Emendationem a Pierſono ad Mœrin p. 265. præceptam fuiſſe nunc primum comperio. In membr. hic & ſequens verſus in textus ſerie omiſſi fuere librarii oſcitantia, qui eos in margine repoſuit, ſcripſitque νῦν pro νῷν.

78. ἐν Χαόσι. Alluſio ad verbum χαίνω, quia ſic divaricatis crūribus podex hiat. In Veſp. 1493.

πλήσσει Φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ,
σκέλος οὐρανιὸν γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει.

Forte etiam his verbis Cleonem ut impudicum traducere voluit Comicus.

79. τὸ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς. Alluſio ad verbum αἰτεῖν. Similis jocus eſt in Marci Argentarii Epigrammate:

Αὐλιγόνη, Σικελὴ πάρος ἥσθά μοι· ὡς δ' ἐγενήθης
Αἰτωλή, καγὼ Μῆδος ἰδοὺ γέγονα.

ὁ δὲ νοῦς ἐν Κλωπιδῶν. Vulgo minus concinne ὁ νοῦς δ' ἐν — Subauditur δήμῳ. Pagus erat Atticæ Κρωπία dictus: gentile Κρωπίδης, cujus ad imitationem Comicus finxit nomen Κλωπίδαι, tanquam a Κλωπία. Alludit autem ad κλώψ, κλέπτης, innuitque Cleonis furacitatem. E fictis pagorum nominibus ſæpe jocum petit. Vide not. ad Av. 1126. Hujus loci meminit Euſtathius ad Odyſſ. p. 1764. l. 30. μήποτε δὲ καὶ εὐφώνως καὶ ἀστείως τὸ τοιοῦτον ἐθνικὸν, ὁ Αἰτωλὸς, ἐκλέγη ἐκ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τῷ πικρῷ, ἵνα τὸν ἐπαίτην δηλώσῃ. κρᾶδιόν καὶ ὁ Κωμικὸς, εἴτε καὶ ἄλλως ἡ παροιμία, ὠφέλησε εἰπεῖν· Τὸ μὲν χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δὲ νοῦς ἐν Κρωπιδῶν. ἵνα σκωπτικῶς δηλώσῃ τὸν τὰς χεῖρας μὲν αἰτοῦντα, καὶ οἰονεὶ καὶ αὐτὸν λαλοῦντα, ἐμβαλὲ κυλῇ· (1083.)

τῷ δὲ νῷ κλέπτοντα. ὅτι δὲ οἱ παλαιοὶ καὶ κατὰ παραγραμματισμὸν τρικωλισμοῦ ἐκωμῴδουν, δηλοῖ μὲν καὶ τὸ Κλωπιδῶν. Κρωπιδῶν γὰρ ὤφειλεν εἶναι ὡς ἀπὸ γένους ἢ τόπου. δηλοῖ δὲ παρὰ τῷ αὐτῷ Κωμικῷ καὶ τὸ, Ο λᾶς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει. Veſparum verſus eſt 45. in quo mirum acumen captat Euſtathius, ὁλᾶς poſitum pro ὁρᾶς interpretando per ὁ λίθος.

81. ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν. Sic optime membr. ut edidit etiam Bern. Junta, ἂν hic potentiale eſt, & cum optativo conſtrui debet. Perperam vulgo ἀποθάνωμεν. *Sed vide, quonam modo mori poſſimus quam maxime viriliter.*

89. Poſt οὗτος ſignum interrogationis poni debuit. κρουνοχυτρολήραιον. Schol. ἀντὶ τοῦ φλύαρος. κρουνὸς, τὸ χύδην καὶ ἀκρίτως καὶ ἀθρόως ῥέον· λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συνέθηκεν οὖν ἐκ τοῦ κρουνοῦ, καὶ ληρεῖν, καὶ τῆς χύτρας ἀναισθήτου οὔσης. ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ ἀνόητον καὶ περιττολόγον.

90. εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν. Verbum hoc de vitiis ſolet adhiberi rebusque probroſis, non vero de iis quæ laudi vertuntur. εἰς ἐπίνοιαν ἐκωμῳδεῖν, εἰς ἀπονοιαν λοιδορεῖν. Inde eſt, quod vir quidam doctus hic ἀπόνοιαν, *amentiam, dementiam*, legendum eſſe cenſuerit. Sed nihil mutandum. Senſus perſpicuus eſt, nec interpretes latuit. λοιδορεῖν οἶνον εἰς ἐπίνοιαν eſt *vino convicium dicere circa ſolertiam*, ſeu *vino exprobrare quod ſolertiam non adferat.*

100. Notanda conſtructio καταπάσω ταῦτα βουλευματίων, pro βουλευματίοις. Quo exemplo adſtrui poteſt ſimilis phraſis apud Galenum, H. Stephano ſuſpecta, Theſ. T. III. col. 57. προσπάτλειν λουτρὰ ἁλῶν.

101. ὅτι οὐκ ἐλήφθην. Sic recte membr. & C. Vulgo ὅτ' οὐκ. Vide ad Lyſ. 611.

105. Heſych. ἐσκάναξον, ἔσχε. Ad quam gloſſam vide interpp. Etymol. M. ἐσκανάξαι, τὸ ἐσχέαι μετὰ ψόφου· ὃ ἐστὶ πολὺ, ὥστε πχεῖν.

111. ταῦτ' ἀτὰρ — Hic locus vulgo male interpunctus, & ab interpretibus male acceptus. Ordo eſt : ἀτὰρ δέδοικα ὅπως μὴ ταῦτα

τὰ βουλεύμαθα τεύξομαι τοῦ κακοδαίμονος δαίμονος. Verbum τυγχάνω cum quarto caſu conſtruitur. Exempla vide in notis noſtris ad Eurip. Or. 686. Med. 759. Vel, ſubaudita præpoſitione κατὰ, δέδοικα ὅπως μὴ κατὰ ταῦτα τεύξομαι τοῦ δαίμονος κακοδαίμονος.

115. βέβηται καὶ πέρδεται. Hic verborum ordo eſt in membr. Vulgo πέρδεται καὶ βέβηται.

123. Bacis antiquiſſimus fuit vates Bœotius, κατάσχεθος ἐν Νυμφῶν, ut ait Pauſanias pag. 828. qui ejus vaticinia legiſſe ſe teſtatur. Præterea duo alii fuere cognomines vates, de quibus videndus Ælianus V. H. XII. 35. & ejus interpretes.

129. σιυκοπεισκώλης. Etymol. M. ὁ τὰ σιυκοπέδα κωλῶν, τουτέστι καινοτόμα λέγει. δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐκράτη, ὃς Στύκοπος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ σιυκοπεισκώλης εἶναι.

132. προβατοσκώλης. Heſych. οὕτω κωμῳδεῖται Λυσικλῆς προβατοκάσκλος, γῆμας Ασκασίαν τὴν πόρνην. Ad quam gloſſam vide Interpp.

133. δύο τώδε κώλα. Etiamſi Atticis uſitatum eſſet δύω, quod pernegavimus in nota ad Ran. 1405. hîc tamen per metri legem ſtare non poſſet. δύο eſt in primariis editt. Imperite Ant. Fracinus prætulit δύω, quod e ſubſequentibus editt. prima adſcivit Frobeniana, unde in alias tranſiit, nemine reclamante. Mendoſe in membr. ut in Fracini cod. ſcriptum eſt δύω.

135. γένηται. Sic C. Vulgo γένοιτο. Illud magis ad loquendi normam exactum arbitror.

136. ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοκώλης ὁ Παφλαγών. Sic optime membr. In C. etiam ὁ Παφλαγών. Vulgo ἐπιγίνεται, & omiſſus articulus cum verſus labe. Nam nominis Παφλαγὼν primam ſemper corripit Comicus.

153. αὐτὸν ἀναδίδαξον. Is eſt vocum in membr. ordo, vulgato concinnior ἀναδίδαξον αὐτόν.

157. τί ἐστιν; Sic tres codd. Perperam vulgo ἐστί.

159. ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων. Sic optime Daweſius. Vulgo Ἀθηναίων peſſundato verſu. Nam in ταγὸς prima ſemper producitur, quod exemplis multis oſtendit catus Britannus. Alibi Ἀθηναίων

le a librariis positum pro Αθηνῶν occurrit, ut Nub. 401. Mirum em videri poterit ταγὸς, ταγεύω prima producta efferri, quæ coritur in ταγὴ, ταγοῦχος, ut observatum fuit nobis ad Lys. 105. præter usum ratio aliqua diversitatis petatur, in derivatione quæada est: dixerimque ταγὸς ortum ducere a præterito medio τέταγα: γὴ, ab aoristo secundo ἔταγον.

162. δευρὶ βλέπε. Sic membr. Vulgo δεῦρο, quod ad metrum ue bonum est. Illud magis Atticum.

164. ἀρχέλας. In membr. metro reclamante ἀρχέλαος.

165. τῆς Πνυκός. Sic A. B. Perperam vulgo Πυκνός.

166. κλαστάσεις, a themate κλαστάζω, quod ideo monendum xi, quia in hoc verbo gravis est error Henr. Stephani, Thes. T. . col. 223. B. Suidas: κλαστάσεις, κλάσεις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μνημένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Male in membr. κλαστήσεις, memoriæ falsus Stephanus citavit: haud enim arbitror illam lectio. m in ulla editione eum reperisse.

167. λαικάσεις. παρ' ὑπόνοιαν. Exspectabas σιτήσεις.

174. εἰς Χαλκηδόνα. Certissimam Palmerii emendationem hic & 1303. recepi. Libros qui nunc exstant invasit menda Καρχηδόνα rariorum stupore, quorum omnis turba rationi cedere debet.

175. In Av. 177. ἀπολαύσομαί τι γ', εἰ διαστραφήσομαι;

182. ἰσχύσαι. Sic B. C. Vulgo ἰσχύσειν.

190. ὅτι καὶ κακὰ κακῶς. Sic tres codd. & primariæ editiones nnes. In Frobeniana primum operarum errore καὶ omissum fuit; tinde claudicavit versus in sequentibus editt. nemine mendam animlvertente. Farreanum oraculum consulere dedignatus est Berglerus.

195. πῶς δῆτά φησιν ὁ χρησμός; Vulgo minus concinne φήσ'.

196. σοφῶς ᾐνιγμένος. Sic recte Suidas in ᾐνιγμένος. Vulgo σαφῶς. 'ide Toupium Cur. nov. p. 57. σοφῶς & σαφῶς facile a librariis permutari potuerunt. Idem contigit Acharn. 401.

198. κοάλεμον. Suidas: κοάλεμος, ματαιόφρων· κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάσθαι. καὶ ὁ ἠλίθιος καὶ ὁ ἀνόητος κοάλεμος. ἔγκειται τῇ λέξει τὸ ἠλέμαον, ἤγουν τὸ μάταιον, καὶ τὸ κοεῖν, ὁ ἐστι νοεῖν· ὁ οὖν ἀνόητος καὶ μάτην

νοῶν, κοάλεμος λέγεται. κοάλεμοι παρ' Ἀριστοφάνει οἱ ἠλέμαλα κεκοῦντες καὶ νοοῦντες. Eustath. ad Il. p. 636. l. 54. ἐκ τοῦ ἀλῶ ὁ ἠλεὸς γίνεται, ὅπερ ἐστὶ μάταιος, καὶ ὁ ἠλέματος· ἔτι δὲ καὶ ὁ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ κοάλεμος, ἤγουν ἐν τῷ κοεῖν, ἤτοι νοεῖν, ἀλώμενος. ὁποίου σημαινομένου ἐστὶ καὶ ἡ Ἀπακώ, τὸ παροιμιῶδες κύριον, καὶ τὸ κωμικῶς εἰπεῖν μακκοᾶν, ἴσον ὂν τῷ μὴ νοεῖν. ἐκ δὲ τοῦ εἰρημένου κοαλέμου, ὃς τὸν εὐήθη δηλοῖ, καὶ Κοάλεμός, φασιν, ὁ τοῦ Κίμωνος πρόπαππος, δι' εὐηθειαν. Ionicum est κεῶ pro νοῶ. Vide Bentleium ad Callimachi fragm. LIII.

207. Vulgo sic legitur hic versus:

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ἀλλᾶς τ' αὖ μακρόν.

ubi admodum invenuste vox μακρὸν bis posita, variata prioris syllabæ quantitate, idque contra prosodiæ legem: nam semper & ubique apud Comicum corripitur illa syllaba. Præterea, ut recte observavit Dawesius, postulat sermonis ratio, ut nomini ἀλλᾶς articulus, non secus atque antecedenti δράκων, comes adjungatur. Certissima est acutissimi viri emendatio:

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν.

210. αἴκε μή — Sunt ipsa oraculi verba, idcirco non sollicitanda, licet alias αἴκε in comico sermone locum non habeat. Proclive esset reponere ἤν γε μή —

211. τὰ μὲν λόγια καλεῖ με. Sic perspicue & distincte A. B. In C. λογίακαλεῖ. Vulgo λόγι' αἰκάλλει με, quæ lectio non prorsus spernenda. Nostra tamen verior est, quam exhibet etiam Cod. Vat. Kustero adhibitus.

219. Sic legitur hic versus in primariis editt. integro saltem metro:

ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Kusterus, non inspectis veteribus illis editionibus, quarum ad fidem ipse suam se recensuisse professus est, Genevensis mendam recoxit, in qua sic depravatus fuerat versus;

ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν, ἃ δεῖ.

Sicque in notis commentatur: *In versu hoc quædam redundant. Quare sic eum numeris suis restitues:*

ἔχεις τὰ πάντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

: *sic postea in cod. Vat. Palat. scriptum reperi.* At nos in tribus
ıstris codd. sine ulla varietate scriptum reperimus:

ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν, ἃ δεῖ.

uæ procul dubio vera lectio est. Melius enim in hac phrasi articu-
s omittitur.

220. τὸ Πυθικὸν, subauditur μαντεῖον.

221. τῷ Κοαλέμῳ, tanquam stultitiæ Deo.

230. ἐξῃκασμένος. Sic bene tres codd. Vulgo ἐξεικασμένος. Vide
ersonum ad Mœrin pag. 182. & Valckenarium ab eo laudatum ad
ıœnissas p. 54.

242. παραγένεσθε. Sic scribi debuit, flagitante metro, cujus ad
gem non adtenderunt, qui turpiter mendosum παραγίγνεσθε hîc re-
ınere passi sunt.

244. κἀναστρέφου. Repone κἀπαναστρέφου. Non typothetæ, sed
eum flagitium est, qui sic oscitanter describens posui, quod olim
rariis sæpissime accidit.

254. Εὐκράτης ille est, qui innuitur supra v. 129. Stupas ille,
: stupea texta primum vendebat: postea ditior factus moletrinam
buisse videtur, unde etiam κυρηβιοπώλης Comico nostro dicitur in
rsu quem ex deperdita fabula profert Scholiastes:

καὶ σύ γε κυρηβιοπῶλα Εὔκρατες στύπαξ.

261. Aliquid turbatum hîc esse nemo non animadvertere potest,
ıle cohærentibus sententiis ob duorum versuum transpositionem,
i loco suo sic reponendi sunt:

ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων, ἢ μὴ πέπων,
καὶ σκοπεῖς γε, τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
πλούσιος, καὶ μὴ πόνηρος, καὶ τρέμων τὰ πράγματα·
κἤν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου, διαλαβὼν ἠγκύρισας,
εἶτ', ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολήβασας.

ıncque sententiarum ordinem in versione secutus sum. — ἀμνοκῶν.
idas: προβατώδης, μωρὸς, εὐήθης. Vel, ut Eustathius exponit ad
iad. p. 962. l. 19. νοῶν ὡς ἀμνός.

264. διαλαβὼν ἠγκύρισας. Sic flagitante sensu & sermonis ratione legendum. Male vulgo διαβαλὼν, ἀγκυρίσας. διαλαμβάνειν est *medium prehendere*, quod luctatores facere solent, ut Casaubonus observavit. In διαβαλὼν manifestus est error ex frequentissima in hoc verbo literarum transpositione. ἠγκύρισας est secunda persona aoristi ab ἀγκυρίζω, quod verbum etiam palæstricum est.

265. αὐτὸν ἐνεκολήβασας. Mendosissime vulgo ἐνεκολάβησας, barbare & pessundato metro. Lapsi sunt in hoc verbo librarii omnes. In membr. scriptum ἀνεκολάβησας. In C. ἐνεκολώβησας. Nos veram lectionem restituimus. Hesychius: κοληβάζει, ἐσθίει, καταπίνει. Bona quidem verbi scriptura est: sed prava interpretatio. κοληβάζει significat περαίνει, βινεῖ, *pædicat*, *præcidit*, a κόλον & βαίνω: vel καταπατεῖ, ut exponit Suidas, παρὰ τὸ ἐπὶ κόλαις βαίνειν. κόλα δὲ ἡ γαστήρ. Sed prior significatio κωμικωτέρα. Non unius assis sunt Casauboni & Kusteri interpretationes. Eadem forma mox occurrit κυρηβάσει. κοληβάζω, κυρηβάζω.

268. ἀνδρίας. Sic B. C. Vulgo ἀνδρείας.

269. μάσθλης. Suidas: ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης ἄνθρωπος, ὁ μεμαλαγμένος καὶ ἐντριβὴς ταῖς πονηρίαις. τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ γλοιός. Respicit ad Nub. 449. μάσθλη, μάσθλημα, *alutam* significat, *pellem confectam & subactam*. — ὑπέρχεται ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς. Male vulgo post ὑπέρχεται distinguitur, & versu seq. ἐκκοβαλικεύεται legitur, quo cum verbo, intransitive significante, γέροντας ἡμᾶς construunt: hi vero accusativi ad ὑπέρχεται pertinent. Proinde copulam quæ librarii errore exciderat, bene reponit Toup. ad Suidam III. 258. Non autem κ' ἐκκοβαλικεύεται scribi debuit, verum ex Atticismi usu, κἀκκοβαλικεύεται. Nam in omnibus vocibus ex καὶ ἐκ crasis fit in κἀκ. Sic Ran. 201. κἀκτενεῖς. 426. κἄκλαε, κἀκεγράγει. Conc. 603. κἀκτήσατο. Av. 1108. κἀκλέψουσι. Vesp. 444. κἀξωμίδων.

277. Thesm. 94. τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

287. κατακεκράξομαί σε κράζων. Perperam vulgo σου pessundato metro. Ut superiori versu καταβοήσομαι cum accusativo construitur,

κατακεκράξομαι cum eodem casu, non aliter ferente trochaico
In Acharn. 711.

κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς τοξότας τρισχιλίους.

um verbis compositum tres casus promiscue adsciscit. Non
Comicum scripsisse sola evincit metri ratio, cui accedit Pri-
uctoritas, Kustero laudati. Locus est in Aldina editione, qua
ol. 234. verso.

92. βλέψον εἴς μ' ἀσκαρδάμυκτος. Sic omnino legendum. In
lectione versus claudicat syllaba redundante, βλέψον εἰς ἔμ'
ἀμυκτος. In A. βλέψον μ' ἀσκαρδάμυκτος, numeris itidem cor-
qui facile restituuntur reposita præpositione εἰς.

94. εἴ τι γρύξεις. Sic recte B. ut edidit Bern. Junta. Perperam
γρύζεις. Facillime permutantur literæ ξ & ζ. quod & in hoc
acciderat Pl. 598.

12. ἐκκεκώφηκας. Sic tres codd. Suidas, si huc respexit, me-
falsus ἀνακεκώφηκας citavit, quod compositum græcæ linguæ
dversari censet summus Hemsterhusius ad Luciani Timon.
4.

8. πρὶν ἡμέραν φορῆσαι. Id est πρὶν τινὰ αὐτὸ φορῆσαι ἡμέραν.

9. Vulgo legitur fœde corruptis numeris:

καὶ νὴ Δία, κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων.

est tetrameter jambicus acatal. quo metri genere siquis un-
Græcis alius usus est, Comicus sane noster nuspiam; neque
lios inter trochaicos ejusmodi versum immisisset. Certissime
t Kusterus:

κἀμὲ, νὴ Δία, τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατάγελων.

10. τοῖς δημόταις. Perperam vulgo, metro jugulato, δημόται-
sus labem animadvertit Kusterus, sed pravam adhibuit mede-
rticulum τοῖς ante φίλοις delendo.

11. Pagus Atticæ Περγασή. Vide Meursium in hac voce.

17. ὁ δ' Ιπποδάμου. Sic codd. Subaudiendum videtur υἱὸς, quæ
tissima est ellipsis. Illone autem modo legas, an Ιππόδαμος,
rem hujus loci perinde est.

330. καὶ πάρεισι. Sic optime membr. & C. Inepte vulgo παρέξει. *Vincet te nequitia.* πάρεισί σε πανουργία. Pro αὐτόθεν perperam in membr. & in margine codicis B. pro varia lectione, eſt ἐνθαῦθα.

331. Hic & ſequens verſus in unum conjuncti ſic vulgo leguntur:

ἐν πανουργίᾳ τε, καὶ θράσει, καὶ κοβαλικεύμασιν.

Quodnam ſit illius verſus metrum, exſpecto qui me doceat. Præpoſitionem ἐν membr. non agnoſcunt, nec C. verſusque in hoc diſtincti, ut eos exhibui.

πανουργίᾳ τε, καὶ θράσει,
καὶ κοβαλικεύμασιν.

Prior dimeter eſt jambicus: alter trochaicus catalect. Alibi monui in κόβαλος α longum eſſe, quam proſodiam ſervant derivata. Vide & dimetire verſum ſupra 270.

333. ὅθεν πάρεισιν ἄνδρες. Vulgo ὅθεν περ εἰσιν, invenuſte repetita in eodem verſu particula περ. Similis erat menda in Veſp. 1050.

340. καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω. Sic ſcriptum oportuit. Vulgo corruptis numeris καὶ μὴν ἐγώ σ' οὐ παρήσω. Diſyllabum eſt ἐγὼ εὐ. Vide addenda ad Ran. 508. Non recte collineaverat Kuſterus, infelix plerumque conjector, ſuadendo κἀγὼ μήν σ' οὐ παρήσω.

341. πάρες, πάρες, πρὸς τῶν θεῶν. Sic tres codd. ſicque jamdudum ediderat Bern. Junta. In Aldina, e qua ceteræ omnes edit. derivatæ, imperativus πάρες a poëta geminatus, ſemel tantum poſitus erat. Facilis erat medela, ea ratione quam tetigi ſupra ad v. 32. Diverſam tamen quæſivit Kuſterus, meliora poſtmodum edoctus a Vat. cod. qui noſtris concinit. Vide quanti erat optimam illam Juntinam editionem conſuluiſſe.

342. Vulgo ſic legitur hic verſus:

τῷ καὶ πεπεισθὼς ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία;

Tetrameter eſt acatalecticus, quo metri genere Comicum nuspiam uſum fuiſſe modo dixi. Certiſſime emendo λέγειν ἐναντίον ἐμοῦ.

343. καρυκοποιεῖν. Sic in membr. ſcriptum, unico κ, ut & apud Suidam, aliosque ſcriptores. In καρύκη per ſe longum eſt υ.

352.

Participium κατεγλωττισμένος occurrit Thesm. 131. sed di-
hoc loco significatione, cognata scilicet nomini καταγλώτ-
utitur Noster Nub. 51. Hic καταγλωττίζειν valet *obtun-
acitate attonitum reddere.*

κασαλβάσω. Schol. λοιδορήσω.

Hunc versum citat Plutarchus in Nicia p. 210. edit. Brya-
ῦ, καταβοήσομαι τῶν ἄλλων ῥητόρων, ἢ τὴν φάρυγγα αὐτῶν
præc. v. comma poni debuit ante ἀναπόνιπτος, quod no-
λαρυγγιῶ construi debet, non vero cum ἐκπιών.

σχελίδας. Attice pro σκελίδας. Vide Piersonum ad Mœrin
ός. Hesychius utramque formam enotavit. σκελὶς, τὸ ἀπὸ
ἕως τοῦ ὑπογαστρίου. σκελίδες, τὰ περιμήκη τμήματα. σχε-
ἐπιμήκη τετμημένα· οἱ δὲ, πλευρίδες.

τῆς πυγῆς. Vulgo τῇ πυγῇ. Genitivum adfirmant membr.
scriptum τῆς πυγμῆς. Non suismet ipsius natibus impulsum
e ejecturum minatur, qua ratione dativus τῇ πυγῇ locum
ed ait se prehensis isiciarii natibus eum extracturum foras,
rii nates impellendo eum ejecturum. Proinde hoc nomen
poni debuit ex linguæ indole. Sic infra 772.

τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς Κεραμεικόν.

κἀμέ γ' ἄρ'. Male vulgo κἀμὲ γάρ. Quod alibi dixi, γὰρ
ἄρ' vel γ' ἄρ' mutandum esse, id palam ostendit metri
su lex, quæ librorum γὰρ prorsus respuit.

θρανεύσεται. Suidas: ἐκταθήσεται. θράνον γὰρ τὸ ὑποπόδιον,
ίρματα ἐκτείνεται.

οὐκ ἄρ' ἦν. Mediam voculam, in impressis omissam, ex-
codices, omninoque recipi debuit, quum absque ea versus
possit. Trimeter est, ut præcedens, constans e tribus

ὡς ἐὰν νυνί. Perperam vulgo, versu ruente, ὡς ἂν νυνί.

εἴ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἓν Κρατίνου κώδιον. *Nisi te odi,
s de pelliceis stragulis Cratini.* ΓΕΝΟΙΜΗΝ optativus
significationem habens, a qua denominatur, qua quum

pollet, particulam ἂν nunquam adſciſcit, quæ optativum potentialem ſemper comitatur. Ajax apud Sophoclem filio ſuo dicit:

ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος.

Optat. Si diceret γένοι' ἂν, longe diverſus eſſet ſenſus, neque in ſic abſolutus: *Fieres patre fortunatior*, ſi tale quid, vel tale, contingeret. Hoc norunt tirones, qui primoribus labris græcam eruditionem adtigerunt. Quis igitur Kuſterum non miretur, tam diverſos modi illius ſignificationes confundentem? Sic ille ad hunc verſum: *Ceterum miror illud ἓν non ſolum in omnibus editt. vulgatis, ſed etiam apud Pindari Scholiaſtem ad Pyth. IV.* 410. *& Suidam v.* κώδιον *occurrere: cum tamen corruptum ſit, & Mſ. Vat. Pal. ejus loco recte exhibeat* ἄν. Tres Regii codd. recte habent ἕν: & ſi centum forent, omnesque haberent ἂν, id nihilo minus rejiciendum eſſet. Mox v. 412. ἢ μὴ παρεγενοίμην, optat, nec ἂν comitem habet. Similis locus eſt infra 767. Acharn. 151. exemplaque paſſim obvia. Vide quæ notavi ad Eurip. Phœn. 514.

401. Quam malus poëta Morſimus fuerit facete innuit, quod etiam facit in Ran. v. 151. ubi in ſtercoream paludem demerſos ait Hercules, qui Morſimi orationem aliquam deſcripſerint:

ἢ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.

In eum & fratrem Melanthium acerrime invehit in fine parabaſis Pacis. Erat autem par illud fratrum tragico etiam poëta natum, Philocle, cui non magis quam filiis pepercit Comicus noſter. Vide Theſm. 168. Veſp. 462.

408. ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσαι, καὶ βακχέβακχον ᾆσαι. Sic optime apud Suidam legitur in ὦ περὶ πάντα. Nec multum abſcedit membr. & C. ſcriptura, ἡσθέντ' ἰὴ παιῶν' ᾆσαι καὶ βακχέβακχον ᾆσαι. Librariorum error manifeſtus eſt, & ad metri normam ſane quam facile corrigi poterat. Impreſſorum lectio inficeta eſt:

ἡσθέντα, καὶ παιῶνα δὴ, καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.

412. μαχαιριδίων τε πληγάς. Reponendum μαχαιρίδων, mollius ſic fluente verſu. Quin vera ſit ea lectio dubitationem omnem eximit Pollux. Sic ille X. 104. μαγειρικὰ δὲ, καὶ κοπίδες, καὶ δορίδες,

ἢ μαχαιρίδες. Ἀριστοφάνους γοῦν ἐν Ἱππεῦσιν ὁ μάγειρος λέγει, Μαχαιρῶν τε πλαγάς.

414. ἀπομαγδαλίας σιτούμενος. Sic recte Suidas in ἀπομαγδαλία. ulgo divisim & mutata constructione ἀπὸ μαγδαλιᾶς. Sed verbum σιτοῦσθαι cum quarto casu jungitur, quod perite observavit Kusterus, eo reprehendendus, quod sinceram lectionem in textu non reposuit. Vulgatam agnoscit duobus locis ad Odyss. Eustathius, prava coactis sui scriptura deceptus, pag. 1887. l. 51. τοῦ δὲ ἀπομάσσειν παράγειν καὶ ἀπομαγδαλία, ἡ παρὰ τῷ Κωμικῷ μαγδαλιά. & p. 1857. 17. ἐκ δὲ τοῦ τοιούτου μάσσειν καὶ ἀπομάγμαλα, καὶ ἀπόμακτρα, ἀπομαθάγμαλα. καὶ μαγδαλιὰ παρὰ τῷ Κωμικῷ. παρὰ δὲ ἄλλοις καὶ μαγδαλία καὶ ἀπομαγδαλὶς, ψωμὶς, εἰς ὃν ἐκματτόμενοι τὰς χεῖρας τὰ δεῖπνον, ἐμπίπλουσι.

416. μάχει σὺ κυνοκιφάλῳ. In membr. scriptum μάχει σὺ κεἰλῳ, duabus, seu potius, ut reor, tribus deficientibus syllabis, in enim video qui in κυνοκιφάλῳ penultima produci possit. Scripsit Comicus: μάχει σύ γε κυνοκιφάλῳ, qua ratione constant versus meri, siquidem tribrachys loco jambi ante syllabam catalecticam nitur.

422. Urticas esitabant veteres, quæ ad mensas adhibebantur, m adhuc teneræ essent, id est ineunte vere. Inde jocus Chori: enim ilociarium adventum veris observasse in furtis faciendis, sicut observant, qui urticis vescuntur. *E notis Casauboni.*

424. Vulgo legitur sine ulla metri forma:

ἀπομυσσόμενος εἰς τὰ κόχωνα, τοὺς θεοὺς ἀπώμνυον.

ctus in B. scriptum εἰς τὰς κοχώνας, ut vulgati etiam libri habent ra v. 484. At male idem cod. ut reliqui, ἀπώμνυον, pro quo, ginarie metro, reponi debuit Attica forma ἀπώμνυν. Vide ad ves 520.

ἀπομυσσόμενος εἰς τὰς κοχώνας, τοὺς θεοὺς ἀπώμνυν.

428. καὶ πρίας ὁ πρωκτὸς εἶχεν. Obscœnus est jocus, quem indicus, si conferas notata ad Ran. 1070.

430. καὶ μέγας καθιείς. Si Scholiastæ vim hujus participii non

adſecuti ſunt, in eoque interpretando ridicule lapſi ſunt, non ideo ſollicitanda eſt ſincera poëtæ manus, quam temere mutatum ivit Daweſius. Cum καθιεὶς ſubaudi ἐμαυτὸν, *demittens me*, nempe terram verſus & mare. Vento ſe comparat, qui ſummo in aëre gignitur, ibique aliquamdiu ſubſiſtit, poſtea deorſum vergit, & in terram ruit. Hanc venti naturam pulcherrimis verſibus deſcribit Apollonius Argon. II. quos, quia nonnihil huc faciunt, adponam.

Ζεὺς δ' ἀνέμου Βορέαο μένος κίνησεν ἀῆναι,
ὕδατι σημαίνων διερὴν ὁδὸν Ἀρκτούροιο.
αὐτὰρ ὅγ' ἠμάτιος μὲν ἐν οὔρεσι φύλλ' ἐτίνασσε
τυτθὸν ἐπ' ἀκροτάτοισιν ἀήσυρος ἀκρεμόνεσσι·
νυκτὶ δ' ἔβη πόντονδε πελώριος.

Quid valent ultima iſta? nonne? νυκτὶ δὲ μέγας καθῆκε ἑαυτὸν πόντονδε. His ſcriptis video locum hunc fere ad eundem modum vindicaſſe doctiſſimum virum Jo. Toupium ad Suidam II. 45. cujus miror non meminiſſe Thomam Burgeſſium in Appendice novæ Miſcellaneorum editionis.

437. ὡς οὗτος ἤδη Καικίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Venti nomen eſt Καικίας, quod cuivis notum. Illud, Scholiaſte præeunte, perite reponendum monuit Kuſterus. In primariis editt. erat: ὡς οὗτος ἤδη κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ. Sciolus neſcio quis e noviſſimis editoribus ineptum verſui fulcrum addidit, ὡς οὗτος ἤδη γε κακίας — Codices veterum editt. lectionem exhibent: in ſolo B. ſuperſcripta varia lectio καικίας.

440. ὠνήρ. Vulgo minus bene ἀνήρ. — ἂν ἡδέως λάβοι. Solœce in membr. λάβῃ. — τοὺς δὴ θρίους. Sic omnino ad metri legem ſcribi debuit. Perperam vulgo τοὺς δὲ θρίους. tanquam ſi δὲ ante literas θρ produci poſſet. Pejus adhuc in duobus codd. τοὺς τεθρίους: in tertio τούς τε θρίους, & ſic eſt in primariis editionibus. θρίοι vox eſt nautica. Schol. οἱ ἔσχατοι κάλοι, οὓς ἐκφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται· οὓς ὅταν ἐνδιδῷ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐκ πρώρας χαλῶσι. Eſt etiam vox nautica ποῦς, quarto ante verſu; ſed ea magis obvia & nemini non nota. Vide Apollonium modo laudatum II. 932.

443. σὺ δ' ἀσῖρατείας γ' εἴκοσιν. Male vulgo εἴκοσι. In dimeter ultima ſyllaba non eſt indifferens, quod obſervatum fuit ad an. 984.

449. Βυρσίνης τῆς Ἱππίου. Subauditur γυναικός. Hippiæ uxor erat Hyrrhine Calliæ filia. Hujus nomen in Βυρσίνη facete mutat Comicus, ut ſupra v. 59. a βύρσα, Cleoni coriariam artem objiciens. Ide Meurſii Piſiſtratum cap. XVII.

454. Vulgo γάσῖριζε καὶ τοῖς ἐντέροις, ubi inſerta copula pro ferri fulcro invenuſtum correctorem ſapit. Legendum, γάσῖριζε τοῖν ἐντέροις.

456. χὥπως κολᾷ τὸν ἄνδρα. Tanquam a κολάομαι, ficto verbo a præcedente nomine κόλοις. Sic quidem poſt Scholiaſtem novi interpretes, quibus accedo ἐκὼν, ἀέκοντι δὲ θυμῷ. Quin lectionem ſtarem obſtiuit codd. conſenſus. Credo tamen ſcripſiſſe Comicum κολᾷς, a κολάζω, ſervata eadem adluſione ad præcedens nomen κόλος. Futurum κολάσω Attici contrahunt in κολῶ, ut ἐλάσω in ἐλῶ, σκεδάσω in σκεδῶ, aliaque paſſim in his fabulis obvia. κολᾷς, ut ἐλᾷς. Ideat jam eruditus lector, an ſatius fuiſſet librarios plorare jubere, udque in textu reponere.

464. ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις. Nulla in his alluſio eſt ad proverbium ἐξ ἀμάξης λέγειν, quod ſatis inepte ſomniatur Berglerus. Uſus ut verbis Cleo fabrorum lignariorum propriis, τετιλαίνειν, γομφοῦν, ἁρμῆν. Idcirco iſiciario dicit Chorus: *Tu vero ne unicum quidem verbum a carpentario mutuaberis, quo in hunc invehas?* Poſtea autem, quum iſiciarius verbis uſus eſſet fabrorum ferrariorum propriis, σιφυστᾶν, χαλκεύειν, laudat eum Chorus, εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν σκυμάνων, quia, ut ferrum validius eſt ligno, ita ille fortius Cleonem aggrediebatur.

465. εἶα πράτλει. Vulgo πρᾶτλεις manifeſto errore.

478. ξυνώμοτλε. Sic membr. Vulgo ξυνόμοτλε.

483. νυνὶ δὲ δείξεις. Vulgo νυνὶ διδάξεις. Illud pro varia lectione deſcriptum margini cod. C. — τότε, *olim*. Vide ad Lyſ. 1023. Male in verſione redditum *tunc*.

486. ὡς οὗτος. Sic codd. etiam, ut impreſſi. Mallem ὡσὶ οὗτοι. Similem mendam correximus in addendis ad Theſm. 395.

490. τουτωί. In B. τωδεί.

492. ταὐλαγί. Male vulgo ταῦτά γε. Idiotiſmus hic Atticiſmi ſæpe a librariis neglectus fuit. Vide Corinthum de Dial. Att. §. LXVI.

496. δάκνειν, καλαβάλλειν. Sic recte membr. Ad gallinaceorum commiſſiones adludit Comicus. Vulgo διαβάλλειν, cui in B. ſuperſcripta etiam noſtra lectio.

503. ἡμῶν. Vulgo ἡμῖν, manifeſta menda. Ordo eſt: ὑμεῖς δὲ προσέχθε τὸν νοῦν τοῖς ἀναπαίστοις ἡμῶν. Male etiam vulgo digeſti ſunt ultimi anapæſti.

510. τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ. Sic legendum eſſe, non, ut vulgo, ὑμῖν, ſententia ipſa oſtendit; ſicque perſpicue ſcriptum eſt in membran. & in C.

511. τὴν ἐριώλην. Heſych. ἐριώλαι, ἀνέμων συσπροφαί, αὖραι, πνοαί. De hac voce aliquid dicam ad Acharn. 1177.

514. φησὶ γὰρ ὠνήρ. Minus bene vulgo ἀνήρ.

518. διαγιγνώσκων. Sic bene ſcriptum in membr.

520. ἅπαδε, id eſt ἃ ἴπαδε. Prima ſyllaba ob craſin literarum α ε longa eſt. Recte in veteribus editionibus, juxta codd. ſcripturam omnium, excuſum eſt ἅπαδε. Kuſterus vero imperitiſſime edidit ἃ 'πάδε, quo pacto pro dactylo pes eſt Creticus, corruptis verſus numeris.

534. ὥσπερ Κοννᾶς. (ſcr. Κόννας) Fueritne tibicen hic vel citharœdus idem cum eo, qui proverbio originem dedit Κόννου δῆμος ſeu ψόφος, de quo vide ad Veſp. 675. an diverſus, non plane liquet. Duos fuiſſe cenſet Kuſterus ad Suidam in Κόννου ψῆφος. Scholiaſtæ vero ad Veſp. unus fuiſſe creditur. μήποτε δὲ οὐδὲ ἐστὶ Κόννος, ἀλλὰ Κόννας, ὃν προσεκλέον ὡς Μίδας. Et ſane huic opinioni favet loci ſententia. Nam Κόννας, de quo hic agitur, pauper erat, cui, licet ob præſtantiam artis ab omnibus laudaretur, victoriasque publicas reportaſſet, nemo nihil quicquam dabat. Quapropter Bdelycleo puti

in Vesp. ait: *Te quidem non pluris faciunt, quam pauperem Connam, cui nemo nihil dat: in istos vero munera conferunt.*

σὲ μὲν ἡγοῦνται Κόννου ψῆφον· τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν.

— δίψει δ' ἀπολωλώς — Notam Cratini bibacitatem perstringit, ut & Pace v. 700. Horatius Epist. I. 19.

Prisco si credis, Mæcenas docte, Cratino,
nulla placere diu, nec vivere carmina possunt,
quæ scribuntur aquæ potoribus. —
Vina fere dulces oluerunt mane Camœnæ.

Hanc in rem elegans exstat Nicæneti, vel alius Horatio antiquioris poëtæ epigramma, cujus meminisse videtur Mæcenatis amicus, quum illos versus scriberet.

Οἶνός τοι χαρίεντι πέλει ταχὺς ἵππος ἀοιδῷ·
ὕδωρ δὲ πίνων οὐδὲν ἂν τέκοι σοφόν.
ταῦτ' ἔλεγεν, Διόνυσε, καὶ ἔπνεεν, οὐχ ἑνὸς ἀσκοῦ
Κρατῖνος, ἀλλὰ παντὸς ὠδωδὼς πίθου.
τοιγάρτοι στεφάνων δόμος ἔβρυεν, εἶχε δὲ κιττῷ
μέτωπον, οἷα καὶ σὺ, κεκροκωμένον.

544. τούτων γοῦν οὕνεκα πάντων. Voculam γοῦν inserendam esse vidit Kusterus, quam absorpserat sequens syllaba cum versus labe.

545. σωφρονικὸς — subaudi ἐστί. Vulgo σωφρονικῶς, quod cum ἐφλυάρει inepte connecteretur. Defendi tamen poterat, aliud verbum supplendo, ἐποίει, ἔλεγε, προσῆλθεν, quæ Casauboni est sententia. Sed facile librarius hic labi potuit.

546. Hunc versum profert illustratque Eustathius ad Odyss. p. 1540. l. 42. τὸ δὲ ῥόθιον, ἐπίθετον κύματος ῥοθοῦντος κατὰ ὀνοματοποιΐαν. οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον, τὸ ῥεῦμα οὕτω καλοῦσιν. οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοὶ τὴν σύντονον εἰρεσίαν οὕτω φασί. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. ἐλέγετο δὲ ῥοθιάζειν καὶ ὅτε οἱ ναῦται ἐπὶ κώπαις δέκα τυχὸν ἢ καὶ πλείοσι παίοντες, εἶτα ἅμα παυσάμενοι, ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαξ ἀνεφώνουν, ὡς καὶ νῦν ποτε γίνεται. καὶ ἔστι τοιοῦτον παρ' Ἀριστοφάνει, τὸ,

αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ' ἐφ' ἕνδεκα κώπαις.

τουτέστιν, εὐφημήσατε τὸν δεῖνα, ῥοθιάζοντες ναυτικῶς. Allegorice theatri

plauſum innuit; ſenſus enim eſt: *Enixo poëtam favore, plauſique ſecundo proſequimini.* KUSTERUS.

547. Θόρυβον ληναΐτην. Quia acta fuit hæc fabula in Lenæis, ſeu Antheſteriis. Vide eruditam Ruhnkenii diſputationem laudatam in not. ad Ran. 216.

566. ἄξιοι τοῦ πίλου. Vide Meurſii Panathenæa cap. XVIII.

578. τοσουτονὶ μόνον. Sic tres codd. Vulgo μόνως.

580. μηδ' ἀπεσθλεγισμένους, id eſt ἀπεξυσμένους, *ſtrigili deterſis*, ſeu potius, ut id de coma etiam intelligatur, λιπαρὰν καὶ διεκπεφυσημένην τὴν κόμην ἔχουσι, ut fere loquitur Plutarchus in Lycurgo, laudatus Sam. Petito ad Leg. Att. pag. 662. Poſſit etiam accipi pro ἐστεφανωμένους, ſiquidem σθλεγγὶς coronamenti genus quiddam, ſeu capitis ornamentum appellatur, de quo vide Caſaubonum ad Athenæum p. 952.

602. ἱππακταί. Nautica eſt acclamatio, ſeu celeusma, quo ſe remiges invicem adhortabantur, ἐυπαταί. Ran. 1073.

οὐκ ἠπίσταντ' ἄλλ', ἢ μάζαν καλέσαι, καὶ Ρυππαπαὶ εἰπεῖν.

Inde in Veſp. 909. tota navalium ſociorum multitudo hoc nomine appellatur:

δεινόταλα γὰρ
ἔργων δέδρακε κἀμέ, καὶ τὸ ἐυπαπαί.

Hic autem, quia ipſos equos remigaſſe ait, celeusma eis tribuit ab illorum nomine fictum, ἱππακταί.

603. οὐκ ἐλᾷς ὦ ταμφέρα. Iisdem his verbis, ſed diverſo ſenſu, uſus eſt rurſus in Nub. 1298.

605. καὶ μετῆσαν σθρώμαλα. Sic recte membr. pro μετάλεσαν. Perperam vulgo, redundante ſyllaba, μετήεσαν.

606. ποίας. Sic bene tres codd. Mendoſe in impreſſis πόας.

608. ὥσθ' ἕφη Θέωρος εἰπεῖν. Sic bene membr. ut etiam Ben. Junta edidit, non aliter ferente nec ſenſu nec metro. Inepta eſt Aldina lectio ὥσθ' ἕφθη. Illud in noviſſima Batava reponi debuit ex Bergleri ſententia, quod non animadvertit ille qui editionem curavit.

610. μήτε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ. Sic ad metri legem ſcribi debet. Perperam vulgo, claudicante metro, μήτ' ἐν γῇ. Sic Acharn. 533.

ὡς χρὴ Μεγαρέας ΜΗΤΕ ΓΗ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ,
μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν.

n librariorum errore, corruptis verſus numeris, vulgo le-
ὲν γῇ. Superiore verſu male vulgo legitur μήτ' ἐν βυθῷ,
nis indoles μηδ' flagitat. Sic Av. 987.

καὶ Φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νιφέλῃσι,
μήτ' ἂν Λάκαιναν ᾖ, μήτ' ἂν ὁ μέγας Διοπείθης.

. εἰργασμέν' — Sic bene membr. Perperam vulgo ſine eli-
εσμένε.

. θαῤῥήσας. Sic recte membr. Vulgo θαρσήσας, qua forma
uti non ſolet.

. τεραίευόμενος ἤριδε κατὰ τῶν Ιππέων, κρημνοὺς ἐρεῖδων. Sic
magno conſenſu librarii, ſed putida menda. Quis idem ver-
luobus continuis verſibus tam invenuſte Comicum adhibuiſſe
Kuſterus conjicit eum ſcripſiſſe: τερατευόμενος ἤριδε καλὰ τῶν
κρημνούς, ἐρίζων. Quod neſcio an alii ſe probaverit; mihi
d magis quam vulgatum placet. Minore mutatione, eaque
ı, & poteſt, & debet, niſi me fallit opinio, ſanari hic lo-
ço κρημνοὺς ἐρείπων. Homerus Ιλ. ο'. 355.

προσάρουθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
μεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης, ποσσὶν ἐρείπων
ἐς μέσσον καλέεσκε.

les Comici: κρημνοὶ δέ εἰσι τὰ μέρη τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἀπεσκῶ-
ει τὴν ὄχθην δὲ κρημνὸν λέγουσιν, ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ
Cleo rupes avellit, dejicit, & in Equites jaculatur. Quam
quum præceſſiſſet ἤριδε, librarii ex ἐρείπων fecerint ἐρείδων,
oſtendit coram oculis poſita.

8. πιθανώταθ' ἡ Βουλὴ δ' ἄπαισ' — Hæc eſt membr. ſcri-
/ulgo πιθανώταλα δ' ἡ Βουλή γ' ἄπαισ'. Sic etiam C. niſi quod
ım γε omittit.

o. ψευδαλφαφάξυος. Sic membr. ut apud Suidam & Scholia-
Aldina edit. legitur. ψευδαλφαφάξυος πλέα. ἀντὶ τοῦ πλήρης
των. ἀτραφάξυς δὲ εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται.

ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν Ἱππέων κατηγόρησε, καὶ ἡ Βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξυος πλέαν εἶπε τὴν Βουλὴν γεγονέναι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα· τῆς δὲ Βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥᾳδίως, ὥσπερ τὸ λάχανον αὔξεται. Sic etiam Eustathius ad Iliad. p. 539. φασὶ δὲ καὶ τὸ ἁδράφαξυς δασύνεσθαι. ἔστι δὲ εἶδος λαχάνου, τὸ κοινῶς χρυσολάχανον, ὅπερ ἡ πλείων χρῆσις διὰ τοῦ τ ἀτράφαξυν λέγει, ὡς καὶ ὁ Κωμικὸς δηλοῖ ἐν τῷ, ψευδατραφάξυος πλέα. Vulgo per ι legitur ψευδατραφάξιος.

633. τοῖσι φενακισμοῖσιν. In A. C. τοῖς.

635. Βερέσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθων. Vulgo καὶ Μόθωνες, quod librariorum stupiditati debetur, qui quum præcedentia nomina pluralia viderent, nefas esse duxerunt, si eis singulare subjungeretur. In B. sic scriptus est hic versus:

β α καὶ
Βερέσχεθοί τε καὶ Μόθωνές τε Κόβαλοι,

Superscriptæ literæ α β commatum transpositionem indicant: καὶ superscriptum varia, seu potius vetus est lectio ab inepto emendatore mutata. Unice vera est lectio quam reposuimus, quamque adfirmat Scholiastes, ut acute animadvertit Kusterus, in cujus sententiam demum concessit Toupius Cur. nov. in Suidam p. 121.

637. γλῶτταν. Sic bene membr. Vulgo γλῶσσαν, quod a Comici consuetudine alienum est.

641. ἐξήραξα. Male vulgo augmento omisso ἐξάραξα.

659. διηκοσίῃσι. Sic membr. Vulgo διηκοσίοισι. In C. διακοσίοισι.

660. Notandus est elegans usus præpositionis κατὰ in phrasi illa κατὰ χιλίων εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων, quod simpliciter significat, *mille hircos vovere*. Sic enim optimi quique scriptores loqui solent. Pollux I. 27. inter reliquas voces & phrases ad sacra pertinentes etiam hanc habet, εὔχεσθαι κατὰ βοὸς, *bovem vovere*. Eustathius quoque ad Odyss. p. 1454. l. 29. modum hunc loquendi veteribus usitatum fuisse monet. Ait enim: ὅτι δὲ τὸ χίλια ζῶα ὑποσχέσθαι, κατὰ χιλίων εὔξασθαι ἐφράζετο, δηλοῦσι χρήσεις παλαιαί. Proverbium est μὴ

κατὰ βοὸς εὔξῃ. *Noli semper vota concipere.* Plutarchus in Quæst. ec. p. 294. B. καὶ διέφυγεν εὐξάμενος τῷ Απόλλωνι καθ' ἑκατόμβης. *effugit, postquam Apolloni hecatombam vovisset.* Schol. Eurip. Phœniss. 1416. καθ' ἑκατόμβης ἀνδρῶν ἤυξατο. *E notis Kusteri.* nfer Valckenarium ad superiorem Scholiastæ Euripidis locum g. 769.

661. ἐσαύριον pertinet ad γενοίατο, non autem ad ποιήσασθαι. le vulgo distinctus est hic locus.

664. ἐφληνάφα. Sic bene A. C. ut impressi. In B. ἐφληνάφει. de ad Nub. 1475.

673. In Lys. 129. οὐκ ἂν ποιήσαιμ'· ἀλλ' ὁ πόλεμος ἑρπέτω.

674. ἐνεκράγεσάν τε τοὺς Πρυτάνεις ἀφιέναι. Scilicet τὴν Βουλήν. *natum dimittere.* Inepte libri omnes ἀπιέναι, quod fideliter vertit rglerus, *& cum clamore jubebant Prytanes abire.* Interpretes on fugisset menda, si prosodiæ paulo peritiores fuissent. ἀπιέναι etrum aversatur, quum secundam syllabam corripiat, ut ex hoc vium versu liquet, qui est 188.

εἶθ', ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα.

t ἀφιέναι, *dimittere*, secundam producit. Vide ad Lys. 157. & ad v. 946.

683. πέπραγας. Sic bene tres codd. ut edidit etiam Bern. Junta. Ceteri πέπραχας. Mœris: πεπραγὼς ἐν τῷ γ, Αττικῶς. πεπραχὼς, λληνικῶς.

687. ῥήμασίν θ' αἱμύλοις. Sic emendate scriptum in B. Dimeter st pæonicus constans e duobus creticis, ut strophicus versus, qui st 620. Perperam vulgo ῥήμασι. Male etiam in A. C. αἱμυλίοις, uod in B. quoque a secunda manu repositum.

695. πανταχῆ. Glossa in C. ὅλως.

696. ψολοκομπίαις. Suidas: ψολοκομπεία, ἀλαζονεία. Scriptum per diphthongum, quæ proba etiam per se est, metrum hujus ersus non admittit. Verbum γελᾷν cum dativo hîc construitur, ut ab Euripide in Bac. 830.

πᾶν κρεῖσσον, ὥστε μὴ γελᾷν Βάκχας ἐμοί.

& Iphig. Taur. 277.

ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασύς,
ἐγέλασεν εὐχαῖς.

697. ἀπεπυδάρισα. Etymol. M. πυδαρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι, ἤτοι ποδαρίζειν, ὡς ὄνυμα ὄνυμα Αἰολικῶς· ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγήν. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. Suidas & Euſtathius exponunt etiam per ἀπεπήδησον.

707. ἐπὶ βαλαντίῳ. Sic A. B. Vulgo βαλλαντίῳ. Vim præpoſitionis ἐπὶ non ſatis bene reddidit Berglerus vertens: *Super quanam re ederes libentiſſime? an ſuper crumena?* ἐπὶ hîc ſignificat *cum* & jungitur ei rei quæ præter obſonium, aut obſonii loco, ad veſcendum datur, ut Pace 123.

ἔξιτ' ἐν ὥρᾳ
καλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

& Acharn. 835.

πείσειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μαίδαν, αἴκα τις διδῷ.

Qui verſus neſcio qua mea vel typothetæ oſcitantia perperam in hac editione excuſus fuit.

716. κᾄθ' ὥσπερ. Perperam vulgo καθώσπερ. Daweſii emendationem, quam jam antea receperam, poſtmodo confirmavit cod. C. in quo eodem, quo edidimus, modo ſcriptum eſt.

717. ἐντιθεῖς. Membr. ἐντίθης. Vide ad Lyſ. 895.

726. Vulgo legitur claudicante verſu:

ἔξελθε δῆτ', ὦ δημίδιον φίλταλον.

Una transpoſita vocula numeros reſtitui:

ἔξελθε δῆτα, δημίδιον ὦ φίλταλον.

Orvillius ad Charit. p. 238. minore mutatione, ſed neſcio an melius, emendabat:

ἔξελθε δῆτ', ὦ δημίδιον φιλτάτιον.

733. ἐτεόν. Eſt ἰδίωμα phraſis Atticæ, continens ironiam veheſtiſſimam. Ad verbum ſonat *vere*. Sed latine non ſic loquimur. CASAUBONUS. Invenuſte itaque Berglerus: *Tu vero quis es? dic verum.* Melius Friſchlinus: *Tu vero quis es obſecro?*

39. λοιχοσκώλῃσι. Hoc propter Hyperbolum, quem ſæpiſſime Comicus. Vide modo Nub. 1065. & Pac. 690.

42. Vulgo legitur: ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν τὸν ἐκ Πύλου. C. ſcriptum: ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑπεκδραμὼν τῶν — Gloſſa parſuperſcripta in C. πάνυ δραμών. In B. ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑποτὸν — Neutra lectio ex omni parte bona eſt: ſed ex utraque & ſincera elicitur:

ὅτι τοὺς στρατηγοὺς ὑποδραμὼν τοὺς ἐν Πύλῳ.

ψ, ut 55. 76. & alibi. Verum eſt omnino ὑποδραμών. Sic in- 51. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. Ubi Scholiaſtes exponit ὑποτρέχειν, ὑπο-ν, καὶ ἐμποδὼν ἵστασθαι. Heſychius huc forte reſpiciens: ὑπο-, ὑφαιρῶσας.

51. Vulgo legitur: ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χρὴν παρεῖν' εἰς τὴν Πνύκα. MITSUS: *Nam & antehac oportebat adeſſe in Pnyce.* Sed potius debebat interpretationem Scholiaſtæ veteris, ſecundum εἰς τὸ πρόσθε ſignificat εἰς τὴν αὔριον, *craſtino die.* KUSTERI bſervatio eſt: ſed fallitur, transverſumque egit Berglerum, rtit: *Sed in Pnycem oportet quamprimum adeſſe.* Scholiaſtæ retatio falſa & inepta eſt. εἰς τὸ πρόσθε neutiquam ſignificare εἰς τὴν αὔριον. Et revera non in inſequentem, ſed in hunc diem indicitur concio, quæ ſtatim habetur. Corrupta eſt lequæ ſic emendanda erat:

ἀλλ', ὡς τὸ πρόσθε, χρὴ παρεῖναι ς τὴν Πνύκα.

ut antea, *in Pnycem adeſſe oportet.* χρὴ eſt in membr.

55. κἰχρην, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας. Quæ ad hunc verſum liis leguntur, ſunt ſane quam abſurda, ut vere judicavit Caius, qui locum bene exponit, ita ut mirer Bergleri judicium, ius e Scholiaſtis explicationem prætulit, eamque longe ineam. Magni Animadverſoris verba lectoris in gratiam deſcrion pigebit. "Sciendum eſt magnum Athenis proventum fuiſſe im: has ſoli expoſitas ſiccabant, & vocabant ἰσχάδας. Ut ficæ, pede ſive petiolo alligabant, ſeu filo, ſeu ſubtili vimine: nimis maturis ficubus accidebat ſæpe, ut petiolus frangeretur:

» tum erat magna difficultas alligandi ficus. Feſtive igitur comparat » populum anxium, & ex imprudentia conſilii inopem, cum eo qui » ficus alligans petiolis fractis hæret. Petitum e re ruſtica Athenis no- » tiſſimum proverbium.» πόδιον eſt *petiolus*, ſive *pediculus*, ut eſt in gloſſis, nempe pomorum, a ποῦς ποδός: unde ποδίζειν & ἐμποδίζειν *pedem implicare laqueo*: ἐμποδίζοντες ἰσχάδας, *laqueum pediculo*, ſive *petiolo ficuum aptantes*. Schol. περιτιθέντες τοῖς σύκοις βρόχους. Nam ita legendum ibi pro περιπατιθέντες. Hucusque bene Berglerus vim verbi declarans, ſed quod ad rem ipſam opinionis falſus.

759. κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων. Sic quidem libri, & ferri poteſt iſta lectio. At longe elegantius eſſet κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν. Sic Æſchylus de Prometheo:

δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους.

Ut ille δεινὸς εὑρεῖν, ſic Noſter εὐμήχανος πορίζειν.

760. ὅπως ἴξει. Sic Scholiaſtam legiſſe, manifeſtum eſt ex illius interpretatione, ὅπως ἐξελεύσῃ. Et ſic perſpicue ſcriptum eſt in A. C. In B. ἴξεις ex librarii imperitia, qui futurum eſſe credidit verbi ἴχω, quum ſit ſecunda perſona verbi ἔξειμι, quod apud Atticos plerumque futuri ſignificationem habet. Supra 430.

ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς.

Perperam hîc in impreſſis ἔσει.

762. τὴν ἄκατον παραβάλλου. Hoc loco παραβάλλεσθαι non ſignificat *ad litus appellere*, ut Ran. 180. & 269. Sed *navem impellere in navem hoſtilem*, quod qui facturi erant, delphinos prius attollebant, ut eos in hoſtilem navem dejicerent. Perperam Scholiaſtes interpretatur ἑτοίμην ποιεῖν. δελφῖνες autem quid ſint, his verbis declarat Schol. σιδηροῦν κατασκεύασμα, ἢ μολίβδινον, εἰς δελφῖνα ἐσχηματισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς κεραίας τοῦ ἱστοῦ αἱ ναυμαχοῦσαι ἠφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων, καὶ κατεδύοντο. δηλοῦται δὲ ὑπὸ Φερεκράτους ἐν τοῖς Ἀγρίοις ὅτι λέγω·

ὁ δὲ δὴ δελφὶς ἐστὶ μολυβδοῦς, δελφινοφόρος τε κεροῦχος,
ὃς διαπέψει τοὐδαφος αὐτῶν, ἐμπίπλων καὶ καταδύων.

ic hos versus emendat Salmasius in Plin. Exerc. p. 402. Confer Eu-
thium ad Iliad. p. 1221. l. 25.

765. De Lyside vide supra ad v. 132. Cynna & Salabaccha,
mosa illius ætatis scorta.

767. ἀντιβεβληκώς. Sic libri omnes. Tertia syllaba ante literas
corripitur licentia in anapæstis haud infrequenti, cujus exempla
ulta observavimus. Sic in Vesp. 570.

τὰ δὲ συ|κύπτονθ' |ἅμα βλη|χᾶται· |κἄπειθ' |ὁ πατὴρ |ὑπὲρ αὐ|τῶν.

anc versum in numerato non habuit Dawesius, cujus si meminis-
:, nescio quo se misero modo torsisset, ut medelam ei faceret,
a nullo pacto indiget. Minime ergo quod ad prosodiam & metrum
tinet, participio ἀντιβεβληκὼς substituendum est ἀμφιβεβηκὼς, quod
: censet Miscell. p. 204. Quod autem ad phrasin spectat; ἀντιβε-
ηκὼς nude adhibetur, ut millena alia verba, quæ neutralem in-
unt significationem, vel ellipsi pronominis ἐμαυτόν.

776. εἰ σοὶ χαρισοίμην. Libri omnes χαριζοίμην, metro recla-
nte.

781. Vulgo legitur:

σὲ γὰρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι.

ocque modo versus est tetrameter acatalectus, quod metri genus
omico nostro, ut aliis, plane est incognitum. Præpositio ἐν, glos-
loco olim superscripta, & ab imperito librario in textum invecta,
lenda erat. Similem mendam eluimus supra in v. 610. Promiscue
itur ἐν Μαραθῶνι & Μαραθῶνι. Exemplis prolatis ad Lys. 1299.
de Thesm. 806.

πρὸς Αριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην τὴν Μαραθῶνι.

Critiæ versum apud Athenæum p. 28. C.

ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον.

Acharn. 755. eadem est ellipsis præpositionis ἐν cum nomine πόλις.

ἄνδρες Πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει.

ersus labem perspexit Kusterus: sed pravam medicinam faciebat,
ticulo τῆς eximendo.

783. ἐπὶ ταῖσι πέτραις. Sic scriptum oportuit, non, ut vulgo,

ταῖς πέτραις cum verſus labe. Prima enim in πέτραις corripitur. Vide ſupra 754. — οὐ φροντίζει σε καθήμενον. Subauditur ὁρῶν, cujus ellipſin illuſtrat Valckenarius ad Hippol. p. 309. ad iſta Tragici:

τοὺς γὰρ εὐσεβεῖς θεοὶ
θνήσκοντας οὐ χαίρουσι.

Sic in Suppl. ejusdem poëtæ 328.

ὡς οὔτε ταρβῶν σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον,
Κάδμου θ' ὁρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα.

Participium ὁρῶσα, quod eſt in altero verſu, in priore etiam ſupplendum, οὐ ταρβῶν ὁρῶσά σε ὁρμώμενον σὺν δίκῃ. Quod ad illum locum confert Sophoclis e Trachin. exemplum Musgravius, ejus plane diverſa eſt ratio.

785. ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. Facile ex ipſa ſententia & præcedente verſu ſuppletur, τετριμμένην πυγήν. *Ne nates atteras, quæ, quum in prælio ad Salaminem remum agebas, ſatis jam attrita fuerunt.*

786. ἔκγονος. Sic recte B. C. Vulgo ἔσγονος. Perperam iſta ſæpe miſcentur. In Eurip. Or. 484. ubi vulgatum erat ἔσγονος, e duobus codd. dedi ἔκγονος. In Hippol. 450. bene jam Valckenarius ediderat ἔκγονοι. Homerus unice ἔκγονος agnoſcit, quod Euſtathius obſervat p. 611. ad iſtum verſum, qui eſt in V. Iliadis 813.

Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.

Addi hæc poterunt obſervatis ad Heſychii gloſſam, ἔσγονα, τὰ τέκνα τῶν τέκνων.

791. περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. Vide ad Nub. 644. Sic gallice dicimus, *je parie ma tête.* Acharn. 772. περίδου νῦν μοι περὶ θυμιατῆν ἀλῶν.

792. ἐν ταῖς πιθάκναισι. Sic perſpicue membr. ut emendavit Daweſius Miſcell. crit. p. 196. In C. ἐν ταῖσι πιθάκναισι. Vulgo ἐν ταῖσι πιθάκναις, minus numeroſe, & contra artem, cui nulla hic erat cauſa cur poëta vim faceret, & licentia uteretur. Diverſa ratio eſt exempli, quod vindicavi ſupra 767. — Haud temere factum eſſe credo, quod in ſcholiis ad hunc verſum occurrat mentio formæ alius antiquioris:

δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι. Sic olim in Ariſtophanis
ı fuiſſe verba Scholiaſtæ oſtendunt, qui illius formæ
ɛt, niſi eam ob oculos habuiſſet. Non enim ſolent ve-
ımatici, ſi quam vocem interpretentur, aliarum ejus-
onis, ſed quæ obſoluerint, mentionem injicere. Res
, horum ſi commentaria integra haberemus. Nam quæ-
, quæ protuli verba, excidiſſe manifeſtum eſt. Mœ-
Ατ̃ικῶς· φιδάκνη, Ἑλληνικῶς. Atticam nominis formam
erſu, tum in *Pluti* 546. Comico reſtituet, quicunque
ɔliditati mancipatus non fuerit. De nomine φιδάκνη do-
, ut ſolet, egit Pierſonus, cura noſtra eo dignior,
rrigemus errorem, quem non commiſiſſet, ſi Pollucem,
paulo diligentius inſpexiſſet. Pierſoni verba ſunt: *φι-
Ariſtophanem in* Δημιοπράτοις *auctor eſt Pollux X.* 74.
dat Pollucem Ariſtophanis fabulam citaſſe, cui titulus
ɒolla? Nihil tale apud Onomaſticum, qui ait ὑδρίαν
ɛ appellari, ὡς ἐν τοῖς δημιοπράτοις, ſubauditur γίγρα-
ile quid: *Ut in columnis publicatorum bonorum in-
ur.*

χαλολέμου, Laconis, qui Athenas legatus miſſus fuerat
nda, & liberanda obſidione Sphacteria. Vide Palmerii
atur hic Scholiaſtes, cujus tamen ineptias, ut ſupra ad
it Berglerus.

ϑαπυγίζων. Sic tres codd. Heſych. βαθαπυγίζειν, ὅ τινες,
ὁ τῷ σκέλους πλάτει παλειν κατὰ τῶν ἰσχίων, τὸ εἰς τὸν
πυθὶ τύπτειν. Ad quam gloſſam videndi interpp.

τωβόλιον ἡλιάσασθαι, id eſt, πεντωβόλιον ἐκ τῆς Ἡλιαίας
Nub. 863.

πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἡλιαστικόν.

dixiſſet, ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἡλιασάμην. Codd. omnes πεν-
ent. At Kuſterus: *Scribendum procul dubio eſt*, πεντω-
θαι, *ſubintelligendo* ἀντὶ, *i. e. pro quinque obolis jus
ieæa.* Miror profecto Kuſterum hic impegiſſe, quem

minus quam quemvis alium fugere debebat hujus locutionis ratio. Scripſit enim ille doctum & elegantem libellum DE VERO USU VERBORUM MEDIORUM APUD GRÆCOS. Nempe ἁλιάσασθαι hic valet *judicando acquirere*, *pro judicii mercede accipere*; ut apud Homerum κάμνεσθαι *labore acquirere*. Ιλ. σ'. 341.

ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσονται, νύκλας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι,
τὰς αὐτοὶ ΚΑΜΟΜΕΣΘΑ.

& λαΐζεσθαι, quod alias *prædari*, *depopulari* ſignificat, quandoque etiam valet *prædando acquirere*. Ιλ. σ'. 28.

δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ΑΗΙΣΣΑΤΟ.

802. ἁρπάζῃς. Sic recte B. Vulgo, claudicante verſu, ἁρπάσῃς, menda contraria ei quam eluimus in v. 776.

805. εἰ διατρίψει — ἀναθαρρήσει — ἔλθοι. Sic ſcriptum oportuit. Solœce vulgo tria verba in ſubjunctivo ſunt. In membr. perſpicue ἔλθοι. Scriptum primo fuerat διατρίψη, ἀναθαρρήσῃ, ſed emendatum fuit ſcriptura ambigua: neſcio utram diphthongum voluerit librarius, ει an οι. In C. διατρίψῃ, ἀναθαρρήσει, ἔλθῃ. Nullibi frequentius lapſi ſunt librarii, quam in his terminationibus.

806. καὶ σλεμφύλῳ εἰς λόγον ἔλθοι. Vulgo σλεμφύλων, violata & conſtructionis & metri lege. Nam primo quidem græce non dicitur ἐλθεῖν εἰς λόγον τινός: ſed ἐλθεῖν εἰς λόγον τινί. Tum σλεμφύλων pes eſt creticus, quem verſus reſpuit. Certiſſime itaque Kuſterus σλεμφύλῳ legendum eſſe pronuntiavit, quod niſi in textum repoſuiſſem, dignus eſſem qui quovis bardo ſtolidior haberer. Vitio originem dedit ι olim ad latus adſcriptum, σλεμφυλωι, quod in ῳ degeneravit, ut decies millies contigiſſe notum eſt. Iſta omnia & alia multa, licet ad artem, quam exercet, pertineant, ignorat novus proſodiæ magiſter, qui e corrupta hujus verſus ſcriptura probatum ivit vocalem corripi ante literas μφ, & σλεμφύλων pedem eſſe anapæſtum. Vide not. ad Theſm. 56. Hominem illum, cujus prorſus oblitus fueram, in memoriam mihi redegit hic locus, advertitque me & admonuit, ut indiculum inſpicerem, quem vir in primis doctus, amicitia mihi

ſſimus, in gratiam meam confecit verſuum omnium Coquos feſtivus ille Profeſſor in notis ad Sophoclem citavit. nim cor nondum ſatis induruit, ut tædium ſubire queam, ut ſuum erga me ſtudium mihi probaret, familiaris meus de-, non ſine magno ſuo malo. Nam poſtquam diem totum que conſumſit lutulentis iſtis chartis legendis, febri correptus hque hoc indiculo credo me diu adhuc ignoraturum fuiſſe ISSIMUM PROFESSOREM ſymbolam etiam ſuam contuliſſe ad tionem verſus hujus Fabulæ 430. quem ſatis, ut opinor, oſtendi nenda ſuſpicione vacare. Aliter ille ſentit, ſicque commennota ad Trach. 780. *Leviſſima mutatione ſcribi velim* κατιείς, *&* λαμπρὸς *epithetum venti graviter ſpirantis; & non ſolum* ιους κατιόντος ἀνέμου ἐν πελάγει, *GRASSANTEM IN MARI* *m, dixit, teſte Stephano in voce* κάτιμι, *ſed Thucydides modo, ſenſu, epitheto,* ἀνέμου δὲ κατιόντος μεγάλου, *& idem hanes in eadem fabula v.* 517. (520.) ἅμα ταῖς πολίαις κα-, *CANITIE INGRUENTE.* Sed, ὦ bone, quæ ipſe advocas a ſubmonere te poterant, ſcrupulum ſaltem tibi & dubitatiampiam injicere, an vox illa κατιείς proba eſſet, nec ne. uarchus, nec Thucydides dixit ἀνέμου κατιόντος. Non Coſter dixit πολίαις κατιείσαις. Nimirum ſcis *IN EMENDANDO TER NON AFFERRI VOCEM QUÆ NULLIBI COMPARET.* ſſima tua verba, quibus ſubjecta ſunt illa, quæ paulo ante ii. Dic mihi, amabo te, ubinam vidiſti formam κατιείς pro Gratum mihi feceris, ſi græcum ſermonem ea locupletavemmodam forte alicubi ſedem nanciſci poterit. Nam quod ad a verſum adtinet, etiamſi probæ monetæ illa vox eſſet, eo ne reciperetur, Lex Pedia intercederet. Qui poëtam emendare tur, ni ſyllabarum quantitates calleat, ni metrorum diverſa, quotque & qualibus ſingula conſtent pedibus, næ ille oleum am perdit. Iſta, ſi mihi credis, prius probe diſces, quam Ari- medicam manum admoveas. Verſus noſter octonarius eſt s, cujus pes ſeptimus neceſſario eſt jambus, raro in tribrachyn

solutus. Si κατιεὶς græca vox esset, si participium illud rite formaretur a κάτειμι, syllaba media brevis esset plane ut in κατιὼν, ut prima in ἰέναι. Proinde admisso tuo κατιεὶς, turpiter claudicaret versus, quem in pedes suos divisum oculis tibi subjiciam:

– – ⏑ – – – ⏑ – – – ⏑ – ⏑ ⏑ –

εξει | μι γαρ | σοι λαμ | προς η | δη και | μεγας | κατι | εις.

Malis avibus EXSURREXIT OCCASIO, quam tam avide arripuisti, LOCUM ILLUM TENTANDI. Sperabas gloriosum de Dawesio triumphum te acturum. Vide quam ridiculo casu de spe decideris.

809. περὶ σαυτοῦ. Perperam vulgo σεαυτοῦ.

813. ὦ πόλις Αργους. Vide ad Plut. 601. Θεμιστοκλεῖ. Vide ad Thesm. 56.

814. ὃς ἐποίησεν. Sic emendate scriptum in B. ut alii hunc versum laudantes, e metri præscripto legerunt. Vulgo ἐποίησε. — ἐπιχειλῆ. Recte, ni fallor, Pollux pluribus in locis τὸ ἐπιχειλὲς exponit ἐνδεές. Videsis II. 89. IV. 169. V. 133. Similiter Suidas: ἐπιχειλές. οὕτω λέγεται μέτρον τὸ μὴ πλῆρες, ἀλλ' ἀπολειπόμενον. Αριστοφάνης· τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ἐποίησεν εὑρὼν ἐπιχειλῆ. Hesychius: ἐπιχιλὲς, (L. ἐπιχειλές) τὸ ἐλλιπές. ad quam glossam vide interpretes, quorum observatis nollem abusum fuisse Jo. Toupium in Ep. crit. ad Episc. Glocestr. p. 141. Manifestum est ex oppositione inter ἐπιχειλῆ & μεστὴν, priorem vocem Comico notare *non prorsus plenam*, quod & vis verbi ostendit & sententia manifesto flagitat. Quod vero sequioris ævi scriptores Synesius & Themistius discrimen harum vocum non observarint, & ἐπιχειλῆ adhibuerint pro ὑπερχειλῆ vel ἐπίμεστα, id nihil ad Comicum facit. Acumen autem, quod captat Toupius exponendo ἐπιχειλῆ, *quod labra superfluit*, nescio an sit *salsissimum*: est sane παρὰ προσδοκίαν. Id enim a nemine, nedum a viro longe doctissimo, exspectassem.

815. τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν. Plutarchus hunc locum respiciens vel Comici verba mutavit, vel ipse a mala librariorum manu laborat. Sic enim in Themistocle p. 268. legitur: Θεμιστοκλῆς δ' ῥύχ, ὡς Αριστοφάνης ὁ Κωμικὸς λέγει, τῇ πόλει τὸν Πειραιᾶ προσέμιξεν,

καὶ τὴν πόλιν ἐξῆψε τοῦ Πειραιῶς, καὶ τὴν γῆν τῆς θαλάττης. Noam lectionem perite tuetur Kusterus.

819. Proverbium est Ἀχιλλείων ἀπομάττεται, *hordeaceis Achilis vescitur*, nempe *placentis*. CASAUBONUS. Galenus in Lexico ippocr. Ἀχιλληΐδας πριθάς, τὰς εὐτραφεῖς καὶ μεγάλας. — Ἀχιλλεῖς, πριθῶν εἶδος, ὧν μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Σοφοκλῆς. Eustathius ad Odyss. pag. 1445. l. 59. Ἀχίλλεια μάζα, ἔχουσά τι, ὡς οἶς, ἐξαίρετον, ἧς Ἀχίλλεια ἐλέγετο τὰ ἄλφιτα, ὧν μνημονεύειν καὶ ὁ Κωμικὸν ἐν Ἰππεῦσι φασί τινες. Dicitur autem Ἀχιλλείων ἀπομάττεσθαι, ut πίνειν οἶνον, ξαίνειν τῶν ἐρίων, κατέαγα τῆς κεφαλῆς, paulo ita μυσιλλᾶται τῶν δημοσίων, aliaque hujus generis infinita.

821. Corruptus est hic versus in libris omnibus, qui eum sic habent:

ὅτιή σε φιλῶ. Παῦ' οὑτοσὶ, καὶ μὴ σκέρδολλε πονηρά.

Inerunt interpretes: ego vero certa emendatione numeros restituo:

ὅτιή σε φιλῶ. Παῦσαί γ' οὗτος, καὶ μὴ σκέρδολλε πονηρά.

In primariis editt. ut in codd. est παῦ' οὑτοσί. Versum persanatum se credidit Kusterus, si legeretur οὑτωσὶ, quod ille furtim suppose: sed quod ad sententiam est hoc ineptum. σκέρδολλε. Suidas: δόρει. μὴ σκέρδολλε πονηρά. τουτέστι, μὴ λοιδόρει πικρὰ, μὴ ποίκιλλε, καὶ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

822. ἐλελήθης. Vulgo ἐλελήθεις. Vide not. ad Nub. 329.

826. χειροῖν. Sic ad metri legem scriptum oportuit. Perperam vulgo χεροῖν.

827. μυσιλλᾶται. In A. C. μυσιλᾶται unico λ, recte, ut opinor. Vide not. ad Pl. 627. Sic etiam apud Pollucem VI. 87. μυσίλλη δ' οὖν ἐστὶ ψωμὸς κοῖλος, εἰς ἔτνος ἢ ζωμὸν βαθυνθείς· ἀφ' οὗ καὶ τὸ μυσιλλήσασθαι λέγουσιν.

832. τὸν Ἀθηναίων. Sic recte primariæ editt. tres. In Cratandriana primum operarum errore excusum fuit τῶν, quæ menda tamen non per omnes deinceps propagata fuit. In altera Basileensi, quæ primariarum tertiam expressam refert, τὸν repositum fuit.

834. Hic & sequens versus sic bene digesti sunt in A. B.

Perperam vulgo coaleſcunt. Ultimus, ut in anapæſticis obſervari ſolet, paræmiacus eſt.

836. ἀνθρώποισι. Sic membr. Minus numeroſe vulgo ἀνθρώπους.

838. καὶ μόνος καθέξεις. Sic tres codd. & primariæ editt. omnes. In noviſſimis καὶ νῦν μόνος, inepte inferta a neſcio quo mangone particula νῦν. Hic verſus, ut præcedens, aſynartetus eſt e dimetro jambico & trochaico ithyphallico.

851. μὴ 'κγένηται. Sic tres codd. ut impreſſi. Promiſcue dicitur ἐξίγνεται & ἐκγίγνεται, *licet*. Priore hic non uſus eſt Comicus, quia aures non ita gratum accideret μὴ 'ξγένηται.

855. βριμήσαιο, a verbo βριμάομαι, quod auctoritate caret in H. Stephani Theſauro.

862. ξυνωμότας, & v. ſeq. ξυνισταμένου ſcribi debuit e Comici uſu, non, ut vulgo, cum ſibilante litera. Poſterius illorum eſt in membr.

864. ἐσχέλεις, ab ἔσχελος. Vide ad Nub. 559.

867. αἰρουῦσι. Sic recte membr. ut ſcribendum eſſe monuit Kuſterus. Vulgo αἴρουσι.

869. Vulgo ſic legitur hic verſus ex Aldina editione:

ἔδωκας ἤδη τουτωὶγε κάτλυμα παρὰ σεαυτοῦ.

Mirum eſt tam putidam mendam tot editores fugiſſe. Quid, malum, ſibi vult hic particula γε? Qui illam inſerſit librarius ignorabat ſcilicet jota paragogicum, Atticis tam frequens, ſemper longum eſſe, & ſyllabas ωϊγε pedem tribrachyn eſſe credebat. In malam crucem abeat & ſuum γε ſecum auferat. In membr. ut in edit. Bern. Juntæ legitur τοῦτο κάτλυμα. In C. ſcripſerat primum librarius τούτων κάτλυμα, poſtea ν delevit. In B. comparet tandem particula γε ſic, τουτωὶγε κάτλυμα.

870. ταῖς ἐμβάσιν. Sic recte B. Vulgo, claudicante verſu, ἐμβάσι.

877. τοὺς βινουμένους. Vulgo κινουμένους. Non multum intereſt utro modo legatur. Illud prætuli, quia membran. auctoritate nititur tum in hoc, tum in ſecundo abhinc verſu. In C. a prima manu

robique ſcriptum fuerat per κ, quam literam delevit librarius & ei perſcripſit β. Nobis etiam conſentit Suidas, apud quem bis hic erſus citatur, in βίνειν & in Γρύλος.

880. ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται. Sic libri omnes, absque menda ıſpicione. Senſus enim eſt, *ut nulli in poſterum oratores exiſtant*; on vero, ut eſt in verſione, *metuens ne cinædi illi oratores fierent.* ıd hanc enim ſententiam oportuiſſet omnino ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιντο.

881. Depravatum eſt hujus verſus metrum in libris omnibus, ıjus emendandi neſcio quo modo me fugerit ratio, quæ tamen fa- illima & in aperto poſita erat. Editiones habent:

τοῦτον δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικουτονί.

ı membr. eſt τονδὶ διορῶν, pro τονδὶ δ' ὁρῶν, quod ſincerum eſt. Sed erſus tetrameter eſt acatalectus, quo metri genere Comicum nuſ- iam uſum fuiſſe jam ſæpius monui. Quis non videt τηλικοῦτον ſcri- tum oportuiſſe, & jota paragogicum libidini librarii deberi, qui ıetrorum naturam ignorans, optime de Comico mereri ſe arbitra- atur, ſi atticiſmum iſtum ei donaret. Reſcribe itaque:

τονδὶ δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικοῦτον.

'oces ὄντα τηλικουτονὶ ſenarium recte claudunt Nub. 819.

882. Heſychius: ἀμφιμάσχαλος. χιτὼν χειριδωτὸς ἐλευθέρων, ὡς Λάκωσι, δύο χειρίδας ἔχων, ἃς μασχάλας ἔτι καὶ νῦν λέγουσιν.

885. σοφὸν κἀκεῖν' ὁ Πειραιεύς. Sic libri omnes optime. Scilicet σοφὸν καὶ ἐκεῖνο τὸ ἐπινόημα (vel, ut habet gloſſa in C. τὸ ἔργον) Πειραιεὺς προσμεμαλμένος τῇ πόλει. Reſpicit enim Demus ad Iſiciarii erba ſupra 815. Neſcio quid Jo. Toupio venerit in mentem repo- nti σοφὸς & vertenti, *in hujusmodi artibus excellebat Themiſto- es.* Nihil falſius. Anne ergo ὁ Πειραιεύς, ſi pro gentili, ſeu δημό- ω nomine accipiatur, Themiſtoclem notare poteſt? Non erat ille 'ireates, ſed *Phrearius*, qui duo diverſi pagi ad diverſas pertine- ant Tribus. Maneat igitur inconcuſſa illa lectio, temere ſollicitata a Emendatt. ad Suidam III. 250.

887. οἵᾳς πιθήκισμοῖς με περιελαύνεις. *Me exagitas.* Perperam

in membran. παρελαύνεις, reclamante & ſenſu & metro. Significaret id *me ſuperas*. Atqui nondum ſe victum confitetur Cleo.

889. τοῖσιν τρόποις. Perperam vulgo τοῖσι. Vide not. ad v. 36.

890. οὐχ ὑπερβαλεῖ με θωπείαις. Sic tres codd. ut legendum eſſe evicit Daweſius. Vide ſupra 409. 413. 758. Nub. 1035. Neutrum ὑπερβάλλειν occurrit Pl. 109.

ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Sed ſignificatio activa *ſuperare aliquem* ſoli formæ mediæ competit.

893. καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχέν γ', ἵνα σ' ἀποπνίξῃ. Sic optime ſcriptum in B. In C. περιήμπισχεν, ἵν' ἀποπνίξῃ. Vulgo, claudicante verſu, περιήμπισχ', ἵνα σ' — Bene hic ſe habet ſubjunctivus ἀποπνίξῃ, quia præcedens verbum licet ſit in imperfecto, rem tamen præſentem notat. *Et de induſtria tibi iſtam vult induere, ut te ſuffocet*. Sic verti debuit. Mox v. 896. ubi de re dudum præterita agitur, recte eſt ἔσπευδ', ἵν' ἐσθίοιτ' — κἄπειτ' ἀποκτείνειαν.

899. Sic vulgo legitur hic verſus, numeris fœde corruptis:

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τουτί γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.

Et ſic C. niſi quod τοῦτό γ' habet. In B. τουτί γ' εἶπεν ἀνὴρ κόπριος. In membr. vero τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος. Corrige ad metri legem κόπρειος, & ſinceram lectionem habebis:

νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ κόπρειος.

Legitima eſt utraque forma κόπριος & κόπρειος, ut ἄγριος & ἄγρειος, aliaque hujus generis bene multa. Vide infra ad v. 1033. In Conc. 317. tertia forma occurrit κοπρεαῖος.

901. καὶ νὴ Δί' ἦν γε τοῦτο. Vulgo ἦν καὶ τοῦτο. In A. C. ἦν γε καὶ τοῦτο. Alterutra harum particularum ejicienda erat. Verſum hunc, Iſiciario vulgo continuatum, membr. Demo adſcribunt.

903. ἡ γὰρ θεός. Sic recte vett. editt. ut eſt etiam in codd. Male in recentioribus impreſſis ἦ γὰρ —

919. παῦ' ὑπερζέονθ'. Vulgo παῦ' ὑπερζέων, quod bene græcum eſſet, ſi Chori verba ad Cleonem directa eſſent. Nam παῦε ſæpe pro παύου, ſeu παῦσαι adhiberi notum eſt. Sed Chorus hic iſiciarium adloquitur, & ut Cleonem compeſcat hortatur. Proinde ſcribendum

fuit ὑπερζέονθ'. — ὑφελκτέον τι τῶν ξύλων. In A. C. ὑφελκτέον τῶν δᾳδῶν ἀπαρυστέον τε. In B. ut vulgo, ὑφελκτέον δὲ τῶν ξύλων: ultimæ voci superscriptum δᾳδῶν. Est hoc glossema, quod pro solito more in textum intulit alius librarius. Est autem a mala manu particula δὲ, cujus in locum sincerum reposui τι.

924. ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς. Sic recte B. C. ut impressi. At perperam in membr. ἰπτούμενος ταῖς συμφοραῖς. Postremum pro εἰσφοραῖς legitur etiam apud Suidam, Pollucem VII. 41. Auctorem Etymol. M. loco quem protuli ad Pl. 805. e Cratino: sed Comicus noster illius verba sua faciens, ea sensui suo accommodavit, & εἰσφοραῖς posuit pro συμφοραῖς. Quod autem ad ἰπτούμενος adtinet, librarii est error, qualem fere in Æschyli Prometheo corrigere me debuisse confessus sum in nota ad Lys. 291. ἰπτούμενος non magis græcum est, quam ἰπνούμενος. Nam ἴπτω verbum est barytonum, cujus participium est ἰπτόμενος, quod metri lex huc non admittit.

939. Qui hunc & sequentem versiculum ita digessit, ut eos libri impressi & B. exhibent, is procul dubio arbitratus est systema hoc jambicum claudi monometro, cui subjectus esset dimeter catalect. ut anapæstica systemata claudi solent basi, quam sequitur parœmiacus. Hoc si ex Comici sententia est, secundam in ἀποπνιγείης produxit, præterquam facere solet. Satius esset forte duos versus in unum concludere, qui trimeter esset brachycatal.

βουλομε | νος εσθ | ιων | αποπνι | γειης.

quales versus occurrunt apud Comicum bene multi. Aut eadem manente distinctione, ultimum versiculum dimetrum brachycatalect. esse dicas, nisi Comico licentiam condonare malis. Nihil enim hic librariis imputari potest, quorum in frequentem errorem conferri debuit non absimilis menda in Lys. v. 384. Vide not. ad Pl. 453.

941. εὖ γε νὴ τὸν Δία. Sic tres codd. & edit. Bern. Juntæ. Vulgo εὖ νή γε τὸν —,

943. κἀμοὶ — Sic B. C. Vulgo καί μοι. Illud magis ex Atticorum more.

946. ἐσκορόδισας. Suidas: κλαῦσαι ἐποίησας, ἀπὸ τῶν τὰ σκόρδα τριβόντων. ἢ ἀηδίσας, ἐπίκρανας, ἢ ἐδρίμυξας.

955. οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί; Recte in membr. hæc verba Demo tribuuntur, ut in utraque Juntina, & in Frobeniana. In aliis incongrue verba οὐ τὸ θρῖον ifiiciario continuantur.

963. μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Locus obſcurus, ab antiquis enarratoribus minime intellectus. Quæ enim explicandæ voci μολγὸς comminiſcuntur, ſunt omnia perinde abſurdiſſima. Quod primum ſe offerebat in verſione ſecutus ſum, de ratione ſeu analogia non ſatis ſollicitus, qua ex μέλγειν, unde μολγὸς, derivari poſſet cæcitatis ſignificatio. Quod ſuſpicabatur Kuſterus, verum eſt, *obſcœnitatem hic latere*: id oſtendit antagoniſtæ reſponſio. μολγὸς *fellatorem* notat. Senſus eſt: *huic ſi creduas, ita in te illudet, ut ei ore etiam morigerari cogaris.*

964. ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. *Nudandum tibi eſt veretrum uſque ad myrtum*, ſive *pilos*: id eſt, *a ſummo usque ad imum.* Nam μύρρινος hic accipitur pro pilis, quibus inferior pars nervi obſita eſt. Sic bene KUSTERUS verba interpretatur. His autem ſignificat ifiiciarius Demum, ſi Cleoni fidem habeat, coactum iri eum prædicare, idque *ſine fraude*, ſed, ut ait ille, *uſque*

ad pubem, capulumque coleorum.

Iſta ſi pudor explicare vetabat, ne vel græce legenda erant.

969. Σμικύθην καὶ κύριον. Smicythes fuit Thracum Rex. Quia nominis terminatio feminina eſt, tanquam ſi femina eſſet, præter exſpectationem addit καὶ κύριον, *& maritum.* Atticis enim κύριος, ſi ad mulierem referatur, maritum notat. Librariorum errore apud Suidam ſcriptum eſt Σμηκίθην, apud Euſtathium, Σμικίθην. Recte in B. C. Σμικύθην. In membr. vero μικύθην, quia præcedens σ id quod ſequi debebat abſorpſit.

971. καὶ σὺ δὴ φέρε. Sic B. In C. καὶ σὺ φέρε. At in membr. καὶ σὺ νῦν φέρε. Scribi debuit καὶ σύ νυν φέρε. Quod alter cod. juxta impreſſos habet δή, gloſſema eſt. Præterea in membran. hæc verba ifiiciario melius continuantur. Sic diſtinctæ ſunt perſonæ in optimo

hujus fidem ſequi præſtabat:

ΚΑΕΩΝ.

καὶ μὴν ἔνεσθ' αὐτοὺς ἐσιὼν, ἵν' οὗτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πάνυ γε· καὶ σύ νυν φέρε.

ΚΑΕΩΝ.

ἰδού.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδού, νὴ τὸν Δί'. οὐδὲν κωλύει.

rema illa verba νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει Demo vulgo tribuuntur. In leoni adſignatur ἰδού ἰδού. & Iſiciario νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει. In B. eadem eſt plane perſonarum diſtinctio, quæ in edit. Bern. Juntæ.

ΑΗ. καὶ μὴν ἔνεσθ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὗτοσὶ
αὐτῶν ἀκούσῃ. ΚΛ. πάνυ γε καὶ σὺ δὴ φέρε.
ΑΛΛ. ἰδού. ΚΛ. ἰδού νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

c vides Aldinæ editioni codicem nullum adſtipulari. In v. 970. abr. & C. habent αὐτοὺς εἰσιών. In B. eſt ἰὼν & ſuperſcriptum In Bern. Juntæ editione ἰσιών. Scribendum ἐσιών, *domum ingreſſus.*

983. δύε. Sic recte membr. ut & metri ratio flagitat. Perperam go δύω. Verſus conſtat ex epitrito quarto & dijambo, ut tertius rioris periodi.

ἐν τῷ δείγμα | τι τῶν δικῶν.
σὴν σκεύη δύ' | ὁ χρησίμων.

989. μόνην ἁρμόττεσθαι. Vulgo inſeritur particula ἂν, quam, eam neſciunt codd. A. C. expunxi. Factum nollem. Requiri- enim ad metri integritatem; nec in phraſi otioſa eſt: vim ejus erſione expreſſi: *aptare conſueviſſe.* Conſtat hic Chorus ſex pe- is: ſingularum tres primi verſus dimetri ſunt acatalect. quibus icitur dimeter catalect. Dimeter hic quoque verſus eſſe debet, & revera acatalect. ut illi, quorum dimenſionem ſupra repræſentavi, m conſtans pedibus:

τὴν Δωριστὶ | μόνην ἂν ἀρ' —

996. Δωροδοκησῖλι. Sic tres codd. & primariæ editt. In recentioribus δωροδοκισῖλι.

1000. ἐμοί 'στι. Vulgo ἐμοῦ 'στι.

1001. ξυνοικία δύο. Sic bene edidit Bern. Junta. Perperam vulgo δύω. Ammonius: οἰκία, ἡ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δευτέρου κατοικουμένη· συνοικία δὲ, ἡ πολλοῖς, καὶ μισθουμένη. Scholiaſtes Æſchinis Valckenario laudatus: ὅπου μὲν γὰρ πολλοὶ μισθωσάμενοι μίαν οἴκησιν διαλάμενοι ἔχουσι, συνοικίαν καλοῦμεν· ὅπου δ' εἷς ἐνοικεῖ, οἰκίαν. Unde intelligitur pauperiorum hominum συνοικίαν eſſe.

1003. οἱ 'μοί. Perperam vulgo οὐμοί. Vide ad Ran. 461.

1005. εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ; Male vulgo εἰσὶ —

1006. περὶ ἁπάντων πραγμάτων. Neſcio quid cogitarit Kuſterus, cui *metri fulciendi gratia ſcribendum eſſe* videbatur περί γ' ἁπάντων. Fulcro non indiget verſus, qui rectis integrisque pedibus incedit. Ultima in περὶ nunquam eliditur, nec ſequente quavis alia vocali ingratum facit hiatum, cui vitando inſeri debeat, vel ſoleat particula γε. Exempla ſuppeditant ſingulæ paginæ.

1007. οἱ σοὶ δὲ περὶ του; Sic veteres editt. omnes. In recentioribus abeſt particula δὲ verſui omnino neceſſaria. Eam typothetæ incuria in neſcio qua officina omiſſam, nec Kuſterus nec Berglerus repoſuit, qui veteres editt. non ea, qua par erat, curioſitate conſuluerunt.

1010. περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ. τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι. Sic optime ſcriptus eſt hic verſus in membr. In aliis minus ſinceris codd. v. 1006. librarii errore hîc integer repetitus eſt: huicque ſubjectus eſt in C. hic, ſi Dis placet, verſus, τὸ πέος οὑτοσὶ δάκοι. In B. vero, ut in impreſſis, τὸ πέος ἂν οὑτοσὶ δάκοι. Inepte inſerta fuit particula ἂν a ſciolo, qui verba illa per ſe verſum conſtituere ratus, ad formam jambici metri eum redigere voluit. Verba autem illa ne Berglerus quidem intellexit, ut ex ejus verſione liquet: *iſtud penem facile momorderit.* οὑτοσὶ non valet *iſtud.* Quin ſinceram poëtæ manum reſtituiſſe cenſeamus non obſtare debet metrici Scholiaſtæ auctoritas,

i verſum, prout in impreſſis fertur, pro *dimetro jambico* agnoſcit. agatur enim hic, ut fere ſolet, græculus ille, nec cuiquam paulo rentiori fucum feciſſet. Non ſolet Comicus noſter medios inter ſerios ſic dimetros inſerere. Præterea in melioribus codd. verſiculus e nec *dimeter*, nec *jambicus* eſt. Particula ἂν, quam mala manus erſit, ſententiæ prorſus repugnat. Imprecatur iſiciarius Cleoni: oinde modus *optativus*, non *potentialis* adhiberi debet: *penem e ſibi mordeat.* Iſta addere neceſſarium duxi, ne quem transverm ageret Kuſteri nota.

1018. λάσκων. In membran. ut in edit. Bern. Juntæ, δάκνων, iod in C. pro gloſſa ſuperſcriptum eſt. Melius in hoc cod. ſine v ragogico, quod in cæſura neſciunt antiqua oracula heroicis verſibus ncluſa, ὃς πρόσθε λάσκων. Heſych. λάσκουσι κύνες, ὑλάκτουσιν. — ὶρ σέο. Vulgo minus bene ὑπὲρ σοῦ.

1020. κατακρώζουσι. Sic tres codd. Vulgo κατακράζουσι. Recte impreſſis mox v. 1051. ἐπικρώζουσι.

1031. σαίνων σ', ὁπόταν. Sic recte membr. In B. pronomen, iod in textu omiſſum fuerat, librarius ſuperne repoſuit. Male abeſt impreſſis.

1033. εἰς τοὐπιλάνιον. Male in membr. τοὐπιλανεῖον. Vide Valckenarium ad Eurip. Phœn. p. 252. & 497.

1039. ὃν σὺ φύλασσε. Sic perbene membr. Vulgo φύλαξαι, reamante ſententia, quam Cleo mox declarat, verbum illud interpretatus per σώζειν. Valent itaque iſta ὃν σὺ φύλασσε, *quem tu cuſodi, obſerva, ne quid mali ei fiat.*

1040. τεῖχος ποιήσας ξύλινον. Adludit ad oraculum Athenienſibus mpore Perſici belli datum, quod refert Herodotus L. VII. p. 568.

1042. ἔφραζεν ὁ θεός. Liquido patet ſic legendum eſſe, quod ſe adfirmat Comicus v. 1048. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός; Hic i duobus codd. ut in impreſſis, eſt ἔφρασεν, claudicante verſu. In B. prava librarii emendatione ἔφρασσεν. Emendaveram primum paulo iberius: σαφέσταθ' ὁ θεὸς ἔφρασέ σοι σώζειν ἐμέ. ed genuinum eſt id quod repoſui, ἔφραζεν.

1044. ἐλελήθης. Vulgo ἐλελήθεις. Vide ſupra ad 822.

1046. καὶ ξύλον. In membran. ξύλων. Sic etiam in C. a prima manu, emendatum poſtea in ξύλινον. In B. ξύλων, & ſuperſcriptum ξύλινον. Librarios turbavit recordatio lectionis in v. 1040. τεῖχος πυκνὸς ξύλινον.

1056. καί με γυνὴ φέρει. Sic recte B. ut impreſſi: ſolœce in A. C. φέρει.

1067. φράσσαι. Perperam in codd. ſcriptum φράσαι. In B. alterum σ ſuperſcriptum, recte. φράσσαι heroicis poëtis frequens. Quod impreſſi exhibent φρᾶσαι, nauci non eſt.

1069. οἶσθ' ὅ τι γ' ἔστιν τοῦτο; Perperam vulgo οἶσθ' ὅτι τοῦτο τί ἐστί; In membr. ut in edit. Bern. Juntæ οἶσθ' ὅ τι τοῦτο; — Φιλοτοτο deficiente pede. In C. οἶσθ' ὅτι τί ἐστι τοῦτο; — Φιλόστρατος, ὁ κυναλώπηξ. Quia monitus fuerat in oraculo ſibi cavere a Cleone, quem κυναλώπεκα appellatum audiverat, quum quærat Iſiciarius, num perceperit, quid hoc nomine ſignificetur, reſpondet Demus Philoſtratum eſſe; quia famoſo illi lenoni cognomen fuerat impoſitum κυναλώπηξ, quo indigetatur in Lyſ. v. 957. Nihil hic commune habuit cum aliis, quibus cognomen inditum fuit χυναλώπηξ.

1074. ὅτι ὁ τριήρης ἐστὶ, χὠ κύων, ταχύ. Sic recte membran. Perperam in aliis libris ὁτιὴ τριήρης, manifeſta menda. Poſtulat enim ſermonis indoles, ut nomini τριήρης perinde ac ſequenti κύων articulus adjungatur, non ſecus ac in v. 207. quem ſimilis invaſerat corruptela:

ὁ δράκων γάρ ἐστι μακρὸν, ὅ τ' ἀλλᾶς αὖ μακρόν.

Reformandus eſt ad codd. fidem locus in Ran. 455. ubi pravam retinui lectionem, περί τε ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας, quum ad Atticiſmi normam itidem ſcripſerit Comicus, περί τε τοὺς ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας. Sed de hoc alibi.

1076. ἥκασιν. Sic C. ut impreſſi. Perperam in A. B. εἴκασιν. Vide ſupra ad v. 230.

1086. ἐστίν ἐμοί. Vulgo ἐστίν μοι. In A. C. ἐστί μοι.

1088. ἐρυθρᾶς γε. In B. ἐρυθρᾶς γε. In A. C. ἐρυθρᾶς τε.

1093. ἐκ πόλεως. *Ex arce.* Vide not. ad Lyſ. 245.

1094. ἀρύβαλλος, ποτήριον κάτωθεν εὐρύτερον, ἄνω δὲ συνηγμένον, τὰ συνωσθὰ βαλάντια, ἃ καὶ αὐτὰ διὰ τὴν ὁμοιότητα ἀρυβάλλους ἐς καθεῦσιν. Athenæus in Fragm. a Caſaubono edito Animadverſ. 783. Ad balneorum inſtrumentum pertinent ἀρύβαλλος & ἀρύταινα, quod teſtatur Pollux VII. 166. hîcque pro vaſis accipi debent, ibus balneatores aquam in lavantium corpus infundebant, quorum ύβαλλος altero capaciuſ fuiſſe videtur.

1099. κἀνεπαιδεύειν πάλιν. Quia ſcilicet, ut eſt in Nub. 1417. παῖδες οἱ γέροντες.

1110. Pars verſus prior Iſiciario vulgo tribuitur, poſtérior Cleo. Perſonas in ordinem repoſuimus, ut ſunt in A. B.

1131. οὕτω μὲν ἂν τύ ποιεῖς. Sic bene C. Vulgo ποιῇς. Cum ubicativo particulam ἂν conſtrui oſtendimus ad Pl. 885. Nub. 465.

1136. δημοσίους, quos Ran. 733. φαρμακοὺς appellat, quo none utitur etiam in fine hujus fabulæ v. 1405.

1146. οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν. *Videre me diſſimulans.* Vide not. ad 837.

1158. εἴ γε μή, nempe οἶδα, φράσεις γε σύ. Sic in Pace 1061. arenti Trygæo, ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον; reſpondet Hierocles, ἦν φράς. De formula οἶσθ' ὃ δρᾶσον vide ad Av. 54.

1161. In membr. & in C. perſonæ notatæ ſunt, ut in impreſ., quos inconſiderate & male ſecutus ſum. Loquendi vices in B. ter & prout perſonis convenit, diviſæ ſunt. Prior, ut par eſt, eo Demi conſilium probat, eique exſequendo ſe accingit, dicens ύ. Poſtea iſiciarius e ſcena erumpens ait, ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. His in rbis, Cleoni ſi tribuantur, parum eſt acuminis; ſin iſiciario, plunum. Gloriatus fuerat Cleo v. 742. ſe duces exercitus ad Pylum pplantaviſſe: τοὺς στρατηγοὺς ὑποδραμὼν τοὺς ἐν Πύλῳ. Idcirco iſiarius ei nunc dicit: *haud ſane me in hoc curſu, ut alios facere les, ſupplantabis,* ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ. *Supplantari me non ſino.* Eam eſt ſignificatio verborum ὑποδραμεῖν & ὑποθεῖν: eſtque iſtuc eo cetius, quod ſimul adludit ad Demi verba θέσθ' ἄν.

1163. ἢ 'γὼ θρύψομαι. *Niſi delitias faciam.* Gallice: *ou il faudra que je ſois bien difficile.* Vel *ou je ferai bien le rencheri.* Vim verbi non reddiderat Berglerus vertens, *aut profecto obtundar.*

1178. ὀβριμοπάτρα. Sic bene membran. & edit. Bern. Juntæ. Vulgo ὀμβριμοπάτρα. Inſititiam literam μ in ὄβριμος & compoſitis non agnoſcit genuinus ſermo græcus. Librariorum vel Grammaticorum ſequioris ævi commentum eſt. Quod autem ad proſodiam adtinet, cujus lex violata videri poſſit ob productam hujus vocis primam ſyllabam, eam ſequitur Comicus, qua Epici poëtæ, a quibus ridiculi cauſa illa Palladis epitheta ſumſit, eam vocem efferre ſolent, in qua licentiæ eſt locus, quia extra communis & comici ſermonis uſum eſt. Apud Athenæum etiam pag. 94. E. ubi hi verſus proferuntur, exſtat ὀβριμοπάτρα.

1182. ἐλατὴρ genus eſt placentæ; Suidæ, πλακουντῶδες πέμμα πλατύ, ὅθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία· παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι ὡς πλάτος. ἢ ἄρτος πλατύς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν, καὶ προσῆγον τοῖς βωμοῖς. Poſterioris generis eſt placenta illa in Dionyſiaco ſacro offerenda, Acharn. 245.

ὦ μῆτερ, ἀναίδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἔτνος καταχέω τοῦ' λατῆρος τουτουί.

Ludit autem Comicus in adfinibus vocibus ἐλατὴρ, ἐλαύνειν.

1185. ἐντερονείαν. Suidas: τὰ ἐσκοίλια, τὰ ἀπὸ τῆς τρύπης ἀρχόμενα ξύλα, ἐντερόνεια καλεῖται, οἱ δὲ, τὸ τῶν νεῶν ἕδαφος· οἱ δὲ τὰ ἐσκοίλια. βέλτιον δὲ τὴν τῶν ἐσκοιλίων ὕλην λέγειν. *Coſtæ*, ſeu *ſtatumina.* Similis eſt præcedenti jocus: neuter latine exprimi potuit. Eum qui ſequitur leviter adumbravimus.

1214. Vulgo ſic legitur:

φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔσθ'; — ἀλλά γ' οὐχ ὁρᾷς κενήν;

At membr. exhibent: φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεσθιν; — ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς κενήν. Optima lectio, modo negatio eliminetur, ita ut phraſis affirmativa ſit, non interrogativa:

φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεσθιν; — ἀλλ' ὁρᾷς κενήν.

Aptius

ctius est verbum ἔνεστιν, & versus est longe modulatior. In C. scri-
tum: φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔστιν; — ἀλλ' οὐχ ὁρᾷς κενήν.

1218. ὅσων πλέα. Sic tres codd. Vulgo ὅσον. Genitivus τῶν
ἀθῶν pendet ab admirandi adverbio οἴμοι.

1220. τυννουτονί. Sic emendate scriptum in codd. Vulgo τυνου-
τί. In hac voce sæpe peccarunt typothetæ.

1222. σμικρόν. Vulgo μικρόν.

1225. Objicit Cleoni δωροδοκίαν, & quoniam adfines sunt vo-
ces δῶρον & δωριστὶ, e quibus jocum supra jam arcessivit v. 987. hîc
ἀρίζει Comicus, ut eandem rem innuat. Vel, quod probabilius vi-
tur, sumptus est hic versus e poëta aliquo Dorico.

1230. Vulgo legitur metro pessundato:

φράζων, ὑφ' οὗ δεήσει 'μ' ἡττᾶσθαι μόνου.

hil variant codd. nisi quod in membr. non melius scriptum est
ἐστιν ἡττᾶσθαι, omisso pronomine. Numeros, quorum depravatio-
m non animadverterant interpretes, facile restitui:

φράζων, ὑφ' οὗ με δεῖ ποθ' ἡττᾶσθαι μόνου.

1235. ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου; Absolute etiam intelligi pos-
: *an, puer quum esses, frequentasti ludum aliquem?* Sicque scri-
ndum esset ἔς τινος, ut est in B. sensu haud deteriori.

1239. κλέπτων ἐπιορκεῖν. Sic B. C. Vulgo κλέπτειν, ἐπιορκεῖν —
pra 428. ὁτιὴ 'πιώρκεις θ' ἡρπακώς.

1240. Versus est ex Euripidis Telepho, teste Scholiaste.

1242. κἀβινεσκόμην. Sic scriptum oportuit. Vulgo καὶ βινεσκό-
ν. Berglerus apostrophum, elisi augmenti indicem, interposuit.
de not. ad v. 270.

1249. Versus est ex Euripidis Bellerophonte, teste Scholiaste.

1251. Parodia versuum Euripidis in Alcestide, 179.

θνήσκω· σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

1256. Φανὸς proprium viri nomen est, quod occurrit etiam in
esp. 1220. quo ex loco conjicere possis scribam illum fuisse Cleo-
s familiarem. Si nomen fictum non est, nulla hîc esse possit adlusio
l verbum φαίνειν, delatorum & sycophantarum proprium, cujus

significationis in exemplum hunc locum citat Eustathius ad Odyss. p. 1607. l. 16. ὅτι δὲ οἱ ὕστερον Ἀττικοὶ οὐκ ἀγαθὴν λέξιν εἶχον τὸ Φαίνειν, δηλοῖ καὶ ὁ συκοφάντης, καὶ ὁ παρὰ τῷ Κωμικῷ Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

1258. ἐν τῇ ᾿γορᾷ. Istone modo, an ἐν τῇ ἀγορᾷ sine elisione scribatur, nihil interest. Sed prava est codd. scriptura ἐν τἀγορᾷ.

1259. τοίνυν ἐμαυτόν. Sic tres codd. Vulgo particula γε inseritur.

1263. Κεχηναίων. Salse & irrisorie pro Ἀθηναίων, formato nomine a κέχηνα quod de stultis & imprudentibus sæpe usurpat Comicus.

1264. Sumta sunt hæc e Pindaro, teste Scholiasta, qui Lyrici verba profert:

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ
καὶ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀεῖσαι;

1271. θαλεροῖσι δακρύοισιν. Vulgo δακρύοις, deficiente ad metri integritatem syllaba, ut e comparatione antitheticorum versuum liquido patet. πεινῇ θαλε | ροῖσι δακρύ | οισιν.
τοὺς δ᾽ ἀντιβο | λεῖν ἐᾷν ὁ | μοίως.

In A. C. etiam sine paragoge θαλεροῖς.

1275. ὅστις εὖ λογίζεται. Sic tres codd. Nec sollicitanda videtur illa lectio, quæ sic resolvitur: ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρηστοῖς εἶναι λογίζεται, ὅστις λογίζεται εὖ. *Quicunque recte judicat.* Dawesio Misc. crit. p. 280. legendum videbatur εἴ τις, quod bonum, forte etiam usitatius, nec tamen ideo contra codd. fidem reponi debuit.

1285. Hesychius: κασαύρα, κασωρὶς, πόρνη. κασαυρείοις, οἴκοις, ἐφ᾽ ὧν αἱ ἑταῖραι ἐκαθέζοντο· ὅθεν καὶ τὴν πόρνην, κασαυράδα ἔλεγον. Licet in posteriore glossa ad hunc Comici locum respexisse videatur Grammaticus, non tamen necesse erat, ut scriberet κασαυρίοις. Utraque enim forma legitima est κασαυρεῖον & κασαύριον, ut ὀπτανεῖον & ὀπτάνιον, de quibus supra.

1286. Nomen ἐσχάρα hic τὸ γυναικεῖον μόριον significat, ut Eustathius declarat ad Odyss. p. 1323. l. 29. δῆλον δ᾽, ὅτι ἐσχάραν καὶ τὸ γυναικεῖον ἐκάλουν μόριον. Hancque præstabat expositionem sequi, præ illa Scholiastæ, τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.

1289. οὔ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν — Sic legi debere metri lex endit. Vulgo οὔτε ποτ' ἐκ ταυτοῦ. Melius quod ad phraſin in B. ἐποτ'. Sed utrumque perinde verſus abnuit.

1290. Vide ad Ran. 931.

1297. τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἐᾷν ὁμοίως. *At illos eum orare, ut ſibi me edendi veniam det.* Tum ſequitur divitum oratio, quæ una eſt unius modi. Vulgo legitur τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ἀνομοίως. Berglerus rit: *At illos eum orare variis modis.* Ubinam vero ſunt illi varii di? lectio depravata eſt. In membran. pro ἀνομοίως ſcriptum eſt ὅμως. In C. contextus vulgatum exhibet: margo autem, γρ. ὁμοίως. Peccavit in accentu librarius: id quod repoſuimus debe- ſcribere, ἐᾷν ὁμοίως.

1303. εἰς Χαλκηδόνα. Vulgo inepte Καρχηδόνα, eodem librarii ore, qui correctus fuit ſupra v. 174. Genuinæ ſcripturæ indi- am exſtat in ſcholio ad hunc verſum, ubi nunc legitur, Καρχηδὼν , πόλις Θρᾴκης περὶ τὸ Βυζάντιον. Manifeſtum eſt autem veterem arratorem ſcripſiſſe, ut & apud Comicum legebat, Χαλκηδὼν πό- Θρᾴκης.

1311. ἦν δ' ἀρέσκῃ ταῦτ' Ἀθηναίοις. Vulgo εἰ δ' ἀρέσκοι ταῦτ' ηναίοισι, redundante ſyllaba. In membr. eſt ἂν δ' ἀρέσκῃ: in C. δ' ἀρέσκει. Poſtea ſolœce vulgo legitur, καθῆσθαί μοι δοκῶ εἰς τὸ ντεῖον πλεύσαις. Syntaxeos ratio flagitabat πλεύσῃ, vel potius εύσας. Sed locum hunc corruperunt librarii. Quid Comicus ſcri- erit, ipſemet ſecum collatus liquido oſtendet. In Veſp. v. 270. horus ſenum ait:

ἀλλά μοι δοκεῖ σ' ἅπαντας ἐνθάδ', ὦ ἄνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν.

d eundem modum Triremis hîc dicit: καθῆσθαι μοι δοκεῖ εἰς τὸ Θη- ῖον πλεύσας. Pronomen μοι ad unam refertur, quæ ſententiam ſuam fatur, πλεύσας ad ceteras omnes quibus conſilium datur. Perſpi- um eſt in verſione ſententia: *Videtur mihi optumum nobis eſſe, ſi Theſei aut Eumenidum fanum navigemus, ibique ſupplices ſe- eamus.* At Berglerus qui græca intellexerit, ex ejus verſione haud cile eſt divinare; ſic enim vertit inſulſiſſime: *Conſtitui ſedere ſup-*

plex in Theſeum aut in templum Eumenidum pro navigantibus. Hunc locum tentaverat Sam. Petitus ad Leg. Att. p. 79. vir quidem eruditus, ſed in ſanandis librorum corruptelis induſtriæ parum felicis, & poſt eum Daweſius, qui & ipſe operam luſit, acuminis tamen laude non fraudandus, ob perceptam lectionis mendam, quæ priorum interpretum, Caſauboni & Kuſteri, ſtomachum non moverat. Sic autem ille reſcribendum eſſe cenſuit:

εἰ δ' ἀρέσκοι ταῦτ' Ἀθηναίοις, καθῆσθ' ἄν μοι δοκῶ
εἰς τὸ Θησεῖον πλεοῦσ' ἂν, ἢ 'ς τὸ τῶν Σεμνῶν Θεῶν.

Vulgatam lectionem, quam codices omnes adfirmant, ἢ 'πὶ τῶν Σεμνῶν Θεῶν perite vindicavit Th. Burgeſſius, cujus notam eo minus deſcribere mihi convenit, quo digniorem cenſeo illum librum, qui omnium has literas colentium manibus teratur.

1319. Vulgo ſic legitur hic verſus:

ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φίλος ἐν Ἀθήναις.

Numeros innumeros reſtituere ſic periclitatus eſt Kuſterus:

ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρ' ἡμῶν, καὶ φίλος Ἀθήναις.

Metro quidem tulit opem, ſed lutulenta phraſis eſt. Alteram prætuliſſem, licet numeris ſolutam, exemta modo præpoſitione ἐν, quam non agnoſcunt A. C. Bona Comici fortuna, peritam huc admovit manum Valckenarius noſter, cujus e felici conjectura, ad Euripidis Hippol. 1122. prolata, quod præcipuum erat, adſcivi:

ὦ ταῖς ἱεραῖς ἐπίκουρε φανεὶς νήσοις καὶ φίλος Ἀθήναις.

Exciderat librariorum culpa participium φανεὶς, quo ſic alibi Noſter utitur, & hac ipſa in fabula v. 149.

ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.

& 836. ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισι φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα.

ad quem locum Berglerus opportune citavit Æſchyli verſ. in Prom. 618. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς.

1321. ὑμῖν. Sic recte B. C. Vulgo ἡμῖν.

1322. ποῦ 'σθ' νῦν; Male vulgo ποῦ 'σθι νῦν;

1324. Vulgo ſic legitur hic verſus:

πῶς ἂν ἴδωμεν, ποίαν ἔχει σκευὴν, καὶ ποῖος γεγένηται;

Corrupti ſunt fœde numeri, nec forma tetrametri anapæſtici apparet.

ræterea ſolœcum eſt ἴδωμεν cum πῶς ἄν. Vide not. ad Lyſ. 912. l. 374. 438. Av. 164. Certa, ni fallor, conjectura poëtæ manum ſtituo:

πῶς ἂν ἴδοιμεν, τίν' ἔχει σκευὴν, καὶ ποῖός τις γεγένηται;

lox v. 1339. ποῖός τις ἦ; In vulgata lectione ποίαν ultimam corrit contra proſodiæ legem, & vox σκευὴν in duo commata diſperta cæſuram poſt quartum pedem facit, quod nullibi Comicum admiſe fidenter nunc affirmo. Vide not. ad Av. 600. & Acharn. 645.

1327. φαινομένησιν. Sic optime membr. Peſſime vulgo φαινομέας. In B. ſuperſcriptum minio ιν. In C. φαινομέναισι. Venuſtior eſt nica forma, Atticis etiam ſceniçis frequentata.

1329. Parodia e Pindaro, cujus verba profert Schol. ad Nubes 8. ſic ex hoc loco legenda:

ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι
Ἑλλάδος ἕρεισμα, κλειναὶ Ἀθῆναι.

oces ὦ ταὶ ſunt etiam Pindari: alioquin poëtico ταὶ uſus non fuiſ- Noſter.

1331. τῷ ἀρχαίῳ. Sic procul dubio ſcripſerat Comicus: perpem libri omnes ἀρχαίῳ ſine articulo, & cum verſus ruina.

1339. ποῖός τις ἦ; In A. C. ἦν. In B. εἶ, quod ex ἦ depratum. Vide ad Av. 1363.

1344. Suidas: ἀνορταλίξειν. καὶ ἀνωρταλιξις, κούφως ἀρχοῦ, ἐπήκαὶ ταχέως ἐπείσλιυες, πρὶν δοκιμάσαι. ὀρταλίζειν δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν χημένων ἀναπίπτεσθαι ὀρνέων. Heſych. ἀνορταλίζειν, ἄλλεσθαι. ἐντεῦκαὶ οἱ ποσσοὶ, ὀρτάλιχοι. Idem κερουτιᾷ, γαυριᾷ. μετενήνεκλαι δὲ ἀπὸ ὑψαυχενούντων ταύρων.

1348. σκιάδειον. Sic membr. Vulgo σκιάδιον. Priorem nominis mam frequentat Comicus. Vide Av. 1508. 1550. Theſm. 823. 829.

1350. Vulgo legitur:

καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύω λεγοίτην ῥήτορε.

tis jam inculcavi δύω ultima longa Atticis uſitatum non fuiſſe. Emente ſcriptum eſt hoc vocabulum in A. C. δύο. Sed verſus claudicat ficiente ſyllaba: nec metro tantum, ſed ſententiæ etiam aliquid eſt. Expreſſum enim oportuit cuinam iſta dicerent, quæ ſequun-

tur, duo oratores. *Populo*, ſcilicet, cujus perſonam ſuſtinet *Demus*, cui Agoracritus imprudentiam exprobrat. Reponendum itaque pronomen male omiſſum *σοι*.

καὶ, νὴ Δία γ', εἰ δύο σοι λεγοίτην ῥήτορε.

Dixerat paulo ante ὑπόρ' εἴποι τις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ — εἶτ' ἐξαπατήσας φύχετο. Unde liquet, quod & absque eo notiſſimum eſt, perinde eſſe λέγειν τῷ δήμῳ & λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Emendatio iſta, qua nihil certius, jam prolata fuerat in nota ad Ran. 1405.

1351. ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς μακράς. Sic optime membr. Inſulſa eſt vulgata lectio, εἰ δύω λεγοίτην ῥήτορε, ὁ μεν ποιεῖσθαι ναῦς λέγων. Putida eſt verbi repetitio λεγοίτην, λέγων. At vero exprimi debuit de quibusnam navibus ageretur. Naves longæ erant illæ, quæ ad bellum parabantur, *naves bellicæ*. Infra 1366.

πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἑλαύνουσιν μακράς.

1352. In membranis ſcriptum: ὁ δ' ἕτερος αὖ
καλαμισθοφορῆσαι τοῦθ' · ὁ τὸν μισθὸν λέγων —

Duo alii vulgatam exhibent: ſed in B. τοῦθ' ſuperſcriptum. Neſcio an præferri debuerit illa lectio: καλαμισθοφορῆσαι τοῦτο, ſcilicet τὸ δαπάνημα εἰς τὰς ναῦς.

1355. ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις. Sic, ut impreſſi, B. C. Male in membr. ταῖς προτέραις.

1357. νῦν δὴ φράσον. Perperam vulgo νῦν δὲ —

1362. ἐς τὸ B. Sic tres codd. Vulgo εἰς.

1363. Colló rhetoris in Barathrum dejiciendi Hyperbolum ſuo loco appendendum eſſe ait, ut in Ran. 1437. Cleocrito Cineſiam pro alis applicandum eſſe:

εἴ τις πτερώσας Κλεόκριτον Κινησίᾳ.

Ridiculum Suidæ errorem in ὑπέρβολον correxit Kuſterus.

1368. Remiges ὑπόλισπα πυγίδια appellat, quia in tranſtris diu ſedendo, crebroque inter remigandum ſuccuſſu, nates eis deterebantur: ob eamque cauſam, nempe quia maximam vitæ partem in navibus tranſigebat plebs Attica, depyges erant plerique, cujus vitii originem Mythographi referunt ad Theſeum, qui natium partem in ſaxo reliquit, unde ab Hercule abſtractus fuit. Ceterum idioticum

ticæ dialecti librariorum culpa obliteratum fuisse arbitror. Scripserat omicus ὑπολίσφοις. Mœris: λίσφους, Ἀττικῶς· ἀπύγους, Ἑλληνικῶς. d quam notam vide Piersonum. Hesychio λίσπη exponitur λεῖα, ἐκτετριμμένη. καὶ ἄπυγος λίαν. Prior interpretatio pertinet ad an. 826. ubi λίσπη γλῶσσα, neglecto Atticismo, bene in chorico ntico adhibetur. Sed in senariis alia res est, in quibus non solet omicus ab usu suæ dialecti recedere.

1370. οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγραφήσεται. Sic tres nostri codd. Vatic. & Suidas in κατάλογος. Perperam vulgo, claudicante ver-, μεταγραφήσεται.

1372. τοῦ Κλεωνύμου. Ignavus enim erat, & ῥίψασπις appellaur. Multis in locis timiditatem ei Comicus exprobrat.

1374. Clisthenes & Strato molles erant & impudici, qui pilos i vellebant & barbam radebant. Vide Thesm. 571. Ran. 422. Ach. 117.

1377. Vulgo sic legitur hic versus:

σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.

æ lectio vitii suspecta est, ne manifestam dicam. Ei, præter Suin, apud quem etiam aliqua varietas est, nullus antiquus suffragaliber. In B. scriptum est:

δεξιὸς ὁ Φαίαξ καὶ σοφῶς οὐκ ἀπέθανεν.

C. δεξιός γ' ὁ Φαίαξ σοφῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.

portune & insulse in hoc adolescentium sermone, quem Demus ert, injicitur mentio capitalis judicii, quod effugerit Phæax: comntum hoc esse videtur Græculorum, qui, ne nihil ad mendosam tionem adferrent, historiolam illam excogitaverunt. Nihil tale in mbr. quarum longe diversa est lectio:

σοφός γ' ὁ Φαίαξ δεξιῶς ἐμάνθανε.

de meliorem, &, ni fallor, veram reconcinnavi:

δεξιὸς ὁ Φαίαξ, καὶ σοφῶς ἐμάνθανε.

æ sequuntur, sunt pleraque ambiguæ significationis, & ad obscen sensum auditorum mentem deflectebant.

1381. καταδακτυλίζειν verbum est nequam. Hesychius: σιφνιά-, καταδακτυλίζειν. διαβέβληνται γὰρ οἱ Σίφνιοι, ὡς παιδικοῖς χρώμεσιφνιάσαι οὖν, τὸ σκιμαλίσαι. Idem: σκιμαλίσαι, καταδακτυλίσαι.

Suidas: καταδακτυλικὸς, συνουσιαστικὸς κατὰ τὸν δακτύλιον τοῦ πρωκτοῦ. Hic versus perperam vulgo Choro tribuitur, ut & præcedentes omnes a 1375. Agoracrito male continuantur.

1385. ἐνόρχην. In membr. ἔνορχιν. Vide ad Av. 569.

1386. τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει. *Jube eum flexis innixum genubus procumbere*, ita ut figuram referat, quam Lysistrata his verbis describit:

οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.

1391. κατατριακοντουτίσαι. Facete fictum a Comico verbum, cujus sensum facile quivis adsequitur.

1392. πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἐτεόν; Hanc scripturam flagitat & metrum & sententia. Male in tribus codd. ἔλαβες ταύτας contra metrum; in impressis ἔλαβε ταύτας, contra sententiam.

1393. ἵνα μὴ σὺ λάβοις. Solœce vulgo λάβῃς. In membr. ultima syllaba ambiguo scripturæ compendio notata. Sed fœda e prioribus editt. menda me imprudente hic remansit. Medias voculas in ordinem repone, ἵνα σὺ μὴ λάβοις. Sic collocatæ sunt illæ in B. σὺ μὴ — Sic e Vat. cod. scribendum esse jam monuerat Kusterus.

1398. ἐπὶ ταῖσι πύλαις. Vulgo ταῖς. Illud modulatius.

1401. λουτρὸν, seu, ut alii ad significationis differentiam scribunt, λοῦτρον aquam sordidam a lavatione significat, quæ etiam λούτριον appellatur. Vide *Heroum* fragm. XI. Hesych. λούτριον, τὸ ἐπαρὸν ὕδωρ, καὶ λελουμένον, ἤγουν ἀπόνιμμα. λοῦτρον, τὸ αὐτό. In A. B. scriptum λοῦτρον.

1406. βατραχίδα. Schol. εἶδος ἐσθῆτος ἀνθινῆς, ὅμοιον τῷ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χρῶμα.

FINIS NOTARUM IN EQUITES.

IN ACHARNENSES.

Collata fuit hæc fabula ad eosdem codices, quorum ſyllabus præmiſſus eſt notis in Aves.

ARGUMENTUM exſtat in A. C. Uterque lin. 1. habet πολεμοῦντας pro vulgato προπολεμοῦντας. In membr. pro ὑφίσηκεν eſt ἐσῆκεν.

L. 2. pro ἐξαίφνης melius legeretur ἐξαπατῶντας.

L. 3. Ἀμφιθέου καλουμένου. Ultimam vocem addunt bini codd.

L. 6. τοῖς πολεμιωτάτοις. Sic membr. In C. πολεμικωτάτοις.

L. 8. τὰ δίκαια λέγων. Hæ voces in binis codd. additæ.

L. 11. Vulgo Περικλέους περὶ τοῦ M. Præpoſitionem neuter agnoſcit cod. Proinde copulam addidi, Περικλέους, τοῦ τε M.

L. 12. Voces ἐξ αὐτῶν in binis codd. additæ.

L. 21. τινὰς pro vulgato τινὰ e binis codd. adſcivi, licet rera unus tantum ſit ſycophanta, quem aufert Bœotus. Iidem l. ſeq. παγόντων dant pro vulgato προσαποσβεσθέντων. In reliquis ordo am vocum ad codd. fidem immutatus fuit.

Argumenti metrici v. 2. vulgo legitur:

παρὰ Περσῶν, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν.

ne codicum ope repoſui, quod metri lex flagitat:

παρά τε Βασιλέως, καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν.

V. 4. δὲ ſubſtitui vulgato τε.

V. 8. Μεγαρικὸν ἱκανῶς. Inſertam vulgo particulam ὡς deleri ſit metri ratio. Ceterum miſeros illos ſenarios codices mei neſciunt.

Verſ. 3. Egregie ad hunc locum Macrobius Saturn. V. 20. Ariſtophanes Comicus compoſito nomine ex arena & Gargaris, innumerabilem, ut ejus lepor eſt, numerum conatur exprimere. In fabula enim Achiarnenſium ait:

ἃ δ' ὠδυπόθην, ψαμμοκοσιογάργαρα.

„ ψαμμοκόσια autem pro *multis* Varro ſæpe in Menippeis ſuis po-„ ſuit: ſed Ariſtophanes adjecit *Gargara* ad ſignificationem numero-„ ſitatis innumeræ. „ Dixerat Eupolis ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους.

6. τοῖς πέντε ταλάντοις. Schol. ἐζημιώθη ὁ Κλέων πέντε τάλαντα, διὰ τὸ ὑβρίζειν τοὺς Ἱππέας. παρὰ τῶν νησιωτῶν γὰρ ἔλαβε πέντε τάλαντα, ἵνα κουφίσαι πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους αὐτοὺς τῆς εἰσφορᾶς. αἰσθόμενοι δὲ οἱ Ἱππεῖς ἀντέλεγον, καὶ ἀπῄτησαν αὐτόν. μέμνηται Θεόπομπος, — οἷς Κλέων ἐξήμεσε. In Equit. 1147. ἀναπαίζω πάλιν ἐξεμεῖν, ἅτ' ἂν πεπλόφωσί μου.

10. ὅτε δὴτ' ἐκεχήνη. Male vulgo, omiſſo augmento, ὅτε δὴ κεχήνη. Auctor Etymol. M. hunc verſum citans p. 386. l. 32. ἐκεχήνη habet. Ἰσλέον δὲ, ὅτι τὸ διαλυθὲν ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ, συναιροῦσι οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ποιοῦσιν εἰς η, πεποιήκη λέγοντες. ὅθεν παρὰ Ἀριστοφάνει — ἐκεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον.

12. Libri omnes habent:

πῶς τοῦτ' ἔστισί μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

quo modo Comicum ſcripſiſſe nemo animum inducet. Optime Valckenarius ad Eurip. Hippol. 446. librarii errorem corrigit:

πῶς τοῦτο σεῖσαί μου δοκεῖς τὴν καρδίαν;

Elegantius eſſet μοι quam μου.

13. ἐπὶ μόσχῳ. Recte unus e Scholiaſtis: ὅτι ὁ νικήσας ἆθλον ἐλάμβανε μόσχον. Altera interpretatio, qua pro viri nomine μόσχος accipitur, falſa eſt & inepta. Quemadmodum poëtæ dithyrambici *tauro*, ſic qui cithara canebant, κιθαρῳδοὶ, *vitulo* certabant. Verba ſunt Bentleii in Diſſert. Phalar. de Origine Tragœdiæ p. 170.

14. Βοιώτιον. Schol. μέλος οὕτω καλούμενον, ὅπερ εὗρε Τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ τὸ Φρύγιον.

19. κυρίας ἐκκλησίας. De ſtatis concionum diebus vide Sam. Petiti Leg. Att. p. 276. De rubricato fune, quo ſegnis turba in concionem cogebatur, p. 285.

23. ἀωρίαν. Sic B. C. In membr. ὡρίαν, male omiſſa privativa litera. Sed in terminatione unanimis eſt codd. conſenſus. ἀωρίαν

ice pro κατ' ἀωρίαν ὤρην ponitur, hancque lectionem, qua hiatur, prætulerim illi quam Suidas agnoſcit ἀωρίᾳ.

26. ἀθρόοι. Suidas: ἄθροι καταῤῥέοντες, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. Idem ante: ἀθρόους καὶ ἄθρους λέγουσι διευκάβως. At codd. noſtri impreſſis ἀθρόοι unanimiter exhibent, quæ forma Comico uſi- eſt. Altera neſcio an apud eum occurrat præterquam in verſu Sisthio prolato, Fragm. inc. CXXIX. Nugatur ſane Mœris, aut verba inverterunt librarii, quorum fidem temere, ut mihi vi-, ſequutus eſt Pierſonus. Qui Ariſtophanem fere ubique reſpi- t, ex unico Comici loco Atticiſmi normam ſtatuere non de-, ad quam longe plures alii ſe cogi non patiuntur. Adeo falſum inus Atticam eſſe formam triſyllabam, ut in plerisque locis, apud Comicum occurrit, altera per metri legem ne locum qui- habere poſſit. Nam certo certius eſt, primam in ἄθροι corripi, l tum ex analogia liquet, tum ex unico illo, quod modo dixi, plo:

ἑσθῶτας, ὥσπερ τοὺς ὀρεωκόμους ἄθρους.

nde melior erat priorum Mœridis editionum lectio, cui conci- Thomas M. ἀθρόος, Ἀττικοί· οὐκ ἄθρους.

27. πρωτιμῶσ' οὐδέν. Vide ad Ran. 638.

35. οὐδ' ἥδη ΠΡΙΩ. Atticam formam ἤδη, in aliis codd. obli- am, retinuit B. Vulgo ἤδει. Pejus apud Suidam ἤδειν, quia ν pa- gicum non additur ſequente conſonante. Vide not. ad Pl. 696. , maxime vero ad Nub. 329.

36. χὠ ΠΡΙΩΝ ἀπὴν. Venuſtatem hujus loci latinus ſermo non quitur. Jocus eſt in vocum ſimilitudine, πρίω *emo*, & πρίων *ſerra*.

43. ἐντὸς τοῦ καθάρματος. Pertinet hoc ad ritus concionum, e not. ad Conc. 128. & Harpocrationem in καθάρσιον.

49. τήθην ἐμήν. Atticis τήθη vocatur *avia*, patris vel matris er. Hoc nomen imperiti librarii ſæpe per ι ſcripſerunt, τίθην, ut apud Thomam M. Quin etiam permutarunt cum τίτθη, quod nu- em ſignificat. Menander apud Stobæum Floril. Grotii p. 303.

καὶ τοῦτον ἡμᾶς τὸν τρόπον γαμεῖν ἔδει

ἅπαντας, ὦ Ζεῦ σῶτερ, ὡς ὠνήμεθα·
οὐκ ἐξετάζειν μὲν τὰ μηδὲν χρήσιμα,
τίς ἦν ὁ πάππος ἧς γαμεῖ, τήθη δὲ τίς·
τὸν δὲ τρόπον αὐτῆς τῆς γαμουμένης, μεθ' ἧς
βιώσεται, μὴτ' ἐξετάζειν, μήτ' ἰδεῖν.

Vulgo legitur v. 4. τίτθη δὲ τίς. In Reg. cod. propius ad verum accedit ſcriptura, τιθή. Scribendum τήθη. Grotius bene verterat:

Quis avus, quis avia fuerit nupturæ in domum.

At ſtolidus Menandri fragmentorum editor vertit: *quis fuerit avus, quæ vero nutrix*, addita inepta obſervatione, *voce τίτθη intelligi, non quæ ubera præbuerit, quæ ſæpe ſervula erat, ſed quæ educaverit, quum præſertim conjungatur cum avo.* Sed ex eo maxime, quod *cum avo conjungitur*, ſubodorari poterat *aviam* intelligi, nec ignorare debebat, quid inter τίτθην & τροφὸν interſit. In Lyſ. 549.

ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαλήφων.

quo ex verſu adſeritur vera hujus nominis ſcriptura, de qua ſatis aliunde conſtat. Nam τιθῶν prima brevi metri lex ibi non admitteret.

53. ἀλλ' ἀθάνατος ὤν. Sic libri quidem, ſed male. Eadem eſt menda, quam Ran. 629. & Av. 1224. corrigendam eſſe monui. Repone ἀλλ' ὢν ἀθάνατος.

54. οἱ τοξόται. Scholiaſtæ mos gerendus erat, vere & ad decori rationem monenti, hæc verba ab uno e Prytanibus dici: τοῦτό φησιν εἷς τῶν Πρυτανέων, κελεύων ἐκβαλεῖν τὸν Ἀμφίθεον ὡς ὑβριστήν. In B. perſonam ſcripſerat primo librarius Κηρυξ, ſe ipſe poſtmodo correxit, repoſuitque Πρύτανις, quod verum eſt. Vide Petitum ad Leg. Att. p. 294. Nec hoc ſolum loco Præconis perſona male poſita fuit pro Prytani. Supra v. 46. verba illa τίς ὤν; & οὐκ ἄνθρωπος; & v. 59. κάθησο σῖγα. male Præconi tribuuntur, & in Prytanis partes transferenda ſunt. Debet etiam hujus nomen inter dramatis perſonas reponi.

62. ἄχθομαι γὰρ πρέσβεσι. Sic B. In A. C. ἄχθομαι γὰρ ὡς πρέσβεσι. Vulgo ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι.

63. τοῖς ταὼσι. *Et pavonibus*, qui ſingulis noviluniis ſpectandi

nhibentur, quorum me jam cepit ſatietas. Vide Petiti Leg. Att. p. 177. & not. ad Av. 102. in addendis.

67. ἐπ' Εὐθυμένους Ἀρχοντος. Id eſt anno 2. Olymp. LXXXV. lecimo tertio antequam ageretur hæc fabula, quæ commiſſa fuit an- 10 3. Olymp. LXXXVIII.

68. ἐτυχόμεθα. Perperam vulgo ἐτυγχόμεσθα. Prima in τυγχω onga eſt.

69. ὁδοιπλανῶντες. Sic membr. Vulgo ὁδοιπλανοῦντες, cui lectio- i altera in B. ſuperſcripta. Nunc vero agnoſco formam in impreſſis eceptam retineri debuiſſe. Ab ὁδοιπλάνος fit neutrum verbum ὁδοι- πλανέω. Simplex πλανάω active tantum ſignificat, quod & in com- oſitis obſervatur. Kuſterus tamen in indicem Ariſtophaneum retulit δοιπλανῶν ex hoc verſu.

70. ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι. Ridiculus eſt lega- us labores memorans, quos in itinere exhauſit, molliter cubans in arpento; eumque ſic ridicule loquentem de induſtria inducit Comi- us. Hoc ſi Kuſterus animadvertiſſet, de emendatione non cogitaſſet oci facetiſſimi, cujus periret lepor omnis, ſi legeretur οὐ μαλακῶς κατακείμενοι. Vide Orvillium ad Charit. p. 443.

71. σφόδρα γ' ἄρ' — Vulgo σφόδρα γὰρ —

73. πρὸς βίαν ἐπίνομεν, *coacti bibebamus*, *cogebamur bibere*. ion, ut vertit Berglerus, *omni vi potavimus*. Vide not. ad Ran. 457. & Orvillium ad Charit. p. 554.

78. καταφαγεῖν καὶ πιεῖν. Sic recte B. Vulgo καταφαγεῖν τε καὶ ιεῖν, ſyllaba in verſu redundante. Alioqui legere oporteret:

τοὺς πλεῖσθαι δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

82. ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν. *In aureis montibus*. Male in membr. ὀρῶν, i duobus aliis ὄρων, in impreſſis ὄρων.

95. Hæc Dicæopolis ad Pſeudartabam dicit. Quia autem hic legis *oculus* appellatur, ridiculi cauſa larva ornatus erat cum ingenti culo, quem Dicæopolis comparat cum foramine navis, per quod emus exeritur. Hinc dicit eum proſpicere tanquam navigantem, quo rſum flectere debeat & dirigere. *E notis Berglæi.*

98. Hæc & ſequentia vulgo Præconi tributa, melius in B. Legato adſcribuntur.

100. Haud multum referre arbitror quonam modo barbaræ illæ voces ſcribantur, modo conſtent numeri. In A. C. eſt ἐξάρξω ἀπίσσυα σάτρα. In B. ἀπίσσυμαι σάτρα.

102. ὑμῖν. Sic tres codd. & primariæ editt. Male Fracinus edidit ἡμῖν.

105. Hîc & in ſequentibus perſonas diſtinxi ad fidem cod. B. quæ vulgo ſunt admodum perturbatæ. Minime tamen probo verba illa τί δ' αὖ λέγει Præconi tribui. Contra morem eſt concionum, in quibus præconem verba facere non decet, niſi ſi quid proclamandum ſit. Ironica eſt percontatio, quæ in Legati partes transferri debet, ſcribendumque τί οὖν λέγει; Dicæopolis indignabunde dixerat: *Hei mihi miſero! quam clare!* Legatus ægre ferens aliquem ſibi obſtare quin populum decipiat, eum rogat: *Quid ergo dicit, quandoquidem ejus verba tam probe intelligis?* Et ſic quidem, ut nunc exſtare vellem, in apographo, quod exprimendum typothetæ dedi, ſcripſeram: poſtea vero, quum folia corrigerem, neſcio quæ ſuperſtitio me mei mancipii eſſe non ſivit, librariorumque addixit ſtupori.

106. ὅ τι; cum interrogatione. *Rogas quid dicat? dicit* &c. Perperam vulgo ὅτι cum λέγει conjunctum, quod tantumdem valet ac λέγει ὅτι λέγει, quod ineptum eſt. Sic ſcribendum eſſe monuerat jam Reiskius.

109. σὺ μὲν ἀλαζών. Perperam vulgo σὺ μέν — claudicante verſu.

111. πρὸς τουτονί. *Huic viro* δεικτικῶς. ἐμοὶ & πρὸς τουτονὶ poſita ſunt ἐκ παραλλήλου. *Dic mihi, mihi inquam.* Latinis Comicis *hic homo* itidem ſæpe nihil aliud valet quam *ego*. Terentius Heaut. II. 3. 115.

Tibi erunt parata verba: huic homini verbera.

112. βάμμα Σαρδιανικόν. A. B. σαρδανιακόν. C. σαρδανικόν. Primariæ editt. σαρψινιακόν. Aliæ σαρδινιακόν. Mendoſe omnes, quod perite oſtendit poſt Palmerium Kuſterus, qui ſinceram lectionem

inus Ariſtophani reddidit. Exſtat etiam ea apud Suidam in βάμμα ζωμικόν, exhibentque eam vulgati libri in Pace 1174. Valent rem iſta, ἵνα μή σε φοινίξω, vel ἐρυθρὸν ποιήσω, vel, ut ipſe infra 320. loquitur Comicus, ἵνα μή σε καταξανῶ εἰς φοινικίδα. *Ne ita verberibus cædam, ut totus cruenteris.* Plautus Pſeud. I. 2. in fine: Niſi hodie mihi ex fundis tuorum amicorum omne huc penus affertur, cras, Phœnicium, Phœnicio corio inviſes pergulam.

Rud. IV. 3. 61. fiet tibi puniceum corium.

119. ἐξυρημένη. Sic recte tres codd. ut impreſſi. Mendoſe apud idam legitur ἐξυρημένη. Eſt autem juxta Scholiaſtam parodia verſus uripidei qui olim in Medea legebatur, at hodie, ſi bene commeini, in hoc dramate non comparet:

ὦ θερμόβουλον σαλάγχνου ἐξυρημένη.

d alia ſunt apud Euripidem hujus generis, ut verſus hic in Oreſte:

ὦ τὰς φρένας μὲν ἄρσενας κεκλημένη.

nterea ἐξυρημένη per ſe lectio inepta eſt. Vidè ad Theſm. 215.

121. ἐσκευασμένος. Hic etiam mendoſi ſunt Suidæ libri, apud eum in Στράτων legitur ἐξυρημένος: at in Κλεισθένης recte ἐσκευασμένος.

125. εἰς τὸ Πρυτανεῖον. Ut nempe ibi hoſpitio & convivio excipiretur. Solebant enim Athenis legati publici in Prytaneo ξενίζεσθαι. llux VIII. 138. τὸ δὲ κηρύκειον, φόρημα ἦν τῶν πρέσβεων, καὶ εἰς Πρυτανεῖον ἐπὶ ξενίᾳ ἐκαλοῦντο. Ubi hoc Comici loco uſus eſt Kühs. Conferatur Pollux IX. 40. *E notis Kuſteri.*

126. ἐνθαδὶ στραγγεύομαι. Peſſime libri omnes στρατεύομαι. Il- reponendum eſſe monuit in notis Kuſterus. Vide ad Nub. 131.

127. οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα. Sic optime Suidas in ἴσχειν. τοὺσξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα. ἀντὶ τοῦ κωλύει, ἀποκλείει. ἐπὶ ν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων. Vulgo οὐδέποτέ γ' ἴσχ' ἡ θύρα. Qua lectione male οὐδέποτε cum verbo præteriti temporis jungitur ἴσχε. ide Pierſonum nobis jam ſæpe laudatum ad Herodiani Fragm. 461. In C. ſcriptum οὐδέποτ' ἴσχ' ἡ θύρα.

132. τῇ πλατιδι. Schol. τῇ γυναικί· παρὰ τὸ πιλάζειν τῷ ἀνδρὶ

κατὰ τὴν κοίτην. Ejusdem originis est ἐμπελάτειρα, quo usus est Callimachus pro *concubina:*

τοὺς αὐτῷ σκοτίους ἐμπελάτειρα τέκεν.

Vide Gatakerum Opp. T. I. p. 78. & Toupium Epist. crit. p. 99. Euripid. Androm. 24.

ἄρσεν' ἐντίκτω γόνον
πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδί.

& Æschyl. Prom. 904.

ἀνδὲ πλαθείην γαμέτᾳ
τινὶ τῶν ἐξ Οὐρανοῦ.

140. In Thesm. 170.

ὁ δ' αὖ Θέογνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.

144. ἔγραφ'. Sic A. C. In B. a prima manu ἔγραφον, superscriptis binis lectionibus ἔγραφ', ἔγραφεν.

146. φαγεῖν ἀλλᾶντος. Sic Membr. Vulgo ἀλλᾶντας. — ἐξ Ἀπατουρίων. Quia primo hujus festi die ad epulas conveniebant curiales & cognati, in quibus ἀλλᾶντας, quos Galli *andouilles* appellant, probabile est apponi solitum fuisse. In Xenophontis Hellenicorum I. p. 43. edit. Lips. male legitur: μετὰ δὲ ταῦτα ἐγένετο Ἀπατούρια, ἐν οἷς οἵ τε ΠΑΤΕΡΕΣ καὶ οἱ ξυγγενεῖς ξύνεισι σφίσιν αὐτοῖς. Legendum ΦΡΑΤΟΡΕΣ.

152. Versum hunc in omnibus impressis omissum, exhibent tres Regii codd. ut & Vat.

153. Θρᾳκῶν ἔθνος. Sic Membr. Vulgo γένος.

154. σαφές. Sic C. ut impressi. In A. B. σαφῶς. At in hoc superscriptum σαφές.

156. Οδομάντων στρατός. Theoro recte tributum est hoc in B. vulgo Præconi.

158. τίς τῶν Οδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακε; τίς; Sic scriptum in C. Vulgo τίς τῶν Οδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακεν ἄν; Istud ἂν in fine versus a sciolo inepte additum membr. non agnoscunt, in quibus perspicue etiam scriptum ἀποτέθρακεν. Hunc versum ter citat Suidas, & ubique habet,

τίς

τίς τῶν Οδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακε;

uæ lectio, vulgata sane melior, an nostræ præstet, dubito. Probile est Comicum verbo ἀποτέθρακε usum fuisse per jocum, addendo ad nomen Θρᾷκες.

162. ἄν γ' ὁ — Sic recte B. Vulgo omissa particula, quæ inri debuit fulciendo versui.

163. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι. Sic etiam, ut impressi, tres dd. Vide notam ad Av. 1494. in Addendis.

165. Pessime in hoc versu notatæ vulgo personæ, quas ad dd. fidem in ordinem restitui. — οὐ καταβαλεῖτε. In membr. οὐκ ποβαλεῖτε.

166. ἐσκοροδισμένοις. Gustato enim allio acrius pugnaturi erant, llinaceorum more, quorum ad pugnas hic adluditur. In Eq. 493. horus isiciario allium dat, cui percontanti quamobrem id comere debeat, respondet ille:

ἵν' ἄμεινον, ὦ 'τὰν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ.

171. διοσημί' ἐστί. Schol. διοσημία, ὁ παρὰ καιρὸν χειμών. Congato in concione populo, si tempestas subita ingrueret, vel en aliquod inauspicatum se offerret, solvebatur illico concio, & alium diem indicebatur.

172. παρεῖναι δ' εἰς ἔνην. Male Bergleri versionem retinui, & *sint die tricesimo.* Vertendum, & *adsint post tertium diem.* Hechius: εἰς ἔνην, εἰς τρίτην. Schol. οἷον εἰς τρίτην, quam ejus intertationem alteri, εἰς τριακάδα, præferendam esse ostendit Sam. itus Leg. Att. p. 277.

174. μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα. *Quantum moretum perdidi.* Quia sonati illi Thraces allia, quæ secum adtulerat, abripuerant & nederant. Alliorum autem præcipuus usus in moreti confectione, ostendit Virgilii carmen.

176. μήπω, πρὶν ἄν γε στῶ τρέχων. Mendose in omnibus libris, πωγε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων.

178. Vulgo sic legitur hic versus parum concinnis numeris:

τί δ' ἐστί; — σοὶ μὲν δεῦρο 'γὼ σπονδὰς φέρων.

In A. C. τί δ' ἐστίν; — ἐγὼ μέν σοι δεῦρο σπονδὰς φέρων. Inde sponte sua emergit venustus versus:

τί δ' ἐστίν; — ἐγὼ μὲν δεῦρό σοι σπονδὰς φέρων.

180. στιπτοί. Male in A. B. στυπτοί.

181. Μαραθωνομάχαι. In membr. minus bene Μαραθωνομάχαι. De his formis in ης loco vulgarium in ος, vide Valkenario notata ad Eurip. Phœn. p. 42. & nobis ad Æschyli Pers. 554. Vulgatam adfirmat Juliani locus a Kustero prolatus.

189. ἀρέσκουσιν. Sic emendate scriptum in B. Vacillat in impressis versus ex omissione ν paragogici.

197. καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν. Quia ad bellum profecturi milites edicto jubebantur cibaria sibi parare & efferre in tres dies. Vide Pac. 312. Ad hunc morem lepide adludunt senes in Vesp. 243. mandatum sibi a Cleone dicentes, ut mature in forum veniant Lachetis causam cognituri, ἔχοντες ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν.

198. ὅποι θέλεις. Sic A. C. Vulgo ὅπη.

200. Hic versus & duo sequentes recte Dicæopolidi continuati sunt in B. Cujusnam essent ipsa sententia ostendebat. In tribus codd. scriptum est κελεύων, non, ut vulgo, κελεύω. In C. hic versus etiam Dicæopolidi continuatus: at duo sequentes Amphitheo tribuuntur, tertius alteri absurde. In membr. personæ literis non sunt notatæ, sed lineolis mutatas vices indicantibus. Juxta hujus codicis librarium versus 201. & duo sequentes Amphitheo essent tribuendi, quod perinde absurdum est.

202. ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια. Non quod ruralia Dionysia eadem fuerint cum Lenæis, ut falso tradit Scholiastes. Namque illa ruri agebantur in singulis pagis mense Posideone: hæc vero, Lenæa scilicet, in urbis parte Λίμναι dicta, mense Anthesterione. Quia vero stato suo tempore Dicæopolis ruralia Bacchanalia celebrare non potuerat, quia pago suo profugus, agrum omnem tenentibus hostibus, in urbem confugerat, nunc, postquam sibi inducias pactus est, ait se in pagum quamprimum reversum, Dionysia illa quæ ruris & pagorum propria erant, celebraturum. Quod mox sequitur ἐπιστέλλω

Bacchiaci ruralis sacri descriptionem continens, nihil ad
notationem confert quo acta fuit fabula; nec proinde ex
s, ubi ruralium Bacchanalium mentio fit, colligi debet τὰ
ρὰς Διονύσια & τὰ Λήναια idem festum fuisse. In clara luce
t elegantissimi Ruhnkenii diligentia.

. οἴμοι τάλας. Ante hæc verba, quæ vulgo priori Semi-
continuantur, recte in B. posita persona ημιχ. in C. χορος.
br. vacuum relictum spatium recipiendæ personæ.

. De Phayllo vide ad Vesp. 1206.

. Vulgo legitur: σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος.
ῦτος & τότε sunt plane otiosæ & invito metro a mala manu
m. Facessere eas debuisse manifesto liquet ex antitheticorum
collatione, qui dimetri pæonici sunt:

σπονδοφόρος | ὑπ' ἐμοῦ δι —
ὀξὺς ὀδυ | νηρὸς ἐπί —

8. οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο. Sic tres codd. venuste
particula ἂν, quam posteriore loco omittunt impressi. Ver-
trimeter pæonicus. Juxta vulgatam lectionem secunda in
re producenda est, ut pes medius sit creticus: in nostra
ervato Comici more, corripitur, pesque medius pæon est
, cui in antistrophico respondet creticus.

οὐδ' ἂν ἐλα | φρῶς ἂν ἀπε | πλίξατο.
πατῶς ἔτι | τὰς ἐμὰς | ἀμπέλους.

ατο, ἀπέβη, ἀπέφυγεν. De geminata particula ἂν vide not.
n. 196. Nub. 1396.

. διαιτέος. Hæc vulgo eidem Semichoro continuantur. μὴ
ῆνοι. Perperam vulgo ἐγχάνῃ. Optativum requirit sermonis
Recte vertit Berglèrus, *nunquam irrideat.*

2. μηδέπερ γέροντας ὄντας. Participium ὄντας hausit præcedens
A. C. Est in contextu cod. B. sed linea subducta delendum
cat. Falso. Absque enim illo ὄντας non constant versus nu-

8. τῶν ἐμῶν χωρίων. Subauditur ἕνεκα cujus frequens est ellipsis.

230. τοῖσιν ἀντεμπαγῶ. Sic recte Suidas in σχοῖνος. Perperam in Comici exemplaribus omnibus ἄτ' ἐμπαγῶ, dactylo cretici ſedem tenente, & proinde claudicante verſu.

233. πατῶσ' ἔτι. Pæon ſecundus. Male libri omnes πατοῦσιν ἔτι, ſyllaba redundante.

234. βλέπειν Βαλλήναδε. Sic in B. e correctione: nam primo ſcriptum fuerat Παλλήναδε, ut eſt in duobus aliis. At noſtram lectionem exhibent primariæ editt. unde prudenter a Berglero revocata fuit. Schol. Παλλήνη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. νῦν δὲ διὰ τοῦ β γραπτέον, κατὰ συγγένειαν τοῦ β εἰς τὸ π. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ βάλλειν λίθους. Φίλα γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ λιθολευστῆσαι αὐτόν.

236. οὐκ ἂν ἐμπλήμην. Sic bene Daweſius. Vulgo ἐμπλείμην. Vide ad Lyſ. 235. & 253.

238. σῖγα πᾶς. ἠκούσατ', ἄνδρες, ἆρα τῆς εὐφημίας; Hic verſus in impreſſis duobus mendis inquinatus eſt, e quibus intelligere eſt, quam levem curam Comico impenderint editores, utque metri leges ſusque deque habuerint. Primo σίγα ediderunt, imperativum pro adverbio σῖγα, quo modo primus octonarii pes eſt ſpondeus, qui trochæus eſſe debet; poſtea ἄρα pro ἆρα, pyrrhichium pro trochæo. Minutias has eſſe ſi quis forte dicat, is mea quidem cauſa poëtis numeros & rythmum adimat. Ceterum in diſtinguendis perſonarum vicibus conſentiunt impreſſis codd. Ante verba σῖγα πᾶς poſita Chori perſona, quæ, meo judicio, ante ἠκούσατ' poni debebat. Priora verba Dicæopolidi continuanda.

240. ὠνήρ. Vulgo minus bene ἀνήρ.

242. ἐς τὸ πρόσθεν, ut ſupra v. 43. πάριτ' ἐς τὸ πρόσθεν. Hic perperam libri omnes ὡς τὸ — Promiſcue non adhibentur ὡς & ὥ, quorum de differentia operæ pretium fuerit legiſſe eruditam præſtantiſſimi Valckenarii notam ad Eurip. Phœn. p. 474.

244. Hic verſus in tribus codd. Dicæopolidi continuatus. ἵν' ἀπαρξώμεθα. in membr. omiſſa præpoſitione, ἵν' ἀρξώμεθα.

247. καὶ μὴν καλόν γ' ἐστί'. Hæc verba in membr. puellæ continuata. Patri melius tribuuntur. Sed ab interpretibus male accepta

fuere, tanquam ſi ab his penderet infinitivus ἀγαγεῖν. Poſt illa verba maxima diſtinctio poni debuit. Infinitivi autem ἀγαγεῖν & ξυνεπεσθεῖν pendent a ſuppreſſo verbo εὔχομαι, δὸς, vel quovis ſimili, quæ precum & votorum formula eſt uſitatiſſima. Vide initium Supplicum Euripidis & Marklandi notam.

253. καλὴ καλῶς. Vide ad Conc. 730. Plautus Rud. II. 4. 12.

Non licet te ſicce placide bellam belle tangere?

254. βλέπουσα θυμβροφάγον. Vide ad Av. 1169. 1671.

262. θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. Nempe quia pompam non comitabatur mulier. Mos autem erat e ſuperioribus ædium partibus ſpectare, ne via, qua pompam ducentes procedebant, ſpectatorum multitudine oppleretur, impedireturque. Vide, ſi tanti eſt, uberem animadverſorem, Spanhemium, ad initium Callimachei Hymni in Cererem.

263. Totum hoc phallicum canticum dimetris & trimetris jambicis conſtat. Proinde male vulgo legitur ἑταῖρε Βακχείου.

264. ξύῤῥωμι. Sic tres codd. & primariæ editt. In novitiis, neſcio cujus libidine, σύῤῥωμι.

271. πολλῷ γὰρ ἔσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς. Sic in A. C. perſpicue ſcriptum. In B. a prima manu ἐσῖιν, & ſuperſcriptum ἐσθ'. In impreſſis mendoſiſſime:

πολλῶν γὰρ ἐσῖιν ἥδιον, ὦ Φαλῆς, Φαλῆς.

Media ſyllaba in ἥδιον ſemper longa eſt: proinde ἐσῖιν verſum crurifragio mulcat. πολλῶν ortum eſt ex antiqua ſcriptura πολλῶι, ut in Equit. 806. εἰεμφύλων ex σῖιεμφύλωι, ad quem locum vide quæ notavi. Ut autem ad veterum librorum fidem edidi, ita jamdudum e perſpecta linguæ indole & Atticæ proſodiæ peritia ſcribendum eſſe monuerat Daweſius, cujus hanc emendationem, ut alias bene multas, lubens confirmo.

275. καταγιγαρτίσαι. Sic ſcriptum in A. C. & v. ſeq. ὦ Φ. Metri rationem habuit interpolator in B. ubi, ut in impreſſis, καταγιγαρτίσ', ὦ. & v. ſeq. φαλῆς — Sed prava eſt hæc emendatio. Vocandi adverbium ὦ, e gloſſa ſubnatum, prorſus eximendum erat.

Est autem καταγιγαρτίσαι verbum a Comico facete fictum. Suidas: καταγιγαρτίσαι, συνουσιάσαι. ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν καὶ καταμηρίσαι. — ἢ καταθλίψαι. γίγαρτα δὲ τὰ τῆς σταφυλῆς ὀστώδη.

283. οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς; Sic A. C. recte. Dimeter est pæonicus constans e duobus creticis. Vulgo οὐ βαλεῖς ἄν; οὐ βαλεῖς;

291. ἔπειτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν. In A. C. ἔπειτα δύνασαι νῦν πρὸς — In B. εἶτα δύνασαι πρὸς — ut vulgo: sed voci εἶτα superscriptum ἔπειτα. Hoc librariis relinqui poterat: melior est vulgata lectio, quam reponi velim:

σπεισάμενος, εἶτα δύνα-
σαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

Dimetri sunt pæconici, qui si ad hunc modum digerantur, secunda in ἀποβλέπειν producitur juxta prosodiæ canonem.

295. κᾆτά σ' αὖ χώσομεν τοῖς λίθοις. Trimeter pæonicus constans e tribus creticis. Sic quidem perspicue & optime scriptum est in B. In membr. vero & in C. κᾆτά σε χώσομεν τοῖς λίθοις, claudicante versu in primo pede. At in impressis mendosissime absque ulla metri forma legitur κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις. Sæpe jam observavi κᾆτα & κατὰ facile permutari.

296. μηδαμῶς γε, πρὶν ᾆν ἀκούσητ'. ἀλλ' — Sic scribi debuit ad metri trochaici legem. Vulgo pessumdatis numeris:

μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσητέ γ'. ἀλλ' ἀνάσχοισθ', ὦ 'γαθοί.

Vides tertium pedem anapæstum esse, qui in eam sedem non recipitur. Particula γε, quæ loco suo mota versum vitiavit, incertæ sedis est, nec codd. consensu nititur. Nullibi agnoscit eam C. In membr. μηδαμῶς, πρίν γ' ἂν ἀκούσητε. ἀλλ' — scribere potuit etiam poëta: μηδαμῶς, μὴ, πρὶν ᾆν ἀκούσητ'. Sed præstat quod dedimus.

301. γωγε κατα | τεμῶ τοῖ | σιν ἱππεῦ | σίν ποτ' ἐς |

Tetrameter pæonicus, cujus medii duo pedes bacchii sunt. Vulgo sine metri forma legitur: γὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε. In B. ποτὲ κατ'τύματα, omissa præpositione ἐς, quam secunda manus inter lineas minio scripsit: in A. C. ποτ' ἐς κατ'τύματα, quod mihi ob

tatum hiatum adrisit. Nam quod ad metrum adtinet, bene scribi
ssit:

γωγε κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσιν ποτὲ
ἐς κατλύματα.

ltima syllaba est indifferens, & hîc pro longa habetur, ut mox
. 340. Et sic revera hos versus scribi debere nunc video, quia
ox unica κατλύματα metrum non implet. ἐς κατλύματα monometer
: anapæsticus.

318. Versum hunc sic exhibent libri omnes:

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

alam librariorum manum metri depravatio ostendit. Quî ferri po-
t dactylus in quinta trochaici sede? Vox κεφαλὴν glossema est:
c falso ariolari mihi videor poëtam scripsisse:

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν δέρην ἔχων λέγειν.

fra 492. ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα.

322. οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐδ' ἀκούσεσθ' — Sic legendum esse sensus
endit & metrum, alterumque οὐδ', quod in omnibus impressis
est, etiam sine codice reponi poterat. Nec tamen id auctoritate
ret. In tribus codd. scriptum οὐδ' ἀκούσεσθ', οὐκ ἀκούσεσθ'. Eadem
rticula vel οὐδ', vel οὐκ geminari debuit.

325. Sic vulgo legitur hic versus, numeris prorsus corruptis:

ὡς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε. — δήξομαί γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

membr. est νυνί. In C. νῦν. Iidem codd. pro γ' ἄρ dant γάρ.
etrum facili opera restituo cum Dawesio:

ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. — δήξομ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ.

337. οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε; Sic optime B. C.
onomen ὑμεῖς in membr. ut in impressis omnibus omissum, quod
ponendum esse Reiskius viderat.

341. τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε. Sic libri
nnes, manifesta menda, ad quam non magis ego quam ceteri
itores, adtendi. Rescribe ocius:

τοὺς λίθους νύν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.

342. κατάθου πάλιν τὸ ξίφος. In B. κατάθου τὸ βέλος. Ad

clausulam versus 345. deflexit librarii oculus. Sed postea voces πάλιν & ξίφος superne reposuit. Idem cod. in v. 346. variam lectionem nullius pretii ad vocem στροφῇ dat, στρόφιγγι.

347. Vulgo legitur imperfecto sensu & metro:

ἐμέλλετ' ἄρα πάντες ἀνασείειν βοῆς.

In C. scriptum ἄρ' ἅπαντες. Præpositionem autem μετὰ e Scholiaste reposui.

348. Παρνάσιοι. Sic tres codd. Vulgo sibilans litera geminatur.

350. τῆς μαρίλης μοι συχνὴν ἐνετίλησεν. Elegans Atticismus, pro συχνήν μοι μαρίλην ἐνετίλησεν. Sic Pl. 694. τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων. Pac. 167. κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν. Præter Kusterum, qui hæc loca observavit, alii docti viri multi idiotismum hunc illustrarunt. Vide Hemsterhusium ad Lucianum T. I. p. 117. Orvillium ad Charit. p. 135. Abresch Dilucidat. Thucyd. p. 662.

362. πάνυ γὰρ ἐμέ γε πόθος. Sic membr. In B. vulgata lectio est, πόθος γὰρ πάνυ με. Sed alteram, quam sequimur, margo exhibet. In C. πόθος γὰρ πάνυ ἐμέ γε.

363. ὅ τι φρονεῖς. Sic tres codd. Perperam vulgo ὅ τι φωνεῖς, quod ab emendatore est: nam in primariis editt. exstat φονεῖς, quod in φρονεῖς, non vero in φωνεῖς mutari debebat.

367. τυννουτοσί. Sic bene membr. Vulgo τυνουτοσί.

376. ψήφῳ δακεῖν. In A. C. ψηφοδακεῖν. In B. ψηφηδακεῖν. Genuinum esse videtur ψήφῳ δάκνειν.

378. τὴν πέρυσι κωμῳδίαν. Nempe Babylonios, quæ edita fuit an. 2. Olymp. LXXXVIII. Archonte Eucle, Dionysiis urbanis, quæ mense Elaphebolione, id est ineunte vere, celebrabantur, sub quod tempus socii Athenas confluere solebant, ut tributa penderent. Videndus Sam. Petitus Miscellan. Lib. I. cap. 3.

381. κἀκυκλοβόρει. Finxit Comicus verbum κυκλοβορεῖν, a torrentis nomine. Equit. 137. ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

385. τεχνάζεις τε. Sic tres codd. Vulgo τεχνάζει. Activa hujus verbi forma alibi Comicus utitur. In Thesm. 94.

τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

non constant hujus versus numeri. Est, vel saltem esse debet, neter pæonicus. Duplici autem laborat vitio: claudicat in secundo le, quia syllaba τεχν brevis est, & in tertio antibacchium habet. scribe levi mutatione:

τί ταῦτα στρέφει, καὶ τεχνάζεις

versus constat tribus bacchiis.

390. τιν' Αΐδος κυνῆν. Sic legendum, non, ut vulgo, τὴν, tro pessumdato. Dimeter est pæonicus catalect. cujus pes pri- is pæon, vel alius ἰσόχρονος esse debet. τὴν nullo modo sedem eri potest. Erat autem Hieronymus tragœdiarum malus poëta, ικονόμητος, ut ait Scholiastes, διὰ τὸ ἄγαν ἐμπαθεῖς γράφειν ὑπο- σεις, καὶ φοβεροῖς προσωπείοις χρῆσθαι. Eum perstringit hîc Comicus aliquod ejus drama adludens, ubi formidabili larva ornatus sive uto sive quis alius in scenam prodierat. Quæ in scholiis adduntur Hieronymi hirsutia ἀπροσδιόνυσα sunt.

400. τραγῳδίαν. Sic tres codd. ut Suidas in ἀναβάδην. Perperam impressis τρυγῳδίαν. Nullum hîc cum Bentleio, alioquin vere tuente tragœdiam nunquam τρυγῳδίαν appellatam fuisse, quæren- m acumen est, tanquam si Comicus innuere vellet, Euripidis amata nihil tragicæ majestatis habere, & pro comœdiis habenda se. Hic jocus personæ, cui tribuitur, Cephisophonti, Euripidis mulo, minime convenit.

401. οὑτωσὶ σοφῶς. Sic lego cum Marklando ad Eurip. Suppl. 39. Vulgo σαφῶς. Vide not. ad Eq. 196.

411. οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς. Euripidem in Ran. 845. χωλοποιὸν ppellat Æschylus, adludens ad Philoctetam, Telephum & Belle- phontem, quos ille claudos exhibuerat. Hîc autem facete Dicæo- olis ait mirum non esse si fracto crure incedant Euripidis heroës, uum e sublimi machina, in qua ille tragœdias scribit, decidant.

413. οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς. Sic legendum esse ipsa sententia stendit. Perperam vulgo χωλοὺς in hujus versu clausula repetitum. Allusio est ad Euripidis Telephum. Æschylus in Ran. Euripidem c compellat:

καὶ πτωχοποιὲ, καὶ ῥακιοσυῤῥαπτάδη.

In membr. v. 411. omissus est, & v. 413. sic scriptus est:

ἐσθῆτ' ἐλεεινήν. χωλοὺς ποιεῖς.

In C. v. 411. itidem omissus fuerat, & margini ab eodem librario repositus fuit. Duo proximi versus in eadem fere verba desinentes aberrationi occasionem dederunt.

421. οὐ Φοίνικος, οὔκ. Vulgo in fine versus οὔ.

423. ποίας ποθ' ὤνὴρ — Vulgo minus bene ποίας ποτ' ἀνήρ.

425. τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου. In membr. semel tantum posita vox πολὺ, cum versus labe, & venustatis detrimento. Sed frequens id est librariorum peccatum.

433. κεῖται. In membr. κεῖνται.

435. διόπτα & κατόπτα sunt Jovis epitheta: sed adludit etiam ad pannorum foramina & scissuras, quibus perlucebant, ut Plautus ait, *quam cribrum, crebrius.*

436. ἐνσκευάσασθαι. Subaudi δὸς, quod glossæ vice superscriptum est in membr. κατάνευσον, vel simile quid. Vide supra ad v. 247. Hunc versum habuimus jam supra post 383. Si ex alterutra sede ejiciendus esset, hic aliquo modo carere eo possemus: at priore in loco omnino relinquendus est. Hoc credo voluisse Valckenarium ad Hippol. 1029. Sed utroque in loco sedem suam bene tuetur. In Equit. versus 96. ne uno mutato apice iterum occurrit post 113. Et sunt alii, si bene commemini, sic repetiti versus in eadem fabula.

437. Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἐχαρίσω ταδί. Libri omnes ἐχαρίσω μοι ταδί. Pronomen glossematis manifestum est. In B. pejus adhuc: 'πειδήπερ γ' ἐχαρίσω μοι ταδί.

440. Duo versus ex Euripidis Telepho sumti. Male vulgo in altero legitur ὥσπερ εἰμὶ, quod frustra tuetur codd. consensus, itidem mendosorum in v. 437. & in 442. ubi omnes dant, invito metro, ὅστις εἴμ' ἐγώ.

444. σκιμαλίσω. ἐξουδενώσω, χλευάσω. Quæ metaphorica significatio est, ut adhibetur etiam hoc verbum Pac. 549. Proprie signi-

at τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῶν ὀρνίθων ἀποπειρᾶσθαι, εἰ ὠοτοκοῦσιν: de fluxit obscena significatio. Vide ad Equit. 1381.

446. εὖ σοι γένοιτο, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ νοῶ. Euripidis versus in elepho, quem sincerum exhibet Athenæus p. 186. Apud Scholiam sic interpolatus est:

καλῶς ἔχοιμι, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ.

Comici autem libris omnibus ad hunc modum:

εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἃ 'γὼ φρονῶ.

448. ἐμπίμπλαμαι. Sic scriptum in B. Vulgo ἐμπίπλαμαι. εὖ γ'. cetissimus Sosia apud Comicum nostratem: *Bien répondu.* Et paupost:

Peste, où prend mon esprit toutes ces gentillesses?

452. Male vulgo sic legitur hic versus:

γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδην.

go vero duorum codd. auctoritate nixus:

γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι —

c perspicue scriptum & distinctum in B. C. Liquido patet particium λιπαρῶν absolute poni debuisse, etiamsi alioquin græce dicatur παρεῖν τινά, quod ex hoc loco in indicem suum intulit Kusterus, bia, vel potius nulla auctoritate. Sed apud Æschylum Prometheus cognomine dramate v. 1012. ait:

καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν,
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε.

453. σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ. Schol. ὅτι οἱ πρεσβῦται, διὰ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι κρύπτουσι τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

454. Hic versus, si Scholiastæ fides, ex Euripidis Telepho per rodiam translatus, ubi erat:

τί δ', ὦ τάλας, σὺ τῷδε πείθεσθαι θέλεις;

458. μὴ, ἀλλά. Duæ syllabæ in unam coalescunt, ut Thesm. 88. 476. & passim.

459. Vulgo legitur, consentientibus in menda codd.

κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀπωκεκρουσμένον.

Vere obſervat Toupius ad Suidam II. 109. mali commatis eſſe vocem κυλίσκη, κυλίσκιον, pro quibus græcus ſermo agnoſcit κυλίχνη, κυλίχνιον. Noſter Eq. 906.

ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τε σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι.

unde optimo jure hic reponi potuiſſet κυλίχνιον. Lectionem tamen prætuli, quam adfirmant Athenæus & Euſtathius. Apud illum p. 479. B. ſic citatur verſus noſter:

κοτυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀπωκεκορμένον.

ubi ultima vox genuinæ gloſſema eſt, quam ſervat alter ad Iliad. p. 1282. l. 58. ἔτι ἰσχίον καὶ ὅτι παράγωγον κοτύλης κοτυλίσκη τε καὶ κοτυλίσκιον, οὗ μνείαν παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν τῷ,

κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀπωκεκρουσμένον.

463. χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον. Sic tres codd. optime, m primariæ editt. Eſt vero unicus hic locus, ubi ſinceræ Atticæ formæ, σφόγγιον, ubique, me judice, reponendæ, pepercerit librariorum temeritas. De Atticorum more tenues π κ in aſperatas φ χ mutantium, maxime poſt literam σ, videndus Pierſonus ad Mœridem in λίσφους & σχινδαλμός. Quæ autem ad explicationem hujus loci adferunt veteres critici, inſulſa mihi videntur pleraque: id ſolum ex iis vix probare poſſim, ὅτι οἱ πέντες τὰ τρήματα τῆς χύτρας σφιγγουσι τοῖς σπόγγοις. Mirum profecto, ſi vel pauperrimi hominum nihil melius habuerint obturandis ollis. Equidem crediderim Dicæopolidem ollam utendam petere, qua, galeæ vice, caput ſuum tegeret. Notum eſt autem, veteribus in more fuiſſe, galeæ cavitatem vel lana vel ſpongia implere, ne graviter percuſſa galea caput læderet.

464. ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν. Perperam in membran. ἀφορήσεις, eadem menda qua Pl. 1140. ὑφέλοις.

465. ταυλητὶ λαβών. Scilicet τὴν χύτραν, quod e præcedenti χυτρίδιον adſumendum. Scribere etiam poterat: ἄπιθι τουτὶ, vel τουτογὶ λαβών.

468. τουτὶ λαβών. Sic excudi debuit, ut eſt in libris omnibus. Me nolente & imprudente intruſit ſe ταυλί.

ὤνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πακτὰ δωμάτων. Minus bene vulgo ἀνὴρ Doricam formam πακτὰ frequentarunt Tragici; estque hoc Euripide desumtum, apud quem contrario sensu erat λῦε ...ατων. Auctor est Pollux X. 27. τῷ δὲ κλεῖσαι ἶσον καὶ τὸ καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστίν· ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν ταυτὸν ὡς ἔφη Εὐριπίδης, Λῦε πακτὰ δωμάτων· ὡς τοὐναντίον Αριστο... (ς. 265.) προπύλαια πακτοῦν· ἢ πάλιν καὶ ἐπιπακτοῦν τὰς ὡς Αρχίλοχος, πακτῶσαι, τὸ κλεῖσαι. Hesychius: πακτὰ, πεπορπημένα. Quod priores Sophoclis interpretes præter-vellem suscepisset novissimus Parisinus, docuissetque quid pud eum Ajax, quando Tecmessæ ait:

ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
καὶ δῶμ' ἀπάκτου.

...rte Sophoclis studiosi eum nec Longi, nec Euripidis, Aristophanis meminisse, quodque illis impendit curæ, verbo ἀπακτοῦν tribuisse, quod ego in lingua græca prorsum esse credo. Sed de hoc alias. Non aliter autem hunc ...imus, quam Valckenarius ad Hippol. 808.

...ὑμπορευτέα. Mendose in membran. εὐπορευτέα. Nescio cur lacuerit ἐκπορευτέα.

κᾆτα τὴν — In A. C. κατὰ τὴν — Vide supra ad v. 295.

ἅτ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ. Solœce vulgo δοκεῖ. In B. est δοκοῖ.

ἄγ', ἐμὴ καρδία. Sic optime vulgatam scripturam emen-ius, quæ sic habet, ἄγαμαι καρδίας. Invenustam eam esse, Comico indignam, ad liquidum perduxit vir acutissimus, pe alias, paulo calidior, quam par fuit. In eo enim falsus *dubiæ fidei esse* dicat *exempla, quæ in lexicis afferuntur* ...αι *cum solo genitivo conjuncti.* Contra Tyrwhittus noster ...ματος in Rheso v. 245. advocavit, & loca Piersono lau-...eridis notam, ἄγαμαι Υπερβόλου, Αστικῶς· ἄγαμαι Υπέρ-...ηνικῶς. quibus addo Comicum ipsum in Av. 1744.

ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·
ἄγαμαι δὲ λόγων.

Ceterum ἄγ' ἐμὴ facile potuit in ἄγαμαι a librariis mutari. In v. 485. pro ἐπῄνεσ' · ἄγε νῦν, in A. C. scriptum est ἐπῄνεσά γε νῦν. Non tamen forte deerunt, qui criminabuntur vulgatam lectionem immutatam fuisse, quam defendi posse me non latet. καρδία accipiatur pro *robore*, & sic totus locus vertatur a v. 485. *Placet consilium. Age nunc ærumnosum cor meum, illuc abi; deinde caput illic præbe, & dic quæcunque tibi videbuntur: aude, i, procede. Euge! miror animi mei robur.* Sic utcunque sententia procedit. Sed abruptum illud ἄγαμαι καρδίας nihil habet Veneris.

495. εἶά νυν. Male. Excudi debuit, ut est in libris omnibus, εἶα νῦν. Dimeter est pæonicus hypercatalectus, ut v. 490. Talis etiam esse deberet proxime præcedens, cujus corrupti sunt numeri, facile restituendi, modo legatur:

ἀνὴρ οὐ τρεῖ τὸ πρᾶγμα.

Nec dubito, quin hoc sincerum sit: τρέμει glossema est.

497. Parodia versuum Euripidis in Telepho:

μή μοι φθονήσητ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι,
εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσιν λέγειν.

499. τρυγῳδίαν. Hanc scripturam perspicue exhibent B. C. ut etiam in seq. v. Utrobique membr. mendose τραγῳδ— Perperam vero libri omnes οἶδε καὶ τρυγῳδία, omisso articulo, quem ex indole linguæ reposui: οἶδε χ' ἡ τρυγῳδία.

509. ἔγωγε. Vulgo ἐγὼ δὲ, quorum frequentissima est permutatio.

516. ὅτι οὐχὶ — Sic emendate scriptum in C. In membr. ὅτι omissum. Vulgo ὅτ' οὐχί. Vide ad Lys. 611.

519. ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια. Quia eos insimulabant sub palliis, vel lænis, aliquid mercis absconditum habere.

520. κεῖ που σίκυον ἴδοιεν. Sic perspicue scriptum in membr. ut e Suida legendum esse monuerat Dawesius. Vulgo mendosissime κεῖ που σίκυον εἶδεν. In B. superscripta emendatio εἴδοιεν.

526. Μεγαρῆς. Perperam vulgo Μεγαρεῖς. Vide ad Nub. 210.

530. οὐλύμπιος. Male in membr. omisso articulo, Ολύμπιος.

532. ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους. Quia pſephiſma Periclis ro-
u contra Megarenſes latum ſimile erat ſcolio Timocreontis Rhodii:

ὄφελες, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε,
μήτ' ἐν γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ,
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆναι,
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν
πᾶσιν ἐχθρόντα· διὰ σὲ γὰρ
πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακὰ ἐστίν.

533. μήτε γῇ, μήτ' ἐν ἀγορᾷ. Perperam libri omnes μήτ' ἐν
, cujus lectionis vitium ipſa lex metri arguit. Vide ad Eq. 610.
ic ullus dubito, quin in Timocreontis ſcolio ſic etiam legi debeat,
τε γῇ, μήτ' ἐν θαλάττῃ, prætereaque in primo verſiculo, ὄφελές
ὦ τυφλὲ Π. Sunt enim ſcolii verſus omnes dimetri trochaici aca-
lecti, praeter penultimum, qui catalectus eſt.

535. οἱ Μεγαρῆς. In B. ſcriptum primo fuerat Μεγαρεῖς, ut eſt
ceteris libris: poſtea emendatum Μεγαρῆς.

540. Hic verſus juxta Scholiaſtam ex Euripidis Telepho integer
nslatus eſt.

543. ἐπαύσασθ' — Vulgo καθῆσθ', quæ ſcriptura æque bona eſt
ea quam repoſui, quumque ſit in libris omnibus, ſervari debe-
t. Vide not. ad Theſm. 479. Conc. 302. Av. 495. Verſus clau-
a ἢ πολλοῦ γε δεῖ, ex Euripidis Telepho ſumta.

552. κωπείων πλατουμένων. Scholiaſtes exponit κωπείων, τῶν εἰς
πην ξύλων ἐπιτηδείων, recte: nec quidquam commeruerat, cur a
ıſtero corriperetur, qui ipſe nec formam nec proprietatem hujus
ocabuli perſpectam habuit. κωπείων non eſt a κώπη, ſed a κωπεύς.
ınt autem κωπεῖς *ligna remis faciendis apta*. Heſychius: κώπεις,
ſcr. κωπεῖς) τὰ εἰς κώπας εὐθετα ξύλα. Vide ſummum Valckena-
rum ad Herodotum p. 383. πλατουμένων, quod minime ſollicitan-
um, valet *quæ in palmulas exaſciantur*, a πλάτη, *palmula remi*,
nde πλατόω. Conficiendorum remorum maximus labor eſt palmulæ
edolatio: multo minor opera reliquæ parti impenditur; præcipua
ſt palmula: inde eſt quod πλάτη per συνεκδοχὴν *remum* ſignificat:

ſed proprie eſt pars remi inferior. Heſychius: κώπης τὸ ἄνω, κώπιον· τὸ δὲ κάτω πλάτη.

553. Θαλαμιῶν. Sic recte poſitus accentus in membr. Sic etiam in B. ſed a ſecunda manu. Male vulgo Θαλαμίων. Eſt enim a recto feminino Θαλαμία. Heſychius: Θαλαμίαι κῶπαι, αἱ καλουμέναι. καὶ οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν χώραν, Θαλάμιοι λέγονται. Erudita eſt ad hunc locum Kuſteri nota.

554. νιγλάρων. Vocem raro obviam male mulcarunt librarii. In A. ſcriptum γεράνων: in C. νιγλαμίων. Eſt autem νίγλαρος modus quidam in tibiarum cantu. Vide Pollucem IV. 83. Scholiaſtæ μέλος μουσικὸν παρακελευσμικόν. Heſychius: νίγλαροι, τερετίσματα, συρίγγων προύσματα. Appellabatur etiam ἤγλαρος peculiaris quædam tibiæ ſpecies. Pollux: νίγλαρος δὲ, μικρός τις αὐλίσκος, Αἰγύπτιος, μανιώδη πρόσφορος. Forte non multum abſimilis fuerit tibiæ, cujus in militia noſtra uſus, quam *fifre* vocamus.

555. τὸν δὲ Τήλεφον — Translata verba ex Euripidis Telepho.

564. εἰ θενεῖς, in futuro. Sic bene membr. Vulgo θένεις.

567. γοργολόφας idem valet, quod Homericum κορυθαίολος.

568. ὦ φίλ᾽, ὦ φυλέτα. Sic B. Vulgo ὦ φίλε, ὦ φυλέτα.

569. εἴτε τις ἔσθι. Sic A. C. Vulgo εἴτ᾽ ἔσθι τις.

570. ἢ τειχομάχος. Sic tres codd. & primariæ editt. In novitiis εἰ τειχ —

571. ἴσχομαι μέσος. Sic A. C. Vulgo ἴσχομαι. Divinare nequeo quemadmodum metricus Scholiaſtes hos ſex verſus legerit, quos in octo digeſtos habuit.

575. Verſum hunc Semichoro, qui Lamachi opem implorverat, par erat tribuere. Perperam in libris omnibus Dicæopolidi adſcriptus eſt.

577. Poſt hunc verſum Lamacho iſtum tribuunt libri omnes,

οὗτος σὺ τολμᾷς πλωχὸς ὢν λέγειν τάδε;

Paulo poſt tamen ipſe Lamachus Dicæopolidem percunctatur, τί δ᾽ εἶπας ἡμᾶς; Manifeſta eſt abſurditas. Nihil revera, Lamachus eorum ſcire poterat, quæ Dicæopolis dixiſſet. Verſum illum e ſuperioribus concinnavi,

ncinnatum, ab inepto librario infertum, eo abire jussi, unde ma-
m pedem intulerat.

582. τὸν μορμόνα. Corrige typothetæ errorem, qui perperam
pressit, quod debebat: τὴν μορμόνα. Dicitur μορμὼ, μορμοῦς: μορ-
ὼν, μορμόνος. Intelligit autem scutum Gorgonis insignitum capite.
upra 574.

τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

Pace 474. Chorus eidem Lamacho, qui adesse fingitur, dicit:

οὐδὲν δεόμεθ', ὦ ἄνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

584. Φέρε μοι τὸ πτερόν. Suidas in φέρε νῦν: τὸ πτερὸν ζητεῖ, ἵνα
ἐμέσῃ. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες, πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς
μέσαι. Pollux X. 76. e Cratini fabula inscripta Ὧραι fragmentum
oc profert:

μῶν βδελυγμίας ἔχει;
πτερὸν ταχέως τις καὶ λεκάνην ἐνεγκάτω.

δελυγμία *nauseam* significat, & βδελύττομαι, *nauseo*. Mox βδελύττο-
μαι γὰρ τοὺς λόφους: *nauseam mihi movent cristæ*. λεκάνης vomitu-
entibus dari solitæ meminerat Comicus in Pace 855. ubi sinceram le-
tionem revocabimus.

585. τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ. Plautus Rud. II. 6. 26.

Perii, animo male fit. contine, quæso, caput.

589. κομπολακύθου. Fictum avis nomen a κόμπος & λακεῖν,
ὰ τὸ κομπαστὴν εἶναι τὸν Λάμαχον.

590. οἴμ', ὡς τεθνήξει. In tribus codd. recte scriptum est οἴμ',
l est οἴμοι. Perperam in impressis οἶμ'. Tum τεθνήξει vel τεθνήξῃ est
ı duobus codd. Solus C. τεθνήσει, ut impressi, exhibet, quod bar-
arum esse dixi ad Vesp. 654. Et est hoc verissimum. Nullum enim
xstat græcum thema, seu verbum, unde rite deduci possit futurum
εθνήσω. Analogice vero a verbo τεθνήκω, quod ipsum formatum
st a præterito τέθνηκα, nascitur futurum τεθνήξω, medium τεθνήξο-
μαι. Vide Oudendorpium ad Thomam M. in τεθνήξεται. Sed con-
edamus utramque characteristicam σ & ξ perinde locum habere in
uturo verbi τεθνήκω, quid, quæso, alterutra discrimen afferet in

usu & potestate illorum futurorum? Num forma tantum media licebit dicere τεθνήσομαι, & activa solummodo τεθνήξω? Num, si τεθνήξει unice *morietur* significat, τεθνήσει significare poterit *morieris?* His nugis abstinuisse vellem Th. Burgessium. Nimia Bentleii carpendi libido extra oleas Dawesium abripuit. Sic enim occasione versus in Nubibus 1436. pag. 96. novæ edit. commentatur. *Virum porro Cl. non secus atque editores fefellit atrox solœcismus*, σὺ τεθνήξει: *id quod perinde est ac si latine dicas* TU MORIETUR. *Futurum utique istud forma non nisi activa usurpatur; sicuti in subjectis exemplis: Acharn.* 325.

ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί. δήξομ' ἆρ' ὑμᾶς ἐγώ.

Æschylus Agam. 1288.

οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.

Quibus ex verbis satis liquido patet, voluisse eum in Nubium versu legi:

μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξεις;

Et, si audiretur, hic etiam scriptum oportuisset, οἴμ', ὡς τεθνήξεις. Sed frustra est. Utramque formam τεθνήξω & τεθνήξομαι agnoscit græcus sermo. Quin media usitatior. Vide Thomæ modo laudatum interpretem, Grævium ad Luciani Solœcistam p. 91. & Dukerum ad Thucydidem p. 549.

595. σπουδαρχίδης. σπουδάζων περὶ ἀρχῆς.

596. στρατωνίδης. ἀντὶ τοῦ στρατευόμενος, στρατιώτης.

597. μισθαρχίδης. ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. Epitheta sunt a poëta conficta ad patronymicorum formam.

598. κόκκυγες. Schol. ἀντὶ τοῦ ἄτακτοι καὶ ἀπαίδευτοι. καὶ γὰρ ὁ κόκκυξ ἄμουσόν τι φθέγγεται.

603. Schol. ὁ Τισάμενος ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται. ὁ δὲ Φαίνιππος, ὡς ὑώδης καὶ ἡταιρηκώς. ὁ δὲ Χάρης ἐπὶ ἀμαθίᾳ διεβάλλετο. τούτους κωμῳδεῖ, ὡς πανούργους, τόν τε Τισάμενον, καὶ τὸν Φαίνιππον, καὶ Ἱππαρχίδην, καὶ Γέρητα τὸν Φαλακρὸν, καὶ Θεόδωρον, τὸν Διομειᾶ τὸν δῆμον ὄντα. τὸ δὲ ΕΝ ΧΑΟΣΙ πέπαικται παρὰ τὸ ἐν Ἱππεῦσι (78)

ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χαόσιν.

ενδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο Γέρης καὶ Θεώδωρος, καὶ ὅτι ἐκ δούλων.

606. κἀν Καταγέλᾳ. Fictum urbis nomen, manifesta adlusione καταγελᾷν.

608. ἀμηγέπη. Sic membr. Vulgo ἀμηγέπου. In B. diphthon- superscriptum η. Suidas vero in ἀμηγέπη hunc versum citans, bet ἀμηγέποι. Quam prætulimus, sincera forma est, præ illis fre- entata scriptoribus Atticis, ut & ἀμωσγέπως, quo utitur Comicus esm. 429. Vide Ruhnkenium ad Timæi glossam ἀμηγέπη, ἑνί γε ὁπῳ, ἢ ὁπωσοῦν.

610. Vulgo legitur: ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἕνη. Depra- tissima lectio est, quam tamen festivi Græculi explicant, sed ita epte, ut eorum verba transcribere pigeat. In membr. scriptum ἓν duabus sic perspicue distinctis vocibus: sic etiam in C. immo terposito, ut in primariis editt. commate, ἓν, ἤ: in B. interpo- o interrogationis signo, ἕν; ἤ. Excidit librariorum culpa negatio ε, quæ cum ἢ in unam syllabam coalescit:

ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἓν, ἢ οὔκ;

614. ὁ Κοισύρας. Megacles Cœsyræ filius. Vide ad Nub. 48.

616. ἀπόνιπτρον, τὸ ὕδωρ, ᾧ πόδας νίπτονται. Eustathius ad lyss. p. 1867. l. 25.

617. ἐξίστω. Sic tres codd. Perperam in primariis editt. ἐξίστων.

618. In Avibus v. 1570.

ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε;

621. καὶ ταράξω. Sic optime A. C. Inepte vulgo καὶ κα- ρξω.

623. ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις. Sic optime in B. In A. C. ρύττω γε καὶ Π. In impressis vero κηρύττω καὶ Π. retenta e duabus ticulis ipsa illa quæ ejicienda erat. Quod reponebat Orvillius ad arit. p. 239. τε, id neutiquam congruere nemo non videt. Par- ula illa nomini aut verbo semper subjungitur. τε Πελοποννησίοις pro λοποννησίοις τε, græcus sermo aversatur.

626. ἀνὴρ νικᾷ. Vulgo minus bene ἀνήρ.

628. ἐφέσλκυν. Perperam vulgo ἐφέσλκει. — τρυγικοῖς. Sic etiam duo codd. Mendoſe in membr. τραγικοῖς.

633. πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος. Vulgo ἄξιος. Illud flagitat ſententia, & vere reponendum cenſuit Daweſius. Iisdem verbis mox poëtæ meritorum enumerationem concludit Chorus v. 641.

ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται.

636. πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες. Sic ſcriptus eſt hic verſus in libris omnibus, nec quidquam in numeris turbatum eſt, ut Kuſtero videbatur, cui tamen adſentior concinniores fore, ſi transpoſitis vocibus ſic legatur:

πρότερον δ' ἀπὸ τῶν πόλεων ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἐξαπατῶντες.

637. ἰσοστεφάνους. Vide Equit. v. 1329. καὐτειδὰν τοῦτό τις ἴδῃ. Sic optime B. In A. C. καὐτειδὴ — εἶπου. Vulgo ſolœce, καὐτειδὴ — εἴπῃ.

638. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. Eodem fere ſenſu in Eq. v. 1344. ἀνωρτάλιξις. Schol. οἱ ἐπαίνων εἰς ἑαυτοὺς γινομένων ἀκούοντες, εἰώθασι τὴν πυγὴν τῆς καθέδρας ἐξαίρειν.

640. εὕρετο πᾶν ἄν. Sic bene Daweſius ex linguæ ingenio. Vulgo εὕρε τὸ πᾶν.

645. ὅσις παρεκινδύνευσεν Ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια. Corrupti ſunt hujus verſus numeri, in quibus non poëtæ manum, ſed librariorum temeritatem agnoſcas. Non unicus eſt, vel ſaltem in poſterum non unicus erit, apud Comicum tetrameter anapæſticus, quem deturpet cæſura poſt quartum pedem. Huc ſpectat quod dixi in nota ad Av. 600. Et ſane facillima eſt numerorum hujus verſus reſtitutio. Reſcribe:

ὅσις παρεκινδύνευσε λέγειν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.

647. ὅτε καὶ — Sic tres codd. & editt. veteres. In Kuſterianis perperam excuſum typothetæ errore, ὅτι καὶ —

648. ἠρώτησεν. Perperam vulgo ἠρώτησε.

650. γεγενῆσθαι. In B. γενήσεσθαι ex gloſſemate. In C. ἀθρόοις ποτὲ βελτίους γεγενῆσθαι.

653. ἀπαιτεῦσιν. Sic emendate in B. Perperam vulgo ἀπαιτοῦσ-

655. Sic vulgo legitur hic verſus:

ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποτ' ἀφήσηθ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.

ɛdundat ſyllaba: ſed facile eſt numeros integrare, eximendo inuti-
m particulam τοι. Non ita vero facile eſt bonum aliquem ſenſum
: iſtis elicere. κωμῳδεῖν τὰ δίκαια nihil aliud ſignificare poteſt,
iam *jura*, *leges*, *fas in comœdia irridere*. Quod ſi Chorus dicat
ſtarum eſſe poëtam, utique abſurde loquatur. Id ipſum enim erat
put accuſationis in poëtam a Cleone intentatæ, ob fabulam *Babylo-*
as, quam præcedente anno docuerat. Præterea μήποτ' ἀφήσητε, ſive
Æginam inſulam, ſive ad poëtam referatur, ineptum eſt. Lacedæ-
onii non flagitabant Ariſtophanem ſibi dedi: Æginam ſibi concedi
ebant, idque Chori ſententia, Ariſtophanis ulciſcendi cupiditate,
mpe ut ei prædia adimerent, quæ in illa inſula poſſidebat. Qui
ro prædiis iſtis exutus minus Athenis comœdias docuiſſet? Nihil
lis ineſt ſani. Sinceram lectionem ſervavit codex C. in quo
riptum:

ἀλλ' ὑμεῖς τοι μήποτε δείσηθ', ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.

de proclive erat Comici manum reſtituere.

664. δειλὸς καὶ λακαλαπύγων. Sic optime tres codd. Vulgo λα-
καταπύγων, quæ vox eſt nihili. In compoſito λακαταπύγων epita-
um λα longum eſt, ut in Λάμαχος aliisque vocibus.

665. φλεγυρὸν hic refertur ad μέτρος. At in tribus codd. ſic ſcri-
um & diſtinctum eſt: δεῦρο μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρά, πυρὸς — In Bern.
ntæ edit. φλογερόν.

670. ἡνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι. Sic recte ſcriptum
tribus codd. Vulgo ἡνίκ' ἐπανθρακίδες, omiſſo ἂν cum verſus rui-
, qui tetrameter eſt pæonicus, ut antiſtrophicus 697. conſtans
ibus pæonibus primis & cretico.

671. Θασίαν. Scilicet ἅλμην. — ἀνακυκῶσι. Sic bene Suidas in
ασίαν. Libri omnes noſtri ἀνακυκλῶσι, manifeſta menda. Facete uti-
r Comicus dithyrambico epitheto λιπαράμπυκα, quod nihil aliud
i ſignificat, quam λιπαρήν. Præter jocum nihil hic quærendum:
jusmodi ſunt pleraque epitheta, quæ feſtivus Matro piſcibus in

convivio tribuit. λιπαρόμιτης Mnemoſynes epitheton eſt in nobilibus Pindari verſibus, Nem. VII.

ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσο-
πλον ἴσαμεν ἐνὶ σὺν τρόπῳ,
εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμιτος
εὗροι τις ἄπεινα μόχθων
κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

672. οἱ δὲ μάτλωσιν. Sic bene membr. Solœce vulgo μάτλουσι. Pendet enim hoc verbum, ut duo præcedentia, ab ἡνίκ' ἄν.

674. ἀγροικότερον. Sic membr. Vulgo εὔτονον, ἀγροικότονον.

683. τονθορύζοντες. Sic tres codd. Scholiaſtes in Ald. edit. Suidas, & Grammatici plerique: ſi apud quosdam per ι ſcriptum reperitur, ut hic impreſſi exhibent, τονθιρίζοντες, id librariorum errore factum; nam genuina ſcriptura eſt per υ, quæ exſtat etiam vulgo Ran. 747. Veſp. 614. τονθορύζειν, *chuchoter.*

689. μασταρύζει. Schol. συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παίδων, ἃ τὸν μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χείλη. Perperam in membr. μασταρίζει, eodem errore, de quo in ſuperiore nota.

702. Μαρψίας. Schol. οὗτος φιλόνεικος, καὶ φλύαρος, καὶ θρασυδώδης ῥήτωρ κωμῳδεῖται.

709. τὴν Αχαιάν. Excerptam ex Orionis Etymologico notam cum lectore communicabo, ex Animadverſionibus eruditi mei amici deſumtam, quarum memini in nota ad Conc. 987. Αχαιὰ, ἡ Δημήτηρ. μέμνηται τοῦ ὀνόματος Αριστοφάνης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄχους τοῦ ἐπὶ τῇ Περσεφόνῃ. τινὲς δὲ ἀπὸ ἱστορίας τοιαύτης. τοῖς Ταναγραίοις μεταστᾶσιν ἐκ τῆς Τανάγρας ἐκέλευσε κατ' ὄναρ ἡ Δημήτηρ φανεῖσα αὐτοῖς, ἀκολουθῆσαι τῷ γινομένῳ ἤχῳ, καὶ ὅπου ἂν παύσηται, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. καὶ διώδευεν ἀκούοντες ψόφον κυμβάλων καὶ τυμπάνων. καὶ παυσαμένου περὶ τὴν Αττικὴν, ἔκτισαν πόλιν, καὶ ἱδρύσαντο ἱερὸν Αχαιᾶς Δήμητρος. οὕτως εὗρον ἐν ὑπομνήματι εἰς Αριστοφάνην. In edito autem Etymologico Comici verſus exſtat cum diverſa lectione minime contemnenda: οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Αχαιὰν ῥᾳδίως ἡνέσχετ' ἄν.

Perplacet iſtud ἄν in fine verſus repetitum, eſtque ex eo elegantiarum genere, quas ſæpius obliterarunt librarii, nedum eas alicubi *de ſuo* addiderint.

710. κατεπάλαισιν ἄν μὲν — Sic bene Kuſterus in notis. Vulgo claudicante verſu: καὶ ἐπάλαισε μὲν ἄν.

712. περιετέξευσεν. Vulgo cum metri labe omiſſum ν paragogicum.

718. τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ. *Eſt locus ſalebroſus. Non apparet enim, unde dativi illi, γέροντι & νέῳ pendeant.* KUSTERUS. Bergleri explicatio, quam deſcribere piget, longe eſt ineptiſſima, quod & ipſe fatetur: proinde quum nihil melius ſciret, *verſionem Friſchlini retinuit, quamvis a verbis Comici alienam.* Verſic autem ſic ſe habet: *Quin etiam hinc expellere oportet, & , ſi fugiat quispiam, multare: atque iſtud juvenem a juvene, ſenem a ſene perpeti.* Rem non nimis proclivem, planam me feciſſe confido. Phraſis eſt conciſa, in qua ſi ſuppreſſas voces, expreſſis cognatas, ſuppleas, ſenſum, & conſtructionis rationem manifeſtam habebis. ἢν φύγῃ τις, *ſi quis reus agatur*, χρὴ ζημιοῦν, *oportet eum multare*, ſed ad hunc modum, τὸν γέροντα τὴν ζημίαν ἐπάγοντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ ἐπάγοντα τῷ νέῳ: vel, ut Comici ipſius verbis in Pl. 480. utar, τὸν γέροντα τὸ τίμημα τῆς δίκης ἐπιγράφοντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ. Non male me vertiſſe opinor: *Et judicio quidem malos perſequi oportet deinceps: at, ſi quis agatur reus, multam irroget ſenex ſeni, juvenis autem juveni.*

723. ἀγορανόμει erant magiſtratus, ad quos pertinebat rerum venalium cura. De his vide Menagium ad Laërtium VI. 90. Quando munus ſuum obibant in foro, ſcuticam gerebant. Schol. ἱμάντας, λώρους, Φραγέλια. τὸ γὰρ παλαιὸν Φραγγελίοις ἔτυπτον οἱ λογισταὶ τοὺς τῆς ἀγορᾶς. Cur vero Dicæopolis agoranomos ſui fori loris inſtruat ἐκ λεπρῶν, ad verbum *ex leproſis*, ejus rei diverſas rationes excogitarunt veteres Critici, quorum expoſitiones admodum conturbavit, qui eas excerpſit. Sic autem transpoſita verba in ordinem reponi debent. λεπρῶν δὲ, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λέπειν, ὅ ἐστι τύπτειν. οἱ δὲ, ἀπὸ Λεπρέου πολίσματος τῆς Πιλοποννήσου, οὗ καὶ ἐν Ὀρνισι μέμνηται· (149)

τί οὐ τὸν Ηλεῖον Λέπρεον οἰκίζετον;

καὶ Καλλίμαχος ἐν Ὕμνοις· (H. in Jovem 39.)

Καυκώνων πλολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται.

οἱ δὲ, ἐκ λεπρῶν βοῶν, διὰ τὸ τὰ ἐκ λεπρῶν βοῶν δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι· οἱ δὲ, ὅτι οἱ Μεγαρεῖς λεπροὶ τὸ σῶμα, πρὸς οὓς στασιάζεται. ἄμεινον δὲ λέγειν, ὅτι τόπος ἔξω τοῦ ἄστεος Λεπρὸς καλούμενος, ἔνθα τὰ βυρσεῖα ἦν. Ceterum nomen græcum ἀγορανόμος jure Latii donavit Plautus, qui eo utitur cum alibi, tum Capt. IV. 2. 43.

Eugepe! edictiones ædilitias hic habet quidem:
mirumque adeo eſt, ni hunc fecere ſibi Ætoli Agoranomum.

726. φασιανός. Adluſio ad verbum φαίνειν.

732. αἴ χ' εὕροιτε. Sic ex indole linguæ legendum: *Si forte poſſitis alicubi invenire.* Vulgo εὕρητε.

739. φασῶ φέρειν. Sic ex dialecto ſcribi debuit, ut infra 788. vulgo etiam τραφεῖν.

742. οἴκαδις. Sic tres codd. & primariæ editt. Vulgo οἴκαδε. Illud retinuerunt novitii editores in v. 779.

743. τὰ πρᾶτα πειρασῖσθε τᾶς λιμοῦ. Ridiculus eſſet, ſi quis contenderet, eundem horum ſenſum futurum eſſe, ſi, omiſſo articulo, legeretur πρᾶτα πειρασῖσθε τᾶς λιμοῦ. Vide not. ad Ran. 421.

747. χοιρίων μυστηρικῶν, quos Latini *porcos ſacres* appellant. Plaut. Men. II. 2. 15.

Adoleſcens, quibus hîc pretiis porci veneunt
ſacres ſinceri? —

Idem Rud. IV. 6. initio: — adorna, ut rem divinam faciam — Laribus familiaribus. — Sunt domi agni & porci ſacres.

748. καριξῶ γα. Minus bene vulgo γι. Illud e dialecto reponi debuit.

751. αἰεί. Obliteratum a librariis idiotiſmum revocare debebam, αἰές. Sic Lyſ. 1267. φιλία δ' αἰὲς εὔπορος εἴη.

753. οἱ Μεγαρῆς. Sic recte B. Vulgo Μεγαρεῖς.

754. Sic in impreſſis legebatur hic verſus:

ἀλλὰ γὰρ ὄκα μέν γα τηνόθεν ἐμπορευόμαν.

In B. ſuperne inter μὲν & γα repoſitum ἐγών. In A. C. non comparent voces ἀλλὰ γάρ. Prior habet, ὅσα μὲν ἐγὼν τηνόθεν ἐμπορευόμαν: alter vocem etiam ἐγὼν omittit. Ex his variis lectionibus ſinceram venuſtamque erui:

ὅσα μὲν ἐγώνγα τηνόθεν ἐμπορευόμαν.

755. τῇ πόλει. Saltem oportuiſſet τᾷ.

757. σὰ μάν; Sic diviſim in membr. & in margine cod. B. cujus in contextu eſt τί μάν. In C. σὰ μέν. Auctor Etymol. M. p. 157. l. 48. σὰ, ὃ ἐσλὶ Μεγαρικὸν, δηλοῦν τὸ τινά. Vulgo conjunctim σαμάν; Schol. σαμὰν δὲ, ἀντὶ τοῦ τί μήν; τί γὰρ ἄλλο καταλείπεται ἢ τοῦτο;

758. τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὤνιος; Omnia hæc in A. B. Dicæopolidi tributa. In impreſſis τί δ' ἄλλο Megarenſi continuatur.

762. ἐσβάλητε. Sic tres codd. Vulgo ἐσβαλεῖτε.

766. ὡς παχεῖα καὶ καλά. Sic A. C. recte, ut etiam Corinthus de Dial. Dorica hunc verſum citat §. LXIII. ubi acute obſervabat Koenius ſingularem numerum præferendum eſſe, quum e v. ſeq. & 769. manifeſtum ſit Megarenſem alteram filiam poſt alteram Dicæopolidi oſtendere. In impreſſis eſt ὡς παχεῖαι καὶ καλαί.

771. Perpetuus eſt in hoc diverbio luſus ex ambiguitate nominis χοῖρος, quod *porcum* ſignificat, & *pudendum muliebre*. Poſteriore ſignificatu occurrit apud Comicum ſæpe, ut Theſm. 289. 538. Conc. 724. alibi. Eadem ambiguitas in latina verſione ſervari poterat. Teſtis eſt Varro, cujus adponam locum e L. II. de Re Ruſt. pag. 73. edit. H. Stephani. "Ab ſuillo enim genere pecoris immolandi initium »primum ſumtum videtur: cujus veſtigia, quod initiis Cereris porci »immolantur, & quod initiis Pacis fœdus cum feritur, porcus oc»ciditur; & quod nuptiarum initio antiqui reges ac ſublimes viri in »Hetruria in conjunctione nuptiali, nova nupta & novus maritus »primum porcum immolant. Priſci quoque Latini & etiam Græci in »Italia idem factitaſſe videntur. Nam & noſtræ mulieres, maxime nu»trices, naturam, qua feminæ ſunt, in virginibus appellant *porcum*, & »græce χοῖρον: ſignificantes eſſe dignum inſigni nuptiarum."

772. περὶ θυμιτᾶν ἁλῶν. Sic optime Kusterus in notis: hancque lectionem in textum recepit Berglerus optimo jure. Antea legebatur θυμιτιδᾶν, pessumdato metro. In codd. est θυματιδᾶν. Emendationem confirmat ipse Comicus infra 1099.

ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.

A θύμος fit θυμίτης, secunda longa. Sincera forma apud Suidam prostat, ubi male proposita vox ex allato exemplo emendari debebat. Sic enim apud eum, manifesta menda, legitur: Θυμιτίδων ἁλῶν. οἷον μετὰ θύμου τετριμμένων. Αριστοφάνης· περίδου μοι περὶ θυμίτων ἁλῶν.

774. ναὶ τὸν Διοκλέα. Per Dioclem heroëm jurabant Megarenses, cujus in honorem festum agebant, τὰ Διόκλεια. Hujus meminit Theocritus in fine Idyll. XII.

775. τὺ δὲ — Vulgo σὺ δέ. Mox altero abhinc versu Kusterus edidit φώνει δὴ τὺ — ubi codd. & primariæ editt. habent δὴ σύ. — ἤμεναι. In tribus codd. scriptum εἴμεναι, quod ob illorum consensum recipi debebat. εἶμεν, ἦμεν, εἴμεναι, ἤμεναι, formæ sunt infinitivi communis εἶναι, quibus promiscue utuntur Dorici poëtæ.

777. χοιρίον. Perperam vulgo, pessumdato metro, χοιρίδιον. Diminutivum χοιρίον exstat supra 740. 747. & obsceno sensu Vesp. 1353. Emendationem præceperat Orvillius ad Charit. p. 239.

778. σιγᾶς. Editori nescio cui debetur Dorica forma non male, ut videtur, reposita. Tres codd. & primariæ editt. habent σιγῆς. Sed neutrum sincerum est, nec σιγᾶς, nec σιγῆς. Quin postremum hoc, quod habent libri omnes veteres, ad genuinam scripturam propius accedit, quam repræsentat Corinthus de Dial. Dor. §. XLI. οὐ χρῆσθα σιγῆν. Infinitivus Doricus σιγῆν, non ita frequenter obvius, librarios fefellit. Eadem forma est in Lys. v. 171. πλαδδιῆν. 1077. ὁρῆν. & in hac ipsa fabula v. 734. πεινῆν.

782. κύσθος idem significat quod χοῖρος. Sed hoc, ut e Varronis modo citatis verbis colligi potest, proprie puellarum est: illud autem adultarum feminarum, quas aliquamdiu jam exercuit Veneris palæstra. Idcirco Comicus in Ran. 430. Calliam dicit, non χοίρου, sed

κύσθου λεοντῆν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.

inc tamen differentiam non religiose obſervant, & alibi promiſcue e adhibentur hæc nomina.

784. αὐτηγί. Sic tres codd. Vulgo αὐτηί.

790. τουτῶ. Vulgo ταυτοῦ. In A. B. τουτοῦ. Sincerum & ad lecti normam exactum eſt, quod dedimus.

791. κἀναχγοανθῇ τᾷ τριχί. Vulgo κἀναχγοανθῇ γ' ἐν τριχί. In bus codd. κἀναχγοανθῇ τριχί. Ob oculos habuiſſe videtur librarius ναχγοανθῇ τῇ τριχί. Articulum hauſit ſimilis ſonus præcedentis ſyl- ae. Sed ſcriptum oportuerat τᾷ.

792. Obſerves θύειν prima brevi, ſed in Megarenſis ore. Nam tici eam ſyllabam ſemper producunt.

794. μόνᾳ γα. Vulgo μόνᾳ γι. In diſtinctione, quam meliorem ldidimus, nobis conſentiunt codd. B. C.

796. ἂν τὸν ἀδελόν. In B. ἐς τὸν —

798. Vulgo ſic legitur hic verſus, numeris fœde corruptis:

καὶ τὸν Ποτειδᾶν ἄν, κἄπειν γα τῶ πατρός.

ram lectionem exhibet cod. B.

καὶ τὸν Ποτειδᾶ, κἂν ἄπειν γα τῶ πατρός.

ulgatum Ποτειδᾶν retineri debuit. In membr. ſcriptum καὶ τὸν Πο- ᾶς κἄπειν γα τῶ πατρός. Sic etiam in C. niſi quod pro ποτεῖδα bet ποσεῖδα.

799. πάνθ' ἃ κἂν διδῷς. Vulgo ἃ καὶ δίδως.

800. ἐρώτη. Gloſſa in membr. ἐρώτησον. Forma imperativi Do- a verborum in αω. Vide ad Lyſ. 990.

801. Vox κοῖ triplicata eſt in codd. omnibus, ut metrum fla- et. Geminant eam tantum impreſſi. In iſtis τρώγοις ἂν ἐρεσινθους; quitia eſt, & jocus facetus ex ambiguitate nominis ἐρέσινθος, quod nem etiam ſignificat, qua poteſtate occurrit Ran. 545.

803. Sic vulgo legitur hic verſus:

τί δαὶ σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν; — κοῖ, κοῖ.

eſſumdatum eſt metrum, & ſententia ineptiſſima. Prius vidit Ku- erus, alterum ne ſubodoratus quidem eſt. Sic enim ille: *Metri morem interpellat vocula δαί: qua deleta & verſus recte ſe habebit,*

nec ſenſui quidquam decedet. Immo, ὁ bone, ſenſus nullus erit niſi inſulſiſſimus. Nam primo quidem nulla *ficuum* mentio hic fieri poteſt. Jam ſignificaverat puella ſe *caricas* lubentiſſime comeſuram. Curnam quæreret Dicæopolis, num *ficus* etiam comederet? Fac tamen eam ita rogaſſe: poſtquam rurſus puella ſignificavit, ſe *ficus* etiam comeſuram, qui dicere poſſit ille? ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον. Nonne eſt iſtuc abſurdum? Poſtea vellem mihi dici, utra puella hoc rogetur. Eane, quæ præcedenti verſu jam reſponderat? Si non & eadem ſemper rogatur & reſpondet, cur mox κεκράγατον dicit Dicæopolis, quum debuiſſet κέκραγε? Denique quorſum refertur, & quid ſibi vult αὐτός? Solœcum eſt: debuiſſet enim eſſe αὐτά. Nos animadvertit Kuſterus Dicæopolidem nomen χοῖρος, quo ille *porcellam* intelligit, ſemper feminino genere efferre: itidemque Megarenſem, niſi tribus in locis, ubi manifeſto *cunnum* intelligit; nempe v. 771. 773. & 792. Quid multa? locus depravatiſſimus eſt. Puellam alteram poſt alteram percontatur Dicæopolis. Poſtquam prior ad quæſtionem illam τί δαί; φιδάλεως ἰσχάδας τρώγοις ἄν; reſpondit, alteram puellam, quam editores nondum diſtinxerant, rogat:

τί δαὶ σύ; κἀὶ τρώγοις ἂν αὐτάς;

Quæ poſtquam etiam comedendarum illarum cupiditatem ſignificavit, jure & ex rei veritate Dicæopolis ait:

ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον.

Vere πρὸς τὰς ἰσχάδας, quarum proxime præceſſit mentio; vere κεκράγατον, quia clamaverat utraque puella. Venuſtatem hujus loci codd. ope reſtitui, quorum ſigillatim ſcripturam exhibebo:

A. τί δαὶ σῦκα τρώγοις ἂν αὐτός;
B. τί δαὶ σὺ κατρώγοις αὐτὸς ἄν;
C. τί δαὶ σὺ κατατρώγοις ἂν αὐτός;

Si in vulgata lectione præter verſus labem nihil offenderet, quam facile eſſet, mutato δαὶ in δὲ, quorum alterum in alterius locum ſæpe illatum videtur, metrum reſarcire!

τί δὲ σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν; — κοῖ, κοῖ.

Quæ medicina Kuſteriana longe eſſet melior. Hisque jam ſcriptis,

mum animadverto sic excusum esse in primariis editt. duabus, quas iuuntur utraque Veneta, Basileensis prior & Parisina. τί δαὶ e Frai editione in Frobenianam migravit, & inde in alias. Sed absurm hoc esse, satis, opinor, ad liquidum perduxi. αὐτὰς scriptum portuit: nempe τὰς φιδάλεως ἰσχάδας, & in puellæ responsione riori loco ποῖ, μονοσυλλάβως, non κοί.

804. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατον. Hæc secum mirabunus ait Dicæopolis. Male vulgo, tanquam si puellas alloqueretur, κράγετε.

808. Τραγασειῖα. Allusio ad verbum τραγεῖν. Tres codd. sine lisione χειρία; ὡς —

810. τάνδε μίαν ἀνειλόμαν, quippe qui fame urgebatur: vel nec hic obscenior aliquis jocus. In tribus codd. neglecto dorismo, ειλόμαν.

813. τὸ μὲν ἕτερον — τὸ δ' ἄτερον. Sic quidem libri omnes, sed male. ἄτερος Atticis idem est quod ὁ ἕτερος, quod exemplis ostendi n nota ad Vesp. 841. At Dorien sibus ἄτερος simpliciter est ἕτερος. ormam hanc illustrat Kœnius ad Corinthum de Dial. Dor. §. CXVII. Nullus video cur dorismus in duorum continuorum versuum altero ervatus fuerit, in altero neglectus, nisi quod sic imperitis librariis libuerit. Scribi debuit:

τὸ μὲν ἄτερον τούτων, σκορόδων τροπαλίδος·
τὸ δ' ἄτερον —

816. Ερμᾶ 'μπολαῖς. Sic excudi debuit. Vulgo mendosissime Ερμ' ἐμπολαῖς. Vocativi Ερμῆ, vel Dorice Ερμᾶ, ultima elidi non potest. ἔρμ' valet ἕρμα, ἕρματος, quod quid sit si nescias, consule lexica, & videbis quam ab hoc loco sit alienum. In B. scriptum Ερμῆ 'μπολαῖς.

817. ἐμαυτῶ. Male vulgo ἐμαυτοῦ.

819. τοίνυν ἐγώ. Vulgo τοίνυν γ' ἐγώ. Insertam particulam nescium A. C.

820. ἴκει. Sic A. C. Vulgo ἥκει.

824. φαντάζομαι ὑπό του. Id est, ὑπό τινος, *a nescio quo.*

In A. C. posita Dicæopolidis persona ante τίς ὁ φαίνων. In B. ὑπὸ τοῦ, ut in impressis, Dicæopolidi tributa fuere [illegible]um, sed posita ad aliorum instar emendata fuit personarum notatio. — ὦ ἀγορανόμοι. In B. ὦ ἀγορανόμοι, sine elisione. In duobus aliis ἐστὶν ἀγορανόμος, vel ἀγορανόμοι. Vulgo οἱ δ' ἀγορανόμοι. Recte autem in A. B. ista ædilium compellatio Dicæopolidi continuatur. In C. vox unica ἀγορανόμοι Megarensi tributa. Similis est in personarum distinctione editionum variatio.

826. τί δὴ μαθών. Sic saltem edere debebant: nam pravum est, quod vulgo legitur τιὴ μαθών. Sed alius hîc est librariorum error. Scriptum oportuit τί δὴ παθών — In hac formula μαθὼν prorsus e Comici textu expulsum velim. — φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος. Jocus latine exprimi non potest, qui consistit in ambiguitate verbi φαίνω, *deferre*, & *lucere*.

828. εἰ μὴ 'τέρωσε. Sic scriptum in tribus codd. Mallem fere εἰ μή γ' ἑτέρωσε.

833. πολυπραγμοσύνης νυν. Male vulgo νῦν. Hîc particula illa valet εὖν. Concisa formula est, quam sic supplere possis: πολυπραγμοσύνης οὖν ἕνεκεν εἰρήσθω.

834. κἄνις. καὶ ἄνις. Hoc autem ex dialecto est pro ἄνευ.

835. Typothetæ corrige errorem: παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάδδαν. Vide ad Eq. 707. Schol. ἐσθίειν μετὰ τῶν ἁλῶν τὸν ἄρτον, διὰ τὸ ἁπτεῖν προσφαγίου. Ut ἐρείδειν, quo utitur Noster Pac. 25. ita παίειν significat συντόνως ἐσθίειν: & generatim adhibetur hoc verbum ἐπὶ τῶ ῥᾳδίου συντόνως τις ποιεῖ, ut observat Schol. ad Chori verba supra 686. ἐς τάχος παίει. — Perite & optimo jure Doricam formam μάδδαν e v. 732. ubi eam exhibent libri omnes scripti & impressi, huc revocavit editor e recentioribus nescio quis. Male in codd. & in primariis editt. habetur μάζαν, quod Transsilvanus fungus reposuit, hac confirmatum nota. *Ita omnes Edd. priscinæ, non* μάδδαν, *quod quidem Doricum est; sed nihil temere mutandum.* Cur vero, ô dulcissime, editiones veteres non adis, nisi ut pravas ex iis lectiones revoces: eisque non uteris, ubi earum ope menda sustolli posset!

hil adnotasti ad v. 803. cujus tamen e *Farreana* tua metrum sal-
a redintegrare poteras. μάζαν certo certius est hîc Comicum non
iquisse: errore librariorum invectum fuit.

836. ὤνθρωπος, & v. seq. ὤνὴρ vulgo carent articulo.

842. ὑποψωνῶν. Schol. προσθιθεὶς τῇ ὀψωνίᾳ. εἰσὶ γὰρ πολλοὶ διὰ
κρᾶς προσθήκης ὠνούμενοι.

843. ἐξομόρξεται τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι. Schol. ἐναποψήσεται, ἐνα-
μάξει. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀνέξῃ τῆς κιναιδείας Πρέπιδος. Perperam in
mbr. pro σοι scriptum σου. Euripides Bac. 340.

μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν σὴν ἐμοί.

849. κεκαρμένος μοιχόν. Schol. μοιχὸς, εἶδος καὶ ὄνομα κουρᾶς
ρεπεῦς κιναιδώδους. Eadem forte, vel adfinis tonsura erat, quam
ον appellabant. Hesychius: κῆπος, εἶδος κουρᾶς, ἣν οἱ θρυπτόμενοι
ίροντο, ὡς ἐπίπαν ἐν μιᾷ μαχαίρᾳ. Idem: μιᾷ μαχαίρᾳ. τὴν λεγο-
νην κῆπον κουρὰν μιᾷ μαχαίρᾳ ἐκείροντο. Photii Lex. Ms. ab Hesy-
ii interprete citatum: μίαν μαχαίραν, τὴν ψαλίδα. Αριστοφάνης.
atinus autem, de quo hîc agitur, diversus fuit a Comico poëta.

853. Τραγασαίου. Allusio ad τράγον, *hircum*. Perperam in A.
ὄζων κακῶν.

855. Λυσίστρατός τ' ἐν τῇ 'γορᾷ. Sic B. C. nisi quod τἀγορᾷ,
semper, habent. Vulgo omisso articulo, & claudo versu, Λυσί-
ατός τ' ἐν ἀγορᾷ. Populus Atticæ, Χόλαργος, de quo vide Meursium.

860. ἴτλω Ηρακλῆς. In unam syllabam coalescunt ω η. Sic etiam
ω in hoc Æschyli versu, Prom. 634.

μή μου προκήδου μᾶσσον ἢ ὡς ἐμοὶ γλυκύ.

866. Χαιριδῆς, Attica forma a Χαιριδεύς. Male vulgo Χαιριδεῖς.
æridis, pravi tibicinis Thebani, discipuli, cujus meminit v. 16.

867. νεὶ τὸν Ιόλαον. Bœoticæ dialecti idiotismum servarunt mem-
n. in quibus scriptum νεῖ τὸν — Vulgo νή. Bœotii η in ει verte-
nt. Sic Θεῖβαι pro Θῆβαι. Dialectorum discrimina parum curabant
rarii, quod observavimus supra ad v. 835. Paullo supra pro Θεί-
θεν, scriptum est in B. Θήβαθεν, & mox Θήβαθι. Eustathius ad
dyss. pag. 1442. lin. 49. δι' ἔθους Βοιωτοῖς μηδέποτε τῷ η χρῆσθαι

ἐπὶ τῆς οἰκείας δυνάμεως, ἀλλ' ἑκάστοτε εἰς ει δίφθογγον μετατιθέναι.

867. ἐπιχαρίτως γ' ἂν — Vulgo prava collocatione, ἐπιχαρίτως ἄν γ' — In tribus codicibus particula ἂν omissa. Subauditur ἀπόλοιντο, repetendum a proximo participio ἀπολούμενοι.

868. φυσᾶντες. In membr. φυσῶντες, neglecto dialecti idiotismo, quem duo alii juxta impressos exhibent.

869. τἄνθεια τᾶς γλάχωνος. Sic optime B. In A. C. τἄνθεια, omissa in omnibus copula, quam inepte præpositam exhibent impressi. — ἀπέκιξαν. Huc respexit Hesychius, apud quem male scriptum ἀπέκειξαν, ἀποπεσεῖν φυσῶντες ἐποίησαν. Simmias Rhodius in *Ovo*:

τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ερμᾶς ἔκιξε κᾶρυξ.

χαμαί. In membr. χαμούς. Forte est e dialecto χαμοῦς, adverbium genitivi forma, a χαμὼ *humus*: χαμοῦς *humi*. Hoc alii viderint.

870. τῶν ἐγὼ φέρω. Articulus præpositivus τῶν hic positus pro ὧν, quod exemplum obmoveri non debet iis quæ dixi ad Conc. 275. Est enim hoc in Bœotii ore.

873. ὅσ' ἐστὶν ἀγαθά. Sic membr. Duo alii, ut vulgo, ὅσ' ἐστ' ἂν ἀγαθὰ, quod non minus bonum est. Vide ad Pl. 885. Eq. 1131. Si e librorum numero æstimanda sit lectio, hæc utique retinenda erat. Alteram ut faciliorem prætuli. Vulgata forte doctior videbitur, quam ut librariis tribui debuerit.

875. κολοιὼς, τροχίλως, κολύμβως. Doricam formam reposui, quam in istis nominibus obliteraverant stolidi librarii, licet eam mox servarint in ἐχίνως, αἰελούρως.

877. Suidas: ὀρνιθίας χειμὼν παρὰ Αριστοφάνει. ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας, ὁ αὐτὸς, ἤτοι ψυχρὸς, ὁ ἐπὶ γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς.

879. Vulgo sic legitur hic versus:

σκάλωπας, ἐχίνως, αἰλούρως, πυκτίδας.

Quibus verbis nullam inesse jambici metri formam Kusterus quidem animadvertit, sed nullibi se turpius, quam hic, dedit. En ejus notam: *Metrum manifesto luxatum est, quod integritati suæ restituetur, si transpositis duabus vocibus versus ita legatur:*

σκάλωπας,

σκάλωπας, αἰλούρως, ἐχίνως, πυκτίδας.

eterum ad hunc locum videtur respexisse Etymologus v. Σκάλοψ, *i scribitur* σκάλοπας *per* ο: *sed quam lectionem ratio versus hic on patitur.* Itane, ô bone? at vero patiturne ratio linguæ, ut σκάλωπας scribatur per ω? Recte Etymologus: σκάλοψ, ὁ σπάλαξ λέγεται παρ' Ἀττικοῖς· καὶ λέγει Νικοκλῆς σκάλοπας, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. uidas itidem: σκάλοπας, μύας τινὰς, οὓς φαμὲν ἀσπάλακας. Hechius: σκάλοψ, ἀσπάλαξ, ζῶον γεωρύχον, τυφλόν. Nullibi exstat κάλωπας, nisi in mendosa Aristophanis editione, quam alias res erumque agens, & nulla adhibita crisi expressisti. Potius quam onjiciendo te cruciares, quidni primarias illas consulebas editiones, uarum ad fidem tuam te recensuisse jactitas? Septem primæ sinceram ctionem exhibent:

σκάλοπας, ἐχίνως, αἰελούρως, πυκτίδας.

adem est signate exarata in tribus codd. nisi quod A. C. habent κτίδας. Primus in hunc versum mendam intulit Frobenius, αἰελούρως in αἰλούρως mutando: alii deinceps corruptelam tetriorem fecere. uid vero de Bergleri stoliditate dicas, qui sicco pede hunc locum ansgressus est? Satis diligenter Kusteri textum ad Farrei editionem ontulisse videtur, nec eum latuit diversa hujus versus scriptura. ed quid prosunt libri veteres, scripti, impressi, nisi quis sciat eis ti? Nonne de his etiam vere dici potest, quod Terentius de Forunæ bonis?

Atque hæc perinde sunt ut illius animus, qui ea possidet.

Vide omnino Piersonum ad Mœridis observationem: αἰέλουρος, Ἀτικῶς· αἴλουρος, Ἑλληνικῶς. Quod in egregia nota ait eruditus Batavus, magnam esse in nostro versu lectionum diversitatem, αἰλούρως, ἰαλούρως, αἰελούρως, id e Dawesio tanquam verum imprudens adumsit. Ostendi unanimem esse veterum librorum consensum: nec pro variis lectionibus obtrudi debent typographorum errores. In Aldina scholiorum editione σκάλοπας recte excusum, cujus vice Fracinus σκάλωπας dedit, licet in textu σκάλοπας exhibuisset. Est hoc etiam nihil aliud, quam typographica menda, quæ per alias

ſcholiorum editiones propagata fuit, demumque corrumpendo textui anſam dedit.

880. ἐνύδρως. Male vulgo ἐνύδρους.

883. πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαΐδων κορᾶν. Parodia verſus Æſchyli in *Armorum Judicio*, quem profert Scholiaſtes:

δέσποινα πεντήκοντα Νηρήδων χορεῦ.

884. κἠπιχαρίτια. Plene καὶ ἐπιχαρίτια. Auctor Etymol. M. p. 367. l. 19. ἐπιχαρίτια, ἀντὶ τοῦ ἐπιχαρίζου, Βοιωτικῶς, παρὰ Ἀριſτοφάνει. Imperativus verbi ἐπιχαρίτομαι Dorienſibus eſt ἐπιχαρίτα. ω in α mutatur, quod Æoliis ſolemne eſt, ἐπιχαρίτια. Sic ſupra 888. φυσᾶντες pro φυσῶντες, & apud Theocritum ἐπαίξα, pro ἐπαῖξα.

χἀ σύριγξ ἐυρῶτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπαίξα.

Mox v. 913. ἤρα, pro ἤρω.

In membr. aliter ſcriptum & diſtinctum: ἔκβαθι τῶνδε. κἠπιχαρίτια — quod vero proximum eſt. Scripſerat Comicus, ἔκβαθι τῶνδε. Scilicet σκυριδίου. δεικτικῶς. Vel ἔκβαθι τᾶσδε, nempe σκυρίδος. In Pac. 1005.

καὶ Κωπαΐδων ἐλθεῖν σκυρίδας.

Sed verum eſt prius τῶνδε in genitivo.

886. τρυγῳδικοῖς. Perperam in membr. τραγῳδικοῖς.

889. τὴν ἀρίστην. Confer Lyſ. 700. ubi anguillam Copaïdem mulier παῖδα χρηστὴν κἀγαπητὴν appellat. Hunc verſum citat Athenæus p. 299. B. ubi pro ἀρίστην habet κρατίστην, & ſic ex eo Euſtathius p. 1240. l. 19.

893. μηδὲ γὰρ θανών ποτε — Parodia ex Euripidis Alceſtide, ubi v. 374. Admetus uxori hæc ait:

μηδὲ γὰρ θανών ποτε
σοῦ χωρὶς εἶην, τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.

ἐντελευτλανωμένης. Athenæus p. 300. B. ὅτι δ' ἥσθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μετὰ τεύτλων ἐντυλίξαντες, πολὺ μέν ἐστι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Κωμικοῖς. Horum χρήσεις aliquot profert, inter quas hæc eſt Eubuli in Ione:

αἵ τε λιμνοσώμαλοι
Βοιώτιαι παρῆσαν ἐγχέλεις θταὶ,
τεύτλ' ἀμπεχόμεναι.

895. πεῖ γενήσεται; Sic ſcribendum e dialecto. πεῖ pro πῇ, ut ra v. 867. νεὶ pro νή. In membr. ſcriptum παῖ.

898. ἰώγγα. Vulgo ἰώγα. In membr. ἰώγε. Bœoticum eſt ἰώγγα. rinna Bœotia in fragmento quod exhibent Excerpta Voſſiana ex pollonii Dyſcoli Grammatica: μέμφομαι δὲ καὶ λιγουρὰν Μυρτίδα γγα, ὅτι βάνα φοῦσα ἔβα Πινδάροιο ποτ' ἔριν.

899. ἐνθένδ' ἐκεῖσ'. Sic bene diſtinctæ voces in C. Male vulgo ένδε κεῖσ'. — ἄξεις ἰών. Sic duo codd. ut impreſſi. At in B. diverſa tio eſt haud invenuſta. Athenienſis ſermo deſinit in ἄξεις. Tum eotius infit: ἰώ; ὅ τι γ' ἔστ' Αθάναις —

905. νεὶ τὼ σιώ. Hoc rurſus e membr. in quibus νεῖ. Vulgo νή.

910. τῶδ' ἐμοῦς. Vulgo τῶδ' ἐμὰ, quod valet *mei mea*, & in- ſum eſt. τοῦδε adhibetur δεικτικῶς pro hujus hominis, id eſt, *mei*. pronomen addatur, perſonale eſſe debet, non poſſeſſivum. ἐμοῦς dialecto eſt, quod quum quid eſſet librarii ignorarent, imperite tarunt in ἐμά. Paulo plus ſapere ſibi viſus eſt librarius cod. C. qui ipſit τῶδ' ἐμά. Ad quæſtionem τίνος ἐστὶ τὰ φορτία; reſpondere buit, τοῦδε, ὃν ὁρᾷς, ἐμοῦ. Vel conciſe & ex uſu ſuo loquendi δ' ἐμοῦς: quo refertur id quod proximo verſu regerit Sycophanta ὼ τοίνυν ὁδί. Sic enim ſcriptum eſt in tribus codd. Vulgo τοίνυν ὁδί.

911. Θείβαθεν. Sic etiam hîc in membr. recte ſcriptum. Supra 2. dant Θείαθεν, ut C. qui hîc habet Θήβαθεν, ut B. Mira in ob- rvandis dialectorum proprietatibus librariorum negligentia.

912. τί δαὶ κακὸν παθών. Sic excudi debuit, ut in apographo ripſeram, quod male expreſſit typotheta.

913. πόλεμον ἤρα. Sic perſpicue membran. & hæc eſt genuina ctio. Vulgo ἤρω. Vide not. ad v. 884.

916. πολεμίων εἰσάγεις. Particulam γε inſerunt A. B.

917. δῆτα διὰ θρυαλλίδας. In A. C. media præpoſitio omiſſa eſt um verſus labe. Eam exhibet B. Sitne a Comici manu, an ab ali- uo librario inſerta fuerit fulciendo verſui, non decernam. Profecto lus ſalis haberet hic locus, ſi legeretur:

ἆπιτα φαίνεις δῆτα τὰς θρυαλλίδας;

Sic, ut ſolet, luderet in ambiguitate verbi φαίνειν, qui jocus latine non poteſt exprimi. *Itane vero φαίνεις ellychnia, quorum ipſorum τὸ φαίνειν proprium eſt?* τὰς excidere potuit propter affinitatem præcedentis ſyllabæ.

922. δι' ὑδροφόας. Sic more antiquo ſcriptum in B. Vulgo διὰ ῥοφόας. Geminatio illa literæ ρ, quæ hodie in vocibus compoſitis ubique fere obtinet, recentioris ævi commentum eſt. Veteres literam illam in ſcriptura non geminabant; ſed pro duplici habebatur, aſperiusque pronuntiabatur, ſicubi præcedens vocalis producenda eſſet.

924. σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς. Certiſſima eſt eademque elegantiſſima Pierſoni emendatio, quem vide ad Mœridem p. 266. Vulgo σελαγοῖντ' ἂν αἱ νηῦς. Jonicum νηῦς in Attico ſermone locum non habet. ναῦς plurale adhibent Attici ſolummodo in accuſativo: pluralis nominativus eſt νῆες, quem etiamſi metrum admiſiſſet, non tamen repetiiſſet Comicus. Quanta enim, quæſo, eſſet iſta ſermonis inventas? εἴπερ ἅπαξ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ, σελαγοῖντ' ἂν αἱ νῆες. Saltem dixiſſet σελαγοῖντ' ἂν αὐταί. Depravatum eſt ΑΙΝΗΤΣ ex ΕΥΘΥΣ, quod adverbium in textu olim fuiſſe, liquido oſtendit veteris Grammatici interpretatio. ἐὰν ἅψηται, φησὶ, μόνον, ΕΥΘΥΣ παίοντα — ΣΕΛΑΓΟΙΝΤ' ΑΝ. αἱ νῆες δηλονότι. Quis animum inducat, poſtrema illa verba ſupplendæ ſententiæ additurum eum fuiſſe, ſi legiſſet in textu σελαγοῖντ' ἂν αἱ νηῦς?

926. μαστύρομαι. Quia quum poſtrema verba diceret, percuſſit eum Dicæopolis.

927. φέρῃ. Sic in B. ex emendatione vulgato φέρῳ ſuperſcripta: recte. Non enim Dicæopolis, ſed Bœotius ſycophantam in humeros ſublaturus erat. Priora autem verba δός μοι φόρτον, ad famulum quempiam in ſcena adſtantem dicit. Obſervandum tamen in B. præfixam fuiſſe huic verſui perſonam Bœotii, cui ſi cum ſequente tribuatur, bene ſe habebit φορῶ. Sed quæ mox Chorus ait ſuadent, ut bini illi verſus Dicæopolidi continuentur, ut & quæ dicit ipſe Dicæopolis infra v. 952. Et hoc agnoviſſe videtur illius codicis librarius

m duplici litura perſonam induxit: quamque verſui 929. præpo-erat perſonam Δικ. mutavit in Χορ. prioris ſcripturæ veſtigiis etiam-m exſtantibus.

928. ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος. Sic ſcriptum oportuit. Male vul-› & peſſumdato metro φορεύμενος. Media in καταγῇ longa eſt. No-r in verſu ex incerta comœdia (Fragm. XVI.)

ἵνα μὴ καταγῇς τὸ σκάφιον, πλαγεὶς ξύλῳ.

fra 944. in dimetro jambico:

οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἰ —

930. Hic verſus & ſequens perperam vulgo in unum conjuncti nt. Sic etiam verſus 933. & 934.

933. πυροβάγεις. In B. περιβάγεις, quod depravatum eſt ex πυ-βαγεῖς. Vide Pollucem & interpretes VII. 164. Auctor Etymol. M. 697. πυροβάγεις. ὁ ἦχος τῶν κεραμικῶν σκευῶν ἐν τῷ πυρὶ κατεαγότων. τὸ τοῦ πῦρ καὶ βήγνυμι.

945. Hic verſus perperam vulgo in duos diviſus. Senarium au-m iſtum cum duobus præcedentibus dimetris citatum video a nu-ro Sophoclis explanatore ad Philoc. 648. ubi ſolito ſuo more nu-tur. Sic ille: *Cum enim verſus omnes ſint jambici, neceſſe eſt, vera ſit ſcriptura, aut* κατειγείη *ſcribatur, aut* καταγίη *ſecundam ſi ex craſi producat.* Si καταγίη, ὦ bone, vera *ſit* ſcriptura, inime neceſſe eſt, ut κατειγείη ſcribatur. Nam ex eo quod κατα-η verum *ſit*, neceſſario conſequitur κατειγίη falſum eſſe. Hoc imum. Deinde tuum κατειγίη barbarum eſt. Audiſis Thomam agiſtrum. καταγῆναι, καὶ κατειγέναι, καὶ καταξαι. οὐ κατειγῆναι, ἀλλὰ κατεάξαι. βαρβαρικὰ γὰρ ἀμφότερα. Nihil verius. Aoriſtorum ubi ἄγνυμι augmentum η ſolvitur in εα, quod in ſolo indicativo cum habere poteſt. In aliis enim modis, in quibus aoriſti non genitur, augmenti, quod nullum eſt, ſolutio fieri non poteſt. Ita-ne græce dicitur κατεάγην, καταγείην, καταγῶ, καταγῆναι, κατα-ής. Barbara ſunt κατειγείην, κατειγῶ, κατειγῆναι, κατειγείς. Sic-bi formæ illæ occurrunt, librariorum imperitiæ tribui debent. Miror me Taylorum, virum eruditum, Thomæ oblocutum fuiſſe ad Lyſiam,

p. 157. edit. Reiskii, ubi quæ e Comico nostro profert exempla, nihil ad rem faciunt. Nam κατεάγη in indicativo dici & κατέαξι, nec Thomas negat, nec quispiam alius: sed aoristum primum activum, & aoristum secundum passivum non augeri extra indicativum contendit, quod verum est. Ut Thomæ fides elevaretur, adferendum erat exemplum aliquod ex Attico poëta, ejus decreto contrarium, quod a nemine adhuc factum fuisse existimo. Nam solutæ orationis auctores nihil moror, quorum in scriptis tam libere grassati sunt librarii. Jam vero si in optativo καταγείη nullum est augmentum, si nulla solutio, qui possit in eo esse *crasis?* Secunda in καταγείη ex indole sua longa est, quod ostendi ad versum 928. Sed age, cetera præclaræ illius notæ expendamus. *An autem ἀγῇ pro ἐαγῇ dici possit, merito dubitat Cl. Musgrave. Nondum enim exemplum certum reperi. Quanquam in Æschyli S. Th. ex ἑάλων legitur:* ὧν ἁλῷ πόλις, *quod analogia ex ἔαγον daret* ἀγῇ. Nescio ubi Musgravius dubitare se professus fuerit, an ex indicativo ἐάγη, vel Homerico ἄγῃ, rite deducatur subjunctivus ἀγῇ. Quin potius eum crediderim dubitasse, an subjunctivum ἐαγῇ græcitas agnoscat, qui sane nullibi reperitur. Ut verbi ἁλίσκομαι aoristus in indicativo est ἑάλων, in aliis vero modis, amisso augmento, & proinde augmenti solutione, ἁλοίην: ἁλῶ, ἁλῷς, ἁλῷ: ἁλῶναι, ἁλούς: non vero ἑαλοίην, ἑαλῶ, ἑαλῶναι, ἑαλούς: sic ἐάγην, ἀγείην, ἀγῶ, ἀγῆναι, ἀγείς. Hæccine Musgravium ignorasse? Væ tibi, si manes præstantissimi viri læseris. Mirum sane, subjunctivum ἁλῷ apud Æschylum occurrere! Ecquis vero eo non usus est? Comicus supra 662. κοὐ μή ποθ' ἁλῶ δειλός. Ran. 594. ἢν δὲ παραληρῶν ἁλῷς. Pl. 481. ἐάν γ' ἁλῷς. & alibi compluries. Quid autem tibi vis cum tuo semibarbaro sermone? *Quod analogia ex ἔαγον daret* ἀγῇ. Non ita Græcum Professorem loqui decet: non satis accuratum hoc est. Aoristus secundus activus verbi ἄγνυμι nullus est. Si esset, ab ἔαγον formaretur ἄγῃ, ut ab ἔτυπον, τύπῃ. Ab aoristo passivo ἐάγην formatur ἀγῇ, ut ab ἐτύπην, τυπῇ. Viden? Professor es linguæ græcæ, & tibi quærendus est aliquis, qui te rudimenta linguæ illius doceat.

947. Θερίδδειν. Male vulgo Θερίδδειν. Vide ſupra ad v. 739.

954. Hujus verſus loco in impreſſis leguntur hæc verba:

ὑπόκυπλε τὰν τύλαν, ὦ Ισμήνιχε.

eſcio an ea pro verſu habuerint interpretes, quorum altum hic ſilentium. In B. ſcriptum:

ἴδι δὴ ὑπόκυπλε τὰν τύλαν, Ισμήνιχε.

ro δὴ ſcriptum oportuit δῆθ', quod repoſui.

956. Hic & duo ſequentes verſus, qui Bœotio vulgo continuantur, recte in B. Dicæopolidi tributi ſunt.

970. ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κεψίχων. Schol. μιμεῖται τὸ μέτρ. Verba ſunt per parodiam translata e noto quopiam cantico. Male ſcholiaſtes ὑπαὶ hic accipit pro μετά.

971. Chori ſermo ſeu canticum conſtat XVII. verſibus, pæonicis omnibus, præter ultimum, qui tetrameter eſt trochaicus. Hic male vulgo medios inter pæonicos locatur, quorum ſyſtema claudere debet, ut ſequentem Dicæopolidis ῥῆσιν, itidem e pæonicis verſibus conflantem, tetrameter trochaicus concludit.

973. οἵ' ἔχει σπεισάμενος ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν. Verſus pentrameter, & ſic ſcriptus eſt in B. In duobus aliis, ut in impreſſis, deeſt pes primus οἵ' ἔχει: at codd. omnes habent σπεισάμενος, quæ ſcriptura, male duas priores voces abeſſe, argumento eſt. Neque iis enim nec ſententia nec conſtructio conſtat, quæ cum iis elegantiſſima: εἶδες τὸν ἄνδρα, οἷα σπεισάμενος ἔχει διεμπολᾶν ἐμπορικὰ χρήματα. Vulgo legitur σπεισάμενον.

975. χλωρὰ prima longa. Vide ad Lyſ. 386.

976. Hic & ſequens verſus, quos hoc, quo eos exhibui, loco poëta poſitos fuiſſe, orationis ſeries & res ipſa clamat, neſcio quo librariorum errore ad finem ſyſtematis rejecti fuere, unde non aliter fieri potuit, quin oriretur magna abſurditas. Hoc non animadverterunt belli interpretes, quibus ni metrorum confuſio, ſaltem hiatus ſententia luxationem indicare poterat. Ridiculus eſt Berglerus cum parentheſi. Nec ſolum transpoſiti fuere hi verſus, ſed etiam fœde rupti. Sic vulgo leguntur:

τᾷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα, καὶ μεγάλα γε Φρονεῖ·
τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τὰ πλεκὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

In B. C. priori verſu pro τᾷδ' ſcriptum eſt τάδ', quod e ſcholiis Aldinæ editionis repoſuit Berglerus, non perſentiſcens, pro ea qua erat rei metricæ peritia, verſum ſic peſſumdari, cujus primus pes pæon primus eſſe debet, vel ſaltem pes ἰσόχρονος. Pro γε in B. eſt δή: in C. neutra, nec ulla alia exſtat particula. At ſinceram ex omni parte lectionem exhibent membr. in quibus ſic ſcriptus & interpunctus eſt verſus:

τῷδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ἅμα καὶ μεγάλα δὴ Φρονεῖ.

In altero verſu conſentiunt impreſſis codd. ſed ſunt omnes mendoſi. Verſus eſt pentameter incipiens a cretico, ut v. 973. Excidit pronomen demonſtrativum τάδε, quod vidiſſe mediocris laus eſt; ſed certiſſima eſt emendatio:

τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα, τάδε τὰ πλεκὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

Nunc poſtquam duo illi verſus in ſuam ſedem repoſiti ſunt, vide quam apte ſententiæ cohæreant partes, quam tota venuſta ſit, quæ quam ſcabra, hiulca, & abſurda antea fuerit, ſi e Græcis non ſatis percipis, legas modo Bergleri verſionem.

981. ξυσκατακλινείς. Sic B. cum Attica litera.

984. προκαλουμένους. In A. B. male προσκαλουμένους. Pejus in C. προσκαλουμένου, juxta vulgatum προκαλουμένου. Sincerum eſt προκαλουμένους in accuſativo plurali, ut paullo ante ἔχοντας. ὃς ἐπαυμάσας ἐφ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ἔχοντας, εἰργάσατο πάντα κακά, καὶ προσέτι πολλάκις προκαλουμένους αὐτὸν, καὶ λέγοντας αὐτῷ ὧδε· Πίσι—

997. ἡμερίδος ὄσχον. Inepte vulgo ὄρχον, quum præceſſerit ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας. Iſtud ὄρχον in hoc verſu nullus agnoſcit codex. Omnes habent ἡμερίδος κλάδον, verſu jugulato. Gloſſema niſi deprehendiſſem, genuinæ vocis in ſedem invectum, pro librariorum more, ſtipes fuiſſem. Conjectura non minus quam in ſuperioribus felici, poëtæ manum reſtituo, ἡμερίδος ὄσχον. Emendationem hanc laudabunt alii: immo, ni falſa opinione auguror, eruditi omnes. Eſt vero aliquis, cui certo ſcio probatum eam non iri. Nam licet ineptus ſit

ἔρχες, etiamſi κλαίδος metrum perimat, alterutrum retineri debuiſſe inquiet, quia utrumque nititur veterum librorum fide: meum autem ἔσχος, quod a vulgato unica tantum literula differt, nihil aliud tueri quam ſententiæ, venuſtatis & metri rationem, quas res eſſe nullius momenti. Et iſta a ſtultis Diariorum lectoribus, quorum viliſſima eſt annona, maximo plauſu excipientur.

1000. λεφ. Sic tres codd. & primariæ editt. Male Kuſterus λεώς. — τοὺς χόας. Sic A. B. Vulgo τὰς χοάς.

1002. ἀσκὸν Κτησιφῶντος. Facete pro grandi utre. Erat enim Cteſipho obeſus & ventrioſus. De bibendi certamine in Choum feſto vide Meurſium Gr. Fer. in Ανθεστήρια.

1012. ἐπῳμέναις ἴδητε. Sic codd. omnes. Perperam vulgo ἴδητ'. Verſus eſt dimeter catalect. ut 1010. & ſequentium complures.

1017. αὐτῷ διακονεῖται. Sic bene A. C. Vulgo αὐτῷ γε διακονεῖται. Iſtud γε non habet B. in contextu: ſuperne repoſitum fuit a ſecunda manu. Abeſſe debet. Eſt enim hic quoque verſus dimeter catalect. In διακονεῖται ſecunda longa eſt, cujus rei ignoratio ſciolum impulit ut γε inferciret. Vide not. ad Pl. 1170.

1019. Eſt hic verſus iisdem verbis in Nub. 1263. Ultimam ejus partem male Berglerus vertit: *Ad te ipſum convertere jam.* Plautus Rud. IV. 3. 88. *Tu abi tacitus tuam viam*, κατὰ σιωπὴν τρέπου.

1023. πόθεν; — ἀπὸ Φυλῆς. Sic tres codd. In impreſſis πόθεν γ'; Male ſedulus neſcio quis particulam inferſit, hoc fulcro metrum indigere ratus. Prima in Φυλὴ longa eſt. Pl. 1146.

μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.

Eſt autem Φυλὴ pagus Atticæ, de quo vide Meurſium.

1025. ὥσπερ μ' ἐτριφέτην, ſcilicet τῷ βόε, quos memoravit v. 1022. Sic recte ſcriptum in B. C. Inepte vulgo ὥσπερ. In membr. ὥσπερ μ' ἐτραφέτην. Facete autem ἐν πᾶσι βολίτοις pro ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς.

1032. πρὸς τοὺς Πιτθάλου. Supple οἴκους, vel μαθητάς. Pittalus autem ille medicinam Athenis faciebat.

1035. οὐδ' ἂν σθριδιωκίγξ. Id eſt οὐδὲ βακίδα, οὐδὲ ἐλαίχισθ' ὑμῖν σὺ δώσειν ἄν.

1037. ἀνεύρηκεν. Vulgo corruptis numeris ἀνεύρηκε.

1040. κατάχει σὺ — Sic tres codd. & veteres edit:. Kusterus nescio unde, sed male, κατάχει. Illud etiam e Farreana revocare poterat Berglerus.

1049. Vulgo sic legitur hic versus:

ἔπεμψε τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα.

Articulum abesse non patitur Atticismi indoles. Proinde melior est ad loquendi normam lectio codd. A. B. ταυτὶ τὰ κρέα. Sed peccat illa in metrum, quod sartum tectum foret, si legeretur ταῦτα τὰ κρέα. Sed scaber sic esset versus, cujus molliores & poëta dignos numeros reddas, si singulas voces in suam sedem reponas:

ἔπεμψέ τις σοι τὰ κρέα ταῦτα νυμφίος.

1050. καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν. Sic optime A. B. In C. καλῶς ποιῶν, ὅστις ἦν, deficiente syllaba. In hanc lectionem incidisse videtur Aldus, fulciendoque versui e conjectura dedisse, καλῶς ποιῶν, ὅστις περ. ἦν.

1053. ἐς τόνδ' ἀλάβαστρον. Suidas in ἀλαβαστοθήκας hunc versum citat, & præfert ἐς τὸν ἀλάβαστον, ut perspicue scriptum est in A. C. Formam hanc reponere debebam. Nihil verius est Thomæ M. observatione: ἀλάβαστον δίχα τοῦ ρ, Ἀττικοί· μετὰ δὲ τοῦ ρ, Ἕλληνες. Qui eam impugnant, futili utuntur argumento. Nam quod ἀλάβαστρον in exemplaribus quæ versamus Atticorum Scriptorum reperiatur, id minime probat, eos formam illam frequentasse; id solum ostendit eam librariis altera notiorem magisque familiarem fuisse. Thomæ opponitur hic Comici versus, in quo tamen duo codd. præter Suidam, Atticam formam adfirmant. Opponitur ei etiam alius versus in Lysistrata 947. ubi ἀλάβαστρον vulgo, & in hac etiam editione, legitur. Sed male. Tector in Regio cod. MMDCCXVII. liquido scriptum esse ἀλάβαστον, quod & reponendum. Vide Maussacum ad Harpocrationem in ἀλαβαστοθῆκαι. Eustathius, quem ille laudat, p. 1161. l. 27. εἰσὶ λέξεις ἐπένθεσιν παθοῦσαι τοῦ ρ, διὰ τραχύτητα ἐπιτετηδευμένην σεμνῶς — ὁμοιοπαθὲς δὲ καὶ τὸ ἀλάβαστρον, ἡ μυροθήκη. παρὰ γὰρ

ινάνδρῳ ἄνευ τοῦ ρ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον. καὶ παρ' Ἀθηναίῳ δὲ κεῖται
ιέξιδος τό·

οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου.

ultum esset arbitrari, testimonia tam diserta & præcisa convelli posse
rariorum libidine. In hoc autem nostro versu legendum, flagi-
nte sententia, ἐς τόνδ' ἀλάβαστον, scilicet δεικτικῶς, *in hunc*, *quem*
i porrigo, *alabastrum*, non vero, ut est in aliis libris, ἐς τὸν
άβαστον. Recte vertit Berglerus ex vi sententiæ *in hunc alabastrum*:
l ut græca fideliter sua redderet, debebat, *in alabastrum*.

1068. ἐς τοὺς χόας. Excudi debuit χοᾶς, ut Nub. 1238. ἐξ χοᾶς
ρήσεται. Accusativus singularis, qui sæpius occurrit, est χοᾶ, con-
ctum ex χοέα, a recto χοεύς: accusativus pluralis χοέας, χοᾶς.
scio quid Dawesio persuadere potuerit scribendum esse χοης. Supra
1000. excudi etiam debuit τοὺς χοᾶς πίνειν. Χόες nomen est festi,
jus accusativus Χόας occurrit v. 961. 1076.

1072. ἀμφὶ χαλκοφάλαρα. Duæ sunt voces, male vulgo in
am coalitæ.

1082. βούλει μάχεσθαι Γηρυόνῃ τετραπτίλῳ. Hæc dicens ostendit
macho τετραπτερυλλίδα, id est *locustam*, a quatuor alis ita dictam,
quam vocem alludit voce τετραπτίλῳ, quam ponit pro τετρασωμά-
, aut τετρακεφάλῳ, quasi Geryon quadricorpor aut quadriceps fuerit,
em alias perhibent fuisse tricorporem aut tricipitem: simul respicit
πτίλον in Lamachi galea. Hæc Berglerus e scholiis. Ceterum apud
idam hunc versum citantem perperam legitur, βούλει διαμάχεσθαι.
t hoc ex librariorum libidine, simplicia pro compositis, & com-
sita pro simplicibus identidem supponentium.

1086. τὴν κίστην. Sic tres codd. In impressis, ut & apud Sui-
m in χοᾶ, τὴν κίστιν, quod perinde est. Hanc formam metri ra-
respuit mox v. 1098. quam hîc admittit, per se alioqui probam.
fra 1138.

τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος.

1093. Ἁρμοδίου hic positum pro *festivo convivio*, cujus sub finem
ni solebant scolia: simulque adludit ad notissimum Harmodii scolion,

φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔτι που τέθνηκας. Nullum hic agnosco hyperb[illegible] ὀρχηστρίδες καλαὶ, αἵ εἰσι τὰ φίλτατα τοῦ δείπνου.

1097. Schol. γύλιος, σπυριδῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τὰς τροφ[illegible] ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ πόλεμον. Perperam apud Hesychium legitur, γύλλιον, ἀγγεῖον πλεκτόν. Vera scriptura per unicum λ adstruitur hoc Comici versu, infra 1137.

ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών.

1101. θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ. Sic optime A. B. In C. inverso vocum ordine, οἶσε παῖ σαπροῦ δεῦρο. Impressorum lectio mendosa & inconcinna est: θρῖον ταρίχους οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι. Qui metrum vacillare non animadverterunt, prosodiæ imperiti fuere. Primam in σαπροῦ nunquam produxisset Comicus.

1102. κἀμοὶ σὺ δὴ, παῖ, θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ. Sic rursus optime codd. A. B. Rursus in C. transversis vocibus, κἀμοὶ δὴ σὺ παῖ— In impressis vero mendosissime: κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ, παῖ, θρίον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ. Prudenter facere sibi visi sunt, quod θρίον excudi curarent παροξυτόνως. Sed accentus, quomodocunque scribatur, syllabæ quantitatem non mutat. ΘΡΙΟΝ primam semper producit. Eq. 954.

δήμου βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.

Conc. 707. in anapæstis:

ὑμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας.

Versus labem vidit Kusterus, sed conjiciendo a scopo aberravit. Vocem σὺ, quam codd. omnes retinent, delebat.

1105. ἡ στρουθὸς hic manifesto τὴν στρουθοκάμηλον notat. Hesychius: στρουθός. ὁ καταφερὴς, καὶ λάγνος. Ἀττικοὶ δὲ, τὰς στρουθοκαμήλους. Omitti ad hanc glossam poterat Fulleri nescio cujus observatio. Liquido patet ex hoc Comici loco, *Atticos* στρουθοκαμήλους *simpliciter vocasse* στρουθούς: tum *imperfecta & decurtata* non esse *Hesychii verba*, ostendunt ista Eustathii ad Odyss. p. 1411. l. 11. οἴδασι δὲ οἱ σοφοὶ καὶ ἑτεροίας στρουθοὺς, οὐ μικρὰς ἐκείνας, ἀλλ' ἀληθῶς μεγάλας, ὡς δηλοῖ τὸ μεγάλας στρουθοὺς, ὧν γνῶσις ἦν καὶ τῷ Κωμικῷ· ἐλέγοντο δὲ αὐταὶ, καὶ Λιβυκαὶ στροῦθοι, καὶ στρουθοὶ δὲ καταμόνας. Confer not. ad Aves 874. quo in versu στρουθὸς etiam

ηνθυκάμηλον notat, absque adjuncto Μεγάλῃ, quod ad præcedens ›stantivum non pertinet.

1111. Hesychius: τριχόβρως. θηρίδιον, κατεσθίον τοὺς λόφους τῶν ρεκεφαλαίων. — ἀλλ' ἢ significat *sane*, *profecto*. ἀλλ' ἢ interrogati-m est, & valet *num?* Vide Valckenarium ad Hippol. 932.

1112. μίμαρκιν. Hoc me nolente & imprudente e prioribus itt. remansit. Excudi debuit μίμαρκυν, ut in tribus codd. scriptum . Hesychius: μίμαρκυς. κοιλία καὶ ἔντερα τοῦ ἱερείου μεθ' αἵματος ναζόμενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγωῶν αὐτῇ ἐχρῶντο· ὁτὲ δὲ καὶ ὑός. ὁ δὲ Φερεκράτης παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί. Pollucis codices idem scripturam cum υ in ultima syllaba tuentur, VI. 56. μίμαρ- δὲ, κοιλία καὶ ἔντερα μετὰ αἵματος ἐσκευασμένα, μάλιστα δὲ λα-ῶν. Gallice appellari possit *le civet*.

1121. καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου. Hæc dicens veru famulo rrigit, infixas carnes extracturus. Ita Scholiastes. Aliud quid ta-en possit intelligi.

1129. ἐνορῶ γέροντα. Sic B. C. In membr. ὁρῶ.

1130. γέρων κλάειν κελεύων. Sic optime B. Vulgo ineptissime, ostγέρων posita maxima distinctione, κελεύω legitur. Dixerat La-achus se in polita & nitida superficie clypei senem videre timidi-is causam dicturum. Huic Dicæopolis in placentam, tanquam in culum, intuens refert: *Ego etiam hîc video senis imaginem, rare jubentis Lamachum.* Facetum hoc est: at vide quam insul-n sit in Bergleri versione: *Et hîc apparet senis imago. Plorare beo Lamachum.* Absque codicis ope hic locus facile sanari poterat. uod dedimus, id ipsum conjectura adsecutus fuerat Reiskius.

1146. σοὶ δὲ ῥιγοῦν καὶ προφυλάττειν. Sic optime membr. Sic am B. nisi quod ῥιγῶν habet, quod perinde est. Hoc quoque vo-it librarius cod. C. qui scripsit σοὶ δὲ ῥιουγνῶν καὶ πρ— Pessime in ipressis, σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν. De Dorica forma ῥιγῶν Atticis iam usurpata vide not. ad Av. 935. Mirari subit Dawesium, de oprietate literæ ρ agentem Miscell. Crit. p. 160. hunc versum, prout ulgo legitur, citasse, nec animadvertisse ultimam in ῥιγῶντι contra

canonem, quem ipſe fixit, male produci ante literas στρ. Alio laborabat hic verſiculus incommodo, a quo ſtudioſe, & quantum potis eſt fieri, cavere ſolet Comicus, ne cæſura in dimetris anapæſticis poſt ſecundum pedem ſit.

1147. Sic legitur hic locus in libris, quos vidi, omnibus.

τῷ δὲ καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ὡραιοτάτης,
ἀνατρίβοιμέν τε τὸ δεῖνα.

His ſi ſenſus ineſt aliquis, eſt ſane ineptiſſimus. Rem æſtimes ex Bergleri accuratiſſima verſione: *Ille dormiet cum puella pulcherrima, quæ ei fricabit illud membrum.* Itane? cum puella concumbet, nec puellam ſubiget, nec viri patrabit opus, & contemtus erit, ſibi *membrum illud* ſi perfricetur? Stultum mehercle nebulonem! Ut appareat, quod Chorus vult oſtendere, quam diverſa ſit illorum conditio, neceſſe eſt, contrarias hîc duas res ſibi opponi, ut ſupra in illis verſibus:

τῷ μὲν πίνειν ἐλεφανωσαμένῳ·
σοὶ δὲ μιγοῦν καὶ προφυλάττειν.

Quænam autem magis ſunt contraria, quam alterum, ut Comici verbis utar, βινεῖν, alterum vero δέφεσθαι? Vide Conc. 705. Ran. 541. ubi eadem eſt oppoſitio. Juſſis itaque plorare librariis omnibus, editoribus, criticaſtris, confidenter repono:

τῷδε καθεύδειν μετὰ παιδίσκης
ὡραιοτάτης·
σοὶ δ', ἀνατρίβειν γε τὸ δεῖνα.

Vulgo male ſcribunt τῷ δὲ, novam partitionem inchoantes, cui deeſt membrum alterum. Oportet τῷδε, *huic*, cui opponitur in altero exinde verſu σοὶ δέ. Sæpius ſic δὲ infertur, abſente in priori membro correlativa particula μέν. In unica hac voce diverſum quid e codd. enotavi. Pro τῷ δὲ in C. ſcriptum eſt ὦδε. In ceteris, ut duo alii, cum impreſſis concinit. τὸ δεῖνα quid valeat, per ſe ſatis intelligitur. Veteris critici commentaria ad hunc locum deſcripſit Suidas in hac nota: εὐθυβήμων, εὐθυλόγος, ἐτυμολόγος. καὶ βῆμα εὐθυβήμονος. ὅτι

γαν Ἀριστοφάνης ΤΟ ΔΕΙΝΑ, τὸ ῥηθησόμενον ἀηδὲς ἐκφεύγειν εὐθέως γαν, ἵνα μὴ εὐθυβλημονήσῃ. Vide Hemſterhuſium ad Pl. p. 405. & ad Lyſ. 921.

1150. Ψευκάδος. In B. Ψευκάδος, uti ſcriptum eſt etiam hoc nomen in Schol. ad Nub. 1018.

1151. τὸν μελέων ποιητήν. Sic bene tres codd. Impreſſi, τὸν λέων τὸν ποιητήν: inepte repetito articulo, cum verſus etiam labe. ineter eſt choriambicus catalect. ut v. 1163. in antiſtrophe:

τὸν ξυγγραφῆ | τὸν μελέων | ποιητήν.
καθ' ἕτερον | νυκτερινὸν | γένοιτο.

miles ſunt verſus 1155. & 1167. quorum prior male vulgo habi-. Vocis Λήναια prima ſyllaba ad præcedentem verſum pertinet. : bene in impreſſis eſt ἀπέλυσ', præ quo ſperni debuit trium codd. Rio ἀπέλυσεν.

1156. ὃν ποτέ γ' ἐπῳδοιμι τευθίδος. Vulgo ὃν γ' ἔτ' ἐπῳδοιμι. In dd. ὃν ἔτ' ἐγ — Mendoſe, ut ex antiſtrophici verſus collatione uet.

1168. ὁ δ' αὖ. Vulgo ὁ δέ. Sæpiſſime commutari δ' αὖ & δὲ, ſervavi ad Veſp. 735. quod pueris etiam notum. Ut metra conerent, illud præferri debuit:

ὃν ποτέ γ' ἐ | πῳδοιμι τευ | θίδος
μαινόμενος | ὁ δ' αὖ λίθον | βαλεῖν.

ον βαλεῖν. Sic etiam A. C. In B. λαβεῖν.

1170. σπέλιθον. Neſcio qua incogitantia hoc admiſerim, reperm quidem in codd. A. C. Sed vera eſt, quam reponi velim, cod. & impreſſorum ſcriptura πέλιθον, extrito σ, quæ litera metrum jus verſus peſſumdat. Eſt enim ſenarius jambicus.

1171. ἐπαίξειεν δ' ἴχνη. Sic A. B. Male vulgo ἐπαίξειε δ' ἴχνη, meris non congruentibus.

1175. ἐν χυτριδίῳ. Sic optime Daweſius Miſc. Crit. pag. 204. ulgo, claudicante verſu, ἐν χυτρίῳ. Occurrit apud Comicum χυδίου ſupra 463. Conc. 745. Pac. 202. χυτρίον vero nullibi. Boni mmatis vox eſſe videtur. Ut enim χωρίον & χωρίδιον, ſic χυτρίον

& χυτρίδιον: nec affirmare auſim vocem eſſe nihili. Sed nihilo minus certum eſt eam hic a Comico adhibitam non fuiſſe, quia nuſpiam ille primam in χύτρα producit.

1177. ἔρι' οἰσυπηρά. Sincera lectio, quam qui primus e recentioribus editoribus repoſuit, eum ſatis pro merito laudare nequeo. Conjecturam, ſi modo ita appellari debet, ipſa enim re certiſſima emendatio eſt, præter Scholiaſtam, adfirmare poſſit Pollux VI. 28. ἐριοπωλεῖν, ἐριοπωλεῖν, ἔρια οἰσυπηρὰ Ἀριστοφάνης. Suidas: οἰσύπη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων. οἰσυπηρὸς, ῥυπαρός. ἔρια οἰσυπηρὰ, ῥύπου πεπλησμένα. At codices omnes, editiones itidem omnes ab Aldina usque ad Frobenianam habent ἔργ' οἰσυπηρά. An temeritatis reus agetur, qui ſine ullius codicis auctoritate mendam illam e Comici textu ſuſtulit? An ſtoliditatis damnabuntur inſequentes editores, qui furtim ſuppoſitam lectionem probarunt, prioremque, quam unicam agnoſcunt veteres libri, non revocarunt? *Quorſum*, inquiet aliquis, *inepta hæc quæſtio?* Ineptane, ais? Audi & judica. In Apollonii Rhodii Argonauticorum I. v. 1132. legebatur olim:

πολλὰ δὲ τήν γε λιτῆσιν ἀποσλρέψαι ΕΡΓΩΛΑΣ
Αἰσονίδης γουνάζετ' —

Vocem nihili ἐργώλας ablegavi, ſinceramque poëtæ manum reſtitui, ΕΡΙΩΛΑΣ. Sic legendum eſſe uno ore clamaverunt eruditi omnes. Crimini tamen mihi datum fuit, quod putida menda poëtam illum inquinari diutius non ſiverim. En Ariſtarchi noſtratis judicium in ERUDITORUM DIARIO *ad menſem Majum* 1781. *Henri Eſtienne avoit remarqué pareillement qu'il falloit lire* ἐριωλὰς, *mais il s'étoit bien gardé d'inſérer cette leçon dans le texte.* Placide quieſcant H. Stephani manes, cujus e laudibus nihil detractum volo. Sed illi duplices agendæ erant partes; Bibliopolæ, & Critici. Quum librum quempiam prælo ſuo ſubjiciebat, omnis ei removenda erat mora, ut nundinas præverteret. Ex hac præſertim, aliisque cauſis, factum eſt, ut ejus editiones non ita ſint emendatæ, ut futuræ fuiſſent, ſi optimo inque primis erudito viro plus fuiſſet otii. Librum plerumque typis deſcriptum operis ſuis exprimendum dabat, contentus in notis

notis ea corrigere, quæ mendosa ei viderentur. Sed hac nostra ætate, qua Criticæ lux tanto splendore effulsit, pro insigni bardo habendus fuisset, qui in Apollonii textu ἐργώλας reliquisset, ludibriumque debuisset eruditis, quotquot sunt, omnibus. Sciendum est in recentium Græcorum pronunciatione magnam esse soni adfinitatem inter literas ι & γ. Eadem observatur in Germanorum sermone. Nomen *metzger*, quod eis *lanionem* significat, ita a politissimis quibusque pronunciatur, ut qui in eorum literis non fuerit eruditus facile credat scribi debere *metzier*. Sed istud obiter. Ex hac literarum adfinitate sæpissime contigit, ut ι & γ invicem permutarentur. Vide quæ in hanc rem notarunt Hesychii interpretes ad glossam Καλλιγένειαν, & hæc summi Hemsterhusii perpende verba ad Lucianum T. I. p. 287. « Causa corruptelæ proxima recentioribus literarum γ & ι pronuncia- » tio, quo mendi genere vix dici potest, quot adhuc veterum loca » laborent; ut in *Hesychio*, παῖον, ἀσφαλὲς, βέβαιον· pro πάγιον. » λοῖα, ὀλέθρια· pro λοίγια. ἦγε & ἤϊε, ἀγὼν & αἰὼν in membranis » sæpe commutata. ΕΡΓΩΛΑΣ *NULLIUS PRETII VOCABULUM* in » Apollon. Rh. I. 1132. pro ΕΡΙΩΛΑΣ, quod usurpat ipse IV. 1778. » Sed exemplis parco. » Hactenus vir post renatas literas græce doctissimus. Non tamen ista *PUTEANUM* permovebunt, ut agnoscat optimo jure ἐριωλὰς Apollonio restitutum a me fuisse. Et forte nimis calidum fuit, nec satis meditatum Hemsterhusii effatum. Bis apud Comicum occurrit vox ἐριωλὴ diversa potestate. Primo Eq. v. 511. ubi propria significatione adhibetur: tum Vesp. 1148. ubi facete senex Heliastes filio, qui ei lænam e molli lana, quam Ecbatanis textam fuisse ajebat, & ἐρίων τάλαντον ῥᾳδίως καταπεπωκέναι, induere volebat, respondet, lænam illam non καυνάκην, sed ἐριώλην, *laniperdam*, ut lepide reddidit Florens, appellari debere. Ibi ἐριώλην adhibet, tanquam si vox esset composita ab ἔριον & ὄλλυμι, pro ἐρίου ἀπώλειαν. Quidni, obsecro, pari licentia fingere potuit Comicus vel noster, vel alius, vel quivis scriptor, cui urbano esse licuit, nomen ἐργώλη, quo signate notaretur sinistrum aliquod scriptum, cujus auctor operam ludos fecisset & chartam? Judicium illud, quod

modo dicebam de Apollonii editione in *ERUDITORUM DIARIO* ſi quis ἐργώλην appellare velit, hoc ego vocabulum contra doctiſſimos Hemſterhuſii diſcipulos tuebor, & maximi pretii eſſe contendam.

1181. καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς αἰσωΐδος. Supra v. 574. inclamatus a Choro Lamachus ait:

τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

Quis Gorgonem excitavit e theca? id eſt, *quis me adigit ut clypeum e theca educam?* Bene ſe illic habet verbum ἐξήγειρε, quod indè huc male retractum videtur. Aliud enim quid ſententia flagitat, ἐξήραξεν, *effregit*, vel ſimilis poteſtatis verbum. Putida eſt Scholiaſtæ ad hunc verſum nota.

1194. Hic & ſequens verſiculus in unum contriburi ſic exſtant in A. C.

ἐκεῖνο δ' αἰακτὸν οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι.

In B. ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν οἰμωκτὸν γένοιτ' ἄν μοι.

Elegans eſt vulgata lectio, quæ ſi emendatori accepta referenda ſit, venuſtum hominem ſapit. Sed laborat prior verſiculus, in brevem ſyllabam deſinens, quam non adjuvat ſequens verſus. Scribendum:

ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἄν γ',
οἰμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι.

1199. τῶν τιτθίων. Comma hic poni debuit. Pendet genitivus a ſuppreſſo admirandi adverbio ὦ.

1201. Vulgo: τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν ἄν. Iſtud ἂν in fine non unus agnoſcit cod. Omnes ſyllaba defectum verſum exhibent. Scribo αὖ. Quid ſignificet τὸ περιπεταστὸν, ipſa vis verbi declarat. ἐπιμανδαλωτὸν autem eſt εἶδος φιλήματος ἐρωτικοῦ, ἐν ᾧ δὴ ἀλλήλων τὴν γλῶτταν τοὺς καταφιλοῦντας λείχειν. Hinc μανδαλωτὸν appellatur quodcunque eſt molle & ſuaviſſimum. Mneſilochus in Theſm. 131. de Agathonis cantu: ὡς ἡδὺ τὸ μέλος —

καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον,
καὶ μανδαλωτόν.

1202. Vulgo ſic legitur hic verſus:

τὸν γὰρ χοᾶ νῦν πρῶτες ἐκπέπωκά γε.

νῦν & γε non comparent in A. C. In B. ſola eſt νῦν: quam
ducta lineola eximendam eſſe indicat. Ineptis his fulcris,
anu additis, verſus non indiget, qui aſynartetus eſt ex mo-
jambico & dimetro trochaico brachycatal.

9. κινεῖς. Perperam A. B. κινεῖς.

0. Verſus aſynartetus e dimetro jambico & dimetro trochai-
ycatal. ut ſunt in Veſp. XXV. continui a 248. Vulgo duo
ios:

τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
νῦν ξυμβολῆς βαρείας.

τ νῦν non agnoſcunt A. C. In tribus codd. unus verſus eſt.

1. ξυμβολὰς ἐπράττετο. Ludit in ambiguitate vocis, quæ
ı, & *ſymbolas* ſignificat, id eſt, pecunias quæ conjecta-
ɔ iis qui communi ſumtu erant una cœnaturi. Nefas autem
mbolam ab aliquo exigere qui ad ſolemne convivium, qualia
agitabantur, fuiſſet invitatus. Lepidi exſtant hanc in rem
omici verſus in Excerptis Grotii p. 655.

ὁ πρῶτος εὑρὼν ταλλότρια δειπνεῖν ἀνὴρ,
δημοτικὸς ἦν τις, ὡς ἔοικε, τοὺς τρόπους·
ὅστις δ' ἐπὶ δεῖπνον ἢ φίλον τιν' ἢ ξένον
καλέσας, ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο,
φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἴκοθεν λαβών.

5. προσλάβεσθ' ὦ φίλοι. Et mox προσλάβεσθ' ὦ φίλαι. Sic
te. In impreſſis utrobique προσλάβεσθέ μ', quod in hoc tan-
ſu ſolus C. agnoſcit. Dimetri ſunt cretici.

.1. καὶ σκοτοδινιῶ. Facetiſſime. Vulgo autem inſulſiſſime
'. Perierat lepidus jocus, niſi opem tuliſſet cod. C. in quo
: ſcriptum id quod repoſui. In membr. bini Dicæopolidis
niſſi ſunt librarii errore, cujus cauſa cuivis in oculos incidit.
omiſit verſus 1097. 1107. 1119. 1135. 1137. & 1138. 1142.

2. ἐς τὸν Πιτθάλου. Supple οἶκον. Veſp. 1432. παρέτρεχ' εἰς
λου. Nempe δώματα. Supra 1032. κλαῖε πρὸς τοὺς Πιτθάλου.
ἴκους vel μαθητάς. Vide Markland ad Lyſiam p. 392.

1226. ὀδυρτή. Vulgo ὀδύρτα. Prius habet Suidas, & Kusteto præferendum merito videbatur. λόγχη ὀδυρτὴ, τουτέστι θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν.

1227. Τήνελλα vox est ab Archilocho ficta ad imitationem citharæ soni, qua ille hymnum in Herculem inchoavit:

Τήνελλα καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ηράκλεις,
αὐτός τε καὶ Ιόλαος, αἰχματὰ δύο, Τήνελλα.

Vide Scholiastem Pindari, & Erasmum Schmidium ad initium Olymp. IX.

1228 ὦ πρέσβυ. Sic A. C. bene. In B. omissus est hic versus, qui in impressis claudicat, deficiente vocandi adverbio ὦ. Infelix est Kusteri conjectura, cui reponi posse videbatur:

Τήνελλα δῆτ', εἴπερ καλεῖ, σὺ πρέσβυ, καλλίνικος.

1230. ὦ γεννάδα. Sic tres codd. Mirum est per omnes editiones propagatam fuisse ineptissimam lectionem, quam metrum damnat, & inprimis sententia, ὦ ἀγεννάδα. Quod ratio verum esse evincit, id reponere debebat Kusterus, nec priorum editorum mancipium esse. Nam haud facile credam portentum illud in cod. Vaticano-Palatino conspici, cujus collatione parum, ut videtur, fideli usus est. Quippe, ni me fallit memoria, perpauca in notis ex illo codice protulit. In B. scriptum νῦν γ' ὦ — Hic νῦν valet οὖν & nihilominus longum est, ut alibi sæpissime.

FINIS NOTARUM IN ACHARNENSES.

ADDENDA Notis in Equites.

V. 331. Numerorum depravationem in vulgata hujus verſus ſcriptura Kuſterum fugiſſe arbitrabar. Poſtea vero deprehendi, neſcio quo illius vel operarum errore in notas ad *Acharnenſes* translatam fuiſſe notam, quam ad hunc *Equitum* verſum ſcripſerat, ubi conjicit legendum eſſe:

ἐν πανουργίᾳ, θράσει τε, καὶ κοβαλικεύμασιν.

Et ſic quidem profecto conſtant numeri: ſed venuſtior eſt noſtra lectio, quam præterea codices adfirmant.

1377. Phæacis, de quo hic agitur, meminit Plutarchus in Alcibiadis vita p. 16. De eo Eupolis Comicus dixerat:

λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.

In ſeq. v. ξυνεριλικὸς exhibent tres codd. quod ni verum eſt, ſaltem ad verum proxime accedit. Legendum enim cenſeo ξυνειρηλικὸς, a ξυνείρω. Quod vero Suidas habet συνεριστικὸς, id nauci non eſt.

ADDENDA Notis in Acharnenſes.

V. 62. Nimis quam hebes fui, qui in lectionum hujus verſus varietate veram Comici manum non deprehenderim. Quid, malum, ſibi vult vel γαὶρ, vel ὡς, vel ἐγὼ, otioſæ perinde voculæ, nihil ad ſententiam, nihil ad leporem conferentes, & verſus ſolummodo ſtamen? Scripſerat Comicus:

ἄχθομαι τοῖς πρέσβεσι,
καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.

Vim addit orationi articuli repetitio, quo præterea non ſatis bene deſtituitur prius ſubſtantivum, quum eum duo poſteriora adjunctum habeant.

78. Quod primo conjeceram poëtam ſcripſiſſe, repoſueramque

& reliquissem in textu, nisi plus quam par erat codicibus me addixissem, id nunc sincerum & genuinum esse video:

τοὺς πλεῖστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

Est sane hoc longe elegantius. Simplex verbum φαγεῖν melius copulatur cum simplici πιεῖν, quam compositum. Postea inest in repetitione particularum TE KAI vis & lepos quidam. Legato dicenti φαγεῖν TE KAI πιεῖν, regerit Dicæopolis λαικαστάς TE KAI καταπύγονας. Istud TE agnoscit maxima pars librorum: compositum vero καταφαγεῖν librarii libidini debetur. Vide not. ad Av. 1094. & ad hanc fabulam 1082.

318 Ad hunc versum siluerant interpretes, credebamque me primum mendam, qua fœdatus erat, animadvertisse: sed fefellit me opinio. Forte enim deprehendi *CLARISSIMUM PROFESSOREM REGIUM* non latuisse numerorum depravationem, quos in nota ad Sophoclis Trach. 731. ad hunc modum restituit:

ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν ἔχων κεφαλὴν λέγειν.

Mira est profecto illa verborum structura τὴν ἔχων κεφαλὴν, pro τὴν κεφαλὴν ἔχων, vel ἔχων τὴν κεφαλήν. Illius vellem exemplum saltem unicum protulisset. Equidem nullum aliud habeo, quo emendationem istam adstruam, quam hoc e Comico nostrate: *d'amour mourir me font, belle marquise, vos beaux yeux.*

1000. Masculinum articulum τοὺς ut hic tuentur duo codd. sic infra v. 1068. libri omnes scripti & impressi. Utroque in loco scribendum τοὺς χοᾶς. Procul dubio librarii errore in Ammonio, qui versum hunc citat p. 148. legitur:

ἀκούετε λεὼς κατὰ τὰ πάτρια τῆς χόας.

ubi nescio quam bene Valckenarius emendet τὰς χοᾶς, ex Phavorino notum esse observans, vocem χοεὺς οὐ μόνον ἀρσενικῶς, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς usurpari. Quod si ex unico hoc loco probatur, ruit argumentum: nam codices obnituntur.

IN PACEM.

Collata fuit hæc fabula ad Mſſ. codices duos, quorum præmiſſus ſyllabus notis in Veſpas. Argumentum in neutro exſtat.

V. 3. καὶ μήποτ' αὐτῆς μάζαν ἡδίω φάγοις. Juſſus alter ab altero vernula ſtercus adferre ſcarabæo, quod ille μάζαν facete appellat, officium iſtud hic exſecratus priori ait: *Utinam tu nunquam ſuaviorem hac mazam comedas!* Perierat lepos omnis, prava ſcriptura φάγυς pro φάγοις. Frequentiſſimus hic librariorum error eſt, maxime in verſuum fine.

4. ἐξ ὀνίδων. Suidas: ὀνίδες, τὰ τῶν ὄνων ἀποπατήματα.

5. ἦν νῦν γ' ἤΦερες. Sic A. Vulgo νῦν δ' — Eſt autem ἤΦερες pro ἔΦερες, ut ἤμελλον, ἠδυνάμην, aliaque ſimilia. Berglero ſcribendum videbatur νῦν δὴ Φερες, quod æque bonum ſit, ni melius.

7. περικυλίσας. Sic ſcribi debuit. In B. περικυκλίσας: in A. περικυκλίσσας. Vulgo περικυκλήσας.

17. οὐ γὰρ ἔΘ' οἷός τ' εἰμὶ ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. Iſta ſic interpretatur Hemſterhuſius ad Lucianum T. I. p. 109. *Ego enim tantum offarum ſubigendo non valeo, quantum ad iſtum ſcarabæum implendum ſit ſatis.* ratus ſcilicet nomine ἀντλίαν ipſum ſcarabæum notari. Sed quis unquam laboravit, ut ſentinam impleret? ſolent navigantes eam exhaurire. Non iſta mihi videtur metaphoræ ratio: melius, meo judicio, Scholiaſtes: οὐ δύναμαι ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τῆς ὀσμῆς. — καὶ ἀντλίαν τὸ αἰσχεῖον λέγει, ἐν ᾧ ἐΦύρα. V. ſeq. vulgo legitur αὐτὴν ἄρ' οἴσω. In B. αὐτὴν γὰρ οἴσω, unde dedi αὐτήν γ' ἄρ' — Nunc vero legendum eſſe video αὐτόν γ' ἄρ', hoc ſenſu: *ipſum itaque ſcarabæum una cum ſentina abreptum intro feram.* Nam compoſito προσλαβὼν indicat duas res intro ferendas ſe ſumturum, tameſi unicæ in vulgata lectione mentio. αὐτὴν librarius ſcripſit pro αὐτὸν, quia ad ἀντλίαν referri pronomen credidit. Iſtud autem αὐτὸν oſtendit,

cur poëta γ' ἄρ', non ἄρ', ſcripſerit. Hæc dicens famulus ſcarabæum & vas ſtercore aſinino plenum e ſcena domum infert, poſtea reverſus cum conſervo fabulatur.

25. φαύλως ἐρείδει. *Il l'avale ſans façons.* φαύλως ſignificat *facile*, ut Lyſ. 566. Theſm. 711. & alibi apud Comicum ſæpe. φαύλως φέρειν, *leviter ferre, parvi facere.* φαῦλον πρᾶγμα, *levis momenti negotium, res nihili*, Lyſ. 14. Mimnermus apud Stobæum p. 423. Florilegii Grotii:

ὀποῖα δὴ φιλεῦσιν ἰατροὶ λέγειν
τὰ φαῦλα μείζω, καὶ τὰ δεῖν' ὑπέρφοβα,
πυργοῦντες αὐτούς.

ἐρείδειν autem, ut παίειν, Acharn. 835. valet συντόνως ἐσθίειν. Porco φαύλως ἐρείδοντι opponitur ſcarabæus βρενθυόμενος, id eſt ὀφυπλόμενος, *delicias faciens, male tangens dente ſuperbo.*

32. ἕως σεαυτὸν ἂν λάθῃς διαῤῥαγείς. Sic optime Daweſius. Vulgo fœda cum ſcabie: τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς. Nusquam apud Comicum occurrit ἕως cum ſubjunctivo ſine ἄν. Parum me movet Priſcianus, apud quem in edit. H. Putſchii p. 1206. legunur iſta: *Attici* τέως ἕως, *quomodo & noſtri* interea dum. *Ariſtophanes* Εἰρήνῃ:

μὴ παύσαιο μήποτ' ἐσθίων
τέως ἕως σαυτὸν λάθῃς διαῤῥαγείς.

Virgil. in III. Georgicor.

Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus,
ſingula dum capti circumvectamur amore.

Quid enim inde colligas, niſi mendam inveteratam eſſe, & jam ante Priſcianum natam? Tum libri ſuſpecta eſt fides: namque in Aldina edit. fol. 241. recto elumbis ille verſus non legitur, immo ne mentio quidem ulla eſt particularum τέως ἕως.

40. Diſtinctæ perſonæ ad fidem codd. Vulgo, poſito interrogationis ſigno in fine præced. verſus hic & ſeqq. duo alteri famulo continuantur. Notum eſt ſingulis deis ſingula animalia a veteribus

attributa fuisse, quæ eorum ἀγάλματα vocabantur. Hoc designare videtur vernula nomine προσβολή, quia animal deo προσβάλλεται, vel, ut est in Av. 563. προσπέμπεται.

προσπέμπεσθαι δὲ πρεπόντως
τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων, ὃς ἂν ἀκμάζῃ καθ' ἕκαστον.

Scarabæum autem dicit Jovis Fulgeratoris esse ἄγαλμα, seu προσβολήν, quia, ut fulmine nihil nocentius, ita hoc animali, cui spurcissimum pabulum præbere cogitur, nihil novit intolerabilius. Aliter hunc locum interpretatur P. Burmannus in Dissertatione *de Jove Fulgeratore* cap. VI.

44. τόδε πρᾶγμα, τί; *Quid hoc rei est?* Perperam vulgo τὸ δέ — Præc. v. pro ἤδη in Kusteri editione excusum fuit εἶδη, operarum errore.

48. τὴν σπατίλην ἐσθίει. Hoc de Cleone, qui mortuus erat, quando exhibita fuit hæc fabula, Jonicus homo dicere non potest. Legendum videtur ἤσθιεν. Suidas: σπατίλη, ἡ τῶν ἀνθρώπων κόπρος· καὶ τὰ μικρὰ δέρματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατίλη γάρ τὸ δέρμα, πικρὰ τὸ σπᾶσθαι. σκαλοφάγος δὲ ὁ Κλέων, ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν, καὶ μετὰ κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο.

52. καὶ τοῖς ὑπερβάτοισιν ἀνδράσιν φράσω. Sic optime A. Vulgo ὑπὲρ τούτοισιν ἀνδράσι. Ad loquendi normam oportuisset ὑπὲρ τούτους. In ἀνδράσι ultima brevis sequente tenui cum liquida numeros innumeros reddit.

59. μὴ κόρει τὴν Ελλάδα. Sic quidem libri nostri: sed mendose. Scripsum oportuit μὴ 'κκόρει. Vide Eustathii locum, quem protulimus ad Nub. 44.

60. ἔα, ἔα. Has voces, quæ vulgo famulo continuantur, Trygæo tribuo.

63. λήσεις σαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας. Sic bene duo codd. Solius B. in margine adscripta impressorum mendosa lectio σαυτεῦ. Supra v. 32.

ἕως σαυτὸν ἂν λάθῃς διαβαγείς.

Nub. 242. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἴλαθις γενόμενος; Notiſſima phraſis, nec aliud quid magis obvium, ut mirer editores mendam non deprehendiſſe. σαυτοῦ cum πόλεις conjunxit Berglerus: *evertes imprudens urbes tuas.*

67. πρὸς αὐτόν. Sic bene A. Vulgo πρὸς αὐτόν.

73. Αἰτναῖον. Schol. ὑπερμεγέθη. μέγιστον γὰρ ὄρος ἡ Αἴτνη.

82. κάνθων. Sic ſcarabæum appellat, nomine, quod propriè *aſinum* ſignificat, unde deductum κάνθαρος, quia ſcarabæum ex aſinino ſtercore naſci, naturæ rerum imperitum vulgus credebat.

114. Verſus ſunt dactylici.

118. εἴ τι φιλεῖς με. Sic optime in B. ut legendum eſſe monuerat Daweſius. Vulgo ὅτι φιλεῖς με: ſine ſenſu.

120. πάσωσαι. Sic duo codd. Male vulgo πάσων. Eadem menda erat in Conc. 645. & alibi, ſi bene memini.

121. ἀργυρίου μηδὲ ψακάς. *Argenti ne ramenta quidem; ne pulviſculus quidem.* ψεκὰς minutiſſimum quodvis ſignificat. Incertus auctor Epigr. (Anal. T. III. p. 158.) —

Ἴσον ἐπὶ ψαφαρὴν ἀντλεῖν ἅλα, κἀπὸ Λιβύσσης
Ψάμμου ἀριθμητὴν ἀρῖσάσαι ψεκάδα,
Ἴσον καὶ παίδων σῖτέργειν πόθον.

133. ἄετοῦ. Attice. Vulgo αἰετοῦ.

134. ὠὰ ἑκυλίνδων. Vulgo ὦ ἑκυλίνδων.

137. Vulgo legitur:

ἀλλ', ὦ μελέα, μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.

Vertit Berglerus: *At, ô miſellæ, duplici cibo mihi opus fuiſſet.* Bene quidem ex vi ſententiæ. Sed non ita ſonant Græca: in illis eſt: *duplici cibo mihi opus erat.* Quis, niſi κολακεύοντας λιμῶν, non videt, particulam ἄν hîc requiri, quam utique repoſuiſſem, etiamſi nullus adſtipulatus fuiſſet codex? Sed medicina mea non indiget Comicus. In utroque Regio liquido ſcriptum ὦ μέλ' ἄν μοι: unde edidi:

ἀλλ', ὦ μέλε, ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.

Scribi debuit ὦ μέλε. Vide not. ad Lyſ. 56. & Bentleium ad Menandri

fragm. p. 59. Unam e filiabus, eam quæ cum eo ſermonem miſcet, adloquitur Trygæus.

142. πηδάλιον. Schol. τὸ αἰδοῖον δείκνυσι παίζων.

143. Ναξιουργὴς κάνθαρος. Jocus in ambiguitate ſignificationis. Schol. πλοῖόν τι οὕτω λεγόμενον, κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενοι τῇ νήσῳ. Athenæus p. 473. ΚΑΝΘΑΡΟΣ. ὅτι μὲν πλοίου ὄνομα κοινόν. ὅτι δὲ καὶ ποτηρίόν τι οὕτω καλεῖται. Poſt plurima alia harum ſignificationum exempla, verſus e Menandri Nauclero profert in hunc modum a Bentleio emendatos:

ἥκει λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
Θεόφιλες ἡμῖν, ὦ Στράτων. ὡς εἰς καλὸν
τὸν υἱὸν ἐντυχοῦντα καὶ σεσωσμένον
πρῶτος λέγω σοι, τόν τι χρυσοῦν κάνθαρον.
ΣΤΡ. ποῖον; ΟΙ. τὸ πλοῖον. οὐδέ γ' οἶσθας, ἄθλιε;
ΣΤΡ. τὴν ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις; ΟΙ. ἔγωγε μήν·
τὴν ναῦν ἐκείνην, ἣν ἐποίησ' ὁ Καλλικλῆς
καλούμενος, Εὐφράνορ δ' ἐκυβέρνα Θούριος.

Turpi vitio laborabat hic verſus, quod miror a nemine correctum fuiſſe, adeo proclive erat reponere τὸ δὲ πλοῖον ἔσλαι, pro τὸ πλοῖον δ' ἔσλαι.

145. Erant in Piræeo tres portus, quorum unus a Cantharo heroë appellatus. Vide Meurſii Piræum cap. III.

147. Vide not. ad Acharn. 411.

163. ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων. Perperam libri, jugulato metro, σιτίων. Pejus adhuc in B. σιτίων ἀπάντων.

165. ἐν Πειραιεῖ. Sic recte A. Vulgo Πειραεῖ.

166. ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις. Sic bini codd. At editt. omnes antiquæ habent, ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις. ſemel tantum poſito verbo, quod geminandum eſſe vidit Florens. Ab eo monitus Kuſterus feliciter hunc locum reſtituit.

171. ἡ πόλις ἡ Χίων. Allusio ad proverbium Χῖος ἀπόστατος, cujus originem & vim explicant parœmiographi. κωμῳδεῖ δὲ Χίους, ὡς εὐνουχώδεις ὄντας, καὶ ἑτοίμους πρὸς τὸ ἀποστατεῖν.

180. πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ' — Subauditur ὀσμὴ, vel φωνή.

187. ἐμοί; μιαρώταλος. Sic bene diſtinctum in utroque cod. poſito poſt ἐμοὶ interrogationis ſigno.

188. Vulgo legitur:

οὗτοι, μὰ τὴν γῆν, ἔστιθ' ὡς οὐκ ἀποθανεῖ.

Poëtis Atticis verbo ne ἔστιται quidem, nedum ἔστιται uti permiſſum eſt. Verba ſunt Daweſii, optime reponentis ἔσθ' ὅπως, ut ſupra v. 102. οὐκ ἔσθ' ὅπως στιγήσομαι. infra 306. Pl. 18. 51. 139. 871. Nub. 802. 1181. & paſſim.

193. δειλακρίων. Blanda miſerentis compellatio. Vide ad Av. 143. — ὦ γλίσχρων. Male vulgo hæc verba Mercurio continuantur, quæ tum ſententiæ juſſu, tum ex auctoritate Suidæ in Trygæi partes transtuli. Sic ille: Ἀριστοφάνης, Εἰρήνῃ· ὦ γλίσχρων, ὁρᾷς ὡς οὐκέτ' ἄκαιρά σοι δοκῶ μιαρώταλος. ἀντὶ τοῦ, ἐπιθυμητά. παρὰ τὸ γλίχεσθαι.

196. ὅτι οὐδὲ μείζεις ἰσχὺς εἶναι τῶν θεῶν. Peream vulgo ὅτ' οὐδὲ, & εἶναι pro εἶναι.

202. καμφορεῖδια. Peream vulgo καμφορίδια. In vulgaris etiam libris ἀμφορεῖδια recte excuſum legitur Conc. 1119. Vide Daweſium Miſcell. Crit. p. 214.

210. τοῦ δ' οὕνεχ' — Peream vulgo εἵνεχ'. Vide not. ad Pl. 329.

219. ἢν ἔχωμεν τὴν Πύλον. *Si Pylum retineamus.* Id eſt, iterum atque iterum venient, quamdiu Pylum retinebimus. Contra manifeſtum verborum ſenſum verterat Berglerus: *etiamſi Pylum habeamus.*

219. Hic verſus inſulſe vulgo Mercurio continuatur, qui dicere debuiſſet ὑμεδαπός, ut Florenti legendum videbatur, qui non animadvertit ſic jam excuſum eſſe in Venetis editt. ſed ſine auctoritate, & ex mera Zanetti conjectura. Bene ſe habet codd. ſcriptura, modo reponatur perſona, quæ male omiſſa fuerat.

225. ἐνεφόρησε. Me nolente & imprudente ſic excuſum fuit. Repone veram ſcripturam, quæ eſt in libris omnibus, ἐνεφόρησε.

239. Vulgo legitur:

ἔστιν κακὸν καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος.

edundat ſyllaba. In A. poſterius καὶ omiſſum, & ſic conſtant numeri: ſed ſententia nulla eſt. Lego:

ὄσσον κακὸν δὴ τοῦ Πολέμου καὶ βλέμματος.

241. ὁ κατὰ τοῖν σκιλοῖν. Supplendum videtur, ἑσπὼς, βεβηκὼς, el ſimile quid.

242. Πρασιαὶ, urbs Laconicæ ditionis in Peloponneſo. Ejus ne aliis meminit, quia alludit ad πράσον, quod in moretum immieri ſolebat. Πόλεμος autem hic moretum confecturus inducitur: eo mortarium in ſcenam effert, quo ſimulans ſe aliquid injicere, bes & regiones nominat.

251. διακναισθήσεται. Harpocratio hunc verſum citans in Κεῖοι, e eum memoria fefellerit, ſive pravum codicem ſecutus fuerit, ibet διαλυμαίνεται.

253. In binis codd. ſic ſcriptus eſt hic verſus:

οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ.

edundat ſyllaba. In impreſſis pronomen σοι abeſt. At locum hic bere non poteſt θατέρῳ, *altero*, tanquam ſi de duobus definitio mo eſſet: oportet ἑτέρῳ, abſolute, *alio*. Scribendum itaque:

οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθαι τέρῳ.

258. In moretum allia immiſceri ſolebant. Pugno percuſſus nulus herum facete percontatur, num moreto deſtinata allia in gnum indiderit.

261. εὔκευν παρ' Αθηναίους σὺ μεταθρέξει ταχύ; Pronomen σὺ, od in libris omnibus excidit, metri ratio prorſus flagitat. In B. iptum παρ' Αθηναίων.

271. εὖ γ', ὦ πότνια δέσποιν' Αθηναία, ποιῶν. Sic recte collocæ voces in A. quæ absque codicis ope facile in ordinem reponi terint. Vulgo fœdiſſima cum metri labe: εὖ γ', ὦ δέσποινα πότνι' θηναία.

278. νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν. Schol. Apollon. Rh. ad I. 918. γονται γὰρ οἱ αὐτόθι μνηθέντες ἐπακούεσθαι εἰς ὃ ἂν εὔξωνται, ὡς ωσθφάνης φησίν.

ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμυημένος, νῦν ἐστὶν εὔξασθαι καλόν.

δοκοῦσι γὰρ μᾶλλον σώζεσθαι οἱ τὰ μυστήρια εἰδότες. Vide Th. Guberlethi Diſſertat. de Myſteriis Deorum Cabirorum cap. X.

281. ἀπώλωλε τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀλιτρίβανος. Braſidam innuit, qui periit ad Amphipolim in eodem prælio, quo Cleo occiſus fuit, an. 3. Olymp. LXXXIX. qui erat belli decimus. Vide Thucyd. L. V. cap. 10.

287. ἀπόφερε τὰ σκεύη. Mendoſe in libris ἀπόφυγε, quod quid ſit, vel ſignificare poſſit, ego cum ignorantiſſimis ſcio. Simplicis φύρω nulla ſignificatio hic locum habere poſſit. Vertit Berglerus: *ablue hæc vaſa.* Quod imprudens retinui. Nihil erat, quod ablui neceſſe eſſet. Moretum, quod miſcuerat Πόλεμος, quodque jam conterendum erat, ſane projici nolebat. Mortarium itaque non poterat ablui. Iſta domum intro ferri jubet, & ſervari, donec piſtillum fecerit. Verti debuit: *cape rurſus hæc vaſa, eaque intro aufer.* Sic Simo initio Andriæ: *Vos iſthæc intro auferte.*

299. ἄμαις, *ligones.* Vide Salmaſium ad Hiſt. Aug. p. 337.

313. Vulgo ſic legitur hic verſus:

εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθε.

Quidvis eſt hoc potius, quam tetrameter trochaicus. In B. ſcriptum eſt, imperfecto verſu: εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον. Excidit vox, quæ facile e gloſſemate vulgatæ lectionis eruitur. En molliter fluentem verſum, ipſamque Comici manum:

εὐλαβεῖσθε νῦν, ἐκεῖνον δεδίοτες τὸν Κέρβερον.

Fruſtra hunc locum tentaverat Florens, cui reponi poſſe videbatur:

εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνο, καὶ τὸν Κέρβερον δεδίττετε.

Exemplis quidem defendi poſſit δεδίττετε, ſed non ex Atticis ſcriptoribus, quibus δεδίττεσθαι vel δεδίσκεσθαι, *terrere*, *timorem injicere*, non vero *timere* ſignificat. Noſter in Lyſ. 563.

ἕτερος δ' αὖ Θρᾷξ πέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ Τηρεύς,
ἐδεδίσκελο τὴν ἰσχαδόπωλιν, καὶ τὰς ὀρυπεύσεις καλέσινε.

Mœris: δεδιττόμενος, Ἀττικῶς· ἐκφοβῶν, Ἑλληνικῶς. ad quem locum

rſonus hujus verſus meminit, & propoſita etiam ſua conjectura, rentis illa paulo meliore, nec tamen vera, malle ſe ait a melios libris medicinam exſpectare. Sic autem elegantiſſimo viro veat in mentem:

εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνο νῦν, τὸν Κέρβερόν τε δείδετε.

illis emendationibus pronomen ἐκεῖνο quorſum ſpectet neſcio. Flos refert ad τὸ κήρυγμα, quod minime procedit. εὐλαβεῖσθαι vern eſt neutrum, ſignificans *cavere*. Sicubi apud Atticos cum activo conſtructum occurrit, nomen eſt rei malæ & damnoſæ, tra quam adhibenda cautio. Sic Lyſ. 1215. εὐλαβεῖσθαι τὴν νύκτα. ſupra dicebat Chorus in verſu, unde iſtud τὸ κήρυγμα repetunt:

ἀλλ' ἀκούσαιλες τοιοῦτον χαίρομεν κηρύγμαλος.

n ergo Trygæus illi dixerit, εὐλαβεῖσθε ἐκεῖνο τὸ κήρυγμα. Hic e neutralis obtinet ſignificatio, εὐλαβεῖσθε, *prenez garde à vous*, λαττεσθε. Mœris: εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι, ὡς Δημοσθένης Φελιππικοῖς, Ατλικῶς· εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι, Ελληνικῶς.

317. Voces ἰοὺ, ἰοὺ, quæ vulgo Choro continuantur, Trygæo tribuitæ ſunt in binis codd.

319. ξυνταράξει. Vulgo συνταράξει.

323. διαφθείρητε. Sic bini codd. & primariæ editt. Menda edit. cini, in Frobenianam recepta, διαφθείρετε, per alias deinceps ppagata fuit, nemine reclamante. In Farreana διαφθείρητε vidit rglerus, nec animadvertit alterum in ſermonis & metri legem ofdere.

Atque hæc perinde ſunt ut illius animus, qui ea poſſidet. de ad Acharn. 879.

327. ἢν ἰδού. Vide ad Eq. 26. Sic in A. ſcriptum eſt. In B. ἰδού.

328. ἐλκύσαι. Verbum ſaltationis proprium. Nub. 540. οὐδὲ μαχ' ἔλκυσιν, *nec cordacem ſaltavit.*

331. τουτογὶ, νὴ — In B. τοῦτο γὲ νὴ — quod e noſtra lectio depravatum eſt. In A. τοῦτο νὴ — Vulgo τουτοδὶ, νὴ —

333. Non male legeretur ὥσθ' ἡμὴ λυπεῖν μ' ἔτι.

334. μοί 'στ' ἀναγκαίως ἔχον. Vulgo μ' ἔστ'. In B. pro τι est τοι. Ordo est: ἀλλά μοι ἔστιν ἀναγκαίως ἔχον καὶ ῥίψαι τι τὸ ἀρίστερον σκέλος.

339. Hic & sequens versiculus, ut eos exhibui, ita digesti & scripti sunt in B. Vulgo particula γὰρ omissa.

346. Hic versus tetrameter trochaicus esse debet, & suis nunc incedit pedibus. Vulgo soluti sunt numeri, quum sic legatur:

εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ.

In B. εἰ γὰρ γένοιτ' ἰδεῖν με ταύτην —

347. πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμην. Versus est dimeter pæonicus, ut sunt quinque alii in hoc Chori cantico, nempe 351. 2. 4. 7. 9. quod qui percepit, statim animadvertit vitium vulgatæ scripturæ, πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην. In v. 351. male inserta particula γε metrum itidem pessumdat. Eam non agnoscit cod. B. in quo scriptum, ut edidimus,

ἀλλ' ἁπαλὸν ἄν μ' ἴδοις.

Pessime in A. ἁπαλόν γ' ἄν μ' ἴδῃς.

363. οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικών. Id est πάντ' ἀγαθά. Ad historiam adludit quam refert Scholiastes, & ex eo Suidas: ἐπὶ πονηρίᾳ ἐτεθρύλλητο ὁ Κιλλικὼν, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δέ τινων πολλάκις αὐτοῦ, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε ΠΑΝΤΑ ΤΑΓΑΘΑ. καὶ ἔστι παροιμία· πάντ' ἀγαθὰ, ὡς ἔφη Κιλλικών. Vide Hesychium in Κιλλικὼν & in Δημοκλεῖδαι. In A. ut apud Hesychium scriptum Κιλλικὼν, melius notato accentu, quam vulgo.

365. Ερμῆς γὰρ ὢν, κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅ τι. Male vulgo conjunctim ὅτι. *Quum sortibus ducendis sis præses, scio quid facturus sis.* Id est: *spero propitium te mihi futurum esse.* Schol. παίζει πρὸς τὸν Ερμῆν. ἐπειδὴ, ὅταν πολλοὺς κατεδίκαζον οἱ Αθηναῖοι ἀποθανεῖν, οὐκ εἰς μίαν ἡμέραν πάντες ἐφονεύοντο, ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καθημέραν, καὶ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῄει. καθημέραν οὖν εἷς μόνος ἐτελεύτα. ἔστι γὰρ ὅτε μετεμελοῦντο, καὶ τοὺς λοιποὺς ἔσωζον. ἐπεὶ οὖν οἱ κλῆροι Ερμοῦ, παίζων τοῦτο λέγει.

367. οὐδὲν ἠμπόληκα, ὡς ἀπολούμενος. Jocus in militiam, tanquam si ea esset certissimus pereundi modus. Milites & nautæ in expeditionem

expeditionem profecturi viatica ſibi comparabant: quem morem equos etiam obſervaſſe facete narrat Chorus in Equit. 599.

370. Jocus eſt in ambiguitate verbi ἐντέτριψαι, *contritus es*, quo Mercurius ſignificat eum jam periiſſe: at obſceno ſenſu id accipiens Trygæus, reſpondet: *Ego vero, quem ſubigi & pædicari vis, quomodo non ſenſi me tanto bono affici?*

373. ἅπαξ᾽ ἀνάγκη ἐστ᾽ ἀποθανεῖν. Sic bene ſcriptum in B. Vulgo ἀνάγκη γ᾽ ἀποθανεῖν. Eadem obſervatur ſcripturæ varietas in formulis πολλή γ᾽ ἀνάγκη: πολλή ἐστ᾽ ἀνάγκη: de quibus vide quæ notavi ad Euripidis Medeam 1012.

375. δεῖ γὰρ μυηθῆναι. Credebant enim melius poſt mortem ibi futurum, ſi in vita Cereris myſteriis initiati fuiſſent: quod dicere ait Chorus Initiatorum in Ran. 454.

μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος
καὶ φέγγος ἱλαρὸν ἔστιν,
ὅσοι μεμυήμεθ᾽, εὐ-
σεβῆ τε διήγομεν τρόπον
περί τε τοὺς ξένους,
καὶ τοὺς ἰδιώτας.

382. Obſerves Ερμίδιον antepenultima longa, ut & infra 924. A Σωκράτης fit Σωκρατίδιον antepenultima brevi. Quanam analogia Ερμίδιον ab Ερμῆς ejusdem ſyllabæ quantitatem variet, vellem declaraſſet Daweſius, ubi de diminutivorum forma in ιδιον agit.

383. τί πάσχετ᾽, ὦ ἄνδρες: Sic in A. Vulgo ἄνδρες.

384. μὴ σιωπᾶτ᾽. εἰ δὲ μή, λακήσεται, ſcilicet ὁ Ερμῆς, qui paulo ante, v. 381. dixerat λακήσομαι. Hic etiam active ſignificat. Male vertentem Berglerum imprudens ſecutus ſum. Verti debuit: *perditi, ne parcite precibus: ſin minus, conſilium noſtrum clanore denuntiabit ille.* Seq. v. cum μηδαμῶς, μὴ, μηδαμῶς ſupplendum etiam λακήσῃς.

388. Non differunt ab impreſſis codd. in hujus verſus ſcriptura, quæ mendoſa eſt, ut e corruptis numeris liquet. Verſus eſt, ſeu

potius esse debet, tetrameter trochaicus, quem vides in quinto pede claudicare. Legi possit:

τοῦτο μὴ Φαῦλον νομίζων τουτωὶ τῷ πράγματι.

suppressa scilicet præpositione ἐν, quæ pro glossa adscripta mendæ originem dedisse videtur: sed mallem,

κἀῖνο μὴ Φαῦλον νομίζων τουτωὶ τῷ πράγματι.

390. Vulgo sic legitur hic versus, numeris fœdissime corruptis:

μὴ γένῃ παλίσκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε.

In B. voculæ τις & γε non comparent, quas a mala manu inferas fuisse, nemo non statim videt. Invenustus fuit homo, qui talem scabiem Comico affricuit. Compellatio ὦ ναξ a Choro repetita, quis jam erat in præcedenti versu, imprudens omisit librarius: eam si reponas, inque suum ordinem voces, elegantissimum habebis octonarium:

ἡμὶν ἀντιβολοῦσιν, ὦ ναξ, μὴ γένῃ παλίσκοτος.

392. χάρισαι φιλανθρωπόταλε. In B. χάρισαι ὦ φιλ— Vulgo χάρισ' ὦ φιλ— Inutilis interjectio glossema est, & ejici debuit.

399. δέσποτ', ἀγαλοῖμεν ἀεί. Sic recte A. ut editt. omnes veteres. In B. ἀγαλοῖμεν ἡμεῖς ἀεί. Nescio unde istud ἡμεῖς in Kusteri editionem venerit, anne e Vat. cod. an ex Euripidis Scholiasta ad Medeam 1034. Undecunque sit, est a mala manu. Pæonicus hic versiculus dimeter est, ut reliqui omnes in hoc cantico pæonici.

409. ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον. Sic bene scriptum in A. ut Aldus edidit. In B. ἵνα τι δὴ, quam mendosam lectionem imperite inverit Ant. Fracinus. In Bern. Juntæ editione, salvo quidem metro, sed prava vocum collocatione, ἵνα δὲ τί τοῦτο —

414. παρεκλεπλίτην, in tertia duali, ut sensus flagitat. Inepte vulgo παρεκλέπλιτον. In utroque cod. verbum est in tertia plurali, syllaba deficiente, παρέκλεπλον.

415. ὑφ' ἁρματωλίκς. Paronomasia pro ὑφ' ἁμαρτωλίας. Schol. δέον εἰπεῖν, ὑπὸ ἁμαρτίας, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτάνουσες, εἶπεν ὑφ' ἁμαρτωλίας· ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν· ἄλλως. τῆς τῶν ἁρμάτων ἐπιχείας. Confer finem parabasis Nubium.

420. μυσὶήρι Ερμῇ. Sic codd. & vett. editt. non interpoſita diſtinctione. Ερμῇ eſt in tertio caſu: nec mirum, ſi quod ſubſcribi debuit ι, non eſt in primariis editt. quum perpetuo in codd. omittatur.

432. ἔργῳ φιαλοῦμεν. Scribe cum Euſtathio ἔργῳ 'φιαλοῦμεν. Vide not. ad Veſp. 1348. — τοῖσιν θεοῖς. Sic bene A. quod abſque colice etiam reponi poterat. Vulgo, claudicante verſu, τοῖσι θεοῖς.

436. πᾶσι καλῶν κἀγαθῶν. Perperam in A. πᾶσι καλῶν κἀγαθῶν. Vide ad Theſm. 351.

437. χὥσὶις προθύμως ξυλλάβῃ. Sic bini codd. Vulgo χ' ὅσὶις προθύμως ξυλλάβοι. Per Atticam craſin καὶ ὅσὶις coaleſcit in χὥσὶις, ut καὶ ὁ in χὡ, καὶ ὅπως in χὥπως, aliaque hujus generis multa. Male infra 672. diviſim excuſum fuit χὥς τις, quod leve vitium e prioribus editt. remanſit. Sic καὶ ὅσον coaleſcit in χὥσον, quod reponendum in Theſm. 747.

σχεδὸν τοσοῦτο, χὥσον ἐκ Διονυσίων.

Eadem, qua hîc, menda, Kuſterus ediderat χ' ὅσον. Ego vero male e veteribus libris καὶ ὅσον.

443. Heſychius: ὀλέκρανα, οἱ πήχεις, τὰ ἐπὶ τῶν ἀἰκιῶνων ὀσᾶ. καὶ ὀλέκρανες, τὰ αὐτά.

447. δορυξόος. Sic in edit. Bern. Juntæ, & apud Suidam eſt, qui hunc verſum citat in δορυξόος. Vulgo δορυξὸς, quæ forma rarior occurrit v. 1213. ſed ex metri neceſſitate; ut minus mirer damnatam eam fuiſſe auctori Etymologici M. p. 283. δορυξόος, ἐκ τοῦ δόρυ καὶ τοῦ ξέω. οὐδεὶς δὲ λέγει Ελλήνων δόρυξος, ἀλλὰ δορυξόος. καὶ κατὰ συγκοπὴν, δόρυξος· ἔστι δὲ τόπος, ὅπου ξύονται τὰ δόρατα.

448. ἵν' ἐμπολῇ. Sic ſcriptum in A. & fuerit a themate ἐμπολέω, quod agnoſcit quidem Henr. Stephanus in Theſauro: ſed illud vereor ut ſit ſincerum. ἐμπολάω eſt apud Comicum Theſm. 452. Veſp. 444. Sophoclem, Antig. 1037.

κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τὸν πρὸς Σάρδεων
ἤλεκτρον.

Trachin. 93. καὶ γὰρ ὑσλέρῳ τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ.

Formam, quam imprudens hîc recepi, nescio an in poëtis Atticis occurrat. Reponenda itaque cod. B. & impressorum lectio ἵν' ἐμπολᾷ.

450. κἤν τις μὴ ξυλλάβῃ. Solœce vulgo, κεἴ τις μὴ ξυλλάβῃ.

451. Vide not. ad Nub. 7.

455. τοίνυν, ἰή. Sic B. omissa quæ vulgo inseritur particula.

458. Perperam in A. ὑπότεινε δὲ δὴ πᾶς. — τοῖσιν κάλῳς. Sic bene primariæ editt. Nescio cur Kustero placuerit κάλοις. Est hoc quidem in binis codd. sed præferri debuit Attica forma. In Ran. 121. ἀπὸ κάλω, non κάλου. Eq. 756. πάντα κάλων ἐξιέναι.

465. οὐ ξυλλήψεσθ'; οἷ' ὀγκύλλεσθ'. Sic optime B. Dimeter est anapæsticus. Male in A. ut in primariis editt. οὐχὶ ξυλλήψεσθ'; In recentioribus vero pessime οὐχὶ οὐ ξυλλήψεσθ'; — Suidas: ὀγκύλλεσθαι. ὑψαυχενεῖν, καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. οἷ' ὀγκύλλεσθε. ἀντὶ τοῦ, οἷα ἐπερείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ, προσποιούμενοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ. ἢ, τὸν ὄγκον περιβάλλεσθε, καὶ ἀλαζονεύεσθε, καὶ ὑπερηφανεύεσθε.

479. Optime hunc locum interpretatus est Palmerius, per eos qui ἔχονται τοῦ ξύλου intelligens ξυλουργοὺς, qui aratra, ligones, rastros, & alia pacis & arationis instrumenta faciebant, & ideo pacem expetebant, quia eorum artes in pace magis expetitæ & lucrosæ. At χαλκεὺς, qui arma fabricabat, pacem impedire volebat, ne suum lucrum cessaret: & ea expositio firmatur ex iis quæ satis facete ipsi artifices & fabri Athenienses in extrema fabula loquuntur.

481. Μεγαρῇς. Perperam in B. Μεγαρεῖς hic & infra 500.

484. ὦ ἄνδρες. Sic A. Vulgo ἄνδρες.

491. μικρὸν κινοῦμέν γ'. — οὐ δεινόν. Dimeter est anapæsticus, ut strophicus versus 464. Hinc liquido patet mendosam esse vulgatam scripturam μικρόν γε κινοῦμεν.

493. Choro perperam vulgo continuatur.

496. Sic in impressis legitur hic versus absque ullo sensu:

ὡς κακὸν, εἴ τινες εἰσὶν ἐν ἡμῖν.

In B. scriptum est: ὡς κακὸν οἵ τινες εἰσὶν ἐν ὑμῖν. Quod quid sibi vellet diu quæsivi. Latentem in eâ scriptura veram lectionem tandem deprehendi. Voces male divisit librarius, quum scribere debuisset:

ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

A. etiam, ut in primariis editt. est ὑμῖν; sed male. Verum est ῖν, quod ex Fracini editione in novissimas manavit: at ille mensissime dederat: ὡς κακὸν εἴτινες ἐν εἰσὶν ἡμῖν. Emendationem meam stea confirmatam reperi Suidæ testimonio, qui sic etiam apud Coicum legebat, & hunc versum protulit in κακόνοι. Integram non adponam: κακόνοι. ἐχθροὶ, καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶα. Ἀριστοφάνης·

ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

αὖθις· κακόνουν φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις τούτου ἐλαθῆναι. empli illius apud Comicum sedes Kusterum latuit, qui postea dæ loco non usus est ad Comici emendationem. Singularis κακόapud Hesychium prostat. Apud Lysiam plus semel occurrit κα-ι. Pæne gemellus est locus p. 682. edit. Reiskii: εἰ δέ τινες κα-ι ἐγένοντο εἰς τὰ ὑμέτερα πράγματα. Pag. 603. ubi legebatur olim κακοὶ ὄντες τῷ πλήθει, vere & eleganter emendavit Marklandus, κακόνοι ὄντες, quod sincerum esse ostendit oppositum in eadem iodo εὖνοι ὄντες τῷ πλήθει. Ceterum hic versus bene vulgo tribui-Choro, cui continuari non debebant duo sequentes.

498. τῆς εἰρήνης, σπᾶτ' ἀνδρείως. Dimeter anapæsticus, ut stro-cus versus 471. Hinc liquet mendosissimam esse vulgatam lectio-n σπᾶτ' ἀνδρικῶς. Nihil in metris intelligebant librarii, nec illis itiores multo fuere, quos ad hunc diem nactus fuerat Comicus ster editores. Promiscue adhibentur ἀνδρικῶς & ἀνδρείως. Nihil erre arbitratus librarius alterumne pro altero poneretur, quod sibi calamum venit, scripsit; ut v. 491. μικρόν γε κινοῦμεν, pro μικρὸν ῦμέν γ', quæ ad sensum perinde sunt, sed metrorum si spectes ra-iem, toto cœlo differunt. ἀνδρείως occurrit infra 732. Ran. 372. esm. 656. & alibi compluries. In Vespis roganti filio:

σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον;

er respondet v. 1200.

ἐκεῖν', ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν.

Vides ἀνδρικώτατον & ἀνδρειότατον promiscue sumi: sed ea sedes permutare, aut alterutrum eorum bis adhiberi, non pateretur metri lex.

507. Ingeniosum est hujus loci acumen, quo submonet Athenienses ut maritimarum opum studio se applicent, quod identidem eis suadere solebat Themistocles.

508. λαβώμεθ'. Sic recte in B. Perperam in impressis, metro reclamante, λαβώμεσθ'.

509. χωρεῖ γε δὴ τὸ πρᾶγμα. Sic bene in A. ut est in primariis editt. In B. χωρεῖ γε τὸ — syllaba deficiente. Quod vulgo legitur χωρεῖ γέ τοι τὸ — ex Ant. Fracini editione manavit.

511. οἵ τοι γεωργοί. Sic B. In A. ἴδ' οἱ γεωργοί. Vulgo νῦν οἱ γεωργοὶ, quod ex editoris nescio cujus conjectura est: nam primariæ tres editt. habent, metro vacillante, οἱ γεωργοί.

513. καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη. Scilicet ἡ Εἰρήνη, quam e fovea extrahebant. Sic optime scriptum est in B. Vulgo καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν, ἠδ' ἐγγύς. Acute vidit doctissimus Toupius Cur. nov. in Suidam p. 110. depravatam esse lectionem, in qua vox ἐγγὺς nihil aliud est quam interpretamentum alterius ὁμοῦ, quod e margine vel interlineari glossa in textum se intrusit. Emendabat itaque ad nostram lectionem quam proxime:

καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἥδε.

518. Hic versus & sequens dimetri sunt jambici, ut is qui præcessit: horum in vulgata lectione metrum non agnoscas.

523. Opora & Theoria cum Pace ex antro educebantur. Mulierculæ autem erant meretricum more ornatæ.

529. κρομμυοξυρεγμίας. ἀντὶ τοῦ ἀπεψίας. δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ τοιαύτη ἐρυγή. ἀπὸ τῶν κρομμύων οὖν καὶ τῆς ὀξύτητος καὶ τῆς ἐρυγῆς συντέθεικε τὴν λέξιν. ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν εἰς τὸν πόλεμον. διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐκ τούτου δυσώδης. ἢ καὶ ὅτι ἐπιπολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν, ὀξίδος σύμμικτόν τινα ὀσμὴν ὄδωδε. Hæc Suidas e veteribus in Comicum scholiis. A sententia alienum est participium ἐγκαλυπτόμενος: aliud quid auctor scripserat.

536. εἰς ἰπνόν. Impressorum omnium menda ἐς ἱπνὸν codd. non

gitabat opem. Hi autem longe diverſam lectionem exhibent εἰς χθόν, quod huc retractum videtur e v. 552.

542. κυάθοις. Vide ad Lyſ. 444.

547. ξυθουργοῦ κινουί. Sic in binis codd. & in primariis edit. eſcio qua libidine in novitiis excuſum fuerit ἐκεινουὶ eliſa prima.

549. ἐσκιμάλιστε, ἐφύβριστε, ἢ κατεδακτύλιστ. σκιμαλίσαι γάρ ἐστι κυρίως, τὸ, τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. οὐ νυν δὲ τοῦτο· ἀλλὰ καὶ ὅταν, βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες, δείξωσιν αὐτῷ. Vide ad Acharn. 444.

552. εἰς ἀγρόν. Sic A. Vulgo mendoſe ἐς ἀγρὸν, ut ſupra 536. ἐκεινόν. In B. præpoſitio plane omiſſa.

557. ἄσμενός σ' ἰδών. Sic optime A. In B. pronomen exhauſit recedens litera, ἄσμενος ἰδὼν, claudicante verſu, cui ineptum ſulum ſuppoſitum in impreſſis, ἄσμενός γ' ἰδών.

567. αἵ τε θρίνακες διασῖλίζουσι πρὸς τὸν ἥλιον. Inepte verterat interpres: *& ventilabra refulgent ad ſolem.* Quis fando audivit, aut vidit unquam fulgentia ventilabra? Tum quis ventilabri uſus vitium & ficuum conſerendos ordines? θρίνακες ſunt τρίαινα, *dentes raſtri*, ſeu *ligones*: idem fere quod δίκελλαι. Mox τριαίνῃ τῇ δικέλλῃ. Vide Heſychium in θρίναξ. τριαινοῦν eſt terram vertere, τὸ ἄνω κάτω ποιεῖν. Pro *diruere*, *evertere*, utitur Euripides in Cyc. 344.

θάκους τουδ', ἵν' εἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαίνου κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ.

573. ὑμῖν. Sic A. Vulgo ἡμῖν.

574. τῶν τε παλασίων ἐκείνων. Sic bini codd. recte. Ita apud Heſychium e literarum ſerie excudi debuit, ubi nunc legitur: πλαθίαι, (ſcr. παλάσια) τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ θ, πλάθια (ſcr. παλάθια) καὶ παλάθη. Photius ad hanc gloſſam citatus: παθία, τὰ συγκεκομμένα σῦκα, παλάθην λέγουσι, καὶ παλαθίδα. εἰσὶ δὲ ἐξ ἰσχάδων ἢ σύκων κεκομμένοι βῶλοι πλινθοειδεῖς. Male in impreſſ. παιλασίων.

578. Hic verſus & ſequentes male vulgo digeſti ſunt.

583. ἡμὶν ultima brevi, ſic flagitante metro trochaico. Perperam vulgo ἡμῖν. V. præc. legi mallem χαῖρε, χαῖρ᾽, ὦ φιλτάτη γ᾽, ὡς. Nec aliter credo Comicum ſcripſiſſe: nam ultima nominis φιλτάτη elidi non poteſt.

595. ἀγρείχοισιν. Sic recte A. Male vulgo omiſſum ν paragogicum. Verſus eſt dimeter trochaicus.

599. Vulgo legitur τἄλλα δ᾽ ὅσ᾽ ἐστὶ φυτά. qui verſus dactylicus eſt, ut quartus hujus cantici. Sed quum præcedant duo pæonici, facillimumque ſit hunc verſum ad idem metrum redigere, præmli:

τἄλλα δ᾽ ὅσα γ᾽ ἐστὶ φυτά.

Nec dubito, quin quartus etiam ſyllaba defectus ſit: requiri enim videtur in eo pronomen, & multo melius omnia procederent, ſi legeretur:

χαῖρε, χαῖρ᾽, ὦ φιλτάτη γ᾽, ὡς
ἀσμένοισιν ἡμὶν ἦλθες.
σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ,
δαίμονά σε βουλόμενοι
εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.

Quinque ſunt dimetri acatalecti, quorum duo primi trochaici, medius jonicus a majore, duo ultimi pæonici ſunt.

600. προσγελάσονταί σε λαβόντ᾽ ἄσμενα. Sic bene A. & primarii editt. In B. προσγελάσεται, quod imperite invexit Ant. Fracinus, & ex Frobeniana in alias novitias manavit, reclamante nemine. Et ſane miror editores illos, qui textui ſcholia ſubjecerunt, labem non animadverſiſſe. Nam diſerte ait Scholiaſtes verſum eſſe dimetrum anapæſticum acatalectum: & talis eſt revera, niſi malis chorambicum trimetrum catal. eum appellare. Sed ad utrumvis metri genus referas, omnino legi debet προσγελάσονταί.

615. ἐπεπύσμην. Sic cum apoſtropho eliſum augmentum indicatum ſcriptum in B.

616. ἠκκόη. Attice. Vulgo ἠκκόειν.

617. πρίν γε νυνί. Irrepſit ex oſcitantia, quum fabulam iterum deſcripſi, menda quæ diligentiam meam fugit, quum folia corrigerem. Repone, ut eſt in libris omnibus, πλήν γε —

627. οὐδὲν αἰτίων περ ἀνδρῶν. Sic ad metri normam legendum. endose in libris omnibus, οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε. In B. plane omissa tima particula, mutilo versu.

628. Suidas: κορώνεως, ὡς φιβάλεως. ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ταύτην καὶ κοράκιον λέγουσιν· ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ ρῶμα.

629. ἣν ἐγὼ φύτευσα κἀξεθρεψάμην. Quis non videt sic legi bere? Mendosa est librorum omnium lectio, ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεψάμην. Claudicat versus in quinto pede. Emendationem præcerat Dawesius, confirmatam Euripidis versu in Medea 1349.

οὐ παῖδας, οὓς ἔφυσα κἀξεθρεψάμην.

630. νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴ γε κἀμοῦ, τὸν λίθον — ic rursus versus turpiter in libris omnibus claudicat, in quibus ἐνκως δῆτά γ', ἐπεὶ κἀμοῦ — dactylo quintam sedem tenente. In . sic scriptus est:

νὴ Δί', ὦ μέλε' ἐνδίκως δῆτ', ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον.

d numeros quidem male: sed bene, immo optime factum, quod ticulum τὸν omiserit: est enim longe ineptissimum, eumque, si puissem, in Morboniam amandassem. En, ni fallor, veram Coici manum:

νὴ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίκως δῆτ', εἴγε δὴ κἀμοῦ, λίθον
ἐμβαλόντες, ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

635. ἔβλεπεν. Perperam vulgo ἔβλεπε.

637. Suidas: δικροῖς, διφυέσι ξύλοις, δικρανίοις. Ἀριστοφάνης· δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι. τὴν Εἰρήνην λέγων. ἔδει δὲ εἰπεῖν ξύλοις, καὶ εἶπε κεκράγμασι· ἐπειδὴ οἱ ῥήτορες δημηγοροῦντες, τῇ κραυγῇ ειθον μὴ ποιῆσαι εἰρήνην.

643. ἅττα διαβάλοι τις αὐτῇ. Mendose vulgo ἅττ' ἂν διαβάλοι. acete autem verbo διαβάλοι usus est pro παραβάλοι.

648. βυρσοπώλης. Vulgo inepte ὁ βυρσοπώλης. Articulum, quem ersus respuit, non agnoscit A. *Et l'auteur de toutes ces manœures étoit* UN *corroyeur.* Non vero, ut Berglerus, *coriarius ille, e corroyeur.*

650. Vulgo sic legitur hic versus, numeris fœdissime corruptis:

οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

In codd. vero sic scriptus est. In A.

οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός.

In B. οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔσται κεῖνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός

Non alia mendarum fœcundior causa quam vocum transpositio: singulis in suam sedem repositis, sponte enascitur venustus tetrameter:

οὐ γὰρ ἔστ' ἐκεῖνος ἀνὴρ ἡμέτερος ἔτ', ἀλλὰ σός.

669. ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν. Facete: id est, coriarius Cleo rempublicam tum regebat.

675. ψυχὴν ἄριστος. Sic bene A. In B. ψυχήν τ' ἄριστος, quod depravatum e vulgato ψυχήν γ' ἄριστος. Istud γε inficetum est: mox aptum est in πλήν γ' ὅτι.

676. οὐκ ἦν ἄρ', ὥσπερ φησὶν εἶναι, τοῦ πατρός. Sic quidem libri, sed manifesta menda, quam me reliquisse piget. Legendum οὗπερ φησὶν εἶναι. In B. ὅπερ, male pro οὗπερ, quod quum metro repugnaret, a sciolo mutatum fuit in ὥσπερ. Notissimus clypei abjector Cleonymus, in quem facetus hic est jocus e similitudine vocum petitus ἀποβολιμαῖος & ὑποβολιμαῖος.

682. τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις; Bona hæc lectio Ant. Fracino debetur. In B. ποῖ abest. In A. ut in primariis editt. τὴν κεφαλὴν σου περιάγεις.

689. γενησόμεθα. Sic A. Vulgo γενησόμεσθα.

695. ὅ τι πράττει. Sic recte in B. In A. πράττειν. Vulgo ὅ τι πράττοι.

699. ἐπὶ ῥιπός. Sic optime in B. ut & apud scriptores omnes, qui proverbialem hunc versum laudarunt. Suidas: σαπρὸς, καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ. Σιμωνίδης γέρων ὢν καὶ σαπρὸς κέρδους ἕκητι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. Casaubonus ad Athenæum XIV. 21. Paulisper inque moralis sententiæ formam immutatum senarium hunc profert Plutarchus *de Pythiæ Oraculis* p. 405. B.

θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις.

Et sic emendate legitur in Excerptis Grotii pag. 933. Insulsissime

vulgo apud Comicum ἐπὶ τῆς μπός. Vide not. ad Plut. 1065.

700. τί δαί; Κρατῖνος. Sic optime ſcriptum in B. quod absque eo facile reponi poterat. Vulgo mendoſe τί δῆτ'; tanquam ſi δῆτ' produci poſſet ante tenuem & liquidam. Vide quæ notavimus ad Theſm. 169. — ἐσθ' ὅτι; *vivitne? eſtne adhuc in vivis?* Vide not. ad Euripidis Hecubam 312.

703. ὁρῶν. Sic bene A. Vulgo ἰδών. In eodem cod. bene v. ſeq. ſcriptum πόσ' ἄττ'. Perperam vulgo ſpiritu aſpero notatur poſtrema vocula.

711. τὰς Ὠρας κατελάσας. In Conc. 1082.

ποτέρας προτέρας οὖν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

715. ὦ μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας. Fœda in omnibus libris menda, ſed quæ facillime poterat elui. ὦ μακαρία σὺ Βουλὴ τῆς — ſpondeo quartam ſedem teneare.

716. ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν. Quia in triduum ſupplicationes decerni ſolebant.

717. κατίδει. Sic bene ſcriptum in B. Perperam vulgo κατίδῃ. Vide not. ad Conc. 595.

724. τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται. Schol. ἀμβροσίαν ἀντὶ τοῦ, τὴν κόπρον. Nec apud deos manenti ſcarabæo ſuavius quidquam dari poterat, juxta illud, quod dixit famulus initio fabulæ:

ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος.

τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

725. θάῤῥει. Sic ſcribi debuit. Male vulgo θάρσει, quod Tragicis relinquendum.

728. ἐσλυκότες. Perperam in A. ἐσλικότες. Frequens iſta permutatio. Vide ad Theſm. 158.

733. ἣν ἔχωμεν ὁδὸν, λόγον εἴπωμεν, χὥσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε. Sic plane ſcriptum in A. Vulgo λόγων reclamante metro, omiſſaque in fine verſus particula γε. Depravatiſſima in B. lectio, ἣν ἔχωμεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει. Nomen ὁδὸν eleganter adhibent Græci pro *modo & ratione cujuscunque rei*, ut obſervat Kuſterus ad iſta in Equit. 1015.

Φράζειν, Ερεχθείδη, λογίων ὁδὸν —

Sed ibi quum verſum hunc *Pacis* laudaret, animadvertere poterat numeris eum ſolutum eſſe, proinde falſam eſſe lectionem, nec in eo λόγων ὁδὸν eodem modo conſtrui poſſe, quo in *Equitum* verſu λογίων ὁδόν. Valet iſtud ἦν ἔχομεν ὁδὸν, *qua ratione poſſimus*, vel *qua ratione ſolemus*. Jam vero quid ſibi vult Florens? *Neque vero* λόγων, *qui eſt jambus, turbare debet. Nam magiſter Hephæſtion teſtatur apud Tragicos & Comicos jambum inter anapæſtos locum habere.* Dixerit ergo etiam magiſter ille in eodem anapæſtico verſu locum habere jambum & moloſſum. Ad iſtum modum verſum dimetire:

ἦν ἔχο | μεν ὁδὸν | λογων | εἰπωμεν | χῴσω τε | νους αν | τος ἔχω.

Mallem dixiſſet anapæſticum metrum omnes pedes admittere, quod muſicæ rudibus per eſſet commodum.

744. ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πλησὰς, εἶτ' ἀνέρηται. Sic optime Daweſius. Manifeſto vitio laborat verſus in libris, niſi Hephæſtio dixerit etiam *apud Tragicos & Comicos trochæum inter anapæſtos locum habere*. Sic enim vulgo legitur:

ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πλησὰς ἐπανέρηται.

Nihil apud Comicum frequentius occurrit, quam εἶτα ſic inter participium & verbum poſitum, qua de ſtructura videndus Kœnius ad Corinthum de Dial. Att. §. LXXIV. Diſtinctionem in hoc verſu male poſuit typotheta.

752. Recitati jam fuerant hi verſus in *Veſparum* parabaſi, unde huc eos tranſtulit Comicus.

756. οἰμωξομένων. Perperam in A. οἰμωζομένων, ut vulgo legebatur in Veſp. 1033.

760. ὧν οὕνεκα. Perperam vulgo εἵνεκα.

761. ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκός. Sic recte in B. collocatæ voces, quas transpoſitas impreſſi exhibent cum verſus labe, εἰκὸς ὑμᾶς. In A. idem binarum vocum ordo; ſed alioqui male mulcatus verſus: ἀποδοῦναι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς δὴ, καὶ μνήμονας εἶναι.

764. Perperam vulgo hic versus in duos divisus.

783. ἀντιβολῇ μετὰ τῶν
παίδων χορεῦσαι.

Sic scripti & distincti hi versus in codd. recte. Vulgatum ἀντιβολεῖ solœcum est.

789. γυλιαύχενας. Suidas: τοὺς μακροτραχήλους. Sic figura magis erant ridicula, si exiguam staturam longum exciperet collum.

790. Hesychius: σφυράδες, τὰ διαχωρήματα τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων· οἱ δὲ, σπυράδας. Vide Piersonum ad Mœrin in σχινδαλμός.

797. Versus sunt Stesichori in Orestia:

τοιάδε χρὴ Χαρίτων
δαμώματα καλλικομᾶν ὑμνεῖν,
Φρύγιον μέλος ἐξευρόνθ', ἁβρῶς
ἦρος ἐπερχομένου.

Hesychius: δαμώματα, κοινώματα, δημοσιώματα. Carmina quæ puplice cantantur.

800. ἠρινά. Sic bene scriptum in binis codd. Neutrum est plurale adverbialiter adhibitum. Perperam vulgo & metro reclamante ἠρινᾷ, quod cum φωνῇ tanquam epitheton conjungunt. Ordo est: ὅταν μὲν ἠρινὰ χελιδὼν ἑζομένη, κελαδῇ φωνῇ. Ut hic ἠρινὰ *verno tempore*, sive in Antipatri Sidonii Epigr. XXVI. ὀρθρινὰ *sub auroram* significat, quod vocabulum gemella menda in vulgatis anthologiæ libris invaserat: legebatur enim ὀρθρινᾷ. Integrum epigramma proponam:

Κερκίδα, τὰν ὀρθρινὰ, χελιδονίδων ἅμα φωνᾷ,
μελπομέναν, ἱστῶν Παλλάδος ἀλκυόνα,
τόν τε καρηβαρέοντα πολυροίβδητον ἄτρακτον,
κλωστῆρα στρεπτᾶς εὔδρομον ἀρπεδόνας,
καὶ πήνας, καὶ τόνδε φιληλάκατον καλαθίσκον,
στάμονος ἀσκητοῦ καὶ τολύπας φύλακα,
παῖς ἀγαθοῦ Τελέσιλλα Διοκλέος, ἁ φιλοεργὸς,
εἰροκόμων Κούρᾳ θήκατο δεσπότιδι.

Κούρα εἰροκόμων δεσπότις est Minerva. Male in Analectis nostris excusum fuit κούρα.

820 τὼ σκέλη, ut mox quinto abhinc versu & Thesm. 24. Vulgo minus bene hîc legitur τὰ σκέλη.

830. ξυνελέγοντ'. Sic libri. Non minus apte quadraret activa forma ξυνέλεγον. Acharn. 378.

ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια.

Dithyrambicos autem poëtas hîc irridet Comicus, cumque istis conferri debent quæ dicit Cinesias in *Avibus*.

835. De Ionis Chii memoria optime meritus est Criticorum princeps Rich. Bentleius in Epist. ad Jo. Millium. Fecerat Ion dithyrambum cujus initium a Scholiasta & Suida in διθυραμβοδιδάσκαλοι prolatum :

ἀοῖον ἀμεροφοίταν ἀστέρα μείναμεν,
Αελίου λευκοπτέρυγα πρόδρομον.

Inde Comici jocus.

847. Vulgo sic legitur hic versus :

πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; — πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Inepta lectio. Quid sibi vult ταῦτα? *has res, negotia ista? ces choses là.* En unquam duas mulieres designans sic aliquis locutus est? Scripserat Comicus :

πόθεν δ' ἔλαβες ταύτα; — πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν.

ταύτα dualis est, ultima longa. *Undenam vero has accepisti mulierculas?* Quum accentum male notasset incautus librarius, metrum vacillare animadvertens sciolus fulcrum infersit σύ, quod ille sibi habeat: nos eo non indigemus.

855. λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κανᾶ σκευαστέον; Ridiculum in modum depravata est hæc lectio. Quid enim, obsecro, *canistris* usus est Oporæ, cui Trygæus nec panem, nec mazam, nec aliud quicquam apponendum esse dixerat, quia ambrosiam apud superos *lingere* solita, mortales cibos fastidit? Quis unquam conjectura ariolari potuit, cur famulus quærat, an ei *canistra* parare debeat? Nonne hic versus pro insulsissimo haberi debuit? Non aliter eum exhibent A. & princeps editio. In secunda excusum, καὶ κανὰ σκευαστέον, sic conjunctim, ut procul dubio scriptum reperit in codice quo usus est

Bern. Junta. In B. ſcriptum, ἆρ' αὐτῇ καναδὶ σκιναστέον; Demum Ant. Fracinus edidit, ἆρ' αὐτῇ καὶ καναδάδι σκιναστέον; quam inepiſſimam lectionem receperunt Veneti, & tanto probavit opere Berglerus, ut eam in verſione expreſſerit. *Lingere, inquis? ergo et hic etiam paranda erit.* Ambroſia ſcilicet. Scirum profecto coquum, qui ambroſiam etiam parare potuerit! Sunt iſta omnia nihil aliud quam librariorum alucinationes, perinde ſpernendæ. Serus quidem, ſed non falſus acuminis fuiſſe mihi videor, qui veræ lectionis veſtigia tandem deprehenderim, ſalſumque Comico reddiderim jocum, ex illo genere, quo maxime delectatur. Eſt autem nequiſſimus. Quo Trygæus uſus fuerat verbo λίχειν, id alio ſenſu accipit famulus, nempe pro *medios lambere viros:* ideoque percontatur, an mulieri pelvim parare debeat, in quam τὴν ἀποσαλυσίου δρόσον, immundum exſpuat rorem, & ſumta aqua ſpurcitiem oris abluat. Repone confidenter:

λίχειν; ἆρ' αὐτῇ καὶ λεκάνην σκιναστέον;

Senſui hujus verſus declarando pæne ſuffecerit Martialis diſtichon, quod exhibuimus ad Ran. 1308.

856. Vulgo legitur perquam inficete:

εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρίσ-
βύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τανῦν τάδε πράττει.

Particulam γε in primo verſiculo inſertam non agnoſcit A. Reliquas ſordes ipſi purgavimus. Ordo eſt: ὁ πρεσβύτης ὧδε, ὅσα γ' ἔστ' ἰδεῖν, εὐδαιμονικῶς τανῦν πράττει.

869. σησαμοῦς. Sic legendum: non, ut vulgo, σησαμῆ. In A. ſcriptum σησάμοις.

874. ὑποσιωπικότες. Sic bene A. quod e Scholiaſtæ expoſitione in textum merito revocavit Berglerus. In aliis libris eſt ὑποσιαλωκότες, quæ ſæpiſſime permutari obſervavi ad Lyſ. 395. Conc. 140.

876. πρωϊλοσιτιλῃδε. Quia *Brauronia* quinto quoque anno agitabantur. Vide Meurſium in Græcia Feriata.

879. Locus paulo obſcurior, Berglero neutiquam intellectus.

Conspecta Theoria, famulus libidine inflammatus, ne rumpatur tentigine, manu utitur amica. Inde facile omnia explicantur.

885. Vide secundam parabasin *Equitum* v. 1274.

890. ἀνάῤῥυσις vocabatur secundus *Apaturiorum* dies. Sed obscena in his est allusio ad τὴν τοῦ σπέρματος ῥύσιν.

891. τοὐπτάνιον ὑμῖν καλόν. Sic bene A. omissa particula ὡς, quæ vulgo, metro reclamante, inseritur. ὀπτάνιον *coquinam* significat. *Sed impudentissimus iste obscenas interea partes* Theoriæ *monstrat. Propterea dixit* κεκάπνικε. *Nam pars illa tanquam fumo nigra est*, διὰ τὰς τρίχας. E notis Florentis.

892. Monui ad Pl. 815. versum hunc sic legendum esse:

διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικεν ἄρ' · ἐνταῦθα γάρ.

Secunda in κεκάπνικ' brevis est: proinde claudicat versus ex illa scriptura.

900. ἡνίκα γε. Sic bene A. In B. ἡνίκα δὴ, reclamante metro: vulgo ἡνίκα δὲ contra loquendi usum.

906. ἴδ', ὡς προθύμως. Perperam vulgo ἴθ' ὡς προθύμως. In B. scriptum, θέασ' ὡς — glossa scilicet pro genuina lectione, quam reposuimus. Nihil est in superioribus, quod facile non intelligatur e notis in præcedentes fabulas. τετραποδηδὸν ἑστάναι schema innuit, de quo ad Lys. 231. & ad Eq. 1386. κέλης in re venerea quid sit, declaratum in nota ad Lys. 60. Faceta in metaphora pergens, ἅρματα v. 901. dicit pro σώματα. Explicatur προσκινήσεται e *Lysistratæ* v. 227.

κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.

Denique languentis penis post rem peractam imago postremis versibus depingitur.

907. *Prytanum avaritiam carpit; ut qui gratis petitorem nullum in Senatum admitterent, induciarum forensium nomen prætexentes. Vulgo enim dicebant:* ἐκεχειρία ἐστὶν, οὐ δυνάμεθα εἰσάγειν. *Etsi non tam amarent* ἐκεχειρίαν, *quam* τοὺς ἔχοντάς τι ἐν ταῖς χερσίν. Verba sunt Sam. Petiti ad Leg. Att. p. 273. Alludit etiam ad ὑπέχειν τὴν χεῖρα, quod προτείνειν dixit in Thesm. 937.

ὡ

ὦ Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥντερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ.

918. Hic & ſequens verſiculus in unum vulgo conjuncti ſunt, nullo nomine Τρυγαῖος. Ut eos exhibui, ſic ſcripti & digeſti ſunt B. Metri autem ratio requirit, ut ſcribatur:

Τρυγαῖος ὠθμονεὺς ἐγώ.

rima enim in Αθμονεὺς corripitur. Dicitur autem per craſin Atticam θμονεὺς pro ὁ Αθμονεὺς, ut ὦρχων, ὠτλικὸς, ὠναστῶν. Vide ad Nub. 147. Hujusmodi occurrunt infinita. Sic vero ſcribi in ſenario ex metrica ratione minime neceſſe erat, & optime conſtat metrum in vulgata lectione:

πολλων | γαρ ν' | μιν αξ | ιος Αθ | μονευς | εγω.

libi occupatum animum habebat Daweſius, quando numeros illos itii damnavit. Quod autem pro ἄξιος reponat αἴτιος, ut in Acharn. 633. id non ita hîc probo, ut in altero loco. Illic ſententia ex ſa colligitur Chorum ſignificare velle, poëtam ſuum Athenienſibus onorum multorum cauſam exſtitiſſe:

Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν ὁ ποιητής.

lic vero πολλῶν ἄξιος ſententiæ ſatis aptum eſt, ut locum tueri poſt: nec video cur πολλῶν ἄξιος, ut πολλοῦ ἄξιος, græce non dicatur. loc forte obſervo in Lyſiæ orat. contra Theomneſtum initio: νυνὶ δ' αἰσχρὸν μοι εἶναι δοκεῖ, περὶ τοῦ πατρὸς, οὕτω πολλοῦ ἀξίου γεγενημένου καὶ ὑμῖν καὶ τῇ πόλει, μὴ τιμωρήσασθαι τὸν ταῦτ' εἰρηκότα. In πολλῶν ἄξιος ellipſis eſt ſubſtantivi τιμῶν, vel ſimilis alius. Verti itaue hîc debuit: *Optime enim de vobis promeritus ſum ille ego Trygæus Athmonenſis.*

923. Vide Suidam in χύτραις ἰδρυτέον.

926. βοὶ — βοηθεῖν. Jocus e paronomaſia. Sunt apud Romanum omicum talia innumera: ſed apud eum non memini exemplum gere, quod ad hunc verſum laudat Berglerus, *pernis pernicies veiet.* Neſcio an ille Plauti locum mendæ ſuſpectum habuerit, oluerintque emendare, quod moniturus fuiſſe pro ſuo more videtur. ſt ergo μνημονικὸν ἁμάρτημα. Leguntur in Captivis IV. 3. hi verſus:

Quanta pernis peſtis veniet! quanta labes larido!
quanta ſumini abſumedo! quanta callo calamitas!
quanta laniis laſſitudo! quanta porcinariis!

Simile eſt iſtud in Men. IV. 2. 46. *palla pallorem incutit.*

929. τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν. Legendum mihi videtur τῷ δή, id eſt τίνι δή — Iſtud τί male repetitum e v. 925. Poſt ſcripſam hanc notam, aliud in Fracini editione quærens, forte animadverto eum ſic edidiſſe, τῷ δή — & ex eo Frobenium, ita ut miror bonam illam lectionem in Kuſterianam non immigraſſe.

932. ἴν', εἰ τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγοι τις — Sic ſcripſerat Comicus. Ex interlineari gloſſa irrepſit in textum ἐν, & ἂ, quo ſententia carere non poteſt, extruſit. Inepta eſt vulgata lectio:

ἐπίτηδές γ', ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις.

Nihil frequentius ellipſi iſta præpoſitionis ἐν. Perinde eſt λέγειν τῷ δήμῳ & ἐν τῷ δήμῳ, λέγειν τῇ ἐκκλησίᾳ & ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Repone vero verſus fulcrum, quod neſcio quo caſu excidit, ἐπίτηδές γ', ἵν—

942. Θύρασι. Vide not. ad Theſm. 69.

947. Poſt hunc verſum in codd. meis & in primariis edit. lacuna eſt usque ad v. 1012. Qui deerant verſus LXIV. primus ex integriore codice protulit in lucem Ant. Fracinus.

951. Sunt hi verſus omnes jambici, quorum labem Fracinus non animadvertit. Turpiter hicce claudicat; ſcribe:

ὡς, Χαῖρις ἦν ὑμᾶς ἰδών.

Secundus abhinc in metricam legem peccat, quum in pyrrichium deſinat. Scribe:

Ἴος, κἄτα, ταῦτ' ἔν οἶδ' ἐγώ,
Φυσῶντι —

957. ἐπιδέξια, una voce. Vide Valckenarium ad Hippol. 1360. Male Fracinus, & ex eo reliqui, diviſim ἐπὶ δεξιά.

959. τὸ δαδίον. In Fracini editione δαδίον, depravatum ex δαλίον. Vulgariſſimum eſt, quod alibi obſervavi, proclivem lapſum in permutatione literarum Δ. Λ. multis mendis ortum dediſſe. Suidas

eram hujus loci lectionem adfirmat. δαλίον. οὕτως οἱ Κωμικοὶ διὰ ου λ. φέρε δὴ τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω. ἐδόκουν γὰρ καθαίρειν ἀποβάλλοντος τοῦ πυρός. οἱ δὲ δαλίον γράφουσι. Erudita est ad illum Suidæ ocum Kusteri nota. Hesychius: δαλίον. δαλόν. ἐν ταῖς ἱεροποιΐαις εἰώθασι τὸν δαλὸν ἐμβάλλειν εἰς τὴν χέρνιβα, καὶ περιῤῥαίνειν τὸν βωμόν. Iujus moris mentio est apud Comicum in Lys. 1129.

οἳ μιᾶς ἐκ χέρνιβος
βωμοὺς περιῤῥαίνοντες —

t apud Euripidem Hercule Fur. 930.

μέλλων δὲ δαλὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
εἰς χέρνιβ' ὡς βάψειεν, Ἀλκμήνης τόκος.

965. Jocus est in ambiguitate significationis. κριθὴ enim, ut ἐβίνθος, virile membrum notat. Suidas: κριθὴ, τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον· τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρτον. καὶ κριθήδιον ὑποκοριστικῶς. Pro μύρτον scholiis a Fracino editis est βύσσον· Vide Hesychium in βύττος.

966. ἐς ἑσπέραν. Hic, ut Conc. 1047. edere debebam εἰς ἑσπέραν.

968. Nescio cur recentiores editores a Fracino desciverint, ujus lectionem revocavimus, mutata tamen interpunctione, quam e pessime statuerat. Adludit ad sacrificiorum ritum, in quibus præ clamabat τίς τῇδε; Respondebat vero sacris operantium turba, πολλοὶ κἀγαθοί. Ideo Trygæus dicit:

τίς τῇδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κἀγαθοί;

t in Kusteri editione Trygæo tribuuntur hæc verba sensu cassa: τίς δε ποῦ ποτ' ἐστί; huicque famulus respondet, πολλοὶ κἀγαθοί.

969. τοῖσι φέρε δῶ. Fracinus τοῖσσι. Scribendum τούτοις. Nam iculum ὁ loco pronominis demonstrativi non adhibent Comici. de ad Plutum 44.

971. ἡμῶν καταχεόντων ὕδωρ τοσουτονί. Sensus paulo obscurior. ult Scholiastes Trygæum cum famulis Chori personas aqua perfu- se ridiculi causa. καταχεῖ δὲ αὐτῶν (τῶν χορευτῶν) ὕδωρ ἐπὶ γέ- τι, πρὸς οὐδενὶ ἑτέρῳ. Qua in explicatione præter ipsam explicatio- m nihil est ridiculi. Non enim quæ præcedunt ad χορευτὰς refe- ntur, sed ad ipsos spectatores. καταχεῖν ὕδωρ metaphorice idem

ſignificat, quod πλύνειν Acharn. 381. Epul. IV. πλυνὸν πυεῖν, Pl. 1061. id eſt λοιδορεῖν.

981. Quod meretricum hîc deſcribitur artificium, id mulieribus laudi vertitur in Theſm. 797.

κἂν ἐκ θυρίδος παρακύψωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τεθεᾶσθαι·
κἂν αἰσχυνθεῖσ' ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπιθυμεῖ
αὖθις παρακύψαν ἰδεῖν τὸ κακόν.

Piget monere ν paragogicum quoties ad metri præſcriptum addiderim.

990. Ex hoc loco manifeſto liquet prodiiſſe hoc drama anno belli XIII. id eſt Olymp. XC. an. I. Archonte Aſtyphilo. In σπ τρυχώμεθα ſubauditur πόθῳ. *E notis Palmerii.*

991. κορυφυγάς. βοὰς, ταραχὰς, θορύβους. Lyſ. 490.

οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπίχοντες,
αἰεί τινα κορυφυγὴν ἐκύκων.

ἀντὶ τοῦ, ταραχὰς ἐκίνουν.

992. In *Lyſiſtrata* 554.

οἶμαί πώς Δυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἕλλησι καλεῖσθαι.

1014. τὰς ἐν τευτλοισι λοχυομένας. Id eſt, ut Acharn. 894. dixit, τὰς ἐντετευτλασωμένας.

1018. τὸν οἶν. Sic duo codd. & primariæ editt. e quibus a Beglero bene revocatum fuit. In Frobeniana τὸν ὖν, typothetæ, ut videtur, errore. Nomina iſta permutata fuerant etiam in Av. 566.

1029. Multa in horum verſuum vulgata lectione ſcabies:

ἐσθ' χρεὼν τέν γε σοφῇ δόκιμον
φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.

Ineptum eſt γε in priori verſiculo: ineptior adhuc articulus τῇ in altero. Abſolute πορίμῳ τόλμῃ dicere debuit Comicus, ut σοφῇ φρεί. Horum uni non magis articulus adjungi debuit, quam alteri. Imperitum Grammaticum hæc redolent, ad præceptam animo formam metra redigentem. Sunt vero verſiculi iſti jambici, ſic optime ſcripti & digeſti in B.

χρεὼν ἐσθ' τὸν σοφῇ δόκιμον
φρενὶ, πορίμῳ τε τόλμῃ.

χρεὼν in unam ſyllabam coaleſcit.

1031. τὸν Στιλβίδην. Fuit Stilbides haruſpex celebris, quem Athenienſes ad expeditionem Siculam ſecum duxerunt. Illius meminit etiam Eupolis in verſibus a Scholiaſta prolatis:

τίν' οὖν μετέλθω δῆτά σοι τῶν μάντεων;
πότερος ἀμείνων ἀμφοτέρων; ἢ Στιλβίδης;

Dixerat paulo ante Trygæus: *Nonne tibi videor, ut peritus haruſpex, cremia ponere?* Nunc vero in eodem perſiſtens joco ait: *Incenſi ligni fumus haruſpicem lædit.* Sed pro *haruſpice* Stilbidem nominat. Nulla hic alluſio ad στίλβειν *ſplendere*, quod eſſet perpol quam frigidum.

1037. In binis codd. male οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ἂν ζηλωτὸς —

1055. πῶς καλῶς; interrogative. In B. interrogationis ſignum eſt, quod & hic poni debuit.

1060. Ut hic, aliisque in impreſſis omnibus, ita etiam in binis codd. diſtinctæ ſunt perſonæ peſſimum ad modum. Eas e manifeſta loci ſententia in ordinem optime reſtituit in verſione Berglerus, quod ſerius animadverti, tumque primum, quum ejus verſione uſus ſum, textu jam typis deſcripto. Sic igitur locus hic conſtituendus eſt:

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἢ γλωττῆς χωρὶς τίμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μεμνήμεθα.

ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἦν φράσῃς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ διαλέγου

πρὸς μηδέν· εἰρήνη γὰρ ἱερᾷ θύομεν.

In binis codd. ſcriptum ἱερᾷ, non, ut vulgo, ἱερά. *Sanctæ Pa ſacra facimus.*

1066. αἰβοῖ, βοῖ. Sic optime ſcriptum in A. Vulgo αἰβοῖ, αἰβοῖ. peſſumdato, ob redundantem ſyllabam, verſu.

1067. ἀλωπεκιδεύσει. Sic bini codd. & priſcæ edit. recte. Neſcio

unde in recentiores venerit ἀλωπεκίδεσσι. Sincera forma est ἀλωπεκιδεὺς, ut πελαργιδεὺς Av. 1356. περιστεριδεὺς apud Suidam in Χαιρεδεῖς. Vide Valckenarium in Annotat. ad Theocriti Adoniaz. 121.

1077. ἕως ἡ — Sic scriptum oportuit, non, ut vulgo, ὡς ἡ. Nullibi ὡς adhibetur pro ἕως, *dum*, *donec*, *quamdiu*. Apud Homerum Ιλ. ο'. 539.

ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην.

Eodem modo heroicis priscis poëtis ἕως ἡ pes erat spondeus, coalitis in unam duabus primis syllabis.

1081. διακαυνιάσαι. Hesychius: διακληρώσασθαι. καυνὸς γὰρ, ὁ κλῆρος. Vide Interpp. ad mendosam glossam διακαυκανιάσαι.

1082. σπεισαμένους. Me nolente & imprudente sic excusum fuit. Repone, ut est in libris omnibus, σπεισαμένοις.

1097. Versus sunt Homeri ex Iliadis ι'. 63. 64.

1099. μήπως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας ἴκτινος μάρψῃ. Male hæc vertit Berglerus: *Ne dolo aliquo mentem tuam decipiens* TR *milvius prehendat*. Nempe constructionem sic instituebat: μήπως σε ἴκτινος μάρψῃ, φρένας ἐξαπατήσας δόλῳ. At vero ordo est: μήπως σε ἐξαπατήσας φρένας δόλῳ ἴκτινος μάρψῃ — Quid? τὰ σπλάγχνα, de quibus est sermo. Prodigiosum, si miluus Trygæum unguibus prehensum abrepturus fuisset. ἐξαπατήσας σε φρένας est pro ἐξαπατήσας σου φρένας. Elegantis hujus constructionis exempla apud quosvis poëtas obvia. Noster Av. 497.

— καὶ λωποδύτης παίει ἰοπάλῳ με τὸ νῶτον.

985. — χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξύ.

Ach. 1029. ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὼ φθαλμὼ ταχύ.

Vide quæ notavimus ad Æschyli S. Th. 836. Ceterum post μάρψῃ punctum, quod est signum absolutæ sententiæ, poni non debuit. Imperfectus enim est Hieroclis sermo, quem perculsus his vocibus ἴκτινος μάρψῃ Trygæus abrumpit. In versione etiam nomen *exta* poni non debuit. *Vide ne dolo aliquo mentem tuam decipiens miluus, corripiat* — TR. *Istuc tu cave.*

1119. παῖ, παῖε, παῖε τὸν Βάκχιν. Sic optime Daweſius. Excidit in libris omnibus prima hujus verſus ſyllaba.

1122. τουτονὶ eundem haruſpicem notat, ipſum Hieroclem. Neſcio quid Berglerus de alio ſacerdote Hieroclem comitante ſomniaverit, fretus loco in *Ranis* peſſime ab interpretibus accepto, aliisque aliarum fabularum locis, in quibus compellantur famuli, *quos nemo antea putaſſet adfuiſſe*. Nimirum quia perſonæ mutæ ſunt, eorum in perſonarum ſyllabo mentio facta non fuit; ſed per ſe ſatis intelligitur eos in ſcena adfuiſſe. Hic vero nullus alius eſt in ſcena ſacrificus præter Hieroclem, qui prodierat pellibus aliquot involutus, quas nempe e ſacris quibus eodem die præfuiſſe fingitur, abſtulerat, juxta morem ad Theſm. 758. & Pl. 1185. obſervatum.

1132. μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων. Sic bini codd. recte, & ad ſenſum, & ad metrum, ut ex collatione antiſtrophici verſus 1164. liquet. Perperam vulgo ἑτέρων.

1133. Vulgo legitur οὐκ ἐᾷς τῶν ξύλων, ἅτ' ἂν ᾖ — ſine ullo ſenſu. Pejus in A. ſi quid pejus eſſe poteſt, οὐκ ἐάσω τῶν ξύλων. Manifeſta ſinceræ lectionis veſtigia. ΣΥΓΚΕΑΣ ab imperito librario mutatum fuit in ΟΥΚ ΕΑΣ. Certum eſt ſcripſiſſe Comicum vel ἐγκείας vel συγκείας. Hoc, quod prætuli, ad depravatam lectionem propius accedit. *Comburens ligna aridiſſima*. De hoc participio vide Pierſonum ad Mœrin p. 231. ἐγκείας, eſſet *in camino urens*. Hoc fere adſecutum fuiſſe Bergierum video, qui conjecit ἐγκείας. Vim verbi διάκειν explicat Toupius ad Suidam III. 285.

1138. χάσμα τὴν Θρᾴτταν κινῶν. Verſus hic trochaicus eſt, vel eſſe debet, dimeter catalect. ut antiſtrophicus 1170. At vero claudicat, ſpondeo tertiam ſedem tenente, ſiquidem prima in κινῶν longa eſt. Eadem hunc verſum invaſit corruptela, quam primus obſervavi in Ran. 543. ubi pro κινῶν ὀρχησῳδῶ, ſtatui reponendum eſſe φιλῶν ὀρχησῳδῶ. Nec me illius emendationis admodum pœnitet. Certum eſt enim φιλεῖν eo quo dixi ſenſu a Græcis uſurpatum fuiſſe. Sic Latini etiam *amare* adhibent. In Plauti *Rudente* II. 6. 7. percontanti Sceparnionem lenoni quanam facie eſſent mulierculæ, quas

in fano Veneris ſedere dixerat, reſpondet ille:

Scitula.

vel ego AMARE *utramvis poſſim, ſi probe appotus ſim.*

Quin vero φιλῶν hîc etiam reponam obſtat codicis B. ſcriptura, ad quam olim non adverteram, quamque nunc primum deprehendo. Liquido exhibet τὴν Θρᾷτ͂ταν κυνῶν. Quum ſæpiſſime librarius illius codicis literas ι & υ commutarit, quod & plerisque omnibus ſolemne eſt, haud affirmarim in *Ranarum* loco, ubi diſtincte κυνῶν ſcripſit, ſcribere etiam κυνῶν eum debuiſſe; ut nec ſatis ſcio an ex errore hic κυνῶν ſcripſerit, quum ob oculos habuiſſet κυνῶν. Utut iſta ſint, certum eſt κυνῶν hic metrum reſpuere, κυσῶν vero, *oſculans*, & metro & ſententiæ apprime convenire. Alibi etiam verba illa commutata vidimus. In Acharn. 1209. ubi bene vulgo legitur, adſtipulante eodem codice:

τί με σὺ κυνεῖς; — τί με σὺ δάκνεις;

alii duo Regii habent κυνεῖς, quod pravum eſſe, ſententia, maxime vero metrum oſtendit. Eſt enim verſus ille dimeter jambicus, cujus in ſecundam ſedem ſpondeus recipi non poteſt. Legendum itaque hoc in loco:

χᾶμα τὴν Θρᾷτ͂ταν κυνῶν.

Nec reluctabor, ſi quis in *Ranarum* ſupradicto verſu pro κυνῶν vel φιλῶν, reponendum cenſeat κυνῶν, e quo probabilius eſt vulgatum ortum fuiſſe, quam e gloſſa, ut alioquin haud inepte conjecerem.

1140. ἔσθ' ἥδιον. Sic recte in B. Vulgo claudicante verſu, ἔστιν ἥδιον. — ἢ τυχεῖν ἐσπαρμένα, nimirum τὰ σπέρματα, quod perinde eſt ac ſi dixiſſet ἢ ἐσπάρθαι μὲν ἥδη. Nullam cauſam video cur Marklandus ad Iphigeniam A. 254. legerit ἢ 'ὐτυχεῖν, pro ἢ εὐτυχεῖν.

1142. τηνικαῦτα. Sic ad metri legem ſcriptum oportuit. Vulgo τηνικάδε. Illud rurſus occurrit 338. & infra 1171. 1176. Pejus in A. εἰπέ μοι τί δ' ἂν τηνικάδε —

1148. παρδακὸν, δίνγρον. Ita Scholiaſtes & Heſychius.

1164. τὸ γὰρ φίτυ πρῶον φύει. Scholiaſtes legiſſe videtur πρῶμον, quod exſtat in Veſp. 264. τῶν καρπίμων ἄτλα μὴ 'ξω πρῶμα.

Istud πρῶον pro scripturæ compendio accepit librarius codicis A. pleneque scripsit πατρῶον.

1171. Sententia cum hoc versu non absolvitur: quod sequitur μᾶλλον refertur ad v. 1161. ἥδομαι διασκοπῶν τᾶς ἀμπέλους μᾶλλον, ἢ προσβλέπων ταξίαρχον. Perperam hujus versus in fine punctum vulgo positum; sed quod longe ineptius est, titulus cubitum longis literis excusus sententiam intersecat, ejusque nexum lectorem non sinit animadvertere.

1173. φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ. Berglerus vertit: *rubram galeam acutam admodum*. Quam concinnum sit hoc & elegans, viderit Burmannus. Ego absurdum esse aio. φοινικὶς nunquam *galeam* significavit. Vide Pl. 731. 735. ubi Pluti caput galea non erat involutus. Neque Periclidas Lacon, quum ad aram sederet ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, (Lys. 1140.) galeam habebat in capite. φοινικὶς hîc, ut in *Lysistratæ* loco, militare sagum, seu chlamydem significat, quæ plerumque apud alias gentes, apud Lacedæmonios semper, punicea erat. ὀξεῖαν autem neutiquam significat *acutam*. Ad colorem refertur, vividumque, saturum & intentiorem notat. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 398.

1175. μάχεσθαι ἔχοντα. Sic melius scribitur, quam, ut vulgo, μάχεσθ' ἔχοντα.

1176. βάμμα χεζικηνικόν. Vulgo Κυζικηνικὸν, frigide & inepte. Perierat facetus jocus, quem ingeniose restituit acutus Britannus, Jer. Markland ad Euripides Suppl. 1181. Probe jam intelligitur quam ridiculus sit Berglerus cum sua *galea*, quam hîc etiam ingeminat. Si cui forte e subito metu profluat alvus, fœda tinctura infici possit ejus chlamys, non vero galea. At superest in hoc versu menda. Legendum αὐτὴ βέβαπται, scilicet ἡ φοινικὶς, quam prius dicebat ille εἶναι βάμμα Σαρδιανικὸν, at postquam conspecto hoste pugnare oportet, αὐτὴ βέβαπται βάμμα χεζικηνικόν. Sic totus locus verti debuit: *Odiosum centurionem tres cristas habentem, puniceamque chlamydem coloris intensissimi, quam ille tincturæ esse ait* SARDIANICÆ; *sin forte pugnandum sit ei ista amicto chlamyde, tunc illa tingitur tinctura* MERDIANICA.

1184. ἔθει κακὸν βλέπων ὀπόν. Sic optime A. Vulgo solœce, & repugnante metro τὸ κακόν. Est autem κακὸν ὀπὸν βλέπειν idem quod βλέπειν νάπυ, βλέπειν κάρδαμα, aliaque hujus generis apud Comicum frequentia. Vide ad Acharn. 254.

1193. ταυτηΐ. Parepigraphe est ad hunc versum: περικεφαλαίαν δίδωσιν, ἵνα τοῖς λόφοις ἀπομάττῃ τὴν τράπεζαν.

1198. ὅσ', *quanta*. Vulgo ὅς, *qui*.

1201. Vulgo legitur claudicante versu:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ.

Nullibi præterquam hoc in versu, & in *Pluti* 1019. occurrit apud Comicum nomen δραχμὴ, priori longa. Manifestum est librariorum culpa syllabam excidisse. Dawesius Misc. Crit. p. 203. conjecerat:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐγὼ 'μπολῶ.

Probabilius mihi videtur id quod reposui:

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν αὔτ' ἐμπολῶ.

αὐτὰ, id est τὰ δρέπανα. *Personne n'auroit voulu d'une faux pour un morceau de pain, & maintenant je* LES *vends un louis.*

1204. In A. sic scriptus & distinctus hic versus:

καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα. καὶ ταυτὶ δέχου.

Eadem est in B. scriptura, sed sine interpunctione. Perperam vulgo:

καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει. προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου.

In Aldina punctum non ante, sed post προῖκα positum, unde pronum erat colligere γὰρ male scriptum fuisse pro καί.

1205. ἀφ' ὧν γὰρ — Sic bene uterque cod. Perperam vulgo γ' ἄρ' —

1213. τοῦ δορυξοῦ κεινουΐ. Sic in binis codd. scriptum, ut est in primariis editt. In recentioribus 'κεινουΐ, ut supra v. 547.

1215. ὅ τι δίδωμ'; αἰσχύνομαι. Sic bene scriptum & distinctum in utroque cod.

1216. ὅτι τὸ σφήκωμα πολὺν ἔχει πόνον. Quis dubitet numerosam illam compositionem a poëta esse? Vulgo ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν.

1217. δοίην ἂν αὐτοῖν. Sic in A. In B. αὐτόν. Vulgo αὐτῶν.

1222. Perperam vulgo interpunctus est hic versus. Accusativi τὼ λόφω pendent a verbo πριαίμην.

1230. παραθέντι τρεῖς λίθους. Lapillis usos fuisse veteres abstergendis natibus, postquam alvum exonerassent, ostendit etiam hic *Pluti* locus, v. 817.

ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.

Proverbium ad hunc locum profert Scholiastes:

τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι,
ἂν ὦσι τραχεῖς· ἂν δὲ λεῖοι, τέτταρες.

Post verba τρεῖς λίθους plene in A. distinctum. Tunc post οὐ δεξιῶς positum interrogationis signum: ut locum hunc interpungi debere intellexit Berglerus, quod ostendit ejus versio.

1232. θαλαμίαι ὀπαὶ vocabantur in inferiore navi foramina, per quæ exserebantur remi. θαλαμίας autem per jocum appellat thoracis laterum aperturas, per quas exseruntur brachia, occasionem captans Trierarchorum avaritiam perstringendi, qui navium aliquot foramina obturare solebant, ut remigum stipendia lucrifacerent.

1233. καὶ τῇδ' — Duæ tantum illæ voculæ Trygæo tribuendæ erant: sermonem ejus abrumpit loricarius, quærens: ἅμ' ἀμφοῖν δῆτ'; Vulgo vocula ἅμ' Trygæo male continuatur.

1240. τί δ' ἔγωγ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι; Sic A. Vulgo τί δ' ἄρα τῇ —

1242. μόλυβδον. Sic A. & mox quarto versu. Vulgo μόλιβδον. Nescio cur Dawesius ἐγχέας mutari voluerit in ἐγχέων. Debebat ergo etiam seq. v. pro ἐνθεὶς reponere ἐντιθείς.

1244. τῶν κατακτῶν κοττάβων. Quid hoc nomine intelligendum sit præter Scholiastam docent Athenæus initio libri XV. Pollux VI. 109. & Meursius in *Græcia Ludibunda* voce κοτταβισμός.

1250. ὥς μ' ἀπώλεσας, *ut me perdidisti!* Male vulgo ὅς — Sic Nub. 1265. ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.

1255. οἴμοι, ὦ κρανοποί' — Excudi debuit, ut emendate scriptum est in A. οἴμ', ὦ κρανοποί' — Illud e prioribus editt. me imprudente remansit.

1258. τουτουσί. Operarum errore in Frobeniana excusum τουτουσι, quod in Kusterianam migravit.

1260. ὦ δορυξέ. Per metrum liceret legere δορυξόε: & forte sic scripserat Comicus. Vide supra ad v. 447.

1264. ὑβριζόμεθα. Sic recte A. Vulgo, reclamante metro, ὑβριζόμεσθα, quæ menda sine codicis ope sustolli poterat.

1267. μοι δοκεῖ. Sic codd. & primariæ editt. Nescio cujus libidine in recentioribus μοὶ δοκεῖ. Vide supra ad 1213.

1270. Initium est versus iste

νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι,

Epigonorum, non, ut ait Scholiastes, Antimachi; sed longe antiquioris poëtæ, Homeri scilicet ipsius, vel saltem Homeridarum alicujus. Antimachus Colophonius, quem Platone priorem natum fuisse ait Suidas, *Thebaïdem* fecit, quæ si Athenis, quum Comicus noster fabulas suas docebat, nota fuit, non tamen ita erat pervulgata, & tanti habita, ut eam pueri etiam discerent. *Epigonorum* vero quisquis fuerit auctor, ex Hesiodo constat antiquissimum fuisse. Bene autem poëta ille secundi belli Thebani duces, eorum, qui in priore bello occubuerant, filios, ὁπλοτέρους appellat, eo sensu, quo nomen istud apud Homerum occurrit frequentissime, id est νέους καὶ ὅπλα αἴρειν δυναμένους. Quia vero ab *armis*, ὅπλοις, ducta est vox illa, eam Trygæus abominatur. Scholiastes: παρὰ τὸ ὅπλον πεῖν. Facetum hoc est & comicum. Frustra Daweſius optimam lectionem sollicitat, reponendumque statuit ὁπλοφόρων & ὁπλοφέρους, quod, ut mollissime dicam, nimis quam frigidum est. Sane antiquus poëmatis auctor, ex quo hic versus desumtus est, Epigonorum historiam exordiens, ὁπλοφόρων eos non indigetasset nomine, quo nec a prioribus ducibus, qui etiam ὁπλοφόροι erant, nec a quibusvis aliis bellatoribus distincti fuissent. Versum illum tanquam ex Homeri *Epigonis* profert auctor certaminis Homeri & Hesiodi, edit. Th. Robinson p. 243.

1272. εἰρήνης οὔσης. Perperam vulgo inseritur particula γε.

1273. Versus quos cantat puer sunt omnes ex Homero expressi. In Iliadis δ'. legitur v. 446.

αἱ δ', ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

Hi versus totidem verbis repetuntur Iliadis θ'. 60. Forte Aristophanis ætate alterutro in loco ad eum modum, quo hîc leguntur, contracti erant.

1281. καὶ ἅτθ' ἥδιστα πάσασθαι. Sic optime A. Vulgo μάσασθαι. Homericum est, quod reposuimus.

1284. εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου, κᾆτ' ἤσθιον. Sic liquido scriptum in A. Editt. omnes, præter novissimam, habent κατήσθιον. Mendam sustulit Berglerus, sine libri veteris ope, quæ minime erat necessaria. Sic ille: κᾆτ' ἤσθιον. *Ita emendo. Omnes, quas vidi,* κατήσθιον. Certissimam esse emendationem evincit, non codicis quæ nunc accedit auctoritas, sed res ipsa, sensus & metrum. Ita scribendum esse monuerat etiam Dawesius. Qui solito acutius hîc vidit, turpiter lippivit Berglerus ad *Avium* 825. Sed bonam ibi lectionem reposuerat Kusterus, cui obloquendi fere nullam occasionem negligit Transsilvanus: & veterem lectionem procul dubio hîc revocasset, si mendam prior sustulisset Kusterus.

1285. ταῦτ' ᾇδε. Perperam in B. ut in primariis editt. ταυτάδε. In A. ταυτὰ δέ. Zanettus e facili conjectura edidit ταῦτ' ᾇδε, emendata ad metri legem, & ex vi sententiæ, scriptura, ut reponendum esse vidit etiam Dawesius, & ex Farreana sua, cui falso gloriam hujus emendationis tribuit, reposuit Berglerus. — κεκορεσμένοι, pro vulgato κεκορημένοι, ex analogia scribendum esse monuit Dawesius.

1286. πεπαυμένοι. Scilicet τῆς ἐδωδῆς, quod manifestum est. Sic libri omnes. Florentis conjecturam maximo Dawesius probavit opere, & adstruere conatus est, πεπασμένοι, quam ego, licet ingeniosam, nec recepi, nec vellem recepisse. Minime necesse est ut

ſemper argutus ſit poëta noſter: ubi argutias captavit, eas commenti ſimus, ſi probe intelligamus, quod plerisque interpretibus, licet a veteri Scholiaſte monitis, hic non contigit. Acumen non perſenſit Daweſius, quod eſt in ambiguo ſenſu verbi θωρήσσεσθαι, ſignificantis *armari*, *thoracem induere*, καθοπλίζεσθαι, & *inebriari*, ἰμπιπλάσθαι οἴνου. Vide Etymol. M. p. 460. Ex hac ambiguitate petitus lepidus jocus in Ach. 1135. ubi quum Lamachus ſibi thoracem afferri juſſiſſet, dixiſſetque:

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

congium Dicæopolis ſibi dari jubet, aitque:

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς ξυμποτὰς θωρήξομαι.

Hic vero puer quum dixiſſet heroas facto edendi fine, θωρήξεσθαι, intelligit Trygæus majoribus eos eſſe poculis invitaſſe, ideoque addit ἄσμενοι, οἶμαι. — In impreſſis omnibus deeſt ultimus pes hujus verſus. Reponendum eſſe conjecerunt alii οἴντως, alii εἶεν, vel ὦ 'τὰν, quorum omnium nullum verum eſt. Bini codd. optime ἄσμενοι, οἶμαι. Vide autem quam longe evagati fuerint interpretes, ut quærerent, quod erat ipſis ἐν ποσὶ, ſub oculis poſitum, quodque habebant in manu. Non interpretationem ſolum noſtram, ſed lectionem etiam exhibet vetus Scholiaſtes, cujus verba in recentioribus editt. a typothetis male fuere diſtracta. Scripſerat ille, ut eſt in primariis editt. Ασμενοι οἶμαι.] πρὸς τὸ πεπαυμένοι, οὐ πρὸς τὸ θωρήσσονται. εἰ μὴ ὅτι ὁμωνύμως θωρήσσεσθαι ἔλεγον καὶ πίνειν, παρὰ τὸν θώρακα, ὅτι αὐτῷ τὸ ὑγρὸν λίγεται εἶναι. Vocem textus οἶμαι, in Critici interpretationem tranſtulerunt. Vere autem ἄσμενοι ad θωρήσσονται refertur, quod primo negatum, agnoſcit poſtea Criticus, modo θωρήσσονται accipiatur pro ἔπινον, quo ſenſu id revera accipit Trygæus. Bene Berglerus: *ἄσμενοι propterea dicit, quia præcedens* θωρήσσονται *pro* INEBRIARI, *ut in Acharn. v.* 1135.

1291. εἰ σὺ μὲν ἦσθα. Vulgo εἰ σὺ μὴ ἦς, mutilo verſu. In A. εἰ σὺ μὴ ἦσθα. Perperam μὲν pro μὴ dedi: negatio hic omnino eſſe debet. Quin recipi debuit elegans & certa Daweſii emendatio: εἰ σὺ μὴ εἶης. *Mirabar, ni tu eſſes.*

1297. οὐ πράγματ' ᾄσει. Perperam vulgo ᾄσεις. Vide ad Ve-
es 1228.

1298. Distichon est Archilochi, quod exstat apud Strabonem,
lutarchum, Sextum Empiricum. In pentametro male vulgo legitur
τὸς, tanquam si adverbium esset. Scribi debuit ἔντος, quod nomen
singulari parum usitatum: plurale ἔντεα apud quosvis Poëtas fre-
uens.

1300. ὦ πόσθων. Photius ab Hesychii interprete citatus: πόσ-
ν, κυρίως λέγεται παιδάριον. οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον, ἀπὸ
ῦ αἰδοίου. πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσιν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη
ὶ ἄφρονα, κατὰ μεταφοράν.

1301. ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. Initium est sequentis Archilochi di-
ichi:

ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα φυγών. ἀλλ' ἀσπὶς ἐκείνη
ἐῤῥέτω, ἧς αὖτις κτήσομαι οὐ κακίω.

pud Sextum p. 181. edit. Jo. Alb. Fabricii aliter legitur hexametri
itium:

αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος. ἀσπὶς —

- κατήσχυνας δὲ — In B. ut vulgo, κατήσχυνάς τε, & huic parti-
lae alia superscripta γε. Neutra hic locum habet. Cum præcedente
rsu desinit hæc fabula in A.

1306. Perperam vulgo hic versus in duos divisus est.

1307. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε. Dimeter est jambicus, ultimo
de claudicans, quum in pyrrichium desinat. Sinceram lectionem
hibent codex & primariæ editt. e quibus reponi debet:

ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον.

βάλλετε in minori Batava anni 1624. primum reperio, forte e
rti prava emendatione.

1308. σμώχετ'. Sic cod. & Suidas, cujus locum mox proferam.
ulgo σμήχετ'.

1309. οὐδὲ γάρ, ὦ πόνηροι. Dimeter jambicus catalecticus, in
rimo pede claudicans, qui trochæus est. οὐδὲν scribendum esse mo-
uerat Florens, cui obtemperare debebam. Et sic est apud Suidam

in σμώχετε, ubi hi versus proferuntur. σμώχετε, ἀντὶ τοῦ μασσᾶσθε. Ἀριστοφάνης. ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε, καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν. οὐδὲν γὰρ, ὦ πόνηρα, λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν, ἢν μή τι καὶ μασσῶνται. Nec minus quam metrum sermonis ratio οὐδὲν flagitat: nihil enim præcessit, ad quod referatur οὐδέ. Oportet vel absolute οὐ γὰρ ἔργον ἐστὶ, vel οὐδὲν γὰρ ἔργον ἐστί. Utriusque formulæ exempla passim apud Comicum obvia. Lys. 424. ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἑστάναι. Plut. 1154. οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν. Lys. 614. οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν. Av. 1308. οὐκ ἔτ' ἔργον ἑστάναι.

1310. Hic versus perperam vulgo in duos divisus est, quorum prior sic habet:

λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν.

Scilicet dimeter est hypercatal. quo metri genere nuspiam utitur Comicus in regularibus systematibus, quale est hocce. Unus in cod. versus est: sed perperam plene scriptum ἐστὶν, cujus ultima elidi debebat.

1320. κἄπειτ' εὐξαμένους τοῖσι θεοῖς. Dimeter anapæsticus. E librarii libidine legitur vulgo, jugulato versu, ἐπευξαμένους. Vide not. ad Acharn. 78. in Addendis.

1321. τοῖς Ἕλλησιν. Perperam vulgo omissum ν paragogicum, quia ultima brevis produci non potest vi tenuis & liquidæ initio sequentis versus.

1330. χὤπως. Sic bene cod. & primariæ editt. Perperam in recentioribus χ' ὅπως. Vide supra ad v. 437.

1341. οἱ προστεταγμένοι. Vulgo adduntur hæ voces, οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες. In codice inter lineas scriptæ illæ sunt minio, tanquam glossa, seu παρεπιγραφή. Quum in alio quopiam codice lateri adscriptæ fuissent, inde facile in textum se intruserunt. Eas delevi, multoque melius facturum me fuisse opinor, si priores illas etiam οἱ προστεταγμένοι ejecissem: nullus enim dubito, quin ad παρεπιγραφὴν quoque pertineant, quæ sic olim concepta fuisse videtur: οἱ προστεταγμένοι τῶν χορευτῶν ἀναλαβόντες τὸν Τρυγαῖον φέρουσιν. Sane verba illa οἱ προστεταγμένοι, *illi quibus mandatum hoc est*, sive cum

Dawesio

Daweſio legas, οἱ προτεταγμένοι, & quocunque modo interpreteris, nepta ſunt. Optime vero absque iis procedit ſententia: ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν τὸν νυμφίον, ὦ νεᾶνιδες. In codice ſic ſcripti ſunt iſti verſus:

ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
μεν οἱ προσταγμένοι.

Prioris ad latus, tanquam ſi verſiculus etiam eſſet, ad textum pertinens, ſcriptum primo fuerat: ἀντὶ ζεύγους οἴνουσιν αὐτήν. Lituram nduxit librarius, eademque illa verba minio ſuperſcripſit priori erſiculo: poſteriori ſuperſcripta altera, quam dixi, gloſſa: οἱ χοιντα ἀναλαβόντες. Manifeſtum eſt in fine hujus dramatis plurimos excidiſſe verſus. Depravata illa verba ἀντὶ ζεύγους οἴνουσιν αὐτήν, recte olim ſcripta cohæſiſſe videntur cum quatuor illis verſiculis 1356-9. quos in nonnullis exemplaribus non comparuiſſe teſtatur Scholiaſtes; tametſi eos non minus a Comico eſſe quam reliquos omnes arbitror. Sed ante & poſt illos nunc hiat ſententia. Codex quem adhibuit Ant. Fracinus integrior fuit noſtris, illisque quos nacti fuerant Aldus & Bern. Junta. Forte deliteſcit alicubi codex alius melioris adhuc notæ, qui, ſi aliquando e tenebris eruatur, locum hunc redintegrabit. Interea nihil immutare volui, nec Daweſii criſin ſequi. Quum tamen maximam partem jambicum eſſe videatur choricum hoc ſyſtema, verſus ad hunc modum melius digeri poterant:

1329. δεῦρ', ὦ γύναι, ἐς ἀγρόν,
1333. ὦ τρισμάκαρ', ὡς δικαί-
ως ταγαθὰ νῦν ἔχεις.

Dimetri ſunt brachycatal.

1343. Poſt hunc verſum lacuna eſt in cod. vacuo relicto ſpatio ſemipaginæ, id eſt ſex vel ſeptem verſuum. Alias, ſententiis non cohærentibus, res ipſa clamat quædam intercidiſſe.

FINIS NOTARUM IN PACEM.

ADDENDA Notis in Pacem.

118. εἴ τι φιλεῖς με. Certiſſimam lectionem, codicis fide niram, Daweſius multis exemplis confirmavit. Hinc adſtrui poſſit ejusdem acutiſſimi viri emendatio in Eq. v. 1275. quam, ut minus neceſſariam, admittendam non duxi. Sed e memoria citaſſe videtur verſus in Theſm. 936. quem ad eundem modum corrigit, non habita ratione eorum, quæ ſequuntur, quorumque ſenſus ab illo verſu pendet:

ὦ Πρύτανι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἥντερ φιλεῖς
κοίλην προτείνειν, ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
χάρισαι βραχύ τι μοι.

Ineptum eſſet ibi legere εἴπερ φιλεῖς, qua ratione tota corrumperetur ſententia. Ceterum ὅστις & εἴ τις, ὅ τι & εἴ τι ſæpe ab imperitis feſtinantibusque librariis commutata fuere. In Lyſiæ Orat. c. Eratoſthenem p. 398. ubi mendoſe legitur: ἀνάβηθι οὖν μοι καὶ ἀπόκριναι, ἄ τι ἄν σε ἐρωτῶ. videt quicunque græci ſermonis uſum habet, oratorem ſcripſiſſe, ὅ τι ἄν σε ἐρωτῶ.

513. Hemſterhuſii meminiſſe debebam, qui diu ante Toupium, Luciani T. I. p. 443. hunc locum emendaverat, accuratiusque tractaverat, prolata etiam e Vat. cod. noſtra lectione.

640. ὡς φρονεῖ τὰ Βρασίδου. Ad loquendi normam oportet ὡς φρονοῦ — & ſic liquido ſcriptum eſt in B.

916. Hic verſus juſto longior eſt, in quo pes totus redundat. In A. vox νέου omiſſa: in B. voculæ τί δῆτ' omiſſæ, ſententia affirmativa, abſque interrogationis ſigno in fine. Verum hoc eſt & ſincerum. Repone itaque:

φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λαπαθῆν.

ADDENDA ET EMENDANDA IN FRAGMENTIS.

ΑΙΟΛΟΣΙΚΩΝ. I. Apud Athenæum pro γε male est δέ. In ceteris, quæ optime habent, nihil immutavi. Casaubonus, non perspecta venustate interjectionis τὸ δεῖνα, versum hunc pervertebat, reponens: καὶ μὴν ἐς τὸ δεῖπνον ἀκροκώλιά σοι τέτταρα ἥψησα τακερά.

ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ. II. Vide Hesychium & interpretes in διακίγκλισον. Postrema verba licet nemini vitii suspecta fuerint, nec prorsus ineptum sensum fundant: *efficit hoc bonam incantationem;* nullus tamen dubito, quin depravata sint, scripseritque Comicus, τελέει δ' ἀγαθὴν ἐπαμοιβήν. *Bonam rependit gratiam.* Quippe senex, cui multum diuque agitati lumbi fuerint, ad opus venereum tandem paratior factus, præstitam a muliercula operam pulchro remuneratur munere.

XIX. Ιασώ. παρὰ τὸ ἰᾶσθαι. φησὶ δὲ Αριστοφάνης, καὶ Αμφιαράου θυγατέρα εἶναι Ιασώ. *Hesychius.* Comici versum ipsum, quo respexit Grammaticus, profert Scholiastes ad *Plutum* 701. emendatus & illustratus ab Hemsterhusio, cui extra dubium positum videtur, versum illum ex ipsa *Amphiarao* fabula decerptum esse. προσῆκε τῷ Ασκληπιῷ ἡ Ιασὼ παρὰ τὴν ἴασιν ὠνομασμένη. ἀλλὰ καὶ θυγατέρα του Αμφιαράου αὐτὴν εἶπεν ἐν ἐκείνοις·

ἀλλ', ὦ θύγατερ, ἔλεξά τοι σοι πρευμενής.

ΑΝΑΓΥΡΟΣ. XI. Lenior adhibenda erat medicina:

ἐκ δὲ τῆς ἐμῆς γε χλανίδος τρεῖς ἁπληγίδας ποιῶν.

Tetrameter est trochaicus omnibus numeris absolutus.

XVI. Exstant hi versus apud Pollucem IX. 72. Corrige typothetæ errorem, aliumque librariorum. Oportet enim διωβόλου, genitivus pretii. *Id ipsum facio dioboli pretio.* Antipater in Epigr. VI.

δραχμῆς Εὐρώπην τὴν Ατθίδα, μήτε φοβηθεὶς
μηδένα, μήτ' ἄλλως ἀντιλέγουσαν ἔχε.

ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΙ. XV. Huic fabulæ nomen fuit a servis Babyloniis molitoribus, qui inducebantur ora notis compuncti. Vide Sam. Petiti Miscellan. I. 3. Hos quum Bacchus, cujus præcipuæ erant partes, videret, vel quivis alius, exclamabat: *Samiorumne video populum? quam multis notis compuncti sunt!* salse adludens ad Periclis crudelitatem erga Samios, quos sex ante annis prælio vicerat, quorumque captivos inustis notis signaverat. Rem narrat Plutarchus in Periclis vita, p. 367. ubi versum hunc profert & illustrat, quem ridicule vertit interpres: *Samii periti literis quam plurimum.*

ΒΟΗΘΟΙ. Laudatur a veteri Scholiasta ad Acharn. 3. Aristomenis Fabula Βοηθοὶ, unde mutilus versus profertur, quem integrum citat Macrobius Saturn. V. 20. Aristomeni itidem tributum, sed in dramatis titulo mendose exscriptus: *Aristomenes* ἐν Μύθοις,

ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἀνδρῶν γάργαρα.

Scripseritne Comicus uterque fabulam eodem titulo? non opinor. E solo Prisciano tribuitur Aristophani, quod in librariorum errorem conferendum est, ad literarum compendia non satis advertentium, unde sæpe contigit, ut nomina illa Αριστοφάνης Αριστομένης confunderentur. Vide Pollucis interpretem ad VII. 211. Ex eodem errore tributa fuerat Comico nostro alia fabula ΓΟΗΤΕΣ, quam Aristomenis esse constat. Prisciano ipsi p. 1202. citatur *Aristomenes* Βοηθοῖς.

αὐτοὶ γὰρ ἤδη τοὺς Πρυτάνεις προσήλθομεν.

Eximatur itaque fabula hæc ΒΟΗΘΟΙ e catalogo dramatum Aristophanis.

ΓΕΩΡΓΟΙ. XIX. ΣΗΡΑΓΓΙΟΝ. χωρίον τι τοῦ Πειραιέως οὕτως ἐκαλεῖτο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Αριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς.

ΓΗΡΑΣ. I. De hujus fabulæ argumento videndus Casaubonus ad Athenæum p. 209. Primum fragmentum male constitutum esse tam metrum, quam sententia arguit. Interloquuntur mulier panes vendens ἀρτοπῶλις, & recoctus senex. Illa, cujus mercimonium

iripiebatur, quum injuriam expostularet, diceretque panes sibi eriisse illius generis, quos θερμοὺς appellabant, qui in secundis mens apponebantur, senex respondebat: *Num vero deliras? in furno octos dic, eosque non admodum candidos.* Secundus versus totus est enis: male eum duabus personis diviseram. Sic legendum est:

Γ. τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα; Α. θερμοὺς, ὦ τέκνον.
Γ. ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς; κριβανίτας γ', οὐ πάνυ
λευκούς.

XII. Jo. Toupii, viri eruditissimi & admirandi acuminis, emenationem in controversiam non vocassem, si ipsum Nicandri Scholiastem consuluissem; sed tum non erat ad manum. Ad Poëtæ verum in Theriacis 295. in serpentis hæmorrhoi descriptione,

μέσσου ὅγ' ἐκ νώτου βαιὸν πλόον αἰὲν ὀκέλλει.

Scholiastes hæc adnotat: βαιὸν δὲ πλόον, νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζὴν, τὴν ὁρείαν. οὕτω γὰρ καὶ Αντίμαχος εἶπε,

τοῖσι δ' ἀν' ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισιν.

δὲ καὶ Αριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ρουμένην, παράγει τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς, ἣ καὶ ἐρεθίζουσα φησὶ πρὸς τόν.

ἀποπλευστέον
ἐπὶ νυμφίον ἐστὶν, ᾧ γαμοῦμαι τήμερον.

ides Aristophanis χρῆσιν idcirco adductam, ut ostenderetur πλεῖν vigare, πλόον *navigationem*, de pedestri etiam itinere a poëtis adberi. Itaque de veritate hujus lectionis non ambigendum est.

ΓΗΡΥΤΑΔΗΣ. XV. Misere depravatum est hoc fragmentum. ασταπόστην vox est nihili & plane barbara. Si præter integritatem tri nihil esset quod desideraretur, proclive erat pro τοῦτ' reponere ἐ. Videndus Salmasius in Plin. Exercit. p. 446. ubi emendat:

πόλος
τοῦτ' ἐστὶν ἑκαστάτω δὲ, ποστὴν ἥλιος
τέτραπται;

XXIX. ὦ δύσθεον μίσημα.

ctræ verba sunt apud Sophoclem v. 289. ad quæ Scholiastes: ταῦτα Αριστοφάνης παρῴδηκεν ἐν Γηρυτάδῃ.

ΔΑΙΤΑΛΗΣ. I. Cum auctore Etymol. M. ſentit Orion Thebanus de ſignificatione hujus nominis. En notam ex illius Etymologico, quam mecum communicavit familiaris meus eruditus LARCHERUS. Δαιταλεύς. δαὶς δαιτὸς δαιτεύς. καὶ μέλανος μελανεύς· λέοντος λεοντεύς. καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ, δαιτεὺς δαιταλεύς. καὶ Δαιταλεῖς, δρᾶμα Ἀριστοφάνους. Ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ηρακλέους δειπνοῦντες καὶ ἀνασπάστες, χαρὰ ἐγένοντο. Sintne poſtrema iſta verba ex ipſo dramate excerpta, an ad argumentum pertineant, in medio relinquam.

III. » Πρὸς ταῦτα σὺ λέξον Ομηρε γλώττῃ τίνι καλοῦσι κόρυμα. » Eundem Comici locum innuit Pollux II. 109. ſed immutata verba proferens. ἀλλὰ τὰς ποιητικὰς φωνὰς, γλώττας ἐκάλουν, ὡς Αριστοφάνης· Πρὸς ταῦτα λέξον Ομήρου γλῶττα τί καλεῖται κόρυμβος. Saniora haec ſunt quidem, non ita tamen, ut ad numeros revocari queant.

ΔΡΑΜΑΤΑ. XI. Apud Pollucem ſcriptum ὁμοιόταλα καθεύδ', quod manu leviſſima emendandum erat, mutato ſolum accentu, ὁμοίταλα καθεῦδ' — Vide not. ad Theſm. 479.

ΗΡΩΕΣ. XVI. — κἀπὸ τῆς Διϊτρεφοῦς τραπέζης.
Schol. ad Av. 799. Finis eſt tetrametri jambici.

ΘΕΣΜΟΦ. B. III. ἐλεφάντινος, *eburneus*, ſive ad animal pertinens, penultimam corripit. Vide Pl. 815. Eq. 1169. Elephantinum ſalſamentum Cratetem, & poſt eum Ariſtophanem appellaſſe credo, quod ex urbe Ægypti Elephantine adportaretur, aut cujus conficiendi ratio primum illic inventa fuiſſet, unde nomen ei inditum. Gentile eſt Ελεφαντῖνος penultima longa. Eadem obſervari poteſt proſodia in Cratetis χρήσει, eodem loco ab Athenæo prolata, cujus initium numeris integrum eſt:

σκυτίνῃ ποτ' ἐν χύτρᾳ
τάξιχος Ελεφαντῖνον ἦψε ποντιὰς —

Poſtrema autem verba, quæ hic aliorum exemplo tanquam Ariſtophanis protuli, ſintne revera illius, an Athenæi, mihi non liquet.

V. Φάσκωλος. Nomen Latini retinent. Vide Geſneri Theſaurum in *Paſceolus*.

VIII. In primo hujus fragmenti verſu pro ἵτρον ſcribendum λίτρον. Vide not. ad Ran. 712.

ΝΗΣΟΙ. I. In hujus fragmenti v. 7. inepte legitur σπινδίους. Nihil verius Salmaſii emendatione in Plin. Exercit. p. 316. a. D. quæ nondum prolata fuerat, quum Grotius Florilegium ſuum adornaret, ut ex incomparabilis viri nota intelligere eſt. Inveterata eſt in Stobæi codd. menda. Repone:

ὄψῳ τε χρῆσθαι, σπινιδίοις τε καὶ κίχλαις.

Pollux VI. 52. κίχλαι, κόσσυφοι, σπινίδια, ἀλκυλρυόνες, &c. His verſibus apud Stobæum ſubjuncti ſunt Comici noſtri duo verſus e Pace, 520. 1. quorum alter melius illic legitur, numeris concinnioribus:

πόθεν λάβοιμ' ἂν ῥῆμα μυριάμφορον;

σπίνος, cujus diminutivum eſt σπινίδιον, nomen eſt aviculæ, quod occurrit Av. 1079. Pac. 1149. Gallis appellatur *pinſon*.

ΟΛΚΑΔΕΣ. XI. Hujus loci meminiſſe debebam in nota ad Veſpas 676. quem ad verſum Pollux reſpexiſſe non videtur, ſiquidem ὄρχας οἴνου diſerte ex Holcadibus citat.

XXII. Ερανισ[τ]ής. κυρίως ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων. Ἀριστοφάνης Ὀλκάσιν·

πρώην ἐρανιστὰς ἑσπλιῶν ἤψησ' ἔτνος.

Lexicon Mſ. Bibliothecæ Regiæ MMDCLXIX. e quo notam hanc excerpſit, mihique familiariter ſubmiſit vir optimus & perquam eruditus LARCHERUS. Male in cod. ſcriptum ἑσθίων ἥψησα. ἑσπλιῶν τινα, *convivio excipere aliquem:* Lyſ. 1058. Nub. 1213. 1360. ἑσπλιῶν κόρακας, *paſcere corvos:* Theſm. 942.

ΠΕΛΑΡΓΟΙ. VIII. Inſignis fatuus fuit Deſid. Eraſmus, quem doctas agentem nugas vide in Adagiorum opere, alioquin haud illaudato, Chil. II. cent. VI. 21. in proverbio *Canere ad Myrtum.* Non minus ineptiunt veteres Critici cum alibi, tum in ſcholiorum loco, unde prolatum fuit hoc fragmentum, & ad *Nub.* 1364. Iſta longe melius intellexit P. Burmannus, cujus doctam & elegantem præfationem ſerius, quam oportuerat, legi. Monet ibi peritiſſimus ille

græcarum venustatum judex Μυῤῥίνην *scribendum cum litera majori; nomen enim esse celebris apud Græcos meretricis.* Estque certo certius in isto *Pelargorum* loco ejusdem illius meretricis Comicum meminisse. Nam in scholiis ad *Pluti* v. 149. ubi recensentur nobiles aliquot Corinthiæ meretrices, pro mendoso Πυῤῥίνη, verum nomen restituit Hemsterhusius Μυῤῥίνη. Ergo ubicunque occurrit convivantium mentio πρὸς μυῤῥίνην canentium, intelligendum est eos meretricem illam accubuisse, & illi cantilenam cantasse. Si mihi prius innotuisset egregia illa observatio, Bergleri correxissem versionem in *Nubium* loco modo citato:

ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν, ἀλλὰ μυῤῥίνην λαβόντα
τῶν Αἰσχύλου λέξαι τι μοι.

Ad eum locum Scholiastes: οἵ τε γὰρ ᾄδοντες ἐν τοῖς συμποσίοις ἐκ παλαιᾶς τινος παραδόσεως κλῶνα δάφνης ἢ μυῤῥίνης λαβόντες ᾄδουσιν. Sunt ibi meretricum nomina Δάφνη & Μυῤῥίνη. Per κλῶνα autem intelligere possis, quod Philocleo in *Vespis* 1377. appellat ὄζον τῆς δᾳδὸς ἐξέχοντα.

ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ. I. Male digesti sunt hi anapæsti, in quibus nihil omnino deest. Sunt e dimetris, & quidem, ut videtur systematis clausula:

εἰκὸς δήπου πρῶτον ἁπάντων
ἴφυα φῦναι,
καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

E Suida petenda erat vera hujus χρήσεως scriptura, unde emendandus est Athenæus, apud quem utroque in loco ejiciendæ glossematicæ voces εἶθ' ἑξῆς, & in posteriore scribendum: ἔτι τε Ἀριστοφάνης ἐν Φοινίσσαις οὕτως ἔχει· Εἰκὸς δήπου — ut supra. In sensu hujus fragmenti exponendo egregie nugatur Burmannus præfationis p. 30. ubi insuper suæ in metris peritiæ specimen prodit, versus sic disponendo:

τὸ πρῶτον πάντων ἴφυα φῦναι,
εἶθ' ἑξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

Male fecit, quod non addiderit cujusnam metri essent isti versus.

IN FRAGMENTIS EX INCERTIS COMŒDIIS.

LXXIX. αἰνοῖτ' ἄν. Sic in Polluce scriptum oportuisse, miror
on animadvertisse interpretem, qui e conjectura reposuit αἰνεῖτ' ἄν,
o αἰνεῖτε. Ceterum quæ Pollux de significatione nominis μολγὸς
bet, aut nullam, aut valde exiguam lucem fœnerantur Equitum
co, v. 963. quem ipse nescio an aliis melius interpretatus fuerim.
ubium non est, quin ad quædam illis temporibus nota oracula
ludat Comicus. Sed fuerintne in eis voces μολγὸς & ψωλὸς, & quo
nsu accipiendæ venerint, vix est ut hodie decerni possit.

CVI. Nemini auctor fuerim, ut ex hoc loco auctoritatem ar-
ssat composito verbo καταντιβολεῖν, cujus exemplum ubi exstaret
norabat Henr. Stephanus. Ex Etymologico enotatum fuit a vete-
Lexici auctore, sed mendosa in Comici χρήσει scriptura decepto.
portuit κᾆτ' ἀντιβολεῖτον. Frequens menda, quam sæpius observa-
in notis.

CIX. Ut melius constet metrum, legendum:

οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλλοπι προσεοικέναι.

am ἐοικέναι apud Comicum occurrit, ubi altera forma Atticis ada-
ata, εἰκέναι, metro reluctatur. Vide not. ad Nub. 185. At in se-
riis rarissime, si modo unquam, vocalis brevis vi tenuis & liqui-
e producitur. Nec in exemplum trahi debet senarius in superiori
gmento, de quo alibi agam. In Etymologico, quod centies con-
isse observavi, verbum simplex pro composito a festinante librario
iptum fuit.

CXXXIV. Comici versus ab Eustathio prolatus tetrameter est
apæsticus, qui mea aut typothetæ culpa claudicat, vocula omissa.
epone, ut apud Eustathium legitur:

σπυρὶς οὐ μικρὰ, καὶ κωρυκὶς, ἣ καὶ τοὺς μάττοντας ἐγείρει.

CXLI. Ωιμην δ' ἔγωγε τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

Schol. ad Eq. 137. ubi perperam ἐγὼ pro ἔγωγε, turpiter in duobus pedibus claudicante verſu.

CXLII. Καὶ σύ γε κυρηβισπῶλα Εὐπρεπτες σίνασξ.

Idem ibid. 254. ubi male σὺ pro σύγε, labante verſu.

CXLIII. Κενέβρεια. τὰ νεκρίμαια κρέα οὕτω καλοῦνται, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· Οὐκ ἔσθ' ὃ κενέβρειον ὅταν θύῃς τι, καλεῖ με. καὶ ἡ ἀγορὰ δὲ, ὅπου πωλεῖται τὰ τοιαῦτα, κενέβρεια καλεῖται.

Erotianus in Lexico Hippocrat. Ariſtophanis fragmenti pars latet in ſcholiis ad Av. 538. Sic autem cum Adr. Heringa Obſervatt. cap. 20. legi poteſt.

οὐκ ἔσθω κενέβρει· ὁπόταν δὲ θύῃς τι, κάλει με.

Pars eſt tetrametri anapæſtici.

CXLIV. Ἐνδὺς τὸ γυναικεῖον τοδὶ χιτώνιον.

Euſtathius p. 1166. l. 52.

CXLV. Ἐγὼ δ' ὑπερῶ τὸν ὅρκον.

ἀντὶ τοῦ προιερῶ. *Præibo verba jurisjurandi.* Ammonius in ὑπάγω, emendatus a Valckenario Animadv. p. 218.

Kuſterus ad *Acharnenſium* v. 554. obſervavit vocem νήλεμος occurrere in fragmento Ariſtophanis apud Plutarchum *de Muſica* p. 1142. ſed fallitur ille, aut ego. Qui tanquam Ariſtophanis laudantur ibi verſus, illius non ſunt, ſed Pherecratis, ſuperioribusque hujus poëtæ adhærerent, ni librariorum culpa, qui partem illam Plutarchi operum miris modis corruperunt, locus eſſet luxatus. Eum totum proponam, ſicque ne illis quidem verſibus Ariſtophani falſo adſcriptis carebit hæc noſtra farrago.

Τὸ παλαιὸν συμβεβήκει τοὺς αὐλητὰς παρὰ τῶν ποιητῶν λαμβάνειν τοὺς μισθοὺς, πρωταγωνιζούσης δηλονότι τῆς ποιήσεως, τῶν δ' αὐλητῶν ὑπηρετούντων τοῖς διδασκάλοις. ὕστερον δὲ καὶ τοῦτο διεφθάρη, ὡς καὶ Φερεκράτην τὸν Κωμικὸν εἰσαγαγεῖν τὴν Μουσικὴν ἐν γυναικείῳ σχήματι, ὅλην κατῃκισμένην τὸ σῶμα· ποιεῖ δὲ τὴν Δικαιοσύνην διαπυθανομένην τὴν αἰτίαν τῆς λώβης, καὶ τὴν Μουσικὴν λέγουσαν.

Λέξω μὲν οὐκ ἄκουσα. σοί τε γὰρ κλύειν,
ἐμοί τε λέξαι θυμὸς ἡδονὴν ἔχει.
ἐμοὶ γὰρ ἦρξε τῶν κακῶν Μελανιππίδης
ἐν τοῖσι πρώτοις, ὃς λαβὼν ἀνῆκέ με,
χαλαρωτέραν τ' ἐποίησε χορδαῖς δώδεκα.
ἀλλ' οὖν ὅμως οὗτος μὲν ἦν ἀποχρῶν ἀνὴρ
ἔμοιγε πρὸς τὰ νῦν κακά —
Κινησίας γὰρ ὁ κατάρατος Ἀττικὸς,
ἐξαρμονίους καμπὰς ποιῶν ἐν ταῖς στροφαῖς,
ἀπολώλεκέ μ' οὕτως, ὥστε τῆς ποιήσεως
τῶν διθυράμβων, καθάπερ ἐν ταῖς ἀσπίσιν,
ἀριστέρ' αὐτοῦ φαίνεται τὰ δεξιά.
ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. ὠμὸς οὕτως ἦν ὅμως.
Φρῦνις δ' ἴδιον στρόβιλον ἐμβαλών τινα,
κάμπτων με καὶ στρέφων, ὅλην διέφθορεν,
ἐν πέντε χορδαῖς δώδεχ' ἁρμονίας ἔχων.
ἀλλ' οὖν ἔμοιγε χ' οὗτος ἦν ἀποχρῶν ἀνήρ.
εἰ γάρ τι κἀξήμαρτεν, αὖθις ἀνέλαβεν.
ὁ δὲ Τιμόθεός μ', ὦ φιλτάτη, κατορώρυχε,
καὶ διακέκναικ' αἴσχιστα. ΔΙ. ποῖος οὑτοσὶ
Τιμόθεός ἐστι; ΜΟΥ. Μιλήσιός τις πυῤῥίας.
κακά μοι παρέσχεν. οὗτος ἅπαντας, οὓς λέγω,
παρελήλυθεν, ἄγων ἐκτραπέλους μυρμηκιάς.
κἂν ἐντύχοι που μοι βαδιζούσῃ μόνῃ,
ἀπέλυσε, κἀνέλυσε χορδαῖς δώδεκα·
ἐξαρμονίους ὑπερβολαίους τε ἀνοσίους
καὶ νιγλάρους, ὥσπερ τε τὰς ῥαφάνους ὅλην
κάμπτων με κατεμέστωσε.

Μουσικὴ λέγει ταῦτα. καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικὸς μνημονεύει Φιλο-
, καί φησιν ὅτι εἰς τοὺς κυκλίους χοροὺς μέλη εἰσηνέγκατο. καὶ ἄλλοι
μωδοποιοὶ ἔδειξαν τὴν ἀτοπίαν τῶν μετὰ ταῦτα τὴν μουσικὴν κατα-
ματικότων.

Horum versuum tres ultimi sunt ii, quos Comico nostro adscripsere librarii. Nimis quam manifestum est depravatos eos esse. Quænam possit eorum esse constructio, non video, nisi ad hunc modum legantur:

ἐξαρμονίοις, ὑπερβολαίοις, ἀνοσίοις
με νιγλάρως, ὥσπερ γε τὰς ῥαφάνους ὅλην
κάμπτων, κατεμέστωσε.

Præterea Pherecratis versum 13. sic personis dividendum & legendum esse opinor:

ΔΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις ὠμὸν οὕτως. ΜΟΥ. ἦν γ' ὅμως.

Vel sic forte melius:

ΔΙ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποις. ΜΟΥ. τλητὸς οὗτος ἦν ὅμως.

At contrario modo Aristarcho falso adscribitur, quod ex Aristophane enotatum servavit Hesychius:

ΕΠΙ ΦΑΛΗΝΙΟΥ. Τὸν Αλκιβιάδην φησὶν ὁ Αριστοφάνης ἐπὶ Φαληνίου γεγενῆσθαι, σκώπτων παρὰ τὸν Φάλητα. ἐπ' ἀναισχυντίᾳ γὰρ ὁ Φάλης.

Quam multos pepererit errores mos librariorum e festinatione nomina propria literarum compendiis exarantium, nemini non notum. In plerisque Comici nostri fabulis politici argumenti, offerri se debuit occasio Alcibiadis perstringendi; estque iste in eum jocus salsus & facetus, soccum redolens, non Grammatici stylum.

FINIS FRAGMENTORUM.

SUPPLEMENTUM
EMENDATIONUM IN OMNES
ARISTOPHANIS
RELIQUIAS
CUM VARIIS LECTIONIBUS
E MS. COD. BIBLIOTHECÆ REGIÆ
QUI ANTEA COLLATUS NON FUERAT
IN
RANAS, PLUTUM ET NUBES.

IN LYSISTRATAM.

V. 16. χαλεπή τοι γυναικῶν ἔξοδος. Sic quidem scripti veteres: ic tamen ideo recipi debuit hæc lectio, quam ut nunc respuem, nitius demum perspecta comici sermonis indoles suadet. Scripserat eta noster: χαλεπή τοι γυναικῶν ἡ ἔξοδος.
c Pac. 1181. αὔριόν γ' ἔσθ' ἡ ἔξοδος.

109. ὀκτωδάκτυλον. Non memini aliter legere in Aug. cod. At ram scripturam esse credo ὀκταδάκτυλον.

152. στύοιντ' ἂν ἄνδρες. Hic rursus nugas egisse me video. mnino scribendum στύοιντ' ἂν ᾤνδρες. Hanc aliasque similes crases egligere solemnis est librariorum mos. Ubi ὤγων ponendum erat, el ὠὐτὸς, vel ὤνηρ, illi ἀγὼν, αὐτὸς, ἀνὴρ frequentant. Peccato ultima voce vereor ne sæpius, quam oportuerat, pepercerim: od, vineta ipse mea cædens, ingenue profitebor. οἱ α in ῳ coa-scunt. Strattis apud Athenæum p. 323. B.

τίς δ' ἐστὶν ἡ σφύραινα; φησὶν ἄτερος,
κέστραν μὲν ὔμμες ᾤττικοὶ κικλήσκετε.

uod autem apud Comicum exempla occurrant oppido pauca omissi similibus articuli, id metri necessitate semper contigisse deprehen-s, ut in super. v. δέλτα παρατετιλμέναι. Regulariter enim scri-re debuit τὸ δέλτα, ut supra τὴν βληχὼ, & Thesm. 538. 540. onc. 724. τὸν χοῖρον. Eadem necessitate Conc. 624. τρύπημα sine ticulo legitur.

237. ξυνεπόμνυθ' ὑμεῖς — Corrige typothetæ errorem.

259. Στυμμόδωρ'. Aberrasse credo in hujus nominis scriptura rarium. Reponenda videtur forma, quæ occurrit Vesp. 233. Ach. 73. Στρυμόδωρ'.

278. Censui legendum esse τρίβων' ἔχων πάνυ σμικρόν. Sic emen-nti mihi nondum satis constiterat de prosodia nominis μικρὸς, cujus

apud Comicum noſtrum prima ſemper longa eſt, quod, præter obſervata ad Pl. 147. evincunt exempla in indice enotata. Scribendum itaque:

τρίβων ἔχων σμικρὸν πάνυ.

Nec obſtat alia, quam ſæpe inculcavi, lex metrica, ultimam in dimetris non eſſe indifferentem, ſed, ſi brevis ſit, metro longam requirente, adjuvari eam debere conſonantibus ſequentem verſum inchoantibus. Id enim in regularibus ſyſtematibus modo locum habet; non vero in iis, quæ ex diverſi generis metris commixta ſunt.

285. τετραπτόλει. Sic apud Æſchylum S. Th. 503. in ſenario ἀγχίπτολις.

296. Ridicula erga veteres libros ſuperſtitione pravam lectionem bonæ neſcio cujus emendationi prætuli. Reponendum δεινὸς & προσπεσὼν, ut jam ediderat Gelenius. Signate δάκνειν de *fumo* dicitur, non vero de *igne*. Pl. 822. ὁ καπνὸς ἔδακνε τὰ βλέφαρά μου. Pac. 610. τῷ καπνῷ πάντας Ελληνας δακρῦσαι.

436. Male hunc locum vertit Berglerus, quem incaute ſecutus ſum: *quamvis publicus ſit miniſter.* Nihil tale in Græcis. Reddendum potius erat: *quum ſit publicus miniſter.* Sed ne is quidem verus eſt ſenſus. δημόσιος hîc ſummi contemtus eſt appellatio, tantumdem valens ac κάθαρμα, vel φαρμακὸς, qua ſignificatione occurrit Eq. 1136. Verterim: *Per Dianam juro, flebit, ſi mihi primorem manum admoverit ſcelus.*

441. ποῦ 'στιν ἕτερος τοξότης; *ubi eſt alius ſagittarius?* Sic bene Berglerus, a quo hîc temere deſcivi. ἕτερος apud Comicum noſtrum nunquam aliud valet, quam ἄλλος. Ubi de duobus ſermo eſt, & *alter* ſignificari debet, tum ἕτερος comitem ſibi adjungit articulum, ὁ ἕτερος, vel ἅτερος. Nec cauſæ erat quidquam cur Kuſterus in indice obſervaret ἕτερον pro ἄλλον uſurpari. Id enim perpetuum eſt, ut nullibi ἕτερον nude ſine articulo reperias, quando e duobus alter ſignificatur. Ran. 1415. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει. Nub. 114. τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν. Eq. 174. τὸν δ' ἕτερον εἰς Χαλκηδόνα. Ach. 117. τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ ἐγῷδα. Theſm. 227. τὴν ἡμίκραιραν τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων.

549. Dixi ad hunc verſum genitivos pendere a ſuppreſſo nonine θυγατέρες. Plena locutio occurrit apud Æſchyl. S. Th. 794.

θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τεθραμμέναι.

Eſt autem μητριδίων a recto μητρίδιον, non vero, ut inepte tradit ſcholiaſtes, a μητριδία, unde Kuſterus in indicem retulit μητρίδιαι ἀναλῆψαι, quod reliquiſſe nollem. A μήτηρ formatur diminutivum ματρίδιον, ut a πατὴρ, πατρίδιον.

559. καὶ μὴν τόγε — Typothetæ errore μὲν expreſſum fuit. Illud eſt in libris omnibus, etiam ſcriptis, ut & eſſe debet.

634. αὐτὸς γάρ μοι γίγνεται. Sic quidem libri omnes, ſed maniſeſta corruptela, ob ſpondeum in quinta octonarii ſede. Metri lasem non penſenſiſſe videtur Berglerus, qui ſolius ſententiæ ductu ἀτὸ ſuaſit. Florens meras egit nugas. Menda eſt in γάρ, ratiocinativa particula, cui nullus eſt hic locus. Legendum αὐτὸς οὖν μοι γίγνεται. Niſi forte quis putet γὰρ ſubnatum eſſe ex ἄρ', qua gratia legere etiam poſſit, αὐτὸς ἄρ' ἐμοὶ γίγνεται. Quod ad ſententiam adtinet, ide not. ad Nub. 1483.

647. παῖς καλὴ, σχοῦσ' ἰσχάδων ὁρμαθόν. Libri omnes pro σχοῦσ' abent ἔχουσ'. Dicere debebam, ingrati hiatus vitandi gratia ἔχουσ' e in σχοῦσ' mutaſſe, de metri autem præſcripto ſilere, quod miime obſervavi. Quod enim pro verſu dedi, verſus non eſt, ne ochaicus quidem, quippe qui deſinat in duas breves; nec, ſi pro li haberi poſſet, in hoc canticum rite inſereretur, cujus conſtructio on alios admittit trochaicos, quam dimetros & tetrametros. Verſus ſe debet tetrameter pæonicus, quod manifeſto oſtendunt tres interi pedes, ſecundo duobus temporibus defecto. Facile erat frequens brariorum peccatum hic deprehendere, quorum culpa excidit præoſitio verbi compoſiti. Scripſerat Comicus:

παῖς καλὴ, περιέχουσ' ἰσχάδων ὁρμαθόν.

gnoſcis jam ſua illiſſimos pæonicos numeros. περιέχουσα autem præſe dictum valet ἔχουσα περὶ τὸν τράχηλον.

709. Male diſtinctus eſt hic verſus. Excudi debuit:

ποιεῖ μ' ἄθυμον, πιμπατεῖν τ' ἄνω κάτω.

id est καὶ πυρπατεῖν ἄνω κάτω. Recte in Regio B. post ἄθυρα positum est comma.

742. ὦ ποτνι' Εἰλείθυι' — Claudicat versus. Prima in πότνια nusquam apud Comicum producitur, nec salva prosodiæ lege produci potest. Scribendum sine elisione, ὦ πότνια Εἰλείθυι' —

816. Nondum satis exæquatus est hic versus antitheico suo. Scribendum: κακὰ πονηροῖς ἀνδράσιν. Trimetri sunt pæonici, quos sic dimetiare:

κουκετι κα | ϝηλθ' οικαδ' | ὑπο μισους.
μισος κακα | πονηροις | ανδρασιν.

Monuerunt rei metricæ magistri pedem, cui nomen *Antibacchio*, melicis carminibus parum esse congruentem, ἀνεπιτήδειον πρὸς μελῳδίαν. Est tamen apud Comicum haud infrequens. Observari potuit supra v. 542.

ουτε τα γο | ναται κοπος ἑ | λοι μου κα | ματηρος.

893. Medeæ apud Euripidem v. 1361. Jason hæc dicit:

καὐτή γε λυπῇ, καὶ κακῶν κοινωνὸς εἶ.

1053. Hujus versiculi corrupti sunt numeri. Scriptum oportuit:

τρεῖς, ὡς ἔσω πόλ' ἐστίν.

Dimeter est jambicus: ut autem transpositæ sunt duæ voces, nihil plane est. Pæonici sunt hujus cantici plerique versiculi: haud absit fuerit advertere, ubi Comicus pro licentia in melicis concessa a prosodiæ legibus recesserit. Prima in ἕτνος producitur v. 1060. iidem in κηλείσται, v. 1071. Versiculos istos sic dimetiare:

κᾀσιν εν | νος τι και.
ισως δ' ἡ | θυρα κεκ | λεισται.

Prior creticus est: alter bacchius.

1096. τὸ ἔσθος ἐμβαλώμεθα. Vellem reperisse ἀναβαλώμεθα, quod proprium est amiciendi verbum, vel saltem ἐπιβαλώμεθα. Utrumvis vulgato melius videri possit, nisi forte idiotismus hic est Laconici sermonis.

1108. Aug. codici fidem derogare debebam, in quo perspicuo

errore huic verſui præfixus eſt index mutatæ perſonæ. Quatuor iſti verſus recte in impreſſis Choro continuati erant.

1117. ἡμῶν ἄνδρες. Hic, ut v. 152. omnino requiritur articulus. Scribendum ἡμῶν ὦνδρες.

1171. λυσσάνις. Scribendum λυσσᾷς, & verti debuit, *ô dulciſſime.* Vide Heſychium in hac voce.

1174. πρῶτα. Scribe e dialecto πρᾶτα, ut in Ach. 743.

1190. χρυσίων. Sincerum eſſe arbitror χρυσέων.

1192. Hic & ſequens verſiculus ſic melius diſtinguentur:

πᾶσι παρέχειν φέρειν
τοῖς παισὶν, ὁπόταν τι θυγατηρ.

Prior eſt dimeter pæonicus; alter dimeter jambicus.

1202. Numeris caret hic verſus, cui contribuenda eſt præcedentis ultima ſyllaba, ad hunc modum:

ὄψεται δ' οὐδὲν, σκοπῶν, εἰ μή
τις ὑμῶν ἐξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Jam pro verſu nullo habes trimetrum pæonicum.

1242. Iſta Legatus dicit puero tibicini, qui eum e convivio exeuntem comitatus fuerat; unde liquet vocem πολυχαρίδας non eſſe nomen proprium, ſed blandam compellationem, qua utebantur Lacones. Nimis ineptum eſt, quod hoc nomine Athenienſem virum induxi. Reponenda ſunt omnino perſonarum nomina ad eum quem dixi modum in nota ad v. 1086.

1243. διαδίαξω γε. Scribe e dialecto γα.

1256. Nulla profecto erat cauſa, cur inſertum, idque elegantter, in hoc verſu verbum οἴω ejicerem; abundat hic, ut v. 156. Nec deerunt fortaſſe, quibus minus probabitur, idem verbum οἴω in v. 998. mutatum a me fuiſſe in οἶα: meque etiam nunc conjecturæ illius pœnitet, quæ me primum melioris ſenſus ſpecie deluſerat. Non ſatis adtenderam ad venuſtum uſum verborum dubitandi, οἶμαι, δοκέω, νομίζω, ἐοικέναι, quæ apud quosvis ſcriptores, præſertim vero Atticos, ſic adhibentur, etiam quum quis de re certa, & quam maxime compertam habet, loquitur. οἶμαι centies ita apud

Comicum occurrit. Verbi δοκέω frequentiſſimus eſt Xenophonti uſus. Vide Hutchinſonum ad K. II. præfationis ultima verba: ὥστε οὖν καὶ ἐπιθυμοῦμεν καὶ βούλεσθαι δοκοῦμεν περὶ αὐτοῦ, ταῦτα παρασκευάζειν διηγήσασθαι. E tribus iſtis exemplis verbi εἶμι mediæ ſententiæ interjecti, quæ Laconum ſermo in hac fabula exhibet, pronum eſt colligere fuiſſe hunc idiotiſmum illis perquam familiarem.

1304. Quam e veteribus edit. revocavi lectionem, vereor ut exemplis adſtrui poſſit. τὰ ὤϊα vox nihili eſſe videtur, cujus fruſtra patrocinium ſuſceperim. Sincerum eſt ὦ εἶα, quod tuentur ambo Regii, quodque tam frequens eſt apud Comicum. κευφά neutrum plurale adverbii præſtat uſum: πάλλων activum participium neutraliter adhibetur, ut mox infra ἀμπαλλόντι. Nihil hîc erat impediti.

IN THESMOPHORIAZUSAS.

V. 122. δινεύματα. Emendationem hanc adſtruunt Doctorum Virorum obſervata ad Heſychii gloſſam: διανεύει, σείφει, κινεῖ.

255. Attica litera negligi non debuit. Scribe ξύζωσον, & verſu 302. ξύνοδον.

292. Melior ſcriptura eſt, πού καθίζωμαι 'ν κοιλῷ. Sic Lyſ. 758. κοιμᾶσθαι 'ν πόλει, ut Eq. 751. παρεῖναι 'ς τὴν Πυύκα.

295. εὐφημία 'σίω. Sic excuſum oportuit, quod monui ad Av. 959.

312. εὐχόμεσθα, quod refertur ad Præconiſſæ εὔχεσθε, primus edidit Barth. Zanetti, & ſic eſt in cod. Pravum eſt quod aliæ editiones habent ex principe δεχόμεσθα.

340. Male poſitum comma poſt ὑποκαθημένης dele.

403. ἀνὴρ ἐρωτᾷ. Salva linguæ indole articulus abeſſe non poteſt. Librarii ſocordia, quam tetigi ſupra ad Lyſ. 152. oblitteratus fuit. Scribe ὠνήρ. Simile verſu abhinc ſecundo peccatum manifeſto arguebat metri lex, cui ut ſatisfieret, neceſſe fuit reponere ἀδελφός.

ita ut bonis viris, qui putant Comicos licenter articulos omisisse, non magis illic tricandi copia sit, quam ad v. 30. & 95. Hic loci argumento metricæ legis niti non possumus; nec tamen minus certum est definite dictum oportuisse ὁ ἀνὴρ, ut paulo supra τοὺς ἄνδρας. Eandem ob causam mox v. 409. scriptum oportuit ᾤνδρες, & rursus v. 446. ἐμοὶ γὰρ ὠνὴρ ἀπέθανεν. Vide not. ad Conc. 243.

447. μόλις, i. e. μετὰ πόνου. Sed scribendum Attice μόγις, ut Lys. 328. Gregorius de Dial. Att. §. XXII. τὸ μόλις μόγις ἐκφέρουσιν.

465. ὕβρεως perperam scriptum fuit. Oportuit ὕβρεος, ut Pl. 1044. Atticam illam terminationem quopiam obtrudebant imperiti librarii, nulla habita metricæ legis ratione. Vide ad Vesp. 1282. 1458.

481. Hunc versum citat Eustathius ad Odyss. p. 1746. l. 4. ubi male pro ἐλθὼν legitur ἕλκων.

489. κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης. Idem opilionis status, cui caprarius apud Theocritum ait:

ἢ οὐ μέμνασ' ὅτ' ἐγὼν τὺ κατήλασα, καὶ τὺ σεσαρὼς
εὖ ποτεκιγκλίσδευ, καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας.

499. ὡς ἡ γυνὴ — id est, ex loquentis mente, *ut mulier quædam*. Sed importunus hic est articulus, & a mala manu. Scribendum ὡς καὶ γυνὴ, ut infra v. 560. absolute γυνὴ, omisso τις, *mulier quædam*. Litera η facile cum nota compendiaria voculæ καὶ confunditur.

632. Quam huic versui medelam feci, eadem summus Bentleius Menandri restituit senarium, Emend. LV. p. 26.

ἢ ταῖς ἀνάγκαις, ἢ τὸ τρίτον ἔθει τινί.

ubi articulus itidem exciderat, metrumque fulserat Grotius inserta particula γε.

669. Meliores erunt anapæstici numeri, si scribatur:

τοῖς ἄλλοισίν γ' ἔσται πᾶσιν.

vel ἔσται πᾶσιν τοῖς ἄλλοισιν.

Prius genuinum videtur.

709. κοὔπω μέντοι γε πέπαυμαι. Hinc litem Grammaticorum dirimas, de qua postremum auctorem Doctr. Particul. vide p. 699.

En aliud e Platone exemplum initio librorum de Republica. καὶ λέγουσι μέν τι, οὐ μέντοι γε ὅσον οἴονται. Sic est etiam in veteri scripto libro.

742. ἤνεγκας σύ; Scribe ἤνεγκες, ut congruat cum præcedente ἤνεγκον. Sic concordare fecimus εἶπες, εἶπον in Conc. v. 191.

777. ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ. Scribe, ut vitetur hiatus, χρῆν, quod tantumdem valet ac χρή. Supra 724. χρῆν est etiam temporis præsentis.

898. Omni mendæ suspicione vacat hic versus, qui tertius, ni fallor, est in universis Comici nostri reliquiis senarius, ubi vocalis brevis ante tenuem & liquidam producatur. Aliter metro aptari non poterat nomen proprium Κριτύλλα.

922. Versus in nota citatus est Æschyli, sub cujus nomine legitur emendate in notis ad Nub. 1128.

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

928. Perquam inepte versus hic mulieri tribuitur. Versum 924. secum loquens effatur Euripides. Ejus verba excipit Mnesilochus solus: *Abibis tu quidem; at ego quid faciam infelix?* Eum gener bono animo esse jubet, pollicitus se ei non defuturum, quamdiu suppetent doli, quorum struendi callidissimus est artifex. Sermonem hunc mulier non exaudit, quæ postquam procedentem in scenam Prytanin conspexit, ad eum se converterat. Mnesilochus vero, ut par est, Euripidi respondet: *Istud quidem bene promittis; at vide ut doctiorem comminiscaris dolum: namque hic funiculus, quem modo demisisti, nihil eduxit.* Hæc mulier dicere non potest, quæ personatum Menelaum, quicum collocuta est, ignorat qui sit, nec liquido perspexit istius hominis consilium. Probabile est in codice, quem habuit B. Junta, perinde ac in August. interloquendi vices personarum nominibus distinctas non fuisse, sed lineola: unde factum, ut magno cum actionis scenicæ detrimento, & contra decorum, mulieri adscriptus fuerit hic versus, quem plane liquet in Mnesilochi partes transscribendum esse.

1139. ἄζυγα κόρην. Corrige typothetæ errorem.

1155. αἰτούμεθ'. Reponenda ſincera lectio, quam exhibent editt. antiquæ, ἀντόμεθ'. Typothetæ errore in Frobeniana primum excuſum fuit αἰτόμεθ', quod per ſubſequentes propagatum, demum prava emendatione mutatum fuit in αἰτούμεθ'. Genuinum tamen in Scaligeri excerptis enotatum fuerat. Somniculoſe Kuſteri fidem hic ſecutus ſum.

1205. Græca ut diſtinguenda ſint, in notis declaravi: Latine autem illa ſic reddi debuerunt: *Tu autem vide, ut, quum extemplo ſolutus fueris, ſtrenue fugias, curſuque contendas ad liberos & uxorem domum.*

IN RANAS.

Codicis, quem demum contuli, non mihi eſt animus varietates omnes perſequi. Quæ ſunt alicujus momenti delibabo, easque præſertim enotabo, quibus textus adhuc emendari, vel receptæ jam emendationes confirmari poſſint.

Præfixum eſt Fabulæ absque auctoris titulo argumentum, quod in impreſſis Thomæ Magiſtri inſcriptum eſt nomine. Mutilum illud edidit Aldus: lacuna e noſtro codice ſic ſupplenda eſt: εἶτα ὡς Ἡρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μεταξὺ πολλῶν τούτῳ συμβάντων, παραγίνεται πρὸς Πλούτωνα, καὶ ὅπου χάριν ἦλθεν εἰπών, ἔσχεν ὑπακούοντα Πλούτωνα, οὐχ ὃν Εὐριπίδην ἀναγάγῃ, ἀλλ' ἵν' ἀγωνισαμένων .... Vides cauſam omiſſionis: a priore Πλούτωνα ad poſterius aberravit librarii oculus.

V. 4. χολή. Sic liquido ſcriptum in cod.

8. ταναΐφορον Latine haud male *furcam*, vel *furcillam*, appelleveris. Plautus Caſ. II. 8.

> Sine modo rus veniat: ego remittam ad te virum
> cum furca in urbem, tanquam carbonarium.

15. σκινοφορεῖσ'. Cod. σκινοφορεῖσ' ſuperſcripta optima gloſſa

τοῖς. Scholion marginale : καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς κωμικοὶ εἰσὶ ποιηταὶ, οἱ καὶ ὀφορῶντας εἰσάγοντες ἐν ταῖς κωμῳδίαις καὶ αἰσχρὰ ποιοῦντας.

40. ὁ παῖς. Gloſſa, ὦ παῖ. Vide not. ad Pl. 1099.

41. νὴ Δία, male cod. μὰ Δία, quod notandum.

46. κρηπωτῷ. Gl. γυναικείῳ ἐνδύματι ἐκ ματαίης.

51. κἄτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. Iſtis præfixa in cod. Herculis perſona. Gloſſa poſtremæ voci impoſita ἐξ ὕπνου. Schol. marg. τὸ ἐξηγρόμην λέγει, δεικνὺς αὐτὸν, ὅτι ὀπίσατα φθέγγεται.

77. Hunc verſum ſic exhibet cod.

μείλιος ἀνάγειν, εἴπερ γ' ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν.

Eadem eſt ſcriptura cod. B. quam utique præferendam cenſeo, ob molliores numeros.

86. Ξενοκλέης. Sic liquido ſcriptum in cod. ut emendavi, juxta certiſſimum proſodiæ canonem.

102. γλῶσσαν ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός. *Linguam, quæ juravit ſeorſum a mente.* Hoc dicere debuit, ad ſententiam verſus Euripidei, quem deridet; nec forte jocum captavit dicendo *pejeravit*, ut vertunt, pro *juravit*. Compoſitum hoc non plus valet, quam ſimplex, abundante præpoſitione : ſicque in vulgi ſermone accipiebatur Solonis ævo, ut conſtat e lege, quam profert Lyſias c. Theomneſtum, p. 359. ἐπιζημιᾶν δ' ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω. Ceterum in cod. ſcriptum ἐπιορκήσασαν ἄνευ τῆς φρενός. Sic etiam eſt in meo. Gloſſa in locum genuinæ vocis illata fuit. Hoc manifeſtum eſt e membranarum collatione, quæ in contextus ſerie exhibent ἰδίᾳ, ſuperſcripta gloſſa ἄνευ.

145. βόρεορον πακύν. Cod. ut tres alii Regii, juxta impreſſos, πολύν, quæ lectio plurium codicum fide nixa mutari forte non debebat.

170. τινες ἐκφέρουσι. Hic etiam cod. verbum ſimplex exhibet. Vellem in aliquo reperiſſe τένδε τὸν νεκρόν.

183. κἄσθι γ' ὁ Χ. In cod. κἄσθιν ὁ Χ. quod magis placet.

188. σχήσειν. Gl. ἐμμενίσειν.

195. μανθάνεις; Hoc verbum Baccho tribuit etiam hic cod. supeta per glossam sententia, ὃ λέγει.

218. ταῖς ἱεραῖσι Χύτρῃσι. Hic cod. magis adhuc Jonice, τῇς ῇς Χύτρῃσι.

290. Cod. ποτὲ μὲν — ποτὲ δ' αὖ γυνή.

293. Recte cod. τοίνυν ἐστί. In sequentibus interloquendi vices rsonis divisæ plane ut in meo textu. Verba σάφ' ἴσθι Xanthiæ ntinuata. Liquido scriptum καλεῖς — κατερεῖς.

304. Divisim olim in quibusdam libris legebatur ἡ γέλοχος, de ineptus nescio quis Græculus mulierem commentus est, cui men Γελόχῳ fuisse tradidit. Interpretationem illam, quæ in scho- margini codicis adscriptis exstat, merito deridet Scholiastes editus.

306. Omissus hic versus in cod.

307. ὡς ὠχρίασ'. Sic recte cod. ut e Vatic. Kusterus edidit.

321. τοίνυν ἄγειν. Sic etiam hic cod.

344. Cod. φέγγεται, cum gl. καταλάμπεται. Notata in marg. ria lectio, quam mendosam esse ostendimus: γρ. φλέγεται. Seentes versus cod. exhibet, ut eos edidi, nisi quod τιμῆς v. 349. bet pro τιμᾶς.

350. λαμπάδι φλέγων. Cod. haud deterius λαμπάσι.

355. Cod. ἢ γνώμην μὴ καθαρεύοι.

366. ὑπᾴδων. Bonam hanc lectionem exhibet etiam cod.

432. In cod. scriptum Πλούτων', servato eleganti Atticismo. pone:

ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν
Πλούτων', ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ;

hil magis usitatum Græcis scriptoribus, quam verbis *dicendi*, *co- andi*, *sentiendi*, accusativum subjungere personæ vel rei, quæ jectum est sequentis verbi. Atticismum id schema appello, quia ticis fuit valde adamatum: nam Homero, Pindaro, & optimis ibusque fuit frequentatum. Sic Iliad. β'. 409.

ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.

empla quævis Comici pagina offert. Nub. 145. ἀνήρετο ψύλλαν,

ἀπόσους ἄλλοτε τοὺς αὐτῆς πόδας. Conc. 1125. φράσατέ μοι τὴν ἀποστήν, ὅπου ἐστί. Lyſ. 769. λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει, pro λέγ' ἡμῖν ὅ τι λέγει αὐτός. Latinis Comicis nihil eadem conſtructione frequentius. Sic Plautus Rud. *eam veretur, ne perierit:* pro *veretur*, ne eſt *perierit.*

437. αἴρω' ἄν. Sic etiam hic cod. cum gloſſa λάβοις ἄν.

440. Huic verſui præfixa in cod. nota χορός. Verſui 448. præfixa nota ἡμίχορος, eique Semichoro continuantur uſque ad finem omnia, ut in mea editione. Præterea in penultimo cantici verſu cod. habet, ut eſt etiam in membr. περί τε τοὺς ξένους, quæ ſincera lectio eſt. Legendi ſunt iſti verſiculi, ut eos exhibui in nota ad Pac. 375. Græculo, qui metra declaravit, quum libuiſſet canticum hoc in ſtrophen & antiſtrophen dividere, is articulum qui obſtabat deturbavit, licet hic ſalva linguæ indole non magis abeſſe poſſit, quam in Eq. v. 1074.

483. πρόσθου. Hoc verbum codd. omnes Baccho tribuunt, recte. Iſtud dicens famuli manum ſpongiam tenentem arripit, ſibique ad culum adducit. Sed neſcio an in forma verbi peccatum a librariis non ſit. Xanthias hoc ſi diceret, bonum eſſet πρόσθου, *admove tibi.* Quum autem ſit Bacchi, dicere debuiſſe videtur forma activa πρόσθες. Sequentia famuli verba, ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν παρδίαν, declarant veteres magiſtri, ἔνθα τὴν χεῖρά μου προσήγαγες, ἤγουν περὶ τὸν σπαδίκα.

502. Cod. hic quoque αἴρωμαι.

519. ταῖς αὐλητρίσι. Unam tibicinam memoraverat famula, ſaltatrices vero complures, quarum ad mentionem geſtire occepit Xanthias: πῶς λέγεις; ὀρχηστρίδες; Cur modo audita tam cito conturbat? Longe melior, & procul dubio vera eſt codicis, quem nunc verſamus, lectio: φράσον πρώτιστα ταῖς ὀρχηστρίσι.

541. οὐ γὰρ ἂν γέλοιον ἦν. Sic liquido cod. ut emendandum eſſe oſtendi. Secundo autem exinde verſu mendoſum exhibet πωῶν, ſuperſcripta cum gloſſa συνουσιάζων. Certum eſt a poëta hoc non eſſe. Vide not. ad Pac. 1138. Participio ἀναστραμμένος ſuperſcripta gloſſa, ἀναπαλλομένος καὶ ἐξαλλομένος.

560. Cod. ὃν ἐυτος αὐτοῖς ταλαίοις κατήσθιε, abſorpto a praecedenti ſyllaba articulo.

562. πἀμικᾶτό γε. Cod. πἀπιμικᾶτό γε. Gl. ut in meo ἐπιμώτατον. Compoſitum illud an alibi occurrat, neſcio: hîc per metri legem locum non habet, quum prima in μυκῶμαι producatur.

565. νὴ Δία, ταλαινα. Hæc etiam in cod. Xanthiæ tribuuntur: nec ſequuntur in eodem verſu, cauponæ.

578. Cod. perſpicue ἐκπεσυιῖται. Diphthongo ει ſuperſcriptum alterius lectionis index. Gloſſa, μετὰ τιμωρίας λάθοι. Idem in marg. ſcholion, quod jam edidi.

584. Scriptum in textu θυμῇ. Superne vero a recentiori manu μοι.

588. Archedemi illius, cui cognomen fuit Γλαύκων, ſive ob oculorum vitium, ſive alia de cauſa, meminit Lyſias in Oratione contra Juniorem Alcibiadem, p. 536.

594. Scriptum in cod. ὥστε ἱκανὸς εἶναι τὸν. Male diviſit voces Barnius: ob oculos habebat ἱκανὸς ἑαυτὸν, quod optimum eſt & Latine. Pronomen ἑαυτοῦ ſecundæ etiam perſonæ ſervit, ut nobis alias fuit obſervatum.

611. Claudicat hic verſus in quarto pede, qui pyrrhichio constat. Legi poſſit:

πλεῖστα πρωΐτι ταλάντια; — μάλ' ὑπερφυᾶ.

Id quia videmus nihil tam frequens eſſe apud Comicum, quam καὶ ἅμα, illudque καὶ ſæpe a librariis omiſſum fuiſſe, quod deprehendimus in v. 745. & 751. hîc etiam a poëta ſcriptum fuiſſe opinor:

πλεῖστα πρὸς ταλάντια; καὶ μάλ' ὑπερφυᾶ.

Minus eſt probabile librarium notiſſimum πρωΐτι in reconditius πρὸς mutaſſe. Futilia ſunt, meritoque a nobis omiſſa, quæ Kuſterus de emendatione hujus verſus indici ſuo inſeruit in voce μάλα.

625. Quæ pro hoc verſu latina dedi obſcura ſunt & pæne inepta: nec meliora dederat Berglerus. Verti debuit: *Ne, quæſo, ille eum mutilaveris; ſed, proinde ut dixi, abductum torque.* Hæc eſt Græcorum ſenſus, quem optime declarat vetus gloſſa:

μὴ δῆτ' ἔμοιγε πηρώσῃς αὐτὸν, ἀλλ' ἀπαγαγὼν αὐτὸν, οὕτως ὡς ἔφην βασάνιζε.

637. ἴδοις. Scribe ἴδῃς, quod e membr. recipere debebam. Sic est etiam in cod. quem nunc verso.

644. Ad veram lectionem proxime accedit cod. a nobis in eo tantum discrepans, quod ἀποκινήσαντ' habet: glossa, ἐκτραπέντα τοῦ καθεστηκότος.

653. ἱππέας ὁρῶ. Sic etiam hic codex.

656. Cod. βαδιστέον ἄρ' —

687. Scribe Attica cum litera ξυμπαραινεῖν, ut & codd. omnes habent & impressi, præter editionem a Burmanno curatam, quæ mihi fraudi fuit.

692. μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει. Prava scriptura hæc est. Plene in cod. εἶναι ἐν. Scribe εἶναι 'ν τῇ πόλει. Male etiam infra v. 794. excudi passus sum διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε, pro διαγωνιεῖσθαι ἔφασκε. Diphthongi ante vocalem brevem rarissime eliduntur.

730. Scholion Ms. προσελεῖν, τὸ ὑβρίζειν Ἀττικοὶ φασίν.

743. ᾤμωξε. Quod pro imperfecto aoristum dederim, id non sine auctoritate factum. In meo cod. perspicue scriptum οἴμωξε, quod monitum oportebat.

745. μάλα γ' ἐποπτεύειν δοκῶ. Sic quidem in duobus codd. scriptum esse video; sed perperam, & e librarii conjectura. In membr. & in cod. cui nunc conferendo operam do, scriptum est μάλ' ἐποπτεύειν δοκῶ. Omissum hic fuit καὶ, ut mox v. 751. ubi repositum fuit e membr. Quomodo hæc exhibeat cod. C. non recordor: penes me jamdudum desiit esse.

751. Perperam cod. hunc versum exhibet:

ὅταν λαλῶσι; — μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.

Vides καὶ hic etiam male omissum fuisse, ut in C. Sinceram optimamque lectionem dederunt membranæ, ad quem modum similes aliis in locis librariorum errores corrigendi sunt.

752. ἐγὼ, μὰ Δί' ἀλλ' — Prave ista sunt distincta, prava etiam latine conversa. Excudi debuit: ἐγώ; μὰ Δί', ἀλλ' — Referar

μὰ

Δία ad id quod tacite negatur. Elliptica est phrasis, ad hunc odum supplenda: οὐ μὰ Δία χαίρω μόνον, ἀλλὰ καὶ, ὅταν δρῶ τοῦ-, ἐκμιαίνομαι. Verterim: *Egone? non gaudeo modo, quando hoc cio: sed mehercle semen etiam emittere mihi videor.*

763. ξυντέχνων, quod nulla auctoritate reposueram, exhibet ostremus hic cod. Attica litera.

771. ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης. Sic etiam hic cod.

800. πλαισία ξύμπτυκτα. Sic liquido scriptum in cod. quod re-nendum esse jam statuimus.

807. Cod. Αθηναίοισι ξυνέβαινεν Αἰσχύλος.

809. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι φύσεις ποιητῶν. Ad-rbii vice hic est τὰ ἄλλα, & valet *præterea*. λῆρον ἡγεῖτο αὐτοὺς, mpe τοὺς Αθηναίους, περὶ τοῦ γνῶναι — Non satis accurata est ver-, quæ sic corrigenda: *præterea nihil nisi meras nugas eos cense-t in dignoscendis poëtarum ingeniis.* Salse Atheniensibus exprobrat ava judicia, quibus sæpe optimæ exigebantur fabulæ, concessa terioribus palma, quod & ipse cum alias expertus est, tum ma-me quando *Nubes* docuit.

830. μεθείμην. Sic etiam hic cod.

846. χωλοποιόν. Corrige typothetæ errorem.

857 λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει. Cod. οὐ θέμις.

874. ὑπᾴσατε. Perperam cod. sed vero propius ἐπᾴσατε, ut t in meo. ὑπὸ in compositione sæpe tantumdem valet ac πρό. Vi-primarii viri notas & animadv. ad Ammonium in ὑπάγειν. c Reiskius ὑπολαβὼν accipit in Æschinis Or. c. Timarchum p. 51.

958. κάχ' ὑποτοπεῖσθαι. Sic divisim etiam hic cod. Gl. ὑπο-ῖν, ἐάν τις εἰς αὐτοὺς τεχνάσηται, quæ expositio iisdem verbis in lgatis scholiis legitur.

963. Κύκνους. Sic excudi debuit majori litera.

989. Hos versiculos sic exhibet codex.

τέως δ' ἀβελτερώτατοι
κεχηνότες Μαμμάκουθοι.
Μελιτίδαι καθῆντο.

Estque hæc lectio maximam partem optima. Tribus in locis, ubi eosdem versus citat Suidas, ἀβελτερώτατοι præfert. Superlativo, præter alia, favet aurium judicium.

992. λεύσσεις cod. perspicue.

992. Hic cod. etiam ἐλαῶν. Licet hic οἴσει recte exhibeat cum ὅπως μὴ constructum, paulo infra, quæ imperitorum librariorum est inconstantia, habet ἀντιλέξῃς, plane solœce.

1008. Pro χρὴ cod. habet δεῖ, quæ verba sæpissime commutantur.

1009. νουθεσίας. Vocem hanc, tanquam minus Atticam, damnat Thomas M. Sed frustra est.

1018. Hic versus totus cum sequente Euripidi tributus est in cod. alter autem sic scriptus est, ut in Oxon. & Vatic.

καὶ σὺ τί δράσας οὕτως αὐτοὺς γενναίους ἐξεδίδαξας;

1028. Cod. ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τεθνεῶτος. Optimam lectionem ἡνίκ' ἀπηγγέλθη, unicus dedit codex.

1035. Recte voces in hoc cod. collocatæ: ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε. Sed ν paragogicum metri lex requirit.

1047. Conjunctim scriptum in cod. κατουνέβαλε.

1050. Eadem codicis hujus scriptura est, quæ ceterorum, quam in textu repræsentavimus. Seq. v. male habet πίνειν.

1059. τά γε ῥήματα. Istud γε, quod primi editores jam intrusere, est a mala manu, & expungendum. Non est in cod. quem nunc verso, & animadvertere debebam particulam illam non unum agnoscere codicem e tribus, quos ante excusum textum adhibui. Nullus dubito, quin absit etiam in C. cujus rursum adeundi facultas mihi amplius non suppetit. Satis sit in quatuor codd. qui nunc ad manum sunt, illam non comparere: omnes habent ἴσα καὶ τὰ ῥήματα τίκτειν. Addatur hoc exemplum iis quæ enotavi ad Pl. 1065.

1076. Cod. tria verba in infinitivo exhibet, ἀντιλέγειν, ἐλαύνειν, πλεῖν, superscripta primo glossa ἀνέπεισιν αὐτούς. Sincera est ista lectio: sed e proximo repetendum, νῦν δ' οὐκ ἐπίστανται ἄλλο, ἢ ἀντιλέγειν — Inficeta est hoc loco transitio a plurium numero ad

gularem. *Nunc autem nihil nisi obloqui, remosque non amplius ere, & huc illuc navigare temere.*

1106. ἀναδέρεσθον. Cod. ad verum proxime, ut ceteri, ἀναδέ-ον. Sed librario bene sit quod integram descripserit glossam, e qua picatus fueram verbum προφέρετε in duorum codd. textum irre-sse. Sic illa se habet: ἀνακαλύπτετε, καὶ εἰς τὸ μέσον προφέρετε.

1161. Scriptus in cod. hic versus, ut eum exhibet textus noster.

1180. λέγ' · οὐ γάρ μου 'στίν · ἀλλ' ἀκουστέα. Perperam in cod. ουστέον, neglecto eleganti Atticismo. Subobscurus est hic locus, quo plenum ad sensum aliquid deficit. Salebram transiluit Bergle-s. Ego quod maxime probabile videbatur in versione expressi. Sed ter sententiam supplet glossa codicis: οὐ γὰρ μοὐστὶ πρὶν ἀκοῦσαι ῶναι. *Non enim mihi fas est judicare prius quam audierim.* μοὐστὶ cepto pro μοι ἐστί.

1184. Plane eadem cod. scriptura, quam e membr. enotavimus.

1209. Hunc versum cum seq. cod. Baccho tribuit, ut im-essi, & C.

1258. μέμψεταί ποτε. Sic etiam hic cod. ut tres alii.

1296. Male interpunctus hic locus. Sic excudi oportuit:

τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ
πόθεν ξυνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;

1300. λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν — Sic etiam cod.

1302. σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν αὐλημάτων. Sic etiam quintus ic cod. omisso importuno καί.

1331. κελαινοφαὴς, & δύστανον in seq. v. agnoscit etiam hic cod.

1333. Cod. nec πρόσπολον, nec πρόπολον agnoscit, sed πρόμο-ν, qua voce nescio an augeri debeant lexica. Adposita glossa, ρόδρομον, καὶ θανάτου σημαντικόν.

1346. ἔτυχον. Cod. ἐτύγχανον, itidemque v. 1355. bis ἔβαλλον. . 1350. ἀποδοίμην ἂν, pro ἀποδοίμαν.

1369. τυροπωλῆσαι τέχνην. Sic optime hic cod. etiam, omisso ticulo. Gl. ἐριοπωλικῶς ζυγῆσαι.

1378. παρίστασθον. Corrige typothetæ errorem.

1374. μὰ τόν. Scholion in margine cod. δέον εἰπεῖν μὰ τὸν Δία, μὰ τὸν εἶπε μόνον. καὶ ἔστι τοῦτο ἐυλαβείας ἴδιον, τὸ πιθανεύεσθαι καὶ ἐλλειπτικῶς τοῦ ὅρκου ἅπτεσθαι. Simile exemplum eſt in Philodemi feſtivo Epigr. VIII.

πέντε δίδωσιν ἑνὸς τῇ δεῖνα ὁ δεῖνα τάλαντα,
καὶ βινεῖ Φρίσσων, καὶ, μὰ τὸν, οὐδὲ καλήν.

1381. ἐχόμεθα. Huic verbo, ut & ſupra voci ἰδού, & vocibus ἦν ἰδού v. 1390. præfixa in cod. duplex perſona ſimul loquentium Æſchyli & Euripidis.

1397. ζήτει τι τῶν. Niſi ita ſcriptum ſit in C. quod obſervaſſe non memini, lectionem hanc nullus agnoſcit cod. In membr. mendoſe ζητεῖτε τῶν. In B. ζήτει τῶν claudicante verſu. Demum in quinto cod. reperio ζήτει γε τῶν, quod ſincerum eſſe videtur.

1400. Hunc verſum, veterumque ad eum Criticorum obſervata illuſtrat Dan. Souterius in libello de Tabula luſoria & alearibus, p. 49.

1405. Cod. δύ' ἅρματ' εἰσήνεγκε.

1408. Hic cod. ut B. habet, τὰ παιδία, χ' ἡ γυνὴ, χὴ Κρισοφῶν.

1411. Male hic cod. ἄνδρες φίλοι, quod in alio nullo repereram.

1418. τοῦ χάριν. Adſcripta in cod. Plutonis perſona.

1420. ὁπότερος οὖν ἂν — Sic etiam in hoc cod.

1424. In hoc cod. ut in membr. tributa hæc percontatio Æſchylo. Melius, ut mihi videtur in B. adſcripta Euripidis perſona.

1431. Spurium verſum, quem e textu ejeci, habet hic cod.

1440. Sic ſcriptus eſt hic verſus in cod.

εἰ ναυμαχοῖεν, κατέχοντές τ' ὀξίδας.

1442. Cod. ut libri omnes ceteri, ἐγὼ μὲν οἶδα, unde ſatis liquet conſtituendum eſſe hunc locum, ut in notis declaravi.

1448. Hic cod. etiam ἴσως σωθείημεν ἄν.

1466. Hic cod. ut C. εὖ γε πλὴν ὁ —

1480. πρὶν ἀποπλεῖν. Sic etiam poſtremum inſpectus cod. Vide not. ad fragmentum XII. Senectutis.

1482. Minus eleganter etiam hic cod. μακαρίως ἀνὴρ ἔχων. In l. 782. ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι. Conc. 236. χρήματα πορίζειν εὐπο-ίτατον γυνή. Et ſic paſſim, adeo ut mirer librarios hic lapſos fuiſſe.

Periit codicis folium, quod quinque ultimos fabulæ verſus con-ebat.

IN PLUTUM.

Integra non exſtat in codice hæc fabula, nec quod ejus ſuper-ab eadem ſcriptum eſt manu. Scilicet in unum volumen compa-e fuerunt complurium mutilorum codicum reliquiæ. Verſus Pluti bentur ibi tantum 787. in trium aut quatuor diverſorum codicum llatis foliis. Octo prima continent verſus ab initio 239. eleganti anu, nec forte una eademque, ſcriptos, ſed parum emendate, quibus poſt v. 87. perſonæ amplius non ſunt notatæ, nec ullæ cibus ſuperſcriptæ gloſſæ. Sex ſequentia folia, e recentiore codice cerpta, quantum ex charta & literarum formis colligere eſt, par-i fabulæ continent a v. 179. usque ad 355. in iis ſunt gloſſæ, ad-iptæque perſonæ. Demum a v. 355. incipit antiquioris peritioris-e manus ſcriptura, qua exaratæ Ranæ & pars Nubium. Lacuna poſt v. 615. usque ad 769. a quo incipit trium quæ ſuperſunt liorum primum, quibus continetur pars fabulæ, usque ad v. 941. liqua deſiderantur.

V. 44. τῷ. Superſcripta in cod. gloſſa τίνι.

48. Inania ſunt haud ſecus ac caſſa nux, quæ ad hunc verſum notavi. Neutiquam ſollicitari debuit codicum omnium lectio δηλο-ῖ καὶ τυφλῷ γνῶναι δοκεῖ τοῦθ'. Optima eſt, modo diviſim ſcriba-δῆλον ὅτι ἐ — Græce perinde dicitur τυφλὸς δοκεῖ γνῶναι, & τυφλῷ ῖ γνῶναι, ut perinde dicitur δοκῶ μοι ποιεῖν, & δοκεῖ μοι ποιεῖν. od autem δοκεῖ temere damnaverim, id feſtinationi imputari ve-i, qua me illas notas ſcribere oportuit. Nullum enim aliud ver-

bum Comico ipsi magis frequentatur: nec illud dubitationem infert: immo eo uti solent, quum de re maxime certa loquuntur. Sic Bacchus in Ran. v. 1420. ait:

ὁπότερος οὖν ἂν τῇ πόλει παραινέσειν
μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.

id est, ἄξω, *abducere mihi decretum est.* Praxagora in Conc. v. 170. ait:

αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκα μοι λέξειν δοκῶ.

id est, λέξω, *constitutum est mihi verba facere.* Exempla passim obvia. Similem quem erraveram errorem correxi ad Lys. 1256.

51. εἰς τοῦτο ῥέπει. Sic etiam hic codex.

98. Sperabam varietatem aliquam lectionis in hoc versu me reperturum in codice, quem postremo consului: sed ab aliis nihil discrepat. Tenendum est igitur, genuinum id esse, in quod consentiunt libri omnes. Nec minus tamen certa est prosodiæ regula, quam statuit Dawesius: eam nedum labefactent contraria exempla paucissima, eo ipso, quod paucissima sunt, iis stabilitur. Similem poëtæ nostri lapsum observare est in versu deperditæ comœdiæ, Fragm. CVIII.

ἴκτινα παντόφθαλμον ἅρπαγα τρέφων.

Sed solius Etymologici fide nititur hoc exemplum. In Thesmoph. observavi versum 898.

εἰμὶ Κριτύλλα γ' Ἀντιθέου Γαργηττόθεν.

Præter hos tres nullum alium recordor senarium ineluctabili hujusmodi labe vitiatum. Hæc si in senariis sibi indulsit Comicus, quidni in dimetris jambico systemati subjectis potuerit secundam in ἀποπαγείας producere? Factum hoc in Eq. v. 940. ubi versus optime digesti sunt, ad ritum perpetuo observatum, nec quidquam mutari debet. Haud tamen mihi Dawesianæ conjecturæ venit in mentem, quin doleam nullum ei codicem adstipulari, simulque Orvillii mirer, seu potius rideam fastidium. Nullus enim est in tota hac fabula senarius, quem pro suo libentius agniturus esset poëta, quam istum,

πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ χρόνου.

Nec magis cothurnum affectat, quam iste in Lys. 1225. qui est in Atheniensis ore:

οὔπω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὄπωπ' ἐγώ.

147. ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον. Sic optime hic cod. ut ex eo legendum esse ostendi.

159. Scriptum in cod. τῇ μοχθηρίᾳ. Voluit igitur:

ὄνομά τι περιπέττουσι τῇ μοχθηρίᾳ.

Perinde dicitur περιπέττειν τὴν μοχθηρίαν ὀνόματι, & περιπέττειν ὄνομα τῇ μοχθηρίᾳ. Immo equidem reconditius hoc & elegantius judico.

170. Reponendum omnino ὁ μέγας δὲ βασιλεὺς, & v. seq. ἐκκλησία. Posterius hoc sic recte exhibent cum alibi impressi, tum Conc. 84. 387. Ad prius quod adtinet, vide loca in indice enotata.

178. In hoc etiam libro, ut in aliis omnibus, scriptum, ἡ ξυμμαχία δ' οὐχὶ διὰ σὲ —

179. Persona huic versui præfixa in cod. Χρεμ. & sequentia verba ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος famulo tributa.

203. δειλότατόν ἐσθ' ὁ Πλοῦτος, ut in Ran. 1482. μακάριόν γ' ἀνὴρ ἔχων ξύνεσιν. Ut in illo loco plerique peccarunt librarii, itidem hoc Pluti versu lapsus est librarius codicis, quem nunc verso. Scripsit enim ille δειλότατός ἐσθ' ὁ πλοῦτος.

253. ταυτὸν θύμον φαγόντες. Cave Kustero fidem habeas ταυτὸν accipienti pro τὸν αὐτόν. Ex hoc enim versu in indicem suum retulit ταυτὸς, quæ vox est plane barbara. ταυτὸν valet τὸ αὐτό. Ut τοιοῦτον & τοσοῦτο in neutro dicitur, sic ταυτὸν & ταυτό. Vide Nub. 174. Av. 400. Duplici autem genere effertur ὁ θύμος & τὸ θύμον.

286. πλουσίοις. Cod. πλουσίους, minus eleganter, nec tamen contra syntaxis legem. Quod Kusterus in Μίδας facere volebat, fecit librarius ille in πλουσίοις, duo scilicet nomina ad eundem casum reducendo, quod minime necesse est.

328. Cod. etiam ἄρην, & v. seq. οὕνεκα.

340. Cod. θαυμαστὸν ὅπως.

380. Hic versus & sequens plane in cod. scripti, ut eos edidi: ἐπὶ μὴν φίλως γ' ἄν μοι δοκεῖς — absente in altero γε. Adverbio φί-

λως ſuperſcripta gloſſa, εἰρωνικῶς τοῦτο. Participio ἀναλώσας, εἰπών. Verbo λογίσασθαι, λογαριάσαι ἡμῖν.

392. Daweſii emendationem adfirmat hic cod. in quo ſcriptum σὺ Πλοῦτον; πυῖον; ſed librarii eſt allucinatio.

427. Cod. λευθόπωλιν.

445. δεινότατον. Cod. δειλότατον, quod altero haud deterius videri poſſit. Gallice: *nous ferons l'action du monde la plus lache, ſi—*

468. τοπρῶτον αὐτή. Cod. hic etiam αὐτοῦ. Gloſſa, ἐντεῦθε, ἢ τὸ τούτου καὶ τὸ αὐτοῦ ἐκ τοῦ παραλήλου.

485. Gloſſa: ταχέως πείσισθε τοῦτο, πτηθέντες· ἢ ταχέως πάσστε τοῦτο πρός με πτηθεῖσαν. πράτλω γὰρ καὶ τὸ πωῶ καὶ τὸ πάσχω. Vera eſt prior explicatio.

514. Pro ſincero σκυλοδεψεῖν hic cod. etiam gloſſema habet βυρσοδεψεῖν: & v. 528. οὔτ' ἐν τάπητι.

559. ἰδέαν. Gl. μορφήν. Thomas M. σημείωσαι δέ, ὡς οὐδεὶς τῶν δοκιμωτάτων ἰδέαν ἐπὶ ἀνθρώπου λέγει, ἀλλὰ εἴδος καὶ ἔψιν. Ex hoc Comici exemplo falſi arguitur.

567. τοίνυν ἐν. Sic etiam eſt in hoc cod.

586. In hoc etiam cod. hic & infra v. 592. ſcriptum: κατίην ἐλεφάντῳ. Gloſſa, ἐλαίνῳ.

765. Etiamſi potuiſſet ſcribere poëta εὐαρχέλαά σε χριβανωτὸν ὑμαθῷ, nollem tamen ideo præpoſitionem expungi. Quin vulgatam lectionem ſinceram puto. ἐν apud Atticos etiam ſic ex abundanti poſitum occurrit. Vide Luciani Interpretem T. I. p. 835. Noſter in Av. 1735. ξυνεκοίμισαν ἐν τοιῷδ' ὑμεναίῳ, ubi præpoſitio abeſſe poſſit ſine ſententiæ detrimento. Ejuſd. fabulæ v. 906. abundat etiam in iſtis κλῆσον τεαῖς ἐν ὕμνων ᾠδαῖς. Alia exempla ſuppeditabit index.

777. οὐδὲν ὁ τλήμων. Sic etiam ſcriptum fuit in hoc codice a prima manu. Ab emendatore poſtmodo brevis ε in longam ω mutata fuit, ut legendum eſſe dixi. Nullibi apud Comicum ante τλήμων brevis vocalis producitur. Recte in Pace 723.

πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθαδὶ ἔξει σιτία;

779. ἀλλ' αὖ τὰ πάντα. Sic recte Hemſterhuſius e Bentleii emendatione. Male in codd. ſcriptum ἀλλ' αὐτὰ πάντα.

800. ὡς Δεξίνικος οὗτοσί. Sic liquido in hoc etiam cod. ſcriptum, perducta nomini lineola, proprium eſſe indicante, cum eadem deſſa, quam ex alio codice protulimus.

813. τοὺς σαπρούς. Cod. σαθρούς. Has voces ſæpiſſime commutari notum eſt.

824. Interlocutores hujus ſcenæ notati ſunt in codice Juſtus & Cremylus, ut apud nos. Minus bonum eſt, quod verſui 860. Chreyli, 863. Carionis præfixa ſit perſona. Verſui 864. adſcripta perſona ἕτερος συκοφάντης, ut etiam eſt in B. & in meo. Melius ceteri codd. unicum Sycophantam agnoſcunt.

826. Ut ſupra male duas voces δῆλον ὅτιη in unam conjunxerunt v. 48. hic contrario modo peccarunt, ex una duas perperam facientes. Longe melius in meo codice ſcriptum δηλονότι. *Nimirum, ut videris, e bonorum numero es.*

853. πολυφόρῳ. Gloſſa, πολλαπλασίῳ, πολλὰ κακὰ φέροντι.

855. Dubium non eſt, quin ſcripſerit poëta, ὅ τι πέπωθεν ἄφρων κακόν.

873. Verba δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ tribuit hic cod. Juſto, ut fecit etiam Cantern. Junta. Recte in Aldina & in altera Juntina, quam curavit Fracinus, continuantur famulo, ut in quatuor primum inſpectis codd. Neſcio cur in priore Baſileenſi inſerta fuerit Juſti perſona, unde recepta fuit in duas Venetas. Altera Baſileenſis, hac in re, ut in aliis fere omnibus, Fracini editionem refert. Operarum culpa aliquid turbatum fuit in Hemſterhuſii ſuper hac re nota.

878. In hoc etiam cod. ſcriptum ὁ θεὸς ἔσθ' οὗτοσί, εἰ τοὺς —

882. Aliter hunc verſum exhibet cod. numeris concinnioribus:

ἐχθὲς δ' ἔχοντά σ' εἶδον ἐγὼ τριῶβολον.

885. Huic verſui, ut & 889. præfixa in cod. Carionis perſona.

892. Scriptum in cod. μηδενός γ' ἠμπωλημένος. Sic eſt etiam in membr. nec aliter in C. ſcriptum eſſe opinor. Non temere inſerta comparet illa particula γε. Scripſerat Comicus:

διαῤῥαγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.

Librarius hîc, ut sæpe alias, ἐμπλήμενος mutavit in ἐμπεπλησμένος. Vide not. ad Conc. 56.

901. Quæ ab hoc versu Chremylo tribuimus, in cod. Justo adscripta sunt.

912. Cod. εὐεργετεῖν, ὦ — omisso pronomine.

997. ὑπειπούσης nihil aliud significat, quam προειπούσης, eandem potestatem habente in hoc composito præpositione, quam in ὑπᾴδειν, Ran. 874. nec ullam aliam significationem sententia admittit. Ineptam interpretationem retinuimus, & *subindicassem*. Verti debebat: *& prædixissem ad vesperam me venturam.*

IN CONCIONANTES.

V. 224. Parasitus in Plauti Menæchmis IV. 1. roganti mulieri, quid sibi cum marito sit agendum, respondet:

Idem quod semper, male habeas.

362. Prima in ἀχρὰς corripitur, & corripi etiam debet in derivato Αχραδούσιος. Vix credo licentiam hîc obtinere posse, quæ in nominibus propriis conceditur: proinde scribendum censuerim:

νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος, ὠχραδούσιος.

ordine sic instituendo: νῦν μὲν γὰρ οὗτος ὁ Αχραδούσιος, ὅστις ποτ' ἔστ' ἄνθρωπος, βεβαλάνωκε τὴν θύραν.

369. Claudicat hic versus, eodemque modo emendandus est, ac Lys. 742. ὦ πότνια Εἰλείθυι' —

391. ἀλεκτρυών. Articulus abesse non potest: scriptum omnino oportuit ἀλεκτρυών.

420. Scribi etiam potuit, ἢν δ' ἀποκλείσῃ τῇ θύρᾳ, ut in Solonis lege apud Lysiam, p. 359. ὅστις δὲ ἀπείλλῃ τῇ θύρᾳ, & in Vesp. 775.

οὐδείς τ' ἀποκλείσει Θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

l quod dedimus probabilius est.

838. Præstabat scribere ἐπινενησμέναι, & mox νενησμέναι; ut ib. 1203.

1020. ἀνατεί. Alia hujus adverbii exempla vide in aureo Ruhnenii commentario ad Timæi Lexicon. πάσσαλος eadem, qua hic hibetur, significatione occurrit in Automedontis Epigr. III.

1034. στεφάνην recte Kusterus accipit de corona, quæ mortuis ponebatur: vide supra v. 539. Notissimus est hic funerum ritus. t in iis quis fuerit *cribri* usus, nescio an quispiam tradiderit. Nec men idcirco depravata esse Græculi verba crediderim. Voci στεφά- notam adposuit εἶδος κοσκίνου, quia meminerat illud nomen eo nsu alicubi legisse. Sic accipi possit apud Oppianum ἁλ. δ'. 500.

περιπλήθουσα δὲ πάντῃ
πυροδόκος στεφάνη λευκαίνεται ἔνδον ἀλωῆς.

ed hoc nihil ad poëtam nostrum facit, coævosque scriptores Attis, quorum haud scio an apud ullum nomen στεφάνη *cribrum* signicans occurrat.

1081. Lege cum Atticismi, tum euphoniæ gratia, ταδὶ δέ σοι ...ητέον.

1121. ἀπέπτατο. Scribendum ἀπέπτετο.

IN NUBES.

Deest in codice initium Fabulæ, usque ad v. 251. qui primus i comparet.

V. 40. In hujus versus interpretatione latina irrepsit, meane, n typothetæ culpa, barbarismus. Excudi debuit *recasurum*. Excicere hoc mihi potuit præ festinatione, ut in notis aliquoties *infercii* rbare scripsi, pro *infersi*: quo verbo usus sum sæpicule, quia nullum aliud ad vim Gallici vocabuli accedit propius, UNE FOUR-

NUBES. Quam venuſte id adhiberi poſſit, ſciunt, qui Acta Eruditorum noſtratium legunt.

260. παιπάλη. Gl. λεπτολόγος.

272. Scriptura codicis eſt: χρυσέαις ἀφύεσθε προχέουσι. Gloſſa poſtremæ voci ſuperſcripta, ἀγγείοις.

274. τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι. Cod. Φασιῆσαι, cum gl. παρασκευάσασι.

287. Cod. μαρμαραίνουσιν αὐγαῖς, omiſſa præpoſitione. Inde lucrifacere poſſimus formam Jonicam μαρμαρέῃσιν.

296. Cod. recte τριγοδαίμονες. Schol. marg. οἱ ἄλλοι κωμικοί. οὗτοι γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτῶν ἀνθρώπους εἰσῆγον χέζοντάς τε καὶ ἕτερα αἰσχρὰ ποιοῦντας. λέγει δὲ δι' Εὔπολιν καὶ Κρατῖνον, καὶ τοὺς ἄλλους. τριγοδαίμονας δὲ τούτους καλεῖ, διότι πάντες οἱ κωμῳδοὶ τριχὶ ἐπιλείφοντο.

310. παντοδάπαις ἐν ἅραις. Sic etiam hic cod.

316. ἀνδράσιν ἀργοῖς. Gl. τοῖς φιλοσόφοις καὶ ποιηταῖς, οἱ μηδὲν ἄλλο μεταχειρίζονται, ἢ περὶ λόγων σχολάζουσιν.

317. γνώμην. Gl. ἐνθυμήματα. διάλεξιν, εὐπορίαν εἰς τὸ διαλέγεσθαι. τριβὴν, παραδεξιολογίαν. περίλεξιν, εὐπορίαν καὶ περιττότητα λόγων. κροῦσιν, ποικιλίαν καὶ σίροφὰς λόγων, δι' ὧν τοὺς διαλεγομένους σοφιζόμεθα, καὶ ἀπατῶμεν.

319. πεπότηται. Gl. μετέωρος γέγονε.

324. Male hic cod. etiam, ἡσύχως αὐτάς.

326. In cod. ſcriptum: παρὰ τὴν εἴσοδον. — ἤδη νυνὶ μόλις ἰδών.

330. ἡγούμην καὶ κακὸν εἶναι. Sic liquido cod. ut ex alio Regio B. edidi. (corrige typothetæ errorem, cujus culpa prave excuſum fuit ἡγοῦμαι.) Nec ad vocem κακὸν gloſſa ulla eſt adpoſita, nec ullum diverſæ lectionis indicium: quo magis miror, undenam oriri potuerit illa ceterorum codd. σκιάν.

331. Codicis ſcriptura eſt: οὐ γάρ, μὰ Δί', ἀλλ' ἴσθ' ὅτι — gloſſa, γίνωσκε. Præſtat vulgata lectio.

336. Cod. ἑκατοντακεφάλαι. Sic etiam eſt in meo, & in B. perperam.

344. Hic etiam cod. male, αὗται δέ γε ῥῖνας ἔχουσιν, & seq. ἄττ' ἄν σ' ἔρωμαι.

348. Plane hunc versum exhibet cod. ut eum edidimus, nisi quod ibi κᾆτα scriptum sine elisione, quod librariis solemne est.

356. τοίνυν ὦ — sic etiam hic cod.

357. Cod. ῥήξατε φωνὴν κᾄμοιγ' ὦ —

358. Cod. χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενὲς, θηρατὰ —

362. τὼ ὀφθαλμὼ παραβάλλει. Gl. ἴδιόν ἐστι τῶν ἀλαζόνων τὸ μὴ ἔχειν ἀεὶ τὸ βλέμμα ἐπὶ ταυτοῦ, ἀλλ' ἄνω καὶ κάτω κινεῖν, καὶ νῦν ἐν ἐνταῦθα, νῦν δ' ἄλλοσε μεταφέρειν.

364. καὶ σεμνὸν — Cod. καὶ τερπνόν.

372. τοῦτο γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ — Sic liquido cod. ut edidimus.

374. Scriptura codicis est: φράσον, τοῦθ' ὅ με ποιεῖ —

382. Codex hic etiam perperam οὐδέπω. At recte habet περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς. Schema est, quod vocant ἓν διὰ δυοῖν, Pl. 334. τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει, pro τῷ τάχει τῆς βαδίσεως.

384. ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας. Haud deterior, immo venustior, ob variatam constructionem, codicis scriptura, quam in B. n repertam, reponere poteram, ἐμπιπτούσας ἀλλήλαισιν. Vulgam e v. 378. repetitum est.

387. καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτήν. Transpositæ in cod. voces con- commatum anapæsticorum legem, καὶ κλόνος αὐτὴν ἐξαίφνης. equens librariorum error, editoribus sæpe non animadversus.

392. Nobis consentit in scriptura hujus versus cod. veteribus tem impressis in v. 390.

394. ταῦτ' ἄρα. Cod. ταῦτ' οὖν, quod perinde est.

395. Cod. πόθεν αὖ φέρεται;

396. ζῶντας. Gl. τοὺς πλουσίους. περιφλύει, ἐξ ἐπιπολῆς καίει.

402. τί παθών; Sic etiam cod. ut libri alii omnes. Sed superne eadem manu positum, sive emendatio sit, sive varia lectio, μα- ν. Hoc pro illo sæpissime intrusum, pravæ Græculorum interetationi ortum debere videtur.

412. Eadem vocum in cod. collocatio, quæ in nostro textu. Præfixa itidem Chori persona.

416. μήτε ῥιγῶν. Sic etiam hic cod. bene, ut edidimus.

417. ἀνοήτων. Gl. ἀφροδισίων, καὶ πάντων τῶν ἐκ μωρίας γινομένων.

423. Distincte & perspicue sic scriptus est hic versus in codice:
ἀλλ' ὅτι δῆτ' οὐ νομιεῖς εἶναι θεὸν οὐδένα πλὴν ἅπερ ἡμεῖρ.

424. τὴν γλῶτταν. Gl. τὴν στωμυλίαν.

429. Nec in hoc versu, nec in 435. particulam γε post τοίνυν agnoscit codex.

434. στρεψοδικῆσαι. Gl. διὰ στροφῆς καὶ ποικιλίας λόγων τὸ δίκαιον διαφθεῖραι.

439. Pejus adhuc ac vulgo cod. νῦν οὖν χρήσθων ἀληθῶς ὅ τι βούλονται. Est autem χρήσθων tertia dualis imperativi, qua in passiva forma utuntur Attici pro tertia plurali χρήσθωσαν. Vide Thomam M. & primarium in his literis virum, P. Wesselingium, Observat. p. 50. ubi Scholiastem ad hunc versum redarguit.

442. Scriptum in cod. ἀσκὸν δέρειν, & superscriptum ab eadem manu δαίρειν.

452. εἴ με λέγουσιν. Cod. εἴ με καλοῦσιν.

484. Vide quot diversis modis hic versus a librariis depravatus fuerit. In postremo hoc codice jam reperio: εἰ μὲν γὰρ ὠφείληταί τι μοι, μνήμων πάνυ.

540. κόρδαχ'. Gl. τὸν λεγόμενον ἰδιωτικῶς καριδὰν λέγει. τὸ δὲ εἵλκυσεν ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ εἰσήγαγε νόει. Eandem hanc glossam ex alio codice jam cum scripturæ mendis protuleram. Perperam illo verbum ἑλκύειν interpretatur, quod saltationis proprium est. Vide Pac. 328.

550. Cod. κοὐκ ἐσαῦτις ἐπεπήδησ' —

552. κολετρῶσ'. Gl. ὅ φασιν ἰδιωτικῶς κλοτζοκουποῦσιν.

553. τὸν Μαρικᾶν. Titulus est Fabulæ, quam Eupolis in Hyperbolum fecit, ut in Cleonem Comicus noster Equites. Id autem nominis per se quid significet, tradit Hesychius in hac glossa: μαρικᾶν, κίναιδον· οἱ δὲ, ὑποκόρισμα παιδίου ἄῤῥενος βαρβαρικόν.

571. ἐκκυνῶμεν, gl. τὸν ἔκκυνες κυοῦντα ἥλιον.

589. ἐπὶ τὸ βέλτιον. Male cod. ἐπὶ τὸ βέλτιστον. Proclivis librariorum lapsus in commutandis superlativis & comparativis.

604. Optimum est σιλαγεῖ, nec mutandum. Id enim ipsum fit, quod volebam, quodque a Scholiasta deceptus, imprudens sud nescivi; scilicet secunda pers. formae passivae, non vero tertia activae, quae si apud alios quosdam occurrit, Comico nostro non fuit usitata. Supra v. 286. ἀκάματον αἰθέρος ὄμμα σιλαγεῖται. Ach. 924. ἢ τῆς σιλαγεῖτ' ἂν ἐνθάδε.

634. οἱ κόρεις. Gl. ὑφ' ὧν πιέζομαι ἐπὶ τούτου καθήμενος.

639. Scholion margini codicis mei adscriptum: ἀκούσας παρ' ἕτερον ὁ Στρεψιάδης, τὸ δημοτικὸν μέτρον, ᾧ μετροῦσι τὰ σπέρματα, κοινῶς σπυρίδων, διὸ Περὶ μέτρων, φησὶν, ἔγωγε. καὶ ἐκ τούτου διεμάθε τὸν Σωκράτην, ὅτι τὰ μὲν οἰκεῖα τῇ τέχνῃ ἐπαγγέλματα ἠδύνατο. οὔτε γὰρ πενιχρὸς ἦν, οὔτε μουσικοῦς.

641. Cod. καὶ διεῖλον μέτρον, male.

642. πότερα & πότερον sæpe commutarunt librarii, in hoc promptiores, cujus rei exemplum vide ad Av. 1244. Sic πρότερον pro πότερα scriptum in cod. quem nunc verso, in v. 658.

655. ἀγριῶς. Sic etiam distincte & emendate cod. superscripta glossa ἄγροικος, quae in C. genuinae vocis locum invaserat.

656. τί δέ; cod. τί δαί; Est hoc etiam in membr. & in C. & cipi debuit.

688. οὐκ ἄμμιν ἐν ὑμῖν ἐστίν; Sic etiam hic cod. Glossa, οὐκ ἔστι τοῦτο ὑμεῖς ἡγεῖσθε;

702. συκινώσας. Gl. συναγαγὼν πάντα τὸν νοῦν σου.

728. ἐξηπτέος. Cod. ἐξυφητέος. Eadem in membr. est menda. ide quam licenter & quam imperite circa præpositiones versari erint librarii.

732. Cod. μὰ τὸν Ἀπόλλω γ', οὐ μὲν οὖν, perperam. Eadem usus clausula occurrit Av. 438. & alibi.

748. Cod. εἰσὶ δὴ νῦν μοι τοσί. sic notato accentu, & absque lo mutatae personae indicio.

754. ἀνατέλλοι. Sic etiam cod. V. seq. habet οὐκ ἄν γ' ἀποδοίην — ὅτι τιὴ δή.

757. Cod. ἀλλ' ἕτερον οὖν σοι —

758. πεντετάλαντος. Cod. hic & infra πεντατάλαντος, quæ scriptura haud deterior est. Eam agnoscit etiam cod. meus in v. 774.

761. ἴλλε. Male etiam hic cod. εἷλε, cum glossa, στρέφε.

767. ταύτην ἕωρας. Perperam hic etiam cod. ἑώρακας.

773. διαγέγραπται. Gl. ἀπήλειπται, ἠφάνισται.

783. ἄπερρ'. Cod. ἄπελθ', manifestum glossema.

786. Cod. hic etiam, ἐπεὶ τί νῦν πρῶτον — Jam vero mihi de genuina lectione constat: scripserat Comicus:

ἐπεὶ τί νῦν δὴ πρῶτον ἐδιδάσκου; λέγε.

Librariorum culpa in quatuor Regiis δὴ excidit. Valet autem νῦν δὴ, auctore Hesychio, idem quod ἄρτι, *dudum*, *modo*. Occurrit cum aliis locis in indice notatis, tum Lys. 327. Estque istuc id ipsum, quod sententia flagitat. Verti debuit: *Nam dic mihi, quid erat primum, quod modo docebaris?*

799. εὐσωματεῖ γὰρ — Refertur istud γὰρ ad suppressam sententiæ partem, quam supplet glossa: ναὶ, ἄκων ἐπιτρέπω.

811. Perperam hic locus distinctus est. Sic interpungi debuit:

σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου,
καὶ φανερῶς ἐπῃρμένου,
γνοὺς, ἀπολάψεις ὅτι πλεῖστον δύνασαι,
ταχέως· φιλεῖ —

Ordo est enim σὺ δὲ ταχέως ἀπολάψεις ὅτι πλεῖστον δύνασαι ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου, καὶ φανερῶς ἐπῃρμένου, γνοὺς οὕτως ἔχοντα αὐτόν. Quæ sequuntur rationem reddunt, cur id celeriter fieri debeat: istudque ταχέως in versione suo loco exprimi debuit. *Tu vero hominis attoniti, & palam spe elati cognito ingenio, eum attonde, quam plurimum potes, & quam celerrime. Solent enim fere hujusmodi res immutarier.* Fraudi mihi fuit editio Bergleriana, in qua mutata fuit distinctio. Illam autem, quam supra posui, exhibent codd. omnes, idque admodum perspicue, & juxta eampse locum interpretatur

etatur Scholiastes. In postremo hoc etiam cod. scriptum ἀπολάψεις. lossæ: ἐκπεπληγμένου, ἐξεστηκότος καὶ ἄγαν προθυμουμένου. ἐπῃρμέ-, μετεώρου καὶ ἑτοίμου πᾶν ποιήσειν ὃ ἂν κελεύῃς. ἀπολάψεις, ἀπο-ρδησον. Scholion: οἱ λέγοντες τὸ γνοὺς, ἀντὶ τοῦ αἴσθησιν λαβὼν, ι τὴν γενικὴν συντάξωσι, ληροῦσιν. ἔστι γὰρ αὕτη ἡ γενικὴ πρὸς τὸ πολάψεις, οὕτω· σὺ δὲ ἀπολάψεις καὶ ἀποκέρδησον ταχέως ὅτι πλεῖστον νασαι ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπῃρμένου. εἶτα ὕστερον ταγάγῃς τὸ γνοὺς, ἀντὶ τοῦ, οὕτως ἔχοντα αὐτὸν νοήσας. ἔστι δὲ τὸ πολάψεις ἐνταῦθα ἀντὶ προστακτικοῦ. δείκνυται γὰρ ἐκ τῆς κατασκευῆς, ι τοῦτο αἱ Νεφέλαι αὐτῷ ἐπιτάττουσιν.

855. Cod. ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους τῶν ἐτῶν.

857. καταπεφρόντικα. Gl. τοῖς φροντισταῖς ἀφῆκα.

878. In codice meo & in membr. scriptum παιδάριον ὂν τυννου-ί. In eo quem nunc postremum adhibeo, παιδάριον ὂν τυνουτοί. B. παιδάριον τυννουτοὶ, omisso participio. Quid in C. reperiatur, servare non memini; verum probabile est in eo participium esse utrum. Quod ex impressis retinui, ὢν, ab emendatore esse vide-r: nec tamen necessaria erat illa emendatio. Hic enim utrovis nere participium illud perinde efferri potest. At genuinum est νουτοὶ, quod præfert etiam Vat. Cod. τυννοῦτον & τυννοῦτο in neu-o dicunt Attici poëtæ, ut ταυτὸν & ταυτὸ, τοσοῦτον, τοσοῦτο. In is ν paragogicum est, poëtisque maxime, ubi producta syllaba us est, commodum est, solutæ etiam orationibus scriptoribus ob phoniam. Sed τυννουτονὶ accusativus est singularis masculini gene-, nec video, cur id in neutro perpetuo adhibuerint, nam sæpe currit, quum nulli usui esse possit, quem non æque præstet altera rma τυννουτοί. Proinde lectionem illam, ut meliorem recipiendam e censeo, παιδάριον ὂν τυννουτοί.

884. Hic versus in contextus serie, suo loco & totidem literis iptus legitur in cod. ut eum exhibui.

886. μαθήσεται. Gl. γνώσεται ὅντινα δεῖ μαθεῖν.

891. ὅποι. Cod. ὅπη. Sic supra 858. πῇ τέτροφας. Meus etiam

hic & B. præferunt ὅπη. Sunt autem ista verba ex Euripidis Telepho desumta, unde locum profert Scholiastes:

ἴθ' ὅποι χρῄζεις· οὐκ ἀπολοῦμαι
τῆς σῆς Ελένης οὕνεκα.

Pronomen σῆς male omissum fuit in Musgravii editione.

897. διὰ τουτουσί. Schol. διαβάλλει τοὺς Αθηναίους, ὡς ἀδικῶς χαίροντας, τὸ δὲ δίκαιον παρορῶντας.

947. Comma in fine hujus versus poni debuit, non punctum.

965. κριμνώδη. Gl. ψυχρότατα, quæ interpretatio ad κρυμνώδη refertur, & hanc veram esse lectionem censeo.

976. Eodem modo hunc versum exhibet cod. ac ceteri Regii.

991. μισεῖν ἀγοράν. Gl. ἐνταῦθα γὰρ οἱ πανοῦργοι διατρίβουσι. βαλανείων ἀπέχεσθαι. Gl. πάνυ γὰρ οἱ πόρνοι λουτροῖς ἐχρῶντο.

993. Hic etiam cod. θωκῶν, & v. seq. κακουργεῖν.

995. Codicis scriptura hæc est: ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλεις ἄγαλμ' ἀναπλάσσειν. Verba τῆς αἰδοῦς ἄγαλμ' glossa exponit: ἡ αἰδὼ περιφραστικῶς. postque τύπον ἐργάσεσθαι. His abunde confirmatur nostra lectio.

996. Cod. εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάγειν. Gl. ἑαυτόν.

1005. ἀποθρέξεις. Cod. ἀποθρέξῃ, forma media, quam in futuris adamant Attici.

1007. σμίλακος etiam in hoc cod. scriptum.

1025. Copulam habet hic cod.

1028. Scriptura codicis: εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότ' ἐπὶ τῶν προτέρων, omissis vocibus ἡνίκ' ἦς, quas ignorant etiam membr. & meus.

1035. ὑπερβαλεῖ agnoscit hic cod. in quo scriptum ὑπερβαλῆ. Quippe ubique in eo Attica terminatio ει pro ῃ obliterata est.

1036. καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπιγόμην. Sic liquido, ne uno quidem desiderato apice, scriptum legitur in cod. quod ita emendatum nullus alius exhibuerat.

1046. Cod. δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα. Gl. μαλακίας γὰρ αἴτιον.

1047. Concinnius in hoc cod. εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν —

vocum collocatione ceteri non consentiunt codd. Namque in embr. scriptum: εὐθὺς γάρ σε μέσον λαβὼν ἔχω γ' ἄφυκτον.

1065. Cod. Τπέρβολος δ' οὐκ ἐκ τῶν λύχνων.

1067. τὴν Θέτιν δ' — Cod. τὴν Θέτιν γ' ἔγημε.

1083. πιθόμενος. Cod. πειθόμενος. Similem in hoc codice, aliisque quibus usus sum, errorem sæpissime deprehendi, nec eum observare, ubicunque obviam fuit, utile duxi. At mihi persuasum est, ultis in locis, ubi utramque formam metrum admittit, sinceram ipturam imperita librariorum audacia immutatam fuisse.

1101. ἡττήμεθ' ὦ κινούμενοι. Sic etiam hic cod. Participio superscripta gl. συνουσιαζόμενοι. Sequentia Justo Oratori continuata a rario cod. Postmodo recentior manus v. 1102. atramento præfixit eam φειδ. Prior librarius personas ubique notavit minio.

1105. τί δῆτα; πότερον τοῦτον — Melius hic cod. πότερα, quod cipiendum. Seq. v. cod. a prima manu τὸ λέγειν, sed emendam σοι.

1113. Duo versiculi in hoc cod. Phidippidæ continuati, hac riptura: χώρει νῦν. οἶμαι δέ σοι —

1124. αἵ τ' ἄμπελοι. Comma positum in cod. post illa verba, etiam in B. & in meo, in quo sequenti verbo ἀποκεκόψονται perscripta glossa ἀφ' ἡμῶν.

1153. Cod. κἂν παρῶσι, ut vulgo, male.

1156. τἀρχαῖα. In scriptura & in glossa consentit hic codex m meo.

1162. ἐχθροῖς ἀνιαρός. Cod. ἐχθροῖς βλάβη, quod non minus num est. In meo voci ἀνιαρὸς superscriptum interpretamentum βλαβερὸς, quod alteri illi convenit apprime. Nempe glossator dore voluit substantivum βλάβη positum esse pro adjectivo βλαβερός. x dubito, quin genuina illa lectio sit. ἐχθροῖς ἀνιαροὶ legitur in . 561. ubi secunda in ἀνιαροὶ corripitur, quæ juxta metricum Schostem hic produci deberet. Sed in metrorum enarratione persæpe gatur. Versus hic melius erit dimeter jambicus.

1181. Eadem in hoc codice lectio, quæ in ceteris.

1199. Hic cod. etiam ὅπως τάχιστα. Schol. in margine: τοῦτο οὕτω συντάξεις· ὅπως τάχιστα ὑφιλοίατο καὶ λάβοιεν τὰ πρυτανεῖα, διὰ τοῦτο προυτίνθευσαν καὶ προὐλαβον ἡμέρᾳ μιᾷ. δεκοῦσι γάρ μοι πυθῶ, ὅπερ οἱ προθέονται. ἐποίησε δὲ τὴν σύνταξιν ἀσαφῆ τῷ προτάξαι τὸν κατασκευήν.

1203. Hic etiam cod. νενημένοι.

1225. Strepsiadis verba in codice scripta & distincta plane ut ea edidimus, cum glossa e codice meo jam prolata.

1227. In fine hujus versus scripserat librarius voces τὸ χρής, tanquam ad textum pertinentes: postmodo erasæ fuerunt, ita tamen ut vestigia adhuc appareant. Sequens versus autem sic scriptus est: μὰ Δί', οὐ δῆτ' οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο.

1246. ἀποδώσειν μοι δοκεῖ. In cod. scriptum, ἀποδώσειν σοι δοκεῖ μοι.

1247. Cod. ὑπαιτῶν.

1250. Scriptus in cod. hic versus, ut eum edidimus.

1254. ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι. (corrige typothetæ errorem, qui male excudit τοῦθ') Sic primo scriptum erat in cod. unde, erasis aliquot calami ductibus, factum fuit καί τοι γ' ἴσθ'.

1285. Optime in hoc etiam cod. distinctum, ut in membr. ἀλλ' εἰ σπανίζεις, ταῤγυρίου —

1299. Scriptura cod. ἄξεις. ἐπεὶ ἀλῶ. Gl. συντρίψω.

1301. Cod. ἔμελλον ἄρα σε κινήσειν ἐγώ. concinna vocum dispositione. Sed σε inter lineas a secunda manu additum. Scriptum primo fuerat ἄρα κινήσειν σ' ἐγώ. Litera σ erasa fuit.

1325. E vulgaribus libris remansit hîc, quod factum nollem, prava lectio, ἀμύνατέ γ' ἐμοὶ, quam ex antiquis agnoscit nullus sive calamo, sive typis descriptus. In membr. scriptum admodum perspicue, ἀμυνάθετέ μοι. In meo levi cum menda ἀμυνάθετι. Sic etiam primo scriptum fuerat in eo quem nunc verso; sed alterum α emendatrix manus in ε mutavit. Glossa βοηθήσατε. Sinceram lectionem primariæ editt. exhibent, typothetarum ignorantia paullisper obscuratam. Nempe vocem male divisêrunt: ἀμυνάθ τέ μο.

ecte tamen expreſſam eam video in minore Batava anni 1624. o magis miror Kuſterum invexiſſe ἀμύνατέ γ' ἐμοὶ, quæ ſane uci non eſt emendatio. Id tamen, Farreano licet abnuente oralo, retinuit Berglerus: ſed errorem Kuſterus in indice agnovit. ide Heſychii interpretem ad gloſſam, ἀμυνάθειν, ἀμύνειν, βοηθεῖν.

1347. Pejus adhuc ac vulgo cod. εἰ μή τῳ πίσοιθ' —

1354. φράσω. ἐπειδή. In unam ſyllabam coaleſcunt ω ε. Excudi iam potuit ut in plurimis eſt editt. φράσω. 'πειδὴ —

1367. ἀξύσλατον. Sic, ut edidimus, in codice ſcriptum.

1371. Perperam etiam hic cod. ἦσιν Εὐρ —

1373. Cod. κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηντεχόμην.

1375. Cod. ἠριδόμιθ'. Secundæ ſyllabæ ſuperſcriptum ab alia manu ω. In præc. v. pro κἄτ' ἐντεῦθεν, quod metrum flagitat, in tuor codd. ſcriptum κἀντεῦθεν. In ſolo C. ſinceram lectionem peri.

1379. ἐνδίκως γάρ. Poſtremo inſpectus cod. ut & meus & B. δίκῃ γ' ἄν. Non male γ' ἄν. Subauditur enim τυφθείης.

1382. πιεῖν ἐπίσχον. Cod. meus παρίσχον, e gloſſemate. Schon: οὐ μόνον ἐπίσχω τὸ κωλύω, ἀλλὰ καὶ τὸ δίδωμι. ὥσπερ γὰρ οὐδὲν ρὸν ἐστὶ τὸ παρίσχω, τὸ δίδωμι, ἢ παρά σοι ἔχω τι, οὕτω καὶ ἐπίσ ἀντὶ τοῦ ἐπί σοι ἔχω τι. ἡ γὰρ παρὰ καὶ ἡ ἐπὶ ταυτοσημαντά ἐστα. ostremo inſpectus cod. ut ceteri omnes, habet εἴποις.

1385. Pro compoſito cod. ſimplex habet ἔσχων, & in ſeq. v. pulam etiam omittit.

1396. Veram hujus verſiculi lectionem certiſſima emendatione ſtitui. At in præcedente mallem λάβοιμ' ἂν οὐκ, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐμεῖν. Sic enim ſolet negatio geminari.

1407. ἵππων τρίφιλον τέθριππον. Sic etiam hic cod.

1408. μίτειμι. Gloſſa, μετελεύσομαι.

1412. Codicis ſcriptura: τύπλειν τ', ἐπειδήπερ τοῦτ' ἐστὶν οὐκεῖν τύπλειν.

1415. Voces τιὴ δὴ in cod. non comparent.

1418. Scriptura codicis: εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας, ἢ τοὺς νεωτέρους τι κλάειν.

1431. Cod. κἀπὶ ξύλου καθίζεις.

1442. Codicis scriptura: πῶς δή; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ὠφελήσεις. Et sic quidem ex emendatione: nam primo scriptum fuerat ὀφελήσεις.

1443. In cod. τυπτήσω. τί φῄς σύ; omissis duabus voculis, quæ repeti debebant. Librariis solemne hoc esse ostendi. Hinc etiam liquet, vocem δῆτα, quæ antea legebatur, nihil aliud esse quam scieli στοιβήν.

1456. Eadem hujus versus scriptura quæ in C. D. Glossa ad τότε, ὅτε τὴν ἀρχὴν προσῆλθον ὑμῖν.

1458. ἑκάστοθ' ὅταν τινά. Sic tres codd. In eo quem nunc verso, ut in B. ἑκάστοτ' ἄν τιν' οὖν.

1462. ᾧ μοι. Sic etiam hic cod.

1464. ὅπως — ἔλθ' — Ordo est: νῦν οὖν, ὦ φίλτατε, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ', ὅπως ἀπολεῖς Χαιρεφῶντα καὶ Σωκράτην. Vides particulam ὅπως etiam *ut* finale significantem, quandoque cum futuro indicativi construi. Sic Ran. 1120. ἐπὶ τοὺς προλόγους τρέψομαι, ὅπως βασανιῶ. Vesp. 528. Eodemque modo quin ἵνα construatur legitime, nulla est dubitandi ratio. Bonam quam dedi lectionem, solus e codd. quos adhibui, meus agnoscit juxta Aldinam edit. In tribus aliis scriptum est: ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ ἐλθὼν, οἵ σε — In B. ut in edit. Bern. Juntæ, ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθὼν, οἵ σε — Juxta has lectiones ὅπως penderet a suppresso verbo ποίησον, aut simili. Sed eas falsas esse metri ratio, cui adversantur, ostendit.

1468. καταιδέσθητι Πατρῷον Δία. Vacillat metrum. Nullibi apud Comicum occurrit πατρῷος prima producta. Scribendum invitis etiam codicibus: καταιδέσθητί γε Πατρῷον Δία. & sic venustas etiam huic loco accedit, ex repetitione particulæ γε in seq. versu: ἰδού γε Δία Πατρῷον.

1470. Scriptus est hic versus in cod. plane, ut eum exhibuimus, nisi quod post tertium ἔστιν fulcrum omisit librarius, οὐκ ἔστιν, ἐπεὶ —

1477. διὰ Σωκράτην. Sic etiam in hoc cod. ſcriptum.

1487. κἄπειτ' ἐπαναβάς. In cod. omiſſa præpoſitione, κἄπειτ' ναβάς.

1489. Verſus hic in B. plane omiſſus eſt. In poſtremo & in eo loco ſuo motus eſt, & ante verſum 1488. poſitus. Recte collocati ſunt in membr. & in C. duo illi verſus, eo, quem exhibuimus, ordine. Perperam in poſtremo cod. pro ἐμβάλῃς ſcriptum βάλλοις.

1492. Cod. κεἰ σφρόδρ' εἰσ' ἀλαζόνες.

1500. μὴ προδῷ. Gl. θραυσθεῖσα.

1506. Cod. τί γὰρ μαθόνθ' ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεούς;

1507. ἐσκοπεῖτε τὰς ἕδρας. Gl. στηρίξεις. Ceteri codd. habent ν ἕδραν, quo refertur gloſſa in meo τὴν στήριξιν. Numerum pluram prætulerim.

IN AVES.

V. 24. μὰ Δία mendoſum eſt. In affirmatione Comicus nunquam adhibet μά. Particulas illas μὰ & νὴ a librariis ſæpiſſime fuiſſe commutatas, obſervavi pluribus in locis, dudumque in hoc ſupplemento ad Ran. 41. Invitis etiam codd. legendum.

οὔ· ταυτὰ κρώζει, νὴ Δία, νῦν τε καὶ τότε.

, quem verſio noſtra exprimit, ſenſu. Fefellit interpolatorem gatio verſus initio, quicum μὰ Δία conjungebat, contra ſentenm, quæ ita perſpicua eſt, ut in codd. etiam B. C. poſt οὔ ſic centu notatum, diſtinctionem poſuerint librarii, de ſermonis proetate alioqui parum ſolliciti.

147. ἔωθεν. Hæc eſt conſtans codd. omnium lectio, quam hibuerunt primi editores, Aldus & Bern. Junta. Inepte Ant. acinus invexit ἔσωθεν, quod plane nihili eſt. Iſtam depravationem i amplexi ſunt, non perſenſere venuſtatem illius ἔωθεν, quod

Græce tantumdem valet, ac in vernaculo noſtro ſermone *un beau matin*. ἵνα ἡ Σαλαμινία ἀνακυλίεται ἔωθεν ἄγουσα κλητῆρα τινά. *Or par un beau matin on verra arriver la Salamine portant un huiſſier chargé d'aſſignations.*

167. ἦν ἔρῃ. Preſſius & ad Græca propius, nec minus eleganter verti poterat: *en illic apud nos de inconſtantibus illis, quæ volitare dicimus, ſi quæras* —

368. ξυζυγινίς. Sic libri omnes: nec ulla cauſa eſt cur mutemus. Tamen quia forma contracta Atticis uſitatior, cui metrum hic non reluctatur, ſuſpicari quis poſſit ſcripſiſſe poëtam ξυζυγινῆ.

514. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων. Imprudens non animadverti metrum labaſcere, quod rite ſuffultum eſt in A. inſerta particula γε. Scribe ad codicis fidem, quæ hic alioqui requirenda non eſt, ὃ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἁπάντων.

538. Scribendum κεντρείων, ita flagitante metro. Infinitis in nominibus deſinentibus in εως, εια, ειον, Attici ε diphthongi eximunt; ſed tum quod remanet ι breve eſt, ut in ἱερία, βάκχος, ὀπλάριον, ὀρνίθιος. Proinde κεντρίων, cujus uſus, ubi correctam ſyllabam metri lex flagitat, hic pro κεντρείων ſtare non poteſt.

565. Vocem πυρούς in duobus continuis verſibus repeti, longe eſt ineptiſſimum, ubi ſingulis diis ſingulæ contribuuntur aves, quarum unicuique diverſum quid offerendum eſt. In alterutro verſu vocem illam πυρούς ab oſcitante librario pro ſincera alia ex altero verſu repetitam fuiſſe, ſtatim quivis deprehendere poteſt. Aio in priorem verſum male eam intruſam fuiſſe. φαληρίδι avi, quam Boeotus in Ach. 875. e ſua dialecto φαλαρίδα appellat, quid apud nos Gallos ſit nominis, haud ego dixero. Adeat naturæ peritos qui id ſcire volet. Sed quia Veneri conſociatur, laſcivam eſſe oportet, cui proinde nihil magis offerri convenit, quam κριθάς, *hordea*, quia id nomen ambiguæ ſignificationis eſt, unde more ſuo jocum captat Comicus, gratam Veneri mentulam innuens. Præterea in alimentis avibus præbendis ſic junguntur κριθαὶ & πυροὶ, cum alibi, tum mox v. 621. Vapulent ergo librarii, & quamvis ringatur, ſi quis illorum

patronus exorietur: tu vero, candide lector, meo periculo repone:

ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

Est aliud quid in hoc versu facetum, quod interpretibus ne suboluit quidem. Neptuno sacrum fit ove, Herculi bove, Jovi ariete. Quid ita? Nullane victima Veneris aram imbuet? *Si quis Veneri immolet.* Quid? Id ipsum quo secreta celebrantur orgia, cujusque significatio latet in sequenti κριθάς. Ne credas alius cujusvis hostiae poëtam hic meminisse. Ego nihil praeterea mutari velim, tametsi facilis ratio est, qua omnia examussim exaequentur, & sibi congruant. Necesse non est verbum θύειν utroque in membro adesse, ut nec repetitur versu abhinc secundo. Proinde legere possis:

ἢν Ἀφροδίτῃ χοῖρον, κριθὰς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.

Sed nec ipse hoc valde probo, & jure quis objiceret:

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ Ἀφροδίτῃ θύεται.

689. τοῖς αἰθερίοις. Corrige typothetae errorem.

799. Φύλαρχος. Minus bene redditum in versione *Tribus praefectus.* Munus militare hic notat id nomen. Verti debuit: *creatus est Equitum Tribunus, deinde Magister, deinde* — Φύλαρχοι Athenis appellabantur equestrium turmarum praefecti, quae decem erant, una ex qualibet tribu. Vide Pollucem I. 128. & VIII. 94.

1052. καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς. Nescio an bene sit hoc graecum. Exemplum desidero. Genuinum esse opinor καὶ γράφομαί σε. Graece dicitur γράφομαί σε μυρίας δραχμὰς, vel γράφω σου μυρίας δραχμάς. Scribere potuit Comicus: ἀπολῶ σε καὶ γράφω δραχμὰς σου μυρίας. Sed probabilius est γράφομαι in γράφω mutatum fuisse librarii temeritate.

1078. ἢν δὲ ζῶντα ἀγάγῃ. Durus est hiatus, cujus nullibi similem apud Comicum reperias. Repone audacter ζῶντ' ἀναγάγῃ.

1115. ὥσπερ ἀνδριάντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μίμην ἔχῃ. Foede corruptum est hujus versus metrum. Nihil variant codd. nisi quod in membr. pro ἔχῃ scriptum est ἔχοι, frequenti harum terminationum, maxime in versuum fine, permutatione. Librarii culpa perspicue hic peccatum est. Poëtae manum non male restituere mihi videor, legendo:

ὥσπερ ἀνδριάντες. ὑμῶν δ' ἤν τις οὐ μίσπυ ἔχῃ.

1131. Fractis fœdum in modum pedibus incedit hic verſus, cujus in ſecunda ſede ſpondeus eſt. ἑκατοντόργυιον fere dant libri omnes, quod tamen eſt mendoſiſſimum. Metricarum etiam legum imperitis, ex ipſa vocabuli ſignificatione, id ſtatim ſubolere poſſit. Vides enim in nuntii hujus narratione, ut omnia in magnitudinem ſint exaggerata. Urbem quam prædicat, Babylone aut Ecbatanis minorem credi nolit. Jam vero quis adeo ineptus ſit, ut tantæ urbis mœnium ambitum centum tantum ulnarum eſſe dicat? Miſerrimi cujusvis pagi ambitus amplior eſt. Pro *ulnis* pone *jugera*, & ſic ſatis apte omnia congruent:

ἑκατοντάγυιον. ὦ Πόσειδον, τοῦ μάκρους.

Si ſoli metro conſultum vellem, id perfacile fieri poſſet. Nam duo codd. B. C. habent ἑκατονταόργυιον. ὦ Π. unde proclive eſt ſenarium concinnare ſuis abſolutum numeris, exemto vocandi adverbio:

ἑκατονταόργυιον. Πόσειδον, τοῦ μάκρους.

Sed mihi non placet exigua ulnarum menſura. Emendatione, quam primo loco poſui, vix quicquam certius eſſe opinor.

1218. Hic verſus totidem verbis exſtat ſupra 192. Neutro in loco inſititius videtur. Vide not. ad Ach. 436.

1328. πάνυ γὰρ βραδύς τις ἐστὶν, ὥσπερ ὄνος. Sic ſcriptus eſt hic verſus in membr. ut eum exhibent impreſſi. At longe melius duo alii codd. τις omittunt, quod quia plerumque ſic abundans occurrit poſt adjectiva nomina, haud ſine quadam venuſtate, multum ſapere ſibi viſus eſt librarius, qui id de ſuo inſerſit. Sed iſti elegantiæ non hic eſt locus: metrum enim peſſum dat illa vocula. Obſerves velim in hoc cum Choro diverbio, verſus omnes eſſe jambicos, nec ullum ultra dimetrum aſſurgere. Eſt vero hic verſus etiam dimeter, ut 1325. aliique. Repone itaque, ut eſt in B. C.

πάνυ γὰρ βραδύς ἐστιν, ὥσπερ ὄνος.

1538. ὥσπερ κεραμεύει. Sic ſcriptum in C. Membr. vero & B. habent κεραμεύει, quod in Vat. etiam codice repertum Kuſtero præplacuit. Vulgatum ego retinendum eſſe duxi, & ſincerum puto. Sane eſt eum

αὐτῶν. Verbum hoc proximo ſubſtantivo aptum eſt, quod ſufficit: ſi aliis minus convenire videtur, alia verba eis cognatiora ſubintelligenda ſunt. Notiſſima eſt figura, quam illuſtravit Orvillius abunde in Commentario ad Charitonem p. 395. Non minus recte & facete Baſilea dicitur & *fulmen* & *conſilia* & *leges*, aliaque πραμνεῖν, quam Cephalus ille in Conc. 253. *civitatem*.

ἀλλὰ καὶ τὰ τρυβλία
πακτοῦς πραμνεῖν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

τραμνεῖν a ſciolo arceſſitum fuit e v. 1542. Jocus eſt in paronomaſia πραννὸν πραμνεῖν.

IN VESPAS.

V. 8. Mendoſiſſime hic verſus expreſſus, partim mea, partim typothetæ culpa eſt. Excudi debuit:

ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς, ἐτεόν, ἢ κορυβαντιᾷς;

In interrogatione ſemper eſt ἐτεόν. Proinde ſcribendum ἀλλ' ἦ, *num*, & interrogationis ſignum in fine ſententiæ poni debuit. Ad has minutias editores non magis quam librarios adtendiſſe haud mirum eſt: bene tamen Berglerus verterat, a quo diſceſſiſſe nollem: *Numquid inſanis, aut Corybantum more furere incipis?*

129. Berglero venerat in mentem ad hunc verſum reſpexiſſe Euſtathium in Commentario ad Iliad. p. 811. l. 40. καὶ πλίνθους δὲ ἦσαν ὑπτιοπλίνθες τινές. Κόροιβος οὖν τοιαύτας ἔχων, ἀνεβιβάζετο πλινθικῶς διὰ τῶν τοίχων. Proinde apud Comicum legendum eſſe credebat:

ὁ δ', ὥσπερεὶ Κόροιβος, αὐτῷ πατθάλους
ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλετο.

Emendationem illam, quam egregiam appellat Burmannus in præfatione ad Ariſtophanem Bergleri p. 7. ſeu potius conjecturam, auctor ipſe poſtmodo futilem eſſe agnovit, cujus in notis ad Veſpas ne

verbo quidem meminit. Comicus si alicubi Corœbum nominavit, eum non tanquam *furem*, sed tanquam *insanum* traduxit. Suidas e Scholiaste ad Ran. 1021. Κόροιβος, μωρός τις μετρῶν τὰ κύματα. ὁ Βουταλίων, καὶ Κόροιβος, καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. Αριστοφάνης. Insani illius Corœbi, cujus nomen cuivis stulto designando in proverbium cessit, meminit Lucianus cum alibi, tum in *Philopseude* pag. 32. ubi in scholiis de eo narratur ridicula historia, ut mulier, quam post nuptias nondum attigerat, eum induxit ut mariti fungeretur officio, quod de Margite refert Eustathius in extremo Commentario ad Odyss. κ'. Si ista ætate fur insignis fuisset *Corœbus* appellatus, cujus hic meminisse voluisset Comicus, nomen absque articulo non extulisset. Dixisset ὁ Κόροιβος, ut v. 1178. ὁ Καρδοπίων. Maneat itaque κολοιὸς, cujus similitudo non attingit verbum ἐνέκρουσεν, sed ἐξήλλετο, hac sententia: ὁ δὲ ἐγκρούσας αὐτῷ παττάλους εἰς τὸν τοῖχον, ἐξήλλετο, ὥσπερεὶ κολοιός.

152. πίεζε νῦν σφόδρα. Sic in duobus codd. scriptum. In principibus editt. erat πίεζέ νιν σφόδρα. Tragicis usitatum νιν, Comicis non item. Ant. Fracinus edidit πίεζέ νυν σφόδρα.

162. ἔκφερέ με. Sic quidem codd. sed, ut opinor, perverse. Aliena est ab hoc loco significatio verbi ἐκφέρειν. Dixerat supra Philocleo:

τί δράσετ'; οὐκ ἐκφρήσετ', ὦ μιαρώτατοι;

hic vero procul dubio scripserat Comicus:

ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρει με, μὴ διαῤῥαγῶ.

Scripsit forte librarius quispiam ἔκφρεε, unde inversis literis factum fuit ἔκφερε.

260. Græcorum sensus pessime in versione redditus. ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον, valet *quatuor ad summum abhinc diebus*. Qui in lucernis putres concrescunt fungi pluviam impendentem indicant; sed nemo unquam ex eis conjecturam fecit, quot continuos dies imber decisurus sit. Verti proinde debuit: *& mirum, ni quatuor ad summum cis dies necesse fuerit Jovem pluere.*

351. In fine hujus versus signum interrogationis poni debuit.

384. Satis probabile est verbum ἔσθαι olim in hoc versu fuisse, librarii negligentia excidisse. Redigit mihi in memoriam hic error eum similem in Lysistrata versum toto pede defectum, ad quem litus sum conjecturam meam proponere, non ita certam quidem, e tamen forte contemnendam. Est illius fabulae 1109. ubi legi dit: ἄγανὸν, γλαφυρὸν, πολύπειρον.

418. Manifesto vitio laborat hujus versiculi metrum. Tetrame- est pæonicus e solis creticis constans, ut & sequens: unde li- et 1° mendosam esse codicis B. lectionem, ὦ πόλι, καὶ —— versum in tertio pede claudicare, qui dactylus est. Haud procli- est divinare, quid poëta reliquerit: forte καὶ Θεώρου δυστυχία. rsus 428. & sequens sunt etiam tetrametri pæonici.

476. Perperam digesti sunt hi duo versus. Uterque pæonicus. : prior, ut præcedens, trimeter: posterior, dimeter. Proinde divisos eos oportuit:

πράσπιδα δίμματον, τὴν δ' ὑπὴ-
νην ἄκουρον τρίφων.

rsus 465. ut antea legebatur, erat etiam trimeter pæonicus. Non luctabor, si quis veterem scripturam retineri malit.

487. Hunc versum pessum dedit librariorum imperita temeritas, ripserat procul dubio poëta:

ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυφανίδα κατοβάλῃ.

rsum dimetire, & tetrametrum pæonicum esse deprehendes suis solutum numeris. Tetrametri pæonici catalectici nulli sunt, si bene mini, apud Comicum.

526. Philocleonem alloquitur Chorus. Vel pronomen σε subditur; vel, quod probabilius mihi videtur, scriptum oportuit:

νῦν σε, τὸν ἐκ δημιτέου.

mmvero nullus est hic locus particulae adversativae δέ. In cod. B. iptum νῦν δή, quod ad sententiam praestaret longe, & esset optimum: sed metrum scripturam illam non admittit.

529. Quo diligentius hunc locum consider o, eo minus excogi- e possum quid lepidi aut faceti sit in hac parenthesi. Tam absurde

Chori ῥῆσις intercisa est, ut animum inducere nequeam, sincerum esse & ex poëtæ sententia istum, quem habemus, versuum ordinem. Grassatus hîc fuit veteris alicujus librarii stupor, haud secus ac in Acharnensium loco, ubi versus in ordinem restitui, quod & hîc etiam facere debueram. Tales versuum trajectiones in libris quos nunc habemus, occurrunt permultæ: nec contra rationem istas ineptias tueri potest codicum numerus. Nam si centum etiam sint, non plus in centum illis est auctoritatis, quam in antiquiore unico, in quo menda jam pridem inoluerat, & a quo posteriores derivati sunt. Ridiculus est Gruterus, vir doctus alioquin, sed erga codices suos male religiosus, quum versus in Plautinis fabulis manifeste transpositos in suum locum reponi ægre patitur, *ob pervicacem omnis ævi codicum consensum*. Jam vero, ut e diverticulo in viam revertar, hos versus sic in posterum legi velim:

ΧΟΡΟΣ.

νῦν σε, τὸν ἐκ θημετέρου
γυμνασίου, λέγειν τι δεῖ
καινὸν, ὅπως φανήσει
μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
τόνδε λέγειν. ὁρᾷς γὰρ ὡς
σοὶ μέγας ἔστ' ἀγὼν,
καὶ περὶ τῶν ἁπάντων,
εἴπερ, ὃ μὴ γένοιτο, νῦν
οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀτὰρ φανεῖ ποιός τις ὢν,
ἢν ταῦτα παρακελεύῃ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ', ἁπλῶς μνημόσυνα γράψομαι 'γώ.

Cupisne jam scire, qui contigerit, ut tres isti versus loco suo moti fuerint? facilis conjectura est. Eos supinus quis omiserat librarius:

imadverſo deinde errore, in margine illos repoſuit, e regione ovem priorum verſiculorum Chori, quia ibi erat amplius marginis atium. Alius librarius, qui poſtmodo codicem illum deſcripſit, m animadverſo forte ſigno, quod verſuum illorum ſedem indica-t, aut quia ſignum nullum fuerat adſcriptum, eos textui inſeruit, oſt verſiculum, quem proxime contingebat horum primus, nulla ntentiæ, quam probabile eſt eum ne quidem adſequi potuiſſe, ha-ta ratione. Et quod hujusmodi bardis temere libuerit, nobis erit, ddie recte ſentiendi norma! Rem autem proinde ſe habere, ut di-, liquet etiam ex ipſo metrorum genere. Animadverte Philocleo-is qui proxime antecedit verſum, trochaicum, ut ſuperiores, eſſe: ovem Chori verſiculos choriambicos eſſe; tum a verſu ἐπῳκάτω in-pere jambicos, qui ſunt quinque continui.

642. κᾄσθιν οὐκ ἐν αὐτοῦ. Sic etiam bini codices. Floreati au-mandum non eſt iſta mutanti.

643. Turpiter claudicat hic verſus, cujus in ſexta ſede ſpon-us eſt: nam σκύτη priorem ſemper producit. Transpoſitæ fuerunt æ voces, quibus in ordinem ſuum repoſitis, recto talo verſus cedit:

ἢ μὴν ἐγώ σε τήμερον σκύτη βλέπων ποιῆσω.

æc & ſimilia ſi quis crimineturme animadvertere debuiſſe, ante-iam textus excuderetur, culpam me in me commeruiſſe ingenue tebor. Sed iſtæ mendæ prioribus editoribus ne ſubolueranr quidem, sque ſerius etiam deprehendiſſe ſatius eſt, quam intactas præteriiſſe.

662. κατένασθι. Syncope, pro κατενάσθητε.

748. μεθιεῖλὰς τὸν τρόπον. Sic bini etiam codd. Nec ulla cauſa t, cur hæc lectio mutetur. Infra 1451. μετέσῃ ξηρῶν τρόπων. At aoriſtus μετέσῃ neutralem ſignificationem habet: μεθιεῖλὰς autem, rticipium præſentis active ſignificat, & proinde cum accuſativo e conſtruitur. In Equit. 398. οὐ μεθίεσθαι τοῦ χρώματος Attice di-am, ſubaudito τι, vel οὐδέν.

825. ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι. Prava ſcriptura. Excudi debuit κά-μαι 'γώ, ut ſupra 538. γράψομαι 'γώ.

875. Undecunque veniant ſpuriæ voces πρὸς πύλας, perſpicio jam nihil omnino hic deeſſe. Sed perperam diſtincti ſunt hi verſus, quos in poſterum ſic excudi velim :

ὦ δέσποτ' ἄναξ, γεῖτον Ἀγυιεῦ
τοῦ ἐμοῦ προθύρου,
δέξαι τελετὴν καινὴν, ὦ ναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
παῦσόν τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν σβρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου, μίλητος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἥπιον αὐτὸν,
τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων,
κἀπιδακρύειν —

916. Operarum errore, aut neſcio qua mea negligentia, excuſum fuit προβάλλοι, contra conſtructionis legem, & librorum omnium fidem, quod ſane nolui. Reponendum προβάλῃ.

984. πεπλησμένος hic quoque e gloſſemate eſt. Res palam perſpicua eſt in B. ubi ſcriptum ἐμπεπλησμένος, quod purum purum eſt gloſſema genuinæ vocis Comico uſitatæ, ἐμπλήμενος. Poſtquam illud in textum ſe intruſit, metro conſulens alius librarius importunam reſecuit ſyllabam. Hic locus e v. 1127. reſtitui debuit, ad quem vide quæ notavimus. Simile librariorum flagitium modo deprehendimus in Pluti verſu 892.

1223. Depravata eſt hujus verſus ſcriptura, cui emendandæ nihil opis præſtant codd. Poſt eum in B. ſequitur v. 1227. tribus intermediis omiſſis, & vacuo reliquæ paginæ ſpatio. Ad ſenarii menſuram verſum exæquare tentabat Florens, reciſis duabus voculis, quarum altera ὡς ſententia carere non poteſt. Si conjecturis in re obſcura indulgere liceret, mallem, extra verſum poſito ἄλλῃς;

ὡς οὐ διδίξεται Διακρίων οὐδὲ εἷς.

Sed jocum, qui hic latet, nec ſatis ipſe capio. Rem non expediunt veteres critici, quorum nota non indigebamus ad cognoſcendam antiquam Attici populi diviſionem in Diacrios, Paralos & Pedieos. Vide Meurſii Piſiſtratum cap. III. 1286.

1286. ἀπιδειρόμην. Monſtrum lectionis, quod procurari debuerat, imprudens in textu reliqui. Revocanda hîc, ut aliis in locis, ſincera forma ἀπιδαιρόμην. Vide not. ad Nub. 442.

1326. ἄνεχε, πάρεχε. Mihi ſatis probabile eſt, ſcripſiſſe poëtam ἄναγε, πάρεχε, ut Av. 1720.

1361. δεταὶ vox eſt Homerica, qua bis utitur poëta in pulcherrima ſimilitudine leonis, quem a caula abigunt ruſtici:

ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθύει· ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίοι αἴσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ.

1386. τηροῦ, *cave*, ut φυλάττου. Rarius occurrit forma hujus verbi paſſiva in neutrali ſignificatione, cujus unicum hoc exemplum non ſatis idoneum affert H. Stephanus in Theſauro. Hic enim poëta, ut Pac. 146. ſcribere potuiſſet τήρει. At in hujus fabulæ v. 372. non aliam quam paſſivam formam admittit metri lex, nec adeo depravationis ulla ſuſpicio eſſe poſſit:

ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδιλυκλέων αἰσθήσεταί.

IN EQUITES.

V. 9. ἵνα *ut* finale ſignificans, cum futuro indicativi non minus recte conſtruitur quam ὅπως. Eadem eſt utriusque particulæ conſtructionis ratio. Vide notam ſupra ad N. 1464. Hoc autem ſi quis concedere nolit, quia nullum aliud forte exemplum τῆς ἵνα ſic conſtructæ apud Comicum occurrat, qui minus idcirco ſincera videri debeat lectio, quam admiſimus? Nihil enim obſtat, quin ἵνα hîc pro adverbio loci *ubi* accipiatur.

89. In accentu & in diſtinctione male rem geſſit typotheta: excudere debuit:

ἄληθες, οὗτος; κρευπεχυτρολήκιον εἶ.

Similiter peccavit in Veſp. v. 1223. ubi oportebat ἄλληθες; ὡς — Sed totus ille verſus emendationis indigebat, quam modo tentavimus; feliciterne, an ſecus, alii viderint.

572. εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπλωκέναι. Excidit, ut opinor, librariorum incuria vocula. Scripſerat ſuo more Comicus: εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ οὐ πεπλωκέναι. Sic Ran. 695.

κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.

Carbonarii Acharnenſes v. 319. τί φείδόμεσθα τῶν λίθων,

μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;

Et ſic paſſim Attici poëtæ. Sophocles initio Œdipi T. δυσάλγητός γὰρ ἦν ἔπην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων πόλιν.

668. In membr. ſic ſcriptus eſt hic verſus:

ἵν' ἄτθ' ὁ κήρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγειν πάλιν.

Eadem eſt lectio cod. B. niſi quod in eo pro λέγειν eſt λέγει. Jam olim aliquid hic turbatum fuit. Suſpicor poëtam ſcripſiſſe:

ἵν', ἄτθ' ὁ κήρυξ εἰκ Λακεδαίμονος φέρει,

πύθησθ'· ἀφῖχται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.

1028. Conſimilis jocus eſt in Plauti Aſinaria II. 2. in fine:

Nimis vellem habere perticam, — qui verberarem aſinos, ſi forte occœperint clamare hinc ex crumina.

IN ACHARNENSES.

V. 71. Retineri hic debuit vulgata ſcriptura σφέδρα γὰρ — Valet iſtud γὰρ *nimirum*, & ironicum eſt. Sic occurrit ſæpiſſime, ad ſuppreſſa quædam referendum, e ſententia facillime ſupplenda, ut hic: *Optima cauſa eſt cur queraris; nam longe melior erat mea conditio, quum* —

125. τοῦτο δῆτ' οὐκ ἀίσχόν; formula deſperationis. Terentius Phorm. IV. 4. 5.

Ad reſtim mi quidem res rediit planiſſume.

Demopho apud Euripidem in Heraclid. 247. καὶ ταὰδ' αἰσχόνης πέλας. Alia exempla videas in Bergleri notis.

158. Optima eſt, quam dedimus, hujus verſus lectio. Sed illi omnis fere decedit venuſtas, prava perſonarum diſtinctione. Vocula τίς; quæ verſum claudit, in Theori partes transferenda eſt, ſic:

τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πίος ἀπεστέβρακε;

ΘΕΩΡΟΣ.

τίς;

τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ, —

Iſtud τίς; cum indignatione proferendum, & tantumdem valet ac *Quid id tu quæris?* Gallice diceremus: *Belle demande!*

255. κἀκπεποιήσεταί γαλᾶς

σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.

Librorum reverentia lectionem hanc retinui, quod factum nollem: eſt enim longe abſurdiſſima. Manifeſto flagitat ſententia, ἐκπεποιήσεται γαλᾶς πολὺ ἧττόν σου βδεῖν. Scripſerat Comicus:

κἀκπεποιήσεταί γαλῆς

σὲ μηδὲν ἧττον βδεῖν —

A ſciolo mutata fuit lectio, ſine ullo ad ſententiam reſpectu, ob ſtam, ut opinor, rationem. Rariſſime apud Comicum, ſi modo ilicubi, ſenarii initio occurrit pronomen σε. Illud ſic poſitum ſemel bſervare memini in anapæſtico tetrametro Equit. 781. Inde men- lam hic ſubeſſe ratus librarius conſtructionem mutavit, peſſum dato enſu. Initio ſenariorum σε apud Tragicos ſatis frequens eſt, nec illa eſt ratio, cur illam poſitionem refugerint jambi comici. Verti lebuit, *& te ita curabit, ut ſub lucis exortum non minus, quam uſtela, viſias.*

351. ἐπιτίλησιν. Sic tres codd. ut veteres impreſſi. Operarum, ut videtur, errore, a quo tam difficile cavere eſt, in Kuſteri edi- ione excuſum fuit ἐπιτίλησιν, quod illum fugit: nam ex hoc loco n indicem ſuum retulit verbum ἐπιτιλᾶν, apud Comicum non obvium.

406. καλεῖ σε Χαλκίδης. Sic tres codd. Vellem dediſſe unum αλεῖ σ' ὁ Χαλκίδης.

580. τί δ' εἶπας ἡμᾶς; Hic etiam legi debet τί δ' εἶπες ἡμᾶς; Vide ſupra ad Theſm. 742.

754. Retentum forte quis malit ἐμπορευόμεν, quod mea quidem cauſa reponat, cui magis id probabitur. Equidem Atticis proprium eſſe arbitror illius compoſiti uſum ſimplicis vice. Supra v. 480. Dicæopolis Euripidem irridens ait: ὦ θύμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα. Apud Sophoclem plus ſemel occurrit ἔμπορος pro ἀδεισπόρος, ut Œd. Col. 25.

πᾶς γάρ τις ὑμῖν τοῦτον ἡμῖν ἐμπόρων.

Sic illis ἐμπορεύεσθαι idem eſt quod πορεύεσθαι. Sed in Megarenſi ſermone minus id placet, ne augmenti omiſſionem memorem, quod tamen haud injuria requiri poteſt.

860. ἴσθω Ἡρακλῆς. De hac Thebanorum jurandi formula præclara legas a Valckenario collata ad Euripidis Phœn. 1671.

987. Duo pæonica ſyſtemata ſic trochaico tetrametro clauduntur in ſecunda Veſparum Parabaſi, v. 1283. & 1291.

1032. κλαῖε. Ad Atticiſmi normam & ex Comici uſu excudi debuit κλᾶε.

IN PACEM.

V. 5. νῦν γ' ἤφερες. Lectio eſt mendoſiſſima: quod ut illam approbarem dixi, ἄβλητον ἄμεινον. Unice vera eſt Bergleri emendatio, quam recipere debebam. Eodem librarii errore ſcriptum fuit δ' ἤφερες, ac toties apud alios poëtas, & apud Noſtrum etiam, Veſp. 665. δ' ἤπειτα, pro δὴ ἔπειτα. Ad eum modum hic ſcribi debuit δὴ ἔφερες, ut Acharn. 137. μὴ ἔφερες. Veſp. 86. εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι. Similia exempla paſſim obvia, quorum nullius mihi tum in mentem veniſſe nunc miror. Valet autem νῦν δή, quod modo monui ad Nub. 786. idem quod ἀρτίως. Suidas: νὺν δή, ἀρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Vide Græv. ad Luciani Solœciſtam p. 123.

214. ναὶ τὼ σιώ. Ne tirones quidem monendi videntur, jurandi particula ναὶ Dorienſes uti eadem poteſtate, qua ceteris Græcis eſt νή. Nec quia verſu abhinc quinto Mercurius ait Athenienſes dixiſſe νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, ideo Lacones dicere debuerunt νὴ τὼ σιώ. Audivi Germanum quemdam literatum Henrici Hoogeveeni opus DE PARTICULIS, vilioribus commiſſum chartis, popularibus ſuis nuper propinaſſe. Si ſapuit, totum paragraphum IX. Sect. I. Cap. XXXI. omiſerit. Non enim hic νὴ τὼ σιὼ legendum, non magis quam Veſp. 1438. νὴ τὰν κόραν, aut Acharn. 730. νὴ τὸν φίλιον, & 742 νὴ τὸν Ἑρμᾶν, ne alia memorem exempla, quæ ſuppeditabit index. Multoque minus, quia id plane contra uſum loquendi, & particulæ poteſtatem eſſet, μὰ τὼ σιώ.

317. ἰοὺ, ἰού. Interjectiones illæ tam ſunt dolentium & indignantium, quam exultantium. Haud itaque mirer, eas librarios alios Trygæo tribuiſſe, alios autem Choro. Poſtremum hoc verum eſſe nunc comperio e v. 345. Proinde eas Choro reddi velim. Ad iſtas enim Chori exclamationes, quibus lætitiam ſuam ſignificat, reſpiciunt Trygæi verba infra: ἔξεστι τόθ' ὑμῖν ἰοὺ, ἰοὺ κεκραγέναι.

447. Quod in nota ad hunc verſum ſcripſi, *rariorem formam* δορυξόος *occurrere v.* 1213. *ex metri neceſſitate*, falſum eſt. Nam quod illic legitur δορυξοῦν, id ipſum eſt a recto δορυξόος, contracte nimirum pro δορυξόου.

448. ἵν' ἐμπολᾷς. Sinceram hanc lectionem, quam temere mutaveram, adſtruunt Pierſono obſervata ad Mœridis gloſſam: ἐμπολήσαντες, Ἀττικῶς· ὠνησάμενοι, Ἑλληνικῶς.

531. τραγῳδῶν. Hic forte melius legeretur τρυγῳδῶν. Mirum enim, ni artis ſuæ mentionem tam opportuno loco feciſſet poëta; nec opus erat tragœdorum meminiſſe, quum poſtea nominentur præſtantiſſimi illius temporis duo.

547. πέπαρδεν ἄχρι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουί. Satin' verum eſt, quod paulo infra Chorus ait? πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει. Putida in hoc verſu menda nimis diu me latuit. Nam præterquam quod illum ſic excudi paſſus ſum, ex eo etiam in nota ad Veſp. 712. πέπαρδεν laudavi

...nbitum pro compoſito καταπέπαρδεν. Atqui ΠΕΠΑΡΔΕ ...æca non eſt. Thema eſt πέρδομαι: nam activa forma præſe... apud Comicum non occurrit: præteritum medium πέπορδα, quod occurrit ſupra 335. & Nub. 392. plusquamperf. ἐπεπόρδειν, Veſp. 1305. aor. 2. ἔπαρδον. futur. 2. med. παρδήσομαι. Compoſita ſunt κατα-πέπορδα & κατέπαρδον. Barbarum eſt ΠΕΠΑΡΔΑ. Dura provincia eſt codices plures conferre, maxime ſiquis, ut mihi invito contigit, laborem hunc ſolus, nullo adjuvante, ſubeat. Prava lectio in impreſſis omnibus recepta, ſi forte in codice reperiatur, quem primum adhibeas, nec tibi de corruptela ſuſpicio oborta fuerit, alium codicem vel inſpicere negligas, vel, ſiquid diverſi in eo fuerit, vix eo animum advertas. Ita mihi evenit locum hunc tractanti. Impreſſorum omnium lectio eſt πέπαρδεν, & ſic liquido ſcriptum in A. In mentem mihi non venit, vocem illam ad grammaticos canones exigere, nec memini, quid tum ſenſerim de alterius codicis lectione, eamne animadverterim, an pro mera habuerim ſcripturæ menda. Poſtquam vero notæ meæ in hanc fabulam jamdudum impreſſæ erant, quum eam forte relegerem, ut mihi monſtrum illud verbi in oculos incurrit, atque obſtupui, veritusque fui, ne culpam in me admiſiſſem. Continuo codices rurſum adii, & in B. hanc ſcripturam reperi κατακέπαρδεν ἄρτι. Eſt illud κατακπέπαρδεν eodem nomine, quo ſimplex, vitioſum, & præterea duabus ſupervacuis ſyllabis verſum onerat: ſed ex eo ſponte ſua enaſcitur genuina & ſincera lectio, quæ omnino reponenda eſt:

κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κεινουί.

Sic Veſp. 618.

βωμιστάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ σῖραίτιον κατέπαρδεν.

Item in Pluto v. 618.

καὶ τῆς Πενίας κατακαρδεῖν.

847. ταῦτα, dualis fœminini generis, ut Acharn. 527. πίρα.

916. φήσεις, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἶνου νέου λεπαστήν. In duabus primariis editt. legitur hic verſus, ut ſcriptus eſt in A.

φήσεις τί δῆτ', ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπάστην ;

ndoſe, quia ſpondeus eſt in ſexta ſede. Ant. Fracinus vocem
ν e codice inſeruit; recte quidem: nam in ea vis major eſt ſen-
ıtiæ: ſed ſpurias voces, quæ ejiciendæ erant, male retinuit. Le-
onem ab eo invectam exhibent noviſſimæ editiones, juxta quam
rſus juſto longior eſt, toto pede extra numerum excurrente. Vera
ea, quam in cod. B. ſerius quam par fuerat animadverſam, re-
nimus. Nec tamen codices excutiendi erant, ut ex illis erueretur
c lectio. Si vel Kuſterus vel ego editiones diligentius inſpexiſſe-
ıs, eampſe, plane ut hic propoſita eſt, reperiſſemus in Frobenia-
& in binis minoribus Batavis. Scilicet vidit Gelenius, qui ſic e
njectura emendavit, voculas τί δῆτ' a mala manu huc revocatas
ſſe e v. 863. Eadem ſententia ſic affirmative ſine interrogatione ex-
eſſa eſt Equit. 1388.

967. δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες. Legendum ὦνδρες, ut congruat cum
æcedenti αἱ γυναῖκες.

1112. Scribendum hîc, ut ſupra 1076. πρίν κεν λύκος οἶν ὑμε-
ıοῖ. Sic liquido ſcriptum eſt in B. cum levi tamen in accentu men-
, πρὶν κὲν — Satis temere, ne gravius dicam, auctor *Doctrinæ
rticularum* p. 1099. Devarium reprehendit, vere aſſerentem πρὶν
cum ſubjunctivo ſemper conſtrui; quod ille ut falſum eſſe evin-
t, priorem illum adducit Comici verſum, in quo ὑμεναιοῖ optati-
ım eſſe ait. Neſcio quibus græcæ linguæ rudimentis optimus ille
r erud.tus fuerit: at ego, qui Clenardi Inſtitutionibus, Caninii
elleniſmo, Welleri Grammatica uſus ſum, ubique vidi ſubjunctivi
rborum in όω, ſeu tertiæ conjugationis contractorum, ſecundam &
tiam ſingularem contrahi in οῖ. χρυσόῃς, χρυσοῖς. χρυσόῃ, χρυσοῖ.
oinde ὑμεναιόῃ, ὑμεναιοῖ. Aliud itaque exemplum quærat, quo De-
ırium, virum græce doctiſſimum, erroris arguat.

1158. τοῦ θεοῦ ταῤῥώματα. Verſiculus hic eſt & eſſe debet di-
eter trochaicus catalecticus, ut & ultimus alterius epirrhematis, qui-
ım hunc congruere neceſſe eſt. Kuſterus iſtud ſi animadverſiſſet, nun-
ıam veniſſet illi in mentem, depravatam eſſe lectionem, ſcriben-
ımque ταῤῥόματα. Vide, ſi tanti eſt, illius indicem in ἀῤῥώματα.

IN PACEM.

256. ἀλλά τί — His verbis mallem præponi Haſtarii perſonam. Ad illum enim directa præcedentia Trygæi verba, quibus par eſt ipſum aliquid regerere. Alioquin diceret mox Trygæus μάθῃς & ἀποδώσει, tametſi tertiæ illæ perſonæ ad indefinitum τις poſſunt referri.

TAGENISTARUM verſus, Fragm. XII. duobus claudicat pedibus. Scriptum oportuit:

τὸ δ' ἕτερος γ' ἐν ταῖς κυλίχναις τουτὶ θερμὸν, καὶ τοῦτο πυφλάζει.

In primo pede tribrachys erat. τοῦτο, quod metri lex flagitat, et etiam in veteri Pollucis codice.

FINIS SUPPLEMENTI EMENDATIONUM.

ARGENTORATI die XV. Martii MDCCLXXXIII.

INDEX

INDEX

rborum, nominum propriorum, phrasium, & præcipuarum particularum, IN ARISTOPHANEM.

AB.

ος, A 482. 809.
ρος, Θ 290. Ex. 768. N 1201.
ς βίος, Π 969.
ν ἀργύριον, A 174.
ς λίμνη, B 138.
bona, divitiæ. πάντ' ἀγα-
ῷδε πορίζεται, A 978. ἔχοντας
τ' ἀγαθὰ, omnibus bonis af-
tes. A 982. ἀγαθὰ πολλὰ γέ-
σοι, Ex. 1067. ὑπὸ τῶν ἀγα-
κοπιᾷν, O 734. ἀγαθὰ pro
ore cibo & potu. Latini res
s vocant. Ex. 839. 1140. Σ
. A 873. Ei. 423.
ν, Tragicus poëta, Θ 29. &
n in primo fabulæ actu. B 83.
ν, Θ 128. Ei. 399.
σθαι, Ei. 1298.
ε Αἰδοῦς, N 995. ἀγάλματα,
6.
ι cum genitivo, A 488.
ιων, O 509.
adverbium, ultima semper
a, N 199. 1120.
ῖν, Σ 287. 1003.
, Σ 1467. A 1109.
ρων, O 1321.

AΓ.

ἀγανώτερον βλέπειν, A 886.
ἀγαπᾷν, acquiescere, Σ 684.
ἀγαπητὴ παῖς, A 702. Θ 761.
ἀγασὸς, ἀγαθὸς, Lacon. A 1301.
ἀγγελίαν ἀγγέλλειν, A 1083.
ἀγγέλλειν, Π 268. 641. A 1070. 1084.
ἄγγελος, Π 632. O 1119.
ἄγγος πάγχρηστον, A 936.
ἄγε, age. adverbialiter. Ei. 358. 508.
ἄγε δὴ, Π 56. Ei. 431. 922. 956.
O 685.
ἄγε νυν, Ei. 851. I 1011.
ἀγένειος, imberbis, I 1373.
ἀγεννὴς, Ei. 748.
Αγήνωρ, nom. propr. B 1226.
ἀγίζειν εἰς σάκταν, Π 681.
ἅγιος, O 522.
ἀγκάλη, B 704.
Αγκυλίων, nom. propr. Σ 1397.
ἀγκυλοχείλης, I 197. 204.
ἀγκυλοῦσθαι, O 1180.
ἀγκυρίζειν, I 264.
Αγλαυρος, Θ 533. Vide notas.
ἀγλαῶς, A 640.
ἀγλῖθες, A 763. Σ 680.
ἀγνεύειν, A 1182.
ἀγνὼς, ῶτος, B 926. Ex. 640.

ἄγομαι, φέρομαι, N 241.
ἀγορὰ, Π 787. N 1003. 1055. & paſſim. ἐξ ἀγορᾶς εἶναι, I 181.
ἀγοράζειν, *emere*. Π 984. A 625. *in foro verſari*. Λ 633. A 720. pro διαβουλεύεσθαι, I 1373. 1374. *mercari*. A 750.
ἀγοραῖος, B 1015. I 218. ἀγοραῖα σκώμματα, Ει. 750.
Ἀγοράκριτος, nom. propr. I 1157.
ἀγορανόμος, Σ 1407. A 723. ubi vide notam. 824. 968.
ἀγορεύω, *dico*. Π 102. N 1456. *pro concione verba facio*. Θ 379. Ex. 130. A 45.
ἀγορητὴς, N 1057.
ἄγρειος, *ruſticus*. Θ 160. N 655.
ἄγριος, N 349. ἄγριος μοχλευτὴς, N 368. ἄγρια λάχανα, Π 298. Θ 456. ἄγρια κακὰ δρῆν, Θ 455.
ἀγριοπους, B 837.
ἀγριοῦσθαι, γλῶσσα ἠγρίωται, B 898. ἀγριοῦσθαι ἐπ' ἀλλήλοις, Ει. 620.
ἀγρίως, Σ 705.
ἄγριος, Π 705. N 47. 628. 646. 1457. ἄγριος βίος, N 43. ἄγριος ὀργὴ, I 41.
ἀγριώτερον μέλος, A 674.
ἀγροίκως, Σ 1320.
ἀγροιώτας, Θ 58.
ἀγρὸς, Π 224. O 579. ubi vide not.
ἀγροτέρα, epithetum Dianæ. Θ 116. Λ 1262. I 660.
ἀγρυπνία, Λ 27. 761.
ἀγυιὰ, O 1233. I 1320.
ἀγυιεὺς, Θ 489. Σ 875.
ἀγυμνασία, B 1088.

Ἀγύρτιος, nom. propr. Π 176. ubi vide notas. Ex. 102. 184.
ἄδειν, B 468. I 775. Ex. 638. O 1348. 1352. 1575. 1578. Σ 1039. ἄδειν ταῦρον, A 81.
ἀδικία, O 1661.
ἀδικόνη, A 125.
ἄδουτα, A 48. ubi vide notas.
ἀθλῶν, ἀθλῶν ποιεῖν, B 785. ἀθλῶν κρίνειν, B 873.
ἀθλῶνα ἀγωνίζεσθαι, A 481. ἀθλὼ χωρεῖ πρὸς ἔργον, B 884. νῦν ἀθλὸ μέγας, Ει. 276. ἀθλὼν σκῆψ.α οὐκ ἐσδέξεται, A 392. ἀθλῶντες μουσικοὶ καὶ γυμνικοὶ, Π 1163.
ἀθλωνίζεσθαι, I 688.
ἀθλώνισμα, B 284.
αἰδάπανος, Ει. 594.
Αδείμανίος, nom. propr. B 1513.
ᾄδειν, de gallo dicitur. Σ 100. 517. O 489. 495.
ἄδειπνος, A 1155.
αἰδεκάτευτος, I 301.
ἀδελφιδῆ, N 47.
ἀδεῶς, Σ 359.
Ἀδης: εἰς Ἀιδου, B 69. 118. Ἀιδης διακριτεῖ, Σ 763.
ἄδικος. ἄδικα ἔργα, Θ 716.
ἀδικῶ, I 730. Π 459. ἀδικούμενος, Π 457. ἀδικεῖν, neutraliter. Λ 1147. 1148. ἀδικειμένος. Boeotice, pro ἠδικημένος, ni ſcribendum ſit ἀδικείμενος, pro ἀδικήμενος, ab ἀδίκημι.
Ἀδμήτου λόγος, Σ 1238. Πρ. 8.
ἀδολέσχης, N 1485.
ἀδολεσχία, N 1480.
ἄδολος, O 632. ἄδολος εἰρήνη, Λ 680.

ἀδρὸς πόλεμος, B 1099.
ἀδύνατος λέγειν, N 1077.
ἄδυτον, I 1016.
Ἀδώνια, Et. 420.
Ἀδωνιασμὸς, Λ 389.
Ἀδωνις, Λ 393. 396.
ἀεὶ ἱκάσιοτε, N 1458. οὐκ ἀεὶ κατίδοντας, non pergent comedere. Sic nos Galli: *ne mangeront pas toujours*, O 590.
ἀείσω, A 1243. in Laconis sermone.
ἄελλοψ, Λ 256.
ἀένναοι νεφέλαι, N 275. ἀένναα κύματα, B 1309.
ἀέριος, O 1389. N 337.
ἀεροβατῶ, N 225. 1503.
ἀεροδόνητος, O 1385.
ἀερονηχὴς, N 337.
ἀερόφοιτος, B 1292.
αἰετὸς, Attice pro αἰετὸς, Λ 694. Σ 15. O 653. & passim. ἀετὸς, *tectum templi*, O 1110.
ἀζήμιος, Π 272.
ἄζυξ κόρη, Θ 1139.
ἀηδόνιος νόμος, B 683.
ἀὴρ, N 264. O 694. & passim.
ἀθαλάσσωτος, B 204.
Ἀθάμας, nom. propr. N 257.
ἀθάνατος, prima brevi semper, nisi ex licentia in anapæstis & melicis concessa, B 629. O 688. 1224. A 53.
ἀθάρη, Π 694. ἀθάρης χύτρα, Π 673. 683.
ἀθέμιστος, Et. 1097.
ἄθεος, Π 491. 496. ἄθεοι τρόποι, Θ 671. ἄθεα ἔργα, Θ 721.
ἄθλιον παιδίον, Λ 881.
Ἀθηναία, O 1653. Ἀθήνη Πολιοῦχος, N 602. Ἀθηναίη τῆς πόλεως μιδέεσκε, I 763. Ἀθηναία Πολιὰς, O 828. γλαυκῶπις, χρυσόλοφος, Θ 318. Χαλκίοικος, Λ 1300. 1321. Vide in Παλλάς.
Ἀθῆναι ἱεραὶ, I 1037. ἰοστέφανοι, I 1323. 1329. ἀρχαῖαι, I 1323. 1327. λιπαραὶ, I 1329. Λ 639. κρανααὶ, O 123. εὐδαίμονες, I 159. ubi vide notam.
Ἀθηναῖοι, N 413. 609. B 807. I 563. 811. 832. Ἀθηναῖοι καλοὶ, Λ 144. ταχύβουλοι, Λ 630. μεταίβουλοι, Λ 632. ἰοστέφανοι, Λ 637. ἐπὶ τῶν δικῶν ἥδοντες, O 41.
ἀθλητὴς, Π 585.
ἄθλιος, Π 118. 266. 825. ἀθλιώτερος, Λ 420. 422. ἀθλιώταλος, Π 654. B 1187. Λ 384.
ἀθλίως πράττειν, Λ 1255. ἀθλίως διακείμενος, Π 80.
Ἀθμονεὺς, nomen gentile. Et. 190. 919.
ἀθρεῖν, N 731. Θ 607. prima semper brevi. Vide in διαθρεῖν.
ἀθρόος, N 965. O 529. Σ 1334. Λ 26. Et. 1006.
ἄθροι, Fr. 129. Vide not. ad Λ. 26.
ἄθυμος, Λ 709.
ἀθῶος πληγῶν, N 1413.
αἰακτὸς, Λ 1194.
αἰβοῖ, interjectio. N 102. 829. Σ 973. I 891. αἰβοῖ βοῖ, Et. 1066.
Αἰγαῖος, B 665.
Αἰγείδης, I 1067.
αἰγικλὸς, Σ 110.
αἰγίδος κίνοχος. Sic Pallas dicitur. N 602.

αἰγίθαλλος, avis. O 888.
Αἴγινα, B 363. Σ 122. A 653.
αἰγυπιάζειν, Θ 922.
αἰγύπιος πλινθοφόρος, O 1133.
Αἰγύπιοι, Π 178. B 1406. Ex. 1253.
Αἴγυπτος, Θ 856. N 1130. O 504. nom. propr. viri, B 1206.
αἰδοῖα, N 978. παίδων θιᾶσθαι, Σ 578.
Αἰδος κυνῆ, A 390.
αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς, Σ 447.
αἰέλουρος, A 879. ubi vide not.
αἰὲν ἐόντες, id est dei. O 688. αἰῖς, Dor. pro αἰεὶ, A 1267. A 751. vide not.
αἰετὸς, I 1087. O 515. 979. ἐν νεφέλαις, I 1013. O 978.
αἰθέριον νέφος, O 776.
αἰθέριος δῖνος, N 380.
αἰθεροδρόμοι πτεινοὶ, O 1393.
αἰθὴρ, pro ἀὴρ, N 570. αἰθὴρ λαμπρὸς, N 265. νήνεμος, Θ 43. 51. οἴκησις Διὸς, Θ 272. Διὸς δωμάτιον, B 100. 311. αἰθέρος ὄμμα, N 285.
αἰθὸς, Θ 246.
αἰθὴρ νήνεμος, O 778.
αἰθρία, Π 1129. penult. brevi. N 371. penult. longa. αἰτρία in Scythæ barbaro sermone. Θ 1001.
αἰκάλλειν, Θ 869. I 48.
αἰκία, Ex. 663. αἰκίαν βάλλειν, O 1671.
αἷμα ταύρειον, I 83.
αἱματοπώτης, I 198. 208.
αἱματοσταγὴς, B 471.
αἱματοῦσθαι, B 476.
αἱμύλα ῥήματα, I 687.

αἱμύλαι ἀλώπεκες, A 1269.
αἰνιγμὸς, B 61.
αἰνίσσεσθαι, O 970. I 196. 1085.
αἶξ, Π 294. N 71.
Αἰξωνεὺς, nomen gentile, Σ 895.
αἰόλος, B 248.
Αἴολος, nom. propr. B 863.
αἴρω, fero, Θ 255. Ex. 1. 1227. αἴρειν τινα, laudibus extollere, B 378. αἴρομαί τι, onus portandum in humeros suscollo, B 32. 437. 500. 596. Σ 1440. A 953.
αἴρεσθαι πόλεμον καὶ μάχην τιν, A 913. αἴρεσθαι δόρυ ἐπ' ἀλλήλοιν, A 50.
αἴρειν τινα κλίσσοντα, I 829. δίφρου καὶ κλοπῆς, N 591.
αἱρεῖσθαι στρατηγὸν, N 582. Σ 668.
αἱρετώτερος, I 84.
Αἴτιμος, nom. propr. Ex. 208.
Αἰσχινάδης, nom. propr. Ex. 1154.
Αἰσχίνης, O 823. Σ 1220. ὁ Σωκρατίου, Σ 459. ὁ Σίφνου, Σ 1245.
αἴσχιον, Π 590. αἴσχισθα, Σ 787.
αἰσχρεῖς αἰσχύνεσθαι, N 992.
αἰσχροκερδὴς, I 623.
Αἰσχύλος, A 188. Θ 134. B passim. N 1365. 1366. O 807. A 10.
αἰσχύνεσθαι, Π 158. 981. 988. 1077. αἰσχύνομαί σε, Θ 903.
αἰσχύνομαι ταῖς ἁμαρτίαις, I 1355.
αἰσχύνη, Ex. 484.
αἰσωπικὸς λόγος, Σ 1259.
Αἴσωπος, Σ 1401. 1446. εὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας, O 471.
Αἰσώπου λόγοι, O 651. Ex. 129. γελοῖον, Σ 566.
αἰτεῖν, Π 156. 158. 240. αἰτεῖσθαι, N 1137.

γαθῶν, Π 469.
ἄρτον, Ει. 120.
ἀνῶν, Π 182. ἀγαθῶν, Π
828. πολλῶν ἀγαθῶν, Α 641.
O 926.
κάνθαρος, Ει. 73.
, I 79.
dio, N 1166. prima longa.
, intelligo. θεῶν νόον οὐκ αἰόν-
Ει. 1064.
ία, N 1005.
θὶς, avis nomen per jocum
a tributum, O 871. canis
n, Ει. 1078.
ν, Α 549. Σ 884. I 422.
1.
τος, N 285.
, B 667. Σ 969.
, Σ 701.
ιαλιπεῖν, N 496. οὐδ' ἀκαρῆ,
549. Σ 541.
χρόνος, Π 244.
λῆτος λόγος, N 1229.
παραβάλλεσθαι, I 762.
τία, Αιολ. 7.
, nomen propr. Σ 1221. ubi
not.
ἐξαιρεῖν, Ει. 443.
ι φρένες, B 899.
, O 944. ἀκλεὲς ὄνομα, Α 853.
αιροῦ, Π 256. ἀκμαὶ τῶν νέων,
720.
ταίνειν, O 1227.
τος, N 1348. ἀκόλαστος τοὺς
ους, Π 1049.
τον ᾆσμα, Α 398.
θεῖν κατόπιν τινὸς, Π 13.

ἀκόλουθος, pedisequus, O 73. Ει.
593. Ει. 730.
ἀκόντιον, Α 563. Ει. 553.
ἀκόρητος, N 44.
ἀκούειν τινα, id est περὶ τινὸς, Θ 164.
ἀκούετε λεῴ, Α 1000.
ἄκουρος ὑπήνη, Σ 477.
ἄκρα. περὶ ἄκραν κάμπτειν, Α 96.
ἀκρατὲς στόμα, B 838.
ἀκρατίζεσθαι, Π 295. Fr. 36.
ἄκρατος οἶνος, I 85. 87. 105. 354. Α 75.
ἀκράχολος, I 41. Fr. 133.
ἀκριβὴς, N 130. ἀκριβοῦν, Εκ. 162.
274. B 1483. ἀκριβῶς, N 100.
secunda semper longa.
ἀκρίδες, Α 1116. 1117.
ἀκροᾶσθαι τῶν κρειττόνων, O 1228.
τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην, Εκ. 91.
ἀκρόπολις, Α 176. 179. 263. 483.
ἀκτῖνες, N 572. Κύννης ἀκτῖνες, Σ
1032. Ει. 755. ἀκτῖνες ἀπολάμ-
πουσι, O 1009. ἀκτίνων σέλας, O
1711.
ἀκωδώνιστος, Α 485.
ἀλάβαστος, Α 1053. ubi vide not.
ἀλάδρομος, O 1395.
ἀλαζονεία, I 290. 903. B 919.
ἀλαζονεύεσθαι, B 280. O 825.
ἀλαζόνευμα, Α 63. 87.
ἀλαζὼν, B 909. N 102.
ἀλαλαὶ, ἰὴ παιὼν, O 1763. Α 1291.
ἀλαλὰν, O 953.
ἀλᾶσθαι, O 942.
ἀλγεῖν, Π 23. ἀλγεῖν τὸν ὦμον, Α 254.
ἄλγησις, Θ 147.
ἄλγιστον, Σ 1117.
ἄλγος, Π 1034.
ἄλδω. χθὼν καρποὺς ἀλδομένη, N 282.

ἕλλα, *calor*, Ex. 541. ἀλεαίνειν, *calefieri*, Ex. 540.

ἀλεῖν, *molere*. γυναῖκ' ἀλοῦσαν, N 1358. pro συντρίβειν, κνεῖν, N 1299. ubi vide not.

ἀλείφειν τὼ πόδε, Σ 608.

ἀλείφεσθαι, N 836. 977.

ἀλεκτρύκτωρ, N 666. 851.

ἀλεκτρυών, *mas*, N 4. 661. 663. Σ 100. ἀλεκτρυένες κοιλίαι, Σ 794. *gallina*, N 662. in not.

ἀλέκτωρ, N 666. 851.

Ἀλέξανδρος, Priami filius, O 1104.

ἀλεξίκακος, N 1372. Σ 1043. ἀλεξίκακος Ἑρμῆς, Ει. 422.

ἄλες, A 760. ἅλες θυμῖται, A 772. 1099. ἁλσὶ πάτσειν, Ει. 1074. ἁλσὶ δικασμήχειν, N 1237. ἁλῶν χόνδροι, A 521.

ἀλετρίβανος, Ει. 259. 265. 269. 282.

ἀλετρὶς, A 643.

ἀλεωρὴ βελῶν, Σ 615.

ἀληθες, adverbium ironice interrogandi, B 840. ubi vide not. O 174. 1606. & passim.

ἀληθὴς, Π 252. 289.

ἀλιαίετος, O 891.

ἀλιμέδων, Neptuni epitheton, Θ 323.

ἀλίμενος, O 1400.

Ἀλιμοῦς, pagus Att. O 496.

ἀλινδᾶσθαι ἐπῶν, B 904.

ἅλις, Ταχην. 1.

ἀλίσκομαι, aor. 2. per omnes modos. Vide not. ad A 945.

ἁλιστήριοι τῆς θεοῦ, I 445.

ἁλιτρία, A 907.

Ἀλκαῖος, Θ 162.

Ἀλκαϊσάδης, B 1422. Σ 44. 46.

ἄλκιμοι Μιλήσιοι, Π 1002. 1075. ἄλκιμοι ἐν χοροῖς, Σ 1060.

ἀλκυονίδες ἡμέραι, O 1594.

ἀλκυών, O 251. B 1309.

ἀλλὰ, *immo*, Θ 260. *saltem*, Θ 424. N 1364. 1369. ἀλλὰ γοῦν, *saltem*, *at saltem*, Θ 250. ἀλλὰ καὶ, *quin etiam*. Θ 259. ἀλλὰ γὰρ Θ 384. ἀλλ' οὐ γάρ, Θ 531. ἀλλ' ὅμως, N 1363. A 402. ἀλλ' οὖν, *ne quidem*, N 1396. ἀλλὰ, *igitur*, *age igitur*, *quare age*, Π 539. Θ 216. 598. 924. Ει. 426. 510. ἀλλ' ἦ, *num? ἀλλ' ἦ*, *profecto*, *sane*, Λ 749. 928. A 1111. ubi vide not. ἀλλ' ἦ. *nisi*, Ει. 476. Σ 984.

ἀλλαιλοπωλεῖν, I 1242. 1246. 1398.

ἀλλαιλοπώλης, I 143. & passim in eadem fabula.

ἀλλᾶς, ἀλλᾶντος, I 161. A 146.

ἄλλη, *alio*, Ex. 913.

ἀλλόκοιλον, Σ 47. ἀλλόκαλος νόσος, Σ 71.

ἄλλως, *frustra*, I 11. Ει. 1113.

ἄλλως τε, *alioqui*, Θ 290.

ἅλμη, Σ 1515.

ἁλοᾶν μητέρα, *matrem verberare*, B 149. pro πλανᾶν, Θ 2.

ἁλοκίζειν, Σ 850.

ἄλοξ pro αὖλαξ, O 234.

Ἀλόπη, nom. propr. O 559.

ἅλοπος, ὁ, ἡ, Λ 736. 737.

ἁλουργὶς κατάπασίος, I 967.

ἅλουτος, I 1061. Λ 280. 881. ἅλουτος λίμνη, O 1554.

ἅλοχος, Λ 1286. B 1050.

ἅλσος, τὸ, Θ 1149.

ἁλύειν, Σ 111.

ἁλυκὸς, Neptuni epitheton, A 403.

Ἀλφειὸν πνέων, O 1121.

α, Π 219. 628. N 106. & paſ-
. ὠφελεῖν πρὸς τἄλφιτα, N 648.
ρεῖν τἄλφιτα, I 1009. ἀλφίτων
ρεῖν, Ει. 636.
αμοιβὸς, N 640. Εκ. 424. O 491.
όπωλις στοὰ, Εκ. 686.
ἁλῷς, ἁλῷ, aor. 2. verbi ἁλί-
μαι, A 662. Ει. 1234. B 594.
81. Σ 898. Εκ. 287. ἁλῶναι,
790. ἁλοὺς, N 1079. Σ 1177.
κιδεὺς, Ει. 1067.
κίζειν, Σ 1241.
ίκιον, I 1076. 1078.
ηξ, O 652. Ει. 1190.
ιμαι, paſſive, *condemnabor*,
193.
ίνες, A 678.
ὴς, N 135. I 193. ἀμαθέστερον
σαφέστερον, B 1445.
ῶς, A 1117.
δύνεσθαι, Ει. 380.
θέρος ἀλλότριον, I 392.
ι, Π 1014.
ς, N 864. 880.
ουργὸς, I 464.
άνειν τῆς ὁδοῦ, Π 961.
γὴ, O 925.
ῷ λύχνῳ, Σ 246.
ιόβιος, O 685.
ος, A 253 ἀμαχώτερος, A 1014.
τε, Dor. pro ἀνάβητε, A 732.
σία, I 1095. A 196. ἀμβροσίαν
ῖσθαι, Ει. 724. λείχειν, Ει. 854.
σια μέλη, O 749. ἀμβρόσιαι
ρτες, O 1320.
τος, O 1749.
ρτος, Θ 1049.
ίας, B 14.

ἀμέλγειν τοὺς ξένους, I 326.
ἀμελεῖν, Π 516. N 989. ἀμέλει, A 172. A 368. & paſſim adverbialiter.
ἀμενηνὸς, O 686.
ἅμ' ἐμοὶ, B 512.
ἀμὲς, Dor. pro ἡμεῖς, A 1162. ἀμὶν pro ἡμῖν, A 1081.
ἀμὲ, pro ἡμᾶς, A 1099. ἄμμε, A 1265.
ἀμέτρητος, N 264.
ἄμη, O 1145. Ει. 299. 426.
ἀμηγέπη, A 608.
ἄμης, ητος, Π 999.
ἀμηχανία, O 475.
ἀμήχανος, B 1429. I 759.
ἅμιλλα, I 556.
ἁμιλλᾶσθαι, Ει. 950.
ἀμὶς, B 544. Σ 807. 935.
Αμμων, Jupiter, O 618. 716.
ἀμνοὶ τοὺς τρόπους, Ει. 935.
ἀμνοκῶν, I 261.
ἀμόργινον χιτώνιον, A 150.
ἀμοργὶς, ίδος, A 735. 737.
ἄμουσος, Θ 159. Σ 1074.
ἀμπάλλειν, A 1310. B 1358.
ἀμπέλια κεκομμένα, A 512.
ἀμπελὶς, A 995. avis quædam, O 304.
ἄμπελος, N 1119. 1124. Σ 1291. A 183.
ἀμπελουργὸς, Ει. 190.
ἀμπέχεσθαι, *indutum eſſe veſtibus*, Π 897. A 1024.
ἀμπίσχειν, A 1156. Σ 1153. B 1062. ἀμπισχεῖσθαι, O 1090. ἀμπίσχεσθαι, Εκ. 332. 540. Σ 1150.
ἀμπτάμενος, Dor. pro ἀναπτάμενος, A 106.

Αμύκλαι, urbs, A 1299.
ἄμυλος, ἡ, Ει. 1195. A 1092.
ἀμυνάθειν, N 1323. ubi vide not.
ἀμύνειν, Π 256. Σ 197. ἀμύνειν φίλοις, Εκ. 573. τῇ πόλει, I 577. τῷ δήμῳ, I 790. ἀμύνεσθαι, I 244. N 1428.
Αμυνίας, nom. propr. N 31. 686. & sæpe in eadem fabula, Σ 74. 1267. ἀμυνίας θυμὸς, I 570.
ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ἐστὶ, A 661.
Αμύνων, nom. propr. Εκ. 365.
ἄμυστις, A 1229.
ἀμφήκης γλῶττα, N 1160.
ἀμφιδρόμια, A 757.
ἀμφιέννυμι, Π 936. ἠμφιεσμένος, Σ 1172. Εκ. 879. 1057. Θ 91.
ἀμφιθαλὴς Ερως, O 1737.
Αμφίθεος, nom. propr. A 46. 47. 129.
ἀμφιλάλοις χείλεσι, B 679.
ἀμφιμάσχαλος, I 882.
ἀμφίπολοι, B 1338.
ἀμφιτιτυβίζειν, O 235.
Αμφίων, O 1247.
ἀμφορείδιον, Ει. 202. Εκ. 1119.
ἀμφορεὺς, Π 807. ἀμφορῆς νενησμένοι, N 1203.
ἀμώμητος, Ει. 1299.
ἀμωσγέπως, Θ 429.
ἂν, ἐὰν, ἢν, *si*, cum subjunctivo construuntur, Θ 693.
ἂν eleganter geminatur, Θ 196. B 572. 581. N 1396. A 218.
ἂν potentiale cum præs. indicativi, Π 885. I 1131. A 873. Cum fut. indicativi, N 465. 1157.
ἂν potentiale a librariis male omissum, A 301. Θ 593. B 81. 488. 541. 866. 1195. Π 374. 511. Εκ. 82. 255. 484. 772. 857. O 956. Σ 709. 1431. Ει. 137.
ἂν potentiale male verbo adhærens tanquam præpositio, Π 453. Εκ. 57. A 384. 912. Σ 269.
ἂν, a librariis mutatum in ἂν, A 1056. Θ 344.
ἀναβάδην, A 399. 410. ἀναβάδην ἀναπαύομαι, Π 1123.
ἀναβαίνειν, I 149.
ἀναβάλλομαι, *differo*, Εκ. 983. B 1139. *rejicio vestem*, Εκ. 97. *induo*, Σ 1132. 1135. 1152.
ἀναβάλλομαι, de canentibus, Ει. 1269.
ἀναβιοῦν, B 177.
ἀναβλέπειν, Π 95. 117. 126. *suspicere, sursum cernere*, Π 676. N 346.
ἀναβοᾷν, Π 639.
ἀναβολὴ, *exordium*, O 1385. 1386. Ει. 830.
ἀναβορβορύζειν, Εκ. 433.
ἀνάβραστα κρέα, B 553.
ἀναβράττειν κρέα, B 510. A 1005. Ει. 1197.
ἀνάγειν ἐπὶ σκέλος, O 383.
ἀνάγεσθαι, *e portu solvere*, A 607.
ἀναγεῦσαι, N 523.
ἀναγιγνώσκω, ἀναγνώσομαι, *lego, legam*, B 52. I 118. 1011.
ἀνάγκη με πιέζει, N 437. ἀνάγκη μοι ἐστὶ, Εκ. 1006. 1029.
ἀναγνῶναι, *agnoscere*, B. 557.
ἀναγρύζω, N 945.
Ανάγυρος, nom. propr. A 68.
Αναγυρουντόθεν, A 67.

ι τινα εὐαγγέλια, Π 764. τοὺς
ντας, Π 589.
εσθαι, B 1106.
άσκω, Π 563.
σθαι, refugere, B 860.
ι, N 1236. I 409.
ς. λόγοι ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι,
4. ἀναιδεύεσθαι, I 397.
ντία, Θ 702.
ντος, N 909. B 465. Θ 531.
ο.
ιν, O 579.
ναιόναι οἶνον, B 511.
θαι. τάδε πάντ' ἐπί σοι ἀνά-
ι, O 637.
ύτειν, Π 585.
χαλιάζω, Σ 589.
ῶν τινί τι, Λ 1177. ἀνακοι-
ι, N 470.
ίζειν, Θ 1174. ubi vide not.
ζειν, Ex. 431. Θ 511. Σ 1311.
ὸς στόματος, I 670.
ν, Θ 161.
ῶν, I 651. Σ 1314. ἀνακρο-
τὼ χεῖρε, Π 739.
εσθαι πρύμναν, Σ 399.
ῶν, Π 302. 309. A 671.
ειν, B 1068.
, Σ 1045.
ειν μάτην, Θ 1131. ἔπη πολ-
A 467. ἀναλίσκοντα τῶν σαυ-
I 913. ἀναλῶν, Π 248. ἀνα-
, Π 381. ἀναλῶν οὐκ ἐφέξεις,
.
ῶσθαι, Σ 783.
εσθαι, N 676.
, exspecto, B 175. Π 1100.
. Ei. 728.

ἀναμεστοῦν, B 1084.
ἀναμετρεῖσθαι γῆν, N 203.
ἀναμιμνήσκεσθαι, Ex. 552.
ἀνανεύειν, Λ 126.
ἄναξ Απολλον, Π 438. ἄναξ Ηρακλεῖς, A 94. ἄναξ δέσποτα, Π 748. N 264. Σ 875.
ἀναπαιδεύειν, I 1099.
ἀνάπαιστος, I 504. Ei. 735. O 684.
Anapæst. tetram. cæsuram non habent post quartum pedem, B 369. 1019. Π 582. 583. I 1324. O 481. 600. A 645. Anapæsti solutos amant pedes, Ex. 518.
In anapæsticis tetram. syllaba catalectica anapæsto semper subjicitur, Θ 56. Σ 349.
Pes anapæstus in paribus locis senarii comici versum quandoque modulatiorem facit, B 286. 772. 1475.
Anapæstus post tribrachyn versum minus modulatum facit, Θ 730.
ἀνάπαυλα, B 113. 185. 195.
ἀναπαύεσθαι, Π 695.
ἀναπείθω, N 96. I 68. 473. ἀναπείθειν τινὰ χρήμασι, Ei. 622. ἀναπείθεσθαι, Π 507. ἀναπεπεισμένος, Σ 101. τὴν σὴν γνώμην ἀναπείσας, O 460.
ἀναπείρειν κίχλας, A 1007.
ἀναπειστηρία χαύνωσις, N 875.
ἀναπηγνύειν, Ex. 843.
ἀναπηδᾷν, B 566.
ἀναπνοὴ, N 627.
ἀναπόνιπτος, I 357.
ἀναπτεροῦν τινα λόγοις, O 1449. ἀναπτεροῦν πᾶν τὸ σῶμα, Λ 669.

ἀναπτεροῦσθαι, O 433. 1439. 1445.
ἀνάρμοστος, N 908.
ἀναρπάζειν ὄνυξι, Σ 17.
ἀναῤῥηγνύειν ἔπη, I 626.
ἀναῤῥιχᾶσθαι εἰς τὸν οὐρανὸν, Ει. 70.
ἀνάῤῥυσις, Ει. 890.
ἀνασελγαίνεσθαι, Σ 61.
ἀνάσιμος, Εκ. 940.
ἀνασκοπεῖσθαι, Εκ. 827.
ἀνασπᾷν τὴν χεῖρα, Π 691. τὸ μέτωπον, I 631. τοὺς ῥύπους, Λ 1199.
ἀνάσπαστον ποιεῖν τινα, Σ 382.
ἄνασσα ὀργίων, B 385. ἄνασσα πράγους, καὶ βουλεύματος, *dux & auctor consili*, Λ 706.
ἀναστέλλεσθαι τὰ χιτώνια, Εκ. 268.
ἀνασχέσθαι. ἠνεσχόμην, N 1363. 1373. I 537. A 709.
ἀνασχετὸς, Π 419. 898. I 1305. A 618. δρᾷν οὐκ ἀνασχετὰ, Ει. 1179.
ἀνατεὶ, *impune*, Εκ. 1020.
ἀνατείνειν τὼ χεῖρε, O 622. τὼ σκέλη, O 1254.
ἀνατέλλειν, *oriri*, N 754.
ἀνατιθέναι, *dedicare*, *consecrare*, I 849. Π 844. 1089. *imponere*. ἀνατιθέναι τινα ἐπὶ κρημνὸν, Π 69. ἀναθεῖναι ἄχθος, I 1056. ἀναθεῖναι τινι πρᾶγμα, *negocium alicui committere*, N 1453.
ἀνατλὰς, Ει. 1035.
ἀνατρίβειν τὸ δεῖνα, A 1149.
ἀνᾴττω, Π 723.
ἀνατυρβάζειν, I 311.
ἀναφλᾷν, Αμφ. 6. ἀναπεφλασμένος, i. e. στυόμενος, Λ 1099.
ἀναφλύστιος, B 427. Εκ. 979.
ἀναφοβεῖν, *terrere*, Σ 670.
ἀνάφορον, Φοιν. 4.
ἀναχαίνειν, I 641.
ἀναχνοαίνεσθαι, A 791.
ἀναχορεύειν, Θ 994.
ἀναχωρεῖν εἰς τοὔπισθεν, Π
ἀνδραγαθία, Π 191.
ἀνδραποδιστὴς, Π 521. 522 I 1030.
ἀνδράρια μοχθηρὰ, A 517.
ἀνδρείως, Ει. 498. ubi vid
ἀνδρεράστρια, Θ 392.
ἀνδρικῶς, Θ 1204. I 599. 450. ἀνδρικώτερον, Σ 10 κώτατος, Σ 1077. 1199. τατα, I 81.
ἀνδριστὶ, Εκ. 149.
ἀνδροδαΐκτος, B 1264.
Ανδροκλῆς, nom. propr. Σ
Ανδρομέδα, B 53. Θ 1012.
ἀνδρὼν, ῶνος, Εκ. 676.
ἀνεγείρειν μολπὴν, B 370.
ἄνειν, Σ 369. ubi vide not
ἀνεῖναι τῆς βοῆς, Ει. 318.
ἀνεκὰς, Σ 18.
ἀνελεύθερος, Π 591.
ἀνελισσομένη γλῶσσα, B 82
ἄνεμος ξηρὸς, N 404. ἀνέμω O 1396.
ἀνεμώκης δίνη, O 697.
ἀνέρομαι, *interrogo*, Εκ. 57. Ει. 695. 745.
ἀνερπύζειν εἰς ἀγρὸν, Ει. 586
ἀνέρχεσθαι κάτωθεν, O 1562
ἀνερωτᾷν, Π 499.
ἀνεστήκει, Π 738.
ἀνέστιος, I 1268. Ει. 1097.
ἀνέχειν ὄργια, Θ 948. ἄνεχε, Σ 1326.

ν, Θ 486. N 982.
pro *aliquis*, N 1214. item eo
ſu quo gallice dicimus, *par là*
s deviendrez un homme, N
. I 1255. ἀνὴρ primam quan-
ue producit, Σ 269.
ἐτεσθαι πλευμόνων, B 474.
, N 897. 962. I 530.
ν, ἄνθος, A 869.
ον, A 992.
ώδης, B 449.
ὶς λειμών, O 1093. ἀνθηρὸν
ιδον, B 351.
ἔπεστι τοῖς λόγοις, N 1027.
μίας οἶνος, Π 807. B 1150.
όρον ἄλσος, B 441.
κεύειν τινὰ πυρὶ, Λ 340.
κιὰ, I 780.
κίζειν, Ει. 1136.
ξ, N 97. A 34. 213. 332. ἄν-
κες Παρνάσιοι, A 348.
η, N 947.
ιον, Σ 1080. 1107.
πάριον, Π 416.
πείως φράζειν, B 1058.
πινοι λόγοι, Σ 1179.
πίσκος, Ει. 751.
ν, Π 434.
Π 538. Ει. 764. Λ 593. I 349.
, Π 561. ἀνιαρὸς ἐχθροῖς,
162.
ος, Λ 809.
ς, N 125.
θαι. ἀναπτόμενος, O 1384.
: not. ad O 48. 90. 1206.
ἄνευ, A 834.
, τὰ, i. e. ἀφροδίσια, N 417.
ἀνέῳξάς με φθάσας, Π 1102.

ἀνοικίζεσθαι, O 1351. Ει. 207.
ἀνοικοδομεῖν καιναῖς πλίνθοις, Ει. 100.
ἄνοικτος, Θ 1022.
ἀνοργίαστα ἱερὰ, Λ 898.
ἀνορταλίζειν, I 1344.
ἀνόσιος, Π 415. ἀνόσιος γάμος, B 850.
ἀνταγορεύειν, B 1072.
ἀνταμείβεσθαί τινα, Θ 722.
ἀνταποκτείνειν, A 326.
ἀνταποπαρδεῖν, N 293.
ἀνταρκεῖν, I 540.
ἀνταυγεῖς κόραι, Θ 902.
ἀντεικάζειν, Σ 1311.
ἀντειπεῖν ὑπέρ τινος, Θ 545.
ἀντεκκλέπτειν, A 527.
ἀντεραστὴς, I 733.
ἀντευποιεῖν, Π 1029.
ἀντέχεσθαί τινος, A 1121. τῶν θυρῶν, Λ 161. τῶν πατρῴων χρημάτων, O 1658.
ἀντιβαίνειν, B 202.
ἀντιβάλλειν, I 767.
ἀντιβολῶ, Π 103. 444. N 110. I 109.
ἀντιγραφὴ, N 472.
ἀντιδιδάσκειν, Σ 1410.
ἀντιδικεῖν, N 776.
Αντίθεος, nom. propr. Θ 898.
ἀντικνήμιον, Π 784. B 126. I 907. A 219.
ἄντικρυς, *prorſus*, *omnino*, Π 134. 328. 384. O 962. Θ 442. ταυτὰ ἄντικρυς ἐμοὶ πέπονθας, Εκ. 339.
ἀντιλακτίζειν, Ει. 613.
ἀντιλαμβάνεσθαι, Ει. 485. τοῦ θρόνου, B 777. 787. τῆς φλογὸς, Θ 242.
Αντιλέων, I 1044.

ἀντιλογικὸς, N 1173.
Αντίλοχος, Εκ. 392.
ἀντιμανθάνειν, Σ 1453.
Ατνίμαχος, nom. propr. N 1022. A 1150.
ἀντιμεθιστάναι, Θ 362.
ἀντίμιμος, Θ 17.
ἀντίον, τὸ, Θ 822.
ἀντίπαλος, B 365. 1027. Ει. 739.
ἀντισπᾷν, Ει. 492.
ἀντισπασμὸς, Λ 967.
ἀντίτεχνος, B 816.
ἀντιτιμωρεῖσθαι, Ει. 134. 626.
ἀντιτύπτειν, N 1424.
ἀντιφερίζειν, I 813. 818.
Αντιφῶν, nom. propr. Σ 1270. 1301.
ἀντιχειροτονεῖν, Εκ. 423.
ἀντιψάλλειν, O 218.
ἀντλία, I 434. Ει. 17. 18.
ἄντομαι, Θ 977. 1155. ubi e vett. editt. legendum ἀντόμεθ', pro quo male irrepsit αἰτούμεθ'.
ἀντονομάζειν, Θ 55.
ἀντῳδὸς, Θ 1059.
ἀντωμοσία, Σ 544. 1041.
ἀνύειν, B 649. participium ἀνύσας cum imperativo junctum, valet *cito*, *celeriter*, Π 229. 349. 648. 974. N 181. 506. 1253. I 71. 119. A 570. Σ 202. 398. 847. 1159. ἄνυε, ἄνυσον, cum participio itidem redditur per *cito*, *celeriter*, Π 413. O 241. Σ 1168.
ἀνύεσθαί τι, *consequi aliquid*, Π 196.
ἀνυπεύθυνος, Σ 587.
ἀνυπόδητος, N 103. 363.
ἀνύτω, Attice pro ἀνύω, Π 607.
ἄνω καὶ κάτω, I 866. A 21. Λ 709, ubi excudi debuit: ποιεῖ μ' ἄθυμον, περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.
ἀνωνόμαστος ὀσμὴ, O 1715.
ἀνώνυμος πατρὶς, *ingloria patria*, Θ 859. ἀνώνυμον ὄνομα, *obscurum nomen*, A 854.
ἀξία, ας, ἡ. εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες, *si pro merito tractareris*, O 1223.
ἄξιος πέπλου, I 566.
ἄξιος. τί σοι ζῆν ἄξιον; N 1074. ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν, εἰ μὴ — O 548. ἄξιόν ἐστι, *convenit*, *par est*, I 616. ἄξιον Ελλάδι, A 8. τῇ πόλει, A 205. παντός ἐστιν ἄξιον, O 797. ἄξιός εἰμι πληγὰς λαβεῖν, Εκ. 324. ἄξιος, de re vilis pretii, I 645. 672. Σ 491.
ἀξιόχρεως, Εκ. 1065.
ἀξύνετος, O 457.
ἀοῖος, Ει. 836. 837.
ἄπαγε τὸν ἵππον, N 32. σεαυτὸν ἐκποδὼν, B 853. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, I 1151. ἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος, Ει. 1053.
ἀπαγορεύειν, A 169.
ἀπάγχειν, *cruciare*, *ægritudine adficere*, Σ 686. *suffocare*, N 1385. Ει. 796. ἀπάγχεσθαι, *suspendere se*, N 780. *suffocari tædio*, *vel dolore*, N 988.
ἀπαιθριάζειν, O 1502.
ἀπαιόλη, N 1150.
ἀπαιόλημα, N 729.
ἀπαίρω, ἀπέρχομαι, A 539. Εκ. 818.
ἀπαλλάττειν τινά τινος, *facere*, *ut aliquis ab aliquo abscedat*, Εκ. 1046. ἀπαλλάττειν τινα πόνων, Ει. 900. τῆς ὀφθαλμίας, Π 115. ἀπαλλάξειν

ἐν καλῶς τὸ μετόρχιον, Ει. 568. ἀπαλλάτλεσθαι, *abire, discedere*, Σ 484. Π 66. Ν 1194. ἀζήμιον ἀπαλλάτλεσθαι, *impune abire*, Π 271. ἀπαλλάτλεσθαι πραγμάτων, Ει. 293. κακῶν, Ει. 303. Α 201. δυσκόλου βίου, Π 263. πονηρῶν τρόπων, Σ 504. ἀπαλλαγέντες σκυμμάτων, *missa facientes*, Π 316.

ἄπαλὸν μηρίον, Εκ. 902. ἀπαλὸς, Θ 192.

ἀπαμύνειν τὰς μυίας, Σ 597.

ἀπανθρακίζειν, Β 506.

ἀπανθεῖν, Εκ. 1121.

ἀπαντᾶν εἰς τόπον, Λ 13.

ἀπαξάπαντες, Π 111. 206. Θ 515. 550.

ἀπαράτιλτος, Λ 279.

ἀπάργματα, Ει. 1056.

ἀπαίρει, Π 388.

ἀπαρυσλίον, Ι 921.

ἀπαρχὰς θύειν, Β 1241.

ἀπάρχεσθαι, Α 244. Ει. 1056.

ἄπασλίαν ἄγειν, *jejunare*, Ν 621.

Απατούρια, Θ 558. Α 146.

ἀπαυδᾶν, Β 369. Ι 1072.

ἀπαίδευσθαι, Ο 26. ἀπαιδήδοκε, Β 984.

ἀπειλεῖν, Π 88.

ἄπειμι, *abibo*, Π 70. ἄπιμεν, *abibimus*, Σ 255.

ἀπειπεῖν, Ει. 306. Λ 778.

ἀπειρολεχὴς, Θ 119.

ἀπείκασαν, Α 869.

ἀπειλάω, pro ἀπειλαύνω. Inde ἀπείλαον, Λ 1001.

ἀπειλῶσι, futurum Att. pro ἀπειλάσουσι, Εκ. 688. vide not. ad Β 202. 298.

ἀπειμπολώμενοι, Α 374.

ἀπείραντον, Ν 3. 393.

ἀπειρεῖν, *animum despondere*, Α 165.

ἀπειρίλλητος, Β 839.

ἀπεριμερίμνως, Ν 136.

ἀπέρρειν, *abire*. ἄπερρε, *i in malam rem*, Ει. 1294. Ν 783. Εκ. 169.

ἀπερυθριᾶν, Ν 1216.

ἀπεύχεσθαι, Θ 714.

ἀπέχειν τὴν ῥῖνα ἀπὸ κάκκης, Ει. 162.

ἀπεχθάνεσθαι, Π 910.

ἀπέχθεσθαί τινι, Λ 699.

ἀπεψωλημένος, Α 1136. Α 161. Ει. 903.

ἀπηδεῖν, *percolare*, Β 943.

ἀπηλικιῶλης, Ο 110.

ἀπηνὴς, Ν 974.

ἀπίσσεθε, *abite*, Σ 458.

ἀπισλεῖν, Β 1447.

ἀπισλία, Α 770.

ἄπισλος, Β 1443. 1444.

ἁπλαγὶς, Ανκγ. 11.

ἁπλοῖ τρόποι, Π 1158. ἁπλῷ λόγῳ, Α 1152.

ἁπλῶς, Α 873. Σ 538.

ἄπλυτοι ὄρχεις, Ει. 758. Σ 1035.

ἀποβάλλειν τὴν οὐσίαν, Εκ. 811.

ἀποβιβάζειν, Σ 1163.

ἀποβλέπειν εἰς τὸν ἀγρὸν, Α 32.

ἀποβλέπεσθαι, Εκ. 726.

ἀποβλίτλειν, Ο 498.

ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων, Ει. 678.

ἀποβόσκεσθαι καρπὸν, Ο 1066.

ἀποδαίρειν, *verberibus cædere*, Σ 1286. ubi mendose ἀποδειρόμην. Vide in δαίρω.

ἀποδείκνυμι, *reddo, efficio*, Π 210. μαχθησοτάτους ἀποδείξας, Β 1011.

ἀποδέρειν, Λ 739. 740. 953.
ἀποδημεῖν, B 48. N 371. νοῦς παρὼν ἀποδημεῖ, I 1120.
ἀποδιδόναι, *reddere*, B 270. Θ 748. N 1246.
ἀποδίδοσθαι, *vendere*, B 1235. A 817. 830. I 394. Σ 169. 172. Ει. 1205. 1237. 1259. O 17.
ἀποδιδράσκειν, *aufugere*, Λ 719. Θ 711. B 468. Σ 1310.
ἀποδιώκειν ἑαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας, N 1296.
ἀποδύειν, O 712. Ex. 668. 670.
ἀποδύεσθαι, Π 930. B 715. ἀποδύεσθαι τὰς ἐμβάδας, Σ 1158. *veſtes exuere*, B 641. ἀπόδυθι, *exue*, Θ 214. 731.
ἀποθήσκειν. ἀποθνεῖσθον, I 284.
ἀποθράσσειν, A 158.
ἀποθραύεσθαι τῆς εὐκλείας, N 997.
ἀμοιμώζω, Ex. 392.
ἀποίχομαι, B 83.
ἀποκαθαίρειν, Ει. 1218.
ἀποκαλεῖν, *promulgare*, O 1263.
ἀποκείρεσθαι, N 836.
ἀποκινδυνεύειν, B 1108.
ἀπόκινος, I 20. Δραμ. 3.
ἀποκλάεσθαι πενίαν, Σ 564.
ἀποκλείειν τινα ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν, Σ 601. τὴν πόλιν μοχλοῖς, Λ 487. ἀποκλείεσθαι τῶν πυλῶν, Λ 423. ἀποκλείειν τινά, *excludere*, Σ 775. ἀποκλείειν τὰς θύρας, Σ 334. ſed ſuſpecta eſt lectio.
ἀποκλύζειν ὄνειρον, B 1340.
ἀποκναίειν, Σ 681. Ex. 1087.
ἀπόκνισμα, Ει. 791.
ἀποκοιμᾶσθαι, Σ 213.

ἀποκόπτειν, N 1125.
ἀποκρινοῦμαι, N 1245. ἀπόκριναι, imp. Π 902. N 345. B 1008. ἀποκρίνεσθαι οὐδὲ γρύ, Π 17.
ἀποκρύεσθαι. Particip. ἀποκεκρυμμένος, A 459.
ἀποκρύψας μηδὲν, Π 343.
ἀπολακτίζω, N 811.
ἀπολαύειν, O 1358. ἀγαθέν τινος, Ex. 426. Θ 1008. Π 236. N 1231.
ἀπολείπεσθαι τοῦ σκώπτειν, I 525.
ἀπολέπειν, O 673.
ἀπολιβάξεις, O 1467.
ἀπολιγαίνειν, A 968.
ἀπολισθάνω, *delabor*, A 678.
ἀπολιταργιεῖς, N 1253.
ἀπόλλυμι. ἀπόλωλα τὼ φθαλμώ, A 1027. ἀπολωλεκὼς ἅπαντα, Π 857. futur. ἀπολῶ, Π 65. 68. ἀπολοῦμαι, N 792. κάκιστ' ἀπολοίμην, B 579. A 151. 476. ἀπολούμενοι κακῶς, A 865. κάκιστ' ἀπολούμενε, A 924. κακῶς ἀπολούμενον, A 952. κακῶς ἀπόλοιο, O 85.
Ἀπόλλων, Π 81. B 659. O 516. ἀπτρόπαιος, Π 359. 854. Σ 161. Αὐκιος, I 1240. ἰατρὸς, O 584. χρυσολύρας, Θ 315. εὐλύρας, Θ 969. μαντεῖος, O 722. ἑκάεργος, Θ 972. Φοιβικλῆς, B 232. ὁ Λυκλακις σιὸς, Λ 1299.
ἀπολογεῖσθαι, Σ 778. 816.
ἀπολοῦν, Attice pro ἀπολούειν. Inde ἄπελου, Σ 118.
ἀπολύειν, *abſolvere*, Σ 988. 992. 1000.
ἀπομάττεσθαι Ἀχιλλείων, I 819.
ἀπομαξάμενη Φρὴν, B 1040.

ρμηρίσαι, Σ 5.
μικρᾶς δαπάνης, *modico sum-*
I 538. ἀπὸ σμικροῦ, idem,
77. ἀπὸ μικρῶν θωπευματίων,
18.
ύναι τοὺς θεοὺς, I 424. N
2. ἀπομώμοκα, Λ 903.
ρξασθαι, A 695. 706. ἀπο-
χθεὶς τὴν ὀργὴν, Σ 560.
ειν, Σ 608.
ίτεσθαι, Σ 1217. O 1163.
ίτρον ἐκχέειν, A 616.
χίζειν, I 709.
ρεῖν, Θ 215. 1043.
ατεῖν, Π 1184. Ex. 354. ἱμο-
ἀποπατεῖν, Ex. 351. ἀποπα-
ον, Ex. 326.
ατος, A 81.
ιρᾶσθαι τῆς γνώμης, N 477.
πειρᾶσθαί τινος, B 648.
λεκᾶν, O 1156.
μπειν τινὰ, Π 12. N 1244.
ρδεῖν, Π 699. B 10. Σ 394.
9.
γνυμι, B 126.
εῖν, ἀπέρχεσθαι, de pedestri
ere, B 1480. Γήρᾳ, 12.
ηκτος τὰς γνάθους, Σ 948.
ίσσεσθαι, A 218.
γειν, Σ 1039. 1134. I 893.
389. 1504.
νεῖν, Θ 245.
σθαι, ἀποπτόμενος, O 90. Ex.
. ubi legendum ἀπέπτετο.
ίειν τι, Ει. 528.
ιστος δρόσος, I 1285.
δαρίζειν, I 697.
τίζειν, Λ 205.

ἀπορεῖν, Ex. 664. ἀπορεῖν τινος, Π 531.
ἀπορία, B 1465. σοφῶν ἀνδρῶν, B 806.
ἄπορος, N 629. τὸ ἄπορον, N 703. ἄπορα πράγματα, Σ 1474.
ἀπόῤῥητον, I 648. τἀπόῤῥητα, B 362. I 282.
ἀποῤῥὼξ Ερινύων, Λ 812.
ἀποσβεννύειν τὸν λύχνον, Π 668.
ἀποσείεσθαι λύπας, B 346. τὸ γῆρας, Λ 670.
ἀποσεμνύνεσθαι, B 703. 833.
ἀποσκλῆναι, Σ 160.
ἀποσοβεῖν, O 1032. 1258. Σ 460. τοὺς ῥήτορας, I 60. ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, B 45.
ἀποσπᾷν ἀπὸ τοῦ φρονεῖν, B 962.
ἀποσποδεῖν, O 8.
ἀποστατεῖν φίλων, O 312.
ἀποστέλλειν θοιμάτιον, Λ 1084.
ἀποστερεῖν, Π 373. N 487. 1072. 1305. ἀποστερεῖν τὰ χρήματα, N 1464. τινὰ τινὸς, O 1605.
ἀποστερητικὸς νοῦς, N 728. 747.
ἀποστερητρὶς γνώμη, N 730.
ἀποστλεγγίζεσθαι, I 580.
ἀποστρέφεσθαί τινα, Ει. 683.
ἀποσυκάζειν, I 259.
ἀποσφάττειν, A 327.
ἀποσχίζειν τινὰ τοῦ λόγου, N 1408.
ἀποτειχίζειν, O 1576.
ἀποτίλλειν, Λ 578. Ex. 724.
ἀποτίνειν, Π 1059. ἀργύριον, Σ 1255. 1424. οἴνου χοᾶ, Ex. 45.
ἀποτίνεσθαι, *ulcisci*, *punire*, Θ 685.
ἀποτρέχειν, Θ 1203. 1214. N 1005.
ἀπότροπον πῦρ, Ex. 792.
ἀποφαγεῖν τὰ κάλλαια, I 497.

ἀποφαίνειν, B 845. *argumentis demonstrare*, Π 468. 547. A 314. ἀποφήνασθαι, N 368.

ἀπόφερε, A 1054. ἀπόφερ' ἐς κόρακας, Ει. 1221.

ἀποφεύγειν δίκην, N 167. Ξ 151. Σ 579.

ἀποφευξις, Σ 558. 562. 645. ἀπόφευξις δίκης, N 874.

ἀποχαλᾶν τὴν φροντίδα, N 762.

ἀποχειροτονεῖν, Ει. 667.

ἀποχειροῦσθαι, Ει. 1013.

ἀποχρᾶν, *sufficere*, Π 484. ἀπόχρη, O 1603.

ἀποχωρεῖν, A 456. Ex. 890.

ἀποψᾶσθαι, Π 817. B 490. I 572. Ει. 1231. πρὸς τὴν κεφαλήν τινος, I 910.

ἀποψιλοῦν τὸν χοῖρον, Θ 538. ἀποψιλοῦσθαι τῷ λύχνῳ, Λ 827.

ἀπωπαπαὶ, Σ 235. ἀπαπαὶ, Σ 309.

ἀπραγμοσύνη, N 1007.

ἀπράγμων, I 263. ἀπράγμων τόπος, O 44.

ἀπροσδόκητος, Λ 352.

ἄπτεσθαι φρενῶν, I 1237. ἔργου, Ex. 581.

ἄπτεσθαι, *accentûs*. Inde ἠμμένος, Π 301.

ἀπτῖνες, O 687.

ἄπυλωτον σῖτον, B 838.

ἀπύω, *latro*, I 1023.

ἀπωθεῖν. ἀπεωσάμεσθα, Σ 1085.

ἀπωθεῖσθαι δόμων, A 450.

ἄπωθεν, Π 674.

ἀπώλεσα εἰς τὸ δέον, N 859.

ἀπωτέρω, N 771.

ἄρ, poëtica particula in senariis locum non habet. Θ 248.

ἆρα, particula interrogandi, Θ 1. 8. 260. 263. & passim in omnibus fabulis.

ἄρα, *igitur*, Θ 166. Σ 664. Huc sensu occurrit etiam ἆρα, Σ 339. O 91. & passim.

ἆρά γε, *an*, *num*? Π 546. 641.

ἀρᾶσθαι, Θ 350.

ἀράττειν τὴν θύραν, Ex. 977.

ἀργαλέος, N 451. ἀργαλέον πρᾶγμα, Π 1. ἀργαλέα λύπη, Θ 788. ἀργαλέας ἄγειν νύκτας, A 764. ἀργαλεώτατος, I 978. ἀργαλέον (εἰπεῖν), *difficile dictu*, Σ 1279.

Ἀργεῖος, Ex. 201. Ἀργεῖοι, Ει. 471. I 466.

ἀργίλοφος, Σ 672.

ἀργὴς κεραυνὸς, O 1747.

ἀργὸς, ὁ, ἡ, N 53. Ex. 880. B 1498.

Argos, urbs, Π 601. I 813. B 1208.

Argo, navis. Ἀργοῦς σκάφος, B 1382.

ἀργυρίδιον, Τριφαλ. 4.

ἀργύριον, Π 154. 156. 158. N 756. 1249. ταἀργύρια, O 600.

ἀργυρολόγος ναῦς, I 1071.

ἄρδειν νοῦν οἴνῳ, I 96.

ἄρδην, Θ 274.

ἀρέσκειν, cum accusativo personæ, Π 353.

ἀρήγειν, *opitulari*, Θ 696. Π 476.

Ἄρης. δρᾶμα Ἄρεος μεσῶν, B 1021. Ἄρεος νεοττὸς, O 835. ubi vide not. βλέπειν Ἄρην, Π 328.

Ἀρίγνωτος, nom. propr. I 1278.

ἀριζήλωτος, I 1329.

ἀριθμεῖν, I 570. ubi vulgata lectio optima est.

ἀριθμὸς,

ἀριθμὸς, pro *homine nullius pretii*, N 1203.
Αριστείδης, I 1325.
Αριστογείτων, Λ 633.
ἀριστοκρατεῖσθαι, O 125.
Αριστομάχη, Θ 806.
ἄριστον, *prandium*, prima longa & in derivatis, N 416. ἀριστᾷν, I 815. ἀριστίζειν, *prandium dare*, *prandio excipere*, O 659. I 538.
ἄριστος ψυχὴν, N 1048.
Αρίστυλλος, nom. propr. Π 314. Ex. 647.
Αριφράδης, Ex. 129. Σ 1280. I 1281. Ει. 883.
Αρκαδία, I 798. 801.
ἄρκτος Βραυρωνίοις, Λ 645.
ἄρκυς, *retia*, Λ 790.
ἅρμα, B 1403. Ει. 901. ἅρμα ἐλαύνειν, N 69.
ἁρμάμαξα, Λ 70.
ἁρματωλία, Ει. 415.
Αρμόδιος, Σ 1225. I 786. Λ 980. 1093. Ex. 682.
ἁρμόζειν. ἁρμόζει μοι τὸ πρᾶγμα, Σ 872. τὰ ὑποδήματα, Θ 263.
ἁρμονίαν ἐντείνασθαι, N 968. ἁρμονίαι διαχάσκουσαι, I 533.
ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν, I 989.
ἀρνακίδος, N 730.
ἀρνεῖσθαι, Π 893.
ἄροτος, B 1034.
ἀρουραία θεὸς, B 840.
ἄρουρα πάτριος, B 1533.
ἁρπάζω, I 802. 1202. ἁρπάσομαι, Ex. 866.
ἁρπαλέως, Λ 331.
ἅρπαξ, I 137. τῶν δημοσίων, N 351.
Αρπυια, Ει. 811.
ἀῤῥήκτως ἔχειν, Λ 182.
ἄῤῥην, N 659. 682. ἄῤῥεν παιδίον, Ex. 594.
ἀῤῥηφορεῖν, Λ 642.
ἄῤῥιχος, ἡ, O 1309.
ἄρς. ἀρνὸς φωνὴ, Σ 572. ἄρνα μέλαιναν, B 847.
ἄρσην βοὴ, Θ 125.
Αρταμις, Dor. Λ 1262. Αρταμίτιον, Λ 1251. pro Αρτεμις & Αρτεμίσιον.
Αρτεμις, B 1274. 1359. ἀκολανθὶς, O 871. Κολαινὶς, 872. ἀγροτέρα. ἀπειρολεχής. τοξοφόρος, Θ 970. Ταυροπόλος, Λ 447. σηροκτόνος, Lacon. pro θηροκτόνος, Λ 1262. πολυώνυμος, θηροφόνος, Θ 320. κυναγὸς, Λ 1272.
Αρτεμισία, nom. propr. Λ 675.
Αρτέμων, nom. propr. Λ 850.
ἄρτι, Λ 71. Ex. 40. 552. O 922. Ει. 670. 679. ἀρτίως, *modo*, B 433. N 1149. Λ 1170. Σ 11. 13. 744. 836. O 81. *jam nunc*, N 726.
ἀρτιάζειν, Π 816.
ἀρτοπώλιον, B 112.
ἀρτοπῶλις, B 858. Σ 238.
ἀρύβαλλος, I 1094.
ἀρύστιχος, Σ 855.
ἀρύταινα, Fragm. 77.
ἀρχαϊκὰ φρονεῖν, N 821.
ἀρχαῖον, τὸ, *sors*, N 1156.
ἀρχαῖος, μωρὸς, *stultus*, N 984. 1357. 1469. Π 323.
Αρχέδημος, nom. propr. B 417. 588.
ἄρχειν. Ζεὺς ἄρχει τῶν θεῶν, Π 130. ἡμέρα ἄρχουσα πολλῶν ἀγαθῶν, Ει. 435.

ἀρχέλας, I 164.
Αρχένομος, nom. propr. B 1507.
Αρχεπτόλεμος, nom. propr. I 794.
ἀρχὴ νέα, Σ 885. ἀρχὴν ἄρχειν, Σ 557. 619. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, Ex. 587.
ἀρχίδιον, O 1111.
ἀρχιτεκτονεῖν, Δαιδαλ. 6.
Αρχων, summus magistratus Athenis, Σ 304. 1108. 1441.
ἀρωγὴ, B 1265. 1277.
ἀρώματα pro ἀροτριάσματα, Ει. 1158. ubi metri ratio ἀρόματα non admittit.
ἀρωραῖοι μύες, A 762. pro ἀρουραῖοι, Dor.
ἀσαλαμίνιος, B 204.
Ασάνα, Lacon. pro Αθήνη, Λ 1300. Ασᾶναι, pro Αθῆναι, Λ 980. Ασαναῖοι, Λ 170. 1244. 1250.
ἄσβεστος βοὴ, Ει. 1287.
ἄσβολος, Θ 245.
ἀσελγῶς, *immodice*, *supra modum*, Π 560.
ἀσθενὴς, Π 258.
Ασιὰς, i. e. *lyra*, vel *cithara*, Θ 120.
ἀσκαλαβώτης, N 170.
ἀσκάντης, N 633.
ἀσκαρδάμυκτος, I 292.
ἀσκεῖν μηδὲν ὑγιὲς, Π 50. τὸν ἐπιχώριον τρόπον, Π 47. λαλιὰν, N 931.
ἄσκεπτον, Ex. 258.
ἀσκητικὸν νόσημα, Λ 1085.
ἀσκίδιον, Ex. 306.
Ασκλήπιος, Π 411. 621. 636. 640. Σ 123.
ἀσκὸς, A 549. 1230. Θ 733. ἀσκὸν δαίρειν, N 442. ἀσκὸς Κτησίφωντος, A 1002.
ἀσκωλιάζω, Π 1129.
ἄσκωμα, A 97. B 364.
Ασκώνδας, nom. propr. Σ 1191. 1383.
ἀσματοκάμπτης, N 333.
ἄσμενος, Ει. 583. 600. 1286.
ᾄσομαι, futurum verbi ᾄδω. Activa forma ᾄσω non utitur Comicus. Σ 1228. A 980. Ει. 1267.
ἀσπάζομαι, Π 324. 752. 1042. N 1145. Σ 607. O 1377.
Ασπασία, nom. propr. A 527.
ἀσπιδαποβλὴς, Σ 592.
ἀσπὶς, Π 450. N 989. B 928. I 846. A 58. 539.
ἀσπὶς ὀμφαλόεσσα, Ει. 1274. ἀσπίδα ἀποβάλλειν, Σ 19. 23.
ἆσσον, I 1306.
ἀστάθμητος, O 169.
ἀστεῖον, Π 1150. B 5. 901. N 204. 1064.
ἀστεναχτὶ, Ex. 464.
ἀστεροπὴ, O 1746. 1748.
ἀστὴ, Θ 541.
ἀστὴρ διατρέχων, Ει. 838.
ἀστὸς, O 32. 34. Λ 638. A 508.
ἀστράγαλος, Σ 295.
ἀστραπὴ, N 583. βλέπειν ἀστραπὰς, A 566.
ἀστραπηφορεῖν, Ει. 722.
ἀσράπτειν, Σ 625. A 531.
ἀστρατεία, I 443. Ει. 526.
ἀστράτευτος, Σ 1117.
ἀστρονομεῖν, N 194.
ἀστρονομία, N 201.
ἄστυ, ἄστεος, A 33. N 47.

ἀσύστατος, N 1367.
Ασφάλειος, Neptuni epithet. A 682.
ἀτταταὶ, ἀτταταὶ, exclamatio dolentis, Θ 223.
ἀτατταταὶ, Θ 1005.
ἀταυρώτη, Λ 217.
ἄτεκτος δαίμων, Θ 1047.
ἀτέκμαρτος, O 170.
ἀτενὴς, Σ 730.
ἀτεράμων, Σ 730. A 181.
ἅτερος, Attice ὁ ἕτερος, Σ 138. 841. Doribus est simpliciter ἕτερος, A 813.
ἀτεχνῶς, media semper brevi, Π 109. 362. N 408. 425. 1174. B 106. O 605. 820.
ἀτηρότατον κακὸν, Σ 1299.
ἄτιμος, B 692. O 766. ἄτιμον ἔργον, O 166.
ἀτοπία, B 1372. A 349.
ἄτοπος πόθος, *ingens desiderium*, Εκ. 956.
ἄτρακτος, Λ 568. 571. λίνου μεστὸς, B 1347.
ἀτραποὶ μύρμηκος, Θ 100.
ἀτραπὸς, N 76. O 22. B 123.
ἀτρέμα, ἀτρέμας ἔχειν, Θ 230. B 339. N 261. 743. O 1200. 1244. 1572.
Ατρεὺς, B 1269.
ἀτρύγετος ἅλς, Σ 1521. λίμνη, O 1338.
ἄττα & ἅττα sæpe confusa, B 173. 925.
ἀτταγᾶς, O 249. 297. 761. Σ 257. A 875.
ἀτταλαττατὰ, vox lætantis, A 1198.
ἀτταπαττατὰ, vox dolentis, A 1190.
Αττικὴ, *Attica regio*, O 1704.
Αττικὴ adjective, i. e. βραδύνουσα, Λ 56.
Αττικίων, Ει. 214. Αττικωνικὸς, Ει. 215. diminutiva ab Αττικός.
ἀτυχεῖν, N 427.
αὖ, αὖ, vox canum, Σ 903.
αὖ, *contra*, A 903. *item*, I 207. *rursus*, Θ 703. αὖθις αὖ, Θ 552. 862. B 304. 1077. 1234. A 854. O 59. 789. 792. 796. αὖθις αὖτε, O 1326. αὖ πάλιν, O 434. αὖ πάλιν αὖθις, N 975.
Αὐαίνου λίθος, B 194.
αὐγή. ὑπ' αὐγὰς, Θ 500.
αὐθαδία, Θ 704.
αὐθαδικὸς, Λ 1116.
αὐθαδόστομος, B 837.
αὐθαδῶς, B 1020.
αὐθήμερον, Θ 813. Λ 114. A 522.
αὖλαξ, Θ 782. αἰθέρος αὔλακα τέμνειν, O 1400.
αὐλεία θύρα, *janua vestibuli*, Ει. 982.
αὐλὴ, Σ 131.
αὐλήματα Καρικὰ, B 1302.
αὐλητὴς, A 862.
αὐλητρὶς, B 513. Σ 1219. A 551.
αὐλίον, τὸ, Λ 721.
αὐλὸς, A 752. αὐλῶν πνοὴ, B 154. 313.
αὐλὼν, ῶνος, O 243.
αὐξάνεσθαι. ηὐξανόμην ἀκούων, Σ 638.
αὖος, *senio confectus*, Λ 385.
αὖρα μετάτροπος, Ει. 945.
ἀϋτεῖν, Λ 717.
αὐτίκα, *exempli gratia; ac primo quidem; atque ut inde ordiar*,

Θ 151. Ο 166. 378. 574. 1000. Π 130. αὐτίκα δὴ μάλα, Π 942.
αὐτοδαὴξ ὠργισμένος, Α 687. ὁ αὐτοδαὴξ τρόπος, Ει. 607.
αὐτόκομος λοφιὰ, Β 822.
αὐτοὶ ἐσμὲν, *soli sumus*, Α 504. Θ 472.
αὐτοκράτωρ, Ει. 359. αὐτοκράτορες πρίσβεις, Α 1010. Ο 1595.
αὐτόματος, Π 1190. Σ 1282. αὐτόματα ἀγαθὰ, Α 978.
Αὐτομένης, nom. propr. Σ 1275.
αὐτομολεῖν, Π 1150. Ι 26. Ει. 451.
αὐτόπρεμνος, Β 902.
αὐτὸς, *ipse*; κατ' ἐξοχὴν, Ν 219. αὐτότατος, *ipsissimus*; Π 83.
αὐτόσε, *illuc.*, Α 873.
αὐτόφωρον. ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰλημμένος, Π 455.
αὐτόχειρ, Α 269. Ο 1135.
αὐτόχθονες, Α 1082. Σ 1076.
αὐτόχρημα, Ι 78.
αὐχὴν, Α 681. αὐχένα παρασχεῖν, Α 492. φιμοῦν ξύλῳ, Ν 592.
αὐχμεῖν, Π 84. Ν 442. 920.
ἀφαιρεῖν, Β 518. 657. 941. Δ 36. 1028. Ει. 561. Π 22.
ἀφαιρεῖσθαι, Θ 844. 935. Β 526. 586. 600. ἀφηρέθη τὸν σλέφανον, Ν 625.
ἀφάλλομαι, Ν 147.
ἀφατὴς πλοῦτος, Ει. 602.
ἀφανίζω, Π 741. Ν 759. ἀφανίζειν Μούσας, Ν 972.
ἀφασία, Θ 904.
ἄφατος, Λ 198. 1148. Ο 422.
ἀφαυαίνω. ἀφανσθήσομαι δίψει, Ει. 146.
ἀφαύειν, Ι 394. ἀφαύειν φασήλους. Ει. 1144.
ἀφειλία, Attice pro ἀφειλίην, Λ 122.
ἀφελὴς πεδίον, Ι 527.
ἀφεύειν, Θ 216. 236. 590. τὸ ἐπαυθοῦσαν τρίχα, Ει. 13.
ἀφέψειν, Ι 1321. 1336.
ἄφθιτον γένος μακαίρων, Ο 702.
ἄφθιτα μήδεσθαι, Ο 689.
ἄφθονα πάντα παρέχειν, Ει. 630.
ἀφίημι, *amitto*, *relinquo*, Δ 153. *omitto*, Ει. 745. *remitto debitum*, *condono*, Ν 1139. 1426.
ἀφῖκται, Π 265.
ἀφισλάναι, *ad defectionem impellere*, Ι 238.
ἀφοβόσπλαγχνος, Β 496.
ἄφοβος φρὴν, Ο 1376.
ἄφοδος, Ει. 1059.
ἀφορμᾶσθαι, Ν 607.
ἀφραδὴς, Ει. 1064.
ἄφρακτος, *incautus*, Θ 531.
ἀφρήτωρ, Ει. 1097.
Ἀφροδίτη, Α 792. 794. Δ 208. Ἐπιπρογένεια, Λ 551. Παφία, Δ 556. Κυθήρων καὶ Πάφου μελέσσω, Λ 833. Ἀφροδίτης τρόπως, Ει. 8. οὐδὲν ἐπὴν σοι τῆς Ἀφροδίτης, Β 1045.
ἀφρὸς, Δ 1257.
ἀφύαι, Ι 645. 649. 666. 672. Σ 496. Φαληρικαὶ, Ο 76. 77. Α 901. 902. ἀφύων τιμὴν περιόψεσθε, Δ 640.
ἀφύη, Τοχιν. 1.
ἄφυκτος, Ν 1047. ἄφυκτοι λόγοι, Ι 757.
ἄφωνος, Ν 1320.

Αχαιὰ, *Ceres*, A 709.
ἀχάλινον στόμα, B 838.
ἀχάνη, A 108. 109.
ἄχαρις βίος, O 156.
ἀχάριστος, Σ 451.
Αχαρνηΐδης, A 322.
Αχαρνικὸς, A 180. 329. Αχαρνικὴ, Θ 563.
Αχερόντιος σκόπελος, B 471.
ἀχέτας, *cicada*, O 1095. Ει. 1159.
ἀχηνία, ἀπορία, Αμφ. 13.
ἄχθομαι, Π 234. 899. B 1481. N 865. A 62. 1100. Εκ. 174. ἄχθεσθαι ὑπέρ τινος, A 10.
ἄχθος, I 1056.
Αχίλλειαι κριθαὶ, I 819.
Αχιλλεὺς, B 912. 992. 1264. 1400.
ἄχνη, Σ 92.
ἄχος, B 1353.
Αχραδούσιος, nom. gentile, Εκ. 362.
ἀχρὰς, Εκ. 355.
ἄχυρα τῶν ἀστῶν, A 508.
ἀχυρῶν, ῶνος, Σ 1310.
ἀψάλακτος, A 275.
ἄψηκτος κόθορνος, A 657.
ἀψήφιστος, Σ 752.
ἀψίδες ἐπῶν, Θ 53.
ἄψυχος ψυχὴ, B 1334.
ἀωρία, A 23.
ἀωρὶ νυκτῶν, Εκ. 741.
Accusativus personæ pro genitivo, cum accusativo rei, Ει. 1099.
Adjectivum neutrum singulare, cum substantivo mascul. aut femin. etiam plurali, per ellipsin nominis χρῆμα, B 1452. Εκ. 236. Π 782. & passim.
Articulus præpositivus nunquam vice pronominis οὗτος vel αὐτὸς, nec vice relativi ὃς apud Comicum occurrit, Π 44. Εκ. 275. Ει. 968.
Aspiratio nominis in articulum transit, quando fit crasis articuli & nominis: θὤπλα, θοὔδατος, θἤμισυ, θἠμέτερον, O 449. A 370. 116. 137.
Augmentum omittitur in verbis a duplici consonante incipientibus, A 291. ἐστρατευμένος, ἐστωμυλμένος, ἐπτερωμένος, περιεπτισμένος, B 1113. 1160. 1388. A 507.
Augentur verba quædam composita tam a medio, quam a præpositione: καθεῦδεν, καθῆτο & similia, Θ 479. O 495.

B.

Βαβαὶ, Ει. 248. A 1078. O 272. 610.
βαβαιὰξ, B 63. A 64. 1141. Ει. 248.
Βαβυλὼν, O 552.
βάδην, A 535. ἡγεῖσθαι βάδην, A 254.
βαδίζειν, Π 227. 278. βάδον βαδίζειν, O 42. futur. βαδιοῦμαι, Εκ. 625. 853. Π 495. βαδιοίμην, Π 90.
βάδισις, Π 334. Σ 1171.
βαδιστικὸς, B 128.
βάθος, pro ὕψος, O 1715.
βαθὺς ὄρθρος, Σ 216. βαθὺ τῆς ἡλικίας, N 514.
βαιὸς, *parvus*, N 1013. A 2.
βακίζειν, Ει. 1072.
Βάκις, I 123. 124. 1003. 1004. O 962. 970. Ει. 1070. 1119.
βακτήριον πτωχικὸν, A 448.
βακτηρία, Π 272. Εκ. 74. 150.

276. 543. 546. Σ 33. 1296. Α 682.
Βάκχαι, Α 1312. Ν 605.
Βακχέβακχος, Ι 408.
Βακχεῖος, Α 1283. Βακχεῖος ἄναξ, Β 1259. δεσπότης κισσοφόρος, Θ 988. Βακχεῖον, τὸ, Α 1. γλώττης Βακχεῖα, τὰ, Β 357.
Βάκχιον νᾶμα, Εκ. 14.
βαλανεῖον, Π 535. 616. 952. Β 1279. Α 574. Ν 837. 991. 1054. Ι 1401.
βαλανεύειν, Α 337. βαλανεύειν ἑαυτῷ, Ει. 1103.
βαλανεὺς, Π 955. Β 710. Ι 1403.
βάλανος, *glans*, Α 410. 413. *pessulus*, Σ 155. 200.
βαλανοῦν, *pessulum obdere januæ*, Ο 1159. Δαναΐ. 8. metaphorice de obstructione alvi, Εκ. 361. 370.
βαλάντιον, Ι 707. 1197. Ο 157.
βαλαντιητόμος, Β 772.
βαλβίς. ἀπὸ βαλβίδων, Σ 548. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων, Ι 1159.
βάλλειν. Futur. Att. βαλλήσω, Σ 222. βάλλειν ψόγῳ, Θ 895.
βάλλ' ἐς κόρακας, Θ 1079. Π 782. Σ 835.
βάμμα Σαρδιανικὸν, Α 112. Ει. 1174. χεζικηνικὸν, Ει. 1176.
βάπτεσθαι βατραχείοις, Ι 523.
βαπτὸς ὄρνις, Ο 287. βαπτὰ ἱμάτια, Π 530.
Βάραθρον, Β 574. Π 431. 1109. Ν 1450. Ι 1362.
βάρβαρος, Β 724. Ν 492. Ο 199. Α 77. 107. οἱ βάρβαροι θεοὶ, Ο 1520. βαρβαρώτατος, Ο 1573.
βάρβιτος, Θ 137.
βαρέως φέρειν τι, Θ 385. Β 803. Εκ. 174. Σ 114.
βαρυαχὴς Ὠκεανὸς, Ν 278.
βαρύβρομος πόντος, Ν 284. βαρύβρομος Μοῦσα αὐλῶν, Ν 313.
βαρυδαίμων, Εκ. 1102.
βαρυδαιμονεῖν, Ι 558.
βαρύνεται τὸ σκέλος, Α 220.
βαρύσταθμος, Β 1397.
βασανίζειν, Β 616. 618. 625. 802. 1121. Εκ. 523. 748. Σ 547. Α 110. 647.
βασανίστρια, Β 826.
βάσανος, Θ 800. βάσανον δοῦναι, Θ 801.
βασίλεια, τὰ, Α 80.
Βασιλεία, Ο 1536. 1537. 1634. 1687. 1730.
βασιλεία καρποφόρος, *Ceres*, Β 382.
βασίλειος στοὰ, Εκ. 685.
βασιλεὺς (κατ' ἐξοχὴν), Rex Persarum, Ι 478. Α 647. βασιλεὺς ὁ μέγας, idem, Π 170. Α 65. Ο 486.
βάσις χορείας, Θ 968.
βάσκανος, Π 571. Ι 103.
βάσκας, nomen avis, Ο 885.
βάσκειν, pro βαίνειν, Θ 783.
βαστάζειν, pro δοκιμάζειν, *explorare*, Θ 437.
βατὶς, nomen piscis, Σ 510.
βατιδοσκόπος, Ει. 811.
βατράχειον, genus coloris, Ι 523.
βατραχὶς, Ι 1406.
Βάττος, nom. propr. Βάττου σίλφιον, Π 925.
βαύζειν, Θ 173. 895.
βδεῖν, Ει. 151. δριμύτερον γαλῆς,

)3. μηδὲν ἧτ[ον γαλῆς, Α 255.
λεσανωτὸν, Π 703.
lεσθαι, Π 700. Ι 252. 1288.
)6. 599. βδελύτ[εσθαι τὰς γυ-
ας, Λ 794.
ὶς, Π 993. 1069. Ν 446. Ι
βδελυφώτερος, Ι 134.
ν, Α 354. Ι 224.
φίλος, Π 836. βέβαια φίλη,
)17.
λπος, Ν 398.
φόντης, Β 1051. Α 427.
τώλης, nom. propr. Π 175.
ιὸς, *fulmen Jovis*, Ο 1714.
, Π 105. 558. 576. 595.
. & paſſim.
ν γεγενῆσθαι περί τινα, Ι 765.
λτισ[ι, Π 1172.
ᾶν, Ο 1465.
ζειν, Σ 1517.
, Ο 1461. 1462. Σ 1531.
, Β 667.
θος, Ι 635.
τὸ, *tribunal*, Π 382. Ex.
7. *paſſus*, Ι 77.
litera, Ex. 684.
, *tuſſire*, Ex. 56.
ὸς βίαν, Λ 163. Β 1457. Α 73.
ιι, Π 1092. Θ 890.
, Ο 974. 976. 1037. 1288.
14.
Β 740. Ex. 228. 525. 1090.
ο. Α 1052. Θ 35. 50. 206.
ν, Ι 1242.
ν, Α 715.
μων, Ν 570.
acultates, *opes*, Π 34. φί-
, Π 534. *βίον πορίσαι τινὶ*,
Σ 706. *ἀφαιρεῖν τινος τὸν βίον*, Ex. 563. *βίος γενναῖος*, Σ 506.
βιότιον, Π 1165.
βίοτος, Ex. 594.
βιωτὸς βίος, Π 197.
βλακικῶς διακονεῖν, Ο 1323.
βλασ[άνειν, Λ 384. Vide not. ad Π 453. Ν 1124. Ο 696. *βλασ[άνει ἀπό τινος βούλημα*, Α 406.
βλαυτίον, Ι 889.
βλέμμα, Π 367. *μαλακὸν*, Π 1022.
βλέπειν cum variis ſubſtantivis, aut infinitivis per cognata adverbia reddendis, Ο 1169. 1671. Α 254. Ex. 1184.
βλέπος Ατ[ικὸν, Ν 1176.
βλεφαρὶς, Ex. 402. *βλεφαρίδες*, Ι 373.
βλέφαρον, Π 721. 730. 736. 822. Β 1441.
βληχᾶσθαι, Π 293. 297. Σ 570. Ex. 535.
βληχὼ, Λ 89.
βληχωνίας κυκεών, Ex. 712.
βλιμάζειν, Ο 580. *βλιμάδδομες*, Lacon. pro *βλιμάζομεν*, Λ 1164. ubi vide not.
βλιτομάμας, Ν 1001.
βλίτ[ειν, Ι 794. Λ 475.
βοᾶν, Π 275. *βοᾶν τὸν δεσπότην*, Ο 60. *βοᾶσθαι τὰν ὑπέρτονον βοάν*, Ν 1154. *τὸ πρᾶγμ' αὐτὸ βοᾷ*, Σ 921.
βόεια ῥήματα, Β 924.
βοὴ, *res clamore digna*, Π 637. *βοὴν σ[ήσασθαι*, Θ 696.
βοηδρομεῖν, Σ 433.
βοηθεῖν τοῖς νόμοις, Π 914. *τοῖς εἰδὼς πεμφθεῖσιν*, Π 1026.

βοϊδάριον, O 585. Βαβυλ. 20.
βοΐδιον, A 1036.
Βοιωτία, regio, A 160. gentile, A 86.
Βοιωτίδιον, A 872.
Βοιώτιον ᾄδειν, A 14. Βοιώτιος, A 1077.
Βοιωτοὶ, O 189. I 479. A 873.
βολβὸς, N 188. Ex. 1092.
βολίτινος, B 295.
βόλιτος, I 658. A 1026.
βομβὰξ, Θ 45. βομβαλοβομβὰξ, Θ 48.
βομβαύλιοι, A 866.
βομβεῖν, Π 538.
βομβυλιὸς, Σ 107.
βορὰ, Θ 1033. κυνὸς βορὰ, I 416.
βόρβορος, B 145. 273. Σ 259. I 866.
βορβορόθυμος ἀπειλὴ, Ει. 753.
βορβοροτάραξις, I 309.
Βορέας, O 1399. Σ 1124. A 922.
βόρειον, Σ 265.
βορὸς, Ει. 38.
βόσκειν, N 331. I 256. 1258. Σ 313. βόσκεσθαι μύρτα, O 1099.
βόσκημα, B 892. βοσκήματα, pecudes, A 811.
βόστρυχος, N 536. Ex. 955.
βοτὰ, pecudes, N 1427.
βοτρυόδωρος Εἰρήνη, Ει. 520.
βότρυς, B 1321. Σ 449. βότρυς τρώγειν, I 1077.
βουβωνιᾷν, A 987. Σ 277. βουβωνιᾷν τὼ νεφρὼ, B 1280.
βουθυτεῖν, Π 819.
βούθυτος ἐσχάρα, O 1232.
βουκέφαλος, Αναγ. 5.
βουκολεῖν, Σ 10. decipere, Ex. 81. Ει. 153.

βουλεία, munus senatorium, Θ 809.
βουλευμάτιον, I 100.
βουλευτήριον, I 395.
βουλευτὴς, senator, Θ 808.
βουλευτικὸν, τὸ, O 794.
βουλεύω, senator sum, Ex. 444. βουλεύεσθαι χρηστόν τι, I 86.
βουλὴ, Π 949. I 629. 642. Ει. 872. & passim.
βούλημα, Π 493.
βουλιμιᾷν, Π 873.
βουλόμαχος, Ει. 1293.
βούλομαι. οἶδεν τί βούλεται πρωτὸς χεζητιῶν, Ex. 368. ἤν τε βούλῃ γ', ἤν τε μὴ, A 939. Ex. 981. τί βουλόμεναι κατέλαβον, quo consilio occuparunt, A 480. 487. fut. βουλήσομαι, Π 290. 319.
βουλυτὸς, O 1500.
βούνομος, B 1383.
βούπαις, Σ 1206.
Βούπαλος, nom. propr. A 361.
βούτομον, nomen herbæ, O 662.
Βουφόνια, N 985.
βραδύνειν, Ex. 493. 1140. Σ 230.
βραδὺς, B 1091. N 129. O 1336.
Βρασίδας, nom. propr. Σ 475. Ει. 640.
Βραυρὼν, pagus Att. Ει. 874. Βραυρώνια, A 645.
βραχέα πυθέσθαι τινὸς, N 482.
βράχιστον τοῦ λόγου, A 715.
βραχίων, Ex. 267.
βρέμεσθαι, Θ 998.
βρενθύεσθαι, A 887. Ει. 26. N 362.
βρέτας, A 262. I 31. 32.
βριμᾶσθαι, I 855.
Βρόμιος, Bacchi epitheton, Θ 992. βρομία χάρις, N 311.

βροντᾷν,

ξν, N 374. 580. A 531. τὸ δε-
τήριον βροντᾷ, Σ 624.
ὴ, N 394. χθονία, O 1745.
κνεκμένη, N 292.
ησικέραυνος, N 265.
ὶ, I 601. Ει. 236.
ς, O 527.
μελίτλαις, N 45. σλίφανον
οντα μύρτων, B 329.
ν, Λ 301. 367. O 26. Ει. 1315.
ιν, I 1126.
N 1382.
σθαι, B 823.
ἰσθαι, rudere, Σ 618.
χυτρίδιον σφοϊγίῳ βεβυσμένον,
63. παιδίον κηρίῳ βεβυσμένον,
06. βύειν τὸ σλόμα χρυσίῳ,
645.
ιον, N 249. Σ 236.
, B 247. I 607. 609.
, I 104. 369. βύρσης ὄζειν, I
Σ 38. βυρσῶν ὀσμὴ, Ει. 753.
τος, I 197. 203.
, I 59. 449.
ψεῖν, Π 167.
ψης, N 581. I 44.
κφλαγὼν, I 47.
ώλης, I 136. 740. 852. Ει.
648.
, Αμφ. 4. Ηρ. 2.
χευμα, I 902. Ει. 748.
χεύεσθαι, N 969.
χος, N 910. B 1085. 1521.
8. βωμολόχον τι, I 1194.
λόχοις ἕπεσι χαίρειν, B 358.
Π 660. 679 περίϊθι τὸν βω-
σιδέξια, Ει. 957. βωμοὺς
ύνειν, Λ 1130. οὐ βωμὸς,

οὐ πίσλις, οὔθ' ὅρκος μένει, A
308.
βωσάτω, pro βωησάτω, Ει. 1155.
βωσλρεῖν, O 274. A 959. Ει. 1146.
τοὺς δημότας, Λ 685.

Γ.

Γα, Dor. pro γε, Λ 82. 105. 1243.
& paſſim, A 748. 860.
γάλα ὀρνίθων, O 733. 1673. Σ 508.
Κωλακρέτου, Σ 724.
γαλεώτης, N 173. 174.
γαλῆ, muſtela, Π 693. A 255. Θ
559. Σ 363. 1182. 1185. Ει. 795.
Ex. 924. εἰ διάξειεν γαλῆ, Ex. 792.
ἐκ. κυμάτων γαλῆν ὁρῶ, B 304.
γαμεῖν, N 42. 46. 49. 1063. Θ 412.
γῆμαι γάμον, O 1724.
γαμήλιον λέχος, O 1758. Θ 1122.
γαμήλιος παιὼν, Θ 1034.
γαμικὴ χλανὶς, O 1693.
γάμος. μύρον οὐκ ὄζον γάμων, Λ
943. γάμος ἀνόσιος, B 850.
γαμφηλὴ, I 198.
γαμψὸς, N 337.
γαμψώνυξ, O 359. γαμψώνυχες
τρόπεοι, O 1306.
γάνος ἀμπέλου, B 1320.
γανοῦσθαι. ἐγανώθην, A 7.
γάνυμαι, Σ 612.
Γανυμήδης, Ει. 724.
γὰρ aliquando ſignificat ſcilicet,
nimirum: ut A 379. Π 273. 376.
442. O 471. A 598. 607. Aliquan-
do, igitur, & ſic ſemper in in-
terrogatione, ut Π 403. N 1179.
A 594. Ex. 786. O 74. 102. 1525.
Λ 489. Non redundat in αἰνὰ

4 *

γὰρ, sed valent istæ particulæ *at enim*, Π 425. ubi nugatur Scholiastes, Α 463. Θ 531. 954. Α 40. 175. 738. Σ 1114.

γάργαλος, Θ 133. Γηρυτ. 22.

Γαργηττόθεν, *e Gargetto*, qui pagus est Att. Θ 898.

γαστρίδιον, Ν 392.

γαστρίζειν, Ι 273. 454. Σ 1529.

γάστρις, *gulosus*, Θ 816. Ο 1604.

γαστρώδης, Π 560.

γάστρων, Β 200.

γαῦλος, Ο 598. 602.

γαῦρος, Β 282.

γεγῶσα, *nata*, Α 641.

γειτνιῶ, *vicinus sum*, Εκ. 327.

γείτων. ἡ ἐκ τῶν γειτόνων, Π 435. τὴν ἑταῖραν ἐκ τῶν γειτόνων, Α 701.

Γέλα, urbs Sicilia, Α 606.

γελᾷν aliquando cum dativo construitur, ut ἐγέλασα ψολοκομπίαις, Ι 696. ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, Ν 560. aliquando additur præpos. ἐπὶ, ut ἐφ' οἷς γελῶσιν οἱ θεώμενοι, Β 2.

γέλοιος, seu γελοῖος, Π 697. Β 6. 541. Ν 1241. Ο 99. Α 1058. γελοιότερος, Ο 802.

γέλως Μεγαρόθεν κεκλεμμένος, Σ 57. πρᾶγμα εἰς γέλων τρέψαι, Σ 1260. ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων, Β 45. γέλωτα ὀφλισκάνειν, Ν 1035.

γενεαὶ ἀνδρῶν, Ο 609.

γενειᾷν, Εκ. 145.

γένειον καὶ κέρατα, Ο 902.

Γενετυλλὶς, Α 2. Ν 52. Γενετυλλίδες, Θ 130.

Genitivus pretii, Π 519. Ν 876. Α 812. 1055. Αναγ. 16.

γέννα θηρῶν, Ο 1063.

γεννάδας, Β 179. 640. 738. Εκ. 304. Ι 240.

γενναῖον βούλημα, Π 493.

γενναιοπρεπῶς, Ει. 988.

γεννικώτατον κρέας, Ι 457.

γένυς, υος, Α 1257. γένυς ξουθὴ, Ο 214. 744. πολυφάγος, Ο 1065.

γεραιὸς, *senex*, Α 419. γεραίτερος, *natu major, senior*, Ι 1004. 1301. Εκ. 473. Α 1126. γεραίτατος, Α 286.

γεραίρειν φωνῇ, *cantu celebrare*, Θ 961.

Γεραίστιος, Neptuni epithet. Ι 561.

γέρανος, Ο 1137. κρώζουσα, Ο 710.

γέρας πατρῷον, Β 1146. 1148.

γέρας προφέρειν, Θ 113.

Γέρης, nom. propr. Εκ. 932. Α 605.

γερονταγωγεῖν, Ι 1099.

γερόντιον, Ν 790. Ι 42. Α 993.

γέρων, Η 258. Ν 129. δὶς παῖδες οἱ γέροντες, Ν 1417.

γερωσία, Dor. pro γερουσία, Α 980.

γέ τοι, Π 424. Σ 934. 1146.

γεύεσθαι τῆς θύρας, Β 462.

γεῦμα, Α 187.

γεωμετρεῖν, Ο 995.

γεωμετρία, Ν 202.

γεωργεῖν πολλὴν, Εκ. 592. subaud. γῆν.

γεωργικὸς λεὼς, Ει. 921. γεωργικὰ σκεύη, Ει. 552.

γεωργὸς, Ει. 551. Π 903.

γηγενὴς, Ν 853. γηγενὲς φύσημα, Β 825.

γήδιον, Ει. 570.

γήθυον, Αιολ. 3.

γήθω. γέγηθα, I 1317. Ει. 335. Θ 510.
γῆν πρὸ γῆς διώκειν, A 235.
γῆρας, Σ 441. ἀφίκεσθαι εἰς γῆρας, O 606. τὸ γῆρας ἐκδὺς, Ει. 336. ἐκκοκκιῶ τὸ γῆρας, Λ 364. ἀποστείσασθαι τὸ γῆρας, Λ 670.
γηροβοσκεῖν, A 678.
γηρύειν, Ει. 805.
γῆρυν μαλθακὴν ἱέναι, O 233.
Γηρυόνης, A 1082.
γῆς πέδον, N 573.
γήτειον, ἀμαρελόπρασον. εἶδος βοτάνης παρεοικὸς πράσῳ, B 622. Σ 496. 498. I 677.
γίγαρτα, τὰ, Ει. 634.
γίγνεσθαι. τούτων γενοῦ μοι, N 107. γίγνει pro γενήσει, I 177. Vide not. ad B 52.
γιγνώσκω. Vide not. eandem. γνώσομαι, N 536. 842. ἔγνων ἠτίμμένος, I 658.
γλάμων, B 588. Ex. 254. 398.
Γλάνις, nom. propr. I 1004. 1035. 1097.
Γλαυκέτης, nom. propr. Ει. 1008. Θ 1033.
γλαυκὴ ἅλς, B 666. γλαυκὴ λίμνη, O 1339.
γλαῦξ, I 1093. O 516. Σ 1086. γλαῦκ' Ἀθήναζε, O 301. γλαῦκες Δαυριωτικαὶ, O 1106.
γλαυκὸν κῦμα, Θ 45.
γλαυφυρώτατος, O 1272.
γλαχὼ, A 874. γλάχων, A 861. 869.
γλίχεσθαι, ἐπιθυμεῖν, Γεωργ. 7.
γλίσχρος, A 452. γλισχρότηλα, Ει. 482.

γλίσχρων, Ει. 193.
γλοιὸς, N 449.
γλυκερὸς, Θ 1192.
Γλύκη, nom. propr. B 1344.
γλυκύθυμος Ερως, A 551. ὕπνος, N 706.
γλυκύτερον, O 1342.
γλυκύτατος, Ex. 1046. A 462. 467. A 872.
Γλύκων, nom. propr. Ex. 985.
Gloſſa pro voce authentica, B 874. Ex. 1073. N 1319. A 997. & paſſim in notis.
γλῶτλα βαιὰ, N 1013. εὔπορος, I 637. λίσσῃ, B 826. ἐπιορκήσασα ἰδίᾳ τῆς φρενὸς, B 102. ἡ γλῶττ' ὀμώμοκε, B 1471. Θ 276. γλῶτλα χωρὶς τέμνεται, O 1705. Ει. 1060. τῷ κήρυκι τέμνεται, Π 1110. γλώτλῃ θερίζειν καὶ τρυγᾶν, O 1697.
γλωτλοποιεῖν, Σ 1283.
γλωτλοσθροφεῖν, N 792.
γνάθος, N 1109. 1324. γνάθων πατάσσειν, B 149. Λ 635. 657. θένειν, A 821. ἐπάγειν, Σ 370. μεσῆν χαλκῶν ἔχειν, Ex. 818. τὰς γνάθους ἀλγεῖν, Ει. 237. διοιγνύειν, Ex. 852. ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν σμώχειν, Ει. 1308.
γναφεὺς, Atticum, non κναφεὺς, Σ 1126. Ex. 415. γναφεύω, Π 166. ubi vide not.
γνήσιος, O 1650. 1654. 1662.
γνώμη. ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχεις; utrum ſentis? N 157. γνώμη Παυδελέτειος, N 924. μεγάλη, N 169. 433. B 1059. γνωμὴν ἐμὴν, mea

ſententia, ut mihi videtur, Σ 983. Ει. 232. Εκ. 349. γνώμην προσέχειν, Εκ. 600. γνώμην ἑαυτοῦ ἀναπείθειν, *animum inducere*, Ο 460. γνώμῃ βουλεύειν τι, Ο 637.
γνωμίδιον, Ν 321. Ι 100.
γνωμοτυπεῖν, Θ 55.
γνωμοτυπικὸς, Ι 1379.
γνωμοτύποι μέριμναι, Ν 952. ἄνδρες, Β 877.
γνωσιμαχεῖν, Ο 555.
γοᾶσθαι, Θ 1036.
γοργύλη, Θ 1185. μεμαγμένη, Ει. 28.
γοργυλεῖν, Θ 56.
γομφίος, *dens molaris*, Π 1059. Β 572. Ει. 34. *dens clavis*, Θ 423.
γομφοπαγῆ ῥήματα, Β 824.
γοναὶ, Εκ. 3.
γονεῖς, Ν. 994.
γόνιμος ποιητὴς, Β 96. 98.
γόνυ. πάλλεται γόνυ, Β 345. ὑπολύεται γόνατα, Λ 216. κόπος αἱρεῖ τὰ γόνατα, Λ 542. πρὸς τῶν γονάτων ἀντιβολῶ σε, Α 414.
Γόργασος, nom. propr. Α 1131.
Γοργίας, nom. propr. Σ 421. Ο 1701.
γοργολόφας, ὁ, Α 567. γοργολόφα, ἡ, Ι 1181.
γοργόνωτος κύκλος ἀσπίδος, Α 1124.
γοργὸς, Ει. 565.
Γοργὼ, Α 574. 1181. Ει. 561. Λ 560. Γοργόνα πάλλειν, Α 965. ἐπιγραφέσθαι, Α 1095. Γοργόνες ὀψοφάγοι, Ει. 810. Τυθράσιαι, Β 477. Γοργόνος κάρα, Θ 1101.
γραῖα, *anus*, Θ 1024.
γράδιον trisyllabum, Θ 1194. Π 674. 688. 1095. Εκ. 949. 1000.
γραϊδιον, Π 536.
γράμμα. ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασι, Π 1167. τὸ γράμμα λαχεῖν, Π 277. λαχοῦσ' ἔπαιε ὁ τῷ γράμματι, Π 972. εἰδὼς ὁ ὁποίῳ γράμματι δεικνεῖ, Εκ. 683. ὅτῳ τὸ γράμμα μὴ ξύλινον ᾖ, Εκ. 687. γράμματα ἐκδήκειν, Π 772.
γραμματεῖον, Ν 19.
γραμματεύειν, Θ 374.
γραμματεὺς, Θ 432. Β 1084. Ν 770.
γραμμὴ, pro βαλβὶς, Α 483.
γραοσόος, Ει. 812.
γραῦς, Λ 797. 826. Θ 896. *ſpuma*, quæ ferventi aquæ ſupernatat, Π 1206.
γράφεσθαι, *dicam ſcribere, accuſare*, Σ 894. 907. Ει. 107. ὁ γραψάμενος, *actor, accuſator*, Σ 880. γράφω σε μυρίας δίκας, Ο 1052. *ſuſpecta lectio.*
γραφεὺς, Εκ. 995.
γραφὴ, εἰσάγειν γραφὴν, Σ 842. φεύγειν γραφὰς ἑκατονταλάντους, Ι 442. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς γραφὰς, Α 679. γραφὴν γράφεσθαι, Ν 1481.
γρηγορεῖν, Εκ. 32. τὸ πῦρ ἐγρήγορεν, Λ 306.
γρῖφος, Σ 20.
γρὺ, Π 17.
γρύζειν, Β 913. Π 454. 598. Ν 963. Σ 274. 741. Ει. 97. γρυλίσειν, Λ 656.
γρυλίζειν, Π 307. Α 746.
γρυναίετος, Β 929.
Γρύτιος, nom. propr. Ι 877.
γύαι, Ο 230. 996.

τὰ, Θ 110.
ιν, Ει. 789.
Α 1097. 1137. Ει. 527.
ιμαι, Lacon. pro γυμνάζο-
Λ 82.
ν, Ν 417. 1002. Ο 140.
κῶς, Σ 1212.
ἀγῶνες, Π 1163.
Π 244. Ει. 686.
ν φῦλον, Θ 786. γυναικεῖα
τα, Θ 151.
ιν, Θ 268.
ς, Θ 863.
κνεῖν, Θ 576.
ωνος, Θ 192.
ῖτις, Θ 414.
ί, Θ 136.
, Ι 793.
;, Δαιτ. 25.
891.
ιτ. pro γοῦν, Λ 155.
Σ 910.
ὰ ἐπῶν, Β 956.

Δ.

or. pro γῆ, Λ 198.
icula adverſativa ſæpe oc-
cum τί, πῶς, Β 558.
Π 905. Ν 1266. Σ 1212.
. 912. & paſſim.
. ὦ δαιμόνιε, Β 44. 175. Ν
38. Σ 962. 998. ὦ δαιμόνι'
, Β 835. Ex. 564. 784. ὦ
ία, Λ 883. 945.
;, valde, Π 675. Ν 76.
ι.
Π 81. 123. δαίμων ἀγαθὸς,
106. Ει. 300. Σ 525. κατὰ
δαίμονα, Ο 544. δαίμων Πριάμιος,
Ι 107. δαίμων μοίρας, Θ 1047.
δαίμων, *Fortuna*, Π 7. 853. Ν 1264.
δαίνυσθαι κρέα, Ει. 1280.
δαΐος, Β 1022. δαΐος ὁρμὴ, Ν 335.
δαΐα ὁδὸς, Β 897.
δαίρω, δέρω, τύπτω, Ν 442. ubi
vide not.
δαὶς, δαιτὸς, Ει. 779.
δακετὰ, τὰ, Ο 1069.
δάκνειν, Ι 496. δάκνω γ' ἐμαυτὸν,
Β 43. ἕτοιμός εἰμι δάκνειν, Β 860.
δάκνειν τὴν καρδίαν, Σ 374. ὅσα
δέδηγμαι καρδίαν, Α 1. ψήφῳ δα-
κεῖν, Α 376. δακὼν τὸν θυμὸν,
Ν 1369. δάκνεσθαι ὑπὸ κονίας τὰς
ὀφρῦς, Α 18. δάκνεσθαι ὑπὸ τῆς
δαπάνης, Ν 12. οὐ δάκνει σε τοῦ-
το, *non te hujus rei cura angit*,
Σ 253. δάκνειν de fumo vel igne,
oculos mordente, Π 822. Λ 298.
δακρύειν, Σ 978. Ει. 611. ἀποδα-
κρύειν, Σ 983.
δακτυλίδιον, *digitulus*, Α 417.
δακτύλιος, Π 884. 1036. 1037. Ι
947. 951.
δάκτυλος, Ι 874. Σ 95. 1165. καλὰ
δάκτυλον, genus rythmi, Ν 651.
652.
δαλίον, Ει. 959. ubi vide not.
δάμαρς, Θ 912.
δαμᾶσθαι πόθῳ τινὸς, Ει. 584.
Δάματερ, Π 872. ubi vide not.
δαμώματα, Ει. 798.
δανείζειν, Θ 842. Ει. 374. δανείσα-
σθαι, Ν 1306. 1463. δανείζεσθαι,
Ν 756.
δανότατα ξύλα, Ει. 1134.

δαπανᾶσθαι, Π 588.
δαπάνη, N 13. 452. δαπάναι ἱματίων, Π 530. ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης, I 538.
δάπεδον γῆς, B 515. ἄνθηρον, ἔλειον, B 351.
δάπις, τάπης, Π 528. Ex. 840. Σ 676. Δαναϊ. 1.
Δαρδανὶς, Σ 1371.
δαρδάπτω, N 711. δαρδάπτει με πόθος, B 66.
Δαρεικὸς, Ex. 602.
Δαρεῖος, B 1028. O 484.
δᾷς, δᾳδὸς, Π 1041. 1052. N 543. 612. 1494. Ex. 978. 1150. Θ 238. δᾷς ἡμμένη, N 1490. Π 1194. δᾷς καίεται, Σ 1372. δᾷδες, Π 425. δᾷδας φέρειν, Ει. 1317.
δάσκια ὄρη, Θ 997.
δασύνεσθαι, *hirsutum fieri*, Ex. 66.
δασυπυκνόθριξ, A 389.
δασυπώγων, Θ 33.
δασὺς, Θ 160.
δασύτερος λόχμης, Ex. 61.
Δάτιδος μέλος, Ει. 288.
Dativus personæ, pro genitivo cum substantivo χάριν: σοὶ, pro σοῦ χάριν, A 1277. B 615. Ex. 226. 724.
Dativus pro genitivo: schema Colophonium, A 1299. Θ 1054.
δ' αὖ & δὲ sæpe commutata, A 563. vide not. ad O 579. Σ 735. A 1168. δ' αὖ infinitis in locis occurrit, ut O 504. 582. 616. 993. & passim.
δάφνη, Π 1114. Πυθικὴ, Π 213.
δάφνῃ ἐστεφανωμένος, Ει. 1044.

δὲ pro γὰρ, O 584. 1027. & sic sæpe usurpatum videri possit.
δὲ δὴ, A 372. Π 264. O 415.
δεδίσκομαι, *terreo*: non vero significat *metuo*, Ει. 313.
δέημα δεῖσθαί τινος, A 1059.
δεῖ, *liga*, *constringe*, a δέω, A 434.
δεῖ, *opus est*, cum accusativo personæ, A 605.
δεῖγμα τῶν δικῶν, I 979. τοῦ βίου, A 977.
δείδω. δέδιθι, Σ 373. I 230. δεδέασι, I 224. δείσας, Σ 1036. δέδοικα, Π 199. 354. ὅπως μὴ τεύξομαι, I 112. ὅπως γενήσομαι, Π 200.
δείλαιος, penultima correpta, Π 850. Σ 165. & sic sæpe.
δείλακρα, Π 973.
δειλακρίων, O 143. Ει. 193.
δειλία, Π 207. A 1129.
δειλὸς, A 664. δειλότατος, Π 123. 203. N 354. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον, Π 439. O 87.
δεῖμα. ἀφελεῖν τὰ δείματα, B 688.
δειματοῦν, *terrere*, B 144.
δεῖνα, ὁ, B 918. ἡ, Θ 625.
τὸ δεῖνα, pro τὸ αἰδοῖον, A 1149. τὸ δεῖνα, interjectio, *perii*, *malum*, A 921. ubi vide not. & sic occurrit sæpe, ut O 648. Σ 524. Αιολ. 1.
δεινὴ καὶ σοφὴ, Ex. 245.
δεινός. δεινὸς τὴν τέχνην, Ex. 364. δεινὸς λέγειν, A 429. φαγεῖν, N 243. δεινὰ δρᾷν, Π 455. δεινότατα δρᾷν, Π 429. δεινότατον ἔργον, Π 445. δεινότατα πάντων πραγμάτων, Π 1112. δεινότατα θηρία,

B 143. δεινὰ κίκραγεν, N 389. βλάπτειν τὸ δεινὸν, B 593. οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; B 610. ταῦτα δῆτ' οὐ δεινά; Σ 417. οὐ δεινόν ἐστιν; O 27. δεινότατα ἔργων δέδρακεν ἐμὲ, Σ 908. δεινὰ νὼ δέδρακεν, O 13. δεινὴ ὀσμὴ, Ει. 753. δεινότατον σῖτον, B 880. δεινὸς εἰς τὰ πάντα, B 968. δεινὰ κατηγόρηκεν, B 996. δεινὰ ποιεῖν, B 1093. N 388. 583. πάσχειν, N 610. δεινὸν ἀλγύνειν τι, A 1070.

δεινόν γε, aliquando verti poteſt *mirum eſt*, ut O 1269.

δεινοῦν, B 1478.

δεινωτικῶς, A 1016.

δεῖπνον κατὰ μὴν ἀποτίνειν, Π 596.

δεῖσθαι. ἤν σου τι δεηθῶ, Σ 292. πυθέσθαι παρ' ἐκείνου δεόμενος, O 47. δεομένους ἐς κόρακας ἐλθεῖν, O 27. δεῖται λέξαι σοι τι, *cupit aliquid dicere.*

δεκάμυους, Ει. 1224. 1235.

δεκάπαλαι, I 1154.

δεκάπους σίοιχεῖον, Ex. 652.

δεκάτη παιδαρίου, O 494. δεκάτην θύειν, O 922.

δέλτα, pudendum muliebre, A 151.

δέλτοι πινάκων, Θ 778.

δελφάκιον, Θ 237. Λ 1061.

δελφακευμένη, A 786.

Δελφίδες Βάκχαι, N 605.

δελφὶς φίλαυλος, B 1317. δελφίνων μαθέων, Neptunus, I 560. δελφῖνας μετεωρίζεσθαι, I 762.

Δελφοὶ, O 618. 716. Σ 159. 1446.

δενδρεώμοι κορυφαὶ ὀρέων, N 280.

δένδρος, τὸ, unde δένδρεσι, O 1066.

δενδροτομεῖν τὰ νῶτα, Ει. 747.

δεξιὰν ἐμβάλλειν τινὶ, B 754. 789. ἐκ δεξιᾶς, I 639.

Δεξίθεος, nom. propr. A 14.

Δεξίνικος, nom. propr. Π 800.

δεξιὸς, N 428. 834. 1111. δεξιοὶ καὶ χρησλοὶ, Π 387. δεξιοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἐσλὶ, B 540. δεξιὸς θεατὴς, N 521. ποιητὴς, B 71. δεξιόν τι, N 757. I 96. δεξιώτατος ἀνδρῶν, I 753. δεξιώτατα, N 148. δεξιώτατα εἰπεῖν, Ex. 159.

δεξιὸς opponitur τῷ σκαιὸς, Σ 1265.

δεξιότης, B 1009. I 719.

δεξιοῦσθαι, Π 753.

δέον. εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα, N 859.

δέον, abſolute, pro *quum oporteat*, N 988.

δέος, *timor*. δέει ἀποκλείνειν τινὰ, O 85. ὑπὸ τοῦ δέους, *præ timore*, A 350. 581. οὐχὶ δέος μὴ, *non timendum eſt ne*, Ex. 650.

δέπας, Ει. 1093.

δέρειν, B 619. Σ 485. I 370. κύνα δέρειν διδαρμένην, Λ 158.

δέρκεσθαι φόνια, B 1336.

Δερκέτης, nom. propr. A 1028.

Δερκύλος, nom. propr. Σ 78.

δέρμα, I 27. 29. δέρμα βοὸς, I 316.

δέσποινα, Π 644. 738. N 356.

δεσπόσυνος, Θ 42.

δεσπότης, Π 2. 67. ὦ δέσποθ' ἄναξ, Σ 875.

δεσπότης τῆς δυνάμεως, *compos potentiæ*, Π 201.

δευρὶ Attice pro δεῦρο, Ex. 1074. 1084.

δευρὶ καὐθις ἐκεῖσ' αὖ, B 1077.

δεῦρ' ἀεὶ, pro ἕως δεῦρο, A 1135.
δεῦρο, Π 265. 281. A 1063. τὰ τῇδε καὶ τὰ δεῦρο, Θ 666.
δευτεριάζειν, Ex. 634.
δεύτερος σοφίᾳ, B 1519.
δέφεσθαι, Ex. 709. I 24. 29. Ει. 290.
δή. καὶ δὴ, Θ 214. Π 227. & paſſim.
δὴ perperam ſcriptum pro δῆτ', B 911. A 954.
δὴ δῖ, Ex. 195. 315. 827. Σ 121. & paſſim.
δῆγμα συκοφάντου, Π 885.
Δήλιος, Apollinis epithet. N 596.
δήλομαι, A 136. ubi vide not.
δηλονοτὴ, Π 48.
Δῆλος, inſula, Θ 316. B 659.
δῆλος. δῆλός ἐστιν ὅτι, Π 333. Ει. 1048.
δηλοῦν, Π 269.
δημαγωγεῖν, B 419. N 1093.
δημαγωγία, I 191.
δημαγωγικὸς, I 217.
δημακίδιον, I 823.
δήμαρχος, N 37.
δημηγορεῖν, Ex. 111. I 956.
Δημήτηρ, B 886. A 47. μὰ τὴν Δήμητρα, Π 64. 364. N 121. νὴ τὴν Δήμητρα, B 1067. Δήμητρος κόρη, B 337. Δήμητρα καρποφόρον, B 382. Δήμητερ ἀγνῶν ὀργίων ἄνασσα, B 384. πολυτίμητε, Θ 286.
Δημητρία, nom. propr. N 684.
δημίδιον, I 726. 1199.
δημίζειν, Σ 699.
δημιόπρατα, Σ 659. I 103.
δήμιος, Ex. 81.
δημιουργὸς, A 407. I 650. Ey. 297.
δημιουργικῶς, Ει. 429.

δημοκρατεῖσθαι, Ex. 945. A 642.
δημοκρατία, Π 949. O 1570. A 618.
δημοκρατικὸν, B 952.
δημοσίθηκος, B 1085.
Δῆμος, nom. propr. Σ 98.
δῆμος βόειος, *pingue bubulum*, Σ 40. I 954.
δημοσιεύειν, A 1030.
δημόσιος, Λ 436. δημοσίους τρέφειν, I 1136.
δημότης, Π 254. 322. A 685. δημότης ὅμιλος, Ει. 920.
δημοτικὸς, O 1584. δημοτικὴ γνώμη, Ex. 631. δημοτικώτατοι λόγοι, Ex. 411.
δηοῦν τὴν χώραν, *vaſtare regionem*, A 1146.
Δηὼ, οῦς, *Ceres*, Π 515.
δήπου, Π 261. 491. 519. 582. & paſſim.
δήπουθεν, Π 140. O 187. Σ 296.
δῆτα, Π 44. 374. 483. Θ 613. ἆρα δῆτα, Σ 463. μὴ δῆτα, *ne quaſo*, Π 937. Θ 540. 751. οὐ δῆτα, Π 1070. O 1391. οὔκουν δῆτα, I 810. 878. πῶς δῆτα, N 79.
διὰ cum accuſativo aliquando *per* ſignificat, Π 93. 130. 131. 145. 160. Ex. 603. 741. A 489. O 1546. 1752.
διαβαίνειν, A 60. Σ 683. I 77.
διαβάλλειν, Π 204. I 64. 711. *decipere*, Θ 1214. O 1648.
διαβάσκειν, O 486.
διαβήτης, N 178. O 1003.
διαβολὴ, I 7. 491.
διαβολώτατος, I 45.
διαγαλήνιζειν, I 646.

διάγειν

ι τὸν βίον, N 464. Ex. 240.
ῶ τρόπον, B 457.
νώσκω, Π 91. 578. 579. I
. ubi præpositio abundat.
ρας, B 320. Μήλιος, O 1073.
ίφειν, *delere*, Λ 676. διαγέ-
πται δίκη, N 774.
πνεῖν, B 931.
ίζεσθαι περὶ τῆς τέχνης πρός
, B 793.
ιπολίτης, B 1014.
άσκειν, A 601.
θαι, *elabi*, Σ 281. 396.
ι, Σ 352. διέδυς, Θ 712.
ὺς, Σ 212.
, Π 906. O 1434.
ῖν. λόγοι εὖ διεζητημένοι, Θ

η, Σ 584. 589. διαθήκην δια-
θαι τινὶ, O 439.
ν, N 326. ubi vide not. 700.
58. I 543.
, B 1100. N 742.
, B 114. Ex. 673. ἐμμένειν τῇ
ῃ, *stare arbitrio*, Σ 524.
ιάσαι, Ει. 1081.
σθαι. τὰ σκευάρια διακεκαρ-
;, Σ 1313.
θαι, Π 500. N 961. διακεῖ-
ἀθλίως, Π 80.
ιμένον λύχνῳ, A 453.
ς, Σ 929.
ατίζειν Σ 789.
λίζω, Αμφ. 2.
θεὶς τῷ σώματι, Σ 688.
θαι. διεκλῶντ' Ιωνικῶς, Θ

ιν, B 1228. πόθος διακναί-
σας ἔχει με, Ex. 957. διακνα-
σθαι, *conteri*, *perdi*, F...
διακεκναισμένος τὸ χρῶμα, N 120.
διακονέω, A 1017.
διακονικὸς, Π 1170.
διάκονος, Ex. 1116. O 73. 74. 1253.
διακορεύειν, Θ 480.
διακορκορυγεῖν, N 387.
διακράζειν, O 307. διακράζειν τινὶ, *clamoribus certare cum aliquo*, I 1403.
διακρίνω, I 748. 749. Αἴδης διακρι-
νεῖ τοῦτο, Σ 763.
διάκριος, Σ 1223.
διακύπτειν, Ex. 930.
διαλακεῖν, N 410.
διαλάμπει ἡ ἡμέρα, Π 744.
διαλέγειν, ἀνακαθαίρειν, Λ 720.
διαλέγεσθαι, de concubitu, Π 1082. Ex. 890.
διαλείχειν, I 1034. τὰς χύτρας, Σ 904.
διαλελημμένος, Ex. 1090.
διάλεξις, N 317.
διαλεπτολογεῖσθαι, N 1496.
διάλεπτος, N 161.
διαλλαγὴ, A 984. 1101. 1114. O 1532. Σ 472. A 989.
διαλλάττειν, Σ 1394. 1395. 1421. O 1601. 1640. 1683. διαλλάττειν τινά τινι, A 628.
διαλύειν τὸν πόλεμον, A 569.
διαλυμαίνεσθαι, B 1062. διαλυμαί-
νεταί με ἵμερος, B 59. διαλυμαί-
νεσθαι τὸ νόμισμα τῶν κοτυλῶν, Θ 348. τινὰ ταῖς κοτύλαις, Π 436.
διαλφιτόω, N 669.
διαμάττειν, O 463. I 1105.

διαμάχεσθαι, Π 448. περί τινος, I 337.
διάμετρος, Β 801.
διαμηρίζειν, Ο 669. 706. 1254.
διαμηχανᾶσθαι, Ι 917.
διαμινύρομαι, Θ 100.
διαμυλλαίνειν, Σ 1315.
διανέμειν, Π 510.
διανοεῖσθαι, Εκ. 769. Ει. 362. Ο 1421.
διαξαίνειν, Λ 578.
διαξιφίζεσθαί τινι, Ι 781.
διαπαλαίειν, Ι 573.
διαπατταλεύεσθαι, Ι 371.
διαπεινᾷν, Α 751.
διαπετάννυμι, Λ 732. 733.
διαπίπτειν πανταχῇ, Ι 695.
διαπλέκειν, Ο 754.
διαπράττειν, Π 217. Ι 93.
διαπρίω. διαπρισθείην, Ι 768. διαπρίεσθαι δίχα, Ει. 1262.
διαπτάσθαι, de navi, Β 1382.
διαῤῥεῖν, Σ 1156. διεῤῥυηκότα χείλη, Ν 873.
διαῤῥήγνυμι. διαῤῥαγήσομαι, Β 255. Ι 340. διαῤῥαγείης, Π 279. 892. Ο 2. διαῤῥαγῶ, Σ 162. Εκ. 803. διαῤῥαγῆναι, Β 955. Ι 341. διαῤῥαγείς, Ει. 32.
διαρίπτειν ὄμμα πανταχῇ, Θ 665.
διασαλακωνίζειν, Σ 1169.
Διάσια, Ν 408. 864.
διασκανδικίζειν, Ι 19.
διασκεδάζειν. Futur. διασκεδῶ, Ο 1053.
διασκέπτεσθαι. τοῦτον διέσκεμμαι, Β 836. ἔοικε πάντα διεσκέφθαι καλῶς, Θ 687.

διασμήχεσθαι ἁλσὶ, Ν 1237.
διασοφίζεσθαι, Ο 1619.
διασποδεῖν, Εκ. 939.
διαστίλβειν, Αιολ. 11. πρὸς τὸν ἥλιον, Ει. 567.
διὰ στόμα ἔχειν τι, Λ 855.
διαστρέφεσθαι, Ο 177. Ι 175. Α 15.
διασφηκοῦσθαι, Σ 1072.
διασώζειν, Β 1517.
διατειχίζειν, Ι 818.
διατέμνειν, Ι 768.
διατήκειν κηρὸν, Ν 149.
διατινθαλέος, Σ 329.
διτιτραίνειν, Θ 18.
διατρέχοντες ἀστέρες, Ει. 838.
διατρίβειν, *morari*, *cunctari*, Π 413. 622. Β 462. Ν 199. Εκ. 790. 1151. Ι 515. 541.
διατριβὴ, Α 193. *occupatio*, Π 923. Β 1498. Ν 1055.
διατριπτικὸν μύρον, Λ 943.
διατρώγειν, Ο 655. Σ 164. 367.
διάττειν, Εκ. 792.
δίαυλος, Ο 292.
διαφανὴς λίθος, Ν 767. διαφανῆ χιτώνια, Λ 48.
διαφθείρειν, Α 331.
διαφορεῖν, Ι 294. Ο 338. 355.
διαφρῶ, Ο 193.
διαχάσκειν, Ι 533.
διαχρᾶσθαι, pro χρᾶσθαι, vacante præpositione, Εκ. 609.
διαψαίρειν, Ο 1717.
διδάσκαλος, Π 797. Α 628. Ι 1235. Β 1055.
διδάσκειν, *fabulas docere*, Β 1026. χρηστὰ διδάσκειν, Β 687. 1035. τὸ πονηρὸν μὴ διδάσκειν, Β 1054.

διδάσκεσθαι, *se ipsum*, vel *alterum docendum alicui tradere*, N 127. 1338.

δίδυμος, A 1281.

δίειμι. δίει, *transibis*, A 845. τὸ δρᾶμα διῄει, B 920.

διειρωνόξενος, Ει. 623.

διεκπερᾷν, Π 283.

διέλκειν, διαπίνειν, *certare mero*, Ει. 1131 διέλκειν τὸ πίος, Θ 648.

διελκύειν, διαπίνειν, Γεωργ. 2. διελκύειν διὰ δακτυλίου, Π 1036.

διέμενος, *perfundens*, Π 720.

διεμπολᾷν, A 973.

διεντέρευμα, N 166.

διερείδεσθαι τῇ βακτηρίᾳ, Εκ. 150.

διερὸς, N 337. διερὰ μέλη, O 213.

διέρχεσθαι μακρὰν ὁδὸν, I 621.

διεσπλεκωμένη, Π 1082.

δίθρονον κράτος, B 1285.

διθυραμβοδιδάσκαλος, Ει. 829.

διθύραμβοι, O 1388.

Διϊπόλεια, Ει. 420.

διΐπτεσθαι. διέπτετο, Σ 1086.

διϊστάνειν τὸν δῆμον, Σ 41.

Διϊτρέφης, nom. propr. O 798. 1442. Ηρ. 16.

δικάζειν, Π 277. N 620. δικάζειν δίκας, Σ 414. 801. δικάζεσθαί τινι, N 1141.

δίκαιον, *justa conditio*, O 1598. 1599.

δίκαιος, Π 219. 475. περὶ τὴν πόλιν, Π 568. δικαία μέμψις, Π 10. δίκαια κᾄδικα, N 99. I 256. A 373. ἐκ τοῦ δικαίου, O 1435. δίκαιός εἰμι, *dignus sum*, aut *jus habeo aliquid facere*, Π 1030. N 1283. 1434.

δικαίως κᾀδικῶς, Π 233.

δικανικὰ ῥημάτια, Ει. 534.

δικαστηρίδιον, Σ 803.

δικαστήριον, Θ 78. Σ 624. I 308. τὰ δικαστήρια συγκλείειν, I 1317.

δικαστὴς, Π 916. N 208. I 1359.

δίκελλα, ἡ, Ει. 570.

δίκη. δίκην δοῦναί τινι, Π 433. 947. N 699. Σ 453. I 710. ἀποφεύγειν, Π 1181. N 167. 1151. εἰσάγειν, Σ 826. N 782. καταγιγνώσκειν, I 1360. καλεῖν, Σ 825. 1441. νικᾷν, Σ 581. I 93. ἀποστρέφειν, N 776. δίκην μακρὰν λέγειν, Σ 777. δίκην ὀφλισκάνειν τινὶ, Εκ. 655. δίκας ὀφλισκάνειν, N 34. δικάζειν, Σ 414. 801. δίκην γράφεσθαι, N 770. δίκη πεντετάλαντος, N 774. πρὶν δίκην καλεῖσθαι, N 780. δίκῃ ἐπιγράφειν τίμημα, Π 480. δίκην ἐξ ὄξους φαγεῖν, Σ 1367. διορίσασθαι τὴν δίκην, A 364. καταπίνειν δίκας, O 1429.

δικίδιον, N 1109. I 347. δικίδιον σμικρὸν, Σ 511.

δικοῤῥαφεῖν, N 1483. O 1435.

δίκρους, seu δικρὸς, Ει. 636.

δίκτυον, O 528. Σ 131. 164. κρόμμυα ἐν δικτύοις, A 550. περιστεραὶ δεδεμέναι ἐν δικτύῳ, O 1083.

Δίκτυννα, Σ 368. B 1359.

Dimetrorum in regularibus systematibus ultima syllaba non est indifferens, B 984. I 443.

δίνη. δίναι ἀνεμώκεις, O 697.

δῖνος αἰθέριος, N 380.

διογενεῖς θεοὶ, O 1263.

δίοδος, Θ 658. Ex. 693. δίοδον αἰτεῖσθαι, O 189.
δίοιδα, N 168.
διοίχεσθαι, *perire*, Θ 609. Ex. 393.
Διοκλῆς, A 774.
διολισθεῖν τοὺς χρήστας, N 434.
διόλλυσθαι, A 1192.
Διόμεια, B 651.
διομειαλαζὼν, A 605.
Διονύσια, Θ 747. A 195. 202. 250. Ei. 530.
Διονύσιος, Π 550.
Διόνυσος, B 300. & passim. N 108. κωμαστὴς, N 606. εὔϊος, Θ 990. Σεμέλης παῖς, Θ 991. θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτὸς, B 1211. Διόνυσον ὀμνύναι, Σ 1046.
Διοπείθης, nom. propr. I 1085. Σ 380. O 988.
διόπτης, A 435.
διορίζεσθαι, A 364.
διορύττειν, Σ 350. τοὺς τοίχους, Π 565. τὸν πρωκτὸν, N 714.
διορχεῖσθαι, Σ 1481. 1499.
διοσημία, A 171.
Διὸς Κόρινθος, B 439. Ex. 828.
Διόσκοροι, Ex. 1069. Ei. 285.
διπλάσιος, secunda brevi, O 55.
διπλασίως, O 1578.
διπλῆ χορεία, Θ 982.
διποδιάζειν, A 1243.
διπολιώδης, N 984.
δίπυροι λαμπάδες, B 1361.
Διτύλας, nomen famuli, B 608.
διφθέρα, Σ 444. διφθέραν ἐνημμένος, Ex. 80. N 72.
δίφορος συκῆ, Ex. 708.
διφρεύειν αἰθέρος νῶτα, Θ 1067.
διφρίσκος, N 31.

δίφρος, O 1552. I 1164.
διφροφόρος, Ex. 734.
διφροφορεῖν, O 1552.
δίχα, Ei. 1262.
διχόθεν μισθοφορεῖν, Ei. 477.
διχοίνικον, N 640.
διψῆν, N 441.
δίψος, τὸ, Ex. 146. I 534.
διωκάθω, N 1482. Σ 1203.
διώκειν, I 246. 251. 969. διώκειν τινὰ λοιδορίας, Σ 1207. διώκεσθαί τινα δειλίας, I 368.
διώκων, ὁ, *actor*, Σ 902.
Diphthongi eliduntur, Θ 217. 594. 916. B 692. N 988.
δμῶες, A 887. 1174.
δοθιὴν, Σ 1172.
δοίδυξ, Π 711. Σ 938. I 984. Ei. 288. 295. Αιολος. 10.
δοκεῖν. δεδόκησαι, *videris*, Σ 726. οἱ δεδογμένοι νόμοι, Ex. 763. τὰ δόξαντα, Ex. 553. δοκεῖν, προσποιεῖσθαι, *faire semblant*, Π 837. ubi vide not. A 179. I 1146.
δοκησίσοφος, Ei. 44.
δοκιμάζειν παῖδας, Σ 578.
δοκὸς, ἡ, Σ 201.
δολερὸς, O 451.
δόλιος Ερμῆς, Π 1157. δολία κερδὼ, I 1068. δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες, Ei 1068.
δόλος λαθραῖος, B 1143.
δολοῦν, I 1067. 1081.
δόναξ ὑπολύριος, B 233.
δονεῖν, prima brevi, quæ in δονεῖν longa est. ἔρως με δονεῖ, Ex. 954. αἰθὴρ δονεῖται, O 1183. vide not. ad Θ 324.

δοξάζειν, Ει. 119.

δοράτιον, Ει. 553.

Dorica forma futuri medii Atticis poëtis usitata, B 1221.

δορατόεις, Σ 103.

δόρπος, I 52.

δόρυ, A 1118. 1120. αἴρεσθαι δόρυ, A 50. δορὶ, A 1188. δορὸς, A 1193. ξὺν δορὶ, ξὺν ἀσπίδι, Σ 1081. Ει. 357.

δορυξόος, δορυξοῦς, Ει. 447. 549. 1213. 1260. ubi male δορυξὶ pro δορυξόι.

δορυφόρος, I 448.

δουλάριον, Θ 537.

δουλικὸς, B 543.

δούριος ἵππος, O 1128.

δοχμὴ, I 318.

Δραίκης, nom. propr. Ex. 293.

Δρακοντίδης, nom. propr. Σ 157.

Δραίκυλλος, nom. propr. A 612.

δραίκων, I 198. 206.

δρᾶμα, B 920. 947. 1021. A 415.

δραμεῖν δρόμον περὶ ψυχῆς, Σ 376. δραμὼν, Π 222. Σ 832.

δρᾷν, Π 4. 57. 87. τοὐναντίον, Π 14. πολλὰ πανοῦργα, I 823. δρᾷν τινά τι, Π 868. Σ 598. δεινότλα ἔργων δίδρακέ με, Σ 908. οὐδὲν δράσεις, *nihil efficies, frustra eris*, Ex. 704. δρᾷν πυῤῥόν τι, *aliquid rubrum cacare*, Ex. 1061. Imperativus δρᾶ, Ex. 470. O 1163.

δραπέτης, prima longa, A 1187. ἐσλιγμένος, O 760.

δρασείειν, Ει. 62. Σ 168.

Δρασιπαίδης, nom. propr. Σ 185.

δραχμὴ, Π 884. B 173. N 612. A 66. Ελ 1263. prima semper correpta. Vide not. ad Π 1019. Ει. 1201.

δρέπανον, B 576. Ει. 1200.

δρεπανουργὸς, Ει. 548.

δρέπειν λειμῶνα Μουσῶν, B 1300.

δριμὺς, I 808. δριμὺς πρέσβυς, O 255. κόνδυλος, Ει. 257. δικασπὴς, Ει. 349. βλέπειν δριμὺ, B 562. δριμύτερον, Π 693. δριμύτατος, Σ 277. δριμύτατος καπνὸς, Σ 146.

δρομαῖον ὁρμᾷν πόδα, B 478.

δρόμος, N 25. 28. Σ 376.

δροσερὸς, Π 298. N 277. 338.

δροσίζεσθαι, B 1312.

δρόσος, N 330. 978. δρόσος ἀπόπλυσίος, I 1285. δρόσος pro *aqua*, B 1339.

δρυκολάπτης, O 480. 979.

δρυογόνα ὄρη, Θ 114.

δρύοχοι, Θ 52.

δρυπέτης, Λ 564.

δρῦς, N 402. I 528.

δρύφακτος, Σ 386. 552. 830. I 675.

δρῶ pro δράσω, Σ 457. B 130. N 694.

δύναμαι. τί δύνατται τοῦτο; *quid hoc sibi vult?* Π 842.

δύνατος λέγειν, I 350. ποιεῖν, Π 186.

δύο usurpant Attici, nunquam δύω, B 1405. Π 441. N 483. 1060. Σ 928. I 133.

δύομαι, Σ 148.

δυσαμέριος, B 1287.

δυσάρεστος ἀνὴρ, Ex. 180.

δυσβουλία, N 587.

δυσγάργαλις, Ανεγ. 6.

δυσγενὴς, B 1219.

δυσδαίμων, I 1249.

δυσκάθαρτος, Ει. 1250.
δυσκολαίνω, N 36. Λ 887.
δυσκολία, Σ 106.
δυσκολόκαμπτος, N 971.
δυσκολόκοιτος, N 420.
δύσκολος, Σ 942. δύσκολος βίος, Π 263. δύσκολον γερόντιον, I 42.
δυσκολώτερος, Σ 1105. δυσκολώτατος χρήστης, N 240.
δυσκρίτως ἔχειν, B 1433.
δυσμαθὴς, N 646.
δύσμορος, O 7.
δυσπινὴς, A 426.
δύσποτμος, A 419.
δύστηνος, O 354. δύστηνος ὄνειρος, B 1332.
δυστοκεῖν, B 1423.
δυστυχεῖν, B 1449.
δυσφορεῖν, Θ 73. B 922.
δωδεκαμήχανος, B 1327.
Δωδώνη, O 716.
δωμάτιον, *conclave*, Λ 160. δωμάτιον Διὸς, B 100. 311.
δῶρα κρείττω τῶν Αλεξάνδρου, O 1104.
δωριστὶ, I 989.
δωροδοκεῖν, O 510. 513. Σ 669. I 66. 802. 834.
δωροδοκηστὶ, I 996.
δωροδόκος, I 403.
Δωροῖ συκοπέδιλε, initium cantici, I 529.

E.

Εα, interjectio, Θ 1105. O 1495. Ει. 60.
εα terminatio accusativi in unam syllabam coalescit, B 76.
ἐᾷν. ἔασον, Εκ. 1059. ἐῶ, ἔα, in unam syllabam coalescunt, A 734.
ἔα ὔτ', ἔα ὐτὸν, A 945. B 1243.
ἔβα, N 30.
Εβρος ποταμὸς, O 774.
ἐγίγνεται, *licet, facultas est*, B 690.
ἐγλωττογάστορες, O 1695. 1702.
ἐγλωττοτυπεῖν, I 782.
ἐγράφεσθαι, I 1371. εἰς τοὺς πλουσίους, I 926.
ἐγυᾶσθαι, Π 1202.
ἐγυητὰς καταστῆσαι, Εκ. 1064.
ἐγυτάτω τοῦ γένους, O 1665.
ἐγκαθαρμόζειν αὐχένα εἰς τετρημένον ξύλον, A 681.
ἐγκαθίζεσθαι, B 1523. Θ 184.
ἐγκαθῆσθαι, Θ 600. 688. Σ 1114. A 343.
ἐγκαθίζεσθαι, Εκ. 23. 98.
ἐγκαλύπτειν, B 911. ἐγκαλύπτεσθαι, Π 714. Θ 500. N 11. ἐγκαλύψασθαι, Π 707. N 735.
ἐγκάναξον, I 105.
ἐγκάπτειν, Σ 791.
ἐγκατακείμενος, Π 742.
ἐγκατακλίνειν, Π 621. O 122.
ἐγκατακρούειν, de saltantibus dicitur, B 331.
ἐγκαταμιγνύειν, A 581.
ἐγκεῖσθαί τινι, A 309.
ἐγκεκορδυλημένος, N 10.
ἐγκεντρὶς, Σ 427. 1073.
ἐγκέφαλος. σεσεῖσθαι τὸν ἐγκέφαλον, N 1276. ἐγκεφάλου θρίω δύο, B 134.
ἐγκέχοδα, B 479. Σ 626.
ἐγκοιτυρᾶσθαι, N 48.
ἐγκοληβάζειν, I 265.
ἐγκονεῖν, Π 255. Εκ. 489. O 1324. Σ 240. A 1088.

ἔγκονιᾶν, Lacon. pro ἐγκονεῖν, Α 1311.
ἐγκράζειν, Π 428.
ἐγκρούειν, de saltantibus, Β 374.
ἐγκρύπτω, Ο 1608.
ἐγκρυφιάζειν, Ι 822.
ἐγκυκᾶσθαι, Α 939.
ἐγκυκλεῖν, Σ 699.
ἔγκυκλον, genus vestis muliebris, Α 113. 1162. Θ 261. 499. Ex. 536.
ἐγκυκλοῦν, Σ 395.
ἐγκύπτειν. ἐγκεκυφὼς, Β 425. ἐγκεκυφότες, Ν 191. ἐγκύψας κάτω, Β 804. ἐγκύψασα, Θ 790.
ἐγκώμιον, Ν 1205.
ἔγρεσθαι, Σ 774.
ἐγχαίνειν, Α 221. Σ 1006. 1349. ἐγχαίνειν τῇ πόλει, Ι 1313. οὐ ζῶντος ἐμοῦ ἐγχανοῦνται, Α 272. ἐγχανὼν, Ν 1436.
ἐγχάσκειν, Σ 721.
ἐγχεῖν. ἔγχεον, Ι 118. 121. ἐγχεάμενος, Σ 906.
ἐγχειρεῖν, Π 717. Ν 476. Α 365.
ἐγχειρητὴς καινῶν ἔργων, Ο 257.
ἐγχέλειον, Α 1043.
ἔγχελις, ἐγχέλεως, Ν 559. Ι 864. Α 880. Α 36.
ἔγχελυς, Α 702. Σ 510. Α 889.
ἐγχυτρίζειν, Σ 289.
ἐγχώριοι θεοὶ, Ι 577.
ἔγωγε, Π 147. 270. & passim. Pro affirmatione *ita*, vel *sic*, Ν 826.
ἐγὼ δ' sæpe male scriptum pro ἔγωγ', Α 739. Ex. 173. 728. Σ 1188.
ἐγῷδα, Θ 502. Ex. 797.
ἐγὼ εἰ, pes jambus, Σ 1224.
ἐγῷμαι, Θ 442.
ἐγώνγα Dor. pro ἔγωγε, Α 986. 990. Α 754. 764.
ἔδομαι, κατέδομαι, temporis futuri, Ex. 595. Ν 121. Ο 26. 588. Ει. 717. ἐδηδοκὼς, Ι 362.
ἕδρα, Ι 1405. ἕδρας καταλαβεῖν, Ex. 21. 86. οὐκ ἔστι Βούλης ἕδρα, Θ 79. ἕδρα τυμβήρης, Θ 889. στελήνης ἕδρα, Ν 1507.
εἰ cum imperfecto vel aoristo indicat. præcedente vel sequente in altero membro ejusdem temporis & modi verbo cum particula ἂν, Β 1374 Π 583. Ex. 140. 191. 219. 407. 423. Ν 1056. Ο 1223. Vide not. ad Α 149.
εἰ cum optativo præcedente aut sequente in altero membro verbo optativo cum particula ἂν, Α 111. Β 533. 585. Π 1037. Ex. 791. 794. Ν 870 Ο 163. 197. Σ 1405. Α 1196.
εἰ cum fut. indicat. posito in altero membro verbo optativo cum particula ἂν, Ex. 162.
εἰ cum subjunctivo non construitur, Β 594. Π 216. Σ 190.
ει terminatio 2. pers. passivæ locum habet tantum in indicativo, Α 194. 939.
εἴ τις & ὅστις sæpe commutata, Ει. 118.
εἶα, interjectio, Π 292. 316. Ει 459. & passim.
εἰδέα, Θ 436.
εἰδέναι. οὔ τοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι, *non quod sciam*, Θ 34. Ν 1252.

εἶδωλον, O 1393. εἴδωλον τῆς ἥβης, N 976.

εἶεν, interjectio, Θ 407. B 607. ubi vide not. Ex. 877.

εἴθε, utinam. εἴθ' ἐξῆν, Ex. 938. εἴθε λαίβοιμι, Ex. 947.

εἰκαίδες, N 17.

εἰκαίζειν. ἤκασα, N 350. I 1076. Σ 1308. ἠκάσμεθα, O 807.

εἰκελόνειρος, O 687.

εἴμεναι Dor. pro εἶναι, A 775. ubi vide not.

εἶκεν, *similis est*, O 1298. εἰκέναι, N 185. εἰκώς, O 697.

εἰκὸς, B 900. A 703. εἰκότα, A 692.

εἰκὼν, εἰκόνος, B 906.

εἰκῶ, εἰκοῦς, N 559.

Εἰλείθυια, A 742. Ex. 369.

εἶλη, Σ 772.

εἰλίσσειν, B 1314. 1348.

εἶμι, *ibo*, Π 605. O 1690. A 484.

εἶναι. οὐκέτ' εἰμ' ἐγὼ, A 1185. οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῦ, *sui non est compos*, Σ 642. οὐδὲν εἰμ' ἄρα, *nullus sum*, Σ 997. οὐδὲν εἶ, Ex. 144. εἶναι μετὰ γυναικὸς, *consuetudinem habere cum muliere*, Π 1081.

εἵνεκα Atticis poëtis inusitatum: ubi producta prima opus est, adhibent οὕνεκα, A 74. Π 329. Ex. 659. Ex. 210.

εἴξασι, *similes sunt*, N 341. 343. *videntur*, O 96. 383. εἶξεις, *similis eris*, N 1001.

εἰπέ μοι, cum verbo plurali, directo ad plures sermone, adverbialiter, Ex. 383. O 366. A 328.

εἰπεῖν τινα φλαῦρον, N 834. εἰπεῖν τινα κακὰ πολλὰ, A 649.

εἴργειν, Σ 334. 384.

εἶργειν, A 330. O 1082. 1085.

εἰρεσιώνη, Π 1054. Σ 399. I 728.

εἰρηναῖος, I 805.

εἰρήνη, A 32. 39. 652. & passim. εἰρήνην ἄγειν τινὶ, O 386. εἰρήνη ἄδολον ἄγειν, A 169. εἰρήνη φιλέρετος, Θ 1147. λυσιμάχη, Ex. 992. δίσπoινα χορῶν, γάμων, Ex. 976.

εἴρων, N 449.

εἰρωνεύεσθαι, O 1211.

εἰρωνικῶς, Σ 174.

εἰσ- & ἐπὶ commutata, B 620. 1381.

εἰσάγειν, Ex. 983. N 1149. A 11. ἀδίκημα, Σ 840. τὸν υἱὸν εἰς τοὺς φράτορας, O 1669.

εἰσαίρομαι, εἰσφέρομαι, B 518.

εἰσάπτω, N 543. 996.

εἰσβαίνειν, Ex. 746. νεύμασιν εἰς τοὺς κιθωτοὺς, Σ 1056.

εἰσβιάζεσθαι, O 32.

εἰσβολὴ, ἐσβολὴ, B 956. 1104. I 597. 857. A 1075.

εἰσδὺς, Π 204.

εἰσελθὼν, Π 237. 242.

εἰσελκύειν εἰς τὸ βουλευτήριον, A 379.

εἰσέρρειν. εἰσήρρηκας, Θ 1075. εἰσέρρησεν, I 4.

εἰσηγεῖσθαι, *introducere*, O 647.

εἰσιὼν, Π 234.

εἰσκάλω, Θ 877.

εἰσκηρύττειν, A 135.

εἰσκομίζειν. εἰσκεκόμισμαι, *intuli*, Σ 616.

εἰσκυκλεῖν, Θ 265. Σ 1475.

εἰσκυλίειν εἰς πράγματα, Θ 651. 767.

εἴσομαι,

εἶσομαι, *sciam*, N 1144. Σ 1224. A 332. Λ 1114. εἶσει, *scies*, Π 647. εἰσόμεθα, O 53.

εἰσφέρειν, Λ 651. εἰστινεξπάτω, Π 228. εἰστινίσκω, Λ 650.

εἰσφοιτᾶν, I 1033.

εἰσφορὰ, I 924. εἰσφορὰς ἀντεισφέρειν, Λ 654.

εἰσφῶ. εἰσφρήσομεν, Σ 892. vide not. ad O 193.

εἶσω εἰσιέναι, Π 231. 1088.

εἶτα in interrogatione abſurditatem dicti vel facti arguit, B 76. Ex. 132. 335. 529. 535. A 1024. 1026. Π 45. 79. N 347. 1214.

εἶτε abundans inter participium & verbum, Ex. 745. ubi vide notam, & ad Λ 654.

ἐκάεργος, Apollinis epithet. Θ 972.

ἑκάεσστε, Π 818. 980.

Ἑκάτειον, Ἑκάτειον, B 366. Σ 804. A 64.

Ἑκάτη, Λ 700. Π 594. φωσφόρος, Θ 858. Λ 443. διαπύρους ἀνέχουσα λαμπάδας, B 1361. νὴ τὴν Ἑκάτην, Π 764. μὰ τὴν Ἑκάτην, Π 1070.

ἕκαστι, A 306. Ex. 699.

ἑκατοντακεφάλας, Dorice, N 336.

ἑκατοντακέφαλος, B 473.

ἑκατονπάλαιστος γραφὴ, I 442.

ἑκατονταόργυιον μῆκος, O 1131. ſuſpecta lectio.

ἑκατοστὴ, Σ 658.

ἐκβαίνειν. εὐτυχῶς ἐκβέβηκε τὸ πρᾶγμα, Ex. 505.

ἐκβάλλειν, Π 430. 463. 464. Θ 401. τὴν ἔνθεσιν, I 404.

ἐκβάλλεσθαι, *exigi*, de poëta, cujus fabulæ populo non probantur, I 525.

Ἐκβάτανα, Σ 1143. I 1089. A 64. 613.

ἐκβιβάζειν, O 660. 662.

ἐκβολίζειν, Ex. 1123.

ἐκγίγνεται, *licet*, I 851.

ἔκγονος, I 786.

ἐκγράφεσθαι, B 151. O 982.

ἐκδέρειν, Σ 450.

ἐκδικάζειν, I 50.

ἐκδιδράσκειν, Σ 126.

ἐκδύεσθαι, *erepere*, *exire*, Σ 141. ἐκδῦναι, Σ 351.

ἐκδύεσθαι, *ſe exuere veſtibus*, A 662. 686. 920. 925.

ἐκεῖνος, κατ' ἐξοχὴν, ut αὐτὸς, N 195.

ἐκεχειρία, Ex. 908.

ἐκζωπυρεῖν τὸν πόλεμον, Ex. 310.

ἐκκαλαμᾶσθαι, Σ 381. 609.

ἐκκαλύπτεσθαι, O 1503.

ἐκκαυλίζειν, I 825.

ἐκκενοῦν, B 1070.

ἐκκλησία, Π 171. 330. 725. 950. I 76. κυρία, A 19. λέλυται, Ex. 377. πληρουμένη, Ex. 89. ἐκκλησίαν ποιεῖν, I 746. A 169. λύειν, A 173. ἐκκλησία, *concio*, μήτρα, O 1030.

ἐκκλησιάζειν, Θ 84. 90. O 1027. Σ 32.

ἐκκοβαλικεύεσθαι, I 270.

ἐκκοκκίζειν, Λ 364. 448. A 1179. Ex. 63.

ἐκκόπτειν τὸν ὀφθαλμὸν, O 1613. A 92. ἐκκόπτεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, O 343. N 24.

ἐκκορεῖν, τὴν κόρην ἀφαιρεῖσθαι, Θ 760. *everrere*, Ει. 59.
ἐκκυκλεῖσθαι, Θ 96. Α 408. 409.
ἐκκυλίνδειν, Ει. 134.
ἐκκύπτειν, Εκ. 1052.
ἐκκωφεῖν, *clamoribus obtundere*, Ι 312.
ἐκλαλάζειν, Θ 1071.
ἐκλακτίζειν, Σ 1492. 1525.
ἐκλάμπειν, Ο 1712.
ἐκλάπτειν, Α 1229. ἐκλάπτεσθαι ζωμὸν, Ει. 885.
ἐκλύειν ἵππους, Ει. 1283.
ἔκμαγμα, Θ 514.
ἐκμαίνειν τινὰ, Εκ. 965.
ἐκμανθάνειν, Εκ. 244.
ἐκμαίνεσθαι, *seminis fluxu polluti*, Β 753.
ἐκμοχλεύειν, Α 430.
ἐκνομίως, Π 981. ἐκνομιώτατα, Π 992.
ἐκπειρᾶσθαι τινός τι, *percontari aliquid ex aliquo*, Ι 1234.
ἐκπερδικίσαι, Ο 768.
ἐκπετάσμυμι, Ι 1347.
ἐκπετήσιμος, Ο 1355.
ἐκπηνίζεσθαι, Β 578.
ἐκπίνειν, Ι 700. τὴν ψυχὴν, Ν 712. futur. ἐκπίομαι, Α 199.
ἐκπίπτειν, Π 244. Ι 532. Εκ. 906.
ἐκπλήπτειν, Β 144. Π 673.
ἐκπλύνειν, Π 1062. 1064. τὴν οἰσωτὴν, Α 575.
ἐκπροδὼν, Β 853. Σ 949. 1325. Ι 957. 1151. Εκ. 134. 507. Ει. 1264. Α 240. 305.
ἐκπαικίζειν τὰς παιδὰς, Θ 567.
ἐκπορίζειν, Α 421. Σ 365. 859. 1113.

ἐκπλήσσειν, *evolabit*, Σ 208.
ἐκπυνθάνεσθαι, Π 60.
ἐκπώματα, Εκ. 447. Σ 677. Α 74.
ἐκραδδίζειν, Α 576.
ἐκροφεῖν, Ι 360.
ἐκστίειν, Α 344.
ἐκσκαλεύειν, Λ 1028.
ἐκσκεδάννυμι, Ι 795.
ἐκσπείφειν, Ν 554. τὰ βλίφαρα, Π 721. τοὺς τρόπους, Ν 88.
ἐκτεὺς, Εκ. 547.
ἐκτήκειν, Ν 772.
ἐκτινάναι, Β 1190. Ν 531.
ἐκτίνειν, Εκ. 656. 663.
ἐκτοξεύεσθαι, Π 34.
ἔκτοπος, Ο 1474.
ἐκτραχηλίζειν, Α 705. ἐκτραχηλίσθαι, Π 70. Ν 1501.
ἐκτρέπεσθαι, Π 837.
ἐκτρέφειν, Β 1432. Ν 532. 1380.
ἐκτροπὴ, Β 113.
ἐκτρυπᾶν, *furtim exire*, Εκ. 337.
ἐκτρώγεσθαι, Σ 155.
ἐκτυφλοῦν, Β 1195. Π 301.
ἐκφέρειν νεκρὸν, Β 170. ἐκφερόμενος, Β 168. ξενήνοχας, Εκ. 754.
ἐκφθείρεσθαι, *egredi*, Ει. 72.
ἐκφλέγειν, Ει. 608.
ἐκφορὰ, Π 1008. 1138. Εκ. 926. οὐδεμί' ἐκφορὰ λόγου, Θ 472.
ἐκφρῶ, vel ἐκφρείω, Σ 125. 156. 162. ubi pro ἔκφερε legendum videtur ἔκφρει.
ἐκφροντίζειν, Ν 695. 697.
ἐκφυσᾶν πόλεμον, Ει. 610.
ἐκχεῖν, *effutire*, Θ 554. ἐξεχύθη, *in laetitiam effusus fui*, Σ 1469. πύργων ἐξεχέοντο, Ει. 1287.

ἐλάα, Atticum, non ἐλαία, B 988. 995. O 617. Ε 450.

ἐλαιολόγος, Σ 712.

ἐλαῖς, A 998.

ἐλασᾶς, avis, O 886.

ἐλασίζοντα ἵππι, I 626.

ἐλαστὴρ, genus placentæ, I 1182. A 246.

ἐλαστῆρες ἵππων, I 1266.

ἐλαύνειν ἅρμα, N 69. ἵππους, N 1272. ναῦς, I 1182. τὸν δρόμον, N 25. 28. 29. ὄρχον, A 995. γυναῖκα, Ex. 39. ἐλαύνειν, *remigare*, B 205. οὔτε θέσμιν, οὔτ' ἐλαύνομεν, Ex. 109. ἐλᾷς, futurum, B 203. N 1298. ἐλᾶτε, I 243.

Ἐλάφιον, nom. propr. Θ 1172.

ἔλαφος, N 354.

ἐλαφρῶς, A 218.

ἐλαφρύνειν, I 793.

ἐλεὰς, avis, O 302. 885.

ἔλεγος, O 217.

ἐλέγχειν, B 857. 960. 961. I 1232. Π 574. ἐλεγχθὲν πρᾶγμα, Ex. 485.

ἔλεγχος. ἔλεγχον ποιεῖν, B 784. ἐλέγχους πάντας προσφέρειν, A 484.

ἐλεεῖν. I 531. ἐλέησον, Ex. 400. ἠλέησε, A 706.

ἐλεεινός. ἐλεεινὴ ἰσθμὸς, A 413.

ἐλεεινῶς, Θ 1063.

ἐλεινὸς, B 1063.

ἔλεος, B 352. O 243.

ἐλεύθερος, O 364.

ἐλευθερίζεσθαι, O 213.

Ἐλένη, A 155. Θ 850. 909.

ἐλεὸν, τὸ, *mensa coquinaria*, I 152. 169.

ἐλεφάντινος, Θεσμοφ. II. 3 in notis.

ἐλεφαντόδετος φόρμιγξ, O 218.

ἐλθὼν aliquando redundat apud Atticos, ut N 89. 815. Σ 789. Θ 481.

ἐλινύειν, Θ 598.

ἕλιξ βότρυος, B 1321. κισσοῦ, Θ 1000.

ἕλκειν πάσας προφάσεις, A 726.

ἕλκειν, N 1218. ἕλκεσθαι, *in jus trahi*, N 1004. ἕλκεσθαι τῶν ὀρχηστίδων, I 772. ἕλκειν, *bibere*, I 107.

ἑλκύδριον, I 907.

ἑλκύειν, de saltantibus dicitur, Ex. 328.

Ἑλλάνιος Ζεὺς, I 1253.

Ἑλλὰς, Π 463. A 531. & passim.

ἑλλέβορος, Σ 1489.

ἐλλείπειν οὐδὲν, A 673. ἐλλείπειν, *deficere*, Π 859.

Ἕλληνες, Π 584. 878. N 413. Ἕλληνες καὶ βάρβαροι, B 724. Ἑλλήνων νόμῳ, A 773.

Ellipsis nominum δόμος, οἶκος, ναός. A 407. Θ 89. 795. Π 84. A 1222.

Ellipsis participii ὁρῶν, I 783.

Ellipsis præpositionis ἐν cum locorum nominibus, A 1299. Θ 806. I 781. Ex. 932.

Ellipsis præpositionis σύν. B 560. Σ 170. Ex. 1288. I 3. 7.

ἐλπὶς λιπαρὴ, I 1244. ἐλπὶδ' ἀγαθὴν ἴσχειν, Π 212. τὰς ἐλπίδας προδιδόναι, N 1500.

ἐλπίζειν etiam de malo dicitur, ut O 956.

ἐλσεῖν Lacon. pro ἐλθεῖν, Λ 105. 118. 1081.
Ελύμνιον, nomen loci, Ει. 1126.
ἔλυτρον τοῦ δόρατος, Α 1120.
ἔμβα, pro ἔμβαθι, Β 377. Εκ. 478.
ἐμβάδια. Π 847. 941. Σ 600.
ἐμβάλλειν, de remigantibus, Β 206. Ι 602. ἐμβάλλειν οἰκίαν, Α 511. ἐμβάλλειν τινὶ χεῖρα, Σ 554. δεξιὰν, Β 754. 789.
ἐμβάπτειν εἰς τὸν κηρὸν, Ν 150.
ἐμβὰς, Π 759. Εκ. 314. 342. 633. 850. Ν 719. 858. Σ 103. 274. 447. 1158. Ι 321. 870. 872.
ἔμβραχυ, Θ 390. Σ 1120.
ἐμβρόντητος, Εκ. 793.
ἐμβύειν, *obturare*, Σ 128.
ἐμμέλεια λόγων, Β 897. ἐμμέλεια κονδύλου, Σ 1503.
ἐμμελέστερον, Εκ. 807.
ἐμὸς αὐτοῦ βίος, Attice pro ἐμοῦ αὐτοῦ, Π 33. sic Α 93. τὸν σὸν τοῦ πρέσβεως.
ἐμοῦς, Bœotice pro ἐμοῦ. Α 910.
ἐμπαίζειν τοῖς χοροῖς, Θ 975.
ἐμπεδόω, Λ 211. 233.
ἐμπειρία, Εκ. 115.
ἐμπείρω, *infigo*, ἐμπεπαρμένον κρέας, Α 796.
ἐμπήγνυμι. ἐμπέπηγε, passive, Α 1226.
ἐμπιεῖν, Ει. 1156.
ἐμπίμπλημι, Λ 235. Σ 603. 911. 1304. ἐμπίπλη pro ἐμπίπληθι, Ο 1310. οὐκ ἂν ἐμπλήμην, Α 236. ἐμπλήμενος, Εκ. 56. Σ 424. 1127. Ι 935.
ἐμπίμπρημι, Λ 311. 322. Θ 749. Β 859. Ν 399. 1484. Α 918.
ἐμπίπτειν τινὶ, *in caput alicujus incidere*, Π 180. ἐμπίπτει λόγος περί τινος, Λ 858.
ἐμπὶς, Ν 157. 160. 165. ἐμπίδες ὀξύστομοι, Ο 244. ἐμπὶς Τρωρυσία, Α 1032.
ἐμπνεῖν, *spirare*, Θ 926.
ἐμποδίζειν, Ο 965. ἰσχάδας, Ι 755.
ἐμποδὼν, Σ 247. Ει. 473. ἐμποδὼν γίγνεσθαί τινι, Ει. 315.
ἐμποιεῖσθαι, Ο 1301.
ἐμπολαῖος, Π 1155. Α 816.
ἐμπολᾷν, Θ 452. Σ 444. Ει. 367. 448. 563. 1201.
ἐμπολὴ, Α 930.
ἐμπορευτέα, *eundum est*, Α 480.
ἐμπορία, Ο 718. κερδαλέα, Ο 594.
ἐμπορικὰ χρήματα, Α 973.
ἔμπορος, Π 521. 904. 1179.
Εμπουσα, Β 293. 305. Εκ. 1056.
ἐμπρήθειν, Λ 269. Θ 749. ἐμπεπρησμένη ὗς, Σ 36.
ἐμπυρεύειν, Ει. 1137.
ἐμφανὴς, Σ 733.
ἐμφανῶς, Α 312.
ἐμφερὴς, Ν 502. ἐμφερέστατος, Σ 1103.
ἐμφυσᾷν. αὐλητρὶς ἐνεφύσησε, Σ 1219.
ἐμφορβειοῦσθαι, Ο 861.
ἐν præpositio quandoque abundat, Π 765. Ι 394. 705. Α 986. 1006. ἐν ἀνδράσι, *inter viros*, *in cœtu virorum*, Σ 1185.
ἐναγώνιος, Π 1161.
ἐναλλὰξ ἴσχειν τὼ πόδε, Ν 983.
ἐνάλλεσθαι, Β 39. Σ 1305.

ἐναντίον, I 342. *μαρτύρων*, Ex. 448. 451. *τοῦ παιδίου*, A 907.

ἐναντιοῦσθαί τινι, O 385. *ταῖς διαλλαγαῖς*, Ex. 1049.

ἐναποπατεῖν, Ex. 1228.

ἐναποτίθεσθαι *χρήματα*, O 38.

ἐνάπλω, *committo, coagmento. Φώρακος κύτος ἐνημμένον κάλλιστα*, Ex. 1225.

ἐναργὴς, Σ 50.

ἐναργῶς, I 1173.

ἐναστιδοῦσθαι, A 368.

ἕνδεκα, οἱ, *undecimviri*, Σ 1108.

ἐνδιατρίβειν *τοῖς ἀρχαίοις ἤθεσι*, Ex. 585.

ἐνδιδόναι ἑαυτόν τινι, *alicujus potestati se permittere*, Π 781. *ἐνδοῦναι λαβὴν*, A 672. I 847. *ἐνδιδόναι μαλακὸν*, Π 488.

ἐνδίκως, N 1379.

ἔνδοθεν, Π 228. 964. N 1164. Θ 794. Σ 833. 861. A 805.

ἐνδύεσθαι, Θ 253. *ἐνδύεσθαι τόλμημα*, Ex. 288.

ἐνίζειν, I 970. Θ 742. B 1299.

ἐνερεύγω. *ἐνήρυγε*, Σ 913.

ἐνεχμαίεσθαι, Ex. 567. N 35. 241.

ἐνέχυρον, Π 451. Ex. 755.

ἔνη. *παρεῖναι εἰς ἔνην*, A 172. *ἔνην ἐλθεῖν*, Ex. 796. *ἔνη καὶ νέα, dies ultimus mensis*, N 1134. 1178. 1197. 1222.

ἐνημμένος, *accensus*, Ex. 1031.

ἐνημμένος, *indutus*, Ex. 80. N 72. O 1250.

ἐνθάδ' *αὖρου*, Σ 765. Π 1187.

ἐνθαδὶ, Π 54. A 1010. Ex. 885. *ubi vide* not.

ἔνθεις, I 404.

ἔνθου, I 51.

ἐνθρυπτίζειν τινὶ, Θ 341.

ἐνιαυτοὶ παλαιοὶ, B 348.

ἐννεοπλεύειν, O 1108.

ἐννύχιαι Φροντίδες, I 1290.

ἐνόπλιος. *κατ' ἐνόπλιον*, genus rhythmi, N 651.

ἐνόρχης παῖς, I 1385. *ἀνὴρ*, A 661. *σίρφος*, O 569.

ἐνριγοῦν. *ἐνεβρίγωσα*, Π 846.

ἐνσκευάζειν, A 1096. *ἐνσκευάζεσθαι*, A 384. 436.

ἐνσλάζειν, Σ 702.

ἐνσλαλάζειν, A 1034.

ἐνσπήσασθαι *πρᾶγμά τι*, Λ 268.

ἐνταυθοῖ, Λ 4. 568. 570. Θ 225. B 273. Π 225. 608.

ἐντεθρώσθαι, A 663.

ἐντείνεσθαι *τὴν ἁρμονίαν*, N 968.

ἐντελὴς *μισθὸς*, I 1367.

ἔντερον, N 160. *ἔντερα*, I 1184. A 367. B 476.

ἐντερονία, I 1185.

ἐντετοκυῖα *νόσος*, Σ 651.

ἐντευθενὶ, O 10. Ex. 922.

ἐντευτλανοῦν, A 894.

ἐντιθέω, I 717.

ἐντιλᾶν, A 351.

ἔντονος, A 666.

ἔντρωγε, imperativ. ab *ἐντρώγειν*, I 51. Σ 612.

ἐντρίβεσθαι, Ex. 732. 904. A 149.

ἐντριτωνίζειν, I 1189.

ἐντυλίττειν, Π 692. N 987.

ἐντύφειν, Σ 459.

Ἐνυάλιος, Ex. 457.

ἐνυφαίζειν, Θ 719.

ἐνύπνιον ἰδεῖν, Σ 25.

ἐξ ἐμοῦ, *e domo mea*, Ex. 1149.
ἐξαγωνίζειν, Ex. 259.
ἐξαίρειν, A 1133. χορείαν, Θ 981.
ἐξαίφνης, Π 353. N 252. 387.
ἐξακέσεις νόσων, B 1033.
ἐξαλέασθαι, I 1080.
ἐξάλειπτρον, A 1063.
ἐξαλείφειν, I 877. Ex. 1181.
ἐξαλεῖν, ἐκκυλίειν, N 32. 33.
ἐξαμᾶν, A 367.
ἐξαμαρτάνειν, Π 915. N 1402. Σ 515.
ἐξαμβλῶσαι φρονίδα, N 137. 139.
ἐξαμαχρεύειν, Δ 289.
ἐξανδρούμενος, I 1241.
ἐξανίχεσθαι. οὐκ ἐξανίσχετο ὀρῶν, Ex. 702.
ἐξανθίζισθαι, A 43.
ἐξαπατύλλειν, I 1144. A 657.
ἐξαπίνης, Π 336. 339.
ἐξάπλειν, Σ 379.
ἐξαράτλειν, Θ 704. N 1373. I 641. A 1181. ubi vide not.
ἐξαρκεῖν, I 524.
ἐξαρκούντως, B 377.
ἐξαρνητικός, N 1172.
ἔξαρνος, Π 241. N 1230.
ἐξαρπάζειν, I 708. Ex. 6. Σ 837. ubi vide not.
ἐξαρτᾶν. Ex. 470. ἐξηρτημένος πώγωνα, Ex. 494.
ἐξαρχῆς, Π 221. 866. 1113. B 591.
ἐξάρτλειν, Π 733. B 567.
ἐξαυδᾶν δεινὸν μέλος, A 1183.
ἐξαυτομολῶ, N 1104.
ἐξεγείρεσθαι, B 51.
ἐξεγρήγορε, O 1413.
ἐξείδεσθαι τοὔνομα, I 1032.
ἐξειδήσαι, Σ 925.

ἔξεδρος χώρα, O 275.
ἐξεικάζω. ἐξεικασμένος, I 230.
ἔξειμι, *exibo*, I 760. ἴξει, pro ἔξιθι, N 633.
ἐξείργειν θύρας, A 825.
ἐξελᾶν, futurum, Σ 1230. item ἐξελῶ, N 123. 802. I 365. & passim. ἐξελατικός, N 828.
ἐξελίσσειν, B 960. N 1062.
ἐξελκύειν, Ex. 315. 506.
ἐξεμεῖν, B 11. I 1148. A 6. 586.
ἐξεναίρειν τινά, A 623.
ἐξεπίτηδες, Π 916.
ἐξεπίστασθαί τι, Σ 1249.
ἐξερᾶν, Σ 993. A 341.
ἐξερημοῦσθαι, Ex. 647.
ἐξέρπειν, N 710. I 607.
ἐξετάζειν, Θ 437.
ἑξέτης, *sexennis*, N 862.
ἐξεύρημα σοφὸν, Ex. 577.
ἐξέχει εἶδη, Σ 771.
Ἐξηκεστίδης, nom. propr. O 11. 764. 1527.
ἐξηπειροπτεύειν, Δ 840.
ἐξιδίειν εἰς θυμάτων, O 791.
ἐξικνεῖσθαι, B 1176.
ἐξιππεῦσαι, A 291.
ἐξίστασθαι τοῖς χοροῖς, B 354. 370.
ἐξίστω, imperativus, A 617.
ἐξισῶσαι, B 688.
ἐξιτήριος, Ex. 631.
ἔξοδον αὐλεῖν, Σ 582.
ἔξοδος, *expeditio bellica*, N 579. Ex. 1181. χαλκὴ γυναικῶν ἔξοδος, A 16.
ἐξοικίζεσθαι, Ex. 197. 203.
ἐξολισθαίνειν, Ex. 286. Ex. 141. τὰς διαβολάς, I 491.

. ἐξολῶ, Π 418. 879. ἐξο-
Σ 1229. N 1:36. ἐξολῶν,
. ἐξολέσειεν, Α 1153. Π 592.
λας, Ει. 366. ἐξολωλότες
τοῦ λιμοῦ, Ει. 483.
τοῦσθαι, Π 635.
κεθαι, Α 843.
κοῦφον πόδα, Θ 659.
ρον ζῶον, Π 443. κακὸν,
053. 1070.
ἀπόλοιο, Ει. 1072.
ν τὸν βραχίονα, Εκ. 267.
Λ 662. 1021. Σ 444. Αιολ. 11.
κ, Εκ. 1026.
, Θ 881. 884.
, Α 1079.
ίζειν, Εκ. 575.
N 650. Σ 516.
Lacon. pro ἐπαινέω, Α 198.
, Π 745. Ι 460. 595. οὐκ
ῶ ἤκουσαν ἄρτι, Α 70. ad-
r, approbo, Ο 1616. benefici
gratiam facio, Β 508.
τινα, impellere, N 42.
Β 1041. Ο 1657. ἔπαιρε
ν, Α 937. Σ 996. ἐπαίρο-
erigor, Α 937.
, Α 72.
ίνειν, Ι 169.
ίλλεσθαι τὰ ἱμάτια, Εκ. 276.
ᾷν, Π 292.
ίζειν, Π 525. 533. 799.
ρεύεσθαι, Ο 1072.
σθαι, surgere, Ι 784.
ούεσθαι, Ο 648.
νειν, N 803. 843. Εκ. 790.
δᾷν, N 1375.
ίφεσθαι, Ι 152.

ἐπαναφυσᾷν, Θ 1175.
ἐπανέρομαι, interrogo, Β 435.
ἐπανθεῖν. N 978. 1174. ἐπανθοῦσι πολιαὶ τρίχες, Σ 1065. ἐπανθεῖ τοῖς μήλοις τὸ τρυφερὸν, Εκ. 903.
ἐπανθοῦσα θρὶξ, Εκ. 13.
ἐπανθρακίδες, Α 670.
ἐπανίστασθαί τινι, Ο 1584. ἐπανίστω, imperativus, Π 539.
ἐπανορθοῦν, Α 529.
ἐπαποδύεσθαι πράγματί τινι, Α 615.
ἐπαρήγειν, Σ 402.
ἐπαρκεῖν τοῖς δεομένοις, Π 830.
ἐπασκεῖν σοφίαν, N 1025.
ἐπάττειν, Α 1171.
ἐπαυχεῖν, Ο 628.
ἐπαφαυαίνομαι, unde ἐπαφαυάνθην, Β 1089.
ἐπαχθῆ ῥήματα, Β 940.
ἐπεγκάπτειν, Ι 493.
ἐπείγεσθαι, Α 1070.
ἐπεὶ pro nam, Α 258. N 688. Β 660.
ἐπεὶ οὐ, pes jambus, Α 273.
ἐπειθόμην, ἐπιθόμην commutantur sæpissime, Εκ. 772. Ο 1011. Σ 749. 1027.
ἐπεισπαίω, Π 805.
ἐπεισπηδᾷν, Ι 363.
ἔπειτα aliquando interrogat, Π 1148. N 226. 1249. Θ 637. & commode reddi potest per *itane?* Interdum significat *tamen*, ut Θ 884. Ο 29. Α 126. 498. Interdum reddi potest per *atqui*, ut Π 938.
ἐπεκροφεῖν, Ι 701.
ἐπεντείνειν ἀνδρικώτερον, Ει. 514.

ἐπεξιέναι, B 1118.
ἐπερείδεσθαι, B 1102. ταῖς βακτηρίαις, Ex. 277.
ἐπερήσομαι, *interrogabo*, A 98. ἐπερησόμενος, Π 32.
ἐπέρχεσθαί τι σαφῶς τινι, *aliquid clare alicui exponere*, I 618. ἐπέρχεσθαι πάντα, *omnia oratione persequi*, Σ 636.
ἔπεσθαί τινι, Π 308. μετά τινος, Π 823.
ἐπέτειος τὴν φύσιν, I 518.
ἐπεύχεσθαι θεοῖς, Σ 388.
ἐπέχειν, *ori admovere*, Ei. 1167. *præbere*: πιεῖν ἐπέσχον, N 1382. ἐπέχειν ταῖς ἀρχαῖς, A 490. ἐπίσχες, B 851. I 847. τοῦ τόκου, A 742. τοῦ δρόμου, O 1200.
ἐπήκοος, Θ 1157.
ἐπί. ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου, O 154. νικᾷν ἐπὶ κριταῖς πᾶσι καὶ θεαταῖς, O 445. ἐπὶ ταῖς οἰκίαις, *in domibus*, Σ 801. ἐπὶ κώπην ἵζειν, B 199. Cum accusativo interdum significat *propter* vel *causa*: ut κατῆλθον ἐπὶ ποιητὴν, B 1418. ἐπὶ τί πάρεστε; *cujus rei gratia adestis?* A 1101. ἐφ' ὅ τι ἡμᾶς ξυγκαλεῖς, A 22. Vide etiam A 481.
ἐπιαλεῖν, N 1299.
ἐπιβάλλειν τινὶ χεῖρας, A 440. σύμβολον, O 1215. ἐσθῆτα, Ex. 536.
ἐπιβατεύειν τινὶ, B 48.
ἐπιβολὴ, *mulcta*, Σ 769.
ἐπιβουλεύειν, Π 570. 1111.
ἐπιβρέμεσθαι, B 680.
ἐπιβύειν τὸ στόμα, Π 379.

Ἐπιγένης, nom. propr. Ex. 931.
ἐπιγίγνεσθαι, I 136.
ἐπιγλωττᾶσθαι, A 37.
Ἐπίγονος, nom. propr. Ex. 167.
ἐπιγράφεσθαι, A 1095. προστάτην ἑαυτῷ, Ei. 684.
Ἐπίδαυρος, B 364.
ἐπιδακρύειν, Σ 881.
ἐπιδεικνύναι, *ostendere*, A 765.
ἐπιδείκνυσθαι, *artis suæ specimen publice edere*, B 771.
ἐπίδειξις. εἰς ἐπίδειξιν ἔρχεσθαί τινι, N 269.
ἐπιδειπνεῖν, I 1140.
ἐπιδέξια, τὰ, O 1493. περιῖθι τὸν βωμὸν ἐπιδέξια, Ei. 957.
ἐπίδεσμος, Σ 1440.
ἐπίδηλός ἐστι κλέπτων, Ex. 661.
ἐπιδημεῖν, Θ 40.
ἐπιδήμιος πόλεμος, Ei. 1098.
ἐπιδιαῤῥαγῆναι, I 701.
ἐπιεικῶς ἐξεπίστασθαί τι, Σ 1149.
ἐπιζεῖν, A 321. Θ 468.
ἐπιθαυμάζειν τὸν διδάσκαλον, N 1147.
ἐπιθήκη, Σ 1391.
ἐπιθύειν, Π 1116.
ἐπιθυμεῖν σοφίας, N 412. κόρης, Ex. 611. 618.
ἐπικαθέζεσθαι, Π 185.
ἐπικαθῆσθαι, B 1046.
ἐπικεῖσθαι, I 252.
ἐπικελεύειν, Ei. 1317.
Ἐπικεχοδὼς, O 68.
ἐπικηρυκεύεσθαί τινι, Θ 336. 1163.
ἐπίκλαυτος, B 683.
ἐπίκληρος παῖς, O 1653. Σ 583. 589.
ἐπίκλητος, Ei. 1266.

ίνειν τὴν θύραν, *claudere ja-*
m, Εκ. 420.
ινὴς, Λ 575.
ιντρον, Εκ. 907. Αναγ. 16.
ῶν, Ο 533. 1582. 1586.
κκύστρια, Θ 1059.
ρος, Ι 1319.
υρος, nom. propr. Εκ. 644.
άτης, nom. propr. Εκ. 71.
ύζειν, Ι 1051.
πεῖν, Ο 780. τοῖς ποσὶ, Εκ.
.
μάζειν, Α 982.
πος, Α 231.
μβάνεσθαί τινος, Α 596.
νθάνεσθαι, Π 466. Ν 855.
λελήσμην, Σ 605.
ειν, Ι 418.
πειν, *deficere*, Π 554. τὸ πέος
; πρεσβύτας ἐπιλείπει, Εκ.
.
τμων, Ν 129. 485. 629.
ίνεσθαι πράγματί τινι, Σ 1469.
νδαλωτὸς, Α 1201.
ρτύρομαι, Ν 495. Σ 1437.
ιτὴς, Π 907.
ειν, Σ 934.
εσμένος, Εκ. 838.
ειν, Α 115.
ιον, Εκ. 1181.
ε, Π 45. ἀστειοτάτη, Ι 539.
μης, Εκ. 574. ἐπινοίας θαυ-
λὰς ἐξευρίσκειν, Ι 1322. και-
ἐπίνοιαν ζητεῖν, Σ 346. λοι-
ὶν οἶνον εἰς ἐπίνοιαν, Ι 90. τίν'
ντες ἐπίνοιαν ἔμολον; Ο 405.
ἡ ἐπίνοιά σου; Ει. 127. ἐπί-
θαι τὴν ἐπίνοιαν, Εκ. 589.

ἐπίξηνον, *mensa coquinaria*, Α 318.
355. 358. 365. 366.
ἐπ' ὀλίγου εἴχετο, Α 31.
ἐπιορκεῖν, Β 102. Ν 402. Εκ. 1160.
Ο 1609. Ι 298. 428.
ἐπίορκος, Ν 397. 400. Β 275. ἐπίορ-
κον ὅρκον ὀμόσαι, Β 150.
ἐπιοῦσα ἐλπὶς, Θ 870. ἡμέρα, Εκ.
105.
ἐπίπαστα, Ι 103. 1089.
ἐπιπέτομαι, Ο 48. 1471.
ἐπιπηδᾷν κειμένῳ, Ν 550. ἀγρίως
τινὶ, Σ 705.
ἐπιπίνειν, Ι 354.
ἐπιπολῆς, Π 1207.
ἐπίπονος, Β 1370.
ἐπιῤῥεῖν, Ν 1294.
ἐπιῤῥύζειν, Σ 705.
ἐπισίζειν, Σ 704.
ἐπισκοπεῖν, Ι 1173. 1186.
ἐπίσκοπος, Ο 1022.
ἐπισκύνιον ξυνάγειν, Β 823.
ἐπισμῇ, Θ 389.
ἐπίσταμαι, Ο 1432. Σ 959.
ἐπιστατεῖν, Θ 373.
ἐπιστάτης, Εκ. 10. *olla*, Ο 436.
ἐπιστέλλειν, *mandare*, Ν 608.
ἐπιστομίζειν, Ι 845.
ἐπιστρατεύειν τινὶ, Ο 1522. ἐπιστρα-
τεύεσθαι, Σ 11. 1124.
ἐπιστροφαὶ βούνομοι, Β 1383.
ἐπιτήδειος, Εκ. 79. Ει. 1228. 1254.
ἐπίτηδες, Εκ 116. Σ 391. Ι 893.
1135. 1184. Ει. 142.
ἐπιτηδεύειν τὶ, Ν 1015. Β 1069.
ἐπίτιμος, Β 702.
ἐπιτρέπειν, Π 915. 1078. Ν 799.
ἐπιτρέπειν τινὶ, *arbitrio alicujus*

permittere, Ex. 179. Σ 521. A 1115.

ἐπιτρίβειν, *perdere*, N 243. 438. B 571. Π 120. *enecare*, B 1018. *verberibus contundere*, N 1376. τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι, N 972. 1407. ἐπετρίβην, A 1022. ἐπιτρίβεσθαι, *perdi*, Π 351. 1119. Ex. 1068. Ei. 369. A 1090. ἐπιτρίβειν πόθῳ, A 888.

ἐπιτετριμμένος, A 876.

ἐπίτριπτος, Π 275. 619. A 557.

ἐπιτροπεύειν τὸν δῆμον, I 212. 426. 949.

ἐπιτυγχάνειν τινὶ, *in aliquem incidere*, N 195. 535. ἐπιτυγχάνειν τινὸς, Π 245.

ἐπιτύφεσθαι, A 221.

ἐπίφθονον, I 1274.

ἐπιφορεῖν; Ei. 167. 225.

ἐπιφυλλίδες, B 92.

ἐπιχαίρειν, Ei. 1015.

ἐπιχαλκεύειν, N 422.

ἐπίχαλκος ἀσπὶς, Σ 18.

ἐπιχαρίττα, imperativus, Bœotice pro ἐπιχαρίζου, A 884.

ἐπιχαρίτως, A 867.

ἐπιχέζειν. Futurum ἐπιχεσοῦμαι, A 440. 441. Ex. 640.

ἐπιχειλὴς, I 814.

ἐπίχειρα, τὰ, Σ 581.

ἐπιχωρεῖν, Ex. 890.

ἐπιχώριος τρόπος, Π 47. ἐπιχώριον, Π 342. N 1173. A 523. 832.

ἐπιψεκάζειν, Ei. 1141.

ἔποικος, O 1307.

ἐπολολύζειν, O 783. I 616.

ἐπομβρία, N 1120.

ἐπόμνυμι, N 1227. ἐπόμνυμαι, Π 725.

ἐποποῖ, O 58.

ἐποπτεύειν, B 745. 1143. ἐποπτεύων πατρῷα κράτη, B 1126. 1138.

ἔπος, Π 268. I 39. ἔπος ταραξικάρδιον, A 315. ἔπος πρὸς ἔπος ἐρείδεσθαι, N 1375. οὐδὲν πρὸς ἔπος, *temere*, Ex. 751. *versus*, Θ 412. *verbum*, i. e. *proverbium*, O 507.

ἐπουρίζειν, *secundo vento provehi*, Θ 1226.

ἔποχος, *equo insidens*, A 677.

ἔποψ, A 771. O 47. & passim in eadem fabula.

ἑπταβόειος θυμὸς, B 1017.

Επτ' ἐπὶ Θήβας, Drama Æschyli, B 1021.

ἑπτέτης, B 418. ἑπτέτις, Θ 480.

ἐπύλλιον, B 942. A 398. ἐπύλλια Εὐριπίδου, Ei. 532.

ἐπώδυνον τραῦμα, A 1205.

ἐπώζειν, κράζειν, de avibus, O 266.

ἐπωνυμία, Π 1164.

ἔραμαι, *amo*, Σ 751.

ἐρᾷν, B 957. Π 179. ἐρᾷν φαγεῖν, O 76. A 146. τοῦ δικάζειν, Σ 89. ἀκοῦσαι, Π 1009. ταλαιπώρων πραγμάτων, O 135. κακῶν, O 143.

ἐρανιστὴς, Ολκ. 22.

ἐραννὸς, *amabilis*, A 1297.

ἔρανος, A 651. A 615. παππῷος, A 653.

Ερασινίδης, B 1196.

ἐραστὴς, N 976. Π 154. I 732. ἐράστης πραγμάτων, i. e. πολυπράγμων, Ei. 191. πονηρῶν πραγμάτων, N 1459. τοῦ πονεῖν, Π 254. χώρας τινὸς, O 1279.

ἐργάζεσθαί τινα κακὸν, Π 73. 465. αἴσχιστα ἐργάζεσθαί τινα, Σ 787. αἴσχιστον ἔργον, Β 1474. ἐργάζεσθαι ἔργον, Π 445. Ο 1430. ἐργάσασθαι πολλὰ χρήματα, *magnas opes acquirere*, Ι 840. τοιοῦτον ἐμοὶ ἔργον ἔστ' εἰργασμένον, Ι 844. ἐργάσομαι δεινόν τι ἔργον, Α 128. σχέτλιον ἔργον εἰργασμένος, Ο 1175. τὸ χρῆμ' ἐργάζεται, Εκ. 148.

ἐργασία γῆς, Β 1034.

Εργασίων, nom. propr. Σ 1201.

ἐργαστήριον, Ι 744.

ἐργάτης, Α 611. ἐργάτης λεὼς, Ει. 632.

ἔργον οὐδὲν ἐστι στροφῶν, Π 1154. οὐδὲν ἔργον ἑστάναι, Α 424. οὐδὲν ἔργον ἐστὶ λευκῶν ὀδόντων, Ει. 1309. ubi vide not. οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, Α 614. οὐ δόλου νῦν ἔργον, *nunc non est opus dolo*, Π 1158. ἐμὸν ἔργον ἐστὶν, Θ 1172. σὸν ἔργον, Α 381. Ν 1494.

ἔρδειν τέχνην, Σ 1431.

ἐρέβινθος, Εκ. 45. 606. Ν 1396. Ει. 1136. *membrum virile*, Β 545. Α 801.

ἐρεβοδιφᾶν, Ν 192.

ἔρεβος, τὸ, Ο 693. 694.

ἐρεθίζειν, Α 475. ζῶον ἠρεθισμένον, Σ 1104. ἐρεθιζόμενος φέψαλος οὐρίᾳ ῥιπίδι, Α 668.

ἐρεθίσματα, Ν 312.

ἐρείδειν εἴς τινα, Ν 558. κατά τινος, Ι 627. κρημνοὺς, Ι 628. ὁρμαθοὺς μελῶν, Β 914. υστατο, Ει. 25. 31. pro βινεῖν, Θ 488. Εκ. 616. ἔπος πρὸς ἔπος ἐρείδεσθαι, Ν 1375.

ἐρείκειν, Αμφ. 7.

ἐρεῖν, Ι 476. ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται, Π 114.

ἐρέπτεσθαι, Ι 1294.

ἔρεσθαι τινὰ, *percontari de aliquo*, Ο 167.

ἐρέτης, Ι 542. Σ 1097.

ἐρέφειν πρὸς ἀετὸν, Ο 1110.

Ερεχθείδης, Ι 1015. 1030.

Ερεχθεὺς, Ι 1022.

ἐρήμας τρυχᾷν, Σ 634. Εκ. 885.

ἐρημία, Α 787. Σκυθῶν, Α 704. λύχνων, Ο 1484.

ἔρημος, Π 447.

ἐριβρεμέτας, Β 814.

Εριννὺς, Π 423. Ερινύων ἀποῤῥώξ, Α 812.

ἔριον, Α 571. Ν 50. τὰ ἔρια, τἄρια, Β 1387. Εκ. 215. ἔρια πεπταμένα, Ν 343. οὖλα, Β 1067. Μιλήσια, Α 729. οἰσυπηρὰ, Α 1177. ἐρίων τάλαντον καταπίνειν, Σ 1147.

ἐριοπωλικῶς, Β 1386.

Εριούνιος, Β 1144.

ἐρίτιμοι τρίποδες, Ι 1016.

ἐριωλὴ, Ι 511. Σ 1148. Vide not. ad Α 1177.

ἕρκος, Ο 528.

ἕρμα, ατος, Ο 1429.

Ερμῆς, Ν 1234. Ο 572. Στροφαῖος, Π 1153. Εμπολαῖος, Π 1155. Α 816. Δόλιος, Π 1157. Θ 1202. Ηγεμόνιος, Π 1159. Εναγώνιος, Π 1161. Αλεξίκακος, Ει. 422. Χθόνιος, Β 1126. 1145. Εριούνιος, Β 1144. Αγοραῖος, Ι 297. Νόμιος,

Θ 977. ὦ δέσποθ' Ερμῆ, Ει. 385. ὦ φίλ' Ερμῆ, Ν 1478.

Ερμίδιον, Ει. 382. 924.

Ερμιππος, nom. propr. Ν 557.

ἑρμοκοπίδαι, Λ 1094.

ἔρνος Κύπριδος, Εκ. 973. Λατοῦς, i. e. *Diana*, Θ 321.

ἔρομαι, *interrogo*, Ν 345 ἐρήσομαι, *interrogabo*, Ν 1409.

ἕρπειν, Σ 552. ὁ πόλεμος ἑρπέτω, Λ 129. Ι 673.

ἑρπετὰ, Ο 1069.

ἑρπύζειν θύραζε, Σ 272.

ἕρπυλλον, Ει. 168.

ἔῤῥειν, *ire*, *abire*, Λ 336. ἐῤῥήσετε, *abibitis*, Λ 1240. Σ 1329. οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε; Ει. 500. ἤῤῥησε, Β 1192.

ἐῤῥωγὼς, Π 546.

ἐρυθρόπους, avis, Ο 303.

ἐρυθρὸς, Ν 539. Λ 787. Ερυθρὰ θάλαττα, Ο 145. Ι 1088.

ἐρυμνὰ δώματα, Θ 871.

Ερυξις, nom. propr. Β 934.

ἔρχεσθαι, aliquando significat *ire*, *abire*, ut Θ 485.

ἐρωδιὸς, avis, Ο 886. 1142.

Ερως, *Cupido*, *Amor*, Ο 574. 696. 700. Λ 991. ἀμφιθαλὴς χρυσόπτερος, Ο 1737.

ἐς magis Atticum quam εἰς, Λ 1. 972.

ἐσαῦθις, Εκ. 983.

ἐσέῤῥειν, Σ 147. Vide εἰσέῤῥειν.

ἐσθίειν, Ει. 14. 31. ἑαυτὸν, *dolore se macerare*, Σ 287.

ἐς κόρακας. Sic Attici semper; nunquam εἰς κόρακας, Π 394. Β 187. 607. Ν 646. Ο 28. Σ 852. 982. Ει. 19. ἔῤῥ' ἐς κόρακας, Π 604. βάλλ' ἐς κόρακας, Π 782. Ν 133. ἐς κόρακας οἴχεσθαι, Σ 51. πᾶν' ἐς κόρακας, Λ 864. ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας, Ν 123. ἐς κόρακας ἀποφθείρεσθαι, Ν 789. ἐς κόρακας βαδίζειν, Ει. 117. ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε, Ει. 500.

ἐσμὸς, *examen apum*, Σ 1107. ἐσμὸς γυναικῶν, Λ 353.

ἐσπηδᾷν, Ι 545.

ἔσσυτο, Θ 126.

ἑστάναι, *stare*, Ο 1308. Ει. 896. ἑστήξω, *stabo*, Λ 634.

Εστία, Π 795. Σ 844. ἀφ' Εστίας ἄρχεσθαι, Σ 846. εὔχεσθαι τῇ Εστίᾳ, Ο 864.

ἑστιᾶν τινα, *convivio excipere aliquem*, Ολκ. 22. τέττιγας, Ν 1360. ἑστιᾷν γάμους, *celebrare nuptias*, Ο 132. ἑστιᾶσθαι, Ν 1354. ἑστιᾶσθαι ἐνύπνιον, Σ 1218.

ἑστιοῦχος, Ο 865.

ἐσχάρα, Λ 888. Σ 938. Ο 1232. Αιολ. 10. τὰς ἐσχάρας κυνιᾷν, *de cunnilingo*, Ι 1286.

ἑταῖραι Κορίνθιαι, Π 149.

ἑταιρεῖν. παῖς ἡταιρηκὼς, Ει. 11.

ἑταῖρος, Π 303. 310.

ἐτεὸν, *quaeso*, *sodes*, *amabo*, semper est in interrogatione, Ι 32. 733. Ν 35. 93. 820. 1502. Σ 8. 184. 836. Λ 322. 609. Εκ. 376.

ἕτερος pro ἄλλος, Ει. 11. 15. 253. Ι 949. 952. Λ 422. Ν 34.

ἑτερότροπον κακὸν, Θ 724.

ἑτέρωσε, Λ 828.

ος, Ει. 119.
ις, Α 245.
B 62. 506. Α 246. Ο 78.
845. ἔτνος πίσινον, Ι 1171.
ς δρᾷν τι, Ν 807.
: φάτις, Ει. 114. ἐτύμως, Ει.
.
λια ἀναδῆσαί τινα, Π 765.
κνοῦν, Ι 647. εὐαγγέλια θύειν,
;6.
λίζεσθαι, Ι 643.
τος, Ν 277.
ος, nom. pr. Σ 592. Α 710.
xclamatio, Α 1294. Εκ. 1180.
ν, nom. propr. Εκ. 408.
ς γῆ, Ν 300.
ὶς, Β 373. Ν 1002.
ι, Ν 211. Σ 715.
λη, nom. propr. Θ 808.
ία, Ο 1539. Α 1008.
ότερος, Ει. 689.
ς ἀοιδὰ, Β 213.
τλία, Ι 837.
τλος, Ν 445.
ιος, nom. propr. Π 884.
ονεῖν, Β 1217. 1417. Α 457.
4. 151.
ονικῶς, Ει. 856.
ένως, Π 802.
ων, Β 1182. 1195.
ν τινα, Ν 615.
ς τόπος, Ο 245.
τεῖν, Π 835. 912.
δης, nom. propr. Σ 234.
, Ο 121.
ς, Εκ. 137. 227.
ῶς, Εκ. 521.
ον πρόσωπον, Ο 1322.

εὐθαλεῖς καρποὶ, Ο 1062.
εὐθὺ cum verbis motus & genitivo personæ aut rei, Ι 254. Ο 1421. Ει. 68. 77. 301. 819. Γηρυτ. 26.
Εὐθυμένης Αρχων, Α 67.
εὐθύνειν ἡνίας, Ο 1738.
εὐθύνη. δοῦναι εὐθύνας, Ει. 1187.
εὐθύνης ἀπολῦσαί τινα, Σ 571.
εὐθὺς, statim, Π 238. Α 924. Ει. 217. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς, Ει. 84.
Εὔϊος, Θ 990. 994.
εὖ ἴσθ' ὅτι, Π 183. Ει. 373.
εὖ καὶ μιαρῶς, Ι 800.
εὐκέλαδος, Ν 312.
εὔκλεια, Ν 997.
εὔκολος, Β 82. 359.
Εὐκράτης, nom. pr. Α 103. Ι 254.
εὐκταῖαι εὐχαὶ, Ο 1060.
εὔκυκλος χορεία, Θ 968.
εὐλάβεια, Ο 376.
εὐλαβεῖσθαι, φυλάττεσθαι, Ει. 313. Α 955. Ι 253. Α 1277. εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα, Α 1215.
εὐλογεῖν, Εκ. 454. Ι 565. Α 372. ἄξιος εὐλογεῖσθαι, Ι 596.
εὐλογία, laus, Ει. 738.
εὐλύρας, Apollinis epithet. Θ 969.
εὔλυροι Μοῦσαι, Β 229.
εὐμεγέθης, Π 543.
εὐμενὴς, Π 636.
εὐμήχανος, Ι 759.
εὔμουσοι τιμαὶ, Θ 112.
εὐνὴ, lectus, Εκ. 958. 966. Ι 605. ἕρπειν ἐξ εὐνῆς, Σ 552.
εὐνοεῖν τινι, Ν 1410. 1411.
εὔνοια, Π 785.
εὐνομία, Ο 1540.

εὔνους ὤν τινι, Π 25. εὐνούστατος, I 874.
εὐνοῦχος, A 117. 121.
εὐοδία, B 1528.
εὐοὶ, exclamatio, A 1294. Ex. 1180.
εὔοπλος, A 592.
εὔορκος, Π 61.
εὖ παθεῖν ὑπό τινος, Π 1029.
εὐπαιδία, Σ 1512.
εὔπαις, Π 639.
εὐπάλαμοι ὕμνοι, I 530.
εὐπαρόκωγος, I 1115.
εὐπέταλος, Θ 1000.
Εὔπολις, N 553.
εὔπορος, Π 532. εὔπορος γλῶττα, I 637. εὐπορώτατος, Σ 1112. εὐπορώτατος πορίζειν χρήματα, Ex. 236.
εὖ πράττειν, Π 490. 783.
εὐπρεπὴς νεκύας, Ex. 427. εὐπρεπὴς ἰδεῖν, Θ 192.
εὐπρόσωπος, Π 976. B 410. Θ 191. Ex. 617.
εὔπλερος γυνὴ, N 800.
εὐραξ πατάξ, O 1258.
εὑρησιεπὴς, N 447.
Εὐριπίδης, secunda semper longa, B 67. 80. 771. & passim. N 1371. 1377. I 18. A 368. Θ 4. 77. & passim. A 394. & deinceps. Ex. 147. 532. Σ 61. 1414.
Εὐριπίδης, diversus a Tragico poëta, Ex. 825. 826. 829.
Εὐριπίδιον, A 404. 475.
εὔρυθμος, Θ 985. Π 759.
Εὐρυκλῆς, nom. propr. Σ. 1019.
εὐρυπρωκλία, Σ 1070. A 843.

εὐρύπρωκλος, Θ 200. N 1084. 1090. 1099. A 716.
εὐρυτέρως ἔχειν, A 419.
Εὐρώτας, fluvius, A 1302. 1
εὐρωτιῶν, N 44.
εὔσκιπος, Ex. 2.
εὔσπορος ἀγρῶν γύαι, O 230.
εὐσπλήφενοι θυσίαι, N 308.
εὔσπλα, I 1236.
εὐσχημόνως, Σ 1210.
εὐσωματεῖν, N 799.
εὔτακτος, Σ 424. εὔτακτος π O 829.
εὐτάκτως βαδίζειν, N 964.
εὖ τοι, B 1480.
εὔτονος, A 674.
εὐτόνως, Π 1095.
εὖ τοῦτ' ἴσθι, Π 216.
εὐτράπελος λόγος, Σ 469.
εὐτρεπίζειν, Π 626.
εὐτυχὴς, I 151.
εὐτυχῶς, I 101.
εὐφημεῖν, Π 758. N 263. 89 237. Ex. 96. 434. 1316.
εὐφημία ἔσω, O 959. Θ 295.
Εὐφήμιος, nom. propr. Σ 595
εὔφημος, Θ 39. εὔφημεν εἶ O 1719.
Εὐφορίδης, nom. propr. A 61
εὐφραίνεσθαι, A 591. A 5.
εὔφωνος, Ex. 713.
Εὐχαρίδης, nom. propr. Σ 68
εὐχὴν ποιεῖσθαι κατά τινος, I
εὐχωλὴ, Ex. 1276.
εὐχρεῖν, Λ 80.
εὔχρως, *bono colore praditus*, 205. Θ 644. I 1171.
εὐώδης κῆπος, O 1067.

, Σ 341. εὐωχεῖσθαι, Α 1224.
14. Ex. 664. 717. Σ 1306.
, Α 1009. μακάρων εὐωχία,
5.
σθαι, Π 728.
, Β 792.
, Θ 675.
ειν, Π 675.
, Ν 598.
ο, Σ 1278.
ει, Σ 955.
ς, Ο 687. ἐφήμερος, Ν 223.
, Α 132.
ρέας, Ι 1178.
, unde futurum ἐφιαλῶ,
48. Ει. 432.
ν, Ο 1160.
, Π 1024. Α 53.
, Σ 268.
ν, nom. pr. Σ 1191. 1383.
m infinitivo, Π 1000. 1141.
62.
ως, *sic se res habet*, Π 110.
eutraliter, Β 704. Ex. 531.
κοσμίως, Θ 854. κατὰ χώ-
Β 793. ὡς ἔχω, Α 376.
Ex. 533.
ο δύνασθαι, Θ 554. Β 1231.
33.
m participio, Θ 706. Ex.

pe abundat, Θ 473.
divites, Π 596. Ι 1295.
cum genitivo, *prehendere*,
re: Π 101. Α 445. Ει. 863.
3.
, Β 1425.
Ο 370.

ἐχθοδοπὸς, Α 227
ἔχθρα. δι' ἔχθρας γενέσθαι τινὶ, Β 1412.
ἐχθρός. ἀπ' ἐχθρῶν μανθάνειν, Ο 375. 382.
ἔχιδνα, Β 473.
ἐχῖνος, Α 879. Ει. 1086. 1114. Σ 1436. 1437.
Εχινοῦς, nomen loci, Α 1169.
ἕψειν, Ι 745. Β 505. Ex. 845. Σ 239. ἑψοίμην, Ι 770. λίθον ἕψεις, Σ 280.
ἑψητὸς, Σ 679.
ἕωθεν, Θ 375. 494. Π 1121. Ν 1195. Ο 147. Α 278.
ἑωθινὸς, Θ 2. Α 20.
ἕωρας, ἑώρακας commutata, Θ 32.
ἕως, *aurora*. ἐξ ἕω, Ex. 85. πρὸς ἕω, Ex. 312.
ἕως, *donec*, *dum*, cum subjunctivo nunquam construitur sine particula ἂν, Ει. 32.

Ζ.

Ζάθεοι ποταμοὶ, Ν 283. ζάθεαι μολπαὶ, Β 383.
Ζακύνθιοι, Α 394.
Ζὰν pro Ζεὺς, Ο 570.
ζευγάριον, Ο 582.
ζευγνύναι κάνθαρον, Ει. 128. Πηγάσου πτερὸν, Ει. 135.
ζεῦγος ἐμβάδων, Ι 872.
Ζεὺς, Ν 827. 1470. ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ, Π 1. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, Ν 2. 153. Σ 625. Ζεὺς Σωτὴρ, Π 877. 1175. 1186. 1189. Β 738. 1433. Πατρῷος, Ν 1468. Ομόγνιος, Β 750. Αγοραῖος, Ι 410. 500. Ελλά-

νιος, I 1253. μεγαλώνυμος, Θ 315. παγκρατὴς, Θ 368. διόπτης καὶ κατόπτης, Α 435. Καταιβάτης, Ει. 42. κεραυνοβρόντης, Ει. 376. θεῶν τύραννος, Ν 564. Ζῆνα pro Δία, Α 717. Ζηνὸς pro Διὸς, Ο 1740. τί γὰρ ὁ Ζεὺς ποιεῖ; *quinam est cœli tempestas?* Ο 1501.

ζηλότυπος, Π 1016.

ζηλοῦν. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας, Α 1008. τῆς εὐτυχίας, Σ 1450. τῆς παιδεύσεως, Θ 175. τῆς εὐγλωττίας, I 837. ζηλοῦντες, Ν 1210.

ζηλωτὸς, Σ 451. ζηλωτότατος βίος, Ν 463.

ζημία, Π 1124. Α 737.

ζημιοῦν, Α 717.

ζῇν, Β 1082. 1477. ζῇν ἀπό τινος, Ει. 850. ζῇν ἐκ ταυτοῦ, Εκ. 591. τῶν κοράκων πονηρίᾳ, Θ 868.

ζητεῖν pro *conari*, *studere*, Π 573. 590.

ζύγιος, sc. ἵππος, Ν 122.

ζυγὸν, τὸ, *lorum calcei*, *corrigia*, Α 417.

ζυγωθρίζειν, Ν 745.

ζωμεύματα, I 279.

ζωμίδιον, Ν 389.

ζωμὸς, Ν 386. I 357. 360. 1174. Ει. 716. 885.

ζωνίον, Α 72.

ζωπυρεῖν, Α 682.

Η.

Ἢ interrogativum, *an?* Ν 248.

ἦ pro ἦν, *eram*, Α 643. Π 77. I 1339. Ο 1363. Σ 1091.

η cum sequente vocali aut diphthongo in unam syllabam coalescit: Α 128. Β 695. Θ 288. 476. Α 458. 769. Ν 1084.

ἡβᾷν, Β 1055. Σ 357.

ἥβη, Ν 976. Σ 236. ἐφ' ἥβης, I 524. ἀπολαῦσαι τῆς ἥβης, Α 591.

ἡβυλλιᾷν, Β 516.

ἡγεῖσθαί τινι, Ο 675. τοῖς τυφλοῖς, Π 15. τοῖς προβατίοις, Π 299.

Ηγέλοχος, nom. propr. Β 303.

ἡγεμονεύειν ὁδὸν, Ει. 1093.

ἡγεμόνιος, Π 1159.

ᾔδειν, 3. persona, Σ 558. 635. Ει. 1182.

ἥδεσθαι, Π 288. Ει. 291. ἥδεσθαί τινι, I 623. 653. ἥδομαι cum participio, Εκ. 1009. Ει. 1127. 1161. Α 635. Ν 1171. Ο 325.

ἡδέως ζῇν, Π 262.

ἤδη, Ν 386. 766. Εκ. 316. μετὰ τοῦτ' ἤδη, Θ 655. ὡς τάχιστ' ἤδη, Θ 662. cum futuro, δεῖξα τ' ἤδη, Θ 673. ἤδη ποτε, Ν 346. Σ 222.

ᾔδη, ᾔδης, ᾔδησθα, ᾔδη, Θ 554. Εκ. 551. Ν 329. Ο 511. Α 35.

ἡδίων, Ει. 3. 1140.

ἡδονὴ, Ν 1072. αἰσχραὶ ἡδονὴ, I 1284. ὑφ' ἡδονῆς, Π 289.

ἥδ' ὅς, Α 514. Σ 795.

ἡδυμελὴς, Ο 659.

ἥδυσμα, Σ 496. 499. I 678.

ἠθὰς, άδος, Εκ. 151. Ο 271.

ἥκιστα, Π 203. ἥκιστα πάντων, Π 440.

Ηλεῖος, Ο 149.

Ηλεκτρα, Ν 534.

ἤλεκτροι, I 532.

ἡλιάζω,

, Α 380. ἡλιάζεσθαι, Σ 772.
9.
, Ι 897.
ς, Ο 109. Σ 206. 891. 1340.
5.
κὸς ὀβολὸς, Ν 863.
ς θρόνος, Ο 1732.
ῷ, Ι 1124.
, Θ 290. Β 917. Ν 872. Ο
Α 443. ἡλιθιώτατος, Ex.

ης, Ν 1006.
Β 55.
: 245. Α 236.
ὴς, Ο 1096. ubi vide not.
Ν 584. 1280. ἐπειδὰν ἥλιος
ῖ, Ex. 416.
Α 684.
ο ἤειμεν, Π 659. Ex. 490.
)or. pro εἶναι, Α 741. 771.
Π 608. Σ. 277. 643. 1332.
μεθ' ἡμέραν, Π 930. ἡμέρα
ιψεν, Ει. 304. ἡ νῦν ἡμέρα,
35. ἡμερῶν τριῶν, *per tres*
Ει. 716.
, Ει. 163.
Α 997.
ἵπος, Α 849. Ο 1174.
κέρδη τῶν σοφῶν, pro κέρ-
δῶν τῶν σοφῶν, Ν 1202. Vi-
ὸς αὐτοῦ βίος.
ιω, Β 37. Ν 1145.
ιδιον, Ex. 318.
, Ν 643. 645.
, Β 1060.
, Ν 504.
ς, Θ 449.
ς, Θ 227.

ἡμὶν, ὑμὶν, ultima correpta,
Α 124. Π 286. Ει. 390. 583.
ἤμισυ. οὐδ' εἰς ἤμισυ, Θ 452.
ἡμιτύβιον, Π 729.
ἡμιωβολιαῖον, Β 554.
ἦν pro ἦσαν, Α 1260.
ἦν, ἠνὶ, ἦν ἰδού, Ι 26.
ἡνία, Ο 1738. ἡνίαι τῆς πόλεως,
Ex. 466. τῆς Πυκνὸς, Ι 1109.
ἡνίαι Λακωνικαὶ, *lora, quibus so-
leæ Lacænicæ appellatæ adstringe-
bantur*, Ex. 508.
ἡνίκα, Π 107. 248. Ν 607. 618.
622. Ο 714. Ει. 1159.
ἡνιοχεῖν Μουσῶν σῖόμασι, Σ 1022.
ἡνίοχος, Ει. 904. ἡνίοχος αἰγιδος,
Pallas, Ν 602.
ἤνσει, Laconice pro ἤνθει, Α 1257.
ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μὴ, Π 638.
Vide in βούλομαι.
ἤν τι πάθω, *si moriar*, Ex. 1105.
ἤνυσθρον, Ι 356. 1179.
ἤπειρος, Α 534.
ἠπιαλεῖν, Α 1164.
ἠπίαλος, Σ 1038.
ἤπιος, Σ 879. Ει. 934.
ἤπου, Θ 63. Π 700. 832. 970. Σ
725.
ἤρα, Bœotice pro ἤρω, Α 913.
Ηρα, Ο 1633. 1731. 1741. Τελεία,
Θ 973.
Ηράκλεια, τὰ, *Herculis festum*,
Β 651. Ηράκλεια λουτρὰ, Ν 1051.
Ηρακλεῖδαι Παμφίλου, Π 385.
Ηράκλεις, vocativus, Ο 1574. 1586.
Π 374. 417. Ν 184. ὦ ναξ Ηρά-
κλεις, Α 94. ὦ πολυτίμητ' Ηρά-
κλεις, Α 807.

Ηρακλέους ὀργὴν ἔχειν, Σ 1030. Ει. 752.

Ηρακλῆς, Β 282. Ν 1050. Ο 567. νὴ τὸν Ηρακλέα, Θ 26. Ηρακλῆς ξενίζεται, Λ 928. Ηρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος, Σ 60.

ἠρέμα, Β 315. Ει. 82.

ἠρινὸς, Ο 683. 714. ἠρινὰ, neutrum plur. pro adverbio, Ει. 800.

ἠρῷναι, Ν 315.

ἠρῷον, Σ 819.

ῃς, terminatio Jonica dativi pluralis, Β 1211. Ο 659. Ι 1327.

Ησίοδος, Β 1033.

ἥσυχα, Ν 324.

ἡσυχῇ, Π 692. 735.

ἡσυχία. καθ' ἡσυχίαν, Λ 1224. ἡσυχίαν ἔχειν, Π 921. ἄγειν, Β 321.

ἥσυχος. ἔχ' ἥσυχος, Π 127. Ν 1244. μέν' ἥσυχος, Θ 925. Ο 1199. ἥσυχον ἐᾷν τινα, Σ 190.

ἡτέρα, ἡ ἑτέρα, Λ 85. 90. 736.

ἧτρον τῆς χύτρας, Θ 509.

ἡττᾶσθαι, Π 482. Ι 1230. ἡττᾶσθαί τινος, Ο 70.

ἡττητέα, Λ 450.

ἥττων κέρδους, Π 363. ἔρωτος, Ν 1081. ἥττων τινὸς, Π 944. ἥττων λόγος, Ν 113. 893. 1038.

Ηφαιστος, Π 661.

ἠχεῖν, Ν 164.

Ηχὼ, Θ 996. 1059. Ο 215.

Θ.

Θᾶκος, Β 1515. 1522. Ν 993.

θαλάμαξ, Β 1074.

θαλαμία (ὀπὴ), Ει. 1232. θαλαμίαι (κῶπαι), Λ 553.

θάλαττα, Ν 1290. Ο 146. ἄγειν ἐπὶ θάλατταν, Π 656. θαλάττῃ λούμενος, Π 658.

θαλαττοκοπεῖν, Ι 830.

θαλερὰ δάκρυα, Ι 1271.

Θαλῆς, Ν 180. Ο 1009.

θαλίαι, Ο 733. Ν 309. θαλίαι μακάρων, Ει. 780.

θαλλὸς, Εκ. 743.

θαλλοφόρος, Σ 544.

θάλπειν, Ο 1092. θάλπειν τινὰ λόγοις, Ι 210.

θάλπος μεσημερινὸν, Ο 1096.

θαμὰ, Ο 234.

θάμβος αἱρεῖ τινα, Ο 781.

θαμινὰ, Π 292.

θάμνος, Ο 614. Ει. 1298.

θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ, Β 1392. θαρύτατον κακῶν, Β 1394. τῷ θανάτῳ μέλημα, Εκ. 905.

θάπτειν, Ο 396. τῷδ' ἐστὶ μηδὲ ταφῆναι, Εκ. 592. καταλείπειν μηδὲ ταφῆναι, Π 556.

θάῤῥει, Π 328. 452. 1091.

θαῤῥεῖν πρὸς ἑαυτὸν, animum colligere, Εκ. 1060.

θᾶσθε, Dor. pro θεᾶσθε, Λ 770.

Θάσιος οἶνος, Π 1021. Θάσιον στομνίον, Λ 196. ἀμφορείδιον, Εκ. 1119. Θασία, sub. ἅλμη, Λ 671.

θατέρῳ, τῷ ἑτέρῳ, Εκ. 498. ubi subauditur ὀφθαλμῷ.

θαῦμά μ' ἐλάμβανε, Ο 511. θαῦμα οὐδὲν, nihil mirum, Π 99.

θαυμαστὸς, Β 207. Π 340. Σ 13.

θαψίνη γυνὴ, Σ 1413.

Θεαγένης, nom. propr. Λ. 63. Ο 822. 1127. 1295. Ει. 928. Σ 1183.

θέαμα, Ο 1716.

κι. τεθεᾶσθαι, Θ 797. impe-
vus θεῶ, B 131. A 262. οἱ
μενοι, *spectatores*, B 1475.
;18. Π 798.
ς, O 753. δεξιὸς, I 228.
θεν, Θείβαθι, Bœotice, A
. 868. 911.
ος, pro θεοείκελος, Λ 1252.
currere, Π 259. A 564. futu-
ι θεύσομαι, I 485. θεύσονται
ιῳ, O 205.
κατὰ θεῖον, I 147.
avunculus, O 1648. N 124.
ος λίθος, O 1137.
οὐ θέμις, N 140. κεὶ θέμις,
μὴ θέμις ἐστὶ, N 295.
ἰοκλῆς, I 84. 812. 813. 818.
B 855. I 640. A 564. Σ 1384.
4. 1613. θένειν τὴν γνάθον,
21.
ς, Θ 170. A 11. 140.
ρος, A 605.
ὴς, O 1548.
, Θ 897.
ἐμὲ νομίζοις ἂν θεὸν, I 1338.
ώδεκα θεὼ, O 95. μὰ τοὺς
κα θεοὺς, I 235.
ὴς, Π 28. O 897.
ῖος, N 292.
θρία, Σ 418.
ὴς ἑορτὴ, B 443.
ύειν, I 59. 1261.
ων, Π 3. 5. O 516. θεράπων
ρὸς, O 910.
ι, Π 953.
ν, Lacon. pro θερίζειν, A 947.
, O 506. Π 515.

θερμαίνειν σπλάγχνα κότῳ, B 844.
θερμόβουλος πρωκτὸς, A 119.
θερμὸς ἀνὴρ, Σ 918. θερμὸν ἔργον, Π 415.
θέρος ἀλλότριον ἀμᾶν, I 392.
θέσεις γιγνόμεναι τῇ νουμηνίᾳ, N 1191.
θέσθαι τινὶ ὄνομα, N 65. 67. O 810. 817. 923.
Θεσμοθέτης, Ex. 290. Σ 775. 935.
θεσμὸς ἀρχαῖος, O 331.
Θεσμοφόριον, τὸ, Θ 278. 880. Θεσμοφόρια, τὰ, Θ 182. Ex. 223. O 1519. ἡ μέση τῶν Θεσμοφορίων, Θ 80. 375.
Θεσμοφόροι, αἱ, Ceres & Proserpina, Θ 282. 297. 1156. ἐν, ἐκ Θεσμοφόροιν Θ 83. Ex. 443.
θέσπιος, O 977.
Θέσπις, Σ 1479.
θεσπιῳδεῖν ἐκ τρίποδος, Π 9.
θέσφατον, I 1233. 1248. Ει. 1073.
Θέτις, N 1067.
Θετταλὴ φαρμακὶς, N 749.
Θετταλία, Π 521.
Θετταλοὶ, Σ 1273. Λ 1152.
θεωρία, Σ 1005. Ει. 523. 713. 871.
Θέωρος, nom. propr. N 400. Σ 42. 418. 599. 1220. 1236. I 608. A 134. 155.
Θηβαῖοι, B 1023.
θήγειν ὀδόντας, B 815. θάγειν ὀδόντα, Λ 1256.
θήλεια, N 662. 671. θήλεια φρὴν, Λ 708. θήλεα ὀνόματα, N 682.
θηλυδριώδης, Θ 131.
θηλύφρων, Ex. 110.
Θηραμένης, B 540. 967.

Θηρᾶσθαι τὰς ἐλχέλεις, I 864.
Θηρατὴς λόγων, N 358.
Θῆρες, O 1064.
Θηρευτικαὶ κύνες, Π 157.
Θηροφόνος, Dianæ epithet. Θ 320.
Θησαυρὸς, O 599. 601.
Θησεῖον, *Theſei templum*, I 1312. τὰ Θησεῖα, *Theſei feſtum*, Π 627.
Θησεὺς, B 142.
Θίασος, Θ 41. B 156.
Θιασώτης, B 327.
Θῖνα ταράττειν, Σ 696. Θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο, Σ 1521.
Θλίβειν, Ει. 1239. Λ 314.
Θνήσκω. τεθνήξει, Σ 654. Λ 590. τεθνήξων, Λ 325. τὸ τρυβλίον τίθνηκέ μοι, B 985. τεθνάναι, B 1012. τεθνεὼς, B 1028. τεθνηκὼς, B 67.
Θοαὶ ἵπποι, B 1233. I 1266. Θοαὶ τριήρεις, I 554.
Θορυβεῖν, Ex. 431. I 666.
Θορυβητικὸν, I 1380.
Θόρυβος ληναΐτης, I 547. στρατιωτῶν, A 546.
Θουκυδίδης, Σ 947. Λ 703. 708.
Θούμαντις, nom. propr. I 1268.
Θουριόμαντις, N 332.
Θούριος, B 1289. I 757.
Θουφάνης, nom. propr. I 1103.
Θούφρασος, Σ 1302. 1314. 1316.
Θρᾷκες, A 153. 155.
Θρᾴκη, A 136. 138. 602. Σ 289. 1369. Ει. 283. Λ 103. O 1369.
Θρανεύεσθαι, I 369.
Θρανίον, B 121.
Θρανίτης λεὼς, A 162.
Θράνος, Π 545.
Θράσος, A 318. I 331. 637.
Θρασύβουλος, Π 550. Ex. 203. 356.
Θρασύνεσθαι, B 846.
Θρᾷττα, Θ 280. 293. Σ 8:8. Λ 273. Ει. 1138.
Θραύειν ψυχὴν τινος, O 466.
Θραυσάντυγες, N 1264.
Θρέμμα ἀναιδὲς, A 369. Χαρίτων θρέμμα, Ex. 973.
Θρεττικτελὸ, Π 290. 296.
Θρέττε, I 17.
Θρηκία χελιδὼν, B 681.
Θρηνεῖν, N 1260. De flebili Iſidiniæ cantu, O 211.
Θρῆνος, B 1303.
Θρισσὸς, Θ 58. 60.
Θριῶθεν, e Thria, pago Attico, O 645.
Θρίναξ, ἡ, Ει. 567.
Θρίξ. ἄξιον τριχὸς, de re nullius pretii, B 614.
Θρῖον ἐξικεφάλου, B 134. ταρίχους, A 1101. δήμου βοείου, I 954. Θρῖα διφόρου συκῆς, Ex. 707. τοῦ τρίβωνος, Σ 1312. Θρίων ψόφος, Σ 436.
Θρίος, ὁ. τοὺς Θρίους παραίνει, I 440.
Θριπηδεσία σφραγῖδια, Θ 427.
Θροεῖν, B 1276.
Θρόνος, B 765. 769. 777. πλέκειν, O 1732.
Θρυαλὶς, N 59. 585. Σ 251. Λ 826. 874. 916.
Θρυλλεῖν, I 348.
Θρύπτεσθαι, I 1163.
Θυεία, Π 719. B 124. N 676. Σ 924. Ει. 228. 230. 235. 238. Λολ. 10.

θυείδιον, Π 710.
θύειν, Π 133. 143. θύειν ψαιστὸν, Π 138. κριθὰς, Ο 565. πυροὺς, Ο 566. μελιτούττας, Ο 567. ἀπαρχὰς, Β 1241. δεκάτην, Ο 922. εὐαγγέλια, Ι 656. χοῖρον Αφροδίτῃ, Α 792. θύειν, *interficere*, sine respectu ad sacra, Α 1062.
θύελλα πρημαίνουσα, Ν 336.
Θυέστεια ῥάκη, Α 433.
θυηλὴ, Ο 1520.
θυηπόλος, Ει. 1124.
θυλάκιον, Β 1203. Σ 314.
θύλακος, Π 763. Εκ. 382. 733. 820. Ο 533. Σ 1087. Ι 370.
θυλήματα, Ει. 1040.
θῦμα, Ο 901.
θυμαίνειν, Ν 610. 1478.
θυμάλωψ, Θ 729. Α 321.
θυμβρεπίδειπνος, Ν 421.
θυμβροφάγον βλέπειν, Α 254.
θυμιάματα, Ο 1716.
θυμίδιον, Σ 878.
θυμῖται ἅλες, Α 772. 1099.
Θυμοιτὶς σισύρα, Σ 1138.
Θυμολέων, nom. propr. Β 1041.
θυμὸς, *thymus*, prima brevi, Π 253. 283. Ει. 1169.
θυμὸς, *animus*, prima longa, Α 480. θυμὸς ἀμυνίας, Ι 570. ὀξίνης, Σ 1082.
θυμοσοφικώτατος, Σ 1280.
θυμόσοφος, Ν 877.
θυμοῦσθαι, Β 584.
θυμοῦσθαί τινι, Β 1006. Θ 518.
θυννάζειν, Σ 1087.
θυννεῖα, τὰ, Ι 354.
θυννοσκοπεῖν, Ι 313.

θύρα. βαδίζειν ἐπὶ τὴν θύραν, Π 1007. θύραν κόπτειν, Β 460. Π 1097. ἀράττειν, Εκ. 977. πατάσσειν, Β 38. κρούειν, Εκ. 990. λακτίζειν, Ν 136. κνύειν, Θ 481. ἐπὶ θύραισι, Εκ. 997. οὐκ ἴσχει ἡ θύρα, Α 127. θύρα, tropice pro *podice*, Εκ. 316. 361. θύραισι, *foris*, *foras*, Α 353. Θ 69. 792. Εκ. 993. Σ 891. Ει. 942. 1023.
θύραζε, *foras*, *foris*, Β 752. Π 244. 955. Ι 365. Α 359.
θύριον, Θ 26.
θυρὶς, Θ 797. Σ 379.
θυροκοπεῖν, Σ 1254.
θυροῦν θύραις, Ο 613.
θυρσάδδω, Lacon. pro θυρσάζω, Α 1313.
θυσία, Ει. 1052.
θύσιμος, Α 784.
θυτέον, Ο 1237.
θωπεία, Ι 890.
θωπεύειν, Ι 48. 1116. Α 635. 657.
θώπευμα, Σ 563.
θωπευμάτιον, Ι 788.
θωπικὸς, Α 1037.
θώραξ, Π 450. Σ 1194. 1195. Α 1132. 1133. θώρακος κύτος, Ει. 1224.
θωρήσσεσθαι, Ει. 1286. Α 1134. 1135.
Θωρυκίων, Β 363. 381.

Ι.

Ιάκχειν, Ο 772.
Ιακχος, Β 316. 342. 398.
ἰαμβεῖον, Β 1133. 1204.
ἴαμβος, Β 661.

Ιαοναῦ, A 104.
Ιάονες, A 106.
Ιαπετὸς, N 998.
Ιασὼ, Π 701.
ἰατρὸς, Π 11. 406. Ex. 363. O 581.
ἰατροτέχνης, N 332.
ἰατταταὶ, B 649. N 707.
ἰατταταιὰξ, I 1.
ἰαυοῖ, B 1029.
ἰαχεῖν, B 216. I 1016.
Ἶβις, O 1296.
Ἰβυκος, Θ 161.
Ιδα. B 1356.
ἰδέα, N 547. ἰδέα ὕμνων, B 382. βουλήματος, O 993. pro εἶδος, species corporis, Π 559.
ἰδίᾳ τῆς φρενὸς, *seorsim a mente*, B 102.
ἰδίειν, *sudare*, Ei. 85. ἰδίει ὁ πρωκτὸς, B 237.
ἰδιῶται θεοὶ, B 891.
ἰδιώτης, *privatus*, I 776. Ei. 751.
ἴδον, forma poëtica, a scenicis non adhibetur, nisi in melicis, A 759. 1099. Θ 909. B 356.
ἰδού. Interdum adhibetur, quum stulte, vel inepte & intempestive dictum aliquod reprehenditur & damnatur; ut I 87. 344. 703. Ei. 198. Ex. 133. Θ 206. interdum valet: *Ecce factum est, quod jussisti*; ut B 1378. 1390. Ei. 962.
ἰδροῦν. Ei. 1283.
ἱδρύειν, ἱδρύεσθαι, Π 1153. 1191. 1198. Ei. 923. 1091.
ἱδρὼς, A 696. *bona sudore & labore parta*, Ex. 750.
ἵεμαι prima brevi, nisi in temporibus quæ augentur, Ex. 346. I 674. 1395. Ei. 1296.
ἱερακίσκος, O 1112.
ἱέραξ, O 303. 516. I 1052.
ἱερεία, Θ 758.
ἱερεῖον, *victima*, A 84. Π 1115. 1180. O 890.
ἱερεὺς λήρων, N 359.
ἱερόθυτος, O 1267.
Ιεροκλῆς, Ei. 1046.
ἱερομνημονεῖν, N 624.
ἱερός. ἄνθρωπος ἱερὸς, B 652. τὰ ἱερὰ, *sacra*, Θ 629. Σ 831.
ἱεροσυλεῖν, Σ 845.
ἱερόσυλος, Π 30.
Ιέρων, nom. Præconis, Ex. 757.
Ιερώνυμος, Ex. 201. A 388.
ἵζω, *sedeo*, B 199.
ἰὴ, ἰὴ παιὼν, Ei. 453. 454. 455. Θ 311. O 1763. ἰὴ παιήων, A 1291. ἰήϊε παιὰν, Σ 874.
ἰήκοπος ἀρωγὰ, B 1265. 1277.
ἵημι primam semper producit, A 157. B 1462. Π 42. 45. O 946. infinitivus εἶναι, B 133.
Ιθακὸς, Σ 185.
ἴθι, *age*. ἴθι δὴ, B 1283. ἴθι νυν, *age ergo*, B 494. Ei. 670. 706. 871. 937.
ἱκανὸς, Π 483.
ἱκετεύω, Θ 66. 751. B 745. N 696. Σ 555.
ἱκέτην καθέζεσθαι ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, A 1139.
ἱκετηρία, Π 383.
ἰκμὰς τῆς φροντίδος, N 233.
ἰκρίον, Θ 395.
ἴκτινος, O 499. 502. 713. 865. 1624. Ei. 1100.

ἰκλίς, ίδος, A 880.
Ἴλαος, Θ 1148.
ἱλάσγιῶ, A 581. 1218.
ἱλὰς, Θ 846.
Ἰλλυριοὶ, O 1521.
ἱμὰς, Ex. 785. ἱμὰς κύνειος, Σ 231. ἱμᾶντες ἰκ λεπρῶν, A 724.
ἱμάτιον, prima semper longa, Π 530. 540. N 179. Ex. 535. 653. O 973. Θ 656. B 1061. ϑοιμάτιον, Π 881. 926. N 54. ϑαιμάτιν, Λ 1093. Σ 408.
ἱματίδιον, prima semper longa, Π 985. Λ 470. ϑαιματίδια, Λ 401.
ἱμείρειν, N 435.
ἵμερος, Λ 552. B 59.
ἱμονιὰν ἀποστατεῖν, Ex. 351.
ἱμονιοσϕρόφου μίλη, B 1297.
Imperativi Dorici in η a verbis in άω, Λ 990. A 800.
ἵνα cum indicativo, B 919. in notis. Ex. 152. 426. Σ 961. N 539.
ἵνα cum optativo conſtruitur, præcedente verbo temporis præteriti; cum ſubjunctivo, præcedente verbo temporis præſentis vel futuri. Λ 488. B 24. 1064. O 73. 1524. I 880. 893. 1393. ἵνα τί; N 1162. Ex. 719. Ει. 409.
ἱνδάλλεσθαι, Σ 188.
ἵνες ἄρθρων, Ει. 86.
Ἰνὼ, Σ 1414. A 434.
Ἰόλαος, A 867.
ἰοσϕίφκνοι Ἀθῆναι, I 1323. 1329. A 637.
ἰοὺ ἰού, O 305. 1170. Π 276. 478. Ει. 317.
Ἰούλιος, I 407.

Ἰοφῶν, B 73. 78.
ἱπνὸς, O 436. Σ 139. 837. Ει. 536. 841.
Ἶπος, Π 815.
ἱποῦσθαι, premi, I 924.
ἱππαγωγὸς, I 599.
ἱππάζεσθαι, N 15.
ἱππαλεκίρυων, B 932. 937. O 800. Ει. 1177.
ἱππαπαὶ, I 602.
ἵππαρχος, O 799.
ἱππασία, A 1165.
ἵππειρος, N 74.
ἵππευμα μακρὸν διώκειν, Θ 1066.
ἱππηδὸν, Ει. 81.
ἱππηλατεῖν, O 1443.
Ἱππίας, Λ 618. Σ 502.
ἱππικὴ, N 27. 107. 1226. 1401. ἱππικὴ νόσος, N 243. σϕολὴ, Ex. 846.
ἱππικώταλος, Λ 677.
Ἱππιος, Neptuni epith. N 83. I 551.
ἱπποβάμονα ῥήματα, B 821.
Ἱππόδωνος, B 429.
Ἱππόδαμος, I 327.
ἱπποδρομία, Ει. 899.
ἱππεκάνθαρος, Ει. 181.
ἱππεκομεῖν, Ει. 74.
Ἱππεκράτης, Θ 273. N 1001.
ἱππόκρημνα ῥήματα, B 929.
Ἱππόνικος, nom. propr. O 283.
ἱππονώμας, Solis epithet. N 571.
ἵππος, Π 157. I 595. ἵππους ἐλαύνειν, N 1272.
ἱππεροξότης, O 1179.
Ἱππυλος, nom. propr. Σ 1301.
Ἱππώναξ, B 661.

Ιρις, O 575. 1204.
ἴσασι, *sciunt*, Ex. 251. O 600. ἴσθι, *scito*, Π 962. σάφ' ἴσθι, B 918.
Ισθμια, τὰ, Ει. 879.
ἰσθμὸς, Θ 647.
Ισμηνία, nom. propr. A 697.
Ισμηνίας, A 861.
Ισμήνιχος, A 954.
ἴσος, prima semper brevi, Π 225. 1132. ἴσον ἴσῳ φέρον, A 354. ἴσον ἴσῳ κεκραμένος, Φίλων. κἂν ἴσαι γένωνται, sub. ψῆφοι, B 685. ἴσα pro ἴσον, O 1167. ἴσως, A 993. N 1319.
ἱστάναι, *appendere*, Σ 40. Ει. 1249.
ἱστίον σαπρὸν, I 918. ἱστίοις ἄκροις χρῆσθαι, B 1000.
ἱστιοῤῥάφος, Θ 935.
ἱστότονα πηνίσματα, B 1315.
ἰσχὰς, άδος, Π 191. 677. 801. 1122. I 755. A 802. 809.
ἰσχάδιον, Π 798.
ἰσχαδόπωλις, A 564.
ἴσχειν, *impedimento esse*, *morari*, A 127. Ει. 949.
ἰσχναίνειν, B 941.
ἰσχνὸς, Π 561. A 469.
ἰσχύειν, O 488. 1607. Σ 357.
ἰσχυρὸς, media longa, Π 946. A 591.
ἰσχὺς, A 591.
ἰσωνία, Ει. 1227.
ἴταμαι κύνες, B 1292.
ἴτης, N 445.
ἰτητέον, *eundum est*, N 131.
ἰτρία, A 1092.
ἴττω, Bœotice pro ἴστω, A 860. 911.
Ιτυς, O 212.

ἴϋγξ. τῇ σῇ ληφθέντες ἴϋγγι, A 1110.
ἴφυον, olus agreste, Θ 910. Φοι. 1.
ἰχθυηρὸς πινακίσκος, Π 814.
ἰχθυολύμης, Ει. 814.
ἰχθύς. παρὰ τοὺς ἰχθῦς, ἐν τοῖς ἰχθύσι, de foro piscario, B 1068. Σ 789.
ἰχνεύειν, I 808.
ἴχνος, N 831.
ἰώνγα, Bœotice pro ἔγωγε, A 897.
ἰώ μοι, Σ 749.
ἰωνιὰ, Ει. 577.
Ιωνικὸς ἀνὴρ, Ει. 46. Ιωνικὸν ῥῆμα, Ει. 930. μελύδριον. Ex. 883. Ιωνικῶς, Θ 163.
Ιων ὁ Χῖος, Ει. 835.

K.

Κα, Dorice pro ἂν, producitur, A 117. A 737.
καδίσκος, Σ 321. 853.
Κάδμος, B 1225.
κάδος, Ex. 1002. O 1032. 1053. A 549. Ει. 1202.
κάεσθαι τὴν καρδίαν, A 9.
καθαγίζειν, A 238. O 566.
καθαιματοῦν βωμὸν, Θ 695.
καθαίρειν, Σ 118.
καθαιρεῖν ἄχθος, B 10. τὴν σελήνην, N 750.
καθαπτὸς, B 1212.
καθαρεύειν γνώμῃ, B 355.
κάθαρμα, Π 454. A 44.
καθαρὸν, *verum*, *quod libere & aperte dicitur*, Σ 1015.
καθαρός. ἐν καθαρῷ, *in loco puro*, *secreto*, Ex. 320. καθαρὸς Τίμων, *purus putus Timon*, O 1549.

καθαρτὴς

καθαρτὴς, Σ 1043.
καθαρῶς γνῶναί τι, Σ 1045. καθαρῶς λέγειν, Σ 631.
καθέζομαι. καθεδεῖ, Β 200. καθεδεῖται, Α 84[illegible] καθεδοῦνται, Εκ. 617. καθεδούμενος, Π 382.
καθείργειν, Σ 70. Ν 751.
καθέλκειν, *lancem libræ pondere suo deprimere*, Β 1398. καθέλκειν ναῦς, Α 544.
καθελκύειν, Ι 1315.
καθερπύζειν, Β 129. 485.
καθεστῶτες νόμοι, Ν 1400.
καθεύδειν παρὰ γυναικὶ, Εκ. 700. 1039.
καθεύδειν ἐπὶ ξύλου, de gallinis dicitur, Ν 1431.
καθέψειν ἀργύριον, Σ 795.
καθῆσθαι ἐπὶ ταῖς θύραις, Ν 469. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων, Α 638. ἐπὶ τοῖς κουρείοισι, Π 338. optativus καθοίμην, Α 149. Β 919.
καθιέναι πώγωνα, *barbam promittere*, Εκ. 100. κόμας, Θ 841. γνώμας, Εκ. 397. πρόφασιν, Σ 174.
καθίζειν ἐπὶ κώπην, Β 197.
καθιμᾷν, Σ 379. 396.
καθίπτασθαι. καταπτόμενος, Σ 16.
καθεστάναι ἐγγυητὰς, Εκ. 1064. δικαστὰς, Π 917. καθίστασθαι νόμον, Εκ. 1041. καθίστασθαι ἐς τἀρχαῖα, Ι 1387. φυλακαὶ καθεστήκασι, *custodes statuti sunt*, Ο 1161. καθεστηκὸς καὶ λεῖον πνεῦμα, Β 1003. imperativus καθίστη, Εκ. 743.
καθοσιοῦν βωμῷ, Π 661.
καθυβρίζειν, Ι 722. Α 631.
καθυπερακοντίζειν, Ο 825.
καὶ, *atqui*, Εκ. 977.
καὶ δὴ, Θ 769. Ο 550. Π 227.
καὶ μὲν δὴ καὶ, Θ 805.
καὶ μὲν δήπου καὶ, Θ 819.
καὶ μὴν, *atqui*, Θ 1126. Π 93.
Καικίας, ventus, Ι 437.
Καινὸς, locus in foro, Σ 120.
καινοτομεῖν, Εκ. 584. Σ 876.
καιρὸς, Π 255. Εκ. 576.
κακὰ κακῶς, Ι 189.
κάκη, Ο 541.
κάκιστ' ἀπολούμενος, Π 456. 713.
κακκαβίζειν, tutubare, Α 761.
κακκᾷν, Ν 1384. 1390.
κάκκη, ἡ, Ει. 162.
κακοδαιμονᾷν, Π 372.
κακοδαιμονία, Π 501.
κακοδαίμων, Π 386. 416.
κακοεργεῖν περί τινα, Ν 994.
κακοήθης, Ει. 822. κακοηθέστερος, Ει. 823. κακοηθέστατον κλειδίον, Θ 422.
κακόνους, Ει. 671. κακόνοι, Ει. 496.
κακοῤῥοθεῖν τινα, Θ 896. Α 577.
κακός. οὐ κακὸς ὑπουργεῖν, Ει. 430. ἅπαν κακὸν, Α 909.
κάκοσμος, Ει. 38. 132.
κακουργεῖν, Ν 1175.
κακῶς λέγειν τινὰ, Θ 182. Α 503. κακῶς παρέχειν, *maligne præbere*, Α 227. κακῶς πράττειν, Π 29. 504. 861. κακῶς κακὸν ἀπολῶ, ἐξολῶ, Π 65. 418. 879.
καλαθίσκος, Α 535. 579. Θ 822.
κάλαθος, Ο 1325.
καλαμίνθη, Εκ. 648.
καλαμίσκος, Α 1034.

κάλαμος λευκὸς, N 1006.
καλαμόφθογγος, B 231.
καλεῖν. καλεῖσθαι, *in jus vocare*, Σ 1416. 1445. N 1221. Ex. 864. καλεῖσθαί τινα ὕβρεως, O 1046. καλεῖν θεὸν, B 479.
καλὴ καλῶς, Ex. 730. A 253.
κάλλαια, τὰ, I 497.
Καλλίας, B 428. Ex. 810. O 283. 284.
καλλιβόας αὐλὸς, O 682.
Καλλιγένεια, nomen Deæ, Θ 299.
καλλιεπὴς, Θ 49. 60.
καλλιερεῖσθαι, Π 1181.
καλλίκομος, Ει. 798.
Καλλίμαχος, Ex. 809.
καλλίνικος, O 1764. I 1254. A 1227.
κάλλιον, Π 938. O 63.
καλλιπάρθενοι ῥοαὶ, Θ 855.
Καλλιππίδης, nom. propr. N 64.
καλλίπυργος, N 1024.
κάλλιστα, blande recusandi formula, B 508.
καλλιχορώτατος, B 451.
καλλωπίζεσθαι, Λ 44. 219.
Καλονίκη, Λ 6.
καλὸς, prima apud poëtas Atticos omnes semper correpta, Ex. 70. 625. 628. 630. Δῆμος καλὸς, Σ 98. Αθηναῖοι καλοὶ, A 144. καλὸν, *commodum*, *opportunum*, *conveniens*, Λ 911. Ει. 292. νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν, Ει. 278. ἐν καλῷ, Θ 292. Ex. 321.
καλὸς κἀγαθὸς, N 101. 797. B 728. 1236. I 185. 735.
κάλπις, Λ 358. 370. 400. 539. B 1339.

κάλυμμα, Λ 530. 532.
κάλυξ, O 1065.
καλυπτὸς φάρει, Θ 890.
καλώδιον, Σ 379.
κάλως, *funis*, Attice, non κάλος, Ει. 458. πάντα κάλων ἐξέναι, proverbium, I 756.
καλῶς ἔσται, Π 1188. καλῶς ἔχει σοι, A 946. καλῶς, formula blande recusandi, B 512. 888.
Καμαρίνα, A 606.
καματηρὸς κόπος, Λ 542.
κάμνειν, *morbo laborare*, Θ 405. *defatigari*, οὔποτ' ἂν κάμοιμ' ὀρχουμένη, Λ 541. ἔκαμεν τὰν τύλαν κακῶς, A 860.
κάμπαι, αἱ, Ει. 904.
κάμπτειν καμπὴν, N 969. ἀψίδας ἐπῶν, Θ 53. κάμπτειν περὶ ἄκραν, A 96.
κᾶν δέῃ, B 265. Vide not. ad Π 216.
κανηφορεῖν, Λ 646. 1194. Ex. 732.
κανηφόρος, ἡ, O 1551.
κάνθαρος, Σ 1448. Ει. 1. Ναξιουργὴς κάνθαρος, Ει. 143.
Κανθάρου λιμὴν, Ει. 145. κάνθαρος ἀετὸν μαιεύσομαι, proverbium, Λ 694.
κανθήλιος, Λ 290. κανθήλια, τὰ, *clitellæ*, Σ 170.
κάνθων, Σ 179. Ει. 82.
κάννα, Σ 394.
Καννώνου ψήφισμα, Ex. 1089.
κανοῦν, τὸ, O 43. 850. 863. A 244. 253. Ει. 948. 956.
κανὼν, Θ 822. 825. mathematicum instrumentum, O 999. 1004.
καπηλεῖον, Λ 427. Ex. 154.

καπηλικῶς ἔχειν, Π 1063.

κάπηλις, Θ 347. Π 435. 1120.

κάπηλος, Θ 347. Ο 1292. ἀστιβῶν, Ει. 447. ὅπλων, Ει. 1209.

κάπνη, ἡ, Σ 143.

Καπνίας, nomen fictum, Σ 151.

καπνίζειν, Ει. 892.

καπνὸς, Ν 330. Α 275. δάκνων τὰ βλέφαρα, Π 822. πολέμου καπνὸς, Ει. 610. καπνοῦ πλεκτάνη, Ο 1717.

κάππα, litera, Εκ. 686.

κάπρος, Α 202. 1255. Π 304. Σ 1202.

κατηρᾶσα γραῦς, Π 1024. Εκ. 927.

κάτθλειν, Εκ. 687. Ο 245.

κάρα, caput, Α 1218.

καρασδοκεῖν εἴς τινα, Ι 663.

κάρδαμα, τὰ, Θ 616. Ν 234. 236. βλέπειν κάρδαμα, Σ 455.

καρδαμίζειν, Θ 617.

καρδαμογλύφος, Σ 1357.

καρδία, Α 1. 12. ἐκ τῆς καρδίας φιλεῖν τινα, Ν 86.

Καρδία, nomen urbis, Ο 1474. ubi jocus eſt in ambigua ſignificatione.

καρδόπη, Ν 678. 1251.

κάρδοπος, Ν 669. & deinceps, Β 1159.

Καρδοπίων, nom. propr. Σ 1178.

Κὰρ δοῦλος, Ο 764.

Κᾶρες, Ο 292.

Καρία, Ι 173.

κάριδες, genus piſcis, Σ 1522.

Καρικὰ αὐλήματα, Β 1302.

Καρίων, nomen famuli, prima longa, Π 1099. ubi vide not.

Καρκινίτης, Σ 1505.

Καρκίνος, nom. propr. Ν 1261. Σ 1501. 1512. Ει. 782. 864.

καρκίνος, cancer, Ι 608. Ει. 1083, Σ 1507.

καρπάλιμοι πόδες, Θ 956.

κάρπιμος, Ει. 1154. τὰ κάρπιμα, Σ 264. οἱ κάρπιμοι τῶν ξένων, Ι 326.

καρπὸς Διονῦσος, Π 515.

καρποῦσθαι, Α 837. τὴν Ελλάδα, Σ 520.

καρποφόρος, Β 382.

κάρτα, Α 544.

καρτερὸς. καρτερὰ ψυχὴ, Α 393. καρτερὸν καὶ μέγα, Β 1398. κατὰ τὸ καρτερὸν, Α 622.

καρυκοποιεῖν, Ι 343.

κάρυον, Π 1056. Σ 58.

Καρύσιοι, Α 1058. 1181.

κάρφος, Σ 249. Ο 642. μηδὲ κάρφος κινεῖν, Α 474.

καρχαρόδους, Ει. 754. Ι 1017.

κασαλβάζειν, Ι 355.

κασαλβὰς, Εκ. 1106.

κασαύριον, Ι 1285.

κασίγνητος, Θ 900.

Κάσιωρ. ναὶ τὸν Κάσιορα, Α 206. 988.

κᾆτα & κατὰ a librariis ſæpiſſime commutata, Θ 482. Β 958. 1440. Π 69. Εκ. 682. Ν 1076. Ο 835. Σ 1162. Ι 716. Α 295. 486. Ει. 1284. Fragm. 106.

κατὰ cum accuſativo aliquando valet *propter*: ut κατ' ἔχθραν, Ει. 133. κατὰ τὴν κνίσαν εἰσελήλυθεν, Ει. 1050. κατὰ τί; *quare?*

Εκ. 559. 604. Ν 239. Ει. 192.
κατάβα, pro κατάβηθι, Β 35. Σ 979.
καταβάδην, Α 411.
καταβαίνειν, Α 409. καταβήσομαι, Σ 981. κατάβηθι, Λ 873. καταβατέον, Λ 884.
καταβοᾷν, Ι 286. Α 711.
καταβρέχεσθαι, Ν 267.
καταβροχθίζειν, Ο 503. Ι 357. 826.
κατάγελως, *irrisio*, Α 76. κατάγελως πλατὺς, Α 1126. κατάγελων παρασχέθειν τινι, *alicui esse derisui*, Ι 319.
καταγηράσκειν, Ι 1308.
καταγιγαρτίσαι, Α 275.
καταγιγνώσκειν, καταμανθάνειν, Ι 46. δίκην, *causam damnare*, Ι 1360.
καταγλωττίζειν τινὸς ψευδῆ, Α 380. κατεγλωττισμένος, Θ 131. Ι 352.
καταγλωττίσματα, Ν 51.
κάταγμα, τὸ, Λ 583.
κατάγνυμι, *frango*, κατεάγη τῆς κεφαλῆς, Σ 1428. κατέαξ' ἐχῖνον, Σ 1436. κατέαγεν ἡ χύτρα, Θ 403. κατάξειε τῆς κεφαλῆς, Α 1166. οὐκ ἂν καταγείη, Α 944. ἵνα μὴ καταγῇ, Α 928. ὅπως ἂν μὴ κατάξῃ, Α 931. κατεαγὼς, Π 545. καταγνύμενος, Ει. 703.
καταγορεύειν, Σ 932. Ει. 107.
καταδακτυλικὸς, Ι 1381.
καταδαρθάνειν, Π 300. 527. Ν 38. Εκ. 37. παρά τινι, Εκ. 628.
καταδείδω, Ει. 759.
καταδιαλλάττεσθαι, Σ 1284.
καταδύειν. καταδεδυκὼς, Σ 140. καταδύσαι ναῦς, Β 49.

καταδωροδοκεῖν, Σ 1036. καταδωροδοκεῖσθαι, Β 361.
καταιβάτης Ζεὺς, Ει. 42.
καταιδεῖσθαί τινα, Ν 1468.
καταιθαλόω, Ο 1242. 1248. 1261.
καταίθειν, Θ 727. 730.
καταισχύνειν τινὰ, Ν 1220. Ο 1451.
κατακάμπτειν στροφὰς, Θ 68.
κατακεκλεισμένος, Π 206.
κατακελεύειν, Ο 1273. Β 207.
κατακλεὶς, εἶδος, Σ 154.
κατακλίνειν τινὰ, Π 411. 662. παιδίον, Α 18. κατακλίνεσθαι, Σ 1208. 1210. 1211. Α 904. 906. κατακλινόμενοι ἐπὶ ταῖς κοίτοις, Σ 1040. futurum κατακλινήσομαι, Ι 98.
κατακνήθειν, Ι 771. Σ 965. Π 973.
κατακοιμᾶσθαι, Θ 46.
κατακράζεσθαί τινα, Ι 287.
κατακρήμνασθαι, Ν 377.
κατακρώζειν τινὰ, Ι 1020.
κατακτὸς κότταβος, Ει. 1244.
κατακωλύειν, Α 1088.
καταλαλεῖν, Β 752.
καταλαμβάνειν, Α 242. 263. ἕδρας, Εκ. 21. 86.
καταλέγειν στρατιώτας, Α 1065.
καταλείπειν, Π 556. Ει. 200. 694.
κατάλειπτος μύρῳ, Ει. 862. σμύρνῃ, Ι 1332.
καταλεπτολογεῖν, Β 828.
καταλεύειν, Α 285.
καταληπτικὸς, Ι 1380.
κατάληψις, Ν 318.
καταλλαγὴ πολέμου, Ο 1588.
κατάλογος. ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ, Ι 1369.

καταλούεσθαι τὸν βίον, Ν 838.
καταλύειν τι, Ει. 743. τὸν πόλεμον, Λ 112. τὸν δῆμον, Εκ. 453. τὴν δημοκρατίαν, Π 948. στάσιν, Β 359.
καταμελιτοῦν, Ο 224.
καταμηλοῦν, Ι 1150.
καταμισθοφορεῖν, Ι 1352.
καταμύειν, Σ 92.
καταμυττωτεύω, Ει. 247.
κατανίφειν, Ν 965. Α 138.
καταντικρὺ τῶν Πρυτανέων, Εκ. 87.
καταντλεῖν τινος, Σ 483.
καταξαίνειν εἰς φοινικίδα, Α 320.
καταπαλαίειν, Α 710.
κατάπαστος, Ι 968. στεφάνοις, Ι 502.
καταπάττειν, Ι 99. τέφραν κατὰ τῆς τραπέζης, Ν 177. καταπαττόμενος, Ν 362.
καταπαύειν τὰς πόρνας, *facere ne ulla amplius sint scorta*, Εκ. 718.
καταπελτάζεσθαι, Α 160.
καταπέρδειν τινὸς, Π 618. Σ 618.
καταπετάννυμι, Π 731.
καταπίνω, Β 1466. καταπεπωκὼς, Ο 1137. 1429.
καταπίπτειν ἀπόνου, Ν 1273.
καταπιττοῦν, Εκ. 829. 1109.
καταπλάσσειν, Π 721. 724. καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ, Εκ. 878.
καταπλαστὸν φάρμακον, Π 717.
καταπροδοῦναι, Σ 1044.
καταπροίξομαι, Θ 566. Ν 1240. Σ 1366. 1396. Ι 435.
καταπύγων, Θ 200. Ν 529. 909. Σ 84. 687. Ι 639. Α 79. καταπυγωνέστερος, Λ 776.
καταπυγοσύνη, Ν 1023.
καταπυρπολεῖσθαι, Θ 243.
καταράκτης, avis, Ο 887.
καταρᾶσθαί τινι, Λ 815. Β 746. Ν 871. Σ 614.
κατάρατος, Λ 530. Θ 1048. Ει. 33.
κατάρδειν τινὰ, Α 658.
καταροῦν τὴν γῆν, Ο 582.
καταῤῥεῖν, Α 26. καταῤῥυεὶς, Ει. 71. καταῤῥυῇς, Ει. 146.
καταῤῥήγνυσθαι. κατεῤῥάγη ὁ πόλεμος, Ι 644. Α 528.
κατάρχειν λόγων, Λ 638.
κατάρξασθαι τοῦ ἱερείου, Ο 959.
κατασήπεσθαι. κατασέσηπας, Π 1035.
κατασικελίζειν, Σ 911.
κατασκεδάζειν, Ο 536.
κατάσκιος λόφος, Α 965.
κατάσκοπος τῶν λόγων, Θ 588.
κατασπᾷν τινα τῶν τριχῶν, Λ 725. κατασπᾷν, *deglutire*, Ι 718.
κατασπαράττειν, Ι 728.
κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς, Ι 1094.
κατασπέρχειν τινὰ δορὶ, Α 1188.
κατασποδεῖν πελέκει, Θ 560.
καταστέλλειν, Θ 256.
καταστῆναι. ὅταν ἡ λίμνη καταστῇ, *quando lacus est tranquillus*, Ι 865.
καταστρέφειν τὴν πόλιν, Ι 274. καταστρέφεσθαι τοὺς ἐναντίους, Σ 1092.
καταστωμύλλεσθαι, Θ 461. κατεστωμυλμένος, Β 1160.
κατατήκεσθαι. ὑπὸ τοῦ ἄλγους κατατέτηκα, *mœrore contabui*, Π 1034.
κατατιθέναι μισθὸν, Ν 246. τί κα-

ταῦτ' σοι τούτου, *quodnam pretium pro hoc solvam?* Ει. 1214.
κατατιθέναι τῇ πόλει τὴν πεντακοσιοστὴν, Εκ. 1007. τι ἐς τὸ μέσον, Εκ. 602.
κατατιλᾶν τινος, Β 366. Εκ. 330. Ο 1054. καταλιλᾶσθαι, Ο 1117.
κατατοξεύω, Ν 944.
κατατριακονθουτίζειν, vox comica licentia conficta, Ι 1391.
κατατρίβεσθαι, Ει. 355.
κατατρώγειν, Α 809.
καταφαγεῖν, Ι 361. Ει. 6.
καταφανῶς, Ι 943.
καταφοβεῖσθαι, Β 1109.
καταφροντίζειν, Ν 857.
καταφρύγειν, Ν 396.
καταχέζειν, Ν 173. 174.
καταχέειν τινός τι, Ι 1091. Α 1040. κατάχει, *effunde*, Α 1128. καταχεῖται γλυκύ τι κατὰ ταῖν κόραιν, Σ 7.
καταχήνη, ἡ, Εκ. 631. Σ 575. 576.
καταχοῦν τινα λίθοις, Α 295.
καταχρίεμψασθαί τινος, Ει. 815.
καταχρυσοῦν, tropice, pro *laudibus ornare*, Εκ. 826.
κατάχυσμα, Π 768. 789. 794. Ο 535. 1637.
κατὰ χώραν ἔχειν, Π 367.
καταψᾶν, Ει. 75.
κατεθλωκευμένως, Π 325.
κατειχαίνειν ταῖς τύχαις τινός, Α 1197.
κατεδήδοκε, Σ 838.
κατέδομαι, *comedam*, Εκ. 595. Ει. 717. 1117.
κατείβεσθαι, Λ 127.
κατειλυσπᾶσθαι, Λ 722.
κατεικῆν, pro simplici εἰκῆν, Ει. 20. 657. 826. Π 86. Ν 155. 224.
κατεικεῖν τινος, Θ 340. Ει. 277.
κατελαύνειν γυναικός, Εκ. 1062. Ει. 711.
κατένασθε, *incolitis*, Σ 662.
κατεργάζεσθαι, Εκ. 247. Ι 933.
κατερείκειν, Σ 649.
κατερεύγω, Σ 1151.
κατερέφεσθαι, Σ 1294.
κατερικῶν χύτραι, Β 505.
κατερρινημένον τι λέγειν, Β 901.
κατερύκειν, Σ 601.
κατέρχομαι, Β 1128.
κατερῶ, *dicam*, Ν 519.
κατεσθίειν, Ει. 627. τὰ κατ', Ι 858.
κατευτρεπίζειν, Εκ. 510.
κατέχειν τῇ βοῇ, Εκ. 434. κατέχε' ἀκτῖσι γῆς πέδον, de Sole, Ν 571. κατέχων πέτρὰν Παρνασίαν, de Bacchо, Ν 603.
κατηγορεῖν, Π 376. 917. 1039.
κατήλιψ, Β 566.
κατθανεῖν, Β 1477.
κατοικίζειν τινὰ, Ει. 205. πόλιν, Ο 196.
κατόμνυμι, Β 305. Εκ. 158.
κατόναιο, Εκ. 917.
κατοξεῖα βοή, Σ 471.
κατόπιν, Π 13. 757. 1094. 1209. Ο 1150. 1497. Ι 625.
κάτοπτρον, Θ 140. Ν 752.
κατορθοῦν, Β 735. Π 350. Εκ. 172. Ει. 939.
κατορύττειν, Θ 562. Π 238. Ο 394.
κατουρεῖν τινος, *perunigere aliquem*, Εκ. 832.

:, I 315. 869. Σ 1161.
αι, I 314.
id est *apud Inferos*, Ει.
κατὰ τῆς γῆς κάτω, Π 238.
ρα ῥίπτειν τινὰ, Ει. 153.
ίσθαι, Α 945.
ιη, δουλικὸν ἱμάτιον, Α 1151.
Εκ. 724.
γᾶς, avis, Ο 288.
I 824. 894.
ς, Σ 1137. 1149.
κ πεδία, Α 68.
ν, Εκ. 849.
N 1358. Σ 1306.
κέαρ εὐφράνθην, Α 5.
ρις, avis, Ο 303.
ς, Ο 553.
ίδος, Θ 486.
κείσομαι πεσὼν, Εκ. 962.
ὁ. οἱ κείμενοι νόμοι, Π 914.
ῳ ἐπιπηδᾷν, N 550.
μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ, Α
ἡ, Ο 816.
, avis, Ο 299. 300.
νος πανουργίαις, I 685.
ομαι, Σ 930.
α, Ει. 637.
ς, I 137. 304.
άμας, Σ 596.
ῆς, I 1055.
: φυλὴ, Ο 1407.
, Π 773. N 301. Σ 438.
λος, Θ 138. 257.
, B 1527. De hirundine,
. Ει. 802. De marino flu-
Θ 44. N 284.
κ, N 283.

κελαινοφαὴς ὄρφνα, B 1331.
Κελεὸς, Α 48. 55.
κελευστὴς, Α 554.
κέλης, Α 60. Ει. 900.
κελητίζειν, Θ 153. Σ 501.
κενέβρεια, Ο 538. Fragm. 143.
κενταυρικῶς, B 38.
Κένταυρος, N 346. 350.
κεντεῖν, N 947. 1300. Σ 226. 432. 1113.
κέντρον, N 1297. Σ 225. 406. 420. 423. 1121.
κέντρων, ὁ, N 450.
κέπφος, Π 912. Ει. 1067.
Κεραμεικὸς, B 129. Ο 395. I 772. Pagi incolæ, Κεραμῆς, B 1093.
κεραμεύειν, Εκ. 253. Ο 1538.
κεραμεὺς, Ο 490.
κεραμικὴ ῥύμη, Εκ. 4.
κεραμὶς, Σ 206.
κέραμος, N 1127. Σ 1295. Α 902. 905. 953.
κεραμοῦς, unde κεραμῶν genitivus plur. Α 200.
κεραννύναι. κέρασον ἄκρατον, Εκ. 1123. τὸν νοῦν, Ει. 1098. ἴσον ἴσῳ κεκραμένη κύλιξ, Π 1132. κεκραμένον τρία καὶ δύο, I 1187.
κέρας, cornu aciei, ἐλαύνειν πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας, I 243. τὸ δεξιὸν κέρας ἐπάγειν, Ο 353.
κεραυνοβρόντης, Ει. 376.
κεραυνὸς, Π 125. N 395. 403. τοῦ Διὸς, Ο 1538. ἀργὴς, Ο 1747. πτερόεις, Ο 576. πτεροφόρον Διὸς βέλος, Ο 1714. διατινθαλέος, Σ 329.
Κερβέριοι, B 187.

Κέρβερος, B 111. 467. I 1030. Ει. 313.
κερδαίνειν, Π 520. N 1115. τί κερδανῶ; N 259. πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν, O 1591.
κερδαλέα ἐμπορία, O 594.
κέρδος, Π 363. N 1064. 1202.
κερδὼ δολία, I 1068.
κερκὶς, B 1316. O 831.
κέρκος, Θ 239. A 785. Ει. 1054. I 909. κέρκῳ σαίνειν, I 1031.
Κερκυραῖα πτερὰ, O 1463.
κέρματα, Π 379. κέρματα μικρὰ, O 1108.
κεροβάτας Πὰν, B 230.
κερουτιᾷν, I 1344.
κέρχνη, avis, O 304.
κερχνῆς, contracte, pro κερχνηΐς, O 589. 1181. 1335. 1454.
κέστρα, piscis, N 339.
κεστρεὺς, piscis, Σ 790.
κεφαλαῖον ῥῆμα, B 854.
κεφάλαιον τῆς ῥαφανίδος, N 981.
κεφαλὴ μαινίδος, B 984. σκορόδου, Σ 679. Π 718. στάμνου, Π 545. περίθετος, Θ 258. ἐς κεφαλήν σοι, Π 526. Ει. 1063. ἐς τὴν κεφαλὴν τὴν σὴν τρέψεται, N 40. ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοὶ, A 833. ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν, Π 650.
Κέφαλος, nom. propr. Εκ. 248.
κεχαρισμένως, A 248.
Κεχηναίων πόλις, I 1263.
κηδεμὼν, Σ 242. 731.
κηδεστὴς, Θ 74. 210.
κήδομαι, curo, N 106. 1410. A 1028.
κηθάριον, Σ 674.
Κηκείδης, nom. propr. N 985.
κημὸς, Σ 99. 754. 1339. κημὸς ψάφων, Θ 1031. κημὸν καταμηλοῦν, I 1150.
κηπεύματα Χαρίτων, O 1101.
κῆπος, O 1067.
κηρίον, Θ 506. Εκ. 742. 1035.
κηρὸς, N 149. 150. Σ 108.
κηροχυτεῖν, Θ 51.
κηρύκαινα, Εκ. 713.
κήρυξ, O 561. 843. I 668. A 1083. A 983. ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τίμνεται, Π 1111.
κηρωτὴ, A 1176.
κῆτος, N 556. κῆτος Γλαυκέτης, Θ 1033.
Κηφεὺς, Θ 1056. 1113.
κηφὴν, Σ 1114.
Κηφισόδημος, nom. propr. A 705.
Κηφισοφῶν, B 944. 1408. 1452.
κιβδηλεύεσθαι. νομίσματα κεκιβδηλευμένα, B 721.
κιβδηλία, O 158.
κιβώτιον, Π 711.
κιβωτὸς, I 1000.
κιγκλὶς, Δαιταλ. 33.
κίγκλος, avis, Αμφ. 2.
κιθαρκοιδότατος, Σ 1278.
κιθαρίζειν, N 1357. Σ 959. 989.
κιθαρὶς, μάτηρ ὕμνων, Θ 124.
κιθαριστὴς, I 992. ἐς κιθαριστοῦ, N 964.
κιθαρῳδικοὶ νόμοι, B 1282.
Κιθαρώνιος ἠχὼ, Θ 996.
κίκιννοι νεανιῶν, Σ 1069.
Κικυννῆς, N 210.
Κικυννόθεν, N 134.

κιλλίβαντες,

κιλλίβαντες, Α 1122.
Κιλλικὼν, nom. propr. Ει. 363.
Κιμβερικὸν, genus vestis, Λ 45. 52.
Κιμωλία γῆ, Β 713.
Κίμων, Λ 1144.
κιναβρᾷν, Π 294.
κίναδος, Ν 448. Ο 429.
κιναχύρα, Εκ. 730.
κινδυνεύειν, Σ 1021. Ι 1204. περὶ τῆς ψυχῆς, Π 524.
κίνδυνος, Π 348.
κινεῖν, Λ 68. Ι 364. κινεῖν δεινὰς φρένας θεῶν, Ο 1238.
κινεῖν idem sæpe significat quod βινεῖν, ni forte pro hoc illud a librariis male positum fuerit. Β 148. Ν 1101. 1371. Ει. 341. Vide not. ad Ι 877.
κινεῖν & κυνεῖν commutata. Hoc reponi debet Β 543. Ει. 1138.
Κινησίας, Λ 838. 852.
Κινησίας, dithyrambicus poëta, Β 153. 1437. Εκ. 330. Ο 1377.
κινύρεσθαι, Ι 11.
Κῖος. οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῖος, Β 970.
Κίρκη, Π 302. 309.
κισσὸς εὐπέταλος, Θ 999.
κισσοφόρος Βάκχειος, Θ 988.
κίστη, Λ 1184. Θ 284. Σ 529. Ι 1211. Α 1086. 1098. κίστη πλέα σπονδῶν, Ει. 666.
κίστις, ιδος, Α 1138.
κίττα, avis, Ο 302. 1297.
κιττᾷν, Σ 349. κιττᾷν τῆς εἰρήνης, Ει. 497.
κιχήλη, Ν 339.
κίχλη, Ο 591. 1080. Α 961. 970. 1007. 1011.
κιχλίζειν, Ν 983.
κιχλισμὸς, Ν 1073.
κίων, Σ 105. Μεγακλέους κίονες, Ν 815.
κλαδὶ, pro κλάδῳ, Λ 632.
κλάδος, εος, τὸ, unde κλάδεσι, Ο 239.
κλάειν, Ν 1415. 1418. Β 654. κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλὴν, Π 612. futur. κλαύσομαι, Ν 58. κλαύσει, Π 572. Ει. 1277. κλαύσει μακρὰ, Ει. 255. κλαύσεται, *male ipsi erit*, Π 174. 425. κλάειν κελεύω, Α 1131. Ι 433. κλάειν σοι λέγω, Π 62. κλάειν μεγάλα, Ο 341. κεκλαύσεται, Ν 1436. κλαυσούμεθα, Ει. 1081.
κλαστάζειν, Ι 166.
κλαύματα, Β 813. Ει. 249.
κλαυσιᾷν dicitur de janua crepante, Π 1099.
κλαυσίμαχος, Ει. 1092.
Κλεαίνετος, Ι 574.
Κλειγένης, Β 709.
Κλειδημίδης, Β 791.
κλειδίον, Θ 421. Αιολ. 8.
κλείειν, *celebrare carmine*, Ει. 778.
Κλεινίας. ὁ Κλεινίου, *Alcibiades*, Α 716.
κλεινὸς, Π 772. Α 1184. κλεινότατος, Ν 1025.
Κλεισθένης, Λ 622. 1092. Θ 235. 634. 929. Β 48. 57. 422. Ν 355. Ο 831. Σ 1187. Ι 1374. Α 118.
Κλειταγόρα, ἡ, Λ 1237. Ν 684.
Κλειταγόρας, ὁ, Σ 1246.
Κλειτοφῶν, Β 967.
κλέμμα, Ι 1203.

Κλεόκριτος, B 1437. O 876.
Κλεομένης, Λ 273.
κλέος, B 1035. οὐρανόμηκες, N 459. πόρῳ κλέος ἧκει, Λ 646.
Κλεοφῶν, Θ 805. B 678. 1504. 1532.
κλέπλης, Σ 928. 953. Ει. 402.
κλεπλίσιατος, Π 27.
κλέπλον, pro κλεπλικόν. κλέπλον βλέπειν, Σ 900. κλέπλον τὸ χρῆμα τανύδρος, Σ 933.
κλέπλω, Σ 554. Π 356. I 296. 1226.
κλεψύδρα, Λ 693. Σ 93. 857. O 1195.
Κλεψύδρα, fons sic dictus, Λ 913.
Κλέων, N 549. 586. 591. B 569. 577. Λ 6. 299. 377. 502. 659. Σ 62. 197. 242. 342. 409. 596. 759. 1220. 1285. Ει. 47.
Κλεωνύμη, N 680.
Κλεώνυμος, N 353. 400. 673. O 289. 1475. Σ 19. 592. 822. I 958. 1293. 1372. Λ 88. 844. Ει. 446. 673. 1295.
κληδες, pro κλεῖδες, Θ 976.
κληδοῦχος, Palladis epith. Θ 1142.
κληζειν, i. e. ὑμνεῖν, Θ 117. O 905. 921. 950. 1745.
κλῆθρον, Λ 264. κλῆθρα χαλᾶν, Σ 1484.
κλῆμα, τὸ, Ex. 1031.
κλῆματις, Θ 728. 739.
κλῆρος, Ει. 365.
κληροῦν, Ex. 682. κληροῦσθαι, Ex. 836. 999.
κληρουχικὴ γῆ, N 203.
κληρωτήριον, Ex. 681. Γρᾳ, 8.
κλητεύειν, N 1218. Σ 1413.
κλητὴρ, Σ 189. 1408. 1416. 1445. O 147. νησιωτικὸς, O 1422.

κλιμάκιον, Ει. 69.
κλίμαξ, N 1486. O 840. ἐν κλίμακι δῆσαι, B 618.
κλίνη, Ex. 418. Λ 1090.
κλινίδιον, Λ 916.
κλινὶς, ίδος, Θ 261.
κλονεῖν, I 361.
κλόνος, N 387.
κλοπὴ, I 370. 444.
κλύειν, B 1173. I 813. κλύειν τινὸς, O 407. πέρα κλύειν, O 416.
κλωὸς, pro κλοιὸς, Σ 897.
Κλωπίδαι, I 79.
κλωσὶὴρ, Λ 567. 571. B 1349.
κνεφαῖος, Λ 327. B 1349. Σ 124.
κνέφος, τὸ, Ex. 290.
κνήμη, Π 275.
κνησιᾶν, Ex. 919.
κνησμὸς, Π 974.
κνίζειν, B 1198. Σ 1286.
κνίσσα, Λ 1045. Ει. 1050. μηρία, O 193. 1517.
κνισσᾶν ἀγυιὰς, O 1233. I 1320.
κνὶψ, κνιπὸς, O 590.
κνύειν τὴν θύραν, Θ 481.
κνυζεῖσθαι, Σ 977.
κνῦμα, Ex. 36.
κνώδαλον, Λ 477.
κοάλεμος, I 198. 221.
κοβαλικεύματα, I 332.
κόβαλος, media longa, B 104. 1015. Π 279. I 417. 450. 635.
κόγχη σημείοις ἐκτοῦσα, Σ 585.
κόθορνος, B 47. 557. ἄψικλις, Λ 657.
Κοθωκίδαι, Populus Atticæ, Θ 620.
κοίζειν, grunnire, Λ 746.
κοικύλλειν, Θ 852.

κοῖλα καὶ δασέα, N 325.
κοίλη δεξιά, Θ 937.
κοιλία, Π 1169. I 160. ἀλεξιπυρόνος, Σ 794. ὑεία, I 356.
κοιλιοπώλης, I 200.
κοιμᾶσθαι παρά τινι, Ex. 723.
κοινὸν, τὸ, res publica, Ex. 208. βίος ἐκ κοινοῦ, Ex. 610.
κοινοῦν τινι πρᾶγμα, N 197.
κοινωνεῖν τινι, Σ 692. O 653. Ex. 590.
κοινωνία. τίς κατόπιρου καὶ ξίφους κοινωνία; Θ 140.
κοίρανος, A 472.
Κοισύρα, N 800. A 614.
κόκκυ, B 1384. O 505.
κοκκύζειν, B 1380. Ex. 31.
κόκκυξ, O 504. A 598.
κολᾷ, futur. Att. pro κολάσῃ. vel κολᾷς pro κολάσεις, I 456.
κολάζω, N 7. 1107. 1405. Θ 454. Σ 927. κολασθεὶς τῇ γαστρὶ, Ex. 666.
κολακεύειν, I 48.
κολακώνυμος, Σ 592.
κόλαξ, Σ 45. 1033. Ex. 756.
κολετρᾶν, N 552.
κόλιξ, B 576.
κόλλαβος, genus placentæ vel panis, B 507. Ex. 1196.
κολλᾶσθαι, I 463. 470.
κολλικοφάγος, A 872.
κολλομελεῖν, Θ 54.
κόλλοπα ὀργῆς ἀνεῖναι, Σ 572.
κόλλυβος, Ex. 1200.
κολλύρα, Ex. 123.
κολοιάρχης, O 1212.
κολοιὸς, O 7. Σ 129. I 1020. A 875.
κολόκυμα, I 692.
κολοκύνταις λημᾶν, N 327.
κόλον, τὸ, I 455.
κολοσυρτὸς, Π 536. Σ 666.
κολούειν, Σ 244.
κόλπος γυναικῶν, Ex. 536. κόλποι λειμώνων, B 373. O 1094. ἀπείρονες Ερέβους, O 694. καταπνεῖν ἵμερον κατὰ τῶν κόλπων, A 552.
κολυμβὶς, avis, O 304.
κόλυμβος, A 876.
Κολωνὸς, pagus Attic. O 998.
κομᾶν, comam alere, I 580. O 1282. superbire, animo efferri, Π 170. 572. N 545. Σ 1317.
κόμαρος, ἡ, O 620.
κομαροφάγος, O 240.
κόμη, I 1121. Θ 841. δοῦλος ἂν κόμην ἔχεις, O 911.
κομηταμυνίας, Σ 466.
κομήτης, comatus, N 348. 1100.
κομιδῇ μὲν οὖν, Π 833. 834. 838.
κομίζεσθαι τὴν βασιλείαν, O 549.
κόμμα, Ex. 817. πονηρὸν, Π 862. 957. κάκιστον, B 726. καινὸν, B 890.
κομμώτρια, Ex. 737.
Comparativus auctus per pleonasmum, Ex. 1131.
Κομπασεὺς, O 1126.
κομπάσματα, B 940.
κομπολακεῖν, B 961.
κομπολάκυθος, A 589. 1182.
κομποφακελορρήμων, B 839.
κομψευριπικῶς, I 18.
κομψοπρεπὴς μοῦσα, N 1030.
κομψὸς, Σ 1317. B 967. κομψὸς ἐν ξυνουσίᾳ, N 649. κομψὸν

νόημα, O 195. πρᾶγμα, Θ 93. λῆμα, Θ 460.
κομψῶς, A 1016.
κόνδυλος, I 411. Σ 1503. Ει. 123. 256. κονδύλοις ἁρμότλεσθαι, I 1236. κονδύλοις νουθετεῖν, Σ 254.
κονία, Λ 470. B 712. A 18.
κονίεσθαι, Εκ. 291. 1176.
κονιορτὸς, I 245.
κονίποδες, genus calceamenti, Εκ. 848.
Κονίσαλος, Λ 982.
Κόννας, seu Κόννος, I 534. Κόννου ψῆφος, Σ 675.
κοπάτιας, N 23. 438.
κόπος, Π 321. B 1268. 1280. 1283. Λ 542.
κοπραγωγῆν, Dor. Λ 1174.
Κοπρεκῆος, nomen fictum, Εκ. 317.
κόπρειος ἀνὴρ, I 899.
κοπρολόγος, Σ 1184. Ει. 9.
κόπρες, N 1431.
κοπροφορεῖν, I 295.
κοπρὼν, ῶνος, Θ 485. Ει. 99.
κόπτειν, Εκ. 976. τὴν θύραν, Π 1101. N 132.
κόπτεσθαι, cudi, de nummis, B 723. 726.
κόπτεσθαι, plangere, Λ 396.
κορακῖνος, Λ 560. I 1053.
κόραξ, Σ 43. 47. O 861. Θ 868.
κόρδαξ, N 540 555.
κορέννυσθαι. ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν, Ει. 1283. κεκορεσμένος, Ει. 1285.
κόρη, Λ 593. Ει. 119. Proserpina, Θ 298. Δήμητρος κόρη, B 337. ναὶ τὰν κόραν, per Proserpinam, Σ 1438. κόρη Κωπαΐς, anguilla, A 883. κόραι ἐναύλιοι, Nymphæ marinæ, Θ 325.
κόρη, pupilla oculi, Π 635. Σ 7.
κορίαννα, I 676. 682.
κορίζεσθαι, N 68.
Κορίνθιαι ἑταῖραι, Π 149.
Κορίνθιοι, Θ 648. Εκ. 199. Comica licentia, pro κόρεις, N 710.
Κόρινθος, Π 173. 303. O 968. I 604. Διὸς Κόρινθος, B 439. Εκ. 828.
κόριον, puellula, A 731.
κόρις, cimex, Π 541. B 115. N 634. 699.
κορκορυγὴ, Λ 491. Ει. 991.
κόρκορος, Σ 239.
κορμὸς ἐλαίας, Λ 255.
Κορύβαντες, Λ 558. Εκ. 1069.
κορυβαντιᾶν, Σ 8.
κορυβαντίζειν, Σ 119.
κορυδὸς, avis, O 302. 472. 476.
κορυθαίολος, B 818.
κορυφαῖος, Π 953.
κορυφὴ, N 270. 279.
κορώνεως, ἡ, genus ficus, Ει. 624.
κορώνη, O 5. 609. 967. I 1051.
κόσκινος, N 373.
κοσκινομαντικὴ, I 49.
κοσμεῖν τὴν πόλιν, I 568. κοσμεῖσθαι τραγικὸν λῆρον, B 1505.
κόσμιος, Π 89. [illegible].
κοσμιότης, Π 564.
κοσμίως, Θ 573. 853. Π 671. 709. 978.
κόσμῳ διατιθέναι τι, O 1331.
κότινος, Π 943. O 620. κότινος σλέφανος, Π 586. 592.
κοτινοτράγος, O 240.

κοτύλη, Π 436. 737. Θ 348.
κοτυληδὼν, Σ 1495.
κοτυλίσκιον, Α 459.
κοτυλοβίζειν, Ει. 343.
κότυλος, Ν 1073. Ει. 1244.
κουρεῖον, Π 338. Ο 1441.
κουρίδιον λέχος, Ει. 844.
κουροτρόφος γῆ, Θ 300.
κοῦφος, Β 1396.
κόφινος, Ο 1310.
κοχώνη, Ι 424. 484.
κόψιχος, avis, Ο 306. 806. 1081. Α 970.
κραδαίνειν, Α 965. 967.
κράδη, ficus, Ο 40. Ει. 627.
κράζειν δεινὰ, Ν 389. Ι 1018. κράζειν πρὸς τοὺς οἰκέτας, Β 982. κεκράξομαι, Ι 285. Β 258. κράγον κεκράξεται, Ι 487. κέκραγα, Ι 863. ἐκεκράγεσαν, Ι 674. κέκραχθι, Θ 692. Σ 198. κεκραγὼς, Π 722. Ι 256.
κραιπαλᾷν, Π 298.
κραιπάλη, Σ 1255. Α 277.
κραιπαλόκωμος λαῶν ὄχλος, Β 217.
κραμβότατον σῖτόμα, Ι 539.
Κραναὰ, ἡ, Α 480. Κραναὰ πόλις, Α 75. αἱ Κρανααὶ, Ο 123.
κρανοποιεῖν, Β 1018.
κρανοποιὸς, Ει. 1255.
κράνος, Β 1038. Α 584. 1103. Ει. 1257.
κρὰς, κρατὸς, caput, Β 329.
κράσπεδα σἰεμμάτων, Σ 476.
κρατεῖν, Π 184. Α 648. κρατεῖν τὸν ἐχθρὸν, Ο 419. τὰ πάντα, Ο 1752. κρατεῖν τινα τῷ λόγῳ, Σ 539. κρατεῖν τινὸς, Π 7.

κρατὴρ, Εκ. 677. 841. κρατὴρ καινῶν, Α 937.
Κράτης, Ι 537.
Κρατῖνος, Ι 526. Α 849. 1173. Ει. 700. ταυροφάγος, Β 357. Κρατίνου κῶδιον, Ι 400.
κράτιστος, Π 230.
κράτος, Β 1285. κράτος ἔχειν δωμάτων, Θ 871.
κρεάγρα, Εκ. 1002. Σ 1155. Ι 772.
κρεάδιον, Π 227. ubi tamen legendum λεβήτιον.
κρέας, Ι 428. νεανικὸν, Π 1137. γεννικώτατον, Ι 457. δεξιώταῖον, Ι 421. κρέα ἀνάβρασῖα, Β 553. ὠπλημένα, Π 894. ὀρνίθεια, Ν 339. κρέα βοῶν δκίνυσθαι, Ει. 1280. ναυμαχεῖν περὶ κρεῶν, Β 191.
κρείττων λόγος, Ν 113. 883.
κρεκάδιον, Σ 1215.
κρέκειν, Ο 772. κρέκειν αὐλὸν, Ο 682.
κρεμάθρα, Ν 218. 869.
κρεμᾶν τὸ νόημα, Ν 229. τὰς ἀσπίδας, Α 58. τὴν πανοπλίαν, Ο 435. futurum κρεμῶ, Attice pro κρεμάσω, Π 312. κρεμήσεται, pro κρεμασθήσεται, Α 279. Σ 808.
κρὲξ, κρεκὸς, avis, Ο 1138.
κρημνοποιὸς, Ν 1367.
κρημνὸς, Π 69. Ι 628.
κρήνη, Λ 328. Β 113. κρηνῶν τέκνα, Β 211.
κρῆς, Dor. pro κρέας, Α 795.
κρησέρα, ἡ, Εκ. 991.
Κρῆτες, Β 1356.
Κρητικὴ μονῳδία, Β 849.
Κρητικὸν, genus vestis, Θ 730.

Κρητικῶς τὸ πόδε κινεῖν, Ex. 1165.
κριβανίτης, A 1123. Γηρᾳ 1. κριβανίτης βοῦς, A 87.
κρίβανος, A 86. Σ 1153.
κριβανωτὸς, Π 765.
κρίζειν. κεκριγότες, O 1521.
κριηδὸν, Λ 309.
κριθὴ, O 506. 565. 621. Ει. 962. 965. 1322. I 1101.
κριθοτράγος, O 231.
κριμνώδης, N 965.
κρίνειν, B 805. 1411. Π 48. Ex. 1155.
κρίνεσθαι, *disceptare, certare*, N 66.
κρίνεσι στεφανοῦν, N 911.
κριὸς, Π 820. N 661. 1356. O 568.
κρίσις, B 779. 785.
κριταὶ, *Judices fabularum*, Ex. 1154. N 1115. O 445.
Κρίτυλλα, nom. propr. Θ 898.
κρόκη, Λ 896. Θ 738. Σ 1144.
κροκόεις, Θ 1044.
κρόκος, N 51.
κροκωτίδιον, Λ 47. Ex. 332.
κροκωτὸς, *crocota*, vestis muliebris, Θ 138. 253. 945. B 46. κροκωτὸν ἠμφιεσμένη, Ex. 879. Dicitur etiam genere neutro κροκωτὸν, unde pluralis κροκωτὰ, Λ 44.
κροκωτοφορεῖν, Λ 219.
κρόμμυον, Λ 798. Π 167. I 600. Λ 550. 1099. Ει. 1129. κρομμύων ὀσφραίνομαι, B 654.
κρομμυοξυρεγμία, Ει. 529.
Κρονίδης, Σ 652.
Κρονικαὶ λῆμαι, Π 581.
κρόνιππος, N 1070.
Κρονίων ὄζειν, N 398.
Κρόνος, *Saturnus*, O 469. 586. I 561. pro *stulto* & *fatuo*, N 929. Σ 1480.
κρόταλον, N 260. 448.
κρόταφος, B 854.
κρότος χειρῶν, B 157.
κρούειν τὴν θύραν, Ex. 317. 990.
κρουσλέον, Ex. 989.
κροῦμα, Θ 120. Ex. 257.
κρουνοχυτρολήρικον, I 89.
κρουνὸς, B 1005.
κρουσιδημεῖν, I 859.
κροῦσις, N 318.
κρουσλικὸς, I 1379.
κρύδδην, Σ 1018.
κρυερὸς, O 951. 955. κρυερὸν πάθος, A 1191.
κρύπλειν τινά τι, Λ 714. Π 26. Θ 74. ubi vide not.
κρωβύλος, Σ 1267.
κρώζειν, Λ 506. Π 369. O 2. 24. 710.
κτᾶσθαι, Ex. 601. 603. Π 755. ὁ κεκλημένος, *berus*, Π 4. ἡ κεκλημένη, *hera*, Ex. 1126.
Κτησίας, nom. propr. A 839.
Κτησιφῶν, A 1002.
κλυπεῖν, A 1072. τοῖς πεσὶ, Ει. 545. κλυπεῖσθαι, Θ 995. Π 758.
κλύπος ποδῶν, Λ 1307. ἵππων, I 552.
κύαθος, A 1053. *cucurbitula*, Λ 444. Ει. 542.
κυκμετρῶξ, I 41.
κύκμος, Λ 537. 690. κυκμῷ λαχεῖν, O 1022.
κυκανυγὴς, O 1389.
κυανέμβολος, B 1318. I 554.
κύδδα, Θ 489. I 365.

Κυβέλη, O 876.
κυβερνᾷν, I 544.
κυβερνήτης, Θ 837.
κυβεύειν, Εκ. 672.
κύβος, B 1400. Π 243.
Κυδαθηναιεὺς, nomen gentile, Σ 895. 902.
κυδοιδοπᾷν, N 616. Ει. 1152.
Κυδοιμὸς, Ει. 255. κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν, A 573.
κῦδος ὀπάζειν, I 200.
κυδώνια τιτθία, A 1199.
κύειν, *osculari*, Λ 923. Θ 915. B 755. N 81. O 141. Ει. 709.
κυεῖν, *prægnatem esse, uterum gestare*, Λ 745. 752. Θ 641.
κυκᾷν, I 251. 692. τὴν Ελλάδα, Ει. 270. τὴν Βουλὴν, I 363. τὸν βόρβορον ἄνω καὶ κάτω, I 866. τὰς ἐσχάρας, I 1286. κορκορυγὴν, Λ 491. κυκᾷν καὶ ταράττειν πάντα, Ει. 320. κυκῶμαι, active, Ει. 1169. ὑπὸ τοξότου κυκώμενος, A 707. τἄλλα τε πάντ' ἐκυκήθη, Λ 489.
κυκανᾷν, Θ 852.
κυκεὼν βληχωνίας, Ει. 712.
κύκηθρον, Ει. 654.
κυκησίτεφρος, B 711.
κυκλεῖν ὄμμα, Θ 958. πόδα, O 1379.
κυκλιοδιδάσκαλος, O 1403.
κύκλιος χορὸς, B 366. N 333. κύκλια μέλη, O 918.
κυκλοβορεῖν, A 381.
Κυκλοβόρος, I 137.
κύκλος ἱερὸς θεᾶς, B 440. ὀφθαλμῶν κύκλοι, Σ 432.
κύκλου βάθος, *alta cœli convexa*, O 1715.
κυκλοτερὴς, O 1008.
κύκλῳ τρέχειν, O 662. περισκοπεῖν, Εκ. 487.
Κύκλωψ, Π 290. 296.
κύκνος, O 869. κύκνου πολιώτερος, Σ 1064.
Κύκνος, nom. propr. B 963.
κυλίνδειν, I 1249. κυλίνδεσθαι, Σ 492. τὸ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται, Εκ. 208.
κύλιξ, A 938. Π 1132. Λ 195. φιλοτησία, Λ 203.
κυλίχνη, Ταγην. 12.
κυλίχνιον, I 906.
Κυλλήνη, I 1081.
κυλλὸς πούς, O 1379. κυλλὴ χεὶρ, I 1083.
κυλοιδιᾷν, Λ 472.
κῦμα οὔριον, I 433. ἐκ κυμάτων γαλῆν ὁρῶ, B 304. κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, B 704.
κύμινδις, avis, O 1181.
κυμινοπρίστης, Σ 1357.
κυναλώπηξ, I 1067. 1073.
κυνέη, *galerus*, N 268.
κυνεῖν, A 1209. Ει. 1138. ubi vide not.
κύνειος θάνατος, Σ 898. κύνεια τοῖς ὀνείοις μιγνὺς, I 1399.
κύνες θηρευτικαὶ, Π 157.
κυνῆ, *galerus*, vel *galea*, Σ 445. ἱερὰ, Λ 751. Αϊδος, A 390.
κυνηγετεῖν, I 1382.
κυνηδὸν, N 491. I 1033.
Κυνθία πέτρα, N 596.
κυνίδιον, Ει. 641. Σερίφιον, A 542.

κυπίσκη, B 1360.
Κύννα, nomen meretricis, I 765. Σ 1032. Ει. 755.
κυνοκέφαλος, I 416.
κυνοκλόπος, B 605.
κυνοκοπεῖν, I 289.
κυπειρος, B 243.
Κύπρις, Εκ. 722. 965. A 988. θεὰ, Λ 1290. θήλεια, Θ 205. Κύπριδος ἔργος, Εκ. 973.
Κυπρογένεια Αφροδίτη, Λ 551.
κυπαλίζω, N 509. Ει. 731. γυνὴ περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπλασεν, Λ 17.
κύπλειν, Θ 930. I 1354. ὁμόσ' εἶμι κύψας, Εκ. 863. ἔθει κύψας, B 1091.
κυρβασία ὀρθὴ, O 487.
κύρβεις, N 448. πελαργῶν κύρβεις, O 1354.
κυρηβάζειν, I 272.
κυρήβια, I 254.
Κυρήνη, nomen meretricis, Θ 98. B 1328.
κυρία ἐκκλησία, A 19.
κύριος, maritus, I 969. κύριος τοῦ σώματος, Π 6.
κυρκανᾶν, Θ 429.
κύρμα, O 430.
κυρόω. ταῦτα κυρώσειας, Θ 369.
κυρσάνιος, vox Laconica, Λ 983. 1248.
κύσθος, Λ 1158. A 782. 789. κύσθου λεοντῆ, B 430.
κύστις, N 405.
κύτος θώρακος, Ει. 1224.
κύτλαρος, Θ 516. Σ 1111. οὐρανοῦ κύτλαρος, Ει. 199.
κυφὸς, Π 266. A 703.

κύφων, Π 476. 606.
κυψέλη ἐξαμέδιμνος, Ει. 631.
κύων, ὁ, A 158. 1215. A 1160. Π 157. μετὰ τὸν κύνα, Σ 83. κύων καρχαρόδους, I 1017. Κ. διαθηναιεὺς, Σ 895. ἐς κυὸς πηγῆν ὁρᾷν, Εκ. 255. κυὸς πρωΐην φυσᾶν, A 863.
κωδάριον, B 1203.
κώδιον, B 1478. Π 166. I 400. Ει. 1122.
κώδων ἀκαλανθὶς, Ει. 1078.
κωδωνίζειν, B 79. 723.
κωδωνοφαλαρόπωλος, B 963.
κωδωνοφορεῖν, O 842. 1160.
κώθων, I 600. φαεινὸς, [illegible]094.
κωκύειν μακρὰ, A 1222. B 34.
Κωκυτὸς, B 472.
κῶλα ἀμπάλλειν, pedes vibrare, celeriter currentes faciunt, B 1358.
κωλακρέτης, O 1541. Σ 695. κωλακρέτου γάλα, Σ 724.
κωλῆ, Π 1128. veretrum, N 989. 1018. Vide not. ad O 560.
Κωλιὰς, Λ 2. N 52.
κωλύειν, Εκ. 862. O 463. I 972. N 1449.
Κωμαιχίδης, Ει. 1142.
κωμασθὴς Διόνυσος, N 606.
κωμήτης, vicinus, N 965.
κωμῆτις, vicina, Λ 5. Δραμ. 5.
κῶμος, ὁ, Θ 104. 988. Π 1040.
κωμῳδεῖν, Π 557. A 631. 655. κωμῳδεῖσθαι, B 368. Σ 1026.
κωμῳδικὰ ἔπη, Σ 1047.
κωμῳδοδιδασκαλία, I 516.
κωμῳδοδιδάσκαλος, I 507. Ει. 737.

κωμῳδαλιεχῶν,

ΚΩ.

κωμῳδολειχῶν, Σ 1318.
κωμῳδοποιητὴς, Ει. 734.
κώνειον, Β 124. 1051.
κώνωψ, Π 537. Ι 1038.
Κωπαΐς, Α 880. 883. 962. Ει. 1005.
κωπεύς, Λ 422. κωπέες, ligna remis faciendis apta, Α 552.
κώπη, Β 197. 199. Σ 1119. Ι 601. παρακέλευειν τινὰ ἐφ' ἕνδεκα κώπαις, Ι 516.
κωπήιον, Β 269.
κωφευκὴς, Fragm. 134.
κώφυκος, Λ 1211.
κωφὸς, Α 681.

Λ.

Λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους, Ex. 920.
λαβεῖν, λαθεῖν, sæpe commutata, Θ 419. 1016.
λαβέσθαι cum genitivo, Σ 434. 1342. Α 1214.
λαβὴν δοῦναι, Ι 841. ἐνδοῦναι, Ι 847. Δ 672. παραδοῦναι, Ν 551.
Λάβης, nomen canis, Σ 836. 937.
λάβραξ, Ι 361.
λαγαρὸς, Ex. 1167.
λαγαρύζεσθαι, Σ 674.
λαγόνες, Β 1095. Σ 1193. λαγόνας σποδεῖν, Β 662.
λαΐσχάνειν, Π 277. 972. τῷ κυάμῳ λαχὼν, Ο 1022. ἀρχίδιον λαχόντες, Ο 1111.
λαγῶα, Ι 1193. Ει. 1150. 1196. Α 1006. 1110. ζῆν πᾶσι λαγώοις, Σ 709. λαγῶα ἀνακηγύασι, Ex. 843.
λαγώδιον, Α 520.
λαγωθηρᾶν, Δ 789.

ΑΑ.

λαγὼς, Σ 1203. Ι 909. Α 878.
λάζυσθαι, Λ 209.
λάθρα, Β 746. 1168. Θ 91. 1244. cum genitivo, Σ 347.
λαίθαργος, Ι 1068.
λαικάζειν, Θ 57. Ι 167.
λαικασὶὴς, Α 78.
λαικάσπρια, Α 529. 537.
λαιμάττειν, Ex. 1178.
λαῖμα, τὸ, Ο 1563.
λαιμὸς, Ο 1560.
λαιμότμητα ἄχη, Θ 1054.
λαΐνος, Α 449.
Λαΐς, Π 179.
Λαισποδίας, Ο 1569.
λακατοπύγων, Α 664.
Λακεδαιμόνιοι, Ι 467. 1053. Α 52. 356. 482. 509. 652.
Λακεδαίμων, urbs, Ν 214. Ο 813. 1012. regio, Λ. 1144.
λακεῖν, Π 39. ἠῆμα γυναῖον, Β 97. τί λίλακας; Α 410. futurum λακήσομαι, Ει. 381. 384.
λακέρυζα κορώνη, Ο 609.
λακίδες πέπλων, vestes laceræ, Α 423.
λακκόπρωκλος, Ν 1330.
λάκκος ὕδατος, Ex. 154.
Λακρατίδης, nom. propr. Α 220.
λακτίζειν, Λ 799. Θ 509. Ν 136.
Λάκων, Λάκωνες, Λ 1139 1150. 1295. Ι 743. Ει. 478. 701. αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι, Ει. 623.
Λακωνικὸς, Ει. 218. Λ 628. Ex. 356. Ν 186. Λακωνικὸν πτέον, Λ 276.
Λακωνικαὶ, genus calceamenti, Θ 142. Ex. 74. 269. 345. 542. Σ 1159. 1163. Λακωνικαὶ ἠνίαι, Ex. 508. Λακωνικὰ πλεῖδια, Θ 423.

λακωνομανεῖν, O 1281.
λαλεῖν, Λ 442. τί λαλεῖς; Θ 1083.
λαλητικὸν, I 1381.
λαλιὰ, N 931. B 1069.
λαλίστερος, B 91.
λάλος, Ει. 653.
Λαμαχίππιον, A 1207.
Λάμαχος, Θ 841. B 1039. A 270. 566. & deinceps Ει. 473. 1290.
λαμβάνειν, I 439. κακὸν, N 1310.
Λαμία, Σ 1035. 1177. Ει. 758.
Λαμίας, nom. propr. Εκ. 77.
λαμπάδιον, A 1177.
λαμπὰς, Λ 316. 1217. Θ 655. 1153. B 131. 340. 1087. 1098. Εκ. 50. ἱερὰ, Θ 101. B 1525. λαμπάδα δραμεῖν, Σ 1203. λαμπάδες δίπυροι, B 1361. καόμεναι, Θ 280.
λάμπεσθαι, B 293.
Λαμπιτὼ, Λ 77. 998.
λαμπρὸς, Π 144. I 760. Λ 43.
λαμπρύνεσθαι, I 556. τὰς κόρας, Π 635.
Λάμπων, nom. propr. O 521. 988.
λανθάνειν, Θ 419. 589. 600. 664. Εκ. 23. τοῦτό με λανθάνει, Π 169. Ει. 618. λανθάνειν cum participio, Π 775. N 242. Ει. 32. 63. I 1044.
λαρινὸς βοῦς, Ει. 925. λαρινὸν ἔπος, O 465.
λαρκίδιον, A 340.
λάρκος, A 333. 351.
λάρος, avis, N 591. O 567. I 956.
Λάρτιος, Π 312.
λαρυγγίζειν, I 358.
λάρυγξ, B 575. I 1363.
λάσανον, Ει. 893.
λασιαύχην, B 822.
λάσιος, N 349.
λάσκειν, A 1046. I 1018.
Λᾶσος, nom. propr. Σ 1410.
Λατὼ, *Lutona*, Θ 118. 129. 321.
λαῦρα, ἡ, Ει. 99. 158.
Λαυριωτικαὶ γλαῦκες, O 1106.
λαφυγμὸς, N 52.
λάχανα, Π 298. Θ 456. ubi vide not.
λαχανοπωλήτρια, Θ 387.
λαχανοπῶλις, Λ 457. Σ 497.
Λάχης, nom. propr. Σ 240.
λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος, A 231.
λεβηρὶς, Αμφ. 18.
λέγειν. ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν ἐτραπυγὸν, A 593. κακῶς λέγειν τινὰ, Θ 85. 539. A 503. οὐδὲν λέγεις, *nugaris*, Θ 634. N 781. οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε, O 986.
λέγειν, *concionari*, Εκ. 132. A 498. λέγειν γνώμην, I 654. γνώμας μεγάλας, N 433. δημοτικωτάτους λόγους, Εκ. 411.
λειμὼν, B 326. 344. 374. λειμὼν πολύῤῥοδος ἀνθεμώδης, B 449. Μουσῶν, B 1300. ἀνθηρὸς, O 1093.
λεῖος. λεῖον πνεῦμα, B 1003.
λείψανον, Σ 1066.
Λειψύδριον, Λ 665.
λεκάνη, N 907. O 840. 1143. Σ 600. Ει. 855. ubi vide not.
λεκάνιον, A 1110.
λεκιθοπῶλις, Π 427.
λέκιθος, Λ 562.
λέμμα, τὸ, O 674.
λεοντῆ, B 46. 430. 496.
λέπαδνον, I 768.

λεπὰς, Π 1096. Σ 105.
λεπασὶὴ, genus poculi, Ex. 916.
Λέπρεον Ηλείων, Ο 149. 151.
λεπροὶ, Α 724.
λεπτολογεῖν, Ν 320.
λεπτολόγοι φρένες, Β 876.
λεπτός. λεπτὴ κἀσθενὴς, Ex. 539. λεπτὼ λογισμὰ, Ο 317. λεπτότατοι λῆροι, Ν 359.
λεπτότης τῶν φρενῶν, Ν 153.
λεσβιάζειν, Β 1308.
λεσβίζειν, Σ 1346.
Λέσβιοι, Ex. 920.
λευκὰ ἠμφιεσμένη, Θ 341.
λεύκη, Ν 1007.
λευκόθριξ κριὸς, Ο 971.
Λευκολόφας, nom. propr Ex. 645. Β 1513.
λευκόλοφος τρυφάλεια, Β 1016.
λευκὸν ἀμπέχεσθαι, Α 1024. τὸ λευκὸν εἰδέναι, Ι 1279.
λευκοπληθὴς ἐκκλησία, Ex. 387.
λευκότροφα μύρτα, Ο 1100.
λεύσσειν, Β 992. Θ 1052.
λέχος γαμήλιον, Ο 1758. κουρίδιον, Ει. 844.
λέχος συμμίξαι τινὶ, Θ 891.
λεχὼ, οῦς, Ex. 530.
Λεωγόρας, nom. pr. Ν 109. Σ 1269.
λέων, Θ 514. Ι 1037. λέοντος σκύμνος, Β 1431. οἷκοι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες, Ει. 1189.
Λεωπίδας, Α 1254.
λεὼς, Ι 224. λεὼς γεωργικὸς, Ει. 921. ἀκούετε λεῴ, Ο 448. Ει. 551.
Λεωτροφίδης, nom. propr. Ο 1406.
Λήδα, *Leda*, Λ 1314.

ληδάριον, Ο 715. 915.
Λήθης πεδίον, Β 186.
ληκᾶσθαι, Θ 493.
ληκύθιον, Β 1200. ληκύθιον ἀπωλεσεν, Β 1208.
λήκυθος, Θ 139. Π 810 Ex. 538. 744. 1032. 1101. ζωγραφεῖν τοῖς νεκροῖς τὰς ληκύθους, Ex. 996.
λῆμα, τὸ, Θ 459. Β 463. 500. 602. Ν 457. 1350. λῆμα θούριον, Ι 757. ἕτοιμον, Ν 457. οὐκ ἄτολμον, Β 899.
λημᾶν τὰς φρένας, Π 581. κολοκύντας, Ν 327.
λημματιᾶν, Β 494.
λήμη, Λ 301. Π 581.
Λήμνιον πῦρ, Λ 299. Λημνία ἄμπελος, Ει. 1162.
Λήναιον. ὁ ἐπὶ Ληναίῳ ἀγών, Α 504. Λήναια χορηγεῖν, Α 1155.
Ληναίτης θόρυβος, Ι 547.
ληρεῖν, Θ 595. 622. Π 508. Ν 367. ληρεῖς ἔχων, Β 512. Ο 341. Α 945.
λῆρος, Β 809. Π 23. λῆρός ἐστι τἄλλα πρὸς Κυνησίαν, Λ 860. λῆρος τραγικὸς, Β 1005. λῆροι λεπτότατοι, Ν 359. λῆρον ληρεῖν, Π 517. λῆρος, *res vilissima & nullius pretii*, Π 589.
ληστὴς, Ο 1427. Α 1077. 1188.
Ληταῖος, Ι 1081.
Ληχὼ, Ο 870.
λιβανωτὸς, Π 703. 1114. Β 871. 888. Ν 426. Σ 96. 861.
Λιβύη, Ο 710. 1136.
Λιβυκὸν ὄρνεον, Ο 65.
λαγνὺς, Δ 319. Θ 281. Ο 1241.

λιγύμυθος ἀηδών, O 1381.
λίθος Αὐλίνου, B 194. διαφανὴς, N 767. ὁ ἐν τῇ Πυκνὶ λίθος, id est βῆμα, *suggestum*, A 683. Ex. 680. Ex. 87. λίθον ἕψεις, proverb. Σ 280. λίθοι, *lapides*, i. e. *stupidi*, N 1202. ξυλλέγεσθαι τῶν λίθων, Attice pro λίθους, A 184. λίθοις ἀποψᾶσθαι, Π 817. λίθοις χῶσαί τινα, A 295. λίθους ἐξερᾶν χαμᾶζε, A 341.
λιθουργὸς, O 1134.
Λικύμνιαι βολαὶ, O 1242.
λιμὴν, B 112. I 165. Καινθάρου λιμὴν, Ex. 145.
Λίμναι, nomen loci, B 216.
λιμναῖος, B 211. O 272.
λίμνη, B 193. I 865. γλαυκὴ λίμνη, *mare*, O 1339.
λιμὸς Dorienſibus generis eſt feminini, A 743. λιμὸς Μήλιος, O 186. ἀποκλείνειν λιμῷ, A 1044.
λινόδετος, N 763.
λίνον, B 364.
λινοστολώμενος, Ex. 1178.
λιπαραύχην, A 671.
λιπαρεῖν, A 452.
λιπαρὴς, A 673.
λιπαρὸς, Π 616. N 1002. 1011. I 536. λιπαραὶ χθὼν Παλλάδος, N 299. λιπαραὶ Ἀθῆναι, I 1329. A 639. λιπαρὸν τὸ χρῆμα, O 826. λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον, Ex. 652.
λίσσος. γλῶσσα λίσση, B 826.
λίσφος, I 1368. in nota.
λιταργίζειν, Ex. 562.
λίτρον Att. pro νίτρον, B 712. in not.
λιχμᾶσθαι, Σ 1033. Ex. 756.
λογεῖδιον, Σ 64.
λογίζεσθαι, *computare*, *ſupputare*, Π 381. N 20. B 1263. λογίζεσθαι ἀπὸ χειρὸς, Σ 656.
λόγιον, I 120. 122. 194. 211. 999. 1015.
λογιστὴς, O 317.
λόγος κρείττων καὶ ἥττων, N 113. 883. 1337. λόγος ἀδεκαστος, N 657. λόγον δοῦναι, Π 467. ἐκ λόγου ἀλλήλοις ἔρχεσθαι, Σ 472. ξυνέρχεσθαι ἀλλήλοις ἐς λόγον, I 1300. ἐς λόγον ἔρχεσθαί τι, I 806. συγγίνεσθαι ἐς λόγους τινὶ, N 252. ἐξ ἑνὸς λόγου, Π 760. οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, A 513. O 30.
λόγχη, B 1016. Σ 1119. A 1226.
λογχοφόρος, Ex. 1294.
λοιδορεῖν τινα, Θ 497. Ex. 254. N 1140. Ex. 656. οἶνον εἰς ἐπίνειαν, I 90. λοιδορεῖσθαι, B 857. N 62. 1353. cum dativo, Π 456. I 1400. Ex. 248.
λοιδορησμὸς, B 758.
λοιπὸς, B 74. τὸ λοιπὸν, Ex. 559. 561.
Λοκρὶς, O 152.
Λοξίας, Π 8. I 1047. 1072.
λοπαδίον, Π 812.
λοπὰς, Σ 511. I 1034.
λοπὶς, Σ 790.
λουτρὸν νυμφικὸν, A 378. λουτρὰ λούειν τινὰ, A 469. λουτροῦ πεμγνύμενος πρωΐθεν, Σ 604. λουτρὰ θερμὰ, N 1045. Ἡράκλεια, N 1051.
λοῦτρον, I 1401.

λούω. λούσασθαι, Π 85. 615. Ο 132. Ν 837. λελουμένος, Α 1066. quædam tempora mutuatur a verbo λόω. ἐλοῦμεν, Π 657. λούμενος, Π 658. λουμένης, Ει. 1139. λοῦσθαι, Ν 1044.
λοφᾶν, Ει. 1211.
λοφεῖον, Ν 751. Α 1109.
λοφιὰ αὐτόκομος, Β 822.
λοφοποιὸς, Ει. 545.
λόφος, Β 925. 1038. Ι 496. Α 575. 965. 967. 1074. ἀλεκτρυόνος, Ο 1366. λόφον ἀποξάλλειν, Θ 290.
λόφωσις, Ο 291.
λοχεύσασθαι, Ει. 1014.
λοχμαία Μοῦσα, Ο 737.
λόχμη, Α 800. Ο 202. 265. Σ 928. λόχμης δασύτερος, Εκ. 61.
λόχος, Α 453. Α 575. 1074.
λυγίζειν πλευρὰν, Σ 1487.
λυγισμὸς, Β 775.
Λυγκεὺς, Π 210.
λυδίζειν, Ι 523.
Λυδὸς, Ο 1244. Λυδῶν κόραι, Ν 600.
λύειν τὰς πρότερον ἁμαρτίας, Β 691.
λύζειν, Α 690.
Λυκαβητὸς, Β 1056.
Λύκειον, *Lyceum*, Ει. 356.
Λυκῖνος, Α 50.
Λύκιος, Apollinis epithet. Ι 1240.
Λύκις, Β 14.
λυκόποδες, Α 664.
λύκος, Ν 347. 352. λύκος κεχηνὼς, Α 629. λύκος οἷν ὑμεναιοῦ, Ει. 1076. 1112.
Λύκος, nomen Heroïs, Σ 389. 819.
Λυκουργία, Θ 135.
Λυκοῦργος, Ο 1296.
Λύκων, nom. propr. Α 270. Σ 1301.
λυμαίνεσθαι, Ο 100. γλῶτταν, Ι 1284. τοῖς μειρακίοις, Ν 928.
λύμαις ἐχθίσταις φθείρειν τι, Ο 1068.
λυπεῖν, Π 22. 142. Ο 1246. 1427.
λυπηρὸς, Α 456.
λύρα, Θ 138. Ν 1355. Ι 990.
λύριον, Β 1304.
λυροπηγὸς, Ο 491.
λυσανίας κακῶν, Ν 1163.
Λυσικλῆς, Ι 765.
Λυσικράτης, Εκ. 630. 736. Ο 513.
Λύσιλλα, Θ 374. Ν 684.
Λυσιμάχη, Pacis epithet. Ει. 992.
Λυσιμάχαι, mulieres, Λ 554.
Λυσίστρατος, Σ 787. 1308. Ι 1267. Α 855.
λυσιτελεῖν, Π 509.
λύσσα, ἡ. λύσσῃ παραίκοπος, Θ 681.
λυσσάνιος, seu potius λυσσᾶνιος, vox Laconica, Λ 1171.
λυχνίδιον, *parvum candelabrum*, Αιολ. 12. Δραμ. 11.
λυχνοποιὸς, Ει. 690.
λυχνοπώλης, Ι 739.
λύχνος, Θ 238. Ν 56. 1065. Α 453. Σ 219. λύχνος πότης, Ν 57. τροχήλατος, Εκ. 1. λύχνον ἅπτειν, Ν 18. Β 1338. ἀποψιλοῦσθαι τῷ λύχνῳ, Α 828.
λυχνοῦχος, Α 938. Αιολ. 11.
λυχνοφορμῶ, Lacon. pro λυχνοφορέω, Λ 1003.
λῶ, λῇς, λῇ, λῶμες, Dor. pro θέλω, θέλεις, θέλει, θέλομεν, Α 95. 1105. 1162. 1163. 1188. Α 749. 764. 772. 788.

λωβᾶσθαί τινα, I 1408.
λωβηταὶ τέχνης, B 93.
λωποδυτεῖν, Π 165. B 1075. Ex. 565.
λωποδύτης, Θ 817. B 772. O 497.

M.

Μὰ in affirmatione nunquam adhibetur nisi comite particula ναί. Vide not. ad Λ 465. οὔτοι μὰ τοὺς θεοὺς, I 235. μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐκ, Θ 269. οὐ μὰ τὼ θεώ, Θ 718. μὰ Δί' οὐ δῆτ' οὐχὶ, Π 712. οὐ μὰ Δί' οὐ, B 493. N 1066. Σ 396. μὰ Δί' οὐ μέντοι, Σ 665. μὰ Δί' ἀλλὰ, *immo vero*, Π 22. 101. 111. Θ 1125.
μὰ per se negans absente οὐ, nec sequente ἀλλὰ, Θ 748. 897. B 951. Π 400. O 109. I 336. μὰ & νὴ a librariis commutata, Λ 465. Π 764. Ex. 1085. O 24.
μὰ τὸν, μὰ τὴν, suppresso dei vel deæ nomine, B 1374.
μαγγανεύειν, Π 310.
μαγειρικὰ ῥημάτια, I 216.
μαγειρικῶς, I 376. A 1015. Ei. 1017.
μάγειρος, I 418.
Μάγνης, Comicus poëta, I 520.
μαδᾷν, Π 266.
μάδδα, Dor. pro μάζα, A 732. 835.
μάζα, Π 192. 544. Ex. 606. 665. I 55. Ei. 1. Φυστὴ μάζα, Σ 610.
μαζίσκη, I 1105. 1166.
μαθητιᾷν, N 183.
μαῖα, Ex. 915.
μαιεύεσθαι, Λ 695.
μαίνειν τινὰ, Θ 561.
μαίνεσθαι, Σ 744. εἰ μὴ μαίνομαι, Θ 470. N 660. μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι, B 103. 751.
μαινὶς, B 985.
Μαιῶτις λίμνη, N 273.
Μάκαρες, *Dii*, O 703. Μακάρων νῆσοι, Σ 639. εὐωχία, B 85.
μακαρία. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν, I 1151.
μακάριος, B 1482. I 157. χελώνης μακάριαι τοῦ δέρματος, Σ 1292.
μακαρίζειν, Σ 429. 588.
μακαρίτης βίος, Π 555.
μακαρίως πράττειν, Π 629.
μακέλλη Διὸς, O 1240.
μακκοᾷν, I 62. 396.
μακρὰν, B 434. μακρὰν ἄπωθεν, O 1184. οὐκ ἐς μακρὰν, Σ 454.
μακρὸς, I 207. μακρὰ, subaud. γραμμὴ, Σ 106. μακρὰν, subaud. ῥῆσιν, ἔοικε λέξειν, Θ 382. μακρὰ κλάειν, Θ 211. Ex. 425. κωκύειν, B 34. οἰμώζειν, Π 111. O 1207. ὀτοτύζεσθαι, Λ 520.
μάκρος, τὸ, pro μῆκος, O 1134.
μακρῷ εὐνούστατος, Ei. 673.
μάκτρα, B 1159. Π 545.
μαλακίων, Ex. 1058.
μαλακὸν ἐνδιδόναι, Π 488. μαλακὸν βλέμμα, Π 1022.
μαλακῶς καθίζεσθαι, I 785.
μαλάττειν τινὰ, I 389. μαλάττεσθαι, Σ 973.
μαλάχη, Π 544.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχειν δόρυ, Λ 985.
μαλθακιστέα, N 727.
μαλθακός εἰμι, Σ 714. μαλθακόν τι βαλεῖν, B 595. μαλθακὴ γῆ-

ρως, Ο 233. μετακλίνειν πρὸς τὸ μαλθακώτερον, Β 539.
μαλθακῶς κατακείμενος, Α 70. μαλθακῶς φιλεῖν, Α 1200.
μάλισθα, responsio affirmantis, Ν 253.
μᾶλον, Dor. pro μῆλον, Λ 155.
Μαμμάκυθος, Β 990.
μαμμᾶν, Ν 1383.
μαμμία, Λ 878.
μὰν, Dor. pro μὴν, Α 170. 183. 206. Α 765. 771. 878.
μανδαλωτὸς, Θ 132.
Μανῆς, servile nomen, servum vel famulum quemlibet notans: Α 908. 1212. Β 965. Ο 523. 1311. 1329. Ει. 1146. Μανία, serva, ancilla, Θ 728. Β 1345.
μανθάνειν, discere, Ν 89. 239. 636.
μαθήσομαι, Ν 130. intelligere, percipere, Β 195. 765. 1169. 1444. Ο 1003.
μανία, Π 501. μανίαι, Ει. 65. μανίας μαίνεσθαι, Θ 793. μανίαις φλέγειν, Θ 680. εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας, Ν 832.
μανικόν τι βλέπειν, Π 424. μανικὰ πράγματα, Σ 1496.
μαντεία, ἡ, Ο 719.
μαντεῖος Ἀπόλλων, Ο 722.
μαντεύεσθαι, oraculum consulere, Ο 593. 596. Σ 159.
μάντευμα, Σ 161.
μαντικῶς, Ει. 1026.
μάντις σοφὸς, Π 11.
Μαραθὼν, Β 1296. Ι 781. Θ 806. Α 697. τὸ ἐν Μαραθῶνι τροπαῖον, Σ 711. Ι 1334. λειμὼν ἱρόεις Μαραθῶνος, Ο 247.

μαραθωνομάχης, Α 181.
μαραθωνομάχος, Ν 986.
Μαρικᾶς, Ν 553.
Μαριλαΐδης, Α 609.
μαρίλη, Α 350.
μαρμάρεος, Ν 287.
μάρμαρος, Α 1172.
μάρπτειν, Ι 197. Ει. 1100.
μαρτύρομαι, Β 528. Π 932. Ν 1222. 1297. Ει. 1119. Σ 1436.
μάρτυς, Π 499. μάρτυρες, Ν 1152. μαρτύρων ἐναντίον, Εκ. 448.
Μαρψίας, nom. propr. Α 702.
μασᾶσθαι, Π 321. Εκ. 554. Σ 780. Ι 717. Ει. 1310.
μάσθλης, Ν 449. Ι 269.
μασθαρύζειν ὑπὸ γήρως, Α 689.
μασθιγίας, Λ 1240. Β 501. Ι 1228.
μάσθιξ, Θ 933. 1135. Ο 1464.
μασθροπὸς, Θ 558.
Μασυντίας, nomen servi, Σ 433.
μασχάλαι, Α 852. λόχμης δασύτεραι, Εκ. 60.
ματεύειν, quaerere, inquirere, Θ 663.
μάτην, Θ 1131.
μάτλειν, Ει. 14. 23. μάτλειν μάζαν, Ι 55. ἐπινοίας, Ι 539. γογγύλη μεμαγμένη, Ει. 28. μεμαγμένον σκῶρ, Π 305. μάτλεσθαι τἄλφιτα, active, Ν 788.
ματλυολοιχὸς, Ν 451.
μάχαιρα, Ν 1063. κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ, Α 849.
μαχαιρὶς, Ι 412. ubi vide not.
μάχιμος, Λ 454. Ο 1368. μαχιμώτατος, Α 153.
μάχομαι, Ει. 754. Ο 759. futur. μαχοῦμαι, Π 1076.

Μεγάβυζος, Ο 484.
Μεγαίνετος, Β 965.
Μεγακλῆς, Ν 46. 70. 124. 815.
μεγαλοδωρότατος, Ει. 393.
μεγαλόπετρος, Α 482.
μεγαλοπρεπὴς, Σ 1186. μεγαλοπρεπίστατον ἔργον, Ο 1125.
μεγαλώνυμος, Θ 315. Ν 569.
Μέγαρα, urbs, Ει. 246.
Μεγάραδε, Α 524.
Μεγαρῆς, Α 526. 535. 721. 753. Ει. 481. 500.
μεγαρίζειν, unde μεγαριεῖς, Α 822.
Μεγαρικὸς, Α 522. 750. 830. Μεγαρικὰ μαχανὰ, Α 738. Μεγαρικὸν ψήφισμα, Ει. 609. Μεγαρικὰ χοῖρος, Α 768. Μεγαρικὰ σκέλη, Α 1170.
Μεγαρόθεν, Σ 57.
Μεγαροῖ, Α 758.
μεγασθενὴς, Ν 566.
μεδεῖν, imperare, regere, Β 666. Ι 560. 585. 763.
μέδιμνος, Π 986. ὑπὲρ μέδιμνον κύριος, Εκ. 1025.
μεθίημι, Λ 485. Β 1384. 1393. μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρα, Ι 841. μεθίεμαι plerumque cum genitivo conſtruitur, Β 830. Π 42. 75. occurrit etiam cum accuſ. Σ 416.
μεθισ̀άναι. μετέσ̀ηκ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων, Π 365. πολὺ μεθέσ̀ηκε, Π 994. μεθίσ̀ησι τοῦ χρώματος, mutat colorem, Ι 398. μεθισ̀ὰς τὸν τρόπον, Σ 748. μετέσ̀η ξηρῶν τρόπων, Σ 1451.
μεθύειν, Α 1230. Εκ. 139. Ι 104. 1400.

μεθύση γραῦς, Ν 555.
μεθυσοκότ̀αβος, Α 525.
μειαγωγεῖν τὴν τραγῳδίαν, Β 798.
μειδιᾷν, Θ 513.
Μειδίας, nom. propr. Ο 1297.
μειράκιον, Π 88. 975. 1096. Εκ. 702. Ν 990. Β 1071. Ι 1375. μειράκιον κατάπυγον, Σ 687.
μειρακίσκη, Β 409. Π 963.
μειρακύλλιον, Β 89.
μείραξ, ὁ, ἡ, puella, Θ 410. Π 1078. 1079. Εκ. 611. 696. 1138.
μελαγκόρυφος, avis, Ο 887.
μελαγχολᾶν, Π 12. 366. 903. Εκ. 251. Ο 14.
μέλαθρα, τὰ, Θ 411. 874. Ο 1247.
μελαίνεσθαι, Εκ. 736.
μελάμπυγος, Λ 802.
μελάμφυλλα ὄρη, Θ 997.
Μελάνθιος, nom. propr. Ο 151. Ει. 804. 1009.
Μελανίππη, Θ 547.
Μελανίων, nom. propr. Α 785. 807.
μελανοκάρδιος, Β 470.
μελανονεκυείμων, Β 1336.
μελανόπ̀ερος, Ο 695.
μελανοσυρμαῖος λεώς, Ægyptii, Θ 857.
Μελέαγρος, Drama Euripidis, Β 864.
μέλει. οὐδέν μοι μέλει, Β 655. μὴ μελέτω σοι μηδέν, Π 208. ἐμὲ μελήσει τοῦτο, Π 229. Ει. 149. μέλειν, Θ 952. μέλον, Σ 1288.
μέλεος, miſer, Θ 1037. μελέα μήτηρ, Σ 312. ὦ μέλεοι, Ει. 1063. ὦ μέλεε, Ει. 380. ὦ μέλε, &c compellantur tam feminæ, quam viri,

viri, A 56. 157. Ex. 120. 133. 245. N 33. 1192. Σ 1400. I 671. Ει. 137.

μελετᾷν σοφίαν, Π 511.

μέλημα, Ex. 905. χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα, Ex. 972.

Μελησίας, nom. propr. N 686.

μελία φυλλόκομος, O 742.

μέλι, Π 1121. Ατλικὸν μέλι, Ει. 252. Θ 1192.

μελίγλωσσα ἔπη, O 908.

μελισσόνομοι, B 1273.

Μελισσίχη, nom. propr. Ex. 46.

Μελίτη, pagus Att. B 501.

Μελιτίδης, B 991.

μελιτοπῶλαι, I 853.

Μέλιτος, nom. propr. B 1302. Γηρυτ. 9.

μελιτοῦτλα, Λ 601. N 507. O 567.

μέλιτλα, N 45. Σ 107. μέλιτλα Μούσης, Ex. 973.

μελίτλιον, Σ 366.

μέλλειν, cunctari, Θ 661. B 1509. Π 255.

μελλοδειπνικὸν μέλος, Ex. 1153.

μελλονικιᾷν, O 639.

μελοποιεῖν, Θ 42. 67.

μελοποιὸς, B 1250. 1328.

μέλος, Π 294. B 874. 915. 1248. 1255. O 1374.

μέλπειν, Θ 961.

μελῳδριον, Ex. 883.

μελῳδεῖν, Θ 99. O 226. 1382.

μεμβρὰς, piscis, Σ 493.

Μέμνων, B 963. N 622.

μέμφεσθαι μέμψιν, Π 10. μέμφεσθαι τινί τι, Θ 830. N 525.

μέμψιν ἐπιφέρειν τινι, B 1253.

μὲν absolute, non sequente δὲ, O 1214. 1220. B 378.

μὲν οὖν, Π 287. 347. 412. 437. Θ 206. 257. 424. 861. Aliquando *immo* significat, ut Ex. 111. 765. I 911. O 341. 1464. aliquando *saltem*, vel *certe* verti potest, ut Ex. 1102.

Μενέλαος, Λ 155. Θ 910. O 509. Μενέλεως, Θ 867. 901.

μενετοὶ θεοὶ, O 1620.

μενοινᾷν, Σ 1080.

μένος πυρὸς, Λ 666.

μέντοι γε, Θ 709.

μέριμναι, N 1404.

μεριμνοφροντιστὴς, N 101.

μέρος. ἐν τῷ μέρει, *vicissim*, Λ 540. B 32. 497. ἐν μέρει, O 1228. Σ 1319.

μέσατος, Σ 1502.

μεσημβρία, O 1499.

μεσημβρινὸς, Σ 774. Λ 40.

μεσημερινὸς, O 1096.

μέσον ἔχειν τινά. Translatio ducta a luctatoribus, N 1047. ἔχομαι, ἔχει, ἔχεται μέσος, Λ 571. B 469. I 388. καταστῆναι τι εἰς τὸ μέσον, Ex. 602.

μεσοῦν. ἐπειδὴ τὸ δρᾶμα μεσοῖ, B 924.

Μεσσήνη, Λ 1141.

μεσὸς, Π 188. 193. 695. I 814.

μέτα, pro μέτεσι, Ex. 173.

μεταβάλλειν τοὺς τρόπους, B 734. Π 36. μεταβάλλεσθαι τοὺς τρόπους, Σ 1461.

μεταβιβάζειν, Ει. 947.

μεταβουλος, Λ 632.

μεταδοῦναι τινός τινι, A 961.
μεταιτεῖν, I 775. μεταιτεῖν μέρος τινός, Σ 972.
μετακυλινδεῖν αὐτὸν, B 536.
μεταλαβεῖν τινός, Π 370.
μέταλλα, Ο 593. Σ 659. I 362.
μεταμαίεσθαι φύσιν, Ο 117.
μεταμανθάνειν, Π 924.
μεταμέλει, Π 358. N 1114.
μεταμώνιος, Ει. 117.
μεταπείθειν, A 626.
μεταπειρᾶσθαι, Ex. 217.
μεταπέμψασθαι, Π 341. 609. A 1087.
μεταπίπλειν ἐξ ἐχθίσιου, Ο 626.
μετάρσιος, Ο 1383.
μετασκευάζειν ἑαυτὸν, Ex. 499.
μετασπρέφειν ἑαυτὸν πρὸς τὸ μαλθακώτερον, B 538.
μετασπρέφεσθαι, A 537.
μετατρέχειν παρά τινα, Ει. 261.
μετάτροπος, Ει. 945.
μεταχειρίζεσθαι, I 345.
μετεγγράφεσθαι, I 1370.
μετέρχεσθαί τινα, Ex. 363. πρᾶγμα, Λ 268.
μέτεσπί μοι τούτου, Ο 1666. 1668.
μετέχειν τῶν κακῶν, Π 5. μετέχειν τινὶ μέρος τινός, Π 226. μετέχειν τινὶ πληγὰς ἴσας, Π 1144.
μετέωρα, τὰ, Ο 690. μετέωρα χωρία, Ο 818. πράγματα, N 328. 1284.
μετεωρίζεσθαι, N 404. ὑπὸ λόγων μετεωρίζεσθαι, Ο 1447.
μετεωροκοπεῖν, Ει. 92.
μετεωροσοφιστὴς, N 360.
μετεωροφένακες, N 333.

μετιέναι τι, *ire ad aliquid petendum*, I 605. Ει. 274. *redire*, B 1408.
μέτοικος, A 585. I 347. A 508. Ει. 297.
μετοικίσασθαι, *domum mutare*, Ex. 754.
μετόρχιον, Ει. 568. Γεωργ. 17.
μετουσία, Θ 152. B 442.
μέτρια καὶ δίκαια, N 1137. μέτρος ἀνὴρ, Π 245.
Μέτων, Ο 997. 1010.
μέτωπον, Π 942. ἀνιστᾶν τὰ μέτωπα, I 631. χαλᾶν τὸ μέτωπον, Σ 655.
μή, *ne*, cum indicativo, N 493.
μὴ vetat, in abſoluta negatione non adhibetur, niſi adjuncto ὦ, Ex. 1000.
μὴ vetans cum præſente conſtruitur in imperativo, cum aoriſto in ſubjunctivo: A 1036. B 1380. Π 598. Excipitur μὴ ψεύσῃ, Θ 870.
μηδαμῆ, Θ 1162. μηδαμῶς, B 581.
μηδὲ ἕν, Π 37.
Μήδεια, Dramatis titulus, Ει. 1012.
μηδέν. νομίζειν τινὰ τὸ μηδὲν, Ο 577.
μήδεσθαι ἄφθιτα, Ο 689.
Μηδικός, B 938.
Μῆδοι, Θ 337. 365. Σ 1099. I 478. 781. Ει. 108.
Μῆδος, avis, Ο 277.
μηκύνειν, *longum eſſe in oratione*, Λ 1132.
μήκων, Ο 160.
Μηλιεύς, gentile nom. A 1169.
Μήλιος, N 830. λιμὸς Μήλιος, Ο 186.

μηλολόνθη, N. 763.
μῆλον, *mammilla*, A 155. Ex. 903. *malum*, N 978. μήλῳ βληθεὶς, N 997.
μηλοσφαγεῖν, A 189. O 1232.
μήν, particula expletiva. οὐδὲ μήν γε, Π 373. Σ 480. καὶ μήν, Π 380. Θ 200. ἢ μήν, N 865.
μήνη, idem quod μηνίσκος, O 1115.
μηνίσκος, O 1114.
μηνύειν, A 206.
μὴ οὐ, B 695. A 320. cum articulo τὸ, B 68. O 37.
μηρὰ καίειν, Ει. 1088. 1092.
μηρία, τὰ, Ει. 1021. μηρίων κνίσσα, O 193. 1517.
μήρινθος, Θ 928.
μηρὸν προβάλλεσθαι, N 973. τῷ μηρῷ ξυνέχειν, N 966.
μηρίδιαι ἀκαλῆφαι, A 549.
μηρόθεν, A 478.
μηχανὴ, Σ 149. A 738. Θ 927. μηχανὴ σωτηρίας, Θ 765. μηχανὴν ἐκπορίζειν, Σ 365. προσφέρειν τινὶ, Θ 1132. καιναὶς μηχαναῖς προσφέρειν πρός τινα, N 479. μηχαναὶ Σισύφου, A 391. ταῖς μηχαναῖς ὑπερκοντίζειν τινὰ, O 363.
μηχανᾶσθαί τι φρενὶ, A 445.
μηχάνημα, Ex. 872. I 850. 901.
μηχανοδίφης, Ει. 792.
μηχανοποιὸς, Ει. 174.
μιαρὸς, B 466. N 450. 1325. μιαρὰ κεφαλὴ, A 285. φωνὴ, I 218. μιαρώτατος, Ει. 183. 187. A 182. μιαρώτατος περὶ τὸν δῆμον, I 831.
μιαρῶς, I 800.
μίγνυσθαι τοῖς ἀδελφοῖς, B 1081.

Μίδας, Π 287. nomen servi, Σ 433.
Μίκα, nom. pr. feminæ, Θ 760.
μικκός γα μᾶκος, Dor. pro μικρός γε μῆκος, *brevis staturæ*, A 909.
μικροπολίτης, I 817. μικροπολιτικὸν, Fragm. 74.
μικρὸς, σμικρὸς, apud Aristophanem primam semper producunt, A 98. Θ 745. B 55. Π 147. Ex. 287. 629. N 429. 630. 1014. 1018. O 1108. Σ 5. 702. 797. 1290. 1511. I 788. 789. 1222. A 523. Ει. 213. 609. 660.
μικρὸς ὁρᾶν, Ει. 821.
Μίκων, pictor, A 679.
Μιλήσια σἰρώματα, B 542. ἔρια, A 729.
Μιλήσιοι, A 108. Π 1002. 1075. I 361. 932.
Μιλτιάδης, I 1325.
μίλτος, ἡ, Ex. 378.
μιλτοῦν. σχοινίον μεμιλτωμένον, A 22.
Μίμαντος σκόπελος, N 273.
μίμαρκυς, A 1112.
μιμεῖσθαι, Π 291. 312.
μινθοῦν, Π 313. B 1075.
μινύρεσθαι, Ex. 880.
μινυρίζειν, O 1414. Σ 219.
μισεῖν, B 1427. I 400. 510. A 299.
μισητία, Π 989. O 1620.
μισθάριον, Σ 300.
μισθαρχίδης, A 597.
μισθὸς, Π 408. N 245. ἐντελὴς, I 1367. μισθὸν πορίζειν, I 1019. μισθοὶ τῶν ποιητῶν, B 367. μισθὸν φέρειν, *stipendium accipere*, A 66. 137.
μισθοῦσθαι μισθωτοὺς, O 1152.

μισθοφορὰ, I 807.
μισθοφορεῖν, O 584. 1367. Σ 683. A 602. 608. διχόθεν μισθοφορεῖν, Ει. 477. μισθοφορεῖν τὰ δημόσια χρήματα, Εκ. 206.
μισθοφόροι τριήρεις, I 555.
μισόδημος, Σ 473.
μισολάκων, Σ 1165.
μισολάμαχος, Ει. 304.
μισόπολις, Σ 411.
μισοπορπακισλάτη, Ει. 662.
μίτρα, Θ 257. 941.
μιτροφορεῖν, Θ 163.
Μιτυλήνη, I 834.
μνᾶ, N 21. 1224.
μνημονικὸς, N 483.
μνημόσυνον, Σ 538. 559.
μνησικακεῖν, Λ 590. Π 1146. N 999.
μογερὸς, A 1208.
μογιῶμες, Dor. pro μογέομεν, Λ 1002.
μόθων, ὁ, Π 279. I 635. 697.
μοι eleganter & cum emphaſi abundat, ut ἦν οὖν μάθῃς μοι, N 116. ἄπελθε νῦν μοι, A 458. τί μοι μετασλρέφεσθε, Λ 125. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; A 707. Vide Λ 202. 1074. Θ 291. B 946. A 129.
μοῖρα σκαλήχνων, Ει. 1105.
Μοῖραι ὅλκιαι, B 453.
μοιχεύειν, N 1076. O 558. 793.
μοιχὸς, Θ 343. 345. Π 168. N 1079.
μοιχὸς, genus tonſuræ, A 849.
μοιχότροπος, Θ 392.
μολγὸς, I 963. Γεωργ. 3. Fragm. 79.
μολεῖν, *venire*, Λ 984. 1263. 1298.
Μολοσσικοὶ κύνες, Q 416.
μολπάζειν, B 379.
μολπὴν ἀντεγείρειν, B 370. μολπῇς κελαδεῖν τινα, B 383. 1527.
μόλυβδος, N 913. Ει. 1242. 1246.
μολυβδοχοεῖν, Εκ. 1110.
μολύνειν, Π 310. I 1286.
μολυνοπραγμονούμενος, A 282.
Μόλων, nom. propr. B 55.
μομφὴν ἔχειν, i. e. μέμφεσθαι, Ει. 664.
μοναρχία, Σ 474.
μόναρχος, I 1330.
μονοκοιτεῖν, Λ 592.
μόνος, *unicus*, Π 250. A 814. μονώτατος, Π 182. I 352. μόνα, adverb. quandoque ſupprimitur, O 523. I 1283.
μονοφαγίσλατος, Σ 923.
μονῳδεῖν, Θ 1077. Ει. 1012.
μονῳδία, B 944. 1330. Κρητικὴ μονῳδία, B 849.
μορίαι, *oleæ ſacræ*, N 1005.
μορμολύκειον, Θ 417. Αμφ. 5. Γρ. 13.
μορμολύτλεσθαι, O 1245.
μορμορωπὸς, B 925.
μορμὼ τοῦ θράσους, I 693.
μορμὼν, A 582. Ει. 474.
Μόρ:ιμος, Tragicus poëta, B 151. I 401. Ει. 803.
Μόρυχος, nom. propr. Σ 506. 1142. A 887. Ει. 1008.
μοσχίδια συκίδων, A 996.
μόσχος, *vitulus*. ᾄδειν ἐπὶ μόσχῳ, A 13.
Μουνυχίων μὴν, O 1047.
Μοῦσα κομψοπρεπὴς, N 1031.

Εὐριπίδου, B 1306. μούσης παντοίας πειραθέντες, I 505. τὰς μοῦσας ἀφανίζειν, N 972. Μοῦσαι ἐννέα Διὸς παρθένοι, B 875.
Μουσαῖος, B 1033.
μουσεῖα χελιδόνων, B 93.
μουσικὸς ἀνήρ, Σ 1244. I 191. ἀγών, Π 1163. μουσικώτατα, adverb. B 873.
μουσικὴ, B 729. 797. Π 190. οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι, I 188. ταχὺς τὴν μουσικὴν, A 851.
μουσόμαντις, O 276.
μουσοποιεῖν, N 334.
μουσοῦσθαι. μεμούσωμαι, Λ 1127.
μοχθεῖν, Π 282. 518. 525. 556.
μοχθηρία, Π 109. 159.
μοχθηρὸς, Π 391. I 1304. μοχθηρὸς τοὺς τρόπους, Π 1003. μοχθηρὸς βοῦς, I 316. μοχθηρὸν ῥῶ, Θ 781. μοχθηρότατος, B 1011.
μοχλευτὴς θαλάσσης, N 568. καινῶν ἐπῶν, N 1397.
μοχλὸς, Σ 113. 154. 200. μοχλοὺς ἐμβάλλειν, Θ 415. ξυνεμβάλλειν, Λ 246. ὑποβάλλειν ὑπὸ τὰς πύλας, Λ 428. χαλᾷν, Λ 310. μοχλοῖς παχέοῦν, Λ 264. ἀποκλείειν, Λ 487.
μῦ, μῦ, Θ 231.
μυᾶν, Λ 126.
μύειν, *connivere*, Σ 988.
μυεῖσθαι, B 456. Ει. 375. μεμυημένος ἐν Σαμοθρᾴκῃ, Ει. 278 μεμυημένοι, B 158. 318. μυεῖσθαι τὰ μεγάλα, subaud. μυστήρια, Π 845.
μύζειν, Θ 231.
μῦθον ἀμφοῖν ἀκοῦσαι, Σ 725.
μυῖα. ἀπαμύνειν τὰς μυίας, Σ 597.
μυκᾶσθαι, B 562. Σ 1488. μυκησαμένη βροντὴ, N 292.
μύκης, *fungus ellychnii*, Σ 262.
μυκλὴρ, Σ 1488. μυκλῆρες, B 893. Ει. 158. μυκλὴρ λύχνου, Ex. 5.
μύλη, Σ 648.
μύρακινα, B 475.
μυριάκις, B 63. N 738.
μυριάμφορον ῥῆμα, Ει. 521.
μυρίζειν τινὰ, Λ 938. μυρίσαι μύροις, Π 529. μυρίζεσθαι, Ex. 1117.
μυρίος, prima longa, Θ 927.
μυριοσθὲν μέρος, Λ 355. μυριοσθὴ μοῖρα, Θ 555.
Μύρμηξ, nom. propr. B 1506.
μύρμηκος ἀτρεκέως, Θ 100.
μύρον, Π 811. N 51. A 1091. μύρον Ῥόδιον, Λ 944. μύρον ἔψειν, Λ 946. μύρου ὄζειν, Ex. 524. μύρον, pro μυροπωλεῖον, I 1375.
μυροπῶλις, Ex. 841.
μυρρίνη, *myrti ramus*, Θ 37. N 1364. O 43. Σ 861. Ει. 1154. Πελ. 8. αἱ μυρρίναι, forum, ubi myrti venduntur, Θ 448.
Μυρρίνη, nom. propr. Λ 70. Μυρρινίδιον, Λ 872. Μύρριον, Λ 906.
μυρρίνεον, τὸ, I 964.
μυρρινεὼν, ῶνος, B 156.
μύρτα, τὰ, *myrti baccæ*, O 160. 1100
Μυρτίς, nom. propr. Σ 1396.
μύρτον, τὸ, *pudendum muliebre*, Λ 1004.
μύρτος, *myrtus*. ἐν μύρτου κλαδὶ, Λ 632.

μύρωμα, Ex. 1117.

Μυρωνίδης, nom. propr. A 801. Ex. 303.

μυσαρὸς, A 340.

μυσίδδω, Lacon. pro μυθίζω, A 94. 981. 1076.

Μύσιος, A 439. Μυσὸς, A 430.

μυσαπολεῖν, Σ 140.

μυσληρικὸν χοιρίον, A 747.

μυσλήρια, τὰ, N 143. B 887. Σ 1363. μεγάλα, Π 1013. ὅσος ἄγων μυσλήρια, B 159.

μύσλης χορὸς, B 370.

μυσλικὴ χοῖρος, A 764. μυσλικώτατος, B 314.

μυσλίλη, I 1168.

μυσλιλᾶσθαι, Π 627. I 827. 1168.

μυσλοδόκος δόμος, N 303.

μυσλωτεύειν, Σ 63.

μυσλωτὸς, I 771. A 174. Ex. 273.

μυχὸς, Θ 324. μηρῶν ἀπόῤῥητοι μυχοὶ, Ex. 12.

Μῶα, Lacon. pro Μοῦσα, A 1249. 1297. sic ibidem ἐκλιπῶα pro ἐκλιποῦσα. κλεῶα pro κλείουσα, 1299. πᾶα pro πᾶσα, 995.

μῶν, particula interrogativa, Π 271. 845. N 315.

μωρία. τῆς μωρίας, *hem ſtultitiam!* Ex. 787. N 818.

μῶρος, B 910. N 398. μῶρα, Π 119. μῶρα βουλεύεσθαι, Ex. 474.

N.

N paragogicum ante tenuem & liquidam male omiſſum, Θ 450. B 362. 1035. Σ 351. I 36. 889. A 628. 648. Ex. 52.

ναβαισατρεῦ, vox barbara, O 1615.

ναὶ, particula affirmativa, Θ 605. Π 82. 904. A 430.

νὴ Dor. pro νὴ, Λ 81. 983. A 767. 774. Ex. 214. Vide in σιός.

ναὶ μὰ ſemper eſt in affirmatione. ναὶ μὰ Δία, Π 187. I 280. A 88. Ex. 551.

ναίω, *habito*, O 1094. B 324.

νᾶμα βάκχιον, Ex. 14.

ναυποφυὴς, Ex. 790.

Ναξιουργὴς κάνθαρος, Ex. 143.

Νάξος, Σ 355.

ναὸς, ὁ, Λ 775.

νάσση, ἡ, Θ 997. O 740.

νάσσω. βλέπειν νάσσω, I 631.

νάρκη κατασχεῖται κατὰ τῆς χειρὸς, Σ 713.

νᾶσσα, Dor. pro νῆσσα, *anas*. A 875.

νασσὸς, Π 1142. O 567.

ναυαγία, Θ 873.

ναυκληρεῖν, O 598.

νάυκληρος, O 595. 711.

ναῦλος, B 270.

ναυμαχεῖν, B 33. 49. 430. 693. 698. 1440. A 677. ναυμαχεῖν κακῶς, Σ 477. τὴν περὶ τῶν κρεῶν, B 191.

ναυπηγεῖν, Π 513. ναυπηγεῖσθαι, active, I 916.

ναυπήγιον, O 1157.

ναυσθλοῦσθαι, Ex. 126.

Ναυσικύδης, nom. propr. Ex. 426.

Ναυσιμάχη, nom. propr. Θ 804.

ναυσιολεῖν, Θ 1101. τὼ πλέοντε ναυσιολεῖς; O 1229.

Νεύσων, nom. propr. I 1309.

ναύτης, B 140.

, Θ 882.
ν, I 1063. 1186.
ς, B 1207.
ντη, nom. propr. I 1309.
κλον βλέπειν, A 95. ναύφρα-
στρατὸς, I 567.
ιυο, σκῶρ ἀεὶ νῶν, B 146.
ὴ, N 1184. αἱ νέαι, Ex. 900.
ὺς ἀγροὺς, N 1117.
, N 8. & passim.
κρέας, Π 1137. νεανικὴ ῥώ-
Σ 1067. νεανικώτατος, Σ
. I 611.
;, Ει. 897. τύπτειν τινὰ, Σ
.
ς, Π 1016. 1071.
ὀραὶ, B 1211.
eotice pro νὴ, A 867. 905.
Θ 788. B 1099.
Θ 855. N 272.
re. στήμονα νήσεις, Λ 519.
itare. ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσι,
ι.
B 170. 1403.
A 196.
ribuere. νέμειν χάριν, O 384.
, depasci, O 159. incolere,
ι. 330.
δης, Π 665. 716. 747. ὁ γλά-
Ex. 254. 398.
ς μύλη, Σ 648.
;, Ει. 916.
ος τρὺξ, Σ 1309.
Σ 1199.
, O 699.
ἡ, O 641.
τοῦ πατρὸς, O 767. νεόττια,
O 547.

νεοττὸς, O 1350. Αρεος, O 835.
νεοττοτροφεῖσθαι, N 999.
νεοχμὸς, B 1372. νεοχμὸν τέρας,
Θ 701.
νέρτερος, Λ 772.
νέρτος, avis, O 303.
Νέστωρ, N 1057.
νεύειν ἐς τὴν γῆν, Σ 1110.
νεῦρα τῆς τραγῳδίας, B 862.
νευροῤῥάφος, I 739.
νευροῦσθαι. νενεύρωται ἥδε συμφορὰ,
Λ 1078.
νεφέλαι βροντησικέραυνοι, N 265.
νεφέλη, genus retis, O 194. 528.
Νεφελοκοκκυγία, O 819. 821. 904.
1565.
Νεφελοκοκκυγιεὺς, O 1035.
νεφόβολοι ἀναβολαὶ, O 1385.
νέφος ὄμβριον, N 288. νέφος ὀρνέων,
O 295. στρουθῶν, O 578. νέ-
φος ἐχθρὸν πολέμου, Ει. 1090.
νεφρὸς, ὁ, Λ 962. B 475. 1280.
νεώνητος, Π 769. I 2.
νεώριον, A 552. 918. O 1540.
νεὼς, Attice pro ναὸς, templum,
N 401. νεὼς λίθινος, O 612.
νεώσοικος, A 96.
νεώτερόν τι δρᾷν, Ex. 338.
νὴ Δία, Π 165. 202. νὴ τοὺς θεοὺς,
Π 74. νὴ τὸν οὐρανὸν, Π 129.
νὴ τὼ θεὼ, per Cererem & Pro-
serpinam, Λ 51. νὴ τὸν Απόλλω,
Ex. 160. νὴ τὴν Αθηνᾶν, Ει. 218.
νὴ τὴν Αρτεμιν, Ex. 90. νὴ sem-
per affirmat, tametsi quando-
que negationi junctum occur-
rit, ut Θ 640. N 217.
νήειν πυρὰν, Λ 269. 373. ἀμφορῆς
νενησμένοι, N 1203.

νήνεμος αἰθὴρ, Θ 43. 51. νήνεμος αἴθρη, O 778.
νήπιον εἶπεῖν τι, N 105.
νηπύτιος, N 868.
Νηρεύς, Θ 325.
νησιῶται, Ει. 298.
νησιωτικὸς κλητὴρ, O 1422.
νῆσος, I 170. A 653. νῆσοι μακάρων, Σ 640. ἱερὰ νῆσοι, I 1319.
νησεύειν, Θ 949. O 1519.
νῆσσα, anas, O 566. Ει. 1004.
νηττάριον, Π 1011.
νίγλαρος, Α 554.
νικᾶν, B 1027. 1473. N 419. δίκην, Σ 581. δίκας, I 93. γνώμην, Σ 594. γνώμας, N 432. κριταῖς πᾶσι, O 445. ἐνὶ κριτῇ, O 447. τοῦτ' ἐὺ νικήσεις; N 1335.
Νίκη, Dea, Λ 317. O 574. I 589.
νικητήριον, I 1253.
Νικίας, Ex. 428. O 363. I 358.
νικόβουλος, I 615.
Νικόμαχος, nom. propr. B 1506.
Νικόστρατος, Σ 81. 83.
Νιόβη, B 912. 920. Σ 580.
νίφει, Σ 773. A 1141. νίφεσθαι, A 1075.
νιφόβολα πεδία, O 952.
νιφόεις σκόπελος, N 273.
νοεῖν, B 955. τί νοεῖ χρησμὸς, νόμος, quaenam est mens oraculi, legis, Π 55. N 1186.
νόημα, N 229. 705. O 195. I 1203.
νοητὰ χρήματα, O 1656.
νόθος, O 1650. 1661.
νοΐδιον, I 100.
νομάδες Σκύθαι, O 941.
νομίζεται, moris est, Π 625. N 962. 1185. 1420. λαμβάνειν τὰ νομιζόμενα, Π 1185.
Nominativum Attici interdum ponunt pro vocativo: ut ὁ παῖς, heus puer, B 40. Ex. 833. ὁ Κορίων, Π 1100. ubi vide not. O 1628. & passim.
Νόμιος Ἑρμῆς, Θ 977.
νόμισμα, quod more receptum est, N 248. νόμισμα τῶν κοτυλῶν ἀναλωμαίνεσθαι, Θ 348. νόμισμα, B 720. 722.
νομὸς, pascuum, O 239. 1287.
νόμος, musicae modus, canticum. νόμοι κιθαρῳδικοὶ, B 1282. ἱεροὶ ὕμνων, O 210. νόμος Ὀλύμπου, I 9. ἀηδόνιος, B 683. ἔρθιος, I 1279. νόμων ἡδὺν ἆδειν, Ει. 1160.
νόμος, lex. πειθαρχεῖν τοῖς δεδημένοις νόμοις, Ex. 762, 763. νόμοι καθεσταῶτες, N 1400. νόμος ἐπὶ κείμενος, B 761. ὁ ἐν πάτραις νόμος, Ex. 987. τοῖς νόμοις πειθεῖν, Ex. 1022. νόμοι ἀργαλέοι, Δ 324. βοηθεῖν τοῖς νόμοις, Π 914.
νόσον νοσεῖν, O 31. νόσος χρονίων ἀνδρῶν, Σ 80. νόσος ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖα, Σ 651. νόσων ἐξακέσεις, B 1033.
νοστεῖν, redire, Π 610. pro ἔρχεσθαι, A 29. νοστεῖν πάλιν, O 1170.
νοτεραὶ ῥαχίδες, B 1311.
νοτία ὀδὸς, O 1398.
νοτίζειν, Θ 857.
νουβυσιστὸς, Ex. 441.
νουβυσιστῶς, Σ 1294.
νουθεσία, B 1009.
νουθετεῖν, B 830. Σ 111. νουθετῶ αὐτὸν,

αὐτὸν, Σ 743. τινὰ κονδύλοις, Σ 254.
νουμηνία, N 1191. Σ 96. 171. I 43. A 999.
νοῦς. κατὰ νοῦν πράττειν, I 549. Ει. 762. χωρεῖ κατὰ νοῦν, Ει. 940. ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις; Εκ. 156. νοῦν ἔχοντες, N 835. νοῦν ἔχων καὶ φρένας, B 534. νοῦν καὶ φρένας ἔχειν πρός τι, Θ 291. νοῦν ὀλίγον κεκτημένος, Εκ. 747. νοῦς παρὼν ἀποδημεῖ, I 1120. οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις, I 1121. ξυλλέγων ἐπύλλια, A 398. πέτεται, Σ 93. ἀπὸ νοῦ καταπεσὼν, N 1273. νοῦν προσέχειν, N 575. Π 113. 151. τινὶ vel πρός τινι, N 1010. I 1014. 1064. μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν, B 105.
νυκτερείσια ἔργα, Θ 204.
νυκτερινὸς, Σ 2. A 1163.
νυκτερὶς, avis, O 1296. 1564.
νυκτοπεριπλάνητος, A 264.
νύκτωρ, Θ 258. O 1491. N 173.
νυμφεύτρια, A 1056.
νύμφη, Θ 478. νύμφην ἀγαγέσθαι, Π 529.
Νύμφη. Νύμφαι θεαὶ, Ει. 1070. οὔρειαι, O 1098. ὀρεσίγονοι, B 1344. ὀρείπλαγκτοι, Θ 326. Νυμφᾶν χοροὶ, Θ 992.
νυμφίδιος ᾠδὴ, O 1728.
νυμφικὸν λουτρὸν, A 378.
νυμφίος, Θ 413. Ει. 859. A 1049. 1066. ζῇν νυμφίων βίον, O 161.
νῦν δὴ, i. e. ἀρτίως, μικρὸν ἔμπροσθεν, *modo*, B 410. O 923. Ει. 5. ubi legendum νῦν δὴ ἔφερες.
νυνμενὶ, O 448.
Νὺξ μέλαινα, B 1335. μελανόπτερος, O 695.
νύχθ' ὅλην, N 36. ἀπὸ μέσων νυκτῶν, Σ 218. τῶν νυκτῶν, *noctu*, Εκ. 668.
Νυσήϊος Διόνυσος, B 215. Νύσιος, A 1282.
νυστάζειν, O 638.
νυστακτὴς ὕπνος, Σ 12.
νύττειν, Π 784. γνώμην γνωμιδίῳ, N 321.
νύχιος, O 698.
νωδὸς, Π 266. A 715.
νῶτον, I 289. νῶτα, Ει. 747. αἰθέρος ἀστεροειδέα νῶτα, Θ 1067.

Ξ.

Ξαίνειν, A 536. 579. Εκ. 89. τὸν πέπλον, O 827.
Ξανθίας, nomen servi, B 271. N 1485. Σ 1. A 243.
ξανθίζειν, A 1047.
Ξάνθιππος, nom. propr. N 64.
ξενηλατεῖν, O 1013.
ξενίας φεύγειν, *peregrinitatis postulari*, Σ 718.
ξενίζειν τινὰ, B 1480. A 85. 127. ξενίζεσθαι, A 928. A 73.
ξενικὸς, A 634. τὸ ξενικὸν, Π 173.
Ξενοκλέης, Θ 169. B 86. ὁ Καρκίνου, Θ 440.
ξένος, *hospes*, ξενοδόκος, B 109.
Ξενοφάντης, nom. propr. N 349.
Ξένυλλα, nom. propr. Θ 633.
ξεστὸς πίναξ, Θ 778.
ξηροὶ τρόποι, Σ 1452. ξηρὸς ἄνεμος, N 404.

ξιφίδιον, Λ 53.
ξίφος, Σ 166. 714. Α 342. Β 564.
ξιφουργὸς, Ει. 547.
ξουθὸς, Β 932. Ο 214. 676. 744. 800. Ει. 1177.
ξυγενὴς, Α 789. Ο 368. Ι 1280.
ξυγέωργος, Π 223.
ξυγίγνεσθαι τινὶ, Ι 467. ἐς λόγους τινὶ, Ν 252.
ξυγγιγνώσκω, cognosco, Ι 427. ignosco, Ν 138. Σ 1001.
ξυγοξυλίζειν, Λ 975. Θ 61.
ξυγραφὴ, pro ξυγραφία, Α 1151.
ξυκαταδαρθεῖν, Ει. 613. 622.
ξυκατακλίνεσθαι, Α 981. Ν 49.
ξυκεῖσθαι. ξυκείμενα σημεῖα, Ει. 6. καθάπερ ἦν ξυκείμενον, Ει. 61.
ξυκεράννυσθαι, Π 853.
ξυκομᾶν, Σ 1041.
ξυκομπὴς ψευδῶν, Ν 446.
ξυκροτεῖν, Ι 471.
ξυκρούειν τὼ χεῖρε, Β 1029.
ξυκυκᾶν, Α 531. Π 1108.
ξύκωμος, Α 264.
ξυχαίρειν τινὶ, Ι 1333.
ξυζώσασθαι, succingere se, Λ 536. Θ 656.
ξυμαμβάνειν τινα, Α 206. Λ 434. τῇ πόλει τὰ δυνατὰ, Ει. 861. τινὶ τοῦ πράγματος, Σ 734. τῶν σχοινίων, Ει. 437. ξυμαμβάνεσθαι, Λ 313. Σ 400. Ι 229.
ξυμλέγεσθαι, Π 503. Σ 1107.
ξύλον. ἐπ' ἀξίου γοῦν του ξύλου, proverb. Β. 736. ξύλον τετρημένον, lignum, cui noxiorum cervices vel pedes inſeruntur, Λ 680. πεντεσύριγγον, Ι 1049. ξύλῳ δῆσαί τινα, vel ἐν ξύλῳ, Ι 367. 394. 705. ξύλῳ φιμοῦν τὸν αὐχένα, Ν 592. ἄνευ ξύλου βαδίζειν, Β 717. τὸ πρῶτον ξύλον, prima ſides, Σ 90. Α 25.
ξυμβαίνειν ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τὸ νείκους, Σ 867. ξυμβαίνειν καιῇ, Ν 67. ἐὰν ξυμβῶ τι σοι, Β 175. Αθηναίοις οὐ ξυνέβαινεν Αἰσχύλῳ, Β 807.
ξυμβάλλειν, conjicere, Σ 72.
ξυμβολὴ, Α 1210. 1211.
ξύμβολον, Π 278.
ξύμβουλος, Α 651.
ξυμβύεσθαι, Σ 1110.
ξυμμαχία, Π 178.
ξύμμαχος, Π 218. Ι 222.
ξυμμιγνύειν τινὶ, congredi, vel colloqui cum aliquo, Ει. 516.
ξυμπαίζειν τὴν ἑορτὴν, Ει. 818.
ξυμπαραινεῖν, Β 687.
ξυμπλέκεσθαί τινι, Α 704.
ξυμποδίζειν, Β 1512.
ξυμπονηρεύεσθαι, Λ 404.
ξυμπόσιον, Σ 1005. Λ 1225. Ει. 770.
ξυμπότης, Λ 1227. Β 297. Α 1135.
ξυμποτικὸς, Σ 1209. ξυμποτικὰ πράγματα, Α 1142.
ξύμπυλος, Β 800. in not.
ξυμφέρειν, Β 1459. Π 38. ξυμφέρειν τινὶ, Ει. 869. ξυμφέρειν ἐπὶ τὸ βέλτιον, Ει. 475. ξυνοίσει, Ν 590. ξυνοίσεται, Ν 594. ξυνοίσειν, Ι. 1233. ξυντεῖναι, Α 252. ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ ξυμφέρῃ, Α 166.
ξυμφοραὶ, Α 1203. Β 1164. ἐπ' ἀγαθαῖς ξυμφοραῖς, Λ 1276. καιῇ

ξυμφορᾷ πεπληγμένος, Θ 179.
ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα, Ex. 488.
ξύμφορον, Θ 139. Σ 1126.
ξυμψῆσαι, N 975.
ξυμψηφίσασθαί τινι, Α 2.
ξυναγείρειν, Π 584.
ξυναγωνίζεσθαί τινι, Θ 1061.
ξυνακολουθεῖν, Π 43.
ξυναντᾶν, Π 41. 44.
ξυνάπτειν ἑαυτὸν ἐς λόγους τινὶ, Α 468.
ξυναρπάζειν τι, N 775. Β 1343. ξυναρπάσασθαί τινα μέσον, Λ 437.
ξυναυλία, Ι 9.
ξύναυλος βοά, Β 212.
ξυνδιαφέρειν, Ι 597.
ξυνδικασθῆς, Σ 197. 215. 430.
ξυνδοκεῖν, Α 167. Ο 197. 811. 1630.
ξυνειδέναι ἑαυτῷ κακόν τι, Ι 184. ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ δεινὰ, Θ 477. ξυνείσομαι, Σ 999. ξυνειδέναι, pro εἰδέναι, Θ 475. 553. Π 214.
ξυνεῖναι τῷ κόπῳ, Π 321. πράγμασι, Β 959. τινὶ, Ο 650. γνώμαις καὶ μερίμναις, Ν 1404. γνώμαις ἑτέρων, Σ 1460.
ξυνεμπολικὸς, Ι 1378.
ξυνεκμαχεῖν, Λ 1154.
ξυνεκμοχλεύειν, Λ 430.
ξυνεκστρατία, Π 1085.
ξυνελθεῖν ἀλλήλοις ἐς λόγον, Ι 1300.
ξυνεμβάλλειν, Λ 246.
ξυνέμπορος, Β 396.
ξυνεπομνύναι, Λ 237.
ξυνεργὸς, Ι 588.
ξυνεσπίπλειν. ξυνεσπισοῦμαι μετὰ σοῦ, Ex. 1095.
ξύνευνος, Ex. 953.
ξυνέχεσθαι κακῷ, Ex. 1096.
ξυνεχὶς, Ι 21. ξυνεχῶς, Β 915.
ξυνηγορεῖν, Ψ 685. ξυνήγορος, Σ 483. Ι 1358. 1361. Α 705. 715.
ξυνηπεροπεύειν, Α 843.
ξυνθηματικαῖοι σἰέφανοι, Θ 458.
ξυνθιασώτης, Π 508. Σ 728.
ξυνίημι, *intelligo*, Π 45. Β 957. Ει. 603. Α 1016. ξυνῆκα, Α 101. Ο 946. in not.
ξυνίσταισθαι, Ι 863. ξυστῆναί τινι, *pedem cum aliquo conferre*, ut luctatores faciunt, Σ 1031.
ξυνναυμαχεῖν, Β 702.
ξυνεφεῖ, Ο 1502.
ξυννήχεσθαι, Ex. 1104.
ξύννομος, Ο 678.
ξύνοδος ἀργαλέα, Β 1532. νυκτερινὴ, Ι 477.
ξυνοικεῖν, Π 437.
ξυνοικία, Θ 273. Ι 1001.
ξύνοικος, Π 1147.
ξυνομνύναι, Ι 236. Λ 1007.
ξυνουσία θηλύφρων γυναικῶν, Ex. 110. ξυνουσίαι σοφαὶ, Θ 21. κομψὸς ἐν ξυνουσίᾳ, Ν 649.
ξυνουσιαστικὸς, Σ 1209.
ξυνσαθεύειν, una *assare*, Λ 844.
ξυνταλαιπωρεῖν, Λ 1221.
ξυντεκνοῦν, Θ 15.
ξυντίμνειν, Β 1262.
ξυντεταμένως, Π 325.
ξύντεχνος, Β 763.
ξυντρίβειν τὴν ἐπίνοιαν, Σ 1050. ξυντρίβεσθαι τῆς κεφαλῆς, Ει. 71.
ξύντροφος, Ο 679. Α 989.
ξυντυχάνειν τινὶ, Ν 608.

ξυντιχία, B 1006.
ξυνφδὰ φρονεῖν τινι, O 634.
ξυνωμοσία, I 476.
ξυνωμότης, I 257 452. 628. 862. Σ 345.
ξυνωρικεύεσθαι, N 15.
ξυνωρὶς, N 1302.
ξυρᾷν. ἐξυρημένος, Θ 191.
ξυροδόκη, Θ 220.
ξυρὸν, τὸ, novacula, Θ 219. Ex. 65.
ξυροφορεῖν, Θ 218.
ξυρόηγνύειν. ξυρήσασ' εἰς ἓν ἄπασιλα. Ex. 674.
ξυσσουδάζειν, Ει. 768.
ξυσσιτεῖν τινὶ, I 1325.
ξυσσίτια, Ex. 715.
ξύσσιτος, B 1075. Π 602. Σ 557.
ξυσπείλασθαι θαιμάτια, Ex. 99. ξυσπαλεὶς, Σ 424.
ξυσπὶς, Λ 1189. N 70.
ξυσπρέφειν, Θ 61. Λ 975.

O.

Ὀ pro διὸ, Ex. 338.
ὀβελίσκος, N 178. O 388. 672. Σ 354. 364. Λ 1007.
ὀβολὸς, N 118. ἡλιασπικὸς, N 863. ὡς μέγα δύνασθον τὼ δύ' ὀβολὼ, B 141.
ὀβολοσπάτης, N 1155.
ὀβριμοπάτρα, Palladis epithet. I 1178.
ὀγκύλλεσθαι, Ει. 465.
ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα, Σ 1024. ὀγκώσασθαι, B 703.
ὀδὰξ, Λ 301. Π 690. Σ 164. 943.
ὀδελὸς, pro ὀβελὸς, Λ 796.
ὀδοιπλανεῖν, Λ 69.
ὀδοιπόρος, Λ 205.
Ὀδόμαντες, Λ 156. 164.
ὀδόντες λευκοὶ, Ει. 1310.
ὁδὸς, modus, ratio, Π 506. ἣν ἴχνεμεν ὁδὸν, Ει. 733. ὁδοῦ ἀτρεπὲς, N 75. ὁδὸς λογίων, I 1015. ὁδὸν μακρὴν διέρχεσθαι, I 621. τῇ αὐτῇς ὁδοῦ, Ει. 1155.
ὀδυᾶν, Λ 164. ὀδυᾶσθαι, B 650. Π 722. Σ 283. Λ 3. 9.
ὀδύνη, Π 1131. Θ 484. ὀδύνας πι. Φυσιζωμένος, Λ 526.
ὀδυπηρὸς, Λ 231. ὀδυπηρότερος, Π 526.
ὀδυρτὴ λόγχη, Λ 1226.
Ὀδυσσεὺς, O 1561. Σ 181. 351.
ὄζειν, N 50. 398. 1007. Λ 190. 192. 196. Ex. 648. ὄζειν ἡδὺ τῆς χρόας, Π 1020. κακὸν τῶν μασχαλῶν, Λ 852. πλειόνων καὶ μεγάλων πραγμάτων, Λ 616. τὸν ἄνδρα δεῖ ἀνδρὸς ὄζειν, Λ 663. ὡς ἂν, ὦ γυναῖκες, ὄζωμεν γυναικῶν, Λ 687. τῶν ἱματίων ὀζήσει δεξιότατος, Σ 1059.
ὀθόνιον, Λ 1176.
οἴ, heu, vae, Ει. 933.
οἴ, quo. οὐκ ἤκουσας οἵ προβαίνει τὸ πρᾶγμα, Λ 836.
Οἴαγρος, nom. propr, Σ 589.
οἶδα, Π 360. 2. perf. οἶσθας, Σ 4. οἶσθ' οὖν ἃ δράσον, pro δράσεις, O 54. I 1158. Ει. 1061.
εἰδεῖν, B 940. 1192.
Οἰδίπους, B 1182. Ex. 1042.
οἶδμα θαλάσσης, O 250. ἀτρυγέτου γλαυκῆς λίμνας, O 1339.

οι ε raro in ου coalescunt; sed ε

elidítur. Θ 158. B 461. 1399. Π 828. Σ 34. 158. I 1000. 1003.

οἰζυρὸς, media correpta, Λ 948. N 655. O 1641. Σ 1504. 1514.

οἴκαδε, Θ 283. 1206. Π 43.

οἴκαδις, Α 742. 779.

οἰκεῖν νοῦν, B 105. οἰκεῖν ἐν ταυτῷ, O 967.

οἰκέτης, B 982. Π 26. N 5. 7.

οἰκίδιον, N 92.

οἰκίζειν πόλιν, O 172. 1277.

οἰκογενὴς, Ει. 788.

οἰκόθεν οὐκ ἔχω, Ει. 522.

οἰκότριψ, Θ 426.

οἰκουρεῖν, Α 1060. Σ 970.

οἰκουρὸς ὄφις, Λ 759.

οἰκτίρειν, Σ 328. 556.

οἰκτροχοεῖν φωνὴν, Σ 555.

οἶμαι, Θ 27. Α 156. Π 267. Α 919.

οἶμοι τῶν κακῶν, Π 389. εἶμοι τάλας, Π 169. 880. 930. οἴμ', ὡς τεθνηξει, Α 590. ubi indignantis eſt exclamatio. Aliquando gaudentis eſt, ut οἴμ', ὡς ἥδομαι, N 773.

οἰμωγὴ, Ει. 1276.

οἰμώζειν μακρὰ, Π 111. μεγάλα, O 1503. οἴμωξε, *male pereas*, Π 876. Α 1035. οἰμώζετε, B 257. οἰμώξεσθε, N 217. οἰμώζειν λέγω σοι, Π 58. οἰμώζων καθεδεῖται, Α 841. οὐκ οἰμώξεται; B 178. κεφαλαὶ κολαίκων οἰμωξομένων, Σ 1033. Ει. 756.

οἰμωκτὸς, Α 1195.

οἰνάνθη, B 1320. O 588.

οἰναρίζειν, Ει. 1147.

Οἰνεὺς, B 1238. 1240. Α 418. 420.

οἰνήρυσις, Α 1067.

οἰνοπίπης, Θ 393.

οἶνος, I 90. 95. ἐν οἴνῳ, i. e. *in ſympoſio*, Α 1227.

οἰνοῦτλα, Π 1121.

οἷον. οὐδὲν οἷόν ἐστι, *nihil obſtat, quominus*, O 966. οὐδὲν οἷον, *nihil par eſt*, Α 135.

οἷός τε, *fer*, B 482. Α 1099. 1101. 1122.

οἰσακώτη, Α 575.

οἰσίπροδόνητος, Θ 324.

οἰσυπηρὸς, Α 1177.

οἴχεσθαι ὥς τινα, *ad aliquem ire*, Π 32. παρά τινα, O 1270. οἴχεται Φρυῶδος, Α 208. Φεύγων, Π 933. διαφυγὼν οἰχήσεται, Θ 653. ἀποδρὰς ᾤχου, B 468. ᾤχετο, Ει. 196.

Οἰώνιχος, nom. propr. I 1287.

οἰωνὸς, O 691. 1089. I 28.

ὅκα, Dor. pro ὅτε, Α 1251. Α 754.

ὀκέλλειν, Α 1159.

ὀκλαδίας, I 1384. 1386.

ὀκλαπάλσιον, I 70.

ὀλαὶ, *molæ*, i. e. *hordeum ſale mixtum*, I 1167. Ει. 948. 960.

ὀλβίζειν, Θ 118.

ὄλβιοι δέμοι, O 1708.

ὄλεθρον τετοκυῖα χαράδρα, Σ 1034. Ει. 757. ὄλεθροι γίγνοντες, Α 325.

ὀλέκρανον, Ει. 443.

ὀλίγισλος, Π 628.

ὀλιγοδρανὴς, O 686.

ὀλίγου, *pene*, Θ 935. Σ 829. Α 348. 381.

ὄλισθος, Α 109. Θεσμ. II. 8.

ὀλισθαίνω, B 690.

ὁλκὰς, I 171. Ει. 37.
ὁλκοὶ σμίλης, Θ 779.
ὅλμος, Σ 201. 238.
ὀλολυγὴ, Λ 240. O 222.
ὀλολύζειν, I 1327. Ει. 97.
Ολοφύξιοι, O 1042.
ὀλοφυρμὸς, Σ 390.
Ολυμπία, Σ 1387.
Ολυμπιάδες Χάριτες, O 782.
Ολυμπιᾶσι, Λ 1131. Σ 1382.
Ολυμπικὸς ἀγὼν, Π 583.
Ολύμπιος, Λ 530. Ζεὺς, N 366. 817. O 130. Ολύμπιοι θεοὶ, Θ 960.
Ολυμπος, O 578. σεμνότατος, Θ 1069. Ολύμπου κορυφαὶ, N 270.
Ολυμπος, tibicen, I 9.
ὄμβριος, N 288. O 1593.
ὄμβρος, N 338. 377.
ὀμβροφόρος, N 298. O 1750.
Ομηρος, B 1034. N 1056. O 575. 910. Ει. 1089. 1096.
ὅμηρος, *obses*, Λ 244. Λ 327.
ὁμιλεῖν πράγμασι καινοῖς, N 1399.
ὁμιλία, Π 776.
ὅμιλος δημότης, Ει. 920.
ὁμίχλη, N 330. 814. I 803.
ὄμμα τηλέσκοπον, N 290. ὄμμα ἀκάματον αἰθέρος, N 285. ὄμμα λύχνου, Εκ. 1.
ὄμνυμι, media longa, Θ 272. 274. O 521. Atticum est ὄμνυμι, non ὀμνύω, O 520. I 424. ὀμοῦμαι, N 246. 247. Λ 193. ὀμνύναι, Λ 207. ὀμιώμεθα, Lacon. pro ὀμώμεθα; Λ 183. ἡ φρὴν ὤμοσεν, ἡ γλώττα δ' οὐκ ὀμώμοκε, Θ 275.
ὁμόγνιος Ζεὺς, B 750.
ὁμοθυμαδὸν, O 1016. Ει. 484.
ὁμολογῶ, Π 94. I 296.
ὁμομαστιγίας, B 756.
ὁμομητρία ἀδελφὴ, N 1372. Λ 790.
ὁμοῤῥοθῶ, O 851.
ὁμόσε χωρεῖν, Λ 451. ὁμόσ' ἴεναι, Εκ. 863.
ὁμότροφα πεδία, O 329.
ὁμοῦ. σκόροδα τρίβειν ὁμοῦ ὀπῷ, Εκ. 404. ὁμοῦ γίγνεσθαι, Θ 572. ὁμοῦ, pro ἐγγὺς, I 245. Ει. 513.
ὀμφακίας θυμὸς, Λ 352.
ὀμφαλόεσσα ἀσπὶς, Ει. 1274. ὀμωγὴ, Ει. 1278.
ὀμφαλὸς, Ει. 175. τοὐμφαλοῦ ὑπένερθε ἀλείψασθαι, N 977.
ὅμως γε μέντοι, B 61. Σ 1344.
ὅμως γε μὴν, N 631. 822.
ὄναρ, I 1090. Σ 13.
ὄνασθαι. οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων, Θ 469. ubi vide not.
ὄνειδος, Λ 855.
ὀνείρατα ὑποκρίνεσθαι, Σ 53.
ὀνειροπολεῖν, N 16. 27. I 809.
ὄνειρος, B 1332. ὄνειρον ἀποκλύζειν, B 1340.
ὀνίδιον, Σ 1306.
ὀνὶς, *stercus asininum*, Ει. 4.
ὄνομα τίθεσθαί τινι, N 65. 67. O 809. 923.
ὄνος, B 27. 31. ὄνου ὦτα, Π 287. σκιὰ, Σ 191. πόκες, B 186. ὄνος ἄγων μυστήρια, B 159. ἀπ' ὄνου καταπεσεῖν, N 1273.
ὄνος, genus poculi, Σ 616.
ὄντως, Π 286. 289.
ὄνυξ, Σ 108. B 1337. ὄνυχες τῶν δακτύλων, O 8.

ὀξάλμη, Σ 331.
ὀξεῖα Φοινικὶς, Ει. 1173.
ὀξίνης, Ι 1304. ὀξίνης θυμὸς, Σ 1082.
ὀξὶς, Π 812. Β 1440. 1453. Σ 1509.
ὄξος, Α 35. Ο 534. Σ 1367. ὄξος Σφήττιον, Π 720. ὄξος ἰσχεῖν ἐς τὰς ῥῖνας, Β 620.
ὀξύβαφον, Ο 361.
ὀξυθυμεῖσθαι, Θ 466. Σ 501.
ὀξύθυμος, Σ 405. 455. 1105. Ι 706.
ὀξυκάρδιος, Σ 430.
ὀξυλάλος, Β 815.
ὀξυμέριμνος, Β 877.
ὀξὺς, Α 231. μέλος ὀξὺ, Ο 1095.
ὀξύστομος ἐμπὶς, Ο 244.
ὀξύτερον βλέπειν τινὸς, Α 1202. Π 210. 1048. ὀξύτατον, Α 193.
ὀπάζειν κῦδος, Ι 200. νίκην, Θ 972.
ὀπὴ, Π 715. Σ 317. 352. Αιολ. 9.
Οπίας, fictum nom. propr. ab ὀπὴ, Σ 353.
ὄπισθεν, Β 286. ἐκ τοὔπισθεν, Εκ. 482.
ὀπισθόδομος, Π 1193.
ὅπλα ἀποβάλλειν, Σ 27.
ὁπλὴ, Ι 605. ὁπλαὶ χοιρίων, Α 740.
ὁπλίσεις ἀνδρῶν, Β 1036.
ὁπλίτης, Α 394. 1143. Ο 402. Σ 360.
ὁπλότεροι ἄνδρες, Ει. 1270.
ὅποι γῆς, *quo terrarum*, Α 207. ὅπου γῆς, *ubi terrarum*, Ο 9.
ὁποῖος etiam in interrogatione adhibetur, Π 392. Α 963.
ὀπὸς, Π 719. Εκ. 404. κακὸν ὀπὸν βλέπειν, Ει. 1184.
ὁπόταν, semper cum subjunctivo, Π 567. Α 770.
ὁπότε, cum optativo, Π 1019. 1139. 1145. Εκ. 62. Ο 505. 512. Σ 279. Ι 1340.
Οπούντιοι, Ο 152.
ὀπτᾷν κρέα, Ο 1690. πλακοῦντας, Β 507. ὀπτᾷν καὶ στρέφειν τινὰ, Α 839.
ὀπτάνιον, Ι 1033. Ει. 891.
ὀπτεύειν, *videre*, Ο 1061.
ὀπύειν γυναῖκα, Α 255.
Οπώρα, nomen deæ, Ει. 523. 706. 711.
ὅπως, *ut*, cum imperfecto vel aoristo indicativi præcedente verbo ejusdem temporis, Ει. 136.
ὅπως, *ut* finale, cum futuro indicativi, Β 1120. Θ 285.
ὅπως, *ut* significans cum subjunctivo sine particula ἄν. Vide not. ad Α 384. Σ 1525.
ὅπως, *quomodo*, pendens a suppresso aliquo verbo, ut ὁρᾷν, σκοπεῖν, φροντίζειν, cum futuro indicativi construitur, Α 289. 1182. Β 378. Εκ. 294. Ν 489. 824. 1177.
ὅπως μὴ cum aoristo 1 subj. vocis vel activæ vel mediæ nunquam construitur, Α 704. Ο 1240.
ὅπως, *ut*, i. e. *postquam*, Ν 60.
ὅπως, in responsione, quando præcessit in interrogatione πῶς, Ν 677. 690. Ι 1073. Π 139.
οὐκ ἔσθ' ὅπως, Π 18. 5[illegible]. Ν 802. 1181. 1307. Ι 426. [illegible]. 188.
Optativi passivi dualis & pluralis

formas εἶπτον, εἰπτὴν, εἶπμεν, non agnoſcunt Attici; ſed εἶπον, εἶπτην, εἶπμεν, Θ 693. 1227. B 1448.

ὁρᾶν. ὁρᾶτε, *videte, cavete*, Π 215.

ὁρᾶς, ὁρᾶτε, mediæ ſententiæ interjiciuntur, Θ 490. 496. 556. N 355. Ex. 104.

ὀργάζειν, δεύειν, μαλάττειν, O 839.

ὀργᾶν, *concupiſcere*, A 1113. O 462.

ὀργὴ. ἀνέντες τῆς ὀργῆς, B 700. ὀργὴν χαλᾶν, Σ 727. ὀργὴν ἔχειν τινὶ, Ex. 659. Ηρακλέους ὀργὴν ἔχων, Σ 1030. Ex. 752. πρὸς ὀργὴν, *iracunde*, B 844. 856. 998.

ὄργια Μουσῶν, B 356. ἀγγὰ, B 384. τεμενὰ θεαῖν, Θ 948. ὀργίοις τῆς Αφροδίτης εἰλημμένος, Λ 832.

ὀργίζειν, *ad iram provocare*, Σ 223. 404.

ὄρειος, O 740. Ορεία, Rheæ epith. O 746.

ὀρειπλαξίλοι Νύμφαι, Θ 326.

ὀρεσίγονοι Νύμφαι, B 1344.

Ορέσλης, heros, B 1139. nocturnus graſſator, O 712. 1491. A 1167.

Ορεσλεία, tetralogia Æſchyli, B 1124.

ὀρευὺς, B 290.

ὀρεχθεῖν, N 1368.

ὀρεωκόμος, *mulio*, Θ 491.

ὄρη χρυσᾶ, *aurei montes*, A 82.

ὀρῆν, Dor. pro ὀρᾶν, Λ 1077.

Ορθαγόρας, Ex. 916.

ὄρθιος νόμος, I 1279. A 16.

ὀρθο[illegible], Αγκ. 6.

ὀρθοσταδίοις, Λ 45.

ὄρθριον, *diluculo*, bene mane, Ex. 377. 526.

ὄρθριος, A 60. ὄρθριον ᾠδεῖν, de gallo, O 489. ὄρθριος νόμος, Ex. 741.

ὀρθρίως, Ex. 283.

ὄρθρος, A 256. ὄρθρος βαθὺς, Σ 216. κατ' ὄρθρον, Σ 772. πρὸς ὄρθρον, Ex. 20.

ὀρθῶς, A 1038.

ὀρθοβάτης, O 276.

ὀρίγανος, ὁ καὶ ἡ, Ex. 1030. A 874. βλέπειν ὀρίγανον, B 603.

ὅρκια πιστὰ, N 533.

ὅρκος, A 308. A 198.

ὀρκοῦν, Θ 276. ὅρκον ὀμοῦν τινα, Λ 187.

ὁρμαθὸς κριθοειδῶν, Π 765. ἰσχάδων, Λ 647. μελῶν, B 914.

ὁρμᾶσθαι, Π 257.

ὁρμίζειν. ναῦς ὡρμισμένη, Θ 1106.

ὅρμος, *monile*, Λ 408. Σ 677.

ὀρνεακάτιον, vox Bœotica, A 913.

Ορνειαὶ, urbs, O 399.

ὀρνίθαρχος, O 1215.

ὀρνίθεια κρέα, B 510. N 339.

ὀρνιθευτὴς, O 526.

ὀρνιθίας χειμεὼν, A 877.

ὀρνιθοθήρας, O 62.

ὀρνιθομανεῖν, O 1284. 1290. 1344.

ὄρνις, *ales*, Π 63. O 719 – 721. avis, O 601. & paſſim. ὀρνίθων γάλα, vide in γάλα.

ὄρνις, gallus gallinaceus, Σ 815. O 102.

ὀροφὴ, N 173. Σ 1215.

ὀροφίας, Σ 206.

ὄροφος, Λ 229.

ὀρροπύγων,

ιον, N 158. 162. Σ 1075.
Λ 964. B 222. Ει. 1239.
ι, B 1112. Π 122. Εκ. 994.
6. 541.
χος, nom. propr. Λ 725.
Lacon. pro ὀρθὸς, Λ 995.
χοι, *pulli gallinacei*, Λ 871.
μήτρα, O 870.
O 707. 1298. Ει. 788.
O 1361.
B 1032.
B 1332.
piscis, Σ 493.
testiculi, Λ 363. Π 312.
13. ὄρχεις ἄπλυτοι, Σ 1035.
758.
θαι, Π 761. N 988. Ει. 326. 330.
ὴς, Ει. 789.
ρὶς, B 514. 519. N 996. A
3.
;, avis, O 568. Σ 1513.
δᾷν, O 142.
δον, Π 956. O 442. I 772.
ἀμπελίδος, Λ 995.
plusquamperfectum medium
ὀι ὄρω, Ει. 1287.
η, *quotannis*, Θ 624.
αι, *quotidie*, Π 1006.
οῦ πράγματος, Π 682.
ἐφέπειν ὅσια, Θ 675. ὅσιον
ίον, *locus profanus*, Λ 743.
ίχος, *quam citissime*, Θ 727,
ἔμ' εἰδέναι, *quantum sciam*,
252.
ς φυσᾷν, Λ 863.
ίνδα βλέπειν, I 855.
ον, B 1190. ὀστράκοις κροτεῖν,
305.
ον, vas fictile, aqua lustrali
plenum, quod ante funestas ædes
ponebatur, Εκ. 1033.
ὀσφραίνεσθαι, B 654. aor. 2. ὠσφρόμην, Λ 179. ὀσφρόμενος, Σ 792.
ὀσφραντήριος, B 893.
ὀσφὺς, Σ 225. Ει. 1053.
ὄσχος, Λ 997.
ὅ τι; in responsione, præcedente τί; ut ὅπως post πῶς: Π 462. Ει. 701. 1215. B 198. A 106. Sic ὅστις; post τίς, Λ 595. οἷος; post ποῖος; Π 349. ὁπηνίκα; post πηνίκα; O 1499.
ὅ τι, pro διότι, Π 19. 966.
ὅτι, *quia*, ultima nunquam elliditur, Λ 611. B 868. 922. 1386.
ὁτιὴ, Λ 1228. Θ 706. N 1046. I 29. 428.
ὁτιητί; *quare?* N 784.
ὅτι τί δή; *quo tandem pacto?* Π 136.
ὀτοτύζειν, Λ 520. Θ 1082. Ει. 1011.
Οτοτύξιοι, O 1043.
ὀτρηρὸς, O 910. 915.
ὀτλεύεσθαι, Λ 597.
ὅτου χάριν, pro τίνος χάριν, Π 260. 281. ὅτῳ, pro ᾧ τινι, Π 41.
οὐ γὰρ interrogative affirmat, Π 856. I 1392. Σ 1299. O 611. 1526. 1606. Εκ. 765. οὐ γὰρ ἀλλὰ, *etenim*, *enimvero*, B 58. 192. N 232. Εκ. 386. I 1205. οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ, *quin immo*, *immo vero*, Λ 55.
οὐ δήπου, B 526. A 122.
οὐ δῆτα, Π 374. 391. Λ 524. A 323.
οὐ μὰ Δί' οὐ, B 1043. Vide in μά.
οὐ μὴ φλυαρήσεις, B 202. οὐ μὴ διατρίψεις, B 462. οὐ μὴ καλεῖς,

B 298. οὐ μὴ λαλήσεις, N 505. οὐχὶ μὴ παύσεσθε, Λ 704. ubi vide not. οὐ μὴ λάβῃται, Λ 363. vide ad B 524. N 296.

οὐ in fine versus non scribitur, si sequens versus a vocali incipiat, sed οὐκ, Λ 873. B 1308. O 438. 1220.

οὐδὲ ἕν, H 138. B 927.

οὐδὲν pro simplici οὐ, N 382. 538. Ex. 644. O 124. Σ 1478.

οὐδεὶς, *nullus*, i. e. *qui nullo loco habetur*, I 158. ἐξ οὐδενὸς μεγάλα πράττειν, O 799. οὐδὲν ὤν, A 681. οὐδὲν εἶ, *nullius es pretii*, Ex. 144. οὐδὲν εἰμὶ, *nullus sum, perii*, Σ 997. I 1243.

οὐδὲν λέγεις, *nugaris*, Θ 625. Vide in λέγειν.

οὐδὲν λέγει, *nugatur*, Σ 75. οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι, I 334. οὐδὲν δράσεις, vide in δρᾷν.

οὐκ ἔτος, Λ 138. Π 404. 1166. Ex. 245. Θ 921. A 411. 413. O 915. Aiol. 13.

οὐκοῦν, *itaque*, *igitur*, Π 425. οὔκουν fere semper est in interrogatione, ut οὔκουν ἐρεῖς; Π 71. alias absolute negat, & significat *haud sane*, Π 342. 889. οὔκουν δῆτα, Θ 226. aliquando dirimitur: οὐ δεινὸν οὖν δῆτα, I 875.

οὐκοῦν δήπου, *atqui*, Π 549.

οὖλα ἔρια, B 1067.

οὐμενοῦν, B 556. 1188. Π 870.

οὐ μήν γε, Ει. 41. Σ 268.

οὖν, *saltem*, Θ 755.

οὕνεκα. Vide in εἵνεκα.

οὔπα, Dor. pro οὔπω, Λ 117

οὔποτε, οὐδέποτε cum verbo fi temporis, οὐπώποτε, οὐδεπ τε cum verbo temporis præt construuntur, Λ 301. Θ 32. 384. O 956.

οὐράνιόν γ' ὅσον, B 781. 1135. ράνιον σκέλος ἐκλακτίζειν, Σ 1 ῥίπτειν, Σ 1530.

οὐρανομήκης, N 357. 459.

οὐρανὸς, N 95. O 694.

οὐρεῖν, Θ 611. 615. Σ 394. διὰ κίνου, N 373.

οὐρητιᾷν, Σ 807.

οὔριον κῦμα, I 433. οὐρία ἱπὶς, A 6

οὔρια θεῖν, Λ 550.

οὐσία, *facultates*, Ex. 729. οὐ συχνὴ, Π 754. ἱκανὴ, Π 8

οὔ τι που, B 522. ubi vide n Ex. 756.

οὔ τοι, B 42. N 814.

οὗτος, *heus tu*, Π 439. 1100. B 1 I 240. Θ 689. feminis itid dicitur αὕτη, Θ 610.

οὗτος, pronomen, in quibusd casibus adsciscit paragogen a librariis sæpe obliteratam. τηγὶ, A 784. τουτογὶ, A 1 779. 1102. Θ 880. Ex. 719. 781. O 894. ταυταγὶ, A 92. E 189. O 171. 446. 954. I 49 Ει. 1057.

ὄφελος. τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖ Π 1152. ὅ τι περ ἔστ' ὄφελος τῇ πόλει, Ex. 53.

ὀφθαλμὸς Βασιλέως, A 92. 124. κα ὀφθαλμοὺς λέγειν τινὶ, B 626.

ὀφθαλμία, Π 115. ὀφθαλμιᾷν, B 19

ὄφις παρείας, Π 690. οἰκουρὸς, Α 759.
ὄφις, *penis languidus*, Εκ. 909.
ὄφλειν, Α 689. 691.
ὀφλισκάνειν δίκας, Ν 34. δίκην, Ο 1457. Εκ. 655. γέλωτα, Ν 1035.
ὀφρὺς, Ν 146. Β 925. Α 18. ὀφρῦς ἀνασπᾶν, Α 1069. τοξοποιεῖν, Α 8. ξυνάγειν, Π 756. Ν 582.
ὀχεῖν τινα, Β 23. ὀχεῖσθαι, Β 25. ἐφ' ἁμάξης, Π 1013 ἐπὶ λεπτῆς ἐλπίδος, Ι 1244.
ὄχημα κανθάρου, Ει. 865.
ὄχθος, Ο 774. Θ 1105. ὄχθος τύμβου, Β 1172.
ὀχληρὸς, Α 460. 472.
ὄχλος λαῶν, Β 219. 676. ἀνθρώπων, Εκ. 383. ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος, Π 750. δι' ὄχλου εἶναί τινι, *molestum esse alicui*, Εκ. 888.
ὀψάριον, Αναγ. 3.
ὄψον, Ν 1073. Ει. 123. ὄψον ὀπτὸν, Ι 1106.
ὄψ πικροτάτη, Ει. 805.
ὀψοφαγεῖν, Ν 983.
ὀψοφάγος, Ει. 810.
ὀψωνεῖν, Σ 495. 1506. Ει. 1007.

Π.

Πα enclitieum, Dor. pro πω, Α 155.
πᾶ, Dor. pro πῶς, Α 171. Α 785.
παγγλυκερὰ, Α 970.
παγὶς, Ο 194. 527.
πάγκαλος, Π 1018.
παγκαταπύγων, Α 137.
παγκατάρατος, Α 588.
παγκρατὴς, Θ 317. 368.
παγκράτιον, Σ 1191. 1195. Ει. 897.
πάγουρος, Ι 606.
πάγχρηστος, Α 936.
πάγχρυσος οἶκος, Ν 598.
πάγχυ, Β 1531.
παθήματα, Θ 199. 201.
Παιὰν, Α 1212.
παιγνία, Α 700.
παίγνιον, Εκ. 902.
παίδδω, Lacon. pro παίζω. παιδδωᾶν, pro παιζουσῶν, Α 1313.
παιδεραστὴς, Α 265.
παίδευσις, Ν 986. 1043.
παιδιὰ, Π 1056.
παιδοποιεῖν, Εκ. 615.
παιδοτρίβης. ἐν παιδοτρίβου, Ν 973. Ι 1238.
παιδοτριβικῶς, Ι 492.
παίειν εἰς τὴν γαστέρα, Ν 549. παιήσω, Α 459. Ν 1125. παίειν τοὺς λίθους τῇ βακτηρίᾳ, Εκ. 546. παίειν ἐς τάχος, Α 686. παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάδδαν, i. e. ἐσθίειν, Α 835. Ut ἐρείδειν, sic etiam παίειν verbum est rei Veneriæ, Ει. 874.
παίζειν, *ludere*, plerumque significat *saltare*, Θ 795. Β 319. 442. 452. παίζειν τε καὶ χορεύειν, Β 407. παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι, Β 388. παίσαντα καὶ σκώψαντα, Β 392. παίζων καὶ χλευάζων, Β 375. παίσωμεν, Θ 947. 983. Ο 660. πέπαισται μετρίως ἡμῖν, Θ 1227.
Παιονίδης, gentile nom. Att. pagi, Α 852.
παιπάλη, Ν 260. 262.

παιπάλημα, O 430.
παῖς, *servus*, *famulus*, Π 624. B 37. 40. 190. N 132. Σ 1297. A 395.
Παιὼν, Æsculapii epithet. Π 636. παιὼν γαμήλιος, Θ 1035.
Παιώνια, A 1213. παιώνιαι χεῖρες, A 1223.
παιωνίζειν, Ει. 555. ἐπὶ καιναῖς εὐτυχίαις, I 1318.
πακτὰ δωμάτων, A 479.
πακτοῦν, A 265. Σ 128.
πάλαι, Π 257. Σ 1060. I 1155.
παλαίειν, Ει. 896.
παλαιογενὴς, N 358.
παλαιὸρ, Lacon. pro παλαιὸς, *stultus*, A 988.
παλαιὸς, *senex*, A 220. γέροντες παλαιοὶ, A 676. παλαιὰ τρὺξ, Π 1086.
πάλαισμα, B 878. Φρυνίχου παλαίσματα, B 689.
παλαιστὴς, A 1083. Ει. 34.
πάλαιστρα, B 729. 1070. N 179. 1054. Σ 1025. Ει. 762.
παλάμας παντοίας πλέκειν, Σ 645.
παλαμᾶσθαι, A 659. τόλμημα νέον, Ει. 94. τι πρὸς τἄλφιτα, N 176.
Παλαμήδης, Θ 770. 848. B 1451.
παλάσια, Ει. 574.
παλεύειν, O 1083. 1087.
πάλη, I 1238.
παλιγκάπηλος, Π 1156.
παλίγκοτος, Ει. 390.
πάλιν, Π 248. 1029. πάλιν ἐξ ἀρχῆς, Π 221. Ει. 1327. πάλιν αὖ, Π 622. αὖ πάλιν, Εκ. 163. O 434. πάλιν αὖθις, B 1486. Π 859. αὖ πάλιν αὖθις, N 975. πάλιν ἥκειν, ἵκειν, I 497. A 820. πάλιν ἔρχεσθαι, I 613. πάλιν, pro ὀπίσω, *retro*, O 2. 648.
παλίνορον, A 1179.
παλίντονος ἡνία, O 1739.
παλλάδιον, A 547.
Παλλὰς περσέπολις, N 967. πολιοῦχος, I 581. Πυλαιμάχος, I 1172. γοργολόφα, I 1181. χρυσολόφα, A 344. κληδοῦχος, Θ 1142. ubi plura Palladis epitheta videas. Τριτογένεια, A 347. φοβεσιστράτη, I 1177. ὀβριμοπάτρα, I 1178. Παλλάδος λιπαρὰ χθὼν, N 300.
πάλλειν, A 1304. B 1317. γοργόνα, A 964. κεραυνὸν, O 1714. γένο πάλλεται γερόντων, B 345.
παμβασίλεια, N 357. 1150.
παμβδελυρὸς, Εκ. 1043. A 969.
πάμμαχος, A 1322.
παμμίαρος, B 466. Ει. 183.
παμμυσαρὸς, A 969.
παμπησία, Εκ. 868.
παμπόνηρος, N 1318.
παμφαὴς ἀστὴρ, O 1709.
Πάμφιλος, nom. propr. Π 174. pictor, Π 385.
πάμφυλοι θῆρες, O 1063.
Πᾶν, *Pan*, A 2. 911. 998. κεροβάτας, B 230. ὦ Πᾶνες, Εκ. 1069.
Παναθήναια, B 1090. N 386. 988. τὰ μεγάλα ἄγειν, Ει. 418.
πανάθλιος, Θ 1107.
Παναίτιος, nom. propr. I 243.
Πανάκεια, Æsculapii filia, Π 702. 730.
πανδαισία, Ει. 565.

παυδιλέτειος, N 921.
Παυδίων, Ει. 1183.
παυδοκεῖον, B 550.
παυδοκεύτρια, B 114. Π 426. Σ 35.
Πάνδροσος, Cecropis filia, A 439.
Παυδώρα, O 971.
Πανέλληνες, Ει. 302.
παυήγυρις, Ει. 342.
παυνυχίδες, B 371.
παυνυχίζειν, B 446. N 1069.
παυοπλία, Π 951. O 434. 830.
παυόπλης, Εκ. 80.
παυουργεῖν, Π 368. 876. 1145. A 658.
παυουργιαπαρχδὴς, A 603.
παυοῦργος, R 546. 549. Π 37. I 249. παυουργότατα, I 56.
παυστέλινος, A 84.
παυτᾶ, Dor. pro πάντως, A 169. 180. 1013. 1031. 1096.
Παυτακλῆς, B 1036.
παυτάρχης, O 1059.
παυταχῆ, Θ 660. 665. 957.
παυταχοῖ, A 1230. O 165. Σ 1004.
παυτόπλης, O 1058.
πάντως, Π 273. πάντως δήπου, Θ 805. πάντως γε μὴν, I 232.
πάνυ σφόδρα, Π 25. 745. πάνυ μὲν οὖν, omnino, Π 97. Pro eo etiam simpliciter dicitur πάνυ, ut Π 393. πάνυ καλῶς, blandè recusandi formula, B 512.
παυύσλατος, A 1184.
παυώλεθρος, A 1039. O 1239.
παξ, παπαξ, παπαπαξ, παπαπαπαξ, N 390.
παπαὶ, Π 220. A 1214.
παπαιαξ, A 924. Σ 235.
παπταλίζειν, Σ 609.

πάπτηνα χαλεῖν, Εκ. 645. Ει. 120.
παπτίας, Σ 297. Ει. 128.
παπτίδιον, I 1215. Σ 655.
πάπτος, N 65. O 374. I 447. πάπτους φύειν, O 765.
παπτῶος βίος, O 1492. ἔρανος, A 653.
παρὰ & περὶ confusa, B 1068.
παρὰ, præ, cum accusativo, Θ 440.
παρά τινος λέγειν τινί τι, alicujus nomine aliquid alicui dicere, A 1057. οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα, fieri aliter non potest, Ει. 110. N 698.
πάρα, pro πάρειμι, omnibus personis & numeris serviens, Σ 316. 899. A 862. 1091.
Paragogæ a librariis sæpe omissæ, Λ 487. N 976.
παραβαίνειν εἰς τὸ θέατρον, I 508. A 629. πρὸς τὸ θέατρον, Ει. 735. παραβαίνειν κύκλῳ, Σ 1528. παραβαίνειν δεσμοὺς, ὅρκους, O 331. 332. τὰς σπονδὰς, O 461.
παραβάλλειν τινὰ παρά τινα, aliquem alicui objicere, O 333. τοὺς ὀφθαλμοὺς, I 173. τοὺς γομφίους, Ει. 34.
παραβάλλεσθαι, scapham appellere, B 180. παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ, B 869. παραβάλλεσθαι ἄκατον, navem impellere, I 762. παραβάλλεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς, N 362.
παραβλέπειν, B 409. Σ 497. παραβλέπειν θατέρῳ, sub. ὀφθαλμῷ, Εκ. 498.
παραβοηθεῖν, I 259.
παράβολος, Σ 192.

παράγειν, *in medium producere*, B 154.

παράδειγμα εἶναι τοῖς ἄλλοις, Θ 670.

παραδιακονεῖν, O 838.

παραδοῦναι ἑτέρῳ τὴν βουλείαν, *Senatoris dignitatem alii cedere*, Θ 809.

παραδῦναι, Ex. 55.

παραινεῖν, *consilium dare*, Θ 9. B 1420. A 617. Ei. 253.

παραιτεῖσθαι, *rogare*, *precibus lenire*, Σ 1257. pro simplici αἰτεῖσθαι, I 37.

παρακαθῆσθαί τινι, B 1492.

παρακαττύεσθαι, Π 663.

παρακεῖσθαι, Λ 1048.

παρακελητίζειν, Ei. 900.

παρακινδυνεύειν, Σ 6. I 1054. A 645. παρακεκινδυνευμένον, B 99.

παρακλέπτειν τῶν ἡμερῶν, Ei. 414.

παρακλίνειν τῆς θύρας, *leviter aperire januam*, Ei. 981.

παρακονᾶσθαι, B 1116.

παρακόπτεσθαι, passive, *fraudari*, N 640. παρακεκομμένα ἀνδράρια, A 517. παρακόψασθαι, *fraudare*, I 859. παρακόψασθαί τινα ἀγαθῶν, *bonis aliquem per fraudem privare*, I 807.

παρακούειν τινὸς, B 750.

παρακύπτειν, Ex. 202. 884. 924. Σ 178. A 16. Ei. 982. 985. ἐκ θυρίδος, Θ 797.

παραλέχεσθαι, unde παραλέλεξαι, Ex. 904.

παραληρεῖν, B 594. I 531.

πάραλος, A 1158. πάραλος ναῦς, O 1204. οἱ πάραλοι, B 1071. A 58.

παραμπυκίδδειν, Dor. pro παραμπυκίζειν, A 1316.

παραμυθεῖσθαι λόγοις, Σ 115.

παρανοεῖν, N 1480.

παράνοια, N 1476. παρανοίας αἱρεῖν τινα, *dementiæ reum aliquem agere*, N 845.

παράνομος, Θ 684. Π 415. 967.

παραξόνια, B 819.

παραπαίειν, *delirare*, Π 508. Ei. 90.

παραπεπληγμένος, A 831. Ex. 139.

παραπετάσματα, B 938.

παραπλὴξ ἄνθρωπος, Π 242.

παρὰ πολὺ, Π 445.

παραπρίσματα ἐπῶν, B 882.

παράρυθμος, Θ 121.

παράσημος, A 518.

παρασκευάζεσθαι, B 784. Π 410. N 607. ἐκβαίνειν παρασκευάζεται, B 848. μελῳδεῖν, O 226. Θ 99. παρεσκευασμένος, Π 77. I 1152. A 37. αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος, Ei. 451. παρεσκευασμένα φέρειν, Ex. 771. παρεσκευασμένη τράπεζα, Ex. 839. πάντα παρεσκευασμένα, A 1089.

παρασκευὴ νεῶν, A 190.

παραστατεῖν, Θ 370. Ex. 9.

παραστορέννυμι, futur. παραστορῶ, I 481.

παρασύρειν τῆς στάσεως, I 527.

παρατείνεσθαι, N 212. 213.

παρατέμνειν, A 132 παρταμοῦσα, A 116.

παρατεταγμένος, Σ 1123.

παρατίλλεσθαι, Π 168. A 31. B 316. τὴν βληχὼ παρατετιλμένη, A 89. δέλτα παρατετιλμέναι, A 151.

παραστιθέναι, I 52. 57. 1205. A 583.
παρατρώγειν τινὸς, B 988. Ex. 415.
παρφάτιεν, Σ 988.
παραφαίνειν τι τοῦ σώματος, Ex. 94. πάρφαινε, Λ 183.
παραφρονῶν, B 1499. Π 2. N 844.
παραχαλᾶν, I 434.
παραχορδίζειν, Ex. 295.
παρδακὸν χωρίον, *ager imbribus udus*, Ex. 1148.
παρδαλῆ, O 1250.
παρδαλις, N 347. πόρδαλις, Λ 1015.
Παρδόκας, nom. ſervi, B 608.
πάρεδρος, O 1753.
παρείας ὄφις, Π 690.
παρεῖναί τινι, *alicui eſſe convīvam*, O 131.
παρελαύνειν τοὺς ἀντιπάλους, Σ 1050. ἐναντίω δύ' ἅρματε, O 1127-1129.
παρελθεῖν τινα ἀναιδείᾳ, I 277.
παρενσαλεύειν, Π 291.
παρεξκυλίσθαι, Λ 681.
παρερπύζειν, Ex. 398. 511.
παρεσθίειν, I 1026.
παρεσιδεῖν, Λ 156.
παρέχειν πράγματά τινι, Π 20. 102.
παρέχειν κακὰ κακῶς, Λ 162. Vide in κακῶς.
παρθενεῖα, O 919.
παρθένος, ſingulari ſenſu uſurpatur, N 530. παρθένοι τριήρεις, I 1302. παρσένος Lacon. Λ 1263. 1272.
παρίημι, *permitto*, *ſino*, Π 331. I 340. 341. *laxo*, *ſolvo*, I 436. 440. παρεῖναι συμφορὰν, *culpam remittere*, *condonare*, B 699.
παρισοῦν, Σ 565.

Παρμένων, nom. ſervi, Ex. 868.
Παρνασία πέτρα, N 603. Παρνάσιοι ἄνθρακες, Λ 348. Παρνασὸς, B 1212. Παρνασῶν μεγίθη, B 1057.
Πάρνης, mons Atticæ, N 323.
πάρνοψ, O 185. 588. Σ 1311. Λ 150. 152.
παροίγειν, Gall. *entrouvrir*, Ex. 30.
παροιμία, Θ 528.
παροινικώτερος, Σ 1300.
παροίνιος, Ἀ 981.
παροπᾶν τινί τι, pro ὁρᾶν τι παρά τινι, O 454.
Πάρος, inſula, Σ 1189.
πάροχος γάμων, O 1740.
παροψωνεῖν, Ex. 226.
παῤῥησία, Φ 541.
πᾶς. ἄκουε πᾶς, ſubaud. λεώς. Vel eſt pro ἀκούετε πάντες, Θ 372. ſic πᾶς χώρει, pro χωρεῖτε πάντες, Ex. 555. ἐν τῷ Τρῳκαμῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα, O 1677. πάντα πεποίηται καλῶς, Θ 231. πάντ' ἔχεις, *recte rem tenes*, O 1462. πᾶς τις, *quilibet*, *nemonon*, Φ 786. N 1135. O 526.
πάσασθαι, *comedere*, Ex. 1281.
Πασίας, nom. propr. N 21. 30.
πασπάλη. οὐδὲ πασπάλην, Σ 91.
πάσσαξ, A 763.
πασσία ἀλσὶ, Ex. 1074.
πάσχειν κακῶς, Π 900. πάσχειν εὖ ὑπό τινος, Λ 1146. ἀγαθόν τι παθεῖν, Ex. 894. χαρίεντα πάθοιμ' ἄν, Ex. 794. πάσχειν πολλὰ γλυκέα, Ex. 592. τί πτίσομαι; *quid mihi eveniet?* N 461. *quid agam?* N 791. τί χρῆμα πάσχεις;

quid tibi accidit? N 816. δεινὰ πάσχομεν, A 678. πίσομαι, A 323. πισόμεθα, B 252. ἀνόσια ἐπαθόμεν, O 328. ταυτὸν πεπονθέναι ἐς τοῦτο καὶ ἐς ἐκεῖνο, B 718. οἷον πέπονθας ἀγαθὸν ἐς τὰ πρήγματα, I 181. πέπονθας ὅσπερ οἱ τὰς ἐχίδνας θηρώμενοι, I 864. τοῦτο σκαιῶν ἤθεσιν ἐστὶ πάσχειν, Σ 1013. πάσχει τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα, *hoc etiam accidit nasturtio*, N 234. πάσχειν pro πράττειν. τί γὰρ πάθω; Λ 884. τί πάθω, Π 603. N 798. ὁρᾷς ἃ πάσχεις; N 662. οὗτος τί πάσχεις; *heus tu, quid agis?* O 1044. 1164. τί παθὼν, N 402. Ει. 700. τί παθοῦσαι, N 340. Sæpe apud Comicum descriptorum errore occurrit τί μαθών, pro quo reponendum τί παθών, ut Λ 599. Π 908. N 1506. Σ 251. A 826.

πάταγεῖν, N 378. 384. 389.

πάταγος, N 382. A 539. πάταγος χύτρειος, A 329.

πατάξαι τὴν θύραν, B 38. πατρὸς γνάθον, B 149. πυξ πατάξας, B 548. πόθος ἐπάταξε τὴν καρδίαν, B 54.

πατεῖν βουλὴν, I 166. πατεῖσθαι, I 69.

πατιρίζειν, Σ 652.

πάτρα, Θ 136. B 1427. A 147.

πατραλοίας, B 274. 773. N 911. 1327.

πατρίδιον, Σ 986.

πατρικὸς φίλος, O 142.

πάτριος. κατὰ τὰ πάτρια, Λ 1006. οὐ πάτριον τοῦτ' ἐστὶ, *hoc non est more a majoribus tradito receptum*, Ex. 778.

πατρὶς, Π 1151. O 10.

Πατροκλείδης, nom. propr. O 790.

Πατροκλῆς, Π 84.

Πάτροκλος, B 1041.

πατρῷος, Apollinis & Jovis epith. N 1468. Q 1527. ubi vide not. πατρῷα χρήματα, O 1658. ἅλμυτα, N 106. κακὰ, N 1165. σώζειν τὰ πατρῷα, Θ 819.

παυσίλυπος, Σ 808. παυσιλύπως ἠκροώμην εἰς τὸν τοῖχον, Σ 129. ἐκβάλλειν τινὶ παυσίλυπον, Θ 222. I 375. ἔχειν μηδὲ παυσίλυπα, Ex. 284.

παυσίλυπος, *mentula*, Ex. 1020.

παύειν τινὰ τῆς ὕβρεως, O 1259. τοῦ θράσους, I 429. ἐπαοιδαῖς, N 1403. παῦσον τὸ σίλφιον ἐξ αὐτοῦ, Σ 377. παύσας ὑμᾶς ἐξαπατᾶσθαι, A 634. παῦε, pro παῦσαι, B 269. Ex. 160. Ει. 326. παῦ' ἐς κόρακας, O 889. A 864. παύεσθαι ἐξ ἀχέων, B 1531. τῆς ἰδωδῆς, Ει. 29. παῦσαι φυσῶν, κοιλῶν, μελῳδῶν, O 859. 889. 1382. παῦσαι φλυαρῶν, Π 360. παύσασθε τῶν τερατευμάτων, Λ 762.

παύειν, *compescere*. ἔπαυσα τοὺς βωυμένους, I 877. τοὺς ξυνομότας, I 862. παῦε ὑπερζέοντα, I 919.

παῦλα κακῶν, Λ 772.

παῦρα, *pauca*, Ει. 764.

Παύσων,

Παύσων, nom. propr. Θ 949. Π 602. Α 854.
παυσίπονος, Β 1321.
Παφία Αφροδίτη, Λ 856.
Παφλαγὼν, Ν 581. Ι 2. 6. & passim.
παφλάζειν, Ει. 314.
πάφλασμα, Ο 1243.
παχύκνημος, Π 560.
παχὺς, Ν 539. βόρβορος παχὺς, Β 145. παχὺ πρᾶγμα, Λ 23. χάρις παχεῖα, Εκ. 1048. παχεῖα χοῖρος, Α 766. παχεῖαι πέδαι, Σ 435. παχὺς pro dives, Σ 288. Ι 1139. Ει. 639.
πεδάρσιος, Ο 1197.
πέδη, Π 276. Σ 435.
πέδιλον, Θ 1099. πέδιλα, Ο 973.
πεδίον ἀφελὲς, Ι 527. πεδίον, pro muliebri pudendo, Λ 88.
πέδον γῆς, Ν 573. κλεινὸν πέδον, Π 772.
πεζομαχεῖν, Σ 685.
πεζὸς, Α 622. πεζὴ μάχη, Ι 567.
πεῖ, Bœotice pro πῆ, Α 895.
πειθαρχεῖν τοῖς νόμοις, Εκ. 762.
πείθειν, Π 43. 600. πιθὼν τὴν βουλὴν, τοὺς κυρίους, Π 949. Β 1168. οὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν, τὸ μὴ οὐκ — Β 68. πεποιθοίη, Α 940. πείθομαι, Π 31. 251. οὐ πείθομαι, Π 336. εἴ τι τούτων πείθομαι, Α 151. πείσομαι, Ν 90. 1000. οὐ πείσομαι τῷ ἀνδρὶ, marito morem non geram, Α 223. πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; ista ne huic creditis? Θ 592. τί πείθομαί σοι, Σ 761. τί πίθωμαι δῆτά σοι; Ν 87. τί σοι πιθώμεσθα, Ο 164. πιθοῦ, Ν 87. Σ 729. 661. πεποίθειν, Ν 1347. τὰ παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα, Θ 1170.
πειθὼ, Β 1391. 1395. Ν 1398. Suada, dea, Α 203.
πεινῆν, Ν 441. Σ 1270. Α 734.
πεῖρα, ἡ, Ο 583.
Πειραιεὺς, Ι 815. 885. Ει. 145. 165.
πειρᾷν, Π 150. 1067. Ι 517. Ει. 763. Σ 1025.
πειρᾶσθαι, conari, tentare. πειράσομαι, Θ 268. experiri, periculum facere. πεπειράσθω, Σ 1129. πειρασεῖσθε τὰ πρᾶτα τᾶς λιμοῦ, Α 743. πειραθέντες παντοίας μούσης, Ι 506.
Πείσανδρος, Λ 490. Ο 1556. Ει. 395.
πέκειν. κριὸς ὡς ἐπέχθη, Ν 1356.
πεκτεῖν πόκον προβάτων, Ο 714. πεκτούμενος, Λ 685.
πελαγίαν πλάκα, Β 1438.
πέλαγος πολιὸν, Ο 350.
πελάζειν σῶμά τινι, Ο 1399.
πελάθειν, Θ 58. οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγὰν, Β 1265. 1277.
πέλανος, Π 661.
πελαργιδεὺς, Ο 1356.
πελαργικὸς ἄναξ, Ο 868. πελαργικὸν τεῖχος, Ο 832.
πελαργὸς, Ο 1355.
πέλεθος, Α 1170.
πελειὰ, species columbæ, Ο 575.
πελεκᾶν, Ο 1157.
πελεκᾶς, Ο 882. 1155.
πελεκίνος, avis, Ο 883.
Πελλήνη, urbs Achajæ, Λ 996. Ο 1421.

Πελοποννήσιοι, Λ 33. I 279. A 620. 623. 720.
Πέλοψ, B 1232.
πέλτην σεῖειν, Λ 563.
πελώριον πρᾶγμα, O 321.
πεμπαῖος, O 474.
πενίσλης, Σ 1272. 1274.
πένης, Π 29. 150. 553. Ex. 566.
πενιχρός, Π 976.
πεντακοσιοσλήν, Ex. 1007.
πεντεσύριγγον ξύλον, I 1049.
πεντετάλαντος δίκη, N 558. 774.
πεντώβολον ἡλιάσασθαι, I 798.
πέος, Θ 62. 142. 643. 648. N 734. Σ 739. I 1010. A 1060. 1066. 1216. Ex. 870. 880.
πεπαίνειν, Ex. 1163. πεπάναι ὀργήν, iram mitigare, Σ 646.
πέπασται, possidet, O 943.
πέπειρος, aetate maturus, Ex. 896.
πέπλος, O 828. I 566. 1180. A 423.
πεπλώματα, A 426.
πεποιθώς, Π 449.
πέπονθα, Π 855. 856. 967. πεπονθέναι δεινά, N 610. τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς, Π 1047.
πεπότηκε ἡ ψυχή μου, N 319.
πέπραγα, pro πράττω, Π 629. 633.
πεπταμένα ἔρια, lanae expansae, N 343.
πέπωκώς & πεπλωκώς eorumque composita sæpe commutantur, Λ 395. Ex. 140.
πέπων, I 260. Ex. 1166.
περ & παρ commutata. Ex. 513. Σ 1050. I 333.
πέρα, adverb. ultima longa. πέρα κλύειν, supra quam unquam fuit auditum, O 416.
περαίνειν, B 1170. 1283. Π 563.

648. περαίνεται τὰ λόγια, Σ 799.
περαιοῦσθαι, trajicere, B 138.
περκνοτέρω, Θ 705. O 1500.
περᾷν, O 1195.
περαντικὸς, I 1378.
Περγασαὶ, pagus Att. I 321.
πέρδεσθαι, Π 176. Ex. 78. 464. N 9. I 115. πέπορδα, N 392. Ex. 335. Vide not. ad Ex. 547.
πέρδιξ, O 297. 767. 1292.
περί. Hujus præpositionis ultima nunquam eliditur. Pro ὑπὲρ, I 1038.
περιάγειν τὴν κεφαλὴν, Ex. 682.
περιαιρεῖν. περιελῶ σ' ἀλκζονίης, I 290.
περίαλλα, adverbial. Θ 1070.
περιαλλουργὸς τοῖς κακοῖς, A 856.
περιαμπίσχειν τινὰ, I 893.
περιάπτειν τινί τι, Π 590. A 640.
περιαρμόζεσθαι, Ex. 274.
περιβάλλειν χεῖρας, brachiis amplecti, Θ 914.
περιβαρίδες, muliebres calcei, A 45. 47.
περιγίγνεσθαι, superesse, superare, Π 554.
περιδέξιος, N 950.
περιδέω, circumligo, Ex. 127.
περιδήσασθαι, Ex. 120. 121. κρήνης, B 1038. γένειον, Ex. 118. πώγωνα, Ex. 100. 273.
περιδόσθαι, pignus dare cum aliquo, N 644. ubi vide notam. A 1115. περίδου μοι περὶ θυμιτᾶν ἀλῶν, A 772. περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι, I 791.
περίδρομοι κύνες, B 472.
περιελόμενος ἐν ῥακέσσι, B 1066.
περιεῖναι, superesse, Ex. 1035.

περιεργάζεσθαι, Ex. 220.
περιέρρειν, *circumire*, *obambulare*, I 533.
περιέχεσθαί τινα, *aliquem circumvenire*, I 1142.
περιζώννυμι. ὁ δῆμος τοῦτον τὸν ἄνδρα περιεζώσατο, Ει. 687.
περίθετος κεφαλή, Θ 258.
περιθέσθαι. περίθου τὸν στέφανον, Ex. 131. Θ 380. περίθεσθε ὅπλας, A 740.
περιϊδεῖν, Ex. 369. 1054. 1068. A 167. Ει. 10.
περιΐεναι, *circumire*, Π 709.
περικατάγνυμι, Λ 357.
Περικλείδας, nom. propr. Λ 1138.
Περικλῆς, N 213. 859. I 283. A 530. Ει. 606.
περικοκκύζειν, I 697.
περικόμματα σκευάζειν ἔκ τινος, I 372.
περικομμάτιον, I 770.
περίκομψος, Ει. 994.
περικυκλεῦσθαι, O 346.
περικυλίειν, Ει. 7.
περικωμάζειν παλαίσρας, Σ 1025.
περικωνεῖν τἀμβλάδια, Σ 600.
περιλαλεῖν, Ex. 230.
περιλαμβάνεσθαι, Π 934.
περιλείχειν, Π 736.
περίλεξις, N 318.
περιμάχητος, Θ 319. O 1404.
περιμένω, Π 643.
περινέφελος αἰθήρ, O 1192.
περινοεῖν, B 958.
περινοστεῖν, Θ 796. Π 121. 494.
περίοδος γῆς, N 206.
περιόπτεσθαι, *negligere*, Λ 1019.

Θ 698. οὐ μή σε περιόψομαι ἀπελθόντα, *non te finam abire*, B 509.
περιουσία, N 50.
περιπαρεῖν ἄνω κάτω, Λ 709.
περίπατος, B 942. 953.
περιπέπλειν, Π 159. περιπεφθεὶς ῥημάτιοις, Σ 668.
περιπετασθὸς, Λ 1201.
περιπίπλειν κακοῖς, B 969. ἤν μοί τι περιπίπλῃ κακὸν, Θ 271. περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει, Σ 523.
περιπλεῖν. πολλὰ περιπεπλευκώς, B 535.
περίπολος, O 1177.
περιπλίσσειν. περιπεπλισμένοι, Λ 567.
περιπλυχαὶ δόμων, O 1241.
περιῤῥαίνειν τοὺς βωμούς, Λ 1130.
περίστεμνος, Σ 604.
περιστοιεῖσθαι, Ex. 487.
περισοβεῖν τὰς πόλεις, i. e. περιτρέχειν, O 1425.
περισοφίζεσθαι, O 1646.
περισπλεραὶ, Λ 755.
περισπλεφνοῦν, *de corona hominum aliquem circumstantium*, Π 787.
περισπλίκχος, Ex. 128.
περιτειχίζειν πλίνθοις, O 552.
περιτελλόμεναι ὧραι, O 696.
περιτίλλειν, I 373.
περιτοξεύειν, Λ 712.
περιτρέχειν, Θ 657. περιῤῥίξομαι, B 193.
περίτριμμα δικῶν, N 447.
περιτρώγειν, Σ 596. 672. A 258.
περιυῤῥίζειν, Θ 535. Σ 1319.
περιφανέσλατος, I 206.
περιφανῶς, Π 948.

περιφλύειν, N 396.
περιφοραὶ τῆς σελήνης, N 172.
περιφρονεῖν τὰ πράγματα, N 741. τὸν ἥλιον, N 225. 1503.
περιφῦναι, N 151.
περιχαρὴς τῷ πράγματι, Σ 1477. Ει. 309.
περιψᾶν τὰ βλέφαρα, Π 730.
πέρνασθαι, *vendi*, I 176.
Πέρσαι, Drama Æschyli, B 1026.
περσίπολις, N 967.
Περσεὺς, Θ 1011. 1101.
Περσέφατλα, Θ 287. B 671.
περσικαὶ, genus calceamenti muliebris, Λ 229. ubi vide not.
Περσικὸς ὄρνις, *gallus*, O 485. 707. 833.
Περσὶς, genus pallii, Σ 1137.
πέρυσι, *anno*, Θ 1060. Σ 1038. A 378.
περυσινὸς, B 986.
πέταλον, B 682.
πέτομαι, O 573. ubi vide not. 704. 1199. 1230. 1287. de amantium inconstantia dicitur, Ex. 899. πέτου, *vola*, i. e. *celeriter curre*, A 321. eodem sensu accipitur particip. πετόμεναι, Λ 55.
πέτρα, O 20. 54. I 313. 754. 783.
πέτλειν. ἔπετλεν ἄρτους, B 505. πόσσανα πέτλετευε, Ex. 843. ὁ πλακοῦς πέπεπλαι, Ει. 869. πεπεμμένος, Π 1126. 1136. 1142.
πεύκη, B 1212. N 604. I 1310.
πήγανον, Σ 480.
Πηγάσιον, Ει. 76.
Πήγασος, Ει. 135.
πηγνύειν τοὺς ποταμοὺς, A 139.

πηδᾷ ἡ καρδία, N 1391.
πηδάλιον, Ει. 142. κρεμάσαι πηδάλιον, O 711. πηδαλίους ἐπιχειρεῖν, I 542.
πηκλὴ, θηρευτικὸν ὄργανον, O 528.
πηκλὶς, Θ 1217.
Πηλεὺς, Drama Euripidis, B 863. Heros, N 1063. 1067.
πήληξ, B 1017.
πηλὸς, O 686. 839. 1143. Σ 248. 257.
πηλοφορεῖν, Ex. 310. O 1142.
πημαίνεσθαι, A 842.
Πηνελόπη, Θ 547. 550.
πηνέλοψ, avis, O 298. 1302.
πηνίκα, *quando*, Ex. 857. πηνίκ' ἐστὶ τῆς ἡμέρας; O 1498. πηνίκ' ἄττα. Sic legebatur O 1514. ubi vide not.
πηνίσματα, B 1315.
πήρα, Π 298.
πηροῦν, B 623.
πῆχυς, B 799.
πιέζειν τῷ κατωθῷ, Λ 311. πιέζειν τοὺς ὑπευθύνους, I 259. αἰχμὰς πιέζειν τὰς ἀμπέλους, *siccitas gravis ipsi vitibus*, N 1120. πιέζει με ἡ ἀνάγκη, N 437. πιέζομαι, B 3. 30.
πιθάκνη. Vide in Φιδάκνη.
πιθηκίζειν, Σ 1290.
πιθηκισμὸς, I 887.
πίθηκος, B 708. O 440. A 120. 907. ἀνάπλεως ψιμυθίου, Ex. 1072. χαροπαὶ πίθηκοι, Ει. 1065.
πίθος, Ει. 613. 703.
πικρὸς, Θ 853. O 1045. 1468.
πιλίδιον, A 439.
πίλος χαλκοῦς, *cassis*, A 562.

πιλοῦν, Α 577.
πίμπρημι. πιμπράμενος, Α 341.
πινακηδὸν, Β 824.
πινάκιον τιμητικὸν, Σ 167.
πινακίσκος, Π 813.
πινακοπώλης, Ο 14.
πίναξ, Π 996. ξεσταὶ πίνακες, Θ 778.
Πινδάρειον ἔπος, Ο 939.
πίνειν, Ι 92. 349. Ex. 135. οἶνον ἀνθοσμίαν, Β 1150. ἐν τῷ γράμματι, Π 972. πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς, Ι 406. futur. πίομαι, Ι 1289. 1401.
πινῶν, a πινόω, *sordidus*, Α 279. Π 297.
πιννοτήρης, Σ 1510.
πιπαίζειν, Ο 307.
πιπράσκειν. πεπρᾶσθαι, Α 735. πεπράσομαι, Σ 179.
πίπλειν ἔξω τῶν κακῶν, Β 970. εἰς τὸν ὦμον, Ι 571. ἐς εὐνὴν καὶ γαμήλιον λέχος, Θ 1122. πίπλειν, *excidere*, de poëta cujus fabula non stetit, Ι 540.
Πίσα, Β 1232.
Πισία, nom. propr. Ο 766.
πίσος, Αμφ. 7. πίσινον ἔτνος, Ι 1171.
πίστιν δοῦναι, Α 1185. οἷς οὐ πίστις μένει, Α 308.
πιστὸν οὐδέν ἐστιν αὐτοῖς, Λ 629.
πιστότατος, Π 27.
πίσυνος, Ν 949. Σ 385. Ex. 84.
πίτλα, Β 36[illegible]190.
Πίτλακος, med[illegible], Σ 1432. Α 1032. 1222.
πιτυλεύειν, Σ 678.

πίων, Β 1092. Ι 1190. ἀστλεγῶς πίονες, Π 560.
πλαδδίην infinitivus Dor. Λ 171. πλαδδίη, imperativus, Α 990.
πλαίσια ξύμπλυκλα, Β 800.
πλάκα πελαγίαν, Β 1438.
πλακοῦς, Π 191. 995. 1127. πλακοῦντος κύκλος, Α 1125. πίων πλακοῦς, Ι 1190. πλακοῦς πίστασθαι, Ex. 869. ἐντυχεῖν πλακοῦσιν πλανωμένοις ἐρήμοις, Ex. 1314. πλακοῦντας ὀπτᾶν, Β 507.
πλανᾶσθαι, Ο 44. Ex. 1314.
πλάνος, Σ 873.
πλανύτλειν, Ο 3.
πλάσματα πηλοῦ, Ο 686.
πλάστιγξ, Β 1378. Ex. 1248.
Πλαταιεῖς, Β 694.
πλάτανος, Ν 1008. Ι 528.
πλάτη, Θ 770. 772. ναυτίλος πλάτη, Β 1207.
πλᾶτις, *uxor*, Α 132.
πλάτος, τὸ, Ο 1129.
πλατούμενοι κωπίες, Α 552.
πλάτυλειν, Ν 879. Σ 926.
πλατυγίζειν, Ι 830.
πλατὺς καταγέλως, Α 1126. πλατὺ κατακρέμψασθαι, Ex. 816. ταῖς πλατείαις τύπλεσθαι, *sub.* χερσὶ, Β 1096.
πλεῖν, pro πλέον, Attice, Λ 589. Β 18. 90. 91. 1129. Π 1184. Ex. 808. Ν 1041. 1065. Ο 6. 1251. 1305. Ι 444. Α 858. καὶ μάλα πλεῖν ἢ μιλήσομαι, Β 103. 751.
πλεῖν, *navigare*, Β 1077. Α 392. πλευσεῖται, Λ 411.
πλείων, ὁ καὶ ἡ, πλεῖον, τὸ,

comparativi, N 432. 1290. 1292. 1294. 1295. Ex. 179. accusativ. πλείω, B 160. οἱ πλείονες, *mortui*, Ex. 1073. τί πλεῖον εἰσείσει; Ex. 810. πλεῖον., adverb. Ex. 1132.

πλέκειν πανσοίας παλάμας, Σ 644. πλέκεσθαι ἄρκυς, *nectere retia*, A 790.

πλέκος, τὸ, A 454. Ex. 528.

πλεκοῦν, A 152.

πλεκτάνη καπνοῦ, O 1717.

πλείων, πλέον, comparativi, ut πλείων, πλεῖον, N 1288. τί πλέον πλουτεῖν ἐστι; *quid prosunt divitiæ?* Π 531. οὐδὲν ἔσται σοι πλέον, Ex. 1094.

πλεύμων, Λ 367. B 474. 712. 827. Ex. 1069.

πλευρά, B 1095. Σ 1293.

πλευρῖτις, Ex. 417.

πλέως, *plenus*, Attice pro πλέος, Θ 734. neutrum πλέων, B 1372. femin. πλέα, I 281. 305. 1218.

πληγὴν παρὰ πληγήν, B 643. μαχαιρίδων πληγαί, I 412. πληγῶν δεῖσθαι, N 493. πληγὰς λαβεῖν, B 673. 747. Ex. 324. προσλείδεσθαι, I 5. σλίγειν, Σ 1295.

πληκλίζεσθαι, verbum paleſtræ Venereæ, Ex. 964.

πλῆκλον, O 1365. πλῆκλον αἴρειν, O 759.

πλὴν, Π 106. 199. πλὴν ἄρ' ἢ, Θ 532.

πλήρης ὁ δῆμος, Ex. 95.

πληροῦν τὰς τριήρεις, Π 172. πληρουμένης τῆς ἐκκλησίας, Ex. 89.

πλήρωμα, Σ 660.

πλησίος, A 471. πλησίον τοὺς, Θ 481. οἱ πλησίον, Ex. 565.

πλησιόχωρος, Σ 393.

πλησμονὴ, Π 189.

πλίσσειν, Σ 1490. πεπλίχθαι, O 1350 ἐκπλίγης, B 1048.

πλινθεύειν, B 800. N 1126.

πλίνθος, B 621. O 552.

πλινθουργεῖν, Π 514.

πλινθοφορεῖν, O 1139. 1149.

πλινθοφόρος, O 1134.

πλοιάριον, B 139.

πλόκαμος, N 336.

πλουθυγίεια, O 731. Σ 677. I 1091.

πλούσιος, Π 285. I 262. & paſſim.

πλουτεῖν, Π 30. & paſſim. πλουτεῖν ἀπὸ τῶν κοινῶν, Π 563. ἀπὸ πλουτῶν, ἄλλως τ' ἠλίθιος κἀξέλτερος, Θ 290.

πλοῦτος ἀφανὴς, Ex. 602.

Πλούτων, divitiarum deus, idem qui Πλοῦτος, Π 727.

πλύνειν, Π 166. 514. τὰς κοιλίας, I 160. Π 1178. πρωκλὸν, Θ 248.

πλύνειν, *probris onerare*, A 381.

πλυνὸν ποιεῖν τινα, Π 1061.

Plusquamperfecti terminatio Attica, ἐπεπόνθη, Ex. 650. ἐλελύθης, I 822. 1044. ἐκεχήνη, A 10. ἠκηκόη, Ex. 616. Vide in ἦδη. προσκήκειν, tertia ſingul. Π 696. πεποίθειν, N 1347.

πλώειν, *navigare*, πεπλώκαμεν; Θ 878.

πλωτὴρ, Ex. 1087.

πνεῖν Αλφειὸν, O 1121. συκοφαντίας, I 437.

πνεῦμα, I 441. πνεῦμα λεῖον καὶ καθεσληκὸς, B 1003.

πνεύμων, B 829.

πνίγειν, N 1376. πνίγεσθαι, N 1036. δικίδιον ἐν λοπάδι πεπνιγμένον, Σ 511.

πνιγεύς, N 96. O 1001.

πνιγηρὸς, B 122.

πνῖγος, τὸ, O 726. 1091.

Πνυκίτης, I 42.

Πνὺξ, Πνυκὸς, Πνυκὶ, Πνύκα, Θ 658. Ex. 243. ubi vide not. 281. 384. Σ 31. I 165. 749. 751. 1109. 1137. A 20. Ei. 680.

ποδαγρᾶν, Π 559.

ποδαπὸς, Θ 136. A 818. ποδαπὸς τὸ γένος, Ei. 186. O 108.

ποθεῖν, Π 276. B 1425. ποθεῖν τὸν οὐ παρόντα, Π 1127. ποθουμένη πᾶσιν Εἰρήνη, Ei. 588.

ποθεινὸς τοῖς φίλοις, B 84. ποθεινὸς Ερως, O 696. ποθεινὴ ἡμέρα, Ei. 556.

πόθεν; negatio morata, οὐδαμῶς, B 1455. Ex. 389. 976. Σ 1145.

πόθος, B 53. 66. Ex. 957. Ei. 584.

ποῖ γῆς, B 85. Π 605. ποῖ τις τρέψεται; Θ 603. ποῖ τις ἂν τράποιτο; Π 374. ποῖ τις φύγῃ; Π 438.

ποία Μηδικὴ, Gall. *Sainfoin*, I 606.

ποίᾳ ἄλλῃ, *quanam alia via?* O 1219.

ποιεῖν βλέψαι, Π 459. 746. ποιεῖν λανθάνειν τινὰ, Π 1140. ποιεῖν πολλὰ χρησὰ περὶ τὴν πόλιν, I 811. οὐκ οἶδ' ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς, Σ 697. ποιεῖν, *carmen*, *poëma facere*, Θ 193. ποιεῖν Φαίδραν, Σατύρους, Πηνελόπην, Θ 153. 157. 547. Vide etiam B 1043.

ποικιλόμορφος, Π 530.

ποικίλος ἀνὴρ, I 758. ποικίλος λόγος, Θ 438. ποικίλως, I 196.

πόκα, Dor. pro ποτὲ, Λ 105.

ποκάδες, Θ 567.

πόκες ὄνου, B 186.

πόκος, Λ 574. πρωΐστων πόκος, O 714.

πολεῖσθαι, O 181.

πολέμαρχος, Σ 1042.

πολεμεῖν τῷ δήμῳ, Π 570. τοῖς Φθειρσὶ, Ei. 740. πολεμιστέον, A 496.

πολεμίζειν τῇ γλώτλῃ, N 419.

πολέμιος, B 1463. 1464. πολέμια, de mercibus ex hostili regione importatis, & vetitis, A 912.

πολεμιστήριος ὡραξ, A 1132. πολεμιστήρια θυεία, Ei. 235. βοὴ, A 572. τὰ πολεμιστήρια, equestre certamen sic dictum, N 28.

πολεμολαμπαχαϊκὸν, A 1080.

πολεμὸς ἱερὸς, O 556. πόλεμος αἵρεται, O 1188. πόλεμον αἴρεσθαί τινι, A 913.

Πολιὰς Αθηναία, O 828.

πολιορκεῖν, Λ 281. Σ 685.

πολιὸς, Θ 190. Π 1043. A 600. 610. 693.

πολιὸν πέλαγος, O 350. πολιὰ κορώνη, O 967. κύκνου πολιώτεραι τρίχες, Σ 1064. αἱ πολιαὶ, *sub.* τρίχες, I 520. 908.

πολιοῦχος, O 827. Minervæ epith. N 602. I 581.
πόλις Αργους, Π 601. I 813.
πόλις, arx *Athenarum*, Λ 245. ubi vide not. I 1093. πόλις & ἀκρόπολις a librariis commutata, Λ 349.
πόλισμα, O 553. 1565.
πολιτεία, I 219.
πολίτης, I 227. 335.
πολλὰ κἀγαθὰ, Θ 351.
πολλὰ πολλάκις, Εκ. 1105.
πολλὴ τῆς γῆς, pro πολλὴ γῆ, Ει. 167. πολλὴ τῆς ἀθάρης, Π 694.
πολλοδεκάκις, Ει. 243.
πολλοὶ κἀγαθοὶ, Ει. 968.
πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος, Α 633.
πολλῶν ἄξιος, Ει. 918.
πόλος ὀρνίθων, O 179. 182.
πολυάνωρ πόλις, O 1313.
Πόλυβος, B 1192.
πολύδακρυς, O 212.
πολυδάκρυτος γόος, Θ 1041.
πολυήρατος, N 301.
πολύϊδρις, I 1068.
πολύκαρπος, B 328.
πολυκοίρανος, B 1270.
πολυκόλυμβος, B 245.
πολυμαθὴς, Σ 1175.
πολύμετρος στάχυς, B 1240.
πολύμητις Οδυσσεὺς, Σ 351.
Πολυμνήστεια μέλη, I 1287.
πολύπειρος, Λ 1109.
πολύπλοκος γυνὴ, Θ 434. πολύπλοκον νόημα, Θ 463.
πολύπονος, Θ 1023.
πολυπραγμονεῖν, Π 913.
πολυπραγμοσύνη, Α 833.
πολυπράγμων, O 471.
πολύῤῥοδος λειμὼν, B 448.
πολυτίμητος, Α 759. ὦ πολυτίμητ' Ηράκλεις, Α 807. πολυτίμητοι Νεφέλαι, N 269 293. θεοὶ, Σ 1001. πολυτίμητε Ζεῦ, O 667. Δήμητερ, Θ 286. Αἰσχύλε, B 851.
πολυτλήμων, Ει. 236.
πολύυμνος, I 1328.
πολυφόρος, Π 853.
Πολυχαρίδης, nom. pr. ni melius pro appellativo accipiatur, Α 1098. Vide not. ad 1086.
πολυώνυμος, Dianæ epithet. Θ 320.
πολυωφελῶς, Θ 304.
πομπὴν πέμπειν τινὶ, Α 248. Εκ. 757. O 849.
πομφολυγοπάφλασμα, B 249.
πονεῖν, Π 254. πονεῖν πόνους, N 1049. Ει. 150. πονεῖν τὼ σκέλη, Ει. 820.
πονηρία, Θ 868.
πονηρὸς, Π 31. 220. 265. 442. I 186. πονηρὸς κἀκ πονηρῶν, I 336-338. B 731. πονηρὸς πόῤῥω τέχνης, Σ 192.
πόνος. πόνον πολὺν ἔχει τοῦτο, Ει. 1216. πόνους ἔχειν διά τινα, Εκ. 975. πόνῳ πονηρὸς, Α 350. Σ 466.
πόντιος σάλος, Θ 872. δκίμων, B 1341. πόντιον βάθος, Ει. 140. οἶδμα, O 250.
ποντομέδων, Σ 1532.
Ποντοποσειδῶν, Π 1050.
πόντος, N 284. Σ 700.
πόπανον, Π 660. 680. θύειν, Θ 285. πόπανα πέττειν, Εκ. 848.
ποππύζειν, Π 732. Σ 626.

πορδὴ,

πορδὴ, N 394.
πορθμεὺς, Ex. 1086.
πορίζειν ἀγαθὸν, Π 461. 506. 535. τριβὰς, A 386. νίκην, I 593. πόρους, I 759. μισθὸν, I 1019. χρήματα, Ex. 236. πορίσασθαι ῥήματα, B 881.
πόριμος, B 1429. ἔργον πόριμον, Θ 777.
πορισθὴς, B 1505.
πορνεῖον, B 113. Σ 1283.
πορνεύτρια, Γεωργ. 12.
πόρνη, Π 243. Σ 500. I 1400. Ex. 718. A 1091.
πορνίδιον, B 1301. N 997.
πορνοβοσκεῖν, Ει. 849.
πόρνος, Π 155.
πόρος, Θ 769. B 1465. I 313. πόρος ὁδοῦ, Ει. 124. πόρος ἱερὸς Ελλας, Σ 308. τίς πόρος ἔσται περὶ τούτου; Ex. 653.
πορπακίζεσθαι, Λ 106.
πόρπαξ, I 849. 858. 1372.
πόῤῥω πάνυ, N 212. 216. πόῤῥω τέχνης, Σ 192.
πορφυρὶς, avis, O 304.
πορφυρίων, avis, 707. 882. 1249.
Πορφυρίων, unus e Gigantibus, O 553. 1252.
Ποσειδῶν, N 1234. Σ 143. B 664. Θ 1614. θαλάττιος, Π 396. ἵππιος, N 83. I 551. ἁλιμέδων, Θ 323. ἀσφάλειος, A 682. χρυσοτρίαινος, I 559. ubi alia Neptuni epitheta videas. ὁ ἐπὶ Ταινάρῳ θεὸς, A 510. οὐδὲν ἐσμὲν πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη, Λ 139.
πόσθη, N 1014.
πόσθιον; τὸ, Θ 254. 515.
πόσθων, Ει. 1300.
πόσις, *maritus*, Θ 866. 901. 913.
ποτᾶσθαι, *volare*, O 1338. pro ταχέως τρέχειν, Λ 1013. πεποτῆσθαι τὰς φρένας, O 1445.
πότερα frequentant Attici poëtæ pro πότερον, Ex. 754. N 642. a librariis commutantur, O 1244. Vide N 157. 203. 638. 845. 1279. A 734.
ποτέχειν, Dor. pro προσέχειν, A 733.
ποτήριον, I 120. 123. 237. ἐκ ταυτοῦ πίνειν ποτηρίου, I 1289.
πότης λύχνος, N 57.
ποτὶ, Dor. pro πρός. ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι, A 82. μύσιδδε ποθ' ἁμὲ, A 95. ποττὸ, pro πρὸς τὸ, Λ 117. A 751. ποττὰ, Λ 1253. ποττὰς, A 1264.
Ποτίδαια, I 438.
ποτίστατος, Θ 735.
πότνια, B 337. I 1170. Ει. 445. 520. 657. 975. Θ 130.
ποτόδδειν, Dor. pro προσόζειν, Λ 206.
ποῦς, B 1323. ἀνίπτασθαι ἀμφοῖν ποδοῖν, O 35. πόδα τιθέναι, *iter facere*, Θ 1100.
ποῦς, funis nauticus. τοῦ ποδὸς παριέναι, I 436.
πράγματα παρέχειν τινὶ, O 931. Vide in παρέχειν. πραγμάτων ἀπαλλάττεσθαι, A 269. Ει. 293. ἐν τούτῳ μοι ἐστὶ πάντα τα πράγματα, A 474. ἐν ἡμῖν ἐστι τῆς πόλεως τὰ πράγματα, Λ 32. οὐχ ἁπάντων ἡμῖν αἴτιοι τῶν πραγμάτων, A 310.

πραγμάτιον, N 197. 1004.
πραγματοδίφης, O 1424.
πρᾶγος, pro πρᾶγμα, O 112. A 706.
Præpositiones verborum compositorum a librariis omissæ. A 408. 613. 1010. Θ 61. 494. B 1019. Π 999. 1093. Ex. 482. N 1442. O 1011. A 1129. fragm. 109.
Præpositiones a librariis male additæ verbis. A 1220. O 1094. A 78. Ει. 1320.
Præpositiones vacantes in verbis compositis. Ex. 609. N 987. 1147. I 50. 518.
Præsens pro futuro: ut γίγνει, pro γενήσῃ, I 177. 180.
πρακτικώτερος, I 91.
Πράμνιος, I 107.
πραόνως, B 856.
Πρασιαὶ, urbs, Ει. 242.
πράσον, B 621.
πρᾶτα, Dor. pro πρῶτα, A 743. A 1174.
πράττειν πολλὰ, B 228. 749. Ει. 1058. μεγάλα, O 800. χρηστόν τι, *sorte uti felici*, Π 341. ἀγαθόν τι, Ει. 215. εὖ, O 604. ἄμεινον, Π 344. μακαρίως, Π 629. εὐδαιμόνως, Π 802. πάντ' ἀγαθὰ, B 302. O 1706. εὐτυχέστατα, Π 633. κακῶς, O 605. ἀθλίως, Ει. 1255. πράττειν, pro πάσχειν, Π 485.
πράττεσθαι, *exigere*, Θ 843.
πρέμνον, τὸ, A 267. πρέμνον πράγματος, O 321.
Πρέπις, nom. pr. A 843.
πρεπτὸς, σεβαστὸς, vox Lacon. A 1298.
πρεπώδης, Π 793. 797.
πρεσβεία, A 570. A 647.
πρέσβειρα, A 86. A 883.
πρεσβεύειν, A 610.
πρέσβυς, Θ 146. πρεσβύτερος ἐνιαυτῷ, B 18.
πρεσβύτης, Π 265. N 358. A 707. I 525.
πρεσβυτικὸς, Π 270. 787. 1050.
πρηγορεὼν, O 1113. I 374.
πρημαίνουσαι θύελλαι, N 336.
πρηστὴρ, A 974.
Πρίαμος, O 512.
πρίασθαι, Π 883. N 23. 749. A 691. 737. O 715. I 44. 676. πρίω, N 614. A 34. πρίωσι, A 870. πόσου πρίωμαί σοι τοῦτο; A 812. ἐγὼ πρίωμαι τῷδε; B 1229.
πρίειν τοὺς ὀδόντας, B 927.
πρὶν cum infinitivo, Π 259. Σ 1325. cum subjunctivo, A 1005. πρὶν ἂν, πρίν κεν, Π 24. Ει. 1076. 1112.
Πρινίδης, nom. pr. A 612.
πρινίδιον, O 615.
πρίνινος, A 180.
πρῖνος ἐμπρησθεὶς, B 859.
πρινώδης θυμὸς, Σ 383.
πρίων *serra*, Σ 694. A 36. ubi etiam participium esse possit a πρίω *serra seco*.
προαγωγὸς, Θ 341. B 1079.
προαγωγεύειν ἑαυτὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς, N 980.
προαιρεῖν, *e pena depromere*, Θ 419.
προαναβάλλεσθαι, Ει. 1267.
προβάδην, B 351.
προβαίνειν τὸν πόδα, Ex. 161.

πρόβαλα, O 583. 714. Σ 32. pro ſtupidis hominibus, N 1203.

προβάτιον, Π 293. 299. προβατίου βίος, Π 922.

προβατοσπόλος, I 132.

προβήματα, Π 759.

προβλῆτες, O 1570.

πρόβλημα κακῶν, Σ 615.

πρόβολος, N 1161.

πρόβουλος, A 421. 467. A 755.

προβουλεύειν, I 1342. προβεβούλευμαι, Ex. 623.

προβύειν λύχνον, ellychnium producere, Σ 249. 250.

προγράφειν τι ἐν τοῖς πινακίοις, O 450.

προδιδάσκειν, Π 687. N 476. 987.

προδιδόναι τὰς πύλας, O 766. φρούριον, B 362. τὸν χρησμὸν, A 780. τὰ πράγματα, I 241. τὴν Ἑλλάδα, Ex. 408. μὴ προδῷς με, Θ 229.

Πρόδικος, nom. pr. N 361. O 692.

προδότιδες, Θ 393.

προεδρία, Θ 834. I 575. 702. 704. A 42.

προκεῖσθαί τινι, Π 1195.

προθέλυμνος, I 528. προθέλυμνον ἀπολέσαι τινά, Ex. 1210.

προθέσθαι, de ſepeliendo cadavere, A 671.

προθύειν τινός, Θ 38.

προθύματα, Π 660.

πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, Π 209.

προθύμως, Π 257. 282. 324.

πρόθυρον, Ex. 709. Σ 802. 875.

προϊέναι, prodire, e domo exire, Θ 69. Ex. 31. in nota.

προϊέναι, a πρόειμι, N 1214.

προῖκα, gratis, N 1426. I 577. 679.

προκαλεῖσθαι, A 652. 984.

προκαταγιγνώσκειν, Σ 919.

προκεῖσθαι, de mortuo dicitur, Ex. 537. O 474. προκείμενος, pro νεκρός, Ex. 537. πρόκειται περὶ σωτηρίας, de ſalute propoſita eſt deliberatio, Ex. 401.

Πρόκτη, O 665.

προκρούειν γυναῖκα, præagitare, Ex. 1017. 1018.

Προκρούστης, Ex. 1021.

προκυλινδεῖσθαί τινι, O 501.

πρακύπλειν, B 412.

προλαγχάνειν, Ex. 1159.

προλείπειν, Θ 927.

πρόλογος, B 1119.

προμανθάνειν, N 966.

προμάχεσθαί τινος, Σ 957.

προμελετᾶν, Ex. 117.

Προμηθεύς, O 1504.

προμηθικῶς, O 1521.

προμήθια, N 41.

πρόμος, Θ 50.

Πρόναπος, nom. propr. Σ 74.

Pronomen relativum caſu ſubſtantivi, quo refertur, non verbi, quicum conſtruitur: Θ 835. B 13. Π 1128. Ex. 665. O 271. Σ 467. 907. A 6.

Προνόμου πώγων, Ex. 102.

προοίμιον, I 1343.

προοφείλειν κακὸν ταῖς πλησίαις, Σ 2.

προξενεῖν τινῶν, Θ 576.

Προξενιάδης, nom. propr. Σ 325.

Προξενίδης, O 1126.

πρόξενος, O 1021.

προπηλακίζειν, Θ 386.

πρόπολος, πρόσπολος, Π 670. Β 1333. Ν 436.

προπύλαιον, Λ 265. Ι 1326.

πρόῤῥιζον ἀπόλλυσθαι, Β 587.

πρὸς, adverbialiter pro προσέτι, Λ 628. Π 1001. Β 415. Ι 578.

πρὸς cum genitivo personæ officium notans: πρὸς ἀνδρός ἐστι, *viro convenit*, Π 355. οὐ πρὸς ὑμῶν, Σ 1014. σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι, Θ 177. Β 540.

πρός τινος λέγειν, *e re alicujus dicere*, Σ 647.

πρὸς cum genitivo, in obsecrationibus: πρὸς τῶν θεῶν, Π 458. Σ 1418. & passim. πρὸς τῆς δεξιᾶς, Θ 936. πρὸς τῶν γονάτων, Ει. 1113. πρὸς τῶν κρεῶν, Ει. 378.

πρὸς cum accusativo, *præ*, Λ 860. Cum variis substantivis in accusativo, vice adverbii, Β 844. 1457. Εκ. 467.

πρὸς ὄρθρον, Λ 1089. Εκ. 20. πρὸς ἕω, Εκ. 312.

προσαγαγέσθαι, Ο 141.

προσαγορεύειν, Π 323.

προσᾴδειν, Ι 401.

προσαιτεῖν, Α 429. 452.

προσαναλίσκεσθαι, Α 701.

προσαμφιέννυμι, Ι 891.

προσαποβάλλειν, Ν 1256.

προσαυλεῖν μέλος, Εκ. 892.

προσβάλλειν. βροτοῦ με προσέβαλε, subaud. ὀσμὴ, Ει 180.

προσβιάζεσθαι, Π 16.

προσβιβάζειν, πείθειν, Ο 425. Ι 35.

προσβολὴ, Ι 389. Ει. 39.

προσειδέναι χάριν, Σ 1420.

προσεικέναι, Εκ. 1161.

προσεκτίλλειν, Ο 286.

προσέλοῦμεν, Β 730.

προσέρπειν, *accedere*, Σ 1509. 1533.

προσέρχεσθαι, Π 239. Σ 1508. Εκ. 644.

προσέτι, Β 490. Ο 855. Α 984.

προσεύχεσθαι τὸν θεὸν, Π 958.

προσέχειν ἑαυτῷ, Εκ. 294. τοῖς ἔργοις, Π 553. Vide in γνώμη, & in νοῦς. προσέχεσθαί τινι, Σ 105.

προσήκειν γένει, Β 698.

προσιέναι, *accedere*, Εκ. 29. 42. πρόσεισί σοι, *accedet ad te*, Α 848. προσῄειν, Π 696. τὰ προσιόντα χρήματα, Εκ. 712. τὰ προσιόντα, *reditus*, Σ 664.

προσίεσθαι. ἓν δ' οὐ προσίεταί με, Ι 359. τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι, Σ 742.

προσίπτασθαι, Α 865.

προσίστασθαι. προσέσταμεν, Α 683.

προσίσχεσθαι, Π 1096.

προσκάειν. προσκεκαυμένα σκεύη, Σ 939.

προσκαλεῖσθαι, *in jus vocare*, Β 578. Ν 1277. Ο 1426. Σ 1334. 1406. προσκαλεῖσθαί τινα ὕβρεως, *aliquem injuriarum postulare*, Σ 1417.

προσκατατιθέναι, Ν 1235.

προσκεῖσθαί τινι, Ι 761. τῇ θύρᾳ, Σ 142.

προσκέπτεσθαι, Ι 154.

προσκεφάλαιον, Α 926. Π 542. Σ 676. Α 1090.

προσκινεῖσθαι, Λ 227. Ex. 256. Ei. 902.
προσκλήσεις, Σ 1041.
προσκόπλειν, Σ 275.
προσκύειν, Ι 640. πρόσκυσον τὴν γῆν, Ι 156.
προσκυλίειν, Σ 202.
προσκυνεῖν τινα, Π 771. Σ 516.
προσκύπλειν, Σ 608.
προσνείμασθαι, Ο 563.
προσόδιον, Ο 853.
πρόσοδοι, Ν 307.
προσουρεῖν τινι, Β 95.
προσπαρδεῖν, Β 1074.
προσπατλαλεύειν, Π 943.
προσπίπλειν πρός τινα, Ι 31.
προσφανεῖ μοι κρεῶν, subaud. ὀσμὴ, Β 338.
προσποιεῖσθαι τὸν δῆμον, Ι 215. προσποιεῖσθαι τῶν χρημάτων, Ex. 871.
προσπλαίειν, Π 121.
προσραίειν μίλτον κύκλῳ, Ex. 379.
προσπλαλαπωρεῖν, Λ 766.
προσπλατεῖν τινος, Ι 325.
προσπλάτης, Π 920. Ex. 176. Ι 1128. Ei. 684. Β 569.
προσπλάτλειν, Ex. 458.
προσπλιλᾶν, Ν 411.
προσπρίζεσθαί τινι πληγὰς, Ι 5.
προσφέρειν τινὶ δᾶδα, Π 1052. ἄκραν χεῖρα, Λ 436. 444. καινὰ σοφὰ, μηχανὴν, Θ 1130. 1132. προσφέρειν πρός τινα καιναὶς μηχαναὶς, Ν 480. προσφέρειν πάντας ἐλέγχους, Λ 484.
προσφερὴς, Ex. 67.
προσφθείρεσθαι, Ex. 248.
πρόσφορος, Ο 124. Σ 809. Ei. 1025.

προσφύειν, ἀποδεικνύειν, Ν 372.
πρόσχημα, Β 913.
πρόσωπον λάμπον, Ι 550. ῥάκη προσώπου, ΙΙ 1065.
πρωτείνειν δραχμὰς, Π 1019.
πρωτενθεύειν, Ν 1200.
πρωτένθης, Ν 1198.
πρωτερκίτερος, Ι 1165.
πρότερον. αἱ πρότερον ἁμαρτίαι, Ι 1355.
πρωτιμᾶν, ὑπόλογον ποιεῖσθαι, Β 638. 655. Α 27. πρωτιμῶ σου οὐδὲν, Π 883.
πρὸ τοῦ, Ex. 222. Sic melius disjunctim ſcribitur.
προυργικίτερον, Λ 20.
προὔργου. ποιεῖν τι τῶν προὔργου, Π 623.
προυφείλω, προοφείλω, Λ 648. Σ 3.
πρόφασις, Ν 55. Ι 466. Α 345. Σ 339. Ex. 1111.
προφάσεις παρέχειν, Ο 581.
προφασίζεσθαι περιφανῆ πράγματα, Λ 756.
προφήτης, Ο 972.
προφθάνειν. προὔφθης με παρακύψασα, Ex. 884.
προφορεῖσθαι ἄλλως τὴν ὁδὸν, Ο 4.
προφυλάτλειν, Α 1146.
προφυρᾶν, εὐτρεπίζειν, Θ 75. Ο 462.
προχειρίζεσθαι, Ex. 729.
προχοαὶ Νείλου, Ν 272.
πρόχους, ἡ, Ν 272.
πρύμναν ἀνακρούεσθαι, Σ 399.
πρυτανεῖον, Ι 167. 281. Α 125. δειπνεῖν ἐν πρυτανείῳ, Ei. 1084. σίτησιν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν, Β 764.

πρυτανεῖα, τὰ, N 1134. 1180. 1197. 1199. 1255. Σ 659.

πρυτανεύειν περὶ εἰρήνης, A 60.

Πρύτανις, Θ 654. 764. 854. 923. 936. B 1287. Ex. 396. I 300. 665. 674. A 23. 40. 54. 167. 173.

πρῳ, Atticis semper est monosyllabum, A 612. 1065. Ex. 290. O 129. 132. Σ 104.

πρωΐδὸς, Π 152. N 164. 193: 714. B 237. Ex. 364. I 78. A 83. πρωΐδὸς κυνὸς, A 863. πρωΐδὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος, Σ 604.

πρωϊδοτηρεῖν, I 878.

πρῷμος. τὰ πρῷμα τῶν καρπίμων, Σ 264.

πρῶν, ῶνος, B 665.

πρῷος, Ει. 1001. 1164.

πρώρα κυανέμβολος, B 1318.

πρωρατεύειν, I 543.

Πρωτέας, nom. propr. virile, Θ 876. 883.

Πρωτεὺς, Θ 874. 881. 891. 897.

πρῶτος. τὴν πρώτην, subaud. ὥραν, *primo quoque tempore*, Θ 662.

πρωϋδᾶν, pro προαυδᾶν, O 556.

πτίκειν, *sternutare*, B 647.

πτέλεα, N 1008.

πτεροδόνητος, O 1390. 1402.

πτερόεις κεραυνὸς, O 576.

πτερὸν, A 584. 977. 1103. O 1303. 1310. τοῖς αὐτῶν πτεροῖς, proverb. O. 808.

πτεροποίκιλος, O 248. 1411.

πτεροβρύειν, O 106. 284.

πτεροῦν, B 1437. O 1334. 1361. πτεροῦσθαι, O 804. ἔπος ἐπτερωμένον, B 1388.

πτεροφόρον Διὸς βέλος, *fulmen*, O 1714. πτεροφόρα Φῦλα, *aves*; O 1757.

πτέρυγες, O 574. & passim. A 970.

πτερύγων ἀκμὴ, B 1352.

πτερυγίζειν, Π 575. O 1466. I 512.

πτερυγωτὸς, I 1086.

πτέρωσις, O 94. 97.

πτερωτὸς φθόγγος, O 1198.

πτηνὸν ὀρνίθων γένος, O 1707. πτηνῶν γένη, Θ 46.

πτήσσειν, Θ 36. B 315. O 777. πτῆναι χῶρον, A 770.

πτίλον, A 585. 588. 1182.

πτισάνη, Γηρυτ. 4. Ολκ. 18.

πτόρθος μαλάχης, Π 544.

πτύστομαι, N 267.

πτωχεία, Π 549.

πτωχεύειν, N 921.

πτωχίστερος, A 425.

πτωχοποιὸς, B 842.

πτωχὸς, A 413. 498. 558. 594.

πυγὴ, B 1070. 1095. A 82. N 1013. 1018. I 365. ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν, Ex. 255.

πυγίδιον, I 1368. A 638.

πυγμὴ, Σ 1384.

πύελος, Θ 562. Σ 141. I 1060. Ει. 843.

Πυθαΐσγελος, Tragicus poëta ignobilis, B 87.

Πυθιὰς βοὴ, O 857.

Πυθικὸς χρησμὸς, I 1229. Πυθικὴ δάφνη, Π 213. τὸ Πυθικὸν, Π 220.

Πύθιος Ἀπόλλων, Σ 869. Πύθιε, Πύθιαι, subaud. θεοὶ, Θ 332. 333. κύκνος Πύθιος, O 869.

Πυθοῖ, A 1181.

Πυθῶδε, O 189.
Πυθὼν, B 659. I 1273.
πυκνὸς, *callidus*, O 429. πυκνὴ φρὴν, A 445. Ex. 571.
πυκνότης, *densitas*, N 384. 406. *calliditas*, I 1132.
πυκνοῦν, N 702.
πυκνῶς, *callide*, Θ 438.
πυκτὶς, animal quoddam, A 879.
Πύλαι, nomen loci, A 1131.
πυλαιμάχος, I 1172.
πύλη, *porta*, A 423. 428. I 1246.
Πύλος, nomen loci, A 104. 1163. N 186. I 55. 76. 355. 702. 742. 846. 1058. 1167. 1201. Ει. 219. 665.
πυλοῦσθαι πύλαις, O 1158.
πυνθάνομαι, *sciscitor*, Π 25. 36. πυνθάνεσθαί τι, *de aliqua re percontari*, Θ 619. πυνθάνεσθαι τινός τι, O 1120. A 204.
πυνθάνεσθαι, *audire*, *percipere*, Π 40. 55. 72. 113. 120. ἐπεπύσμην, Θ 596. O 470. Ει. 615.
πὺξ, Ει. 898. πὺξ πατάσσειν, B 548.
πυὸς, Σ 710. Ει. 1150. Θεσμ. II. 2. Ωρ. 1.
πυραμοῦς, Θ 94. I 277.
πυρὰν νήειν, A 269.
πῦρ ἀπότροπον, Ex. 792. Λήμνιον, A 299. τὸ πῦρ ἐγρήγορεν, A 306. διὰ τοῦ πυρὸς βαδίζειν, A 133.
πυργίδιον, I 793.
πύργος σιδηροῦς, I 1040. ὁ Τιμοθέου πύργος, Π 180.
πυργοῦν, Ει. 749. πυργώσας ῥήματα σεμνὰ, B 1004.
πυρενὸς, Σ 1038.
πυρέττειν, Σ 813.
πυριάτης, Σ 710.
Πυριλάμπης, nom. propr. Σ 98.
πυροῤῥαγὴς, A 933.
πυρὸς, *triticum*, Π 986. Ex. 547. O 506. 566. 621. Ει. 1145. πυροὺς πρίασθαι, Σ 1405.
πυρπολεῖν, Θ 727. Σ 1079. O 1580. N 1497.
Πύῤῥανδρος, nom. propr. I 901.
Πυῤῥίας, nomen servile, B 730.
πυῤῥίχη Κινησίου, B 153. πυῤῥίχην βλέπειν, O 1169.
πυῤῥοπίπης, I 407.
πυῤῥὸς, Ex. 329. I 900.
πυρφόρος ἀστὴρ, Θ 1050. πυρφόροι ἀετοὶ, O 1248. πυρφόρον ἔγχος Διὸς, *fulmen*, O 1749.
πυρώδης ἀστεροπὴ, O 1746.
πυτιναῖα πτερὰ, O 798.
πώγων, A 120. πώγων Επικράτους, Ex. 71. Προνόμου, Ex. 102. ἐῤῥαμμένος, Ex. 24. πώγωνα καθιέναι, Ex. 100. περιδῆσαι πώγωνα τινὶ, Ex. 127. περιδήσασθαι πώγωνα, Ex. 273.
πωλεῖν, Π 167. πωλεῖσθαι, pro *prodi*, Ει. 633.
πώλης, pro πωλῶν, *venditor*, I 131. 133. 140.
πωλίον, Σ 189. Ει. 75.
πῶλος πτηνὸς, Ει. 126. πῶλοι, A 1308.
πώμαλα, οὐδαμῶς, Π 66.
πῶς, *quare? qui fit, quod? quomodo?* Π 575. B 786. A 24. 496. Ex. 524. 615. N 298. Σ 21.

πως ἂν cum optativo construitur, Α 912. Ι 1324. sæpe redditur per *utinam*, Θ 24.

πῶς ἂν δοκεῖς cum verbo infinitivo, Ο 355.

πῶς δοκεῖς, πόσον δοκεῖς, Π 742. Εκ. 3[illegible]. Ν 881.

πῶς φῄς, *quid ais?* Π 268.

Ρ.

Ρ initio vocis præcedentem vocalem brevem producit: Π 1065. Σ 1487. Ι 546.

ῥαβδίζειν, Α 587.

ῥάβδος, Ο 527.

ῥαβδοῦχος, Ει. 734.

ῥᾳδίως, Εκ. 761. Σ 1074. ῥᾷστα, Π 507.

ῥαθαπυγίζειν, Ι 796.

ῥαίνειν ἐς τὰ βλέφαρα, Β 1441.

ῥάκιον, Β 1063. 1066. Σ 128. Α 412. 415. Ει. 740.

ῥακιοσυῤῥαπτάδης, Β 842.

ῥάκος, Β 405. Π 540. 1065. Α 433.

ῥακώματα, Α 432.

ῥάμφος, Ο 99.

ῥανὶς βέβληκέ με, Α 171. ῥανίδες, Β 1312.

ῥάπτειν, Π 513. ῥάψασθαι, Ν 538. ἐῤῥαμμένος, Εκ. 24.

ῥαφανὶς, Ν 981. ῥαφανίδες ἰσχναὶ, Π 544.

ῥαφανιδοῦσθαι, Ν 1083.

ῥάχις, ἡ, Α 314.

ῥαψῳδεῖν, Εκ. 678.

ῥέγκω, *sterto*, Ν 5. 11. Ι 104. ῥέγκομαι, Ι 115.

ῥεῖν πολλῷ ἐπαίνῳ, Ι 526.

ῥέπειν, Β 1393. ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει, Π 51.

Repetendæ voces a librariis sæpe omissæ, Α 524. 831. Θ 196. 630. 689. 768. 771. 1194. 1226. Β 1001. Εκ. 998. Σ 1364. Ι 32. 341. Α 425. Ει. 166.

ῥηγνύειν φωνὴν, Ν 357. 960. γῆς δάπεδον ἀρότροις, Π 515. ῥήγνυσθαι, Ν 378. βροντὴ ἐῤῥάγη, Ν 583.

ῥημάτιον, Ν 942. Α 444. ῥημάτια μαγειρικὰ, Ι 216.

ῥῆσις, Β 151. Ν 1371. ῥῆσις μακρὰ, Α 416. καλλίστη, Σ 580.

ῥήτωρ, Θ 292. 382. 530. Π 30. 567. Ι 60. 325. 358. 880. Α 38. 680.

ῥιγοῦν, Ν 442. Α 1146. participium ῥιγῶν, Ν 416. Ο 712. Α 857.

ῥιγῶν infinitivus Dor. Atticis usitatus, Ο 935. Σ 446.

ῥίζα, Π 283.

ῥιζίον, Ο 654.

ῥινὸς, οῦ, Ει. 1274.

ῥιπίζειν, Β 360. Εκ. 482.

ῥιπὶς, *flabellum*, quo ignis suscitatur, Α 888. οὐρία ῥιπὶς, Α 669.

ῥιπτάζειν. πολλαῖς ἀγρυπνίαις ἐῤῥιπτασμένον, Α 27.

ῥιπτέω, Εκ. 507.

ῥὶς, ῥινὸς, Π 314. 703. Ν 344. Β 620. Εκ. 630. Ει. 21.

ῥίψασπις, Ν 353. Ει. 1186.

ῥὶψ, ῥιπός. κᾆν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι, Ει. 699.

ῥοὰ, *malum Punicum*, Σ 1268.

ῥοαὶ Νείλου, Θ 855. Σκαμάνδριαι, Θ 864.

Ῥόδιον,

Ῥόδιον μύρον, Λ 944.
ῥόδον. ῥόδα μ' εἴρηκας, N 910. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις, N 1330. ῥόδοις ἐστεφανωμένος, I 966.
ῥοθιάζειν, A 807. Βαβυλ. 14.
ῥόθιον αἴρεσθαί τινι, I 546.
ῥοῖβδος, N 407.
ῥοίζημα, O 1182.
ῥοπαλισμὸς, Λ 553.
ῥόπαλον, B 47. 495. O 497.
ῥοπή. ἁ πόλις ἔχεται ῥοπᾶς, Σ 1235.
ῥοφεῖν, Σ 812. 906. 982. I 51. 905. A 278. futur. ῥοφήσομαι, Σ 814.
ῥυάχετος, Λ 170.
ῥυγχίον, A 744.
ῥύγχος, O 348. 364. 479. 672. 1138. 1155.
ῥυθμὸς, N 638. 648. Εκ. 1168. ῥυθμὸς χορείας, Θ 955.
ῥυμὴ, N 407. O 1182. κεραμικὴ, Εκ. 4. πτερύγων, Ει. 86.
ῥύμμα, τὸ, Λ 377.
ῥυπᾷν, O 1282. ῥυπῶν, Λ 279. Π 266.
ῥύπος, *cera sigillaris*, Λ 1199.
ῥυππαπαὶ, *nauticum celeusma*, B 1073. Σ 909.
ῥύπτομαι, A 17.
ῥύσασθαι τινὰς πολέμου, Λ 342.
ῥυσὸς, Π 266.
ῥυτὶς, Π 1051.
ῥύτωρ χρυσέων τόξων, Apollo, Θ 108.
ῥῶ, litera, Θ 781.

Σ.

Σαβάζιος, Λ 388. O 873. Σ 9. 10.
σάγμα, Σ 1142. A 574.
σάθη, ἡ, A 1119.
σαίνειν κέρκῳ, I 1031.
Σάϊοι, gens Thracica, Ει. 1298.
σαίρειν. Dicitur de canibus iratis & ringentibus: inde σεσηρὼς, Ει. 620. Σ 901.
σάκανδρος, *pudendum muliebre*, Λ 824.
Σάκας, nom. propr. O 31.
σάκκος, *saccus*, A 745. item σάκος, A 822. Λ 1211.
σάκος, *barba prægrandis*, Εκ. 502.
σάκτας, Π 681.
Σαλάβακχα, quæ & Σαλαβακχὼ, famosa meretrix, I 765. Θ 805.
Σαλαμίνιος, Εκ. 38. Σαλαμινία, sub. ναῦς, O 147. 1204.
Σαλαμὶς, Λ 59. 411. I 785.
σάλος πόντιος, Θ 872.
σάλπιγξ, B 1042. N 165. A 1001. Ει. 1240.
σά μὰν, Megarice, pro τί μὴν, A 757. 784.
Σαμοθρᾴκη, Ει. 277.
Σάμος, Σ 283.
σαμφόρας, N 122. 1298. I 603.
σανδαλίσκος, B 405.
σανίδιον, Ει. 202.
σανὶς, Θ 940. σανίδες, Σ 349. 848.
σαπρὸς φορμὸς, Π 542. σαπροὶ πινακίσκοι, Π 813. σαπρὰ τρὺξ, Π 1087. de homine infirmo & debili, Σ 138. γέρων καὶ σαπρὸς, Ει. 698. σαπρὸν, *obsoletum*, Π 323. σαπρὸν σχοινίον, Σ 1343. σαπρὰ βύρσα, Σ 38. σαπρὰ γραῦς, Θ 1025. Εκ. 884. 926. 1098. σαπρὰ εἰρήνη, *pax antiqua*, Ει. 554.
Σαρδανάπαλος, O 1021.

Σάρδεις, Σ 1139.
Σαρδιανικὸν βάμμα, A 112. Ει. 1174.
Σαρδὼ, Σ 700.
σαρκάζειν, Ει. 482.
σαρκασμοπτυσκαμπῆς, B 966.
Σαρπηδὼν, N 622.
Σάτυροι, Θ 157.
σαυλοπαροκλίζει, Σ 1173.
σαφά. αἱ σάφ' εἰδότες, Θ 596. σάφ' ἴσθ' ὅτι, Π 889.
σαφήσατε, Π 46.
σαφῶς, B 1434. Π 40.
σβέσαι, N 302.
σβέσειν, N 600. τὰ θεῖα, Π 497. σβέσασθαι, Θ 123.
Σβοῖνος, B 427.
σβέζειν, Θ 106. 674.
σείες, σίων, A 730.
σείειν, Π 213. σείειν καὶ ταράττειν, I 840. σείειν χθόνα, O 1751. ὁ θεὸς σείων, Λ 1142. ὁ Ποσειδῶν σείσας, A 511. σείειν τὴν καρδίαν, A 12. vexare, exagitare, Ei. 639. τὸν ἰξικέφαλον σεσεῖσθαι, N 1276.
σειραφόρος, N 1300.
σεισμὸς, Ex. 791.
σεισλὸς, A 346.
σελαγεῖσθαι, A 924. N 286. 604. ubi σελαγεῖ eſt 2. perſona formæ paſſivæ.
Σελλάρτιος, nom. propr. Σ 459.
σέλας, O 1711.
σέλει, Lacon. pro θέλει, A 1080.
σεληναίη, N 614.
σελήνη, N 171. 584. 608. ἄγουσα στὰς εἰκάδας, N 17. σελήνην κεθαιρεῖν, N 750.
σέλινον, Σ 480.
Σέλλος, nom. propr. Σ 325. 1243. 1267.
Σεμέλη, O 559.
σεμνοπροσωπεῖν, N 363.
σεμνὸς, B 178. Π 275. N 48. σεμνοὶ λόγοι, B 1496. Σ 1174. σεμναὶ θεαὶ, I 1312. Θ 224. σεμναὶ γυναῖκες, Ex. 617. σεμνὰ ἱμάτια, B 1061. Π 940.
σεμνύνεσθαι, B 1020. O 727.
Σερίφιος, A 542.
σίρφος, O 82. 569. Σ 352.
σίτω, Lacon. pro θίτω, A 1081.
σκιὰς, Σ 768.
σῆμα, ſepulcrum, Θ 786. 788. Ex. 1108.
σημαίνειν, obſignare, A 1199.
σημεῖον δακτυλίου, I 952. 953. Σ 585. ἐν ταῖς ναυσὶ, B 933.
σηπία, Ex. 126. 554. A 351. 1041.
σηροκλόνος, Lacon. Λ 1262.
σήσαμα, O 159. Σ 676.
σησαμοῦς, Φ 570. A 1092. Ει. 869.
Σθενέλεια, B 1043. 1049.
Σθένελος, Σ 1313.
σθένω. καθ' ὅσον ἂν σθένω, Π 911.
σιὰ, Lacon. pro θεὰ, A 1263. 1320.
Σίβυλλα, Ει. 1095. 1116.
σιβυλλᾶν, I 61.
Σιβύρτιος, A 118.
σῖγα, adverbium, A 238.
σιγῶ, Λ 516. B 915. futur. σιγήσομαι, A 515. Π 18. Ει. 102. imperat. σίγα, Θ 99.
σίγειν, Lacon. pro θίγειν, A 1004.
σιγῇ, adverbialiter, Ει. 1053.
σιγῆν, infinitivus Doricus, A 778. in nota.

σιδάρεος, N 249.
σιδηροβριθὴς, B 1402.
σιδηροῦς ἀνήρ, A 491.
σίδιον, N 881.
Σιδώνιον ἄσυλον, B 1225.
σίζειν, I 930. A 1158.
Σικελία, Ει. 250.
Σικελικὸς, Σ 838. 897.
σίκυον, A 520. Ει. 1001.
Σικυὼν, O 968.
σίλφιον, Π 925. O 534. 1579. 1582. I 895.
Σιμαίθα, meretrix, A 524.
σίμβλος χρημάτων, Σ 241.
σιμὸς, Ex. 705. σιμότερος, Ex. 617. σιμὸν χωρίον, *locus acclivis*, A 288.
Σιμοῦντις γῆ, Θ 110.
Σίμων, nom. propr. N 351. 399. I 242. Ex. 867. ubi nomen eſt ſervi.
Σιμωνίδης, N 1356. 1362. O 919. Σ 1410. Ει. 697.
σιναμωρεῖσθαι, N 1070.
σιὸς, Lacon. pro θεὸς, A 81. 174. 983. 1095. 1171. 1174. 1180. 1299. 1306. Ει. 214.
σιπύη, Π 806. I 1296.
σίραιον, Σ 878.
σισύμβρια, O 160.
σισύρα, media brevi, A 933. B 1459. Ex. 840. Σ 1138.
Σίσυφος, A 391.
Σιτάλκης, A 134. 141.
σίλεῖσθαι, Π 543. N 491. ἀπομαγδαλίας, κυνὸς βορὰν σίλεῖσθαι, I 414. 416.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ, B 764. σίτησιν αἰτεῖν, I 574.

σιτία, A 548. Ex. 234. ταὐν πρυτανείῳ σιτία, I 709. σιτία ἡμερῶν τριῶν, A 197. Ει. 312.
σιτίζειν, I 716.
σιφωνίζειν τὸν οἶνον, Θ 557.
σιωπᾷν, A 530. 713. futur. σιωπήσομαι, Ει. 309. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι, A 378.
σιωπὴ, B 916.
σκαιὸς, Π 1023. N 629. 655. Σ 1266. ubi opponitur τῷ δεξιός. σκαιὸς καὶ ἀπαίδευτος, Σ 1183. σκαιὸς θεατὴς, Σ 1013. σκαιότατος, Π 46. σκαιότατον ἔπος, O 174.
σκαιῶς, Π 60. σκαιῶς λέγειν τι, Ex. 644.
σκαλαθῦραι, Ex. 611.
σκαλαθυρμάτια, N 630.
σκάλευειν ἄνθρακας, Ει. 440.
σκάλοψ, σκάλοπος, A 879.
Σκαμάνδριαι βοαὶ, Θ 864.
Σκάμανδρος, B 928.
Σκαμβωνίδης, Σ 81.
σκανδάληθρα ἐπῶν, A 687.
σκάνδιξ, A 478. 480.
σκάπτειν, Π 525. σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι, O 1432.
σκαριφισμοὶ λήρων, B 1497.
σκατοφάγος, Π 706.
σκάφη, ἡ, Ex. 742. A 139. I 1315.
σκάφιον, τὸ, *caput*, O 806. fragm. 16. Genus tonſuræ, Θ 838. Γηρᾷ, 15. *matula*, Θ 633.
σκάφος, B 1382. A 541. σκάφος πόλεως, Σ 29.
Σκειδλίας, nomen ſervi, B 608.
σκέλος, I 272. A 220. Ει. 838.

Β 294. ἀνάγειν ἐπὶ σκῖλος, Ο 383. σκῖλος ἀναστένειν, Λ 799. βάλλειν, Ει. 332. αἴρειν τὰ σκῖλη, Εκ. 265. Ει. 889. σκῖλη Μεγαρικὰ, Λ 1170. κατὰ τῶν σκελῶν, Λ 1259. ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν, Ει. 241. χωλὸς τῷ σκίλη, Θ 24. τῷ σκίλη χαρεύετον, Ει. 325.

Σκίλλιος, nom. propr. Ο 126.

σκάλλεσθαι, Π 576. Εκ. 749. Ει. 29.

σκερδόλλειν, Ι 821.

σκευάζειν, Α 739. τινά, ὥσπερ γυναῖκα, Θ 591. τινὰς Φρυκίους, Σ 1331. σκευάζειν ἔκ τινος περικόμματα, Ι 372. εὐνοῦχος ἐσκευασμένος, Α 121. ἐσκευασμένα ἄλφιτα, Ι 1104.

σκευάριον, Β 170. Π 809. 839. 1139. Εκ. 753. Ει. 201.

σκευὴ, ἡ, Β 108 Ι 1324. Ει. 763.

σκεύη, τὰ, *supellex*, Εκ. 728. Β 12.

σκευηφορεῖν, Β 15.

σκευοποιὸς, Ι 232.

σκευοφόρος, Β 497.

σκηνεῖσθαι, Α 69.

σκηνὴ, Ει. 731. Θ 658. σκηνὴν καταλαμβάνειν, Ει. 880.

σκήπτεσθαι, *causari*, Π 904. Εκ. 1027.

σκῆπτρον, Ο 480. 510. ἀποδιδόναι τινὶ, Ο 1600. 1626. σκῆπτρα τρίζειν, Ο 635.

σκῆψις. ἀγὼν οὗτος σκῆψιν οὐκ ἐφδέξεται, Α 392.

σκιάδειον, Ι 1348. ubi vide not.

σκιὰ ὄνου, Σ 191.

Σκιάποδες, Ο 1553.

σκιερὸς, Ο 349. Σ 757.

σκιμαλίζειν, Α 444. Ει. 549.

σκίμπους, Ν 254. 709.

σκοπιὰ Φύλης, Ω 686.

σκόπων, Σ 727.

Σκύρα, τὰ, nomen fetti, Θ 834. Εκ. 18. 59.

σκύφον, Σ 925.

σκυτᾶν, Π 761. Ν 1078. Σ 1305.

Σκύταλοι, Ι 634.

Σκιώνη, urbs Thraciæ, Σ 210.

σκληρὸς δείμων, Ν 1264. σκληροὺς τοὺς τρόπους, Ει. 350. σκληρὰ τίτθία, Α 1199. τί τοῦτ' ἴχις τὸ σκληρόν; *quid habes hic duri?* Α 748.

σκληρῶς καθήμενος, Ι 783.

σκολιὸν, Α 532. σκολιὰ ἄχθεται, Σ 1222. σκολιὸν λέγειν, Σ 1240. σκολιὰ Μελίτειν, Β 1302.

σκόμβρος, Ι 1008.

σκοπεῖν, Β 1155. σκοπεῖσθαι, Εκ. 207.

σκόπελος, Ν 273.

σκοπιὰ τηλεφανὴς, Ν 281.

σκοπιωρεῖσθαι, Σ 361.

σκορδινᾶσθαι, Β 922. Σ 642. Α 30.

σκοροδάλμη, Ι 199. 1095. Εκ. 292.

σκορόδια, Π 818.

σκοροδίζειν, Ι 946. ἐσκοροδισμένος, Ι 494. Α 166.

σκόροδον, Π 718. Β 555. 987. Ι 600. Α 164. 761. 813. 831. Ει. 258. σκόροδα διαμασᾶσθαι, Θ 494. Φαγεῖν, Α 689. σκορόδῳ ἀλείφειν, Ει. 502.

σκότιος, Ο 1389.

σκοτοδινιῶ, Α 1221.

σκοτοδινιῶ, Α 1219.

Σκύθαινα, ancilla, Λ 184.
Σκύθαι Νομάδες, Ο 941. Σκυθῶν ἐρημία, Α 704.
Σκύθης, *lictor*, Λ 451. 455. Θ 1017. 1026. 1182.
σκυθρωπάζειν, Λ 7. Π 756.
σκυθρωπὸς, Λ 707.
σκυλεύειν, Λ 461.
σκυλοδρψεῖν, Π 514.
σκυλοδέψης, Ex. 420. Ο 490.
σκύμνος, Ι 1039. σκύμνος λέοντος, Β 1431.
σκυτάλη Λακωνικὴ, Λ 991.
σκυτάλιον. σκυτάλια φορεῖν, Ο 1283.
σκύταλον, τὸ, Ex. 76. 78.
σκυτεὺς, Ο 491.
σκύτινος, Ν 880. σκύτινον βάψασθαι, Ν 538. σκυτίνη ἐπικνημίς, Λ 110.
σκῦτος, ους. σκύτη πωλεῖν, Ι 868. σκύτη βλέπειν, Σ 643. νοῦς ἐν τοῖς σκύτεσιν, Ει. 669.
σκυτοτομεῖν, Π 162. 514.
σκυτοτομικὸν πλῆθος, Ex. 432.
σκυτοτόμος, Λ 414. 416. Ex. 385. Ι 740.
σκώληξ, Σ 1111.
σκῶλος, ὁ, genus spinæ, Λ 810.
σκῶμμα, Π 316. Ει. 750.
σκωμμάτιον, Σ 1289.
σκώπλειν, Π 557. 886. 973. Ν 992. Ι 525. Β 58.
σκωπλόλης, Σ 788.
σκωραμὶς κωμῳδικὴ, Ex. 371.
σκῶρ ἀεὶ νῶν, Β 146. σκῶρ μεμαγμένον, Π 305.
σμερδαλέος, Ο 553.
σμῆνος, Ν 297.
Σμικύθης, nom. propr. Ι 969.
Σμικυθίων, nom. propr. Ex. 46. Σ 401.
Σμίκυθος, nom. propr. Ex. 293.
σμίλαξ, Ν 1007. Ο 215.
σμιλεύματα, Β 819.
σμίλη, Θ 779.
σμυτὴ, Ν 1486. 1500. Ω 602. Ει. 546.
Σμοιὸς, nom. propr. Ex. 846.
σμύρνη καταλειπὸς, Ι 1332.
σμώχειν ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν, Ει. 1308.
σοβαρὸς, Π 872. Ν 406. σοβαρὸν μέλος, Α 673.
σοβαρῶς, Ει. 83.
σοβεῖν, Σ 211. σοβεῖν πόδα ἐν κύκλῳ, Σ 1523.
σοι, haud secus ac μοι, aliquando redundat, ut τί σοι μαθήσομαι; Ν 111. Vide etiam Ν 206. Ex. 136. Ο 1392, Β 1119. Aliquando ponitur pro παρά σου, *a te*: ut πόσου πρίωμαί σοι τοῦτο, Α 812. ὠνήσομαί σοι, *emam a te*, Α 815.
Σόλων, Ν 1187. Ο 1160.
σοροπηγὸς, Ν 846.
σορὸς, ἡ, Λ 600. Α 691. Π 277. Σ 1365.
σοῦ, σοῦ, interjectio, Σ 209.
Σουνιάρατος, Neptuni epith. Ι 560.
Σουνιάρακος, Ο 868.
Σούνιον, Ν 401.
σοῦσθαι, Σ 458.
σοφίζεσθαι, Ι 721. ἀλλότρια, Ι 299.
σόφισμα, Β 17. 872. 1104. Π 160. Ν 205.

σοφισθὴς, N 331. 1111. 1309.
Σοφοκλῆς, B 76. 79. 787. 1516. O 100. Ει. 695. Σοφοκλέους μέλη, Ει. 531.
σοφός. ἄνδρες σοφοὶ, B 1411.
σοφῶς, I 196. A 401. B 1434.
σπαθᾶν, N 53. 55.
σπᾶν, Ει. 498. Θ 928. Σ 175.
σπανίζειν, N 1285. Σ 252.
σπαράττειν, A 688.
σπάργανα, A 431.
Σπάρτη, urbs, Λ 984. 999. 1305. Θ 860. 919. O 814.
σπαρτίον, Ει. 1247.
σπατίλη, Ει. 48.
σπασμὸς, tentigo, A 845. 1089.
σπείρειν, O 710. ἐσπαρμένα, Ει. 1140. σπείρειν καινοτάταις διανοίαις, Σ 1044. ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος, B 1206.
σπέλεθος, stercus, Ex. 595.
σπένδειν, N 426. 578. 623. I 106. 221. ἐσπεισάμην, A 293. 727. ἐσπείσω Λάκωσιν, A 304.
σπερμολόγος, O 232. 579.
Σπερχειὸς, B 1383.
σπεύδειν, Π 255. Ει. 672.
Σπίνθαρος, nom. propr. O 762.
σπινίδιον, Nησ. 1.
σπίνος, avis, O 1079. Ει. 1149.
σπλάγχνα, N 1036. O 519. Ει. 1111. σπλάγχνα θερμαίνειν κότῳ, B 844. τὰ σπλάγχν' ἀγαναπλεῖ, B 1006. σπλάγχνα διασπαράττειν, B 473. πάσασθαι, Ει. 1092. κατατέτμημένα, O 1524. σπλάγχνων χεῖρ' ἐπισπλήσαι, O 975. ἀπέχεσθαι, Σ 654. σπλάγχνοις παραγίγνεσθαι, I 419.

σπλαγχνεύειν, O 984.
σπλήν. τὸν σπλῆνα ἐκβαλεῖν, Θ 3.
σποδιὰ, B 482. 487.
σποδίζειν, Θ 247.
σπόδιος, Σ 600.
σποδεῖν, A 366. B 662. Ex. 942. 1016. N 1376. O 1016. Ει. 1306. σποδεῖσθαι, Ex. 113. 908.
σποδίζειν, Σ 329.
σπολὰς, O 933. 935. 944.
σπονδὴ, I 669. 796. Ει. 433. 1104. 1110. Ἀγαθοῦ Δαίμονος, I 106. ἔσχεῖν σπονδὴν, Ει. 1102. σπονδαὶ τριακοντούτιδες, I 1388. A 194. 252. σπονδὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, O 1599. A 52. 131. 268.
σπονδοφόρος, A 216.
Σποργίλος, nom. propr. O 300.
σπουδάζειν, serio agere, vel loqui, Π 557. B 813. festinare, Θ 572.
σπουδαρχίδης, A 595.
σπουδὴν ποιεῖν τι, B 522. κατὰ σπουδὰς, I 1370. σπουδὴν ἔχειν, properare, A 288.
σπυρίδιον, A 453. 469.
σπυρὶς, Ει. 1105.
στάδιον. πλεῖν ἢ στάδίῳ λαλίστερα, B 91. στάδια πλεῖν ἢ χίλια, O 6. ἑκαλὸν στάδιοισιν ἄριστος, N 430.
σταθεύειν, Λ 376. Ex. 127. A 1041.
σταθμᾶσθαι. ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται, B 797.
σταθμὸς, stutera, B 1365. 1407. postis, ἄπιελθε λαίνων σταθμῶν, A 449.
στακτὸν μύρον, Π 529.
στάλαγμὸς, A 1033.
στάμνίῳ οἴνου, Λ 196.

Σταμνιος, nom. propr. per jocum fictum, B 22.
σλάμνος, Π 545.
σλαστιάζειν, Λ 768. Ο 1014. Ι 590.
σλάσις, Β 359. *ſeda*, *ſtatio*, Π 954. Ι 527. σλάσις μελῶν, Β 1281.
σλατὴρ, Π 816. Ν 1041.
σλάχυς, Β 1240. Ι 393.
σλέγειν τὰς πλαγὰς, Σ 1295.
σλέλεχος, τὸ, Λ 336.
σλῖμμα, Ex. 948. σλίμματα, Π 39. 686. Ο 893. Σ 476.
σλέμφυλον, Ν 45. Ι 806.
σλεναχοῦσα σλοὰ, Α 548.
σλένειν, Σ 180. Α 30.
σλενοκώκυτος τρίχες, Λ 448.
σλενολεσχεῖν, Ν 320.
σλεριφὴ, *ſterilis mulier*, Θ 641.
σλερρὸς, Α 219. ψυχὴ σλερρὰ, Ν 420.
σλεφάνη, Ex. 1034. Ι 968.
σλεφανηπλοκεῖν, Θ 448.
σλεφανίζω. ἐσλεφάνιξα, Dor. Ι 1225.
σλέφανος, Π 1089. Ex. 122. 691. Ν 256. Σ 710. Ι 1227. Α 551. 1091. σλέφανος ἀνθέμων, Α 992. κοτίνου, Π 586. 592. μύρτων, Β 330. ξυνθηματαιὸς, Θ 458. αὖος, Ι 534. σλεφάνοις κατάπασσλος, Ι 502. σλέφανον ἔχειν, Π 21. 1041. πλέκειν, Θ 400. 458. Ex. 844. περιτίθεσθαι, Ex. 131. Θ 380. ἀφαιρεῖν, Π 22. ἀφαιρεθῆναι, Ν 625. σλεφάνους ἀνείρειν, *coronas nectere*, Α 1006.
σλεφανοῦν, Ex. 538. σλεφάνῳ χρυσῷ σλεφανοῦν, Ο 1274. σλεφανοῦν εὐαγγέλια, Ι 647. σλεφανοῦν χρησλοῖς ἤθεσι, Ν 959. σλεφανώσασθαι, Λ 602. Α 1145. καλάμῳ, Ν 1006. ἐσλεφανωμένος, Π 757. 820. ῥόδοις, Ι 966. δάφνῃ, Ex. 1044.
σλῆθι, Π 444.
σλήλη, Λ 513. Ο 1050. 1054. Α 727.
σλήμονα νεῖν, Λ 519.
Στήνια, nomen feſti, Θ 834.
σλιβαρὲς, Θ 639.
σλιβὰς, Π 663. σλιβὰς σχοίνων, Π 541. σλιβάδες, Ex. 348.
σλιγματίας, Λ 331.
σλίζειν, Β 1511. σλίζεσθαι βακτηρίᾳ, Σ 1296. ἐσλιγμένος, Ο 760.
σλίλβειν, Ο 697.
Στιλβίδης, nom. propr. Ex. 1031.
Στιλβωνίδης, nom. propr. Ο 139.
σλίλη, Σ 213.
σλιπτὸς γέρων, Α 180.
σλῖφος, Ι 852. Ex. 564.
σλίχες λαῶν, Ι 163.
σλίχος, Β 1239.
σλιγὶς, Θ 556.
σλοὰ, *porticus*, Α 548. *cella penuaria*, Ex. 14.
σλοιβὴ, Β 1178.
σλοιχεῖον δεκάπουν, Ex. 652.
σλοῖχος. ἐπὶ σλοίχου, *ordine*, vel *longa ſerie*, Ex. 756.
σολὴ γυναικὸς, Θ 92. γυναικεία, Θ 851. ἱππικὴ, Ex. 846.
σλόλος, Ο 46.
σλόμα συγκλείειν, Θ 40. ἐξ ἑνὸς σλόματος, Ι 670. ἔχειν τι διὰ σλόματος, Δ 855. σλόματῆς εἰσβολῆς, Ex. 1107.
σλοματουργὸς, Β 826.
σλομοῦν, Ν 1108. 1110.
σλομφάζειν, Σ 721.

στόμφαξ, Ν 1367.
στοφύναι λέχος, Ει. 844.
στραγγεύεσθαι, Ν 131. Α 126.
στραγγουρία, Σ 810.
στραγγουριᾶν, Θ 615.
στρατεύεσθαι, Ν 692. Α 1052. ἐστρατευμένος, Β 1113.
στρατηγεῖν, Β 1196. Ν 586. Ι 288. 1313.
στρατηγία, Π 192.
στρατηγικῶς, Ο 362.
στρατηγὶς, ίδος, Εκ. 835.
στρατηγὸς, ὁ, Ν 582. Ι 166. Α 569. ἡ στρατηγὸς, Εκ. 491. 500.
στρατιὰ, pro στρατία, Α 592. Θ 828. 1169.
στρατιὰ, exercitus, Α 149.
στράτιον, Σ 618.
Στρατονίκη, nom. propr. Θ 807.
Στρατυλλὶς, nom. propr. Λ 365.
Στράτων, nom. propr. Ο 942. Ι 1374. Α 122.
στρατωνίδης, Α 596.
στρεβλὲς, Θ 516. στρεβλὰ παλαίσματα, Β 878.
στρεβλεῖν, Β 620. Ν 620. Ι 775. στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τροχοῦ, Π 875. Λ 846.
στρεπταίγλη ὀρμὴ νηφελῶν, Ν 335.
στρέφειν ἑαυτὸν εἰς πονηρὰ πράγματα, Ν 1455.
στρέφεσθαι, versari, Α 385.
στρεψοδικεῖν, Ν 434.
στρεψοδικοπανουργία, Ο 1468.
στριβλικὶγξ, Α 1035.
στροβεῖν, Ν 702. Σ 1528. Ι 386. στροβήσεται ὄμματα, Β 817.
στρόβιλοι Καρκίνου, Ει. 864.

στροβίλους, Ν 751. 1127. στροβίλους ῥήματα, Α 686.
Στρούθιος Φιλοκράτης, Ο 1077.
στρουθὸς, passer, Α 723. Σ 207. στρουθῶν νέφος, Ο 578.
στρουθὸς, ὁ, pro στρουθοκάμηλος, Ο 874. Α 1105.
στροφαῖος, Π 1153.
στροφεὺς, cardo januae, Θ 487.
στροφὴ, Β 775. Π 1154. Εκ. 1026. στροφὰς κατακαίμπλειν, Θ 68.
στρόφιγξ γλώσσης, Β 892.
στρόφιον, Fragm. 59.
στρέφις, Ν 451.
στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρα, Θ 484.
Στρυμόδωρος, nom. propr. Σ 253. Α 273.
στρυφνὸν ἦθος, Σ 877.
στρώματα, Π 624. Ν 37. 1069. Β 165. 439. Εκ. 418. 541. Ι 605. Α 1090. 1136. Μιλήσια, Β 542. αἴρεσθαι τὰ στρώματα, Β 437. 596.
στυγεῖν, Θ 1144. Α 33. 472.
στυγερὸς, Α 1208. στυγερὰ πάθη, Α 1191.
Στυγὸς πέτρα, Β 470.
στύειν, Α 214. 598. 869. 989. 996. 1178. Θ 158. Ο 557. Ει. 728. στύεσθαι, Α 152. Ο 1256. Α 1220.
Στυμμόδωρος, nom. propr. Α 259.
στυπτειροπώλης, Ι 129.
στυφελισμὸς, Ι 537.
στυφοκόπος, Ο 1299.
στωὰ, pro στοὰ, Εκ. 676. Βασιλειὸς, ἀλφιτοπῶλις, Εκ. 683. 685.
στωμυλία, Β 1069.

στωμυλιοσυλλεκτάδης,

σλωμυλιοσυμπλάδης, B 841.
σλωμύλλειν, B 1310. N 1003.
σλωμύλλεσθαι, Θ 1073. B 1071. I 1374. Ex. 994.
σλωμύλματα, B 92. 943.
σλωμύλος, A 429.
συβαρίζειν, Ex. 344.
Σύβαρις, Σ 1435. Συβαρίτης, Σ 1427. Συβαρῖτις, Σ 1438.
Συβαριτικὸς λόγος, Σ 1259.
συβίνη, barbare, pro σιβύνη, Θ 1197. 1215.
συγγενὴς, Ex. 618.
συγγίγνεσθαι φροντίσι, I 1291.
συγγράφειν, pingere, abundante præpositione, O 805.
συγκατακεῖσθαι, Ex. 614.
συγκύπλειν, Σ 570. I 854.
συγχειμάζεσθαι, Π 847.
συγχορεύειν, O 1761.
σύζυγος, Π 945.
συκάζειν, O 1699.
συκίδιον, Ex. 598.
συκίδων μοσχίδια, A 996.
σύκινος, Π 946. σύκινος κλφὸς, Σ 897. σύκινον ξύλον, Σ 145.
σῦκον. σῦκα ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, B 1247.
συκοπέδιλος, I 529.
συκοφαντία, I 437.
συκοφαντεῖν, O 1431. Σ 1096. A 519.
συκοφάντης, Π 31. 873. O 1423. A 559. 725. συκοφάντου δῆγμα, Π 885.
συκοφάντρια, Π 970.
συλλήδδην, Π 646. ξυλλήδδην, Σ 657.
συμβαίνειν, congruere, I 220.
συμβάλλειν, conjicere, Σ 50. συμβάλλειν ῥινοὺς, Ex. 1274. πρὸς ἀλλήλους ἱμάτια, Ex. 446.
σύμβολον, Ex. 296. ἐπιβάλλειν τινὶ, O 1214.
συμβουλεύειν, N 793. συμβουλεύεσθαι μετά τινος, N 475.
συμμαχικὸν, τὸ, Ex. 193.
συμμιγνύειν λέχος τινὶ, Θ 891.
συμπαίσῃρια, B 411.
συμπαραινέσας ἔχω, O 852.
συμπαρασλατεῖν, B 385. Ex. 15.
συμποιεῖν τινι, Θ 158.
συμπροπέμπειν, B 402. 413.
συμφορὰ ἀγαθὴ, I 655. πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς, I 406.
συμφορώτατον, Π 1162.
συμφυσᾶσθαι, I 468.
συναλαλάζειν. συναλάλαξε, A 93.
συνάπλειν χειρὶ χεῖρα, Θ 955.
συναπλὸς, Ex. 508.
συνδικασλὴς, Σ 266.
σύνδουλος, Ex. 745.
συνδρᾶν, Ex. 16.
συνεῖναι μετά τινος, cum aliquo degere, Π 504. συνεῖναι γυναικὶ, rem habere cum muliere, Ex. 619.
συνείρειν, connectere, O 1079.
συνίριθος, Ex. 786.
συνηγορικὸν, τὸ, Σ 691.
συνθέλειν, O 851.
συνθήκη, A 1268. συνθήκας ποιεῖσθαί τινι, Ex. 1065.
συνθηρεύεσθαι, Θ 156.
σύνομος, O 209.
συνταράσλειν, N 1037. συνταράσλεσθαι, Λ 7.

συντέμνειν πολλοὺς λόγους ἐν βραχεῖ, Θ 178.
συντυροῦσθαι, Ι 479.
συντυχία ἀγαθὴ, Ο 545.
Σύρα, nomen [illegible]cillæ, Ει. 1146.
Συρακούσιος, nom. pr. Ο 1297.
σύριγμα, Α 554.
συρίζειν, Π 689.
συρμαία, Ει. 1254.
σύρφαξ, Σ 673.
συσκεδαννύναι, Β 904.
συσκευάζειν τὸ δεῖπνον, Σ 1251.
συσκηνήτρια, Θ 624.
συσπλαγχνεύειν, Ει. 1115.
συσσώζειν, Θ 270.
συστέλλειν τὰ ἱστία, Β 999. συστέλλεσθαι ἑαυτὸν, Εκ. 486.
σύχνη οὐσία, Π 754.
σφαγεῖον, Θ 754.
σφάγια, τὰ, Λ 204. Ο 1559.
σφαγιάζειν, Ο 569. 570.
σφάκος, *salvia*, Θ 486.
σφάλλεσθαι, Β 689. 736. Π 351. σφαλλόμενος προσέρχεται, Σ 1324.
σφενδάμνινος, Α 181.
σφενδόνη, Ν 1125. Ο 1185. 1187.
σφέτερος, *suus*, Β 1464.
σφηκιὰ, Σ 224. 229. 404. Λ 475.
σφηκίσκος, Π 301.
σφηκώδης, Π 561. 562.
σφήκωμα, Ει. 1216.
σφὴν, Β 801.
σφὴξ, σφηκὸς, Σ 430. 1090. 1103. Α 864.
Σφήττιος, Ν 156. Σφήττιον ὄξος, Π 720.
Σφὶγξ, Β 1287.
σφογγίῳ βεβυσμένον χυτρίδιον, Α 463.

σφονδύλη, Ει. 1077.
σφόνδυλος, Σ 1489.
σφραγίδιον θριπήδεστον, Θ 427.
σφραγιδονυχαργοκομήτης, Ν 332.
σφραγὶς, Ο 1213. σφραγίδα ἐπιβάλλειν τινὶ, Ο 560. Θ 415. οἱ σφραγῖδας ἔχοντες, Εκ. 632.
σφριγᾷν, Λ 80. Ν 799.
σφύρα, *malleus*, Ει. 566.
σφυράδων ἀποκνίσματα, Ει. 790.
Σφυρόμαχος, nom. propr. Εκ. 22.
σφυρὸν, Σ 276. Α 1177. 1179.
σχάζω, σχάω. οὐκ ἔσχων, Ν 409.
σχάσας τὴν φροντίδα, Ν 740. σχασάμενος τὴν ἱππικὴν, Ν 107.
σχέθειν τινὰ τῆς ὕβρεως, Α 425.
σχεῖν τινα τοῦ τολμήματος, Α 284. τῆς βοῆς, Λ 380.
σχελίδες, Ι 362.
σχετλιάζειν, Π 477.
σχέτλιος, Β 1476. ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν, Β 1049. σχέτλιον ἔργον εἰργασμένος, Ο 1175. σχέτλια πέπονθα πράγματα, Π 856. σχέτλιόν γε, Α 498.
σχῆμα, Εκ. 150. Σ 1485. Ι 1331.
σχηματίζειν, Ει. 324.
σχῖζα, Ει. 1024. 1031.
σχινδάλαμος, Ν 130.
σχινδαλμὸς, Β 819.
σχῖνος, Π 720.
σχοινίον, Ει. 36. 437. Σ 1342. μεμιλτωμένον, Α 22.
σχοῖνος, Α 229. σχοίνων στιβὰς, Π 541.
σχολάζειν, Α 412.
σχολὴ, Π 282. Α 407. Θ 376. κατὰ σχολὴν, Εκ. 48.

σώζειν τὰ πατρῷα, Θ 819. τοὺς στρατιώτας, Ex. 233.
σώζεσθαι, Λ 497. Ex. 219. σωστέον, Λ 501.
σωκρατεῖν, O 1282.
Σωκράτης, B 1491. O 1555. N 104. & passim.
Σωκρατίδιον, N 223. 237.
σώρακος, Δαν. 11.
σωρὸς χρημάτων, κακῶν, ἀγαθῶν, Π 269. 270. 804.
σῶς, *salvus*, I 613. σῶν, *salvum*, Λ 488. Θ 821.
σωσίπολις, A 163.
Σώτειρα, Cereris epithet. B 378.
σωτὴρ, Π 327. N 1162. I 149.
Σωτὴρ, Jovis epith. Vide in Ζεύς.
σώφρων, Λ 796. Π 387. Ex. 767. A 611. σῶφρον ἔργον, O 1433.
σωφρονεῖν, B 853. Π 1119. N 1060. 1067. Σ 1405.
σωφρονικὸς, I 545.
σωφρόνως τραφῆναι, I 334.
σωφροσύνη, Λ 508. Π 563. N 962.

T.

Ταγὴ, *acies*, Λ 105.
τάγηνον τευθίδων, I 929.
ταγὸς, *dux*, I 159.
Ταίναρον, B 187. A 510.
ταινιοῦσθαι, B 393. ταινιώσασθαι, Ex. 1032.
τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος, Π 1044. ὦ τάλαινα, blanda compellatio, Ex. 242.
ταλαιπωρεῖν, Λ 1220. B 24. ταλαιπωρεῖσθαι, Π 224. Σ 967.
ταλαίπωρος, Π 33. N 414. ταλαίπωρα πράγματα, O 135.
ταλαιπώρως, *magno cum labore, ægre*, Ex. 54.
ταλάντατος, Π 1046. ταλάντατ' ἀνδρῶν, Π 684. 1060.
τάλαντον, I 438. 439. Π 194. N 473. Ex. 824. Σ 660. κλέπτειν κατὰ πεντήκοντα τάλαντα, Θ 811. τάλαντα πολλὰ κλέψας, I 435.
τάλαντον, *trutina*, B 797.
ταλαοὶ βροτοὶ, O 687.
τάλαρος, B 560.
τάλας, ultima longa, O 1494. ubi vide notam in Addendis. Π 930. A 163. 1018. 1192. 1210. Ει. 79. 280. Ultima vocativi τάλαν corripitur: Ex. 658. 1005. Est autem ὦ τάλαν blanda compellatio, quali amicus ad amicum utitur, Λ 910. 914. Ea etiam compellantur mulieres, haud secus ac altera ὦ τάλαινα, Ex. 124.
ταλαύρινος, A 964. Ει. 241.
ταμίας, Ex. 212. Σ 613. ταμίας τριαίνης, Neptunus, N 566.
ταμιεῖον, Θ 419.
ταμιεύειν, I 948. 959. Σ 964. O 1542. Λ 493-495. ταμιεύεσθαι, Ex. 600.
ταναόδειρος οἰωνὸς, O 254. 1394.
τανυσίπτερος, O 1412. 1415.
ταξιαρχεῖν, Ει. 444.
ταξίαρχος, Θ 833. O 353. A 569. Ει. 1172.
τάπης, Π 542.
τ' ἄρ' valet τοι ἄρα, Λ 798. B 656.
ταραξικάρδιος, A 315.

ταραξιππόσλρατος, I 247.
τάραξις τοῦ βίου, Θ 137.
τάρακλρον, vox comice ficta, Ec. 654.
ταράτλειν, I 66. 214. 358. A 621. γῆν καὶ θάλατλαν εἰκῆ, I 431. τὴν πόλιν, I 867. τὸν θῖνα, Σ 696. ταράτλειν τινὰ βωμολοχεύμασι, I 902. ταράτλειν καὶ κυκᾶν, I 251. A 688.
ταρίχιον, Ec. 563.
τάριχος, B 558. Σ 491. I 1247. A 967.
ταῦβὸς, N 226.
Τάρταρος, N 192. εὐρὺς, O 693. 698.
Ταρτησία μύραινα, B 475.
τάτλειν δίκην, Σ 1420. τετάξομαι, O 636.
Ταΰγετος, mons, A 117. 1297.
ταύρειον αἷμα, I 83.
ταυρηδὸν βλέπειν, B 804.
Ταυροπόλος, Dianæ epith. A 447.
ταυροφάγος, B 357.
ταῦτ' ἄρα, pro διὰ ταῦτα, N 319. ubi vide not. A 92. Ec. 414. 617. Idem valet ταῦτ' οὖν, Q 120. Σ 1358.
ταῦτ', ὦ δέσποτα, his verbis significat ſervus ſe heri juſſa exſequi: Ec. 275.
ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Π 8. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα, N 1052. καὶ ταῦτα aliquando eſt emphaticum, ut Π 272. B 704. Ec. 137. 401. A 168.
ταύτῃ, ſic, hoc modo, I 843.
ταυτὸ τοῦτο, Π 153.

ταυτὸν, τὸ αὐτό. ταυτὸν θύμιν φυγόντες, Π 253. ubi θύμιν eſt generis neutri.
τάφρος, B 928. διακηδᾶν τάφρῳ, A 1178.
τάχ' ἴσως, Θ 718-719.
τάχος, τὸ, Π 334.
ταχύβουλοι Αθηναῖοι, A 630.
ταχύνειν, Ec. 582.
ταχύπους, I 1068.
ταὼς, O 102. 269. A 63.
τε initio verſus in melicis, A 323.
τε, τι, τοι ſæpe a librariis commutata: Θ 21. B 522.
τέγεσθαι, A 550.
τέγος, τὸ, N 1126. 1488. 1502. Σ 68. A 262.
τέθριππος ἵππων, N 1407.
τείνειν ὥς τινα, curſu tendere ad aliquem, Θ 1205.
τείρεσθαι τὴν ψυχὴν, A 960.
τειχομαχεῖν, N 481.
τειχομάχος, A 570.
τεῖχος ξύλινον, I 1040. σιδηρεῖον, I 1046. ἐκλειχίζειν, O 1165. ἐξωκοδομεῖν, O 1124. ἐκπονεῖν ὑλαλὰ τείχη, O 379. ἀπὸ τοῦ τέχους εἰσιών, Θ 495.
τεκμαίρεσθαι, Σ 76.
τεκμήριον, I 33. 1232. O 482.
τέκνα τρῦ θαλασσίου, Σ 1519.
τέκος. τέκεια, Π 292.
τεκλαίνεσθαι, Π 163. A 660. I 462. τεκλαίνεσθαι ναῦς, Λ 674.
τέκλων, O 1134. 1154. τέκλους ὕμνων, I 530.
Τελαμῶνος ἄδειν, ſubaud. σκολιὸν, A 1237.

Τέλεας, nom. propr. O 168. 1025. Ει. 1008.
Τελεία Ηρα, Θ 973.
τελεῖν μισθὸν, B 173. τελεῖσθαι, *initiari*, B 357. N 257.
τέλεος, Θ 353. τελέως, Θ 328.
τελετὴ, Σ 876. νύμφειος, B 343. τελεταὶ, Σ 121. B 1032. Ει. 413. ἄγιαι, N 304.
τελευτὴ τῆς ὁδοῦ, A 294.
τέλματα, O 1593.
τέλος ἀγορᾶς, A 896. τὰ τέλη, *delicialia*, Σ 658.
τελώνης, I 248.
τέμαχος, Π 894. N 338. Ex. 606. 842. I 283. 1177. A 881. 1100.
τέμενος, Π 659. B 219. ἱερὸν τέμενος, A 483.
τέμενεν κέλευθον, Θ 1100. αἰθέρος αὔλακα, O 1400.
τενθεία, O 1691.
τένθης, Ει. 1009. 1120.
τέρας νεοχμὸν, Θ 701. B 1371. τέρατα, B 1342.
τερατεία, N 318.
τερατεύεσθαι, B 834. I 627.
τεράτευμα, Λ 762.
τερατώδης, N 364.
τερηδὼν, I 1308.
τέρματα ὤφας, O 705.
τέρπομαι, Π 288. Ει. 291.
τέτανος, ὁ, Λ 553. 846.
τετράμελρον, N 642. 645.
τέτραξ, avis, O 884.
τετραπήχεις ἄνδρες, B 1014. Σ 553.
τετράποδα, N 659.
τετραποδηδὸν, Ει. 896.
τετραπλειμελίδες, A 871.
τετράπλιλος, A 1082.
τετράπλολος, Λ 285.
τετρὰς, Π 1126.
τετρασλάτηρος σωτηρία, Ex. 413.
τετρεμαίνω, N 294. 374.
τετραρακοσλὴ, Ex. 825.
τετλιγοφόρος, I 1331.
τέτλιξ. τετλίγων ἀνάμεσλα, N 984. τέτλιγας ἑσλιᾶν, N 1360. τέτλιγες ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν, O 39.
τευθὶς, A 1156. τευθίδες, I 929. 934.
Τεῦκρος, B 1041.
τευτλίον μικρὸν, B 942.
τεῦτλον, *beta*, Ει. 1014.
τέφρα, Θ 537. λεπλὴν τέφραν κατακαίλειν, N 177. τέφρᾳ τίλλεσθαι, N 1083.
τεχνάζειν, Θ 94. A 385.
τεχνᾶσθαι, Σ 176.
τέχνασμα, Θ 198.
τέχνη, Π 905. I 1241. B 762. τῆς τέχνης ἔμπειρος, B 811. πάσῃ τέχνῃ, *quavis ratione*, *quovis modo*, *omnino*, Θ 65. Ex. 366.
τέως, πρὸ τοῦ, πρότερον, *antea*, Θ 449. B 989. Π 834. ἐν τοσούτῳ, *interea*, O 1689. Ει. 687. 729. 846. *in principio*, N 66.
τῇδε, adverbium loci, *hac*, A 204.
τήθη, *avia*, Λ 549. A 49.
τήκεσθαι, Σ 317.
τηλαυγὴς αἰπλὶς, O 1092. τηλαυγὲς αἰπλίνων σίλας, O 1711.
τηλέπορον βόαμα, N 967.
τηλέσκοπον ὄμμα, N 290.
τηλεφανεῖς σκοπιαὶ, N 281.
Τήλεφος, B 855. 864. A 555.

Τήλεφος Μυσὸς, A 430. N 922.
τηλία, Π 1037. Σ 147.
τηλικοῦτος, Θ 174. I 881.
τηλοῦ τῶν ἀγρῶν, N 138.
τήμερα, Ολκ. 5. Vide not. ad N 699.
τήμερον, Π 232. 433. 947. I 68. Ει. 1147. & passim.
τήνελλα, O 1764. A 1227.
τήνελλος, I 276.
Τήνια σκόροδα, Π 718.
τηνικαῦτα, Ει. 338. 1142. 1176. τηνικαῦτα τοῦ θέρους, Ει. 1171.
τηνόθεν, Dor. pro ἐκεῖθεν, A 754.
τήρει, τηροῦ, *cave*, Ει. 146. Σ 1386.
τηρεῖν, *observare*, Σ 210. I 1145.
Τηρεὺς, O 15. 46. 101. A 563.
τῆτες, Γήρᾳ 16.
τί, pro διὰ τί; Π 252. τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη; Π 335. τί δῆτα; Π 39. 480. N 753. 1273. τὸ τί; pro τί; *quid?* Π 902. 1076. Ει. 696. τὰ τί; Ει. 693. τί δαί; Π 905. B 1479. A 802. N 491. 1266. Ει. 925. τί σοι τοῦτο; *quid hoc ad te?* Εκ. 520. τί τοῦτ' ἔσθ' ἡμῖν; Θ 498. τί δρῶ; Π 222. N 694.
τιή; I 126. 731. Εκ. 796. Ει. 927. τιὴ δή; N 1415. τιὴ τί δή; Θ 84. N 755. Σ 1155. Ει. 1018.
τιθασευτὴς, Σ 704.
τιθέω pro τίθημι. Vide ad A 895. διατιθεῖς pro διατίθης. ἐνετίθεις pro ἐνετίθης, N 59. προσετίθει, N 63. imperat. τίθει pro τίθετι, A 243.
τίθημι. τιθέναι πόδα, *iter facere*, Θ 1100. imperat. θὲς, A 185. *reddo*, *efficio*, ut τιθέναι λεῖον, Ει. 1086.
Τιθράσιαι Γοργόνες, B 477.
τιθύμαλλον, Εκ. 405.
Τιθωνὸς ἀνὴρ, A 688.
τίκτειν, Θ 845. τίκτειν καρπὸν, N 1119. ῥήματα, B 1059. τίκτειν ἐν τοῖς ἱεροῖς, B 1080.
τίλλειν ἑαυτὸν, *capillos sibi vellere*, Ει. 546. ἑαυτοῦ πρωκτὸν, B 424. τίλλεσθαι τέφρᾳ, N 1083. τίλλεσθαι ὑπὸ τῶν ϛυκοφαντῶν, O 285.
τιμάω, N 428. O 1275. τιμᾷν βλίπω, Σ 847. τιμᾷν τὴν μακρὰν, Σ 106.
τίμημα, *multa*, *litis æstimatio*, Σ 897. τίμημα ἐπιγράφειν τῇ δίκῃ, Π 480.
τιμητικὸν πινάκιον, Σ 167.
Τιμοθέου πύργος, Π 180.
Τιμόκλεια, Θ 373.
Τίμων, A 808. 813. O 1549.
τιμωρεῖσθαι, A 304.
τινάσσειν, B 328. 342.
Τισάμενος, nom. pr. A 603.
Τισιάδης, nom. pr. Σ 401.
τὶς, *aliquis*: quandoque redundat, ut ἕτερός τις, Π 163. φιλότεκνός τις εἶ, Θ 752. οὑτοσί τις, O 1121. Ει. 1044. ποῖός τις, Ει. 674.
Τιτᾶνες, O 469.
τίτθη, *nutrix*, A 958. Θ 609. I 716.
τιτθίον, A 83. Θ 143. 691. B 412. Π 1067. A 1199. Ει. 863.
τιτθοὶ, Θ 640.

τίφη, infectum quoddam pennatum, Α 920. 925.

τλάω. οὕτω τέτληκας ἡμῖν φράσαι, Π 280.

τλήμων. ὦ τλήμων ἐγὼ, Π 777. θανάτου τλήμων, Θ 1072.

Τληπόλεμος, Ν 1266.

τοι, particula expletiva: ut εἶδά τοι, Π 29. εὖ τοι, Β 1480. οὔ τοι, Π 64. ἴσχεό τοι, Π 147. γέ τοι, Π 1041. καίτοι, Π 1178. Ν 1074. Σ 980. 1459. Α 370. ἐγώ τοί σοι λέγω, Ο 356.

τοίνυν, ultima modo longa, modo brevi: Β 321. 1013. Π 567. 1161. Ν 356.

τοῖχος, Α 144. ὁ εὖ πράττων τοῖχος, Β 537. τοίχους διορύττειν, Π 565.

τοιχωρυχεῖν, Π 165.

τοιχωρύχος, Β 773. Π 204. 869. 909. 939. 1141. Ν 1327.

τόκος, partus, Λ 742. 754. Θ 845.

τόκος, usura, fœnus, Θ 843. 845. Ν 18. 20. 240. τόκει τόκων, Ν 1156.

τόλμημα τολμᾶν, Π 419. Ex. 106.

τόλμης ἔργα, Θ 702.

τολμᾶν. ὦ πάντα σὺ τολμῶν, Ν 375.

τολυπεύειν, Α 587.

τελύπη, Α 586.

τόμιον, τὸ, Λ 192. τὰ τόμια, Α 186.

τόμος γαστρὸς, Ι 1179. πλακοῦντος, Ι 1190.

τονθορύζειν, Α 683. ubi vide not.

τόνος, funis, quo intendebantur lecti, Ι 532. Composito nomine appellatur etiam ἐπίτονος, Λ 923.

τόξευμα, Σ 1084.

τόξον, Β 1357.

τοξοποιῶν τὰς ὀφρῦς, Λ 8.

τοξότης, Λ 433. Θ 923. 940. 1002. 1193. Ex. 143. 258. Ι 665. Α 54. 707. 711.

τοξοφόρος, Dianæ epithet. Θ 970.

τοπάζειν, Σ 73.

τοπαράπαν, Π 17. 961.

τορεῖν, clara voce eloqui, unde τετορήσω, Ει. 381.

τορνεύειν, Θ 54. τορνεύειν φύδην, Θ 986.

τορύνη, Ο 78. Ι 984.

τορύνειν, Ι 1172.

τορῶς, Β 1102.

τότε, olim, prius, modo, Λ 1023. Θ 13. Π 1117. Ex. 641. Ι 483.

τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ, vel ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ, Ι 540. Β 290.

τοὔμπαλιν, contra, Λ 1045.

τοὐναντίον δρῶν, ἢ πρόσκει, Π 14. τοὐναντίον πίσυνθε τοῖς πολλοῖς, Π 1047.

τοὔργον αὐτὸ δείξει, Λ 375.

τουτάκις, interea, Ει. 1079.

τραγαλίζειν, Σ 674.

Τραγασαῖος, Α 803. 853.

τραγέλαφος, Β 937.

τραγήματα, Β 510. Π 190. 996. Ex. 844. Α 1091.

τραγικώτερος, Ει. 136.

τραγομάσχαλος, Ει. 813.

τράγος, Π 295. 313. 820. Ν 661. Ο 1057.

τραγῳδεῖν τινα, Θ 85.

τραγῳδία, Β 95. 862. 913. 935. Α 400. 412. 464. Π 423. τήρει μὴ τραγῳδία γένη, Ες. 148. προσῴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν, Ι 401.

τραγῳδικὸν βλέπειν, Π 424. τραγῳδικὸς θρόνος, Β 769. τραγῳδικὴ τέχνη, Β 1495.

τραγῳδοδιδάσκαλος, Θ 88.

τράμις, ἡ, Θ 246.

τράπεζα, Εκ. 838. Ες. 1032. εἰσῆρετο ἡ τράπεζα, Β 518.

τρασιὰ, Ν 50.

τραυλίζειν, Ν 862. 1381. Σ 44. 46.

τραῦμα ἐπῳδύνων, Α 1205.

τραχήλια, Σ 958.

τράχηλος, Ι 490.

τραχὺς ἰχῖνος, Ες. 1086.

τρεῖν. ἀνὴρ οὐ τρεῖ τὸ πρᾶγμα, Α 494.

τρέμειν τὰ πράγματα, Ι 262.

τρέπειν τὰ ἐξημαρτημένα ἐπὶ τὸ βέλτιον, Ν 589. ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου, Σ 986. ἐς γέλων τρέπειν τὸ πρᾶγμα, Σ 1261. κατὰ σεαυτὸν τρέπου, Ν 1263. Α 1019. ἐπειδὰν πρῶτον ἅλως τραπῇ, Εκ. 416. ποῖ τρέπεται τὰ χρήματα, Σ 665. ποῖ τέτροφας τὰς ἰμβάδας, Ν 858. Vide in ποῖ. ὅποι τέτραπται γῆς, Α 207. ποίαν ὁδὸν νῷν τρεπτέον, Ι 72. οἱ πρῶτά με ἔδει τραπέσθαι, Β 37. ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοὶ, Α 833.

τρέφειν ὑπήνην, Σ 477. αἰγιαλὸν, Σ 110. τρέφεσθαι, *esse, existere*? πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει; Θ 141. πολέμιος ἐπ' ἐμοὶ ἐτράφη, Ο 335.

τρέψασθαι, *in fugam vertere*, Ι 275.

τρῆμα, Σ 141. Pro *pudendo muliebri* videtur accipi: Εκ. 906.

τρήρων, Ες. 1067. τρήρων πῶλος, Ο 575.

τρίαινα, Ν 566. Ι 839.

τριαινοῦν τῇ δεκέλῃ τὸ γῆδιον, Ες. 570.

τριακοντούτιδες. Vide in ἑπτά.

Τριβαλλὸς, Ο 1627. 1677. Τριβαλλοὶ, Ο 1529. 1533.

τρίβειν, Ες. 8. 16. Θ 486. Π 717. Ι 789. τρίβειν βίοτον, Π 526. βίον γεωργικὸν, Ες. 590. σκῆπτρα, Ο 635. τὸ πῖος, Σ 739. ἀτριπτὸς τετριμμένη, Β 123.

τρβεή. βίος οὐκ ἄχαρις εἰς τὴν τρβεὴν, Ο 156. τριβὰς πορίζειν, Α 386.

τριβολεπιδράπελος, Ν 1003.

τρίβολος, ὁ, Α 576.

τρίβων, *peritus*, Ν 869. 870.

τρίβων, *pallium*, Α 278. Σ 1131. Α 184. 343. Πυθαγ.

τριβωνικῶς, Σ 1132.

τριβώνιον, Π 714. 842. 882. 897. 935. Σ 33. 116. σμικρὸν πάνυ, Α 278.

τρίδραχμος, Ες. 1202.

τριήμιολον σῖνόμαι, Ο 1256.

τριηραρχεῖν, Β 1065. Ι 912.

τριήραρχος, Θ 837. Α 546.

τριήρης, Ι 1074. τριήρεις, Π 172. Ο 108. Ι 279. 555. 1185. 1300. 1353.

τρικόρυλος, Θ 743.

Τρικορυσία ἱππὶς, Α 1032.

τριλοφία, Ο 94.

τρίμετρον,

τρίμετρον, N 642.

τρίμμα, *tritus, exercitatus*, N 260. O 430.

τριόρχης, genus accipitris, O 1181. Σ 1534.

τρίορχος, O 1206.

τρίπαλαι, I 1153.

τριπλάσιος ὄρνις Κλεωνύμου, *triplo major Cleonymo*, A 88. τριπλάσιον κεκράξομαί σου, I 285. τριπλάσιον ἐκείνου καλίσπακας, I 718.

τρίπους, Ex. 744. 787. τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου, Π 9. διὰ τριπόδων ἐριτίμων, I 1016.

τριπλῆ δικῶν, A 937.

Τριπτόλεμος, A 48. 55.

τρισκακοδαίμων, B 19. Θ 209. 875. Π 851. A 1024. Ει. 1271.

τρισμακάριος, N 166. Σ 1293. A 400.

τροπάλαντον βάρος, A 338.

Τριτογένεια, Palladis epithet. A 347. N 989.

Τριτογενὴς, N 1189.

τριχίδες, Ex. 56. I 662. A 551.

τριχέδρωτες, A 1111.

τριχορρυεῖν, Ει. 1222.

τριψημερεῖν, Σ 849.

τριώβολον, Π 329. Ex. 292. 308. 380. N 1235. Σ 1128. I 51. 800. Φράτορες τριωβόλου, I 255. ἄξιος τριωβόλου, Π 125.

τρομερὸς, O 951.

τροπαῖον, A 285. σῆσαι, I 521. σήσασθαι, Θ 697. Π 453. θέσθαι, A 318. Vide in Μαραθών.

τροπαλὶς σκορόδων, A 813.

τροπὴν ποιεῖσθαί τινος, *in fugam aliquem vertere*, I 246.

τρόπις τοῦ πράγματος, Σ 30.

τρόπος ἐπιχώριος, Π 47. ἄθεοι τρόποι, Θ 671. ὅσοις μέτεσθι τοῦ χρηστοῦ τρόπου, *qui bonis moribus præditi sunt*, Π 630. τούτου τοῦ τρόπου εἰμὶ, *his sum moribus*, *hoc sum ingenio*, Π 246. οὗτος ὁ τούτου τρόπος πανταχοῦ, B 563. τοῦτο οὐ τοῦ ἐμοῦ τρόπου, Σ 1002. ὁ αὐτοδαὴξ τρόπος, Ει. 607. σκληρὸς τοὺς τρόπους, Ει. 350. ἀμνοὶ τοὺς τρόπους, Ει. 935. ξυγγενὴς τοῦ ἐμοῦ τρόπου, Θ 574. τρόπους μεταβάλλειν, Π 36. μεταβάλλεσθαι, Σ 1461. ὑπηρετεῖν τοῖς τρόποις τινὸς, B 1432. τοὺς τῶν ἀγροίκων τρόπους εἶδα χαίροντας, A 371.

τροπεῦσθαι, *allegari*, de remis dicitur, A 553.

τροπωτὴρ, A 549.

τροφαλὶς τυροῦ, Σ 838.

Τροφώνιος. ἐς Τροφωνίου, sub. ἄντρον, N 508.

τροχιλία, A 722.

τροχήλατος λύχνος, Ex. 1.

τρόχιλος, avis, O 79. A 876. Ει. 1004.

τροχοποιεῖν, Π 513.

τροχὸς, N 31. τροχὸς ἡλίου, Θ 17. τροχῷ ἐλαθεὶς λύχνος, Ex. 4. ἐπὶ τροχοῦ σίρεσθαι, A 846. Π 875. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ ἕλκεσθαι, Ει. 452.

τρυβλίον, B 985. O 77. I 650. τρυβλίον μισθοῦ, εἰρήνης ῥοφῆσαι,

Ι 905. Α 278. κεραμεύειν τὰ τρυβλία, Ex. 252. διακαθαίρειν τὰ τῶν γυναικῶν τρυβλία, Ex. 847.
τρυγᾶν, Ει. 912. τρυγᾶν τῇ γλώττῃ, Ο 1698. τρυγᾶν ἐρήμας, ſubaud. ἀμπέλους, proverb. Ex. 885. Σ 634.
τρυγικὸς χορὸς, Α 628.
τρυγοδικίμονες, Ν 296.
τρύγοιπος, Π 1087. Ει. 535.
τρυγονᾶν τὴν θύραν, Ex. 34.
τρυγῳδία, *comœdia*, Α 499. 500.
τρυγῳδικὸς χορὸς, Α 886.
τρυγῳδὸς, Σ 650. 1537.
τρυγὼν, Ο 302. 979.
τρύμη, Ν 948.
τρυπᾶ, τρυγὸς, Π 1085. Ν 50. πέπλουτος τρυπᾶ, Σ 1309. τρυπᾶ παλαιὰ καὶ σαπρὰ, Π 1086. τρυπᾶ γλυκεῖα, Ει. 576.
τρύπημα νεὼς, Ει. 1234. τρύπημα, pudendum muliebre, Ex. 624.
τρυσίβιος γαστὴρ, Ν 421.
τρυτάνη, Σ 39.
τρυφάλειαι, Β 1016.
τρυφᾶν, Α 405. Ν 48.
τρυφερανθὶς, Σ 688.
τρυφερὸς, Σ 551. 1169. τὸ τρυφερὸν, Ex. 901. τρυφερὸν καὶ μαλακὸν, Σ 1455.
τρυφὴ, *laſcivia*, *petulantia*, Β 21. Π 818. ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν, ἡ τρυφὴ, Α 387.
Τρυφῆς πρόσωπον, Ex. 974.
τρύχεσθαι, Α 68. Ει. 989.
τρύχη, τὰ, Α 418.
τρωγάλια, τὰ, Π 798. Ει. 772.
τρώγειν, Α 801. 803. Ει. 1324. fut. τρώξομαι, Α 806.
τὺ, Dor. pro σε, Ι 1225. Α 730. 779.
τυγχάνω, *nanciſcor*, Ι 112. *ſum*, & hoc ſenſu participio jungi ſolet: τυγχάνει ὤν, Π 35. τύχῃ εἰσελθὼν, Π 237. 242. τύχῃ λέξας, Π 3. τύχῃ πειρᾶν, Π 150. τυγχάνει ἔνδον οὖσα, Ex. 336. τύχοι χίσας, Ex. 320. τυχὸν ἐσπαρμένα, Ει. 1140.
τυκίζειν, Ο 1138.
τύλα, ἡ, Α 860. 954.
τύλος, Α 553.
τυμβεύειν, Θ 885.
τυμβήρης ἕδρα, Θ 889.
τύμβος, Β 1139. 1172. ἀπὸ τύμβου πεσὼν, Σ 1370. ὦ τύμβε, *o capule*, vel, ut Plautus ait, *capuli decus*, Α 372.
τυμβωρύχος, Β 1149.
τυμπανισμὸς, Λ 388.
τύμπανον, Λ 3. Π 476. Σ 119.
Τυνδάρεως, Θ 860. Τυνδάρεως παῖς, Helena, Θ 919. Τυνδαρίδαι, Α 1301.
τυννοῦτος, Β 139. Ν 878. Ι 1220. Α 367.
τυντλάζειν, Ει. 1148.
τύπλειν, τύπλεσθαι, Ν 494. Π 1015. τύπλεσθαι πολλὰς, ſubaud. πληγὰς, Ν 972. futur. Atticum τυπλήσω, Π 21. Ν 1443. τυπλήσομαι, Ν 1379.
τυφαννεῖν, Ο 483.
τυφαννεύειν τινὸς, Α 631.
τυφαννὶς, Σ 417. 464. 488. τυφαννίδα ἐνθέσθαι, Σ 502. φρονεῖν, Σ 507. τυφαννὶς Διὸς,

Π 124. ἀποσλερεῖν τινα τῆς τυραννίδος, Ο 1605.
τύραννος, Θ 339. Ο 1673. 1708. θεῶν τύραννος Ζεὺς, Ν 564.
τυρβάζειν, Σ 257. τυρβάζεσθαι, Ει. 1007.
τυρόκνησις, Α 231. Ο 1579. Σ 938. 963. Αἰολοσ. 10.
τυρόνωτος πλακοῦς, Α 1125.
τυροπωλεῖν ποιητῶν τέχνην, Β 1369.
τυροπώλης, Ι 854.
τυρὸς, Ο 533. Ι 480. 771. Σ 910. 913. χλωρὸς, Β 559.
τύφειν καπνῷ, Σ 457. 1079.
τυφλὸς Π 13. 15. 48. τυφλὰ τίκλειν, Ει. 1078.
τυφογέρων, Α 335. Ν 908.
τυφὼς, Α 974. Β 848. Ν 336. Ι 511.
τύχη. τύχῃ ἀγαθῇ, Ο 435. 675. Θ 283. Εκ. 131. ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ, Σ 869. μάκαρι σὺν τύχᾳ, Ο 1722. τύχαι, Α 1197. θρασυσάντυγες, Ν 1264. τύχαι μεγάλαι κατέχουσιν αὐτοὺς, magna gaudent felicitate, Ο 1726.
τυχηρῶς, Θ 305. Α 250.
τωθάζειν τινὰ, Σ 1362. 1368.

Υ.

Υάλινον ἔκπωμα, Α 74.
ὕαλος, Ν 768.
ὑβρίζειν, Π 564. Εκ. 664. Λ 400. ὑβρίζειν εἴς τινα, Π 899. εἰς τοὺς θεοὺς, Ν 1506. futur. ὑβριοῦμαι, Εκ. 666. ὑβρίζεσθαι τὰς γνάθους, Θ 903.
ὕβρις, Α 399. ὕβρεως, Α 425. ὕβρεσι, Π 1044. Θ 465. ὕβριν ὑβρίζεσθαι, Π 1044. ταῦτ' οὐχ ὕβρις ἐστί; Α 658. Ν 1299. Β 21.
ὑβριστὴς, Π 1074. Ν 1068.
ὑβριστότατος, Σ 1303.
ὑγιαίνειν, sana mente præditum esse, Π 364. 507. 1060. 1066. Ν 1275. Λ 1228. Ο 1214. bene valere, Ο 605. ὑγίαινε, vale, Β 165. Εκ. 477.
ὑγίεια, Ο 603. 604.
ὑγιὲς οὐδὲν, Π 37. 50. 274. 355. 362. Εκ. 325. Θ 394. Α 956. οὐδὲν ὑγιὲς λέγειν, Θ 636. οὐκ ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς, Π 870.
ὑγρὰ, elliptice, pro mari, Σ 678.
ὑδρία, Εκ. 678. 738. Ο 602. Σ 926.
ὑδριαφόρος, Εκ. 738.
ὑδροβόα, Σ 126. Α 922. 1186.
ὕδωρ κατὰ χειρὸς, Ο 464. Σ 1216.
ὕδωρ, pluvia. ὁ θεὸς ὕδωρ ποιεῖ, pluit, Σ 261.
ὗειν, Ν 368. 371. 1280. Σ 774.
ὑετὸς, Σ 263.
ὑηνία, Ει. 928.
ὑθλεῖν, Ν 783.
υἱίδιον, Σ 1356.
ὑλακτεῖν, Σ 904. 1402.
Ὕλας, nomen servi, Ι 67.
ὑληφόρος, Α 272.
ὑλόδρομοι θῆρες, Θ 47.
ὑμέναιος, Ο 1728. 1735.
Ὑμὴν, ὦ Ὑμέναι, Ο 1742. 1754. Ει. 1332.
ὑμεναιόω. περὶ κεν λύκος οἶν ὑμεναιεῖ, Ει. 1076. 1112.
ὑμνιῶ, Dorice, pro ὑμνέω, Α 1305.

I 905. A 278. κεραμεύειν τὰ τρυβλία, Ex. 252. διακαθαίρειν τὰ τῶν γυναικῶν τρυβλία, Ex. 847.
τρυγᾶν, Ει. 912. τρυγᾶν τῇ γλώττῃ, O 1698. τρυγᾶν ἐρήμας, subaud. ἀμπέλους, proverb. Ex. 885. Σ 634.
τρυγικὸς χορὸς, A 628.
τρυγοδαίμονες, N 296.
τρύγοιπος, Π 1087. Ει. 53[illegible]
τρυγονᾶν τὴν θύραν, Ex. [illegible]
τρυγῳδία, comœdia, A [illegible]
τρυγῳδικὸς χορὸς, A [illegible]
τρυγῳδὸς, Σ 650. [illegible]
τρυγὼν, O 302. 97[illegible], se-
τρύμη, N 948. [illegible] 993.
τρὺξ, τρυγὸς, [illegible]
πλουτος τρ[illegible] 4. O 1011.
λαιὰ καὶ [illegible] 284.
γλυκεῖα [illegible] 997.
τρύπημα[illegible], I 272.
pude[illegible], B 1067. N 977.
τρυσίβ[illegible]ιοντίζειν, Π 666. O 363. I 659.
τρυτ[illegible]αλγεῖν τινος, O 466.
τρ[illegible]εραναιδεῖσθαι, I 1206.
[illegible]ὑπεραποκρίνεσθαί τινος, Θ 186. Σ 951.
ὑπερβάλλειν τῇ μοχθηρίᾳ, Π 109.
ὑπερβάλλεσθαί τινα, N 1035. I 413. 758. ἀναιδείᾳ, I 409. θωπείαις, I 890.
Υπέρβολος, Θ 840. B 570. N 551. 558. 623. 876. 1065. Σ 1007. I 1304. 1363. A 846. Ει. 681. 921. 1319.
ὑπερεπαινεῖν, Ex. 186. I 680.
ὑπερεξηκοντέτης, Ex. 982.
ὑπερέχειν τινὸς σκιάδειον, O 1508.
τὺ, Dor. [illegible] ὑπερέχ[illegible]
779. [illegible], Ει. 17[illegible]
τυ[illegible]
[illegible] 571.
[illegible] Ex. 11[illegible]
[illegible] 354.
[illegible], I 680.
[illegible]ριάζειν, B 308.
[illegible]ρσοφος, A 972.
ὑπέρτερα νέρτερα θεῖναι, A 7[illegible]
ὑπέρτονος βοὰ, N 1154.
ὑπερυθριᾶν, Π 702.
ὑπερφέρειν, præstare, I 584
ὑπερφιλῶ, Π 1072.
ὑπερφρονεῖν τοὺς θεοὺς, N 2[illegible]
φρονεῖν τῶν νόμων, N 14[illegible]
ὑπερφυὴς, B 611. N 76.
ὑπερφυὴς τὸ μέγεθος, Π 229. ὑπερφυὴς ὅσος, [illegible]
ὑπερφυέστατον, Θ 831.
ὑπερφυῶς, A 142.
ὑπέρχεσθαί τινα, obrepere, venire, I 269. 459.
ὑπερχολᾶν, A 693.
ὑπερῷον, Π 811. Ex. 698.
ὑπεύθυνος, Σ 102. I 259.
ὕπεχ' ὧδε τοὐξάλειπτρον, [illegible]
ὕπεχε τὴν φιάλην, Ει. 4[illegible]
χειν τὴν ἐκεχειρίαν, Ει. 5[illegible]
ὑπήκοα πάντα τῷ πλουτεῖν, [illegible]
ὑπηνέμιον ὠὸν, O 695.
ὑπήνη ἄκουρος, Σ 477. ὑπ[illegible]
λύνειν, I 1286. ὑπήνας [illegible]
A 1072.
ὑπηρεσία, Σ 602.

ὑπηρετεῖν τινι,
, B 1432.
re, Σ 465.
θυμος,
13.

340. 407.

, Λ 519. Θ 396.
, Σ 195.
καίνειν, I 216.
κφεὺς δικῶν, I 1256.
ιὼς, O 65.
σθαι, *calceos induere*, Ex. 36.
δεῖσθαι τὰς Λακωνικὰς, Ex.

ὴ, Ει. 530.
μεῖν, I 742.
ιν, Π 735. Σ 182. 188. ὑπο-
θαι, Σ 205. 1168. ὑπύδυθι
Λακωνικὰς, Σ 1159.
ασθαι καττύματα, Σ 1160.
ιν, εῖν, I 1161.
ιὺς, avis, O 302.
πεύειν, Σ 610. Λ 639.
υρεῖν, Θ 1168.
ι, Θ 424.
εῖν, B 644.
ίζεσθαι, Π 1011.
τὴς, *bistrio*, Σ 1279.
ύειν, Λ 38. Ex. 256. 588.
ς μ' ὑποκρούσας, Ex. 596.
κρούσασθαι, Π 548.

ὑποκρούειν, verbum Venereum, idem quod ἐλαύνειν, ἐρείδειν, *subigere*, Ex. 618.
ὑποκύπτειν, Σ 555.
ὑπόκωφος, I 43.
ὑπολείπεσθαι, *a tergo relinqui*, de curſoribus: B 1092.
ὀλισπα, ſeu potius ὑπόλισφα πυγίδια, I 1368.
ὑπόλοιπον, Π 431.
ὑπολύριος δόναξ, B 233.
ὑπολύειν, *ſolvere calceos alteri*, N 152. Θ 1183. ὑπολύσασθαι, *ſolvere ſibi calceos*, Λ 950. Π 927.
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατα, Λ 216.
ὑπόμακρος ῥάβδος, Ει. 1243.
ὑπονοεῖν τι εἴς τινα, Π 361.
ὑποπεινᾷν, Π 536.
ὑποπέρδεσθαι, B 1097.
ὑποπιθηκίζειν. ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, pro ὑπεπιθήκισα μικρόν τι, Σ 1290. Simplex πιθηκίζειν eſt Θ 1133. conſtructum barbare a Scytha, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.
ὑποπίνειν, O 494. ὑποπεπωκὼς, Ει. 874. ὑποπεπωκυῖα, Λ 395.
ὑποπίπτειν, *animo humili & ſervili ſe alicui ſubmittere*, quod adulatores facere ſolent, I 47.
ὑποπιττοῦν, Π 1093.
ὑποπλάττεσθαι, Σ 108.
ὑπόπτερος, O 786. 797.
ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου, N 1289.
ὑποσκαλεύειν τὸ πῦρ, Λ 1014.
ὑποστένειν, Λ 162.
ὑποστορεννύναι, Ex. 1030.
ὑποταράττειν, Σ 1285.
ὑποτείνειν μισθοὺς, Λ 657.

ὕμνοι εὐπάλαμοι, I 530. ἐρατοὶ, Θ 993.
ὑομουσία, I 986.
ὑπάγειν, *retrocedere, abire*, O 1017. adhibetur etiam pro προάγειν, εἰς τοὔμπροσθεν πορεύεσθαι, ut N 1298. ὑπάγεθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, B 174.
ὑπαγωγεύς, O 1149.
ὑπᾴδειν, B 366. 874.
ὑπακούειν τῆς εὐχῆς, N 263.
ὑπαλείφεσθαι, Ει. 897.
ὑπανακινεῖν, Εκ. 1165.
ὑπανιᾶσθαι, N 1195.
ὑπανίστασθαι τοῖς πρεσβυτέροις, *senioribus assurgere*, N 993.
ὑπανταὶξ, fragm. 132.
ὑπαποκινεῖν, Θ 924. O 1011.
ὑπαποτρέχειν, Εκ. 284.
ὑπειπεῖν, Π 997.
ὑπεκκλίνειν, I 272.
ὑπένερθε, B 1067. N 977.
ὑπερακοντίζειν, Π 666. O 363. I 659.
ὑπεραλγεῖν τινος, O 466.
ὑπεραναιδεῖσθαι, I 1206.
ὑπεραποκρίνεσθαί τινος, Θ 186. Σ 951.
ὑπερβάλλειν τῇ μοχθηρίᾳ, Π 109.
ὑπερβάλλεσθαί τινα, N 1035. I 413. 758. ἀναιδείᾳ, I 409. θωπείαις, I 890.
Υπέρβολος, Θ 840. B 570. N 551. 558. 623. 876. 1065. Σ 1007. I 1304. 1363. A 846. Ει. 681. 921. 1319.
ὑπερεπαινεῖν, Εκ. 186. I 680.
ὑπερεξηκοντέτης, Εκ. 982.
ὑπερέχειν τινὸς σκιάδειον, O 1508. χύτραν, I 1174. 1176. ὑπερέχειν τινὸς, *tolerare aliquid*, Ει. 17.
ὑπερζεῖν, I 920.
ὑπερηνορέων, Ει. 53.
ὑπέρλαμπροι ἀκτῖνες, N 571.
ὑπερμαίνεσθαι, B 776.
ὑπέρμεγας, I 158.
ὑπερπαίειν, *superare*, Εκ. 1118.
ὑπερπλουτεῖν, Π 354.
ὑπερπυππάζειν, I 680.
ὑπερπυρριάζειν, B 308.
ὑπέρσοφος, A 972.
ὑπέρτερα νέρτερα θεῖναι, A 772.
ὑπέρτονος βοὰ, N 1154.
ὑπερυθριᾷν, Π 702.
ὑπερφέρειν, *præstare*, I 584.
ὑπερφιλῶ, Π 1072.
ὑπερφρονεῖν τοὺς θεοὺς, N 226. ὑπερφρονεῖν τῶν νόμων, N 1400.
ὑπερφυὴς, B 611. N 76. I 141. ὑπερφυὴς τὸ μέγεθος, Π 734. Ει. 229. ὑπερφυὴς ὅσος, Π 750. ὑπερφυέστατον, Θ 831.
ὑπερφυῶς, A 142.
ὑπέρχεσθαί τινα, *obrepere, circumvenire*, I 269. 459.
ὑπερχολᾷν, A 693.
ὑπερῷον, Π 811. Εκ. 698. I 1001.
ὑπεύθυνος, Σ 102. I 259. A 938.
ὕπεχ' ὧδε τοὐξάλειπτρον, A 1063. ὕπεχε τὴν φιάλην, Ει. 431. ὑπέχειν τὴν ἐκεχειρίαν, Ει. 908.
ὑπήκοα πάντα τῷ πλουτεῖν, Π 146.
ὑπηνέμιον ᾠὸν, O 695.
ὑπήνη ἄκουρος, Σ 477. ὑπήνην μολύνειν, I 1286. ὑπήνας ἕλκοντες, A 1072.
ὑπηρεσία, Σ 602.

ὑπηρετεῖν, Σ 518. ὑπηρετεῖν τινι, Π 979. τοῖς τρόποις, Β 1432.
ὑπιέναι λάθρα, *clam subire*, Σ 465.
ὕπνος νυστακτὴς, Σ 12. γλυκύθυμος, Ν 705. ὕπνου τυχεῖν, Α 713. ὕπνου ὁρᾷν οὐδὲ πασπάλην, Σ 91.
ὑπνῶν, Dor. pro ὑπνοῦν, Λ 143.
ὑπὸ aliquando adhibetur pro μετὰ, ut οὐδ' ὑφ' ἡλίκων νεανίδων, Θ 1030. ὑπὸ πτερύγων, Ο 1426. Α 970.
ὑποβάλλεσθαι παιδίον, Θ 340. 407. 565.
ὑποβλέπειν τινὰ, Λ 519. Θ 396.
ὑπογάστριον, Σ 195.
ὑπογλυκαίνειν, Ι 216.
ὑπογραφεὺς δικῶν, Ι 1256.
ὑποδεδιὼς, Ο 65.
ὑποδεῖσθαι, *calceos induere*, Εκ. 36. ὑποδεῖσθαι τὰς Λακωνικὰς, Εκ. 269.
ὑποδοχὴ, Ει. 530.
ὑποδραμεῖν, Ι 742.
ὑποδύειν, Π 735. Σ 182. 188. ὑποδύεσθαι, Σ 205. 1168. ὑπύδυθι τὰς Λακωνικὰς, Σ 1159.
ὑποδύσασθαι καττύματα, Σ 1160.
ὑποθέειν, εῖν, Ι 1161.
ὑποθυμὶς, avis, Ο 302.
ὑποθωπεύειν, Σ 610. Α 639.
ὑποικουρεῖν, Θ 1168.
ὑποῖξαι, Θ 424.
ὑποκινεῖν, Β 644.
ὑποκορίζεσθαι, Π 1011.
ὑποκριτὴς, *histrio*, Σ 1279.
ὑποκρούειν, Α 38. Εκ. 256. 588. ἔφθης μ' ὑποκρούσας, Εκ. 596. ὑποκρούσασθαι, Π 548.
ὑποκρούειν, verbum Venereum, idem quod ἐλαύνειν, ἐρείδειν, *subigere*, Εκ. 618.
ὑποκύπτειν, Σ 555.
ὑπόκωφος, Ι 43.
ὑπολείπεσθαι, *a tergo relinqui*, de curſoribus: Β 1092.
ὑπόλισπα, ſeu potius ὑπόλισφα πυγίδια, Ι 1368.
ὑπόλοιπον, Π 431.
ὑπολύριος δόναξ, Β 233.
ὑπολύειν, *ſolvere calceos alteri*, Ν 152. Θ 1183. ὑπολύσασθαι, *ſolvere ſibi calceos*, Λ 950. Π 927.
ὑπολύεταί μου τὰ γόνατα, Λ 216.
ὑπόμακρος ῥάβδος, Ει. 1243.
ὑπονοεῖν τι εἴς τινα, Π 361.
ὑποπεινᾷν, Π 536.
ὑποπέρδεσθαι, Β 1097.
ὑποπιθηκίζειν. ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, pro ὑπεπιθήκισα μικρόν τι, Σ 1290. Simplex πιθηκίζειν eſt Θ 1133. conſtructum barbare a Scytha, οἷον ἐπιτήκιζέ μοι.
ὑποπίνειν, Ο 494. ὑποπεπωκὼς, Ει. 874. ὑποπεπωκυῖα, Λ 395.
ὑποπίπτειν, *animo humili & ſervili ſe alicui ſubmittere*, quod adulatores facere ſolent, Ι 47.
ὑποπιττοῦν, Π 1093.
ὑποπλάττεσθαι, Σ 108.
ὑπόπτερος, Ο 786. 797.
ὑποῤῥέοντος τοῦ χρόνου, Ν 1289.
ὑποσκαλεύειν τὸ πῦρ, Α 1014.
ὑποστένειν, Α 162.
ὑποστορεννύναι, Εκ. 1030.
ὑποταράττειν, Σ 1285.
ὑποτείνειν μισθοὺς, Α 657.

ὑποτέμνειν δέρμα, I 316. ὑποτέμνεσθαι τὰς ὁδοὺς, I 291.
ὑπὸ τῆς σάλπιγγος, *ad sonum tubæ*, A 1001.
ὑποτίθεσθαί τινι, *suadere, consilium dare*, O 1362. Λ 522. Ex. 1154.
ὑποτοπεῖσθαι, B 958. ubi vide not.
ὑπότριμμα βλέπειν, Ex. 291.
ὑποτρώγειν τοὺς μισθοὺς, B 367.
ὑποτύπτειν, O 1145.
ὑπουργεῖν, Ei. 430.
ὑποχάσκειν, Π 314.
ὑπόχρεως, N 242.
ὑποχωρεῖν τινι τοῦ θρόνου, B 790.
ὑποψαλάσσειν, Λ 84.
ὑποψωνεῖν, A 842.
ὕπτιος ῥέγκει, I 104. ὑπτία χεὶρ, Ex. 782. ἀσπὶς, Λ 185. A 583. κύλιξ, Λ 195.
ὑπώπια, Σ 1386. A 551.
ὑπωπιάζεσθαι, Ei. 541.
ὑπωρόφιος, B 1313.
ὕρχη, Σ 676.
ὗς, Π 820. 1106. Ei. 24. 927.
ὑσπλαγὶς, Λ 1000.
ὕσσαξ, Λ 1001.
ὕστατος. ἐν τοῖς ὑστάτοις φράσω, B 908.
ὑστερόπους, Λ 326.
ὕστερος ἐμοῦ, Ex. 859. ὕστερον ὄλιγον, Σ 214. ὕστερον τοῦ δέοντος ἅπαντα δρᾷν, Λ 57. ὕστερον ἐλθεῖν τοῦ σημείου, Σ 688.
ὑστριχὶς, Ei. 646. ὑστριχίδι μαστιγοῦν, B 619.
ὑφαίνειν, Π 528. Ex. 556. χλαῖναν, Λ 586. ὑφαίνεσθαι, Σ 1143.
ὑφαίνειν, *nectere, machinari, struere*, Λ 630.
ὑφαιρεῖν, Π 689.
ὑφαιρεῖσθαι, *furari, clam surripere*, Θ 812. I 745. B 148. 1242. N 179. 1199. Σ 556. 958. 1201. Π 1140. ubi vide not.
ὑφαντοδόνητον ἔσθος, O 943.
ὑφαρπάζειν, N 490. I 56. θήλειαν Κύπριν, Θ 205. τὴν τῶν ἐλευθέρων Κύπριν, Ex. 722.
ὑφέλκεσθαι, Ex. 319.
ὑφέσθαι, B 1220. ὑφέσθαι τοῦ τόνου, Σ 337.
ὑψερεφεῖς ναοὶ, N 306.
ὑψιβρεμέτης Ζεὺς, Λ 773.
ὑψικέρατα πέτραν, N 597.
ὑψίλοφοι λόγοι, B 818.
ὑψιμέδων, N 563.
ὑψιπέτας αἰετὸς, O 1337.

Φ.

Φαίαξ, nom. pr. I 1377.
Φαίδιμος, B 992.
Φαίδρα, nom. pr. Θ 153. 497. 547. B 1043.
Φαιδρὸς λάμποντι προσώπῳ, I 550. Φαιδρὰ ὦτα, Ei. 156.
Φαιναρέτη, nom. pr. A 49.
Φαίνειν, *deferre, indicare, accusare*, A 542. 819. 826. 912. 914. 938. Φαίνω σε τοῖς Πρυτάνεσι, I 300.
Φαίνεται ὀρθῶς ἐμοὶ, Ex. 875.
Φαίνιππος, A 603.
Φακῆ, Π 192. 1004. Σ 811. 814. 984. I 1007. Αμφ. 1. Γηρυτ. 4.
Φάλαγξ, *araneus*, Σ 1509. Φάλαγγες, B 1314.
Φάλαινα, Σ 35. 39.

Φαλακρὸς, N 540. Ει. 767. 771.
Φαληρικαὶ ἀφύαι, O 76. A 901.
Φαληρὶς, avis, O 565. A 875.
Φάλης, ητος, ὁ, Λ 771. Θ 291.
Φαλῆς, A 263. 276.
Φαλλικὸν, τὸ, A 261.
Φαλλὸς, A 243. 260.
Φαναὶ, nomen loci, O 1694.
Φανερός. κατὰ τὸ φανερὸν, Θ 525.
Φανὴ σισύρα, Ex. 347. χλαῖνα, A 845.
Φανὸς, ὁ, Λ 308.
Φάνος, nom. pr. Σ 1220. I 1256.
Φανταζόμαι, pro συνοφαντοῦμαι, A 823.
Φάος, B 1529. I 973.
Φάραγξ, I 248.
Φάρετρα, I 1272.
Φαρμακὶς γυνὴ, N 749.
Φαρμακοπώλης, N 766.
Φάρμακον, Π 302. 309. I 906. Φάρμακον καταπλασθὸν, Π 716. Φαρμάκῳ μελαίνεσθαι, Ex. 736. Φαρμάκοις μαίνειν τινα, Θ 561.
Φαρμακὸς, B 733. I 1405.
Φαρμάσσεσθαι, Θ 534.
Φαρνάκης, nom. pr. O 1028. 1030.
Φάρος, τὸ, Θ 890.
Φάρσαλος, urbs, Σ 1271.
Φάρυγξ, ῡγγος, B 259. 571.
Φάσηλος, Ει. 1144.
Φασιανικὸς, O 68.
Φασιανὸς, N 109. Φασιανὸς ἀνὴρ, A 726.
Φάσκωλος, Θεσμ. II. 5. 19.
Φάτις Μουσάων, O 924.
Φάτνη, N 13.
Φατὸς. οὐ φατὸν, verbis exprimi non potest, O 1713.

Φάτλα, O 303. A 1104. 1106. Ει. 1004.
Φαῦλος, Σ 1206. A 214.
Φαῦλος, aliquando idem quod αἰσχρὸς, deformis, Ex. 617. 626. 702. Φαῦλον πρᾶγμα, res levis, Λ 14. Φαυλότατον ἔργον, opus facillimum, vel levissimum, I 213. Φαυλότατα καὶ ῥᾷστα, N 778.
Φαύλως, facile, I 404. 508. Ex. 666. Σ 1012. Φαύλως πάνυ, Λ 566. Φαύλως φέρειν τι, contemnere, Q 961. Φαύλως ἀποδιδράσκειν, ἐκφεύγειν, facile effugere, Θ 711. A 215. Φαύλως ἐρεῖδειν, Ει. 25.
Φέβγος, Π 640. B 447. 455. I 1319.
Φειδέσθαι, parcum esse, Π 247. 553. 588. Φείδεσθαί τινος, A 312. Q 369. τῶν λίθων, A 319.
Φειδίας, Ει. 605. 616.
Φειδιππίδης, N 67.
Φειδιππίδιον, N 80.
Φειδωλία, Ex. 750. N 835.
Φειδωλὸς, Π 237. N 401.
Φειδωνίδης, nom. pr. N 65.
Φελλεύς, nomen loci, N 71. A 273.
Φενακίζειν, Π 271. 280. A 90. Ει. 1087. Φενακίζεσθαι, B 921.
Φενακισμὸς, I 633.
Φέναξ, B 909. I 634. A 89.
Φέρε, adverbium, Π 94. 131. Ex. 33. 1080. A 541. Φέρε δὴ, Ει. 361. 959. Φέρε δὴ νῦν, Θ 788. Φέρ' ἴδω, Θ 603. 630. N 787. 847. I 1365. A 4. Φέρε δῶ, Ει. 969.
Φέρειν βαρίως τι, Ex. 174. Θ 385.
Φερεκράτης, A 158.

φεῦ, fere ſemper eſt extra verſum, ut N 41. φεῦ δᾶ, Λ 198.

φεύγειν. τί σε πίφευγε; *quid te fugit, quid te latet?* Ει. 1027. futurum φευξοῦμαι, Π 447. 496.

φεύγειν γραφὰς, *reum eſſe, accuſari*, I 442. φεύγων, *reus*, N 167. Σ 893. 899. φεύγοντες, *rei*, N 1193. Σ 390. 880. φεύγων ξενίας, Σ 718. δεκάδας φευξούμενος, A 1129.

φέψαλος, A 279. 668. Σ 227.

φεψάλυξ, Λ 107.

φήλης, Ει. 1165.

φήμη, O 720. φήμη ἀγαθὴ, Σ 864. I 1320.

φημί. οὐ φημὶ, *nego*, B 1167.

φήνη, avis, O 304.

φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πρᾶττοντε, *non poteritis effugere, quin hoc patiamini*, Π 485. Vide not. ad Π 1133. οὐ φθάνειν, ſequente καὶ in alio membro, idem quod ἅμα καὶ, ut N 1384. *ſimulac dixiſſes, ſtatim ego* — aliquando redditur per adverbium *prius*, ut, μὴ φθάσειέ μ' ἐπὶ τὴν χύτρην ἐλθὼν, Π 685. ἀνέῳξάς με φθάσας, Π 1102.

φθίζυσθαι, de janua crepante, Π 1099.

φθέγμα, N 319. 364. Θ 267. O 204. 223. 683. φθέγμα θυείας, Ει. 235.

φθεῖρες, Π 537. φθειρὸι πολεμεῖν, Ει. 740.

φθείρεσθαι, *ire, venire, vagari*, quum ſuo aut alterius malo: vide not. ad Ex. 248. φθείρου, *abi in malam rem*, Π 598. 610.

Φθίνυμα, nomen fictum, Ex. 935.

Φθιώτης Ἀχιλεὺς, B 1264.

φθοῖς, Π 677.

φθονεῖν, *maligne recuſare*, Θ 249.

φθόρος, Θ 535. I 1151.

φιάλη, O 975. Σ 677. 1447.

Φιδαλειὰς ἰσχὰς, A 802.

φιδάκνη, Attice pro πιθάκνη, Π 546. I 792.

Φιλαθήναιος, A 142. Σ 282.

Φιλακόλουθος, B 414.

Φιλαμπελωτάτη θεὸς, Ει. 308.

Φιλανθρακεὺς, A 336.

φιλεῖν, *oſculari*, O 671. 674. A 1036.

φιλεῖν, honeſte dicitur pro *concumbere*: pari ratione, ac Gallis *baiſer une fille*. Vide not. ad Π 541. in addendis, & ad Ει. 1138.

Φιλέορτος εἰρήνη, Θ 1147.

Φιλέψιος, nom. pr. Π 177.

Φιληδεῖν μάχαις, Ει. 1130.

Φιληδία, Π 307. 311.

Φιληλασίης, Σ 88.

Φιλήμων, nom. pr. O 763.

Φίλινναι, N 684.

Φίλιος, Jovis epitheton, A 730.

Φίλιππος, O 1701. 1703.

Φιλόδημος, N 1187. I 787.

Φιλοθύτης, Σ 82.

Φιλοκερδὴς, Π 591.

Φιλοκλῆς, Θ 168. O 281. 1295. Σ 462.

Φιλοκράτης, nom. pr. O 14. 1077.

Φιλοκλήμων, nom. pr. Σ 1250.

Φιλοκλήτης, A 424.

Φιλόκυδος, Σ 75.
Φιλόμουσοι λόγοι, Ν 358.
Φίλον, neutro genere, pro *amica*, Ex. 963. Sic φίλτατον eodem sensu, Ex. 970.
Φιλόξενος, Σ 82. 83.
Φιλόξενος, nom. pr. Σ 84. Β 934. Ν 686.
Φιλοπαίγμων, Β 333.
Φιλοπατρία, Σ 1465.
Φιλόπολις, Π 726. 900. Φιλόπολις ἀρετή, Α 547.
Φιλοπότης, Σ 79.
Φιλόστρατος, Ι 1069.
Φιλότεκνος, Θ 752.
Φιλοτησία κύλιξ, Α 203. Α 985.
Φιλοτιμεῖσθαι, Β 281.
Φιλοτιμία, Θ 383. Π 192.
Φιλότιμος, Β 678.
Φιλοτίμιον, Ex. 891.
Φιλοῦργος, nom. pr. Α 266.
Φιλοχορευτής, Β 402. 408.
Φιλόχορος κῶμος, Θ 989. Φιλόχορος Παλλάς, Θ 1136.
Φιλοχωρία, Σ 834.
Φιλύρινος, Ο 1377.
Φιλῳδός, Β 240. Σ 270.
Φιλωνίδης, nom. pr. Π 179. 303.
Φιμοῦν ξύλῳ τὸν αὐχένα, Ν 592.
Φίτυ, Ει. 1164.
Φλᾶν, *avide vorare*, Π 694. Ει. 1306. *conterere*, Π 718. *contundere* pertractando, seu verberando: Φλῶσι ταντικνήμια, Π 784. ἔφλα με, Ν 1376.
Φλατίόθρατ, Β 1296.
Φλαῦρον οὐδὲν δρᾶν, Λ 1041. Φλαῦρον μηδὲν γρύζειν, Ει. 96. Φλαῦρον ἐργάζεσθαί τινα, Ν 1157. Φλαῦρον εἰπεῖν τινα, Λ 1044. Ν 834. Φλαῦρα πράγματα, Ν 1303.
Φλέγειν μανίαις, Θ 680. Φλέγεσθαι πυρὶ, Λ 1285.
Φλεγμαίνειν, Σ 276.
Φλέγρας πεδίον, Ο 824.
Φλεγυρὸν πυρὸς μένος, Α 665.
Φλίξις, avis, Ο 883.
Φλίως, Β 244. Αμφ. 4.
Φληναφᾶν, Ι 664. Ν 1475.
Φλόγεαι λαμπάδες, Β 340.
Φλογὸς σημεῖα, Ex. 6.
Φλυαρεῖν, Π 360. 575. Β 202. Θ 559. Ι 545.
Φλυαρία, Λ 159.
Φλύαρος. τἄλλα πάντ' ἐσθλὸς φλύαρος, Ν 365.
Φλυεὺς, gentile pagi Att. Σ 234.
Φλύκλαινα, Β 236. Ex. 1057. Σ 1119.
Φοβεσιπράξη, Ι 1177.
Φοῖβος, Π 39. 213. Φοῖβος Ἀπόλλων, Π 81. Σ 869. Ο 716. χρυσοκόμας, Ο 216. χρυσέων ῥύτωρ τόξων, Θ 108. Φοῖβ' ἄναξ, Ν 595.
Φοίνικαι φλέβες, Θ 694.
Φοινίκη, Ο 504. Φοίνικες, Ο 505.
Φοινικικαὶ κλῆσαι, Ει. 303.
Φοινικιοῦς, Ο 272.
Φοινικὶς, Λ 1140. Π 731. 735. Α 320. Ει. 1173. 1175.
Φοινικόπλευρος, Ο 273.
Φοίνιξ, Α 421.
Φοιτᾶν, *ludum frequentare*, Ν 916. 938. Φοιτᾶν ἐς διδασκάλου, Ι 1235.
Φόνιος, Ο 345. Φόνια δέρκεσθαι, Β 1336.

Φόνωι ἀπέχεσθαι, B 1032.
Φορβειὰ, Σ 542.
Φορβὴ, O 348.
Φορεῖν ἐμβάδας, I 872. λῆμα θούριον I 757. Φορεῖσθαι, Ex. 144.
Φόρμιγξ, Θ 327. O 219.
Φορμικτὴς Ἀπόλλων, B 232.
Φορμὸς, Σ 58.
Φορμίσιος, nom. pr. B 965. Sic appellatur muliebre pudendum, Ex. 97.
Φορμίων, nom. pr. A 804. I 562. Ex. 348.
Φορμὸς, Π 542. Φορμὸς πυρῶν, Θ 813.
Φόρος, *tributum*, Σ 1115. A 505. Φόρον ἀπάγειν, A 643. Σ 707. Φέρον φέρειν, O 191. Σ 1099. ὁ πρόσιων ἀπὸ τῶν πόλεων Φόρος, Σ 657.
Φορτικὸς, N 524. Φορτικὴ κωμῳδία, Σ 66. Φορτικὸν χωρίον, Λ 1218.
Φορτίον, Λ 312. Π 352. A 213. Φορτία, *merces*, maxime *edulia*, B 573. Σ 1398. 1407. A 899. 910.
Φόρτος, Π 796. Ex. 748.
Φορυτὸς, A 72. 927.
Φράζειν, *dicere*, *jubere*, de Oraculis, Π 46. I 1042. 1048. *indicare*, *oſtendere*, O 15. 50.
Φράζεσθαι, *percipere*, *conſiderare*. Φράζω, I 1015. 1030. Φράζεο δὴ, Ex. 1099. Φράσσαι, I 1067.
Φράτορες, O 765. I 255. Φράτορας Φῦσαι, B 418. εἰσάγειν τὸν υἱὸν εἰς τοὺς Φράτορας, O 1669.
Φρέαρ, Π 810. 1169. Ex. 1004. Ex. 578.
Φρένες δειναὶ θεῶν, O 1238. Φρένας ἔχων καὶ νοῦν, B 534.
Φρενοτέκτων ἀνὴρ, B 820.
Φρεωρυχεῖν, A 1033.
Φρικώδης ὄψις, B 1335.
Φρίτλω. πέφρικα, N 1133.
Φρονεῖν μέγα, A 976. τυραννίδα, Σ 507. τὰ Βρασίδου, Ex. 640. ἀρχαϊκὰ, N 821. ἄρσιά τινι, Π 577. ξυνῳδά τινι, O 634. ὦ φρονεῖν, *ſanam habere mentem*, B 705. N 817.
Φρόνημα, Σ 1024.
Φροντίζειν, Π 215. 704. B 493. 650. N 75. 700. Ex. 263. Σ 228. μηδὲν ὅρκου Φροντίσῃς, A 915.
Φροντὶς, N 137. 233 236. 740. 762. Φροντίδα Φιλόσοφον ἐγείρειν, Ex. 572. Φροντίδα παρέχειν τινὶ, I 612.
Φρόντισμα, N 155.
Φροντιστήριον, N 94. 128. 142. 181. 1487.
Φροντιστὴς, N 266. 414. 456. 1039.
Φρυῦδος, N 718. 722. B 94. 305. 1344. Θ 691. Φρυῦδος εἶχεται, A 209. Φρυῦδοι εἰσὶ, Ex. 197. τί ποθ' ἡ γυνὴ Φρυῦδη 'στί μοι; Ex. 311. Φρυῦδη ἐστὶ, Ex. 341. 950.
Φρυφᾶς ᾄδειν, N 721.
Φρύριον, B. 362.
Φρυχαγμοσίμναχοι τρόποι, Σ 135.
Φρύγανον, O 642. Ex. 1026.
Φρύγειν, B 511. Ex. 221. 844.
Φρύγια ἔρια, O 493. Φρύγιαι Χάριτες, Θ 121.
Φρυγίλος, avis, O 763. 873.
Φρυκτὸς, Σ 1331.
Φρυκτωρία, O 1161.

ΦΡ.

Φρύνη, Ex. 1101.

Φρῦνις, N 971.

Φρυνίχειος, Σ 1524.

Φρύνιχος, Θ 164. B 13. 689. 910. 1299. O 749. Σ 220. 269. 1302. 1490.

Φρυνώνδας, Θ 861.

Φρυξ, O 762. 1244. nomen ſervi, Σ 433.

Φυγαὶ, αἱ, *fugæ* initio belli factæ, quando in urbem confluxit ruſticorum multitudo, Ex. 243.

Φύειν Φράτορας, B 418. πίερα, O 106. 785. ὁ Φύσας, *pater*, Σ 1472. ὅθεν ἀρχὰ τῶν κακῶν ἡμῖν ἔφυ, A 821.

Φυλακὴ, Σ 2. Φύλακας καταστήσασθαι, O 841.

Φύλαρχος, *equitum turmæ tribunus.* Decem erant, unus in unaquaque tribu, O 799. Φυλαρχεῖν, *equitum tribunum eſſe*, A 561.

Φυλάσιος, gentile a Φυλὴ, A 1028.

Φυλάττειν, Σ 358. Θ 652. 763. Φυλάττοι σε Ζεὺς, *Jupiter te cuſtodiat, te ſervet*, I 499. Φυλάττεσθαι, *cavere*, Ex. 769. 831. A 257.

Φυλέτης, A 568.

Φυλὴ, pagus Att. Π 1146. A 1023.

Φυλλάδες, Σ 398.

Φυλλεῖον, Π 544. A 469.

Φυλλοβολεῖν, N 1007.

Φυλλοκόμος, O 215. 742.

Φυλλορροεῖν ἀσπίδας, O 1481.

Φύλλων γενεὰ, O 685.

Φῦλον πλινῶν, O 1088. γυναικεῖον, Θ 786. Φῦλα θηρῶν, O 777. ὀρνίθων, 231. 253.

XA.

Φύλοπις, Ex. 1076.

Φυράσκεσθαι μαλακὴν φωνὴν, N 979.

Φύρειν, B 945.

Φυσαλὶς, *tibia*, Λ 1245.

Φυσᾶν, N 405. A 863. 868. Φυσᾶν τὴν γνάθεν, Θ 221. ἐπεφύσητο, Π 699.

Φυσατήριον, *tibia*, A 1242.

Φυσιγόω. ὀδύναις πεφυσιγωμένος, A 526.

Φύσις, Π 273. 879. N 877. B 1115. Φύσιος ἀποσβῆναι χαλεπὸν, Σ 1457. Φύσις, *figura, ſpecies*, Θ 167. Σ 1071. O 371. N 352. 504. ubi vide not.

Φύσκη, I 364.

Φυσλὴ μάζα, Σ 610.

Φυτεύειν, Ex. 558. παῖδας, Σ 1133. 1276.

Φῶδες ἐκ βαλανείου, Π 535.

Φώκη, Σ 1035. Ex. 758.

Φωνὴ μαλακὴ, N 979. μιαρὰ, I 218. ἀναιδὴς, I 638.

Φωράω, *rem furto ablatam veſtigo*, B 1363. N 499.

Φῶς. ἀναγειν ἐς φῶς, O 699.

Φώς, Φωτὸς, *vir*, Ex. 528.

ΦωσΦόρος, Dianæ epithet. A 443. 738.

ΦωσΦόρος Ἑκάτη, Θ 858. ΦωσΦόρος ἀστὴρ, B 343.

X.

X ſæpe a librariis poſitum pro γ, Π 340. O 575. 1072.

χαίνειν ἄνω, N 172. O 51. χαίνειν πρός τι, N 996. πρός τινα, I 651. 804. κίχημα, A 30. τί κέ-

χῆνας; A 426. ἰκεχήνη, A 10. χανεῖν, Σ 342. κεχηνώς, Σ 617. I 263. 380. κεχηνότες Μαμμάκυθοι, B 990.

χαῖος, *bonus*, *nobilis*, Λ 90. χαιότερος, A 1157.

Χαιρέας, nom. pr. Σ 687.

χαίρειν κελεύω, A 200. χαίρειν ἐᾶν, Π 1187. χαίρειν προσαγορεύειν, *salvere jubere*, Π 322. χαίρειν Φράσαι, N 609. χαῖρε πολλά, A 832. ἐχάρην, B 1028. ἐχάρην ὕμνοις, O 1743. οὐ χαιρήσεις, Π 64. οὐ χαιρήσετον, I 235. Οὔτις οὔ τι χαιρήσων γ' ἔσει, Σ 186. οὐ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν, A 563. κεχάρηκας, Σ 764. κεχάρησαι, Σ 389. χαίρω Φειδόμενος, *gaudeo parsimonia*, Atticiſmus: Π 247. χαίρεις θωπευόμενος, I 1116. Mulieres βινούμεναι χαίρουσιν, Ex. 228.

χαίρομαι, barbare pro χαίρω, Datiſmus: Ex. 291.

Χαιρεφῶν, N 104. 144. 156. 503. 831. 1465. O 1296. 1564. Σ 1408. 1412.

χαιρηδών, A 4.

Χαιριδῆς βομβαύλιοι, A 866.

Χαῖρις, nom. pr. O 858. A 16. Ex. 951.

χαίτη λασιαύχην, B 822.

χάλαζαι σἰροσγύλαι, N 1127. χάλαζαι ῥημάτων, B 852.

χαλαζᾶν, I 381.

χαλᾶν τὸ μέτωπον, Σ 655. τὴν ὀργὴν, Σ 727. τῆς ὀργῆς, O 383. τοὺς μοχλοὺς, Λ 310.

χαλαρὸς, Σ 1495. χαλαρὰ ὑπωδύματα, Θ 263.

χαλεπαίνειν, B 1020.

χαλεπὸς καὶ δύσκολος, Σ 942. χαλεπὴ χεὶρ, A 1116. χαλεπὸν ἔργον, A 1112. χαλεπώτατος, I 516.

χαλεπῶς, Π 60.

χάλικες, O 839.

χαλκεύειν, Π 163. 513. χαλκεύεσθαι, I 469.

χαλκεὺς, O 490.

Χαλκηδών, I 174. 1303.

χαλκήλατος, B 929.

Χαλκιδεὺς, I 238.

Χαλκιδικὸν ποτήριον, I 237.

Χαλκίοικος, Palladis epithet. Λ 1300. 1321.

χαλκίον, A 1128. πανηρὰ χαλκία, B 725.

χαλκόκροτοι ἵπποι, I 552.

χαλκοῦς, ὁ, Ex. 815. 818. 822.

χαλκοφάλαρα δώματα, A 1072.

χαλκώματα, Σ 1214.

χαμᾶζε, A 341. 344. χαμᾶζε πίπτειν, Σ 1012.

χαμάθεν, Σ 249.

χαμαὶ, A 637. N 231. 697. I 155. A 869. ubi tamen vetuſtiſſimæ membranæ habent χαμοῦ.

χαμεύνη, O 816.

χανδάνω, B 260.

χᾶνες, Dor. pro χῆνες, A 878.

χάος, N 424. 627. O 192. 691. 693.

Χαόνες, nomen gentis, I 78. A 604. 613.

χαραδρα. Σ 1034. Ex. 757.

χαραδριὸς, avis, O 266. 1141.

χαρακτὴρ τῶν ῥημάτων, Ex. 220.

Χαρὰν λέγειν τινὶ, Π 637.

χάραξ, ἡ, Σ 1201. A 986. 1178. Ει. 1263.

Χάρης, nom. pr. A 604.

χαρίεις. χαρίεντα πάθοιμ' ἄν, Ex. 794. χαρίεντα δῶρα, Π 849. χαρίεντα σοφίζεσθαι, O 1401. χαρίεντες Λακωνικοὶ, Λ 1226. χαρίεν, Π 145. B 1491.

χαρίζεσθαι, I 54. 776. 1368. Ει. 392. χαρίζεσθαί τινί τι, A 437. Θ 756. 939. κεχαρισμένος, Ει. 386.

χαρίζεσθαι, de muliere ſui copiam viris faciente, Ex. 629 Hinc ſumta metaphora Comœdia dicitur ὀλίγοις χαρίσασθαι, I 517.

Χαρινάδης, nom. pr. Σ 232. Ει. 1155.

Χαριξένη. nom. pr. Ex. 943.

Χάριππος, N 64.

χάρις μεγάλη καὶ παχεῖα, Ex. 1048. χάριν νέμειν τινὶ, *alicui gratificari*, O 384. χάριν προστίσομαι, Σ 1420. τοῦ χάριν, *quapropter*, Π 53. οὐδεμίαν τῷ βίῳ χάριν ἔχω, *ingrata mihi eſt vita*, Λ 865. οὐδεμίαν σιτίοις χάριν οἶδ' ἐσθίων, Λ 869.

Χάριτες, O 1100. A 988. Ει. 41. 797. Ολυμπιάδες, O 782. Φρύγιαι, Θ 121. Χαρίτων θρέμμα, Ex. 973. Χαρίτων μετέχειν πλεῖστον, Ex. 582. ubi vide not.

Χαρτιμίδης, nom. pr. Ex. 293.

Χαρμῖνος, nom. pr. Θ 804.

χαροπὸς, Ει. 1065.

Χάρυβδις ἁρπαγῆς, I 248.

Χάρων, Inferorum portitor, Λ 606. B 183. Π 278.

χασκάζειν, Σ 695.

χάσκειν ἄλλοσί που, I 1032.

χασμᾶν, I 824.

χάσμημα, O 61.

χαῦνος, O 819.

χαυνοπολίτης, A 635.

χαυνόπρωκτος, A 166.

χαύνωσις, N 875.

χεζητιᾶν, B 8. Ex. 313. 368. N 1387. O 790.

χεζικηνικὸν βάμμα, Ει. 1176.

χέζω, N 391. Ex. 320. 372. I 70. A 82. χέζομαι, I 1057. Σ 941. κεχεσμένος, A 1170.

χεῖλος κοτυλισκίου, A 459. χεῖλη διεβύνηκάτα, N 873.

χειμάζειν, O 1097. χειμαζομένη πόλις, B 361.

χειμέρια πράγματα, A 1141.

χειμὼν ὀρνιθίας, A 876.

χεὶρ, *brachium*, περίβαλλε χέρας, Θ 914. *manus*, ἀνέλκειν τινὰ τῆς χειρὸς, Σ 569. διδόναι τὴν χεῖρα, A 1119. χεῖρας αἴρειν, Ex. 264. ὕδωρ κατὰ χειρὸς, vide in ὕδωρ.

χεῖρον. οὐ χεῖρον, *non abs re faciet*, I 37.

χειροτέχνης, Π 533. 617.

χειροτεχνικώτατος, Σ 1276.

χειροτονῶν, Ex. 297. 797. O 1571. A 598. 607. χειροτονητίον, Ex. 266.

χειροῦν τινα πρὸς βίαν, Σ 443. χειροῦσθαι, Σ 437.

χειρουργία, Λ 673.

χειλιδὼν, Λ 770. Θ 1. O 714. 1412. I 419. Θρῃκία, B 681. χελιδόνων

μουσεῖα, Β 93. οὐκ ὀλίγων δεῖσθαι χελιδόνων, Θ 1417. τιτυσκέζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες, Ο 1681. ὅταν χελιδὼν ἠρινὰ φωνῇ κελαδῇ, Ει. 801.

χελύνην ἐσθίειν ὑπ' ὀργῆς, Σ 1083.

χελώνη, Σ 429. 1292.

χερνίπλεσθαι, Ει. 961.

χέρνιψ, Ο 850. 897. 958. Ει. 956. μιᾶς ἐκ χέρνιβος βωμοὺς περιῤῥαίνοντες, Α 1129.

Χερρόνησος, Ι 264.

χεσεῖον, Ν 295. Ι 888. 998.

χέω. χῦσον νόμους ὕμνων, Ο 210.

χὴν συζυγραμμένος, Ο 806. τὸν χῆνα ὀμνύναι, Ο 521.

χηναλώπηξ, Ο 1295.

χθεσινὸς, Β 987. Σ 281.

χθὲς καὶ πρώην, Β 726.

Χθόνιος Ἑρμῆς, Β 1126. 1145. χθόνιον γέρας, Β 1148. χθονία βροντὴ, Ο 1745.

χθὼν ἱερὰ, Ν 282. χθὼν Παλλάδος, Ν 300.

χίδρα, τὰ, Ι 806. Ει. 596.

χίλιοι, Ι 225. 660. Α 1055.

χιλιόπαλαι, Ι 1155.

χίμαιρος, Ι 661.

χίμετλον, Σ 1167.

χιονόβλητοι κορυφαὶ Ολύμπου, Ν 270.

Χῖος, Β 970. Χῖος οἶνος, Εκ. 1139. Χῖοι, Ο 879. 880. Ει. 171.

χιτὼν, Ι 881. 886. οὔλων ἐρίων χιτὼν, Β 1067.

χιτώνιον, Α 48. 150. Π 984.

χιτωνίσκος, Ο 946. 955.

χιὼν, Α 138.

χλαῖνα, Α 586. 1156. Β 1[illegible]. Θ 493. Σ 738. 1132. Α 845.

χλαμὺς, ἡ, Λ 987.

χλανίδιον, Α 1189.

χλανὶς, Εκ. 848. λευκὴ, Ο 1116. γαμικὴ, Ο 1693. χλανίδες, Σ 677.

χλανίσκιον, Α 519.

χλανισκίδιον μικρὸν, Ει. 1002.

χλευάζειν, Β 376.

χλιαίνω. χλιαινεῖς σεαυτὸν, Α 386. χλιαίνεσθαι, Εκ. 64.

χλιαρὸς, Α 975.

χλιδᾶν, Λ 640.

Χλόη, Cereris epithet. Α 835.

χλωρὸς τυρὸς, Β 559.

χνοῦς ἐπήνθει τοῖς αἰδοίοις, Ν 978.

χοανεύειν, Θ 57. 62.

χοάνη, Θ 18. 19.

Χόες, nomen festi, Α 961. 1076. 1211.

χοεὺς, congius, genitivus χοῆς, Θ 347. Ει. 537. accusativ. χοᾶ, Ι 95. 113. 355. Α 1086. 1133. accusat. plur. χοᾶς, Εκ. 44. Ν 1238. Α 1000. 1068.

χοῖνιξ, Π 276. Εκ. 424. Σ 440. 718. Ει. 1144. 1217. χοῖνιξ αἰλῶν, Α 814. ἄρτος ἀπὸ χοίνικος, Α 1207.

χοίρεια κρέα, Β 338.

χοιρίδιον, Σ 573. Α 521. Εκ. 374. 387.

χοιρίνη, Σ 333. 349. χοιρείων ὄζων, Ι 1332.

χοιρίον, Α 740. 777. μυσπήρικον, Α 747. obscena compellatio, Σ 1353.

χοιρόθλιψ, Σ 1364.

χυτροποιεῖον, Λ 1073. Σ 844.
χοιροπώλης, A 818.
χοῖρος, Π 308. A 739. μυσλικὴ, A 764.
χοῖρος, pudendum muliebre, Θ 289. 538. 540. Ex. 724. A 771. & deinceps.
χολᾶν. πείθεσθαι χολῶσιν ἀνδράσι, N 833.
Χολαργεὺς, gentile pagi Att. A 855.
χολὴ, B 4. χολὴν κινεῖν, Σ 403. χολὴ ἐπιζεῖ, Θ 468. γυναιξὶν ἔνεστι χολὴ, Λ 465.
χόλιξ, Σ 1144. I 1179. Ει. 717. Βατραχ. 20.
Χολλίδης, gentile pagi Att. A 406.
Χολοζύγης, fictum cognomen Demoſtrati, Λ 397.
χόλος, B 814.
χόνδρος, Δαιταλ. 5. Ολκ. 18. χόνδρον λείχειν, Σ 737.
χόνδροι ἁλὸς, A 521.
χοραγὸς, Λ 1315.
χορδεύειν τὰ πράγματα, I 214.
χόρδευμα, I 315.
χορδὴ, B 339. N 455. A 1119.
χορεία, B 247. 336. εὔκυκλος, Θ 968. ῥυθμὸς χορείας, Θ 955.
χορεύειν, B 356. 388. 1213. Π 288. 761. N 1510. Ει. 325.
χορευταὶ, A 443.
χορηγεῖν Λήνοια, A 1155.
χορηγὸς, Ει. 1022.
χορικοὶ, I 589.
χοροδιδάσκαλος, Εκ. 809.
χορομανὴς τρόπος, Θ 961.
χοροποιὸς, B 353.
χορὸς, Θ 391. B 729. O 733. Ι 521. χορὸν ἄγειν, B 1419. ὀρθῶς κρίνειν, Εκ. 1160. χορὸν αἰτεῖν, Ι 513. λαμβάνειν, B 94. ἔχειν, Ει. 803. 809. εἰσάγειν, A 11. ἱστάναι, N 271. O 219. χοροῦ καθέστασις, Θ 958. τραγῳδῶν χορὸς, Ει. 807. O 787. χοροὶ τρυγικοὶ, A 628. τρυγῳδικοὶ, A 886. χοροὶ κύκλιοι, B 366. N 333. Γηρυτ. 9.
χοροὶ πρόσθιοι, *anteriores* [illegible], B 548.
χορτάζειν, Ει. 139. 176.
χρᾶν, *reſponſum dare*, Σ 159.
χρεία, Π 534.
χρεμετισμὸς, I 553.
χρέμπτεσθαι, Θ 381.
χρίος, N 13. 30. 117. χρίος ἔχειν τινὸς, *opus habere aliqua re*, A 454.
χρεὼν, I 138.
χρὴ, χρῆν, imperſonale, A 357. Θ 74. 726. I 535. 751. Ει. 1079. ὅτου χρὴ, O 1419. ἐχρῆν, O 58. 1201. Ει. 1041. optativ. χρείη, A 113. ſubjunct. χρῇ, Λ 133.
χρήδδειν, Dor. pro χρήζειν, A 734.
χρήζειν. Φράζε ὅ τι χρήζεις, N 359. ἵνʼ ὅποι χρήζεις, N 891. ὅ τι χρήζεις ποίει, Θ 751.
χρῆμα. τὸ χρῆμα τῶν τυκλῶν ὅσον, N 2. τοσοῦτον χρῆμʼ ὄχλου, Εκ. 394. τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον, B 1278. ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων, A 150. πολὺ χρῆμα τεμάχων, Π 894. λυπηρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως, O 826. καλὸν τὸ χρῆμα τετθίων, Λ 83. τὸ χρῆμα

τοῦ νοσήματος, Λ 1085. κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρὸς, Σ 933.

χρήματα, Π 232. 269. χρήματα πορίζειν, Εκ. 236. ταμιεύειν, Λ 495.

χρηματίζειν περί τινος, Θ 377.

χρηματοποιὸς, Εκ. 442.

χρῆμι, *opus habeo*, verbum inusitatum, unde Doricum χρῆσθα. οὐ χρῆσθα σιγῆν, Α 778.

χρῆσθαι, τί χρήσομαι τούτῳ; Ι 1183. Α 935. τί χρήσεταί τις τούτῳ; Π 941. τί ἐστιν, ὅ τι τις χρήσεται τῷδε; Ει. 1257. ἐμοὶ, ὅ τι βούλει, χρῶ, Θ 212. χρήσθω ὅ τι βούλονται, Ν 439.

χρησμολογεῖν, Ο 964. 991.

χρησμολόγος, Ο 960. Ει. 1047. 1094.

χρησμὸς, Β 1033. Π 51. 55. Ι 61. 109. χρησμὸν προδοῦναι, Λ 780.

χρησμῳδεῖν, Ι 818.

χρήστης, *fœnerator*, Ν 240. 434.

χρηστὸς, Π 93. 155. 977. Ο 454. χρηστόν τι πράττων, Π 341. ἢν χρηστὸν ᾖ τι, Β 599.

χρηστῶς ἔχειν, Εκ. 219.

χρόα, Π 1020.

χροιὰ, Ν 718. λαμπρὰ, Ν 1012. ὠχρὰ, Ν 1016.

χρόνιος, Θ 912. χρόνια ἔτη, Β 347.

χρόνος. πολλοῦ χρόνου, *a longo tempore*, Π 98. διὰ πολλοῦ χρόνου, Π 1045. Σ 1476. διὰ χρόνου, *aliquantisper*, Λ 904. Π 1055. πόσου χρόνου; Α 83. τοῦ λοιποῦ χρόνου, *in posterum*, Β 586. τῷ χρόνῳ, Ν 65. 1242. Σ 460. χρόνου πόδα, Β 100. 311.

χρυσαυγὴς δόμος, Ο 1710.

χρυσήλατος, Π 9.

χρυσίον, Β 720. Π 808. Ι 472. ὦ χρυσίον, blanda amantium compellatio, Λ 930.

χρυσὶς, *aurea phiala*, Α 74. Ει. 425.

χρυσοδαίδαλτος, Εκ. 972.

χρυσόθρονος, Ο 950.

χρυσοκόμας Φοῖβος, Ο 216.

χρυσόλογχος, Palladis epithet. Ε 318.

χρυσολόφα, Palladis epithet. Α 344.

χρυσολύρας, Apollinis epithet. Θ 315.

χρυσομηλολόνθιον, Σ 1341.

χρυσὸν ἐπῶν ἀγγέλλειν, Π 268. χρυσῷ πάττειν τινὰ, Ν 912.

χρυσοτρίαινος, Neptuni epithet. Ι 559.

χρυσοῦσθαι, Α 547.

χρυσοχάλινος πάταγος ψαλίων, Ει 155.

χρυσοχοεῖν, Π 164.

χρυσοχόος, Λ 408.

χρυσῶπις, Θ 321.

χρῶμα, Ν 120. Ι 398.

χρώς. τί χρὼς τέτραπται; Λ 127.

χρωτίζεσθαι, Ν 516.

χυλὸς στωμυλμάτων, Β 943. φιλίας, Ει. 997.

χυμίζειν ἁρμονίαν, Θ 162.

χυτλάζειν, Σ 1213.

χύτρα, Β 983. Π 673. 686. 812. Εκ. 734. Ο 43. 357. 386. Α 284. εἰσφέρειν ἐν χύτρᾳ παιδίον, Θ 505. χύτραν προσκάειν, Σ 828. χύτραις ἱδρύειν, Π 1197. Ει. 923. Δανα. 12.

χύτρειος

Χ.

χύτρινος πάταγος, A 329.
χυτρεοῦς θεὸς, N 1474.
χυτρίδιον, Ex. 745. A 463. 1175. Ei. 202.
Χύτροι, nomen festi, A 1076. B 218. ubi feminina forma Χύτραι.
χωλοποιὸς, B 846.
χωλὸς, Θ 24. Ei. 147. A 411. 429.
χώρα. κατὰ χώραν ἔχειν, B 793. Π 367. κατὰ χώραν μένειν, I 1354.
χωρεῖ τὸ κακὸν, B 1018. N 907. Σ 1483. ἀγὼν μέγας χωρεῖ πρὸς ἔργον, B 884. χωρεῖ τὸ πρᾶγμα, Ei. 509. οὐ χωρεῖ τοὔργον, Ei. 472. χωρεῖν εἰς τὸ δίκαιον, B 641. προθύμως χωρεῖν εὐθὺ τῆς σωτηρίας, Ei. 301. οἱ τόκοι χωροῦσι, *usura procedunt*, N 18.
χωρεῖν, *capere*, *continere*, ἐξ ἰσοῦ χωρήσεται, N 1238.
χῶσαί τινα λίθοις, A 295. ubi male antea legebatur καταχώσομεν, unde supra in indice remansit verbum καταχοῦν.

Ψ.

Ψαισθὸς, Π 138. 1115.
Ψακὰς, Viri cognomen, A 1150.
ψακὰς, *gutta*. ἀργυρίου μηδὲ ψακὴν, Ei. 121.
ψαλίον, Ex. 155.
ψάλλειν, I 522.
ψάμαθος, Σ 1520.
ψάμμη, *arena*. οὐκ ἰλάσσεως ἄνδρες τὰς ψάμμας, Λ 1260.
ψαμμοκοσιογάργαρα, A 3.
ψαρὸς ἵππος, N 1225.
ψεπάζειν, N 580.

Ψ.

ψεκὰς, Θ 856.
ψευδαγγελὴς, O 1340.
ψευδαμάμαξυς, Σ 326.
Ψευδαρτάβας, A 91. 99.
ψευδατράφαξυς, I 630.
ψεύδειν τῆς ἐλπίδος, Θ 870. ψεύσασθαι. τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο, Ex. 445. ψεύδεσθαι δείπνου, N 618.
ψευδόλιτρος κονία, B 712.
ψευδολόγος, B 1521.
ψευδορκεῖν, Ex. 603.
ψευδῶν ξυσκελητὴς, N 446.
ψηλαφᾶν, Ex. 315. ἐν σκότῳ τὰ πράγματα, Ei. 691.
ψὴν, O 590.
ψηνίζειν, I 523.
ψῆτλα, Λ 115. 131.
ψηφίζεσθαι, Λ 698. Σ 591. 769.
ψήφισμα, Λ 703. N 1019. 1429. Σ 378. A 536. Κεννώνου ψήφισμα, Ex. 1089. ψηφισμάτων παύσασθαι, I 1383.
ψηφισματοπώλης, O 1038.
ψῆφος, Σ 94. Θ 1031. Κόννου ψῆφος, Σ 675. ὑπὸ μιᾶς ψήφου, Λ 270. κατά τινος τὴν ψῆφον ἰχνεύειν, I 808. ψήφῳ δικεῖν, A 376.
ψιαίδδειν, *ludere*, Dor. pro ψιάζειν, Λ 1302.
ψίαθος, Λ 921. 925. B 567. A 874.
ψιθυρίζειν, N 1008.
ψιλὸς στρατεύσομαι, Θ 232. ψιλὴ ἡμίκραιρα, Θ 227. ψιλαὶ γναθοι, Θ 583.
ψιμύθιον, Π 1064. Ex. 929. 1072. ψιμυθίῳ κατασπεπλασμένη, Ex. 878.

ψόγος, Θ 146. 895.
ψολοκομπία, I 696.
ψοφεῖν, A 942. Ει. 612. 1152.
ψόφος, Π 670. 688. τῆς θύρας, B 604. θρίων, Σ 436. ῥημάτων, B 492. ψόφου πλέως, N 1367.
ψύλλα, Θ 1180. Π 537. N 145. 149. ψυλλῶν ἴχνη, N 831.
ψυχαγωγεῖν, O 1555.
ψυχή. φιλῶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, A 357. τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον δραμεῖν, Σ 376. ψυχὴν ἐξεσάωσα, Ει. 1301. ψυχὴν ἄριστος, I 457. Ει. 675. ψυχὴν καρτερὰν λαβεῖν, A 393. ψυχὴ στεῤῥὰ, N 420. τῶν γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, A 375. τείρεσθαι ψυχὴν, Λ 960. ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους, Σ 380. ψυχαὶ σοφαὶ, N 94. ψυχὴν ἐκπίνειν, *sanguinem exsugere*, N 712.
ψυχὴ pro *homo*, vel *vir*, ut ψυχαὶ πολλαὶ ἔθανον, Θ 864.
ψυχρὸς βίος, Π 263. ψυχρὰ θάλαττα, Π 658. ψυχρὸς, de fabula, Θ 848.
ψυχρῶς ποιεῖν, Θ 170.
ψωλὴ, *mentula*, Λ 143. 963. 979. O 560.
ψωλὸς, Π 267. I 964. ψωλοὶ πεδίονδε, O 507.
ψωμίζειν, Λ 19. Θ 692. ψωμίζεσθαι, I 715.

Ω.

Ω 'γαθὲ, Π 215. 360.
ὠγὼν, ὁ ἀγὼν, B 867.
ὦ Δάματερ, Π 555. 872.
Ωδεῖον, Σ 1109.
ᾠδικῶς, Σ 1240.
ὠδίνειν, *parturire*, Θ 502. Εκ. 529.
ὦ εἶα, Λ 1304. Ει. 486.
ω η in unam syllabam coalescunt, A 860.
ὠθεῖν κολόκυμα, I 692.
Ωκεανὸς, N 271. 278. O 701.
ὠκύπτερα, τὰ, O 803.
ὠκυτόκειον, Θ 504.
ὠλένας περιβάλλειν, B 1322.
ὦμος, N 1012. 1016. ἐξιποῦν τὸν ὦμον, A 291. πιέζεται ὦμος, B 30. ἀποστρέφειν τὸν ὦμον, I 265.
ὠμὸς, *crudus*, *immaturus*, I 260.
ὠμοσπάραντος, I 345.
ὠνεῖσθαι, Π 140. 519. ὠνήσομαι τούτῳ, pro παρὰ τούτου, Ει. 1261. Vide supra in σοι. ἐωνημένος, active, Π 7.
ὤνιος, A 758.
ὠὸν, A 856. τίκτειν, O 695. ὠὰ ἐκκυλίνδειν, Ει. 134.
ὠὸπ, B 180. 208. O 1395.
ω ου, *monosyllabum*, A 273. 1036. 1171. Θ 717. B 33. 508. I 340.
ὥρα 'στιν, *tempus est* aliquid faciendi, A 393. ὥρα βαδίζειν, Εκ. 30. ὥρα ἦν πάλαι, *jam pridem tempus est*, Εκ. 877. ὥρα νέα, *ver*, I 419. ὥρα ἦρος, N 1008. ὧραι, *tempestates anni*, O 709. ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας, N 562. ἐς τὰς ὥρας, B 380. ὧραι καρπῶν, B 1034. ὧραι περιτελλόμεναι, O 696. ἐκ τῶν ὡρῶν εἰς τὰς ὥρας, Θ 950. ἱεραὶ ὧραι, Θ 948. ἐν ὥρᾳ, *tempestive*, Εκ. 395. Σ 242. 689.

Ex. 122. *primo vere*, N 1117. ὥρεσιν, ὧρας ἱκέσθαι, A 391. ὥρα, *pulchritudo*, *venuſtas*, O 1723. πρὸς τέρμασιν ὥρας, O 705.

Ὧραι, *Horæ*, deæ, Ex. 456.

ὡραῖος θεός, B 394. παῖς, O 138. ὡραιοτάτη, B 291. 514. A 1148.

ὡρακιᾶν, B 481. Ex. 702.

Ὠρεός, urbs, Ex. 1047. 1125.

ὡρικός. ὡρικὴ ὑληφόρος, A 272.

ὡρικῶς, Π 963.

ὡς, Attice pro πρὸς vel εἰς, ſed cum rebus animatis tantum conſtruitur, ut Ex. 104. ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανόν. Solœcum eſſet ἐς τὸν Δί' ὡς τὸν οὐρανόν. Vide Π 32. 89. 152. 404. Θ 894. 1020.

ὡς aliquando ſignificat *nam*, *quoniam*: ut Π 649. Ex. 43. O 461.

A 1055. Ex. 152. & paſſim.

ὡσπερεὶ, Λ 115. Ex. 537.

ὥσθ' cum indicativo, A 700. Π 141.

ὡσὶ ἵζεσθαι, A 330. Π 330. A 24. 42. 844.

ὥ 'τὰν, A 501. Π 66. N 1267. & paſſim.

ὥτα ὄνου, Π 287.

ὠὐτὸς, ὁ αὐτὸς, Θ 906.

ὠφέλεια. τίς παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι; Θ 183.

ὠφελεῖν τινά τι, Π 1135. ὠφελεῖν τοὺς φίλους, I 94. πάτραν, B 1427. ὠφελεῖν τινι, O 420.

ὠφελήσιμος, O 316.

ὠχριᾶν, B 307. N 103. Ex. 642.

ὠχρὸς, A 1140. Π 422. ὠχρὰ χροιὰ, N 1016.

VOCABULA IN SUPERIORE INDICE OMISSA.

A.

Ἀγνοια, O 577.

ἀδελφίδιον, B 60.

αἰτιᾶσθαί τινα, Θ 473. 732. B 630.

ἀκόλουθος, *conveniens*, *congruens*, A 438.

ἀλλότριος, B 481. 1048.

ἅμα, N 292. O 855. cum dativo, Θ 148. B 521.

ἀναίσιμος, Ex. 334.

ἀναζητεῖν, Λ 26.

ἀναιδῶς, Ex. 48.

ἀναισχυντεῖν, A 460. Θ 708.

ἀνακλαμβάνειν, O 449. I 682.

ἀνάλλεσθαι, A 668.

ἀναλύειν, Ex. 1073.

ἀναπαύειν ἑαυτὸν, B 592.

A.

ἀναπέμπειν, Θ 585. 1045.

ἀναπλήθω, N 1023.

ἀναπράττειν, *exigere*, O 1621.

ἀνατινάσσεσθαι, Ex. 693.

ἀνασείειν, A 347.

ἀνασκοπεῖν, Θ 666. B 978.

ἀνασπᾶν, Θ 985.

ἀνασώσασθαι, A 141.

ἀνατρέπειν, A 983. Ex. 901.

ἀνατρέφειν, B 944.

ἀναφαίνειν μελέων νόμους, O 745. ἀναφαίνεσθαι, I 950. ἀνατέφηνα, Θ 460.

ἀναφέρειν, O 1625. ἀνένεγκε, O 840.

ἀναφθείρεσθαι, O 916.

ἀναφυσᾶν, N 410.

ἀναχλάσκειν, O 502.
ἀνδρεῖος, B 602.
ἀνδριὰς, *signum*, *statua*, Ex. 1183.
ἀνεκτεῖν, O 1084. Σ 1497. A 11. Ex. 550.
ἀνείρειν στεφάνους, *coronas nectere*, A 1006.
ἀνελκύειν, A 687. Ex. 307.
ἀνηβᾶν, Λ 668.
ἀνθισθαίνει, B 1389.
ἀνθρώπιον, Ex. 263.
ἀνίημι, B 1462. ἀνιέναι τῆς ὀργῆς, B 700.
ἀνίσλασο, Λ 929. Σ 284.
ἀνόητος, A 572. ἀνόητον καὶ κενὸν, B 530. ἀνοήτως, Λ 518.
ἀνορύτλω, O 602. Ex. 372.
ἀντακροᾶσθαι, A 527.
ἀντεισφέρειν, Λ 654.
ἀντεκλείνειν, B 1042.
ἀντεμπαγῆναι, A 230.
ἀντερεῖν, Ex. 249. N 1079. A 702.
ἀντιδίδωμι, Θ 1231.
ἀντιλέγειν, Λ 806. B 878. I 980.
ἀντιμισεῖν, Λ 818.
ἀντιτιωπᾶν, Λ 528.
ἀντιτιθέναι, I 353.
ἀξιοῦν, I 182. 342. 576.
ἀπαγγέλλειν, B 1028.
ἄπαξ, O 183. 342. Σ 1129. A 307.
ἀπεργάζομαι, O 1154.
ἀπέρχεσθαι, O 893. 948. A 689. 691.
ἀπέχεσθαι, *abstinere*, Λ 146.
ἀποδακρύειν, Σ 983.
ἀποκύπλειν, A 1003.
ἀπολείπειν, B 83.
ἀπομαγδαλία, I 414.
ἀπομύτλεσθαι, I 910.
ἀποπέτομαι, O 1369.
ἀποπρίασθαι, B 1227.
ἀποσβρέφω, Λ 455. I 265. Ex. 273
ἀποτέμνειν, I 1220.
ἀποτίθεμαι, I 1219.
ἀποτρώγειν, B 367.
ἀποψᾷ τινα, Λ 1035.
ἀποψωλέω, A 592.
ἄρυτω, N 272.
ἄρχομαι, *incipio*, Θ 174. Ex. 66.
ἀστεῖεῖν, Θ 367.
ἀτιμοῦν, Ex. 743.
ἄτλω, N 1299. Σ 120. I 485.
αὐτόθι, I 119. αὐτόθεν, I 330.
αὐτοῦ, adverb. *hic*, *illic*, B 626. O 663. 1200. Ex. 89. 1269.
ἀφαπαίζειν, I 1062.
ἀφέλκειν, O 503.
ἀφελκύειν, A 1120.

Βαδισλέα, A 394.
βακχήνασι βλέπειν, A 234.
βλάξ, ἡ, Σ 1407.
βλάξος, τὸ; B 1151.
βλάπλειν, B 1064. 1428. O 164
βούλευμα, I 108.

Γηράσκειν, Λ 593.
γράφειν, *pingere*, A 679. B 93
Ερως γεγραμμένος, A 992.
γύναιον, Θ 792.

Δαιμονᾶν, Θ 1054.
δελέατμα, I 789.
δεξιῶς, Θ 9.
δημόσιον, τό. ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ 581. τὰ δημόσια, Θ 812.
διαγίγνεσθαι, O 45.
διακαθαίρειν, Ex. 847.
διακρίνεσθαι, *secerni*, Θ 13.

διαμαχᾶσθαι, Θ 494.
διαπέμπειν, Β 364.
διαπηδᾶν, Α 1178.
διαριθμεῖν, Ο 1622.
διασκοπεῖν, Ο 660. Ει. 1161.
διασπαράττειν, Β 474.
διασπᾶν, Β 477.
διαστῆναι, Λ 774.
διατάξασθαι, Σ 360.
διατιθέναι, Λ 895. Ο 1331. εὖ διατίθεσθαι, Ο 1692.
διαφέρεσθαι, *contendere*, Λ 1172.
διαφεύγειν, Ι 610.
διαφοιτᾶν, Ο 557.
διαχωρίζειν, Θ 14.
διειδέναι, Β 975. Ν 168.
διηγοῦμαι, Ο 198.
διίημι. διεὶς τὴν χεῖρα, Ει. 1232.
δίνευμα, Θ 122. ubi vide not.
δόμεν, Dor. pro δοῦναι, Ο 930. 973. ἀποδόμεν, Λ 1163.
δυσμενὴς, Θ 757.

Εγείρειν, Β 340.
ἐγκαθεύδειν, Λ 614.
ἐγκαθίημι, Λ 308.
ἐγκαλεῖν, Ο 1455.
ἐγκιρνᾶν κρατῆρας, Εκ. 841.
ἐγκρούειν, *impingere*, Σ 130.
ἕδρα, *culus*, Θ 133.
ἑδρεῖος, Θ 664.
εἶδος, τὸ, Θ 267.
εἰκότως ἔχειν, Θ 207.
εἰσαγγέλλομαι, Θ 597.
εἰσοικίζεσθαι, Ει. 260.
εἰσορᾶν, Θ 1151.
εἰστηδᾶν, Ι 599.
εἰστῆναι, Β 1386. 1405.
ἐκ[illegible]σκειν, Β 64. 1019.

Ε.

ἐκδοτέον, Ο 1635.
ἐκθεῖν, Λ 456.
ἐκκαλεῖν, Λ 850. 875. Θ 65. Σ 271.
ἐκκρεμᾶν, Ι 1363.
ἐκπέμπειν, Θ 501. Π 821.
ἐκσπᾶν, Θ 510.
ἐκσπεύδειν, Θ 277.
ἐκτέμνειν, Β 575. Ι 374.
ἐκφαίνειν, Λ 824.
ἐκφεύγειν, Σ 160. Ι 253. ἐκφεύξομαι, Σ 157.
ἑλεήμων, Ει. 425.
ἐλευθεροῦν, Λ 1155.
ἐμπλέκειν, Θ 1032.
ἐμπόδιον, Λ 531.
ἐναρμόζειν, Λ 413.
ἐνδέχεσθαι, Θ 1129.
ἐνδύειν τινά, Θ 1044.
ἐνεῖναι, Β 1179.
ἐνθένδ' αὐτόθεν, Α 116.
ἐνθυμοῦμαι, Β 40.
ἐνίσταμαι, Λ 268.
ἐνουρεῖν, Λ 402.
ἐντέμνεσθαι, Λ 192.
ἐντίκλειν, Λ 553.
ἐντρίβειν, Β 1070.
ἐντυγχάνειν τινὶ, Β 283. Ο 1490. Ει. 1314.
ἐξαιρεῖσθαι, Ει. 316.
ἐξαναστάζειν, Ο 377.
ἐξανοίγειν, Α 391.
ἐξαπατᾶν, Ο 521. Σ 60. Ι 1103. 1117. Α 114. Ει. 1070. Λ 932. 960. Θ 343. 892.
ἐξεμεῖν, Ο 454.
ἐξείρειν, Σ 423. Ι 378.
ἐξέρχεσθαι, Ο 512. Α 240.
ἐξευρεῖν, Β 406. Σ 85. Ι 145. 1194. ἐξευρημένος, active, Α 119.

ἐξευρίσκειν, I 800.
ἐξίημι, I 756.
ἐξοικοδομεῖν, O 1124.
ἐξόπισθε, B 286. I 22.
ἐπάγειν, Θ 365.
ἔπαινος, I 526.
ἐπακούειν, Θ 628. N 274.
ἐπαμύνειν, B 1357.
ἐπανατίθημι, Σ 148.
ἐπαναστρέφειν, B 1102.
ἐπαναχωρεῖν, Λ 461.
ἐπεγείρειν, O 83.
ἐπεισφέρειν, Θ 1164.
ἐπεσθίειν, Π 1005.
ἐπιδῆσαι, B 1038.
ἐπικαλεῖν, Ει. 663.
ἐπικλάειν, Θ 1063.
ἐπικλείειν, Ει. 101.
ἐπικρατεῖν, Λ 767. τινὸς, B 266.
ἐπικρούειν, Θ 1004.
ἐπικύπτειν, Θ 239.
ἐπινοεῖν, Θ 338. I 884.
ἐπισκευάζειν. τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα, Λ 613.
ἐπιτηρεῖν, I 1031.
ἐπιτίθημι, B 621. 888. Σ 96.
ἐπίτονος, funiculus, quo lectus intenditur, Λ 923.
ἐπιχειρεῖν, B 81. Εκ. 429.
ἐπιχρῆσθαι, Λ 1287.
ἐποικτείρειν, Θ 1048.
ἑπτάκις, Λ 698.
ἐσθεῖν, O 1169.
ἔσθος, τὸ, O 943.
εὐθέως, Λ 859. Θ 396.
εὐπίστως ἔχειν, Θ 105.
εὑρίσκειν, B 806.
εὐσεβὴς, Λ 351.

εὐτέλεια. εἰς εὐτέλειαν συγγεγραμμένος, O 805. ἐπ' εὐτελείᾳ, B 4
ἐφέζεσθαι, O 774.
ἐχθὲς, Θ 616.

Ημεδαπὸς, Ει. 220.

Θαυμάσιος, Θ 468.
θαυμασίως, N 1240.
θέατρον, I 508. δεξιὸν, I 233.
θεμιτὸν, Θ 1151.
θερμοῦν. τεθερμῶσθαι, Λ 1079.

Ιαππαπαιὰξ, Θ 945.
ἰηπαιωνίζειν, I 408.

Καθορᾷν, B 876. N 326. I 803
κᾶλα, τὰ, *ligna*, i. e. *naves*, 1253.
καταβάλλειν, Λ 165.
καταγέλαστος, Θ 226. B 480.
κατ. δεικνύναι, B 1032. 1062. 107
κατακεῖσθαι, B 489. Λ 985.
κατακόπτειν, Λ 730.
κατακούειν, B 312.
καταπτύειν, B 1179.
κατασχίζειν, B 403.
κατατέμνειν, I 769.
καταφέρειν, Λ 955.
καταφυλάττειν, Εκ. 482.
κατιδεῖν, B 274. 410. I 170.
κατοικτείρειν, Θ 1107.
κενὸς, *futilis*, *ineptus*, B 530.
Κλειναρέτη, nom. pr. Εκ. 41.
κοπιᾷν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, O 734.
κρυπτὸς, Θ 422. 600.

Λίτομαι, Θ 313. 1040.
λορδοῦσθαι, Εκ. 10.

Μανόδωρος, nomen servi, O 657.
μεθυποδήσασθαι, Εκ. 544.

μίμησις, Θ 156. B 109.
μισθοῦν, Λ 958.
μόγις, Λ 328. Θ 447.

Νεότης, O 732. A 211.

Ξύγγνωστος, Θ 418.
ξυγγράψασθαι, Θ 432.
ξυγκαλεῖν, Λ 22.
ξυγκατάγειν, Θ 339.
ξυγχωρεῖν τινι, Λ 1111.
ξυζώννυμι, Θ 255.
ξυμβοηθεῖν, Λ 247.
ξυμπλάττειν, Ει. 869.
ξυμφοιτᾷν, I 988.
ξυνάγειν, Λ 585.
ξυναθροίζειν, Λ 585.
ξυναποδιδράσκειν, B 81.
ξυνεξευρεῖν, Θ 601.
ξυνεπεύχεσθαι, Θ 951.
ξυνέρχεσθαι, Λ 25. 39.
ξυντάξασθαι, Λ 452.
ξύντομος, B 123.

Οἰκείως, *familiariter*, Λ 1118. *convenienter*, *ut par est*, Θ 197.
ὀκταδάκτυλος, Λ 109.
ὀπηνίκα, O 1499.
ὄπτομαι. ὄπωπα, Λ 1157. 1225.
ὅταν τάχιστα, Θ 1205.
ὀφείλειν, Λ 581.

Παιδάριον, Θ 1203. Π 536.
παιδοτροφεῖν, Λ 956.
παραγράφειν, Λ 513.
παράκοπος, Θ 681.
παρέρχεσθαι, *in medium procedere*, Θ 443.
παρουσία κακῶν, Θ 1049.
πεντάκις, Ει. 242.
περιβαίνειν, Λ 979.
περικαλλὴς, Θ 282.
περιφύσητος, Λ 323.
πιθανὸς, Θ 464.
πιθανῶς, Θ 268.
πολιτεύεσθαι, Λ 573.
πολλοστὸς, Ει. 559.
προσαυδᾷν, Θ 1019.
προσγελᾷν, Ει. 600.
προσδίδωμι, Ει. 955.
προσδοκᾷν, Θ 81. 846. 963. Σ 56.
προσεπιορκεῖν, Λ 1238.
προσεπιτέρπεσθαι, B 232.
προσμανθάνειν, Θ 20. 24.
προὔργου τι δρᾷν, Εκ. 784.
πυκνὸς, *spissus*, *densus*, Ει. 365.
πυκνότερον, *crebrius*, Θ 648.

Ῥᾴδιον, Θ 68.

Σποδᾶς ἔχειν, Λ 173.
στέργειν, B 229.
στρέφεσθαι, *verti*. πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους; Θ 1128.
στροφεῖν. στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλὸν, Ει. 175.
στυφεδανὸς, Σ 1364.
συννοεῖσθαι, B 598.

Τάφος, Θ 885.
ταφαὶ, αἱ, B 423.
τάχα, *mox*, *statim*, Λ 1114. Θ 66.
ταχέως, Λ 731. 830. 924. Θ 731. 784. B 166. 188.
τάχος. ὡς τάχος, Λ 1187.
ταχὺ, adverbial. Λ 864. 935. Θ 663. 916. ὡς τάχιστα, *quam citissime*, Λ 266. 747. 1009. 1188. Θ 662.
τετρακισχίλιοι, Λ 1143.

τίκτειν. ἡ τεκοῦσα, *mater*, Λ 636. futur. τέξομαι, Λ 744.
τιτυβίζειν. Ο 1681.
τραγῳδοποιὸς, Θ 30.
τραγῳδὸς, Θ 391. Γηρυτ. 9. Vide in χορός.

Υπακούειν τινὶ, Λ 878.
ὑπάρχομαι. ὑπηργμένος, Λ 1159.
ὑπέχειν, *præbere*, Λ 841. *subire*, Θ 196.
ὑπίσχομαι, *polliceor*, Θ 344.
ὑποδηλοῦν, Θ 1011.
ὑποπίμπρημι, Λ 349.
ὑφάπτειν, Θ 730.
Φαιδρίας, nom. pr. Λ 356.
Φάσκειν, Λ 519. 752. Θ 502. Β 279.
Φιλίστη, nom. pr. Θ 568.
Φλὲψ, Θ 694.
Φοβοῦμαι, Β 280.
Φρόνιμος, Λ 42. 548.
Χορωφελίτης, Λ 1319.
χρᾶν, *commodare*, Θ 219. 250. Β 1159.
χρήσιμόν ἐστι, Ο 382. χρήσιμοι λόγοι, Λ 639.

FINIS.

ARGENTORATI
TYPIS
JOANNIS HENRICI HEITZ
ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

D. XVIII. Febr. A. MDCCLXXXIII.